

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

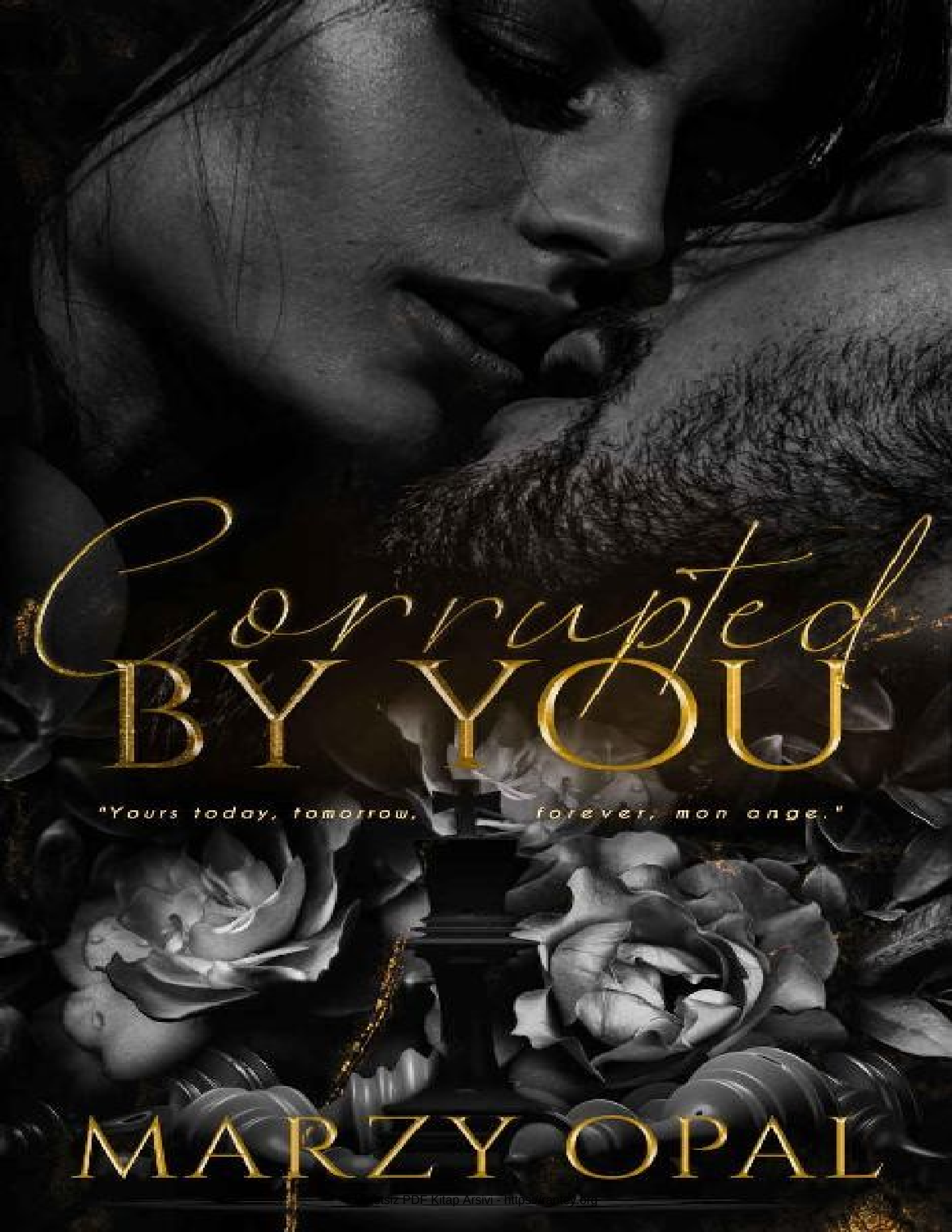
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Corrupted BY YOU

"Yours today, tomorrow, forever, mon ange."

MARZY OPAL

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

Senin Tarafından Bozulmuş
Copyright © 2022 by Marzy Opal

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, incelemelerde küçük alıntılarının kullanılması , yazarın yazılı izni olmadan, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla dağıtılamaz veya çoğaltılamaz. İzinsiz kopyalama, dağıtım, çoğaltma, çeviri telif hakkı ihlalidir ve yasalarca cezalandırılabilir.

bir eseridir. Bu kitapta kullanılan tüm karakterler, isimler, yerler, olaylar, kuruluşlar, işletmeler yazarın hayal gücünün bir ürünüdür veya gerçek ise kasıtlı olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş herhangi bir kişiye benzerlik tamamen tesadüfidir.

Marzy Opal tarafından yayınlandı

www.marzyopal.com

Editör: Emily A. Lawrence (Lawrence Editing)

Kapak: Booksandmoods

İç Formatlama: Qamber Designs and Media W.L.L.

W A R N I N G

bu kitapta ağır bir dil, cinsel içerik ve bazı kişiler için tetikleyici olabilecek diğer karanlık temalar bulunmaktadır. Okuyucuların sağduyulu olması tavsiye edilir.

Lütfen dikkat: Montardor, Orta Kanada'da bulunan bir ctional şehirdir.

Kendileri için dünyayı yakıp yıkacak karanlık bir kötü
adam isteyen tüm kraliçeler için...

AUTHOR'S NOTE

Sevgili okuyucu,

Corrupted By You'yu aldığınız için çok teşekkür ederim. Seninle Kapana Kısıldım'ı yazdığım da Darla -Ella'nın en iyi arkadaşı- kalbimde bir şeylere dokundu. Onun sessiz gücü ve acısı benimle birlikte yankılandı. Zeno'yu hayal ettim, sadece onun için yumuşak olma yeteneğine sahip acımasız bir adam... Ve böylece Darla ve Zeno'nun aşk hikayesi doğdu. Anında kendimi bu iki yalnız ruh hakkında yazmak zorunda hissettim.

Kitaplarını yazmak neredeyse bir yılımı aldı. Karanlık, ürkütücü, gizemli, baştan çıkarıcı ve tutkuyla dolu. Şüphesiz, bu en zorlu ama ödüllendirici deneyim oldu. Bu hikâyeyi nihayet sizlerle paylaşıyor olmaktan son derece mutluyum. Darla ve Zeno benim için çok şey ifade ediyor. Umarım siz de onlara aşık olursunuz. <3

Ayrıca bu kitabın gerçekten ithaf edildiği Annie ve Armita'ya da bir an teşekkür etmek istiyorum. Bana güç verdiniz, bu yolculuk sırasında aklımı başımda tuttunuz ve beni bolca nezaket ve övgüye boğdunuz. Corrupted By You'nun önemli bir parçasıydınız ve siz olmadan bu kitabı tamamlayamazdım. Bana inandığınız ve sanatımı bu kadar sevdiğiniz için teşekkür ederim. Benim için kelimelerle ifade edemeyeceğim kadar çok şey ifade ediyorsunuz.

Okurlarıma, bazılarınızın on yıldır benimle birlikte bilmek kalbimi ısıtıyor. hikayelerimi okuduğunuz ve son birkaç yıldır beni desteklediğiniz için teşekkür ederim. Yazdığım her şeyi... hep sizi düşünerek yazıyorum. Öykü dünyama yaptığım bu yeni eklemeyi seveceğinizi içtenlikle umuyorum.

İyi okumalar, Queens!

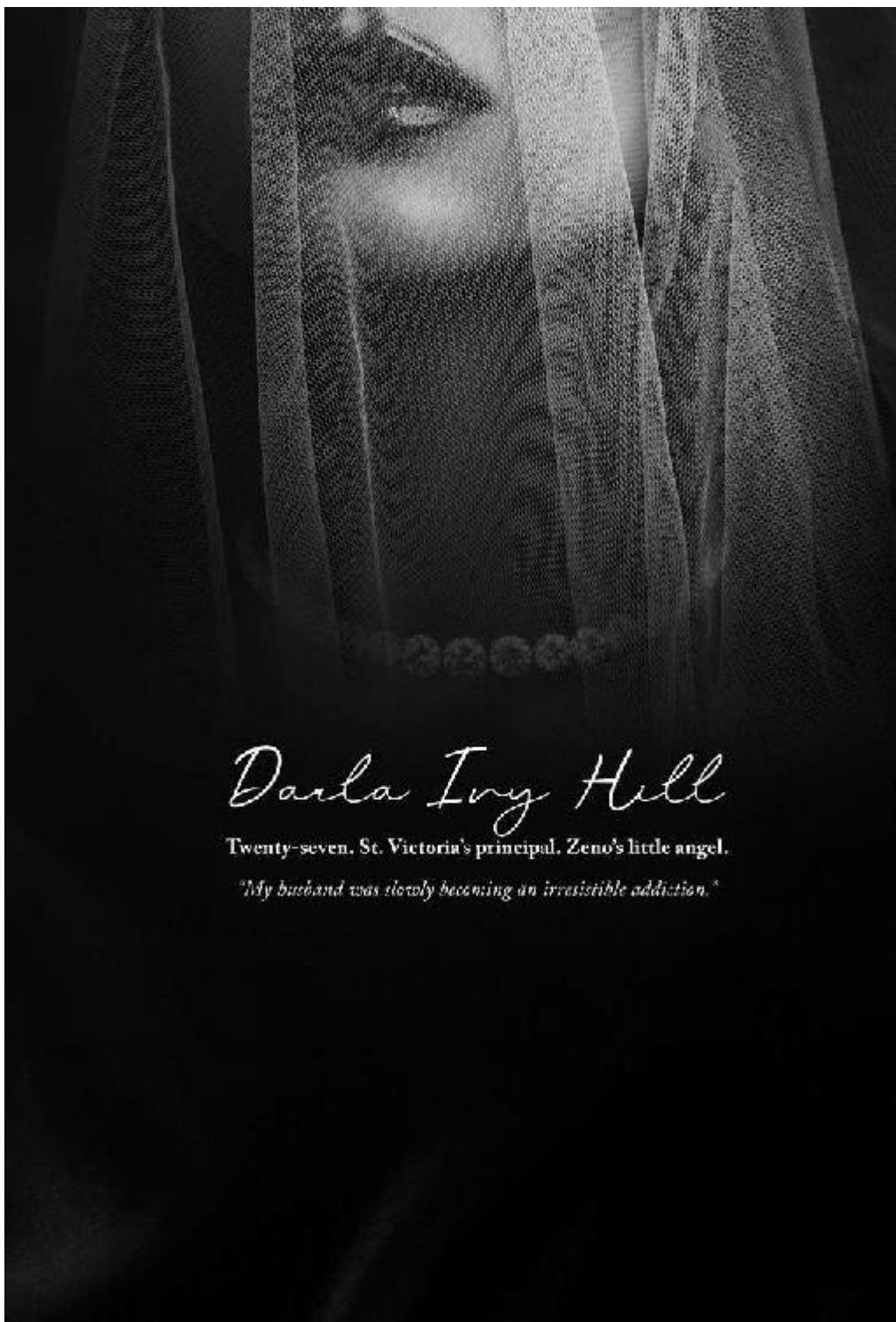
Sevgiler,

Marzy

PLAYLIST

Ariana Grande - Tanrı Bir Kadındır
Ariana Grande - POV
Banks - Poltergeist
Banks - Bekleme Oyunu
Beyoncé - Crazy In Love (Remix) Beyoncé
- Haunted (Michael Diamond Remix)
Beyoncé - 1+1
Black Atlass - Fantezi
Black Atlass - On Your Mind
Black Atlass - Pain & Pleasure
Elley Duhé - Middle Of the Night
Ellie Goulding - Love Me Like You Do
EMO - Dancing With the Devil
Fleurie - Breathe
Florence+ the Machine - Never Let Me Go
Florence+ the Machine - Shake It Out Hozier
- Take Me To Church
Jessie Ware - Hearts Jessie
Ware - Beni Sevdiğini Söyle
Lana Del Rey ft. the Weeknd - Lust For Life
Rihanna - Love On the Brain
Sabrina Claudio - Belong To You
Sabrina Claudio - All To You
Sia - Tuzlu Yara
the Weeknd - Earned It
Ursine Vulpine, Annaca - Wicked Games
Ursine Vulpine - Without You (Extended)
Zayn ft. Kehlani - Wrong
Zayn, Taylor Swift - I Don't Want To Live Forever

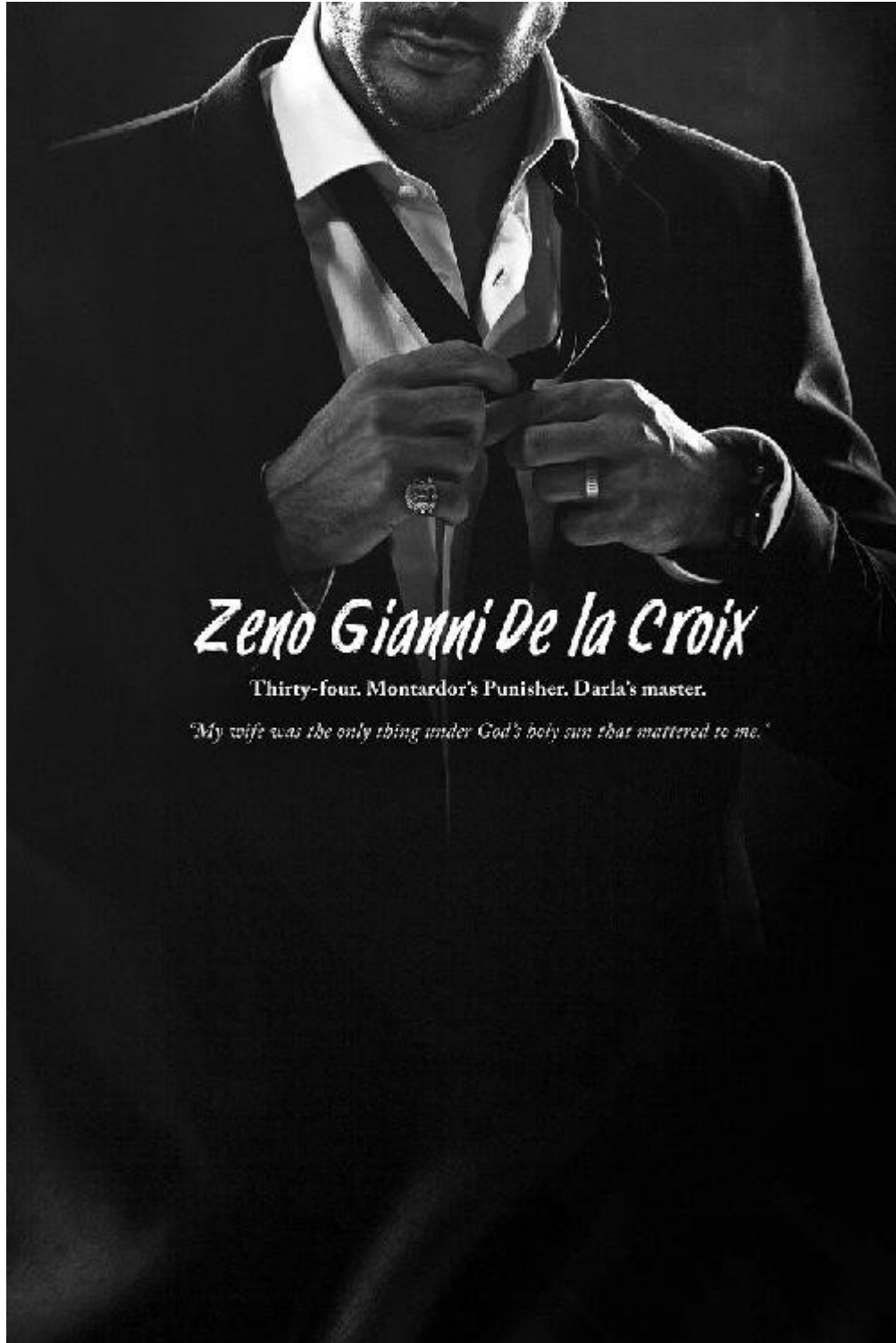
Zayn ft. Sia - Dusk Till Dawn

Darla Ivy Hill

Twenty-seven. St. Victoria's principal. Zeno's little angel.

"My husband was slowly becoming an irresistible addiction."

P R O L O G U E

Zeno

Bu dünyada hepimiz günahkârdık.

Huşu içinde yaşayan yaratıklar olarak, karanlık her içinde gizliydi. Bazıları küçük zerrecikler barındırırken, diğerleri ahlaklarını, eylemlerini ve doğru düşüncelerini örtecek kadar yuvalanmıştı. Hayat, kaçınılmaz ölümümüze kadar hiç bitmeyen bir günah işleme ve kefaret bulma döngüsüydü.

Bir güneş tutulmasının ortasında doğduğumda ben de tenebrosite eğilimi yüksek bir günahkârdım.

Benimle diğerleri arasındaki fark, katı sınırlarımı biliyor olmamdı. Doğruyla yanlış genç yaşta ayırt ettim ve Montardor'un yeraltı dünyasında karşılaştığım pek çok erkek gibi açgözlülüğün esiri olmadım.

Günah işlemeyi bırakamıyorlardı. Doymak bilmez bir açlık tarafından sürekli olarak besleniyorlardı. Hiçbir şey onların iştahını kesemiyordu. Daha fazla araba değil. Daha fazla para değil. Ve kesinlikle daha fazla kadın.

Bu adamları çok iyi tanıyordum.

Ne de olsa cezalandırılmayı hak edenler onlardı.

Lancaster'ların evinin kapısının önünde yavaşladığımda mat siyah Lamborghini'nin motoru donuk bir kükremeye dönüştü; ağaçlarla çevrili تنها bir yol boyunca uzanan tuğla duvarlı geniş bir bungalovdu bu.

Lancaster en büyük oğlu Armel Lancaster, sol elinde bir şişe Jack ve sağ elinde genç bir sosyetikle spor arabasından indi. İy sarhoş bir şekilde güldü. Armel onu arabaya doğru itti ve öpüşmeye başladılar.

Buradan bile, kız on sekiz yaşından bir gün bile büyük görünmüyordu.

Bu ana kadar beş uzun hafta geçti. Armel'i durmadan inceledim.

onun hakkında her şeyi biliyordu. Alışkanlıklarını, kötü alışkanlıklarını ve aws.

Genç ve küçük kadınlara düşkünlüğü de buna dahil.

Armél kendisine ait olmayan bir şeye dokundu ve bu yüzden benim merhametsiz ellerimde ölmesine saniyeler kalmıştı.

Bir ay önce, kız kardeşimin on altıncı yaş günü partisinde, sapık herif pespaye avuçlarını kız kardeşimin üzerine koyma cüretini gösterdi. Akşamı arkadaşlarıyla dans ederek geçirdikten sonra boş bir sandalyeye oturmuştu ve elinin elbisesinin eteğinin altına kaydığı anı tam olarak yakaladım. Kız kardeşimin gözlerindeki kan dondurucu korku ve donup kalması aklıma kazındı.

Duvardaki yazı çok açıktı: Armél Lancaster'ın yılan çukuruna atılması gerekiyordu.

başkası değil.

De la Croix silahı eldivenli avucuma yerleşirken ağırlığını hissettirdi, sanki benim bir uzantım gibiydi. Pencerem namluyu dışarı itecek kadar aşağı indi. Üç kurşun süslü kapıların ince aralıklarını delip Armél Lancaster'ın sırtına saplandı.

Bu işte son derece iyiydim.

Çabuk ol.

E cient.

Sonsuza kadar

acımasız.

Hain benim geldiğimi hiç görmedi.
ardından kadınsı bir korku çılgılığı yankılandı.

Konağı çevreleyen ışıklar aceleyle yanmaya başladı.

Ama Armél Lancaster'ın cansız bedeni yere düşmeden önce çoktan hızlanmıştı.

u gece otoyoldan çıkıp Montardor şehir merkezine girdiğimde hava bir parça je ne sais quoi ile dönüyordu. manzara yıldızsız bir gökyüzü, kör edici şehir ışıkları, sabırsız araba kornaları ve kaldırımında süzülen, bir bardan diğerine atlayan insan gruplarıydı.

Bir başkası. Fredview Strip'e yaklaşına kadar sürmeye devam ettim.

ey buraya Tutku Şehri diyordu ama bu onun gerçek doğasını gizlemek içindi. Montardor sürekli çalkalanan bir günah çukuruydu; yaşam çizgileri kan, kumar, uyuşturucu ticareti, gece kulüpleri ve çeşitli organize suç gruplarının, sahtekâr politikacıların ve hatta bir gizli örgütün eliyle genel ahlaksızlığa kazanmıştı.

Yves De la Croix vurulmamdan tam dokuz dakika sonra beni aradı. Haberler şehirde hızla yayılıyordu ve şafakla birlikte magazin gazeteleri Armel Lancaster'ın bir zamanlar çekici olan yüzüyle - piçi tanıdığınızda tam bir aldatmacaydı - ve "kimliği belirsiz bir profesyonel tarafından vurularak öldürüldü" ifadesiyle dolup taşıyordu.

Telefonu ellerimi kullanmadan açtım ve konuşmasını bekledim. "Bonsoir, Zed."

"C'est fait," diye cevap verdim sertçe.

"Elbette tamamdır. Tu es mon bourreau préféré."

Sen benim en sevdiğim cezalandırıcısın.

"Bilmez miyim," dedim kuru bir sesle, kırmızıya dönmesine saniyeler kala sarı ışıktaki hızlı bir dönüş yaptım. Arabamı her sürdüğümde olduğu gibi motorum mırıldandı ve yayalar gözlerini dört açarak beni izledi. Camlarım aşırı derecede renkliydi, neredeyse yasadışı olacak kadar. "Aramanın başka bir nedeni var mı, baba?"

Ona nadiren baba derdim. On üç yaşında evlat edinildiğimden beri sadece Yves'ti. Ama ara sıra ona takılmayı severdim ve bu kelime onun için serotonin artışı gibiydi.

"Gece yarısı oldu," diye mırıldandı, yıllarca sigara içmekten sesi kısılmıştı. "Demek öyle." Ayağımı gaza bastım, seksen bir hızla kırk-

MacGregor'un barına doğru olan mesafeyi öldürüyor.

"Otuz dördüncü doğum günün kutlu olsun, Zeno," diye mırıldandı usulca. "Que Dieu te bénisse. Gelecekteki tüm çabalarında mutluluk ve başarıyla dolu bir yıla. Nous sommes ers de toi."

Sözlerini sindirirken parmaklarımı siyah saçlarımda gezdirdim.

Sessiz kaldığımda ekledi, "Yakında ziyarete gel, ha? Annen

seni çok özlüyor."

"Yapacağım." Céline De la Croix için her şeyi yaparım. ona böbreklerimi de veririm. "Merci, Yves."

Telefon görüşmesi sona erdi ve arabamı MacGregor'daki her zamanki yerime park edip motoru durdurdum.

Silahımı göğüs kılıfıma yerleştirdim ve siyah deri eldivenlerimi çıkardım. Dikiz aynasında kendi kahverengi gözlü bakışlarımı yakaladığımda, daha iyi bir kelime bulamadığım için yüzümdeki karanlık sırtış ahlaksızcaydı.

Sevdiklerimin ihtiyaçlarını karşılamak kadar ruhumu rahatlatan bir şey yok.

Arabamdan kayarak çıktım, ıssız otoparkta durdum ve cu mürekkeplerimi ayarladım. Parmak eklemlerimi, boynumu kırdım ve omuzlarımı geriye doğru yuvarladım, kendimi sıfırladım ve muhteşem bir avın sonuçlarını bir kenara attım.

e uzun ağaçlar gece esintisiyle yer değiştirdi ve ben derin bir nefes alarak durakladım.

Bu gece havada kalan belirgin bir nota var mı?
Saf adalet.

CHAPTER 1

Şeytan'ın Şansı

Darla

Bir keresinde talihin cesurlardan yana olduğunu duymuştum.

Pastadan daha büyük dilimi ve masadaki en rahat koltuğu kapmaktan korkmayan bireyleri tercih ediyordu. Ne kadar uçucu ve sarsılmaz olursa olsun fikirlerini ifade etmekten çekinmeyen, hırs ve azim adına her fırsat kapısını zorlayan bireyleri.

Yıllardır cesur hissetmemiştim.

Annem hayatımın en ince ayrıntısına kadar dikkatlice planlandığını açıkça belirttiğinden beri. Çocukken kendimi çılgın moda seçimlerinden oluşan bir katalogla ifade ettiğim için zorbalığa maruz kaldığımdan beri değil. Liseden mezun olup ponponlarımı ağırbaşlı renkli balo elbiseleri, kırmızı topuklu ayakkabılar, eğitim alanında lisans diploması ve Güney Yakası'nda bir kadının yirmi yedi yaşında sahip olabileceği en saygın unvan olan Montardor ile değiştirdiğimden beri değil.

St. Victoria Lisesi Müdürü Hill.

Victoria, Güney Yakası'nın projeleri ve en prestijli güvenli topluluğu arasındaki çimenli bir tepeye tünemişti. Yüz yılı aşkın bir süre önce liseye dönüştürülen bir anaokulunun liderlik pozisyonu her zaman bir Hill kadını tarafından işgal edilmişti. Büyük büyük büyükannem ilk Müdür Hill'di ve şimdi annemin meşaleyi bana devretmesinin ardından koleksiyona en son katılan bendim.

Geriye dönüp baktığımda, güçlü ve inatçı kadınlardan oluşan güçlü bir aileden geldiğimi görüyorum. Ve çoğu zaman bundan son derece gurur duyuyordum, ama bazen...

Bazen Hill isminin bakımıyla uğraşmaktan yoruluyordum.

Montardor Belediye Başkanı'nın kızının yerine getirmesi gereken beklentiler vardı ve bunlar, zorluklar karşısında başımı dik tutmam ve annemin imajını zedeleyecek hiçbir anlamsız faaliyete katılmamam arasında değişiyordu.

Ancak bu akşam, yaklaşan Şeytan Bayramı kutlamalarına giden kemerli geçitten geçerken, havada cesur, kışkırtıcı bir şeyler olduğunu ben bile inkar edemezdim.

Kollarımın açıkta kalan derisinde tüylerim diken diken oldu.

En iyi arkadaşım Ella Ximena Cordova ve Cade Killian Remington ile birlikte manejerler, oyunlar ve imtiyaz stantlarıyla dolu kalabalık karnavala doğru yürürken kürk şalımı etrafıma daha sıkı sardım.

Buraya gelmek için bir yardım galasını erkenden - yüklü bağışlar bir sürü şampanyadan sonra - atladık. Güney Yakası Cadılar Bayramı şenlikleriyle ünlüydü ve bu, yıl içinde bana nostaljiyi başka hiçbir şeye benzemeyen bir şekilde hissettiren tek geceydi. Noel bile onunla kıyaslanamazdı.

Ebeveynler, gençler ve çocuklardan oluşan grupların arasından geçerken, anılar beni rahatsız ediyordu. Ella ve ben, altı yaşındayken, ilk kez pamuk şeker yiyorduk. Ella ve ben, on iki yaşındayken, regl olmamla sonuçlanan ilk rollercoaster yolculuğumuz. Ella ve ben, on beş yaşındayken, kimin daha güçlü olduğunu görmek için yüksek forvet oynarken ve ben ona karşı kaybederken, ama Ella yine de bana ödüllü stu ed oyuncağını verirken, çünkü doe gözlü gri file aşık olmuştum.

En iyi arkadaşım da hafıza şeridinde yürüyordu. Omzunun üzerinden baktı ve bana duygusal bir gülümseme verdi, siyah saçları rüzgârda dalgalanıyordu. "Hâlâ benimle misin, sevgilim?"

"Her zaman."

Elini geri uzattı ve ben de kıpırdayan parmaklarını tuttum. Cade onun diğer elini tuttu ve bizi insan kalabalığının arasından geçirerek köstebek standına doğru yönlendirdi.

Ella ve ben üç yaşındayken en iyi arkadaş olduk ve

Cade ile on altı yaşımdayken, Ella ile çıkmaya başlamalarından kısa bir süre önce... St. Victoria Lisesi'ndeki son yılımızda her ikili benim favorim oldu.

ey biraz çılgın, çokça vahşiydiler ama onları kesinlikle sevdim.

Yine de bazen onların yanında kendimi üçüncü şahıs gibi hissediyordum. Bu geceki gibi.

Ella'nın müstakbel kocası ona yakıcı bir bakış attı. Ne kadar güzel görüldüğünü fısıldamak için eğildi ve Ella onun ağzını bir öpücükle kapı.

"Bir oda bulun" diye öksürmeden önce onları yalnız bırakarak başka tarafa baktım.

ey kıs kıs güldü.

Cade bana dostça bir göz kırptı. Ona şakayla karışık gözlerimi devirdim. Şakalaşmamıza rağmen, o gerçekten de hiç sahip olmadığım kardeşimdi.

Hızımızı artırdık ve ben neredeyse elbiseme takılıyordum - koyu mavi, yüksek yakalı ve hafif kuyruklu bir elbise. Ella altı inçlik stiletoları ve kumaştan çok teni gösteren siyah payetli elbisesiyle salınırken terlemedi. Cade ise kravatını arabada bıraktı ama yine de prensesine uygun siyah takımını giydi.

Alacakaranlık karanlığa karıştı. Pırıl pırıl peri ışıkları başımızın üzerinde sallanıyordu. Oyulmuş balkabakları patikayı süslüyordu ve palyaçolar ve canavarlar gibi çeşitli karakterlere bürünmüş çok sayıda maskot çocuklar için balon hayvanlar hazırlıyordu.

e gece beklentiyle, şeker ve çekirdeğin tatlı ve tuzlu ve bu mükemmel anı kuşatan dünyanın şamatalı kahkahalarıyla süslenmişti.

Gözlerim arsanın köşesine sıkışmış kırmızı bir çadıra takıldı. Katıldığımız onca yıl boyunca bunu hiç görmemiştim. Belki de yeni bir eklentiydi. Yavaşlayarak durdum ve girişteki karton tabelayı okudum.

CESARETİNİZ VARSA GELİN VE SERVETİNİZİ KEŞFEDİN...

Ella boğazının arkasından bir ses çıkardı, ben ngers'ımı

Onun. "Sorun ne Dar?"

"Siz . Ben şu falcıyı kontrol etmek istiyorum."

Ve ikinizi de biraz yalnız bırakın ki ben de üçüncü kişi olmayı bırakayım.

"Seninle gelmemizi ister misin?" diye sordu Cade.

"Hayır, köstebek kuyruğu muhtemelen uzundur." Onlara el salladım.

"Elma şekeri yedikten sonra size katılmaya çalışacağım. Olmazsa, yemek için buluşalım.

yeniden işlemek?"

"Peki." Ella razı oldu. Bana karşı çok korumacıydı -Cade'e karşı da öyle, gerçekten

-Ve bana aynı yaştaki en iyi arkadaştan çok küçük bir kız kardeş gibi davrandı.

"Ama işin bitince beni ara ve bizi bulana kadar hatta kal."

"Mükemmel."

Ella bana bir öpücük kondurdu, ben de yakalamış gibi yapıp sessiz gibi görünen çadıra doğru ilerledim. Sıra yoktu ve biraz salaş görünüyordu ama merakımı uyandırmıştı.

Boncuklu perdelerin arasından içeri girdim ve çadırın ortasında durdum, çan sesleri ve dalgaların çarpması gibi gelen alçak ritimli bir müzik duydum. Bileklerine kokulu yağ sürmekte olan ufak tefek bir kadın beni görünce durakladı. "Ah, hoş geldin dostum." Neredeyse kurnazca gülümsedi. "Lütfen oturun ve bana katılın."

Masasındaki boş sandalyeye çökerek ona muhtemelen çekingen görünen kibar bir gülümseme verdim ve eteğimi daha sıkı sararak kendimi korudum.

Daha yakından incelediğimde çadırın içinin minimal olduğunu fark ettim ama karşımdaki kadın öyle değildi. Elleri boncuklu gül kuvars ve ametist bileziklerle doluydu ve parmak eklemlerine farklı boyutlarda ve elementlerde bir dizi yüzük takmıştı. e boynuna dolanmış kolyeler canlıydı, ancak bunun dışında kumral saçları açık bırakılmış tamamen siyah giyinmişti. e burnunun üzerine tünemiş kalın çerçeveli gözlükler ona Harry Potter'dan genç bir Profesör Trelawney görünümünü veriyordu.

"Bugün sizi buraya getiren nedir?" Bir deste tarot kartına uzandı ve karıştırdı.

Yirmi dolarlık banknotu almak için elimi çantama attım ve havada uçuşan güçlü ylang-ylang kokusunu içime çektim. "Kendimi... cesur hissediyorum."

"En sevdiğim duygu." Mavi gözlerinde bilmiş bir parıltı belirdi. "Ufkunu genişletmekten korkmayan bir kadına benziyorsun."

Bakışlarını siyah saçlarımda, elmas küpelerimde, kırmızı boyalı dudaklarımda ve pahalı elbisemde gezdirdi, sanki büyüleyici bir çalışmamışım gibi.

Eğer ufkum annemin zorba varlığıyla gölgelenmemiş olsaydı, belki de masadaki en iyi koltuğu ve pastanın daha büyük dilimini almaktan çekinmezdim. Bunu araçlara sahiptim, ancak yıllarca özsaygımın ayaklar altına alınmasından sonra cesareten yoksundum.

"Sen de öyle," dedim iyi huylu bir şekilde, elimdeki yirmiliği cam kavanoza bırakırken. "Cesur kadınlar tarih yazar ve çoğumuz görünüşümüzden daha fazlasıyla hatırlanmak isteriz. Öyle değil mi?"

"Çok doğru," diye karşılık verdi eğlenen bir sesle. "Bakalım gelecekte seni neler bekliyor, dostum."

"Darla," dedim. Gözlerim, çevik güverteyi karıştırırken pembe akrilik pençelerini inceledi. "Senin adın ne?"

"Prudence."

Kâğıtlar yığından düşerek, shu ing'e devam etmeden önce durmasına neden oldu.

Prudence daha sonra masanın üzerine birkaç tane daha koydu. Daha iyi için öne doğru eğildim.

Daha önce hiç falcıya gitmemiştim ama hep ilgimi çekmiştir. Soyumdan gelen kötü şansla, işlerin nerede yanlış gittiğini sık sık merak ederdim.

"Pekala, Darla." Prudence bana dostça bir gülümseme verdi. "Görünüşe göre elimizde Kule, Kupa Dokuzu, Şeytan, İmparatoriçe ve Aşıklar var."

"Tamam." Koltuğumda kıpırdandım, bacağımdaki bir kas zıpladı. "Kule, Şeytan, İmparatoriçe ve

Bu ne anlama geliyor?"

Yumuşak bir şekilde mırıldandı. " e Kule kartı... Büyük bir değişimin eşiğindesiniz. Kargaşa. Kaos. belli bir uyanış türü giriyor

ve bu sizin için her şeyi değiştirmek üzere. e Kupa Dokuzu... İçinizde bir hüznü olduğunu hissediyorum. Dile getirilmemiş bir acı. Ancak Kule kartıyla birleştğinde, bir tür sonucu vurgulayabilir. Bir parçanızla barışıyor ve yolunuza devam ediyorsunuz. Yeni bir başlangıç sizi bekliyor, bu yüzden açık fikirli olun ve değişimi kucaklayın. Size dağıtılan kartlara teslim olduğunuzda her şey yerli yerine oturacaktır."

Ben sessiz kaldım ve Prudence konuşmaya devam etti: "Bu Şeytan'ın kartı. En sevdiklerimden biridir. Boşluk, tuzağa düşme ve kişinin hayatındaki eksiklik anlamına gelebilir." Tam isabet etti ve ben de . "Öte yandan, esareti de vurgulayabilir. Baştan çıkarma. Baştan çıkarma. Belki de bir erkek hayatınıza girmek üzeredir, eğer henüz kapılmadıysanız."

Sırıttı ve ben neredeyse .

annemin hayatım üzerindeki baskısı göz önüne alındığında, platonik bir ilişki dışında bir erkeğin hayatıma girme ihtimali oldukça düşüktü. Hiçbir erkek yeterince iyi değildi ve genellikle randevularımın çoğundan uzak dururdu. İki yıl önce annemin istemeyerek de olsa kabul ettiği tek ciddi erkek arkadaşım ise beni aldattı.

Peki erkekler? Şu anda pek ilgimi çekmiyor.

"Son olarak, İmparatoriçe ve Aşıklar. Belki siz ve şu anki partneriniz ilişkinizi bir sonraki adıma taşımak istiyorsunuz. Belki de gebe kalmak istiyorsunuz. e İmparatoriçe evliliğe ve doğurganlığa işaret ediyor - Görünüşe göre bu dönem sizin için doğurganlığın yüksek olduğu bir dönem. Yakın gelecekte kendinizi bir bebek sahibi olurken bulursanız şaşırmayın."

"Bu olumsuz bir durum," diye düşündüm. "Kimseyle görüşmüyorum ya da bebek sahibi olmak istemiyorum."

"Bu adil." Prudence tahminlerine devam etti: "Aşıklar kartı da bir diğer kişisel favorim." Gözlerini kapadı ve burnundan yavaşça nefes aldı. İçeri ve dışarı. ve ver.

Onu yarı boş, yarı ne oluyor ifadesiyle izledim.

"Hayatına aşırı bir aşkın girdiğini hissediyorum" dedi.

elini uzattı. "Uzun boylu, esmer ve yakışıklı biri. Kenarları kaba saba biri. Birçok işle uğraşan bir adam. Çok fazla güce sahip." O

Sanki dış görünüşümün ardını görmeye çalışıyormuş gibi bana dikkatle baktı. "Sana çok değer verecek ve seni çok sevecek ama açılmakta zorlanacak. Ona karşı sabırlı olmalısın." Prudence başıyla onayladı. "Ah, bu adam. Rüya gibi biri. Herkesin hazmedebileceği biri değil ama aydınlık ve karanlık her yönünü seveceksiniz. Sevdığı kadın için adaleti sağlamak anlamına gelecekse senin için dünyayı yakabilir. Ve onun yakınlarda olduğunu hissediyorum, Darla."

Kalbimin hızla çarpmasına rağmen bunun saçmalık olduğuna kendimi ikna ettim ve insanları memnun eden gülümsememi takındım. " at çok anlayışlı." Prudence'in daha fazla kusmasını sahte bir dikkatle dinlerken, dikkatle oluşturulmuş maskenin yüzümden düşmesine asla izin vermedim.

Bir kez Bitirdiğinde ona teşekkür ettim. "Harikaydı. Tüm bunları aktarmak için zaman ayırdığınız için minnettarım."

Prudence genişçe gülümsedi. En azından iyi niyetli gibi görünüyordu. "Unutma, sana dağıtılan kartlara teslim ol ve her şey yerli yerine oturacaktır. Geleceğin parlak, canım."

Hayattaki eksikliğimden bahseden Şeytan kartı dışında, okumanın geri kalanı kulaklarıma donuk geldi. Hiçbiri yankı uyandırmadı ve bu Prudence'in hatası değildi.

Kartların hiçbir fikri yoktu.

e Hill kadınları gerçek aşkı asla bulamamakla lanetlenmişlerdi ve ben de farklı değildim.

Geleceğimde bir erkek yoktu. Aşk kavramına da inanmıyordum.

-En azından benim için. Kaderimde başka harika şeyler yapmak vardı ama yuva kurmak ve evlenmek yoktu.

Geleceğimde ne vardı ?

Şekerlenmiş elmalar ve ev hissiyle dolu bir gece izlerken en iyi arkadaşlarımla birlikte yeniden çalışıyorum.

CHAPTER 2

Zeno

Şiddetli Düşünceler

Küçük kardeşim Benjamin, sakın bir urstay gecesinde tüm aile akşam yemeğini yerken telaşlı bir sesle, "Bunu iyice düşünmedin, Zeno," dedi.

Ona bakmadım.

Bakışlarım, tahtında emekli bir Kingpin gibi tembel tembel uzanan ve beni dikkatle izlerken gerçek bir mafya tarzında purosunu tüttüren takıldı.

Yves masanın bir ucunda otururken ben de diğer ucunda oturmuş Pinot Noir kadehimi yudumluyordum. İki nesil -iki varis- gücün birçok De la Croix'nın şarlatan olarak gördüğü kişinin eline geçeceği bir geçiş dönemine girerken ekmek kırıyorlardı.

Yves De la Croix kontrolü devretme konusunda isteksiz değildi, ancak bir sonraki varis olarak koltuğu devraldığım da hayatının nasıl değişeceğini düşündü.

Ve ben de, De la Croix olmanın sadece isimden ibaret olmadığını göstermek için, benim duman ve aynalardan başka bir şey düşünenler arasında hak ettiğim yeri almaya çok istekliydim. Bu güç, dayanıklılık ve sadakatle ilgiliydi. Tüm hayatım boyunca benimsediğim şeylerdi.

Yves bakışlarımız karşısında geri çekildi ve en küçük oğluna sert bir bakış attı. "Bitti, Ben. Bırak onu."

"Bırakmak mı?" Benjamin kuşkuyla tekrarladı. Çatal bıçağını bifteğine sapladı. "Polisler bütün gün etrafımızda dolaştı, baba. Onları binanın dışında oyalanırken gördüm ve hatta beni 'rutin' bir kontrol için durdurdular.

Bu sabah check-up yaptırdım. ey Armel Lancaster'ın suikastıyla bağlantılı olduğumuzu biliyor." "Dikkatliydim, Ben. Ben her zaman öyleyim," diyerek şarabımdan bir yudum aldım. Bu damağımı baharat ve kiraz notalarıyla ıslattı. "Ve sen durduruldu çünkü o sarı Maserati'yi şehirde ehliyetini yeni almış bir embesil gibi kullanıyorsun."

"Zeno," diye homurdandı, sarı saçlarını karıştırırken. "Durumun büyüklüğünü anlamıyorsun. ey. Biliyorum. Bir şeyler."

Endişesine rağmen, ona hizalı bir bakış fırlattım.

Benjamin beyaz atlı prens görünümüyle her şeyiyle aydınlıktı, ben ise siyah saçları ve koyu renk gözleriyle gölgeydim.

Aynı kanı paylaşmıyorduk ama o benim ailemdi ve bana göz kulak olmak için elinden geleni yaptığını biliyordum. Her zaman yapmıştı ve her zaman da yapacaktı.

"Paranoyaklaşıyorsun Ben," dedi Yves hafifçe. "Bizim işimizde her zaman akbabalar tarafından kuşatılırız. eskisinden farklı değil."

Yaklaşık iki yüz yıl önce Fransa'dan gelen De la Croix ismi asalet, nesilden nesile aktarılan zenginlik ve akıl almaz bir güçle ilişkilendirilmiştir.

e aile şirketi-De la Croix Inc-silahlar konusunda uzmanlaşmış bir Avrupa markasıydı. Dünya çapında pek çok kuruluş tarafından aranan meşhur silahlarımız ve savaş bıçaklarımızla ünlüydük. Yasaların gözünde bizim cephemiz demir gibi sağlam ve meşruydu.

Ancak kapalı kapılar ardında, De la Croix'lar Orta Kanada'dan Avrupa'ya kadar uzanan iyi bağlantılı bir suç örgütünün parçasıydı. Dağıtım kanallarımız birçok yasadışı mal ve yasadışı maddeyi taşımamıza olanak sağlıyordu. Montardor'un yeraltı dünyasında birçok satranç oyuncusu vardı, ancak biz hüküm süren suç ailesiydik.

şehir nihayetinde bize aitti.

inisiye olan erkekler, üç temel ilkemize - sadakat, bağlılık, onur - uyacaklarına ve örgütümüzün lideri olan senyör tarafından verilen her kurala ve emre itaat edeceklerine dair yemin ettiler.

Bize ihanet edenler kendilerini kafataslarında üç kurşunla ve göğüslerine kazınmış geleneksel haçla bulacaklardı.

İşimizin daha tehlikeli kısmı her zaman yetkililerin dikkatli bakışları altında olmuştur. Bu nedenle, doğam gereği, bir cinayetin izinin bana kadar sürülmesine asla izin vermemek için aşırı dikkatliydim. Daha iyisini biliyordum. Yves, on üç yaşında elime silah aldığım ilk andan itibaren beni daha iyi olmam için eğitmişti.

Şimdi yirmi bir yıl sonra, ben babamın emir subayıydım, yani ikinci adamıydım ve Benjamin de onun kaptanıydı, yani üçüncü adamıydı.

Armel Lancaster'ın ölümü bugün tüm haberlere konu oldu. e Montardor'un elit sosyetesini başarılı bir işadamını kaybettikleri için gözyaşı döküyordu. Ancak Montardor'un yeraltı dünyası Armel'in gerçekte ne biliyordu: kirli bir pedofil.

Gördüğüm kadarıyla, sırtını patlatarak herkese bir iyilik yaptım. Kelime oyunu yapmak istemedim.

Yirmi dört saat içinde şehir genelinde tansiyon hızla yükseldi. Polis katili bulmaya çalışıyordu ve suçsuzluğu kanıtlanana kadar herkes suçluydu.

Ben şarabını su gibi içti ve bardağı gereğinden fazla bir güçle yemek masasının üzerine bıraktı. " zaman farklı hissettiriyor, baba."

Bifteğimi kestim ve ağzıma bir lokma attım. "Rahat ol, Ben -"

"Ça su t, on mange maintenant! iş konuşmak için zaman yok," Yves tısladı. " aile zamanı."

Yves'in deliliğinin diğer yarısı olan silahşör Céline De la Croix, lazanyasını saygı duyulan, yüzyıl ortası ganimetçi bir eşin tüm tavırlarıyla yedi. Peçetesiyle ağzının kenarlarını sildi ve sürahidenden kendine bir kadeh şarap daha doldurdu. "Anlaştık. Babanızı dinleyin, mes amours," diyerek bizi ergenmişiz gibi azarladı.

Kahyamız François, yemek masasının kenarında durdu ve Évangéline'in gelişini işaret etmek için boğazını temizledi.

"Kusura bakmayın, geciktim." On altı yaşındaki kız kardeşim, genç balerin gibi adımlarını süzerek odaya girdi ve

iki yanaklarından öptüğü ebeveynleri. "Antrenman normalden daha uzun sürdü."

Ben ve bana sarılmak için yanımıza geldi. "Mutlu yıllar, Zed." Kucağıma bir hediye bırakmadan önce muzip bir gülümsemeyle sakallı yanağımı gagaladı.

"Teşekkürler, ufaklık." Soluk sarı saçlarını taradım. "Nedir bu?" Céline'in yanına oturarak, "Aç ," diye takıldı.

Ambalajı dikkatlice açtığımda iğrenç bir karalama defteriyle karşılaştım. Pırıltılar, değerli taş çıkartmaları ve beni rahatsız eden her şey vardı. Yaltaklanmamaya çalıştım. Ancak, ailemin ve benim son yirmi bir yıldaki kalp şeklindeki kesilmiş resimlerimizi görünce göğsümde bir nostalji dalgası oluştu. " şimdiye kadar aldığım en güzel hediye.

Teşekkür ederim Eva."

Éva ailenin şakacısıydı ve kıkırdamasına engel olamıyordu. "Bir şey değil."

İşte o kıkırdama, yaptığım şeyi pişmanlık duymadan yapmamın nedeniydi.

Évangéline bizim gibi değildi, çarpık dünyamızın gerçekleriyle lekelenmişti.

Ağabeyinin onun şerefine bir adam öldürdüğünden haberi yoktu.

Evet, aile şirketinin farkındaydı ama De la Croix'nın faaliyetlerini bilmek ve bunlara katılmak aynı şey değildi.

Évangéline gibi masum ruhlar, karanlıkta gizlenen canavarların türüne dair hiçbir fikre sahip değildi. Kardeşlerinin ve babasının kaç kişiyi öldürdüğünü bilse uykusuz geceler geçirirdi.

"Dik otur, Éva," dedi Céline ve tabağının üzerinde duran kubbeli çelik kapağı kaldırdı. "Şefe en sevdiğin kırmızı soslu spagettiği hazırlattım. Hepsini yediğinden emin ol. Enerjini yenilemelisin, tatlım. Ve Tanrı aşkına, giydiğin bu eski püskü tişört de ne? Odana mükemmel bir kokteyl elbisesi yerleştirdim."

Éva'nın yanıtı gözlerini şakacı bir şekilde devirmek ve yemeğine iştahla dalmak oldu.

Ahlaki açıdan gri karakterlerimize rağmen, yine de uymamız gereken kurallar vardı. Bu eve adımımı attığım andan itibaren, Céline açıkça belirtti ki

De la Croix'lar her şeyi aşırıya kaçarak yapardı; partiler, tatiller ve hatta aile yemekleri. Her zaman izleniyordunuz, bu yüzden etkilemek için giyinmek sizin yararınızaydı. Tanrı korusun, üç parçalı mükemmel bir takımdan daha az bir şeyle ortaya çıktım ve duruşumu eğerek yemek yedim.

Kırk dört yaşında bile, Céline akşam yemeğine bir elbise giymiş, saçlarını spreylemiş ve boynunu elmaslarla süslemiş olarak gelirken, şarap kadehinin kenarının arkasından babama gülümsüyordu. Uzun boylu, huysuz, koca göbekli bir dev olan babam da onu kendi aşk dolu köpek yavrusu gözleri ve yemek komasından kaynaklanan sırtışılarıyla eğlendirdi.

Bunca yıldan sonra hâlâ iğrenç bir şekilde aşıklardı ve hâlâ biraz dengesizdiler.

De la Croix'larla yaşadığım ilk ay, on üç yaşımdaydım ve bir iş ortağım akşam yemeği sırasında üvey annemi taciz etmişti. Bunun üzerine Yves onu ahırdaki bir direğe bağladı ve Céline arka planda alkışlar, kıkırdamalar ve baygınlıklar geçirirken aletine dört el ateş etti.

"Tatlı için hazırım." Céline içini çekti, Yves'e baktı ve bir nazlı çenesini bardağının sapında gezdirdi.

Doğum günü pastamdan bahsetmediğine dair midemdeki çalkantılı akşam yemeğine bahse girmeye hazırdım.

Babam eldivenli parmak eklemlerini kavradı ve öne doğru eğilerek fısıldadı: "Ben de öyle."

Ben, Eva ve ben aynı anda öğürdük.

"Ew, Gomez ve Morticia." Éva yüzünü buruşturdu, yüz hatları ekşidi. "Sonsuz aşkınızı itiraf etmek için lütfen yemekten sonrasını bekleyebilir misiniz?"

Bizi görmezden gelip öpüştüler.

Mide bulandırıcı dudak ardından, dünyayı ayağa kaldırmış ve şimdi de bunun tadını çıkaran iki kötü adam gibi sırttılar.

Her zamanki önemsiz sohbetimizle yemeğimize devam ettik. Eva'nın yeni lisesi, St. Victoria. Ben'in sürekli genişleyen süper model haremi. Céline'in Bali'ye bir aile gezisi için yeni planları.

Pasta kısa süre içinde geldi, otuz dört mumlu üç katlı kırmızı kadife bir pastaydı.

Kaç doğum gününüz olduğu fark etmezdi. Bir oda dolusu insanın size şarkı söylemesi, niyetiniz ne kadar sevimli olursa olsun, her zaman garip olurdu.

Yves De la Croix kadehini kaldırdı ve bakışlarında parlayan gururla bana baktı. "sevdiğim en büyük oğluma. Mutlu yıllar, Zeno."

Omurgamda bir sıcaklık hissettim ve kendi kadehimi kaldırdım, çenemi her koşulda beni kabul etmek için hiçbir nedeni olmayan adama doğru eğdim.

Yine de yaptı.

Bana ailenin kan bağıyla oluşmadığını kanıtladı.

sizi kaldıran insanlar tarafından yapıldı. İyi günde günde size bakanlar ve destek olanlar. Uzun ve karanlık bir tünelin sonundaki ışık gibi davrananlar.

Aile, boğazınız kesilip açıldığında ve Paris'in kirli bir ara sokağında bir çiftlik hayvanı gibi kan kaybından ölmeye terk edildiğinizde sizi kurtaran insanlar tarafından tanımlandı.

Montardor şehir merkezinde kendime ait bir çatı katım vardı ama şehrin en prestijli köşesinde yer alan De la Croix malikânesi her zaman evim olacaktı.

Viktorya dönemi esintileri taşıyan, sarmaşıklarla çevrili, üç katlı malikânenin şiirsel, neredeyse melankolik bir yanı vardı. Kahverengi ahşap, süslü vurgular, gizli geçitler ve aşıkların kavgaları için labirent bahçeler. Sonbaharda, avlu sayısız fenerle aydınlatıldığında ve gece havası bu kusurlu ailenin sırlarıyla dolup taşıduğunda, mülk tüyler ürpertici bir havaya bürünürdü.

Annem ve babam üst katta mışıl mışıl uyurken Ben ve Éva ahırda onun yeni atını kontrol ediyorlardı. Ben eski çalışma odamdaydım ve

Ben bir kadeh şarap daha içerken 'daki sesler çıtırdadı.

Yalnızlık biraz tuhaf bir şeydi. Fiziksel olarak

Etrafınız çok sayıda insanla çevriliyken kendinizi zihinsel olarak yalnız hissedebilirsiniz.

Sevdiklerimle vakit geçirdim ama artık sessizce kara kara düşünmek istiyordum çünkü günün sonunda, otuz dört yıl sonra bile gerçek beni gerçekten anlayan kimse yoktu.

Yves evlenmemi ve yuva kurmamı istedi. Céline ise ve sevgi. Kardeşlerim sadece mutlu olmamı istediler.

Kimse aşk ve evliliğin canavarlar için söz konusu olmadığını anlamıyordu ve içimde iğrenç peri masallarından fırlamış bir canavar dolaşıyordu. Karanlığım ve zevklerim, aşkı bir kenara bırakın, evlilik için sağlam bir temel oluşturmaya yardımcı olacak türden değildi.

Bana Cezalandırıcı denmesinin bir sebebi vardı. Güçlü yönlerim hesaplama yeteneklerim ve bir hainin derisini dakikalar içinde yüzebileceğim tüm yaratıcı yollardı. Sabır ve acımasızlık genç yaştan itibaren geliştirdiğim iki becerimdi.

altın kapı ve iki nokta için olmadığını hatırlatıyordu-
ve çocuk vizyonu.

Benim gibi adamlar yalnız yaşar ve yalnız ölürdü.

Düşüncelerim, telefonum tanıdık bir sesle aydınlanınca yarıda kesildi

B.

Bazoli, MPD'de çalışan kirli bir polisti. Bizimle çalışıyordu.

Uzun yıllar boyunca maaş bordrosu yaptı ve izlerimizi ve iş gizlememize yardımcı oldu.

Dördüncü çalışta telefonu açtım ve yumuşak bir sesle, "Baz," dedim. "Zed," diye cevap verdi bir hu ile. "?"

Sadede . "Endişelenmeli miyim?"

Ben'in akşam yemeğindeki sözleri zihnimde sekerek bir duvarı çatlattı ve küçük bir kuşkuyu kanattı. Ormandan çıktığımdan emin olmak istiyordum, bu yüzden polislerin bizi takip etmesinin başka bir nedeni olup olmadığını öğrenmek için Bazoli'ye mesaj attım.

Bazoli'ye Armel'den bahsedecek kadar aptal değildim.

"Armel Lancaster'ın ölümünden sonra büyük bir tedirginlik var. Ailesiyle konuştuk ve nasıl olduğunu anlamak için adımlarının izini sürmeye çalıştık..." Yorgun bir nefes verdi. "Bakın, Armel Lancaster Belediye Başkanı Hill'in vaftiz oğluydu. Onun

Annem ve Diane Hill liseden en iyi arkadaşlardı. Bu davayla kişisel olarak ilgileniyor ve adalet yerini bulana kadar da rahat etmeyecek."

"İlginç." Şarabımı yudumlarken, yerine konan ames'in yükselişini izledim. "Peki bu ailemi nasıl etkileyecek?"

"Son altı ay içinde Armel'in çevresinde bulunan ya da onunla iş yapan herkesi yakından takip ediyoruz."

"Yeterince adil." Omuzlarımı geriye attım. " aradığın için teşekkürler-" " dahası var, Zed." Sesi dalgalandı.

Boş bardağımı şöminenin üzerine koydum. "Anlat bana."

Tereddüt etti. "Birkaç saat önce isimsiz bir ihbar geldi... potansiyel tetikçinin ismiyle birlikte."

Bunu takip eden kısa sessizlikte boğazımı sıktım ve kaslarım farkındalıkla titredi.

"Sensin, Zeno." Yutkundu. " ey Armel'i öldürdüğünü söyledi."

CHAPTER 3

Patron Kız

Darla

"St. Victoria'nın zorbalık karşıtı bir politikası var ve bunu çok iyi biliyorsun, Flynn. Bu sefer ceza alacaksın ve hademeye alt kattaki mahzeni temizlemesinde yardım edeceksin. Bir dahaki sefere, okuldan atılırsın. Güven bana, anneni aramamı ve davranışlarını tartışmamı istemezsin."

odamda oturan sivilceli yüzlü genç utançtan sandalyesinde daha da alçaldı. Onun gibi küçük bücürleri kovmakla ilgili bir sorunum yoktu. Bunu daha önce de yapmıştım ve yine yapardım.

"Sana bir tavsiye, Flynn. Eğer bir kızdan hoşlanıyorsan, ona sataşmak - zorbalık etmek- bunu göstermenin yolu değildir. Büyüdükçe bu tür davranışların kadınlar arasında hoş görülmediğini anlayacaksın. Penelope'den özür dileyecek ve dilersen, erkek nüfusunun küçümseyici bir üyesi olmaya gerek kalmadan ona gerçekten nasıl hissettiğini anlatacaksın. Anlaşıldı mı?"

"Evet, Müdür Hill," diye mırıldandı, yanakları kızarıyordu.

"Güzel. Artık gidebilirsiniz." Ona küçümseyici bir ifade takındım. "Ama ne dediğimi unutma. Penelope'den özür dileyecek ve ondan uzak duracaksın. Artık oyun yok, Flynn."

Tanrım, kadar kızarmıştı ki gözyaşlarına boğulacak sandım.

Onu kışkıışladım ve kuyruğunu bacaklarının arasına sıkıştırıp kaçtı.

Kapı kapandı ve ben koltuğuma çöktüm. Gün ortasıydı ve şimdiden bir içkiye ihtiyacım vardı. Tercihen Hamptons'da tatil yaparken güzel bir piña colada.

Kapalı kapım yumuşak bir sesle çalındı. "İçeri gel."

Ella sırtarak odaya girdi. "Tak. Tak. Oda servisi." Yorgun bir kahkaha attım. Öğlene çeyrek vardı ve saat gibi işliyordu, Ella her hafta aynı saatte Pakistan yemeği getiriyordu. Yaklaştıkça baharat, pilav ve tavuk tikka aroması yayılıyordu.

Artık genç değildik ve birçok işimiz vardı ama haftada en az bir kez öğle yemeğinde buluşmaya özen gösteriyorduk. Hayat telaşlıydı ama doğru insanlara zaman ayırmak ve onlarla vakit geçirmek gerekiyordu. Ella ve ben için öyleydik. e doğru insanlar. En iyi arkadaşlar. Kız kardeşler.

Bazı haftalar bir başka lise arkadaşım olan Hera ile en sevdiğimiz restoranlarda buluşuyor, bazı haftalar da birbirimizin iş yerlerine arabayla gidiyorduk. Bugün Ella'ya evrak işlerimin yoğun olduğunu mesajla bildirdim, o da bana geldi.

Ella daha önce Flynn'in oturduğu koltuğa otururken ben de masamdaki eşyaları kenara çekerek yer açtım.

Bugün o açık mavi pantolon giymiş, saçlarını at kuyruğu ve zarif altın takılar takmıştı; ben ise Maison Sereno'dan pembe tüvit bir blazer ceket ve etek giymiş, siyah saçlarımı imzam haline gelen chignon'la toplamış ve boynuma inciler takmıştım.

Bir üniforma gibi, her gün aynı tişörtü giyiyordum. Çoğu gün siyah giyerdim ve biraz cesur hissettiğim günlerde - annemin sabah renk seçimimi azarlamak için etrafta olmayacağını bildiğim günlerde - açık pasteller giyerdim.

Diane Hill, yüksek mevkilerdeki kadınların sadece siyah ya da gri renklerle uğraşması gerektiğine inanan biriydi.

Strafor kaplarımızı aramıza yerleştirdiğinde Ella'ya "Sen en iyisisin," dedim.

"Biliyorum." Bana plastik bıçak ve çatalımı uzattıktan sonra yemeğine daldı. "Günün nasıl geçiyor, sevgilim?"

"Meşgul, meşgul ve daha da meşgul. Her gün bir kızdan hoşlandığı için onu taciz eden bir çocuğu neredeyse okuldan atıyordum. Öğretmenler odasındaki kahve makinesi çalışmayı durdurdu ve şimdi öğretim üyeleri bir an önce yenisini talep ediyor. Onuncu sınıf tarih öğretmenin istifa bahsetmiyorum bile. Haber vermeden. Hiçbir şey yok. Ve son olarak, okuldaki eski su çeşmesi

Lakros takımından iki küçük salak, sopalarını eğreti kılıç olarak kullanarak dövüşmeye karar verdiği için avlu paramparça oldu. Sonuç olarak, günüm korkunç geçti."

Ella ıslık çaldı. "Kahretsin, bu bana sen, ben ve Callie'nin Rahibe Victoria'nın heykelini devirdiğimiz zamanı hatırlattı."

Eski bir anının kilidini açarken güldüm. "Kahretsin, ne çılgın günlerimiz oldu, değil mi?"

"Güven." Düşünceli düşünceli çiğnedi, sonra yumuşak bir bakışla beni kısırdı. "Darla, sana karşı dürüst olmak zorundayım. Bok gibi görünüyorsun."

Başımı salladım, tavuk tikka tadıma hitap ederken inledim. Brezilya, İran, İtalyan, Meksika ve Pakistan mutfığı için kalbimde özel bir yer vardı. "Dün gece toplam dört saat uyudum."

Ella tereddüt etti. "Şaka yapıyorsun."

"Hayır. Annemin yaklaşan bir konuşma için yardımına ihtiyacı vardı." Benim de yakında çıkacak aşk romanım için bir bölüm yazmam gerekiyordu. "Bir süredir iyi uyuyamıyorum. Hap falan almak için doktorumu görmem gerekebilir."

Bir yetişkin olabilirim ama iş, ailevi görevler ve sağlığım arasında denge kurmayı hâlâ öğrenmeye çalışıyordum. Dürüst olmak gerekirse son birkaç aydır daha da kötüleşmişti. Uykusuz geceler benim için yeni bir norm haline gelmişti.

"Senin için bundan nefret ediyorum," diye fısıldadı, yüzü çökmüştü. "Aile önemli, evet, ama sağlığın da öyle. Kendini ilk sıraya koymalısın."

"Biliyorum." İçimi çektim. "Bana kendime sayısız kez bir şey söylemiyorsun."

"Senin için doktor randevusu almamı ister misin? Hatta seni götürebilirim."

"Çok , Ella." Elini sıkmak için öne doğru uzandım. "Yarın randevu için doktorumu arayacağıma söz veriyorum. Tamam mı anne?"

"Tamam. Ama ciddiym. Seni oraya kendim sürüklemek zorunda kalsam bile gideceksin." Yüzü düştü. "Senin için endişeleniyorum, Darla."

"Ve bunun için seni seviyorum. Oraya vardığımda sana mesaj atacağıma söz veriyorum." "Anlaştık."

Daha az iç karartıcı konulara geçtik ve gününün nasıl geçtiğini sordum. Tüm iş toplantılarını bitirdiğinden ve öğleden sonrasının geri boş olduğundan bahsetti. Bu da ancé'sinin iş yerine gidip süslü toplantı odalarında sevişebilecekleri anlamına geliyordu. En iyi arkadaşımın sapık olduğunu söylemiş miydim?

Ella benim için tam bir kadın patrondur. Yaratıcı ve girişimci bir ruhla hareket ederek, bralet örmeye olan sevgisini onlu yaşlarının sonunda küçük bir çevrimiçi işletmeye dönüştürdü. Bu güne kadar da hala devam ediyordu. Dahası, üniversiteden mezun olduktan sonra babasının pazarlama şirketini devralmak gibi daha büyük işlere yöneldi. Artık CEO'ydu ve her gün 5 santimlik stiletolar, dar bodycon elbiseler, büyük güneş gözlükleri takarak binaya giriyor, bir oda dolusu hissedarı olağanüstü bir beceri ve karizma ile yönetiyor ve hiçbir zaman taviz vermeyen tavrını kaybetmiyordu. Erkekler onun varlığından korkardı, ancak onun sert kişiliğini macuna çeviren tek bir adam vardı -Cade Killian Remington, aynı zamanda ona yüzük takan adam olarak da bilinir.

Ella'nın bekârlığa veda partisi yarındı ve Montardor şehir merkezindeki seçkin bir kulüp olan Chaleur'a gidecektik.

"Yarın için her şey hazır bu arada," dedim. Ella yemeğini yedikten sonra hiç de hanımefendiye yakışmayan bir geçirti çıkardı ve ben de burnumu kıstım. Parti otobüsü bizi saat dokuzda alacak. Eski günlerdeki gibi Danny's Grill'de ön içkilerimizi içeceğiz ve sonra saat on birde Chaleur'de olacağız. Kulağa hoş geliyor mu?"

"Kulağa mükemmel geliyor. bunu organize ettiğin için teşekkür ederim. Ne kadar heyecanlı bilemezsiniz."

"Ben de öyle. Sen Bayan Cade Killian Remington olmadan önce kız kızı bir gece geçirmek güzel olacak."

Kahverengi ve mavi gözlerine hülyalı bir bakış girdi. Ella'da sektörel heterokromi vardı ve bu şimdiye kadar gördüğüm en güzel bakışlardan biriydi. "Onunla evlenmek için sabırsızlanıyorum, Darla. Tek istediğim buydu."

Kocaman sıırttım. "Biliyorum ve destansı bir düğün olacak."

Karşılıklı olarak ciyakladık ve yavaşça azalmadan önce kahkahalara boğulduk.

Ella bana yavaş ve yoğun bir bakış attı. Ne olacağını biliyordum. "Senin için daha fazlasını istiyorum Darla. Sana keyif veren hiçbir şey yapmıyorsun. Zamanını bir sonraki bina bakımına, bir sonraki toplantıya, bir sonraki kitaba, bir sonraki aile yemeğine göre ayarlıyorsun. Kahretsin, iki yıldır kimseyle çıkmadın."

"Ella," diye inledim.

Bu konuşmayı yapmak istemiyordum. Ya da ölmüş olmasını ve Atlantik Okyanusu'nun dibini umduğum, beni aldatan eski erkek arkadaşım Owen'ı düşünmek.

"Darla." İçini çekti ve masamdan, içinde St. Victoria'daki mezuniyet balomuzda çekilmiş bir fotoğrafımızın bulunduğu fotoğraf çerçevesini aldı. "Başardığın her şeyle gurur duyuyorum. Başarılı bir gizli yazar. Eğitim diploması. Bir lise öğretmeni ve şimdi St. Victoria'nın gördüğü en genç müdür. Her şeyi yaptın ve annenin kitabındaki her kurala uydun. Ama sen 27 yaşındasın. Altmış yedi değil. Günlük hayatınızda St. Victoria'nın perili duvarlarından daha fazlası olmalı.

"Hayatta, ikinci evim dediğiniz bu el değmemiş yerde günlerinizi ve gecelerinizi çekerek geçirmekten daha fazlası olmalı."

tüm tadilatlarla rağmen, Aziz Victoria kelimelere dökülemeyecek bir karanlığı barındırmaya devam ediyordu. Gotik tarzda bir bina. Karmaşık pervazlı kemerler. ölü rahibelerin mezarlarını çevreleyen mahzen.

Avluyu süsleyen mermer heykeller ve dev fiskiye... Dış tuğla duvarları kaplayan sarmaşıklar... Tatlı bir bulut gibi çevreye yayılan gül kokusu.

Aziz Victoria, tamamen modern bir çağda yaşayan ve nefes alan bir kalıntıydı.

Ancak benim mekânım yirmi birinci yüzyılı yansıtacak kadar yenilenmiş tek mekândı. Açık yeşil deri koltuklar. Şık bir meşe masa. Kristaller ve bitkiler odanın her köşesine rahat ama yine de profesyonel bir şekilde özenle yerleştirilmişti. Krem rengi duvarlara gerekli başarıları, zorunlu aile ve arkadaş resimlerini astırdım.

üzerine stratejik bir şekilde serpiştirilmişti, böylece yerleşik ve ayakları yere basan biriymişim gibi görünecektim.

eleneksel olarak kurtulamadığım tek şey, giriş duvarının yanındaki 1800'lerin sonlarından kalma eski anaokulu ve rahibeler grubu krokisiydi. Annem ve önceki müdürler bu resimlerin olduğu gibi kalmasında ısrar etmişlerdi, böylece her girdiğinizde onların mirasını asla unutmuyordunuz.

"Benim bir hayatım var," dedim arsızca. "Ve burası benim ikinci evim değil... ilk "

Ella alnını avuçladı.

"Gerçekleştirmeniz gereken hedefleriniz olduğunda çok çalışmanızda bir sakınca yoktur. Arada bir nefes almak için durduğunuz sürece. Hayattan zevk alan ve her şeyi akışına bırakan Darla nerede?" Son cümleyi dikkatle telaffuz ederken bakışlarını benden ayırmıyordu. "Hangi cehennemde o?"

Alaycı bir şekilde gülümsedim. "Onu büyüttüm."

"Yanlış. Annenin saçma taleplerini yerine getirmek uğruna onu öldürdün."

Gerçek bir ok gibi içime saplanırken, ilerledim.

Ella ayağa kalktı ve ceketindeki görünmez tüyleri fırçaladı.

En iyi arkadaşım masanın etrafından dolandı ve beni sıkıca kucaklamak için kendine çekti. "Yakında doktorunu arayacağına dair bana söz ver. Ve bunu yaparken, lütfen hayatını yaşamayı bırakacağına dair bana söz ver. Yarın gece gerçekten kendini serbest bırakmanı ve bana sevdiğim ve birlikte büyüdüğüm Darla'yı bir anlığına göstermeni istiyorum."

Ben de ona sarıldım. "Söz veriyorum,

Ella." Onun için değil, kendim için.

O haklıydı.

Daha fazla yaşamaya ihtiyacım vardı.

e yumuşak gün batımı ışıltısı Hill konutunun üzerine sıcaklık yayıyordu. Ön taraftaki beyaz sütunların neredeyse yanardöner bir şekilde görünmesine neden olan altın saate tanık olmak için nadiren eve zamanında gelirdim. Sakinliğin pitoresk bir tasviri.

Yine de Diane Hill ile birlikte yaşayanlar, dış görünüşün her şey demek olduğunu biliyorlardı. Evimizin içi soğuktu ve aynı ritimde yürüyemeyen üç kadının acısıyla kazınmıştı.

Hırslı, başarılı üç kadınla birlikte yaşamının güçlendirici bir deneyim olacağını düşünürsünüz. Ne yazık ki kendimizi çoğu zaman kafa kafaya çarpışırken bulduk. Çoğu zaman ablam Dacia ve ben, çok inatçı ve eski yöntemlerine bağlı olan anneme karşı çıkıyorduk. Bazen de aynı fikirde olmadığımızı kabul ederdik çünkü birçok konuda farklı görüşlerimiz vardı ve bu anlaşmazlığa değmezdi; ben elmalı turtanın var olan en güzel turta olduğunu düşünürdüm, Dacia çikolatalı yaban mersini olduğuna yemin ederdi ve annem de ceviz dışında her şeyin küfür olduğunu düşünürdü.

Ama aramız iyiiken, yılın birkaç zamanı, uyumluydu, hadi bize bakması için erkeklere ihtiyaç duymayan bağımsız kadınlardan oluşan bir ev olduğumuz için sevinelim türünden bir atmosfer.

Hill'in laneti böyleydi. Nadiren evlenirdik ve uygun bir eş bulduğumuzda da hayat onları bizden koparıp alırdı. Bizim soyumuzda erkeklerin iyi olduğu tek şey sperm donörlüğü yapmaktı.

Babamla hiç tanışmadım ve annem bu konuda konuşmayı reddetti.

Mercedes'imi dairesel araba yoluna park edip dışarı çıktığımda, uşağımız Alberto, elleri arkasında muhteşem bir pozla ön kapıda beni bekliyordu.

Alberto gerçek bir hizmetçi değildi. O ailemden biriydi ve büyükbabama en yakın kişiydi. Biz Hill kadınlarının baş ağrısıyla başa çıkabilecek kadar güçlü olan tek erkek oydu ve onu tüm kalbimle seviyordum.

"İyi akşamlar, Berto." Yanağından öptüm ve çantamı çalmaya çalıştı. Güldüm ve geri çektim. "Artık küçük bir kız değilim. Kendi çantamı taşıyabilirim."

"Sen benim gözümde hep çocuk kalacaksın." Beyaz eldivenli elleriyle çantayı kaptı ve tabura giren asker gibi yanımda yürüdü. Yıllar geçtikçe yaşlılıktan yürüyüşü yavaşladı, ben de ona ayak uydurmak için adımlarımı yavaşlattım.

Alberto yaşlanma kavramına inanmazdı. O inanmayı severdi

gerçek yetmişi yerine sonsuza dek kırk yaşındaydı.

e büyük fuaye her zamanki pirinç aksanları ve gösterişli dekoruyla görkemliydi. Yine de cansızdı. Her zaman öyleydi ve Dacia ve ben çocukluk evimizi miras aldıktan sonra bile öyle kalacaktı.

"Bayan Darla, anneniz sizi odasında bekliyor," dedi onlarca yıldır ailemizde çalışan Alberto, havalı İngiliz aksanıyla.

Küçük bir kızken bazı kelimeleri telaffuz edişi beni hep kıkırdatırdı ve ben de onu sürekli taklit eder, o çalışırken evin içinde peşinden koşardım. Tabloların tozunu alırken, çaydanlıklara sıcak su doldururken ve

Yatakları değiştiriyorum.

"şimdi ne istiyor?"

Kudretli Diane Hill bugün benden ne isteyebilir? Botoksu nerede yaptırması dair ipuçları mı? Belediye konuşmasını prova ederken bir çift kulak mı? Belki de pantolon takımlarını beyaz, gri ve siyah tonlarına göre yeniden düzenleyecek birini?

Asla yetişemezdim.

"Söylemedi," dedi Alberto üzüntüyle, boğazına yakın gevşek derisi titriyor, adem elması sallanıyordu. "Ama sanırım bazı haberleri var."

"Harika," diye mırıldandım, daha iyi önce sıkı saç buklelerimi çözmek üzereydim. Ona dağınık bir şekilde gidemezdim. Bana ders verirdi ve bugün hiç havamda değildim.

Dediğim gibi, görünüş her şeydi.

Dacia ve ben evde hiç yalınayak dolaşmamıştık bile. Her zaman terlikle ve yeterince büyüdüğümüzde de topuklu ayakkabıyla dolaşırdık.

Annemin muhtemelen açık bir kapı ve sert bir ifadeyle beni beklediği batı kanadına geçerken Louboutin ayakkabılarım yüksek sesle takırdadı.

Yanılmamışım.

Ancak Dacia da çoktan oradaydı. Ve annem kızgındı.

Muhtemelen bu aile toplantısına geç kaldığım için -ki bu benim hatam değildi çünkü iki dakika öncesine kadar bundan haberim yoktu- ve Dacia'nın şu anda bir sandalyeye uzanmış, sarı bukleleri dağınık bir şekilde buruşuk bir gecelik giydiği için.

"Hanımlar, bu son dakika temas noktasını neye borçluyum?" Annemin masasının karşısındaki, Dacia'nın hemen yanındaki sandalyeye çöktüm.

"Ne giyiyorsun Darla?"

Harika. Kıyafetlerime haksız bir saldırı daha.

Sağ bacağımı sol bacağımın üzerinden geçirerek, "Maison Sereno'nun benim için özel olarak tasarladığı pembe tüvit iki parçalı bir elbise," diye takıldım. Evet, eteğim biraz kısaydı ama yine de olduğum gibi genç ve saygın bir müdür gibi görünüyordum. "Bu bir sorun mu?"

"İş için çok... renkli."

Diane Hill'in üniforması ise siyah özel dikim pantolon, çizmeli topuklu ayakkabılar, sarı saçlar ve çatık kaşlardan oluşuyordu.

Gözlerimi devirmek için içimdeki dürtüye direndim.

"Senin lanet olası kişiliğin de öyle," diye tersledi Dacia. "Şimdi onu rahat bırak. Ne isterse giyebilir."

"Lütfen sadede gelebilir miyiz?" Dacia'nın omzunu nazıkçe sıkarken bıkkın bir ifadeyle söyledim. Her zaman arkamı kollardı. "Neler oluyor?"

Ablam Fransız uçlarını inceledi. "Evet, lütfen. Gitmem gereken yerler ve görmem gereken insanlar var."

Avuçlarını açmış, yüzünü masasının üzerine eğmiş olan Anne, Dacia'ya kararlı olmayan bir ses çıkardı. "Anlamsız aktivitelere katılmak ve bunun aileyi nasıl etkilediğini umursamamak gibi mi?"

Dacia ve Diane nafile bir bakışmaya girişirken bir elimi şeffaf çorabımın üzerinde gezdirerek odadaki ani buz gibi sıcaklığı engelledim.

Her gün aynı şey oluyordu.

"Anne," dedim faydasızca. "Lütfen, dur artık."

Annemizin kişisel alan kavramı yoktu ve flört hayatımızı da denetlemeyi severdi. Ne yazık ki Dacia'nın dağınıklık eğilimi vardı.

birlikte. Bir keresinde, on iki yıl önce, Dacia ve o zamanki kız arkadaşı Naomi, St. Victoria'nın bir arabanın arka koltuğunda kuru seks yaparken yakalanmışlardı. Bu haber ortalıkta yayılmış ve annemin 'arkadaş' grubu arasındaki itibarını bir anlığına zedelemişti.

"Diane Hill sahip olduğu tüm güce rağmen pervasız kızını kontrol edemiyor. Ne yazık," demişlerdi.

Ve böylece annemin hayatımızın her alanını kontrol etmeye yönelik takıntılı ihtiyacı başladı.

Özellikle de benimkini.

Dacia'nın evcilleştirilemeyeceğini çabuk öğrendi, peki ya ben? Eskiden annemi memnun etmek için can atardım çünkü büyürken onun katı tutumundan o kadar korkardım ki istediği her şeyi yapardım.

Beni mükemmel bir kız çocuğu olarak şekillendirmek anlamına gelse bile.

Hâlâ ara sıra onu şımartıyor olsam da, yıllar geçtikçe sınırlar koymaya ve isyan etmeye başladım. Örneğin, modası geçmiş ve biraz da kadın düşmanı olan eski St. Victoria politikalarını değiştirdim. Kızların uygunsuz olduğu için omuzlarını örtmesi kuralı kaldırıldı.

pencereden dışarı bakıyordum. Erkek nüfusun en önemsiz şeyleri cinselleştirmesinden ve gezgin bakışlarından kızlar sorumluymuş gibi davranmasından bıkmıştım.

Diane Hill okuluma ilk girdiğinde kızların kolsuz üstler ve dizlerinin hemen üzerinde etekler giydiğini gördüğünde bunu onaylamamıştı.

Ne yazık ki, annemizin bu gelmesinde Dacia ve benim de payımız var. Onu şımarttık ve büyüyene kadar kaprislerine ve taleplerine asla dur demedik. Artık herhangi bir şeye karşı çıktığımızda annem bize duygusal şantaj yapıyordu. çıkmaya değmezdi çünkü ağlamaya başlardı ve kimse altmış yaşındaki annesini ağlatmaktan sorumlu olmak istemezdi. Ne kadar sinir bozucu olursa olsun, o hala bizi tek başına büyüten kadındı - elbette Alberto'nun yardımıyla.

Ve Dacia ve ben, gerçekten sürece ona karşı genellikle saygılıydık.

"Ne yaptığım ya da yattığım seni neden ilgilendiriyor?" Dacia bir an için

huzursuz edici bir sakinlik. "Tanrı aşkına, bu benim hayatım."

Annem neredeyse çığlık atıyordu. "Sen benim sorumluluğumdasın-"

"Bu konuşmayı bir kenara bırakıp gerçekten neden burada olduğumuzu konuşabilir miyiz?" Tersledim. "Lütfen!"

Annem bir ejderha gibi burnundan nefes alıyordu ve Dacia bir buz prensesinin mükemmel örneği idi.

ey nihayet silahlarını indirdiler.

"İkinizi de buraya çağırdım çünkü haberleri görüp görmediğinizden emin değilim..." Annemin bedeni sönmüş bir balon gibi koltuğuna gömüldü. "Armel Lancaster dün gece vahşice öldürüldü."

Yüz ifadelerimiz aynı anda düştü.

Nefes alamadım.

"Armie?" Dacia fısıldadı, elleri gevşemişti. "Armie öldü mü?"

Armel annemin vaftiz oğluydu. Dacia ve benden biraz daha büyüktü ama hayatımız boyunca vekil bir kardeş gibi olmuştu.

"Bir dakikaya ihtiyacım var." Hâlâ bu yürek parçalayıcı haberi sindirmeye çalışıyordum.

"Ben de." Dacia ağlamamak için alt dudağını yuvarladı. "Bunu beklemiyordum."

Anneme baktığımda ağlamaktan kızarmış gözlerini gördüm. "Bu sabah öğrendim. Durum hakkında daha fazla bilgi sahibi olana kadar ikinize de söylemek için beklemek istedim ama MPD hala araştırıyor. Kesin olarak bildiğimiz tek şey, hızlı araba kullanan kimliği belirsiz profesyonel tarafından evinin önünde vurulduğu."

"Ne kadar yıkıcı." Sesim çatallaştı. "Ben sadece Mrs. Lancaster geçiyor olmalı."

Armel annesine çok yakındı; bunu en çok o kaldırıyor olmalı.

"MPD'ye yardımcı olmak için elimden gelen her şeyi yapıyorum, ki itiraf etmeliyim ki bu çok fazla bir şey değil. Pek çok kişi soruşturma altında, ancak bu korkunç eylemi gerçekleştiren kişiyi bulmaya henüz yaklaşamadılar!"

Dacia elini sarı buklevlerinin arasından çekti. "Onlarda

Armie'nin gitmesini isteyebilecek potansiyel kişilerin isimleri?"

Anne başını salladı. "Polis, son altı ay içinde onun çevresindeki tüm kişilerin listesini daraltıyor. Davanın ortaya çıkış şekline bakılırsa, herkes olabilir. İş dünyasının nasıl olduğunu hepimiz biliriz. Armel yol boyunca kendine düşmanlar yaratmış olmalı."

"Lanet olsun," diye küfretti Dacia.

Yutkundum. "Dacia ve ben bu gece Bayan Lancaster'ı arayıp başsağlığı dileyeceğiz ve Armie'nin cenaze töreninin düzenlenmesine yardımcı olup olamayacağımızı soracağız."

"İkinizi de burada istememin bir başka nedeni daha var," dedi annem dalgın bir sessizlik içinde oturduktan sonra. "MPD bunun tek seferlik bir cinayet mi olduğunu yoksa bu kişinin Lancaster'ların çevresindeki diğer kişileri de hedef alıp almadığını bilmiyor. Bizim gibi diğer aileleri."

Kalbim kül oldu ve neredeyse boğulacaktım.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" Dacia bir ok gibi dimdik duruyordu.

Otur.

Annenin dudakları, kızının bu kelimeyi rahatça kullanması karşısında acımasız bir çizgide sıkıştı.

F-bombası. "Bebeklerimi şansa bırakmayacağım. Her için iki yeni koruma tuttum. Yarın başlıyorlar." Ayağa kalktı ve ceketinin yakalarının tozunu aldı. "Mülkün dışına her adım attığınızda sizi takip edecekler. Ayrıca güvenlik ekibini de artırdım, böylece daha fazla adam olacak. Bu suçtan kimin sorumlu olduğunu bulana kadar burada kalacaklar."

Dacia ve ben bir şey söylemedik.

"Lütfen bu durumun büyüklüğünü anladığınızı belirtin." Diane Hill'in hayatı iş ve daha fazla iş etrafında dönüyordu. Nasıl duracağını bilmiyordu. Böylesine üzücü bir haberi verdikten sonra bile işine geri döndü. "Bu yüzden sta'nın geri kalanına yeni kurallar koyacağımızı bildirebilirim."

Dacia sonunda alaycı bir tavırla, "Anlaşıldı, Başkan Hill," diyene kadar sessiz kaldık.

"Teşekkür , tatlım." İki sadık köpek gibi ikimizin de başını okşadıktan sonra adımlarını hızlandırarak ce'den çıktı. İronik bir şekilde

Biz de tam olarak .

e o ce gergin bir sessizlikle doluydu. Armel hakkında konuşmak istemiyordum çünkü gözyaşlarına boğulacaktım. Onun nazik yüzü zihnimde bir

Öldüğüne inanamıyordum. Onunla çok fazla anımız vardı. Armel bana ağaca tırmanmayı, araba kullanmayı ve istenmeyen bir erkek ilgisiyle karşılaştığımda nasıl yumruk atacağımı öğretti.

Kız kardeşime bir kez baktığımda, soğukkanlılığını korumak için mücadele ettiğini görebiliyordum. Başkalarının yanında ağlamayı reddettiği yazılı olmayan bir kuralı vardı.

Sesime kalın bir ton vererek, "Bu akşam için bir planın var mı yoksa benimle film izlemek ister misin?" diye sordum.

Biraz normallik duygusunu geri getirmek ve serbest dolaşan potansiyel bir seri katili düşünmeyi bırakmak istedim.

"Elbette." Dacia bana yorgun bir sırtışıla karşılık verdi. Bu gece ikimizin de kendimizi odalarımıza kilitleyip yastıklarımıza gömülerek Armel'in ölümü için ağlayacağımızı biliyordum. "Berto'dan bize katılmasını isteyelim. Muhtemelen odanın dışında dinliyordur."

Onunla birlikte ayağa kalktım ve gözyaşlarımı sildim. "Elbette."

Gerçekten de Alberto elinde cam bir bardakla -konuşmalarımızı dinlemek için eski bir numara- ve yüzünde sahte bir masumiyet ifadesiyle dışarıda duruyordu. Dacia ve ben birbirimize şakacı gülümsemeler gönderdik. Alberto bizi asla terk etmeyecek tek kişiydi. Yaptığı maskaralıklar aslında Hill kardeşlere olansevgisini göstermenin bir yoluydu.

Dacia bir kolunu onun ortasına doladı ve ona sarıldı. "Benim koca Berto'm. Bugün seni çok özledim."

Buruşuk yüzünü onun başına yasladı. "Ben de dünyadaki en sevdiğim iki insanı özledim, Bayan Dacia."

"Bizimle film gecesi yapmak ve abur cubur yemek ister misin Berto?" Kaşlarımı oynattım. "İstediğin kadar tereyağlı bisküvi yiyebilir ve Alfred Hitchcock filmlerini incelemeni dinleyebiliriz."

Çenesi zayıf bir sırtışıla titredi. "Bunu her şeyden çok isterim Bayan Darla."

CHAPTER 4

Kötü Oyunlar

Darla

Bekârlığa veda partisi saat 11'i biraz gece kulübünün hemen önündeki Fredview Strip'e yanaştı. Parti otobüsü tezahüratlar, şaraplar ve striptiz direğinin etrafında dönerek St. Victoria'daki amigoluk günlerimizi anımsatan eski hareketlerini sergileyen çakırkeyif Ella ile doluydu. e kızlar-Anna, Dacia, Gabby, Hera, Layla-ve ben Ella sallanıp tacını düşürürken kahkahalara boğulduk.

En iyi arkadaşım canlı bir enerjiyle doluydu, yanakları pembeleşmiş ve gözleri heyecanla parlıyordu. Eğer aşk kelimesinden bahsedilecekse, Ella bu gece bunun vücut bulmuş haliydi.

Onu mutlu görmek beni de mutlu ediyordu.

Boğucu makyajı, gümüş topuklu ayakkabıları, vücudunun üzerinde çapraz duran gelin kuşağı ve göğüslerini ya da kışını zar zor kapatan beyaz elbisesiyle harika görüldüğünden bahsetmiyorum bile.

Seçkin bir kuruluş olan Chaleur aslında teşhircilik, röntgencilik, BDSM ve diğer sapkınlıklardan hoşlanan seçkin bir kitleye hitap eden bir seks kulübüydü. İster ilk kattaki gece kulübü bölümüne girmek için olsun, .. yukarıdaki etkileyici üç katta cinsel faaliyetlerde bulunmak için olsun, hepimiz üyelik almak için Gizlilik Sözleşmeleri imzaladık ve sağlık kontrol raporları verdik.

u nedenle, yeni korumam Felix, içeri girmesi sağlanamadığı için kulübün dışında oyalandı.

Chaleur içeriden bakıldığında sıradan bir lüks kulüp gibi görünüyordu. Altın desenli kırmızı ve siyah duvarlar odayı boydan boya kaplıyordu ve loş ışıklı kristal

Tavandan avizeler sarkıyordu. Dans salonunun yarısı, cılız iç çamaşırları ve Venedik maskeleri takmış kadınların direklerin ve hava çemberlerinin etrafında döndüğü bir striptiz kulübüne dönüştürülmüştü. Diğer yarısı ise karanlık bir denizde dönen vücutlarla doluydu. e ambiyansın içinde yaramaz, gizli ve fazlasıyla günahkâr bir şeyler vardı.

Bize ayrılan kabine kadar eşlik edildi. Yerleştikten sonra içecekler dağıtıldı ve çevremiz yüksek sesli kutlamamızla çınladı. Kulübün müşterileri korumak için katı bir politikası olduğu için fotoğraf çekemedik ama bu heyecanımızı azaltmadı.

Hayatınızda yakalamak için bir objektife ihtiyaç duymadığınızı bazı anlar vardı. Sadece onları yaşamak, her saniyesini zihninize için yeterliydi. Bu gece, nostalji ve gençlik günlerimizin neşesiyle saçaklanmış tatlı rüya gibi, günümüzün sonuna kadar bizimle kalacak unutulmaz bir anı olacaktı.

Yirmi dakika sonra, Ella kalın bir tomar para çıkarıp Weeknd'in "Earned It" şarkısı eşliğinde çemberinde etkileyici hareketler yapan sarışın bir dansçının üzerine yağdırdıktan sonra, hep birlikte dans ediyorduk.

Ella terli kollarını boynuma doladı ve yanağıma gürültülü bir öpücük kondurdu. "Seni seviyorum, Darla!" diye bağırdı kulağıma, neredeyse kulak zarım yarılıyordu. "Bu gelmiş geçmiş en iyi bekârlığa veda partisi. Sen baş nedimler tarihindeki en iyi baş !"

"Sakin ol, bebeğim." Sallandı ve neredeyse bizi deviriyordu. "Büyük günden önce bileğini kırmak istemezsin."

"Annelik rolünü bırak ve bir kez olsun gevşe!" Kıçımı tokatladı. Ben ciyakladım ve o güldü. e kızlar etrafımızda toplandı ve kısa süre sonra hoparlörlerden "Bitch Better Have My Money" çaldı ve hepimizi şarkı sözlerini söylemeye teşvik etti. Gabby'nin sesi çok çıkıyordu ama Layla da ona fark atıyordu.

"En son ne zaman eğleniyor gibi görüldüğünü hatırlamıyorum. Yepyeni bir insan olmuşsun." Dacia, Anna ile dans ettikten sonra bir şişe şampanya içerek yanıma sokuldu. "Belki sen de biraz

bu gece. Dans sana bakan iki adam yakaladım bile." Kaşlarımı çattım.

"Ben bolca aksiyon yaşıyorum."

"Vibratörün sayılmaz."

Tsking, onu ittim ve Dacia kıkırdadı.

Eğlenmeyeli gerçekten bu kadar uzun zaman olmuş muydu?

Ella'nın sözleri zihnimde her zamankinden daha yüksek sesle yankılandı.

Başkalarını yatıştırmak için içimdeki kıvılcımı gerçekten öldürdüm ve kaçınılmaz olarak kendimi ormanda mı kaybettim?

Birden etrafımdaki dünya ağır çekimde dönmeye başladı ve vücudumda huzursuz bir sızı hissederek olduğum yerde kalakaldım. Suçu hazımsızlığa atmak istedim ama bu hissi avucumun içi gibi biliyordum.

Yalnızlık.

Bu duygu damarlarımda dolaştı ve yüzümdeki gülümsemenin kaybolmasına neden oldu. Önümdeki sahnede yüzlerine mutluluk saçarak dans eden yabancılara bakarken... Acaba odada benim gibi yersiz yurtsuz hisseden ama rol yapmaya çalışan biri var mıydı diye merak ettim.

Parmak uçlarım bileğimin üzerinde, tam nabzımın üstünde kayıyordu. Atıyordu ama artık hiç hızlı atmıyordu. Zamanın içinde sadece bir zerreydim, hareketleri yapıyor ve hayatta kalıyordum. İçimde gerçekten yaşadığımı hissettiren hiçbir şey yoktu.

Ve kendi hayatımda bir âneur olmaktan .

Kıskanmıyordum ama birçok arkadaşımın sahip olduğu şeyi istiyordum - onları sonsuza kadar seven eşlerle sonsuza kadar mutlu olmak. Tüm başarılarıma rağmen, aradığım kişiyi bulamadığım için kendimi başarısız hissediyordum. Tüm niyet ve amaçlar için, tamamen bağımsızdım ama geceleri ipek çarşaflarımda yalnız yattığımda, sık sık yarının benim için ne getireceğini merak ederdim... ve bana yatakta kahvaltı getiren, günlerimi anlatmamı dinleyen, randevu geceleri planlayan ve bana tek var olma nedeni benmişim gibi davranan biri umardım. Yarının, varlığımı hak eden ve tüm bunları onu çok sevdiğim için yapmak istediğim türden bir adamı barındırmasını istedim.

Hill laneti muhtemelen tahminimi açıklıyor diye düşündüm.

Acı bir şekilde.

Kendime acımanın ne yeri ne de zamanı olduğunu bilerek topuklarımın üzerinde döndüm ve neredeyse boş olan bara doğru yöneldim.

İşgüzarların arasından geçerken, kulübe giren tanıdık bir grup adamı yakaladım. Onlara doğru yürürken hafifçe ters ters baktım. "Affedersiniz ama burada ne işiniz var?"

"Bekârlığa veda partisini basmak," dedi Cade yumuşak bir sesle. Arkasında arkadaşları -Samuel, Nate, Nico, Josh, Shaun ve Hunter- pis pis sırtıyordu. "Başka neye benziyor?"

"Senin başka bir kulüpte olman gerekmiyor muydu?" Ben suçladım. "Kadınlarından uzakta bir gece geçiremez misin?"

"Hayır." Cade sarılmak için beni kollarının arasına aldı. "Şimdi bana ancée'min nerede olduğunu söyle."

İçimi çektim ve dans odasını işaret ettim. "İşte orada."

Beni selamladıktan sonra çoğu kadınlarını aramaya koyuldu, ancak III. Shaun Jacobson durup bana kocaman bir ayı gibi sarıldı. "Hey, Dar."

"Hey, Shaun." Ben de ona sarıldım. "Seni gördüğüme sevindim."

Shaun eski bir arkadaşımды. Ella ve ben 2014 dolaylarında St. Victoria'da amigo takımının eş kaptanıyken o hokey takımının (Rangers) kaptanıydı. Shaun ve benim daha fazlası olmaya çalıştığımız uzun bir geçmişimiz vardı. İki kez öpüştük ama arkadaş olarak daha iyi olduğumuzu fark ettiğimizde bunun hiçbir anlamı kalmadı. Bu annemin egosunu inciten bir şeydi çünkü Güney Yakası'nın dük eşdeğeriyle birlikte olmamı çok isterdi.

Shaun annemin benim için istediği her şeye sahipti; eski bir atlet, kurumsal bir pislik ve zengin. Shaun'a tapıyor ve saygı duyuyordum ama ona aşık değildim.

"Harika görünüyorsun." Yanağıma üstünkörü bir öpücük kondurdu. "Hâlâ kendi iyiliğin için fazla güzelsin."

Gülümseyerek başımı salladım. Ne kadar da çekici.

Shaun'un mavi bakışları omzumun üzerinden bir şeye takıldı. Ya da daha doğrusu

Gülümsemesi bir anda kayboldu ve kısa kesilmiş sarı saçlarının arasından geçirdi. Çenesindeki kaslar onu ele veriyordu.

Hera.

Hep Hera'ya bakıyordu.

Onun için üzüldüğümü hissettim ve nazıkçe, "Kocası bu gece dışarı izin verdi. bu yüzden burada" dedim.

Shaun yıllar önce şansını kaybetmişken Hera'nın başka bir adamla evli olduğu gerçeğinden bahsetmemeliydim.

"Kocası bir kaktüsün üzerinde boğulabilir." Sesli bir şekilde nefes verdi. "Seni sonra yakalarım, mı?"

Başımı salladım ve onun striptizcilere doğru gidişini izledim.

Sonunda bara ulaştım ve kendime vişneli bir martini söyledim. Barmen bir peçeteyle tezgahın üzerine bıraktı. İki saniye sonra çıplak omzumda bir nefes hissettim. Genç bir adam muhtemelen için için yanan ama aslında ürpertici olduğunu düşündüğü bir bakışla bana baktı. "Merhaba."

"Merhaba," diye
cıvıldadım. "Sana bir
içki ısmarlayabilir
miyim?"

"Hayır, teşekkür ederim. Daha yeni bir tane aldım." Vişneli martinimi işaret ettim. "Bitirdikten sonra sana da bir tane alabilir miyim?"

Birisi ısrarcıydı. "Hayır."

e sürünge kişisel alanıma doğru eğildi. Bir elimi göğsüne bastırdım ve koridorda koşuşturan öğrencilerime verdiğim sert ifadeyle onu ittim. "Lütfen, geri çekilin."

"Gel benimle dans et," diye ısrar etti, belimi tutarak.

Elini tokatlayarak uzaklaştırdım. "Hayır."

"Peki, seni lanet fahişe. Bak bakalım
umurunda mı?" Döndü ve gitti.

Orada öylece durdum, martinimi sıkıca kavradım. Az
önce bana orospu mu dedi?

Beni asit gibi yakan hakaret değildi. Bu cüretkârlıktı. Bu hıyarın bana hitap etme ve dokunma hakkına sahip olduğunu düşünmesiydi.

oysa ben ona hiç yeşil ışık yakmamıştım.

Her neyse. Sarhoş bir mankafa gazabıma değmezdi.

Bara doğru döndüm ve boş bir tabureye oturup öfke içinde vişneli martinimi yudumladım. Bir yanım o pisliğin yanına koşup içkimi üzerine fırlatmak, sonra da onu güneş bir yere tekmelemek istiyordu.

Sen akıllı, saygıdeğer, zeki bir kadınsın Darla. Aşağılık birinin seni bu şekilde iğnelemesine izin verme.

Düşüncelerimin tam ortasındaiken yanımda bir varlık hissettim.

Başımı eğdim ve işte o zaman onu gördüm.

Uzun boylu, yontulmuş ve o kadar yakışıklıydı ki nutkum tutulmuştu.

Yüzü, kaba ve klasik yakışıklılığın güzel bir karışımıydı; bronz teni, sıcak kahverengi gözleri, düz burnu, bir miktar buyurganlık içeren zengin dolgun dudakları ve sakaldan daha az ama bir saat gölgesinden daha fazla olan bir tür scrü ile tozlanmış güçlü bir çenesi vardı. Siyah saçları gürdü ve alnına ustaca düşen tek bir tutam dışında geriye doğru taranmıştı. İçimden saçlarını taramak için açıklanamaz bir istek duydum.

Gülbüz, kaslı ve 1.80'in üzerindeydi. Parlak siyah mokasenleri, özel dikim siyah pantolonu, kolları kollarına kadar kıvrılmış güçlü fiziğine yapışan ütülenmiş siyah elbise gömleği, açık dövmeleri ve Audemars Piguet marka saatiyle asil bir havası vardı.

Eski para kokan bir havası vardı.

Gömleğinin üç düğmesi açıktı ve üzerinde haç bulunan altın bir zincir boynuna dolanmış, siyah saçlarıyla tozlanmış güçlü göğsünün hemen üzerinde duruyordu.

Ve doğrudan bana bakıyordu.

Midemde gibi şüpheli bir şey doğdu. Bakışlarını karşıladım. Meydan okurcasına değil. Daha çok merakla. Bana yaklaşması için ona onay verdim.

Biraz daha yaşlı görünüyordu, belki de otuzlu yaşlarının başlarında ya da ortalarında. Benden çok uzak olmayan bir bar taburesine oturmuş, elini kaldırırken iri vücudunu bana doğru eğmişti.

viski bardağını dudaklarına götürdü ve içkisinden uzun bir yudum aldı.

Adem elmasının kordonlu boynunda yükselişini ve bakışlarının benimkinden hiç ayrılmayışını hayranlıkla izledim.

Duymak için can attığım bir sırrı varmış gibi görünüyordu.

Utanmadan, açık bir ilgiyle beni inceledi, gözlerinde takdir edici bir parıltı vardı. Gördüklerini beğendiğini bana sessizce söyledi.

Oturduğum yerde yüzümü ona döndüm ve sağ bacağımı sol bacağımın üzerine çaprazladım.

Çıplak kalçalarımın üst kısımlarını gördüğünde çenesi sıkıştı ve burun delikleri açıldı. Bu gece, yüksek yakalı askılı, sırtı açık mini bir elbise giymiştim. Önü ağırbaşlı. Arkası skandal. Kendimi seksi, fettan ve bir çırpıda istediğim her şeye sahip olabileceğim gibi hissettiren, sahip birkaç siyah elbiseden biriydi.

e adam nihayet konuştu ve sesi ayak parmaklarımın topuklu ayakkabılarımın içinde kıvrılmasına neden olan bir mırıltıydı. "Neden kendini savunmadın?"

Verdiği yanıt karşısında şaşırarak, "Pardon?" diye .

" adam sana fahişe dedi. Neden kendini savunmadın?"

Açık sözlülüğü karşısında neredeyse kekeleyecektim. "Çünkü buna değmezdi."

"Hm." Dilini şaklattı, kadehindelikleri döndürdü ve bir yudum daha aldı. Viskiyi boşalttı, sonra barmene yeniden doldurmasını işaret ederek bardağını bir gümbürtüyle barın üstüne bıraktı. "Yine de seni rahatsız etti. Bu sözleri başka bir kadına tekrarlamaması için onu yola getirmeyi tercih etmez miydin?"

Hayır, o anın sıcaklığıyla aklımdan geçmemişti.

Bu adamın bu konuyu açması beni rahatsız etti. Sanki beni daha iyisini yapmamakla suçluyordu. Bu onun azalttı. Birazcık. Zar zor. "Tabii ki beni rahatsız etti ama onu uzaklaştırmaya çok odaklanmışım."

Kibirli olduğunu bildiğim bir tavırla çenemi sıvazladım ve içkimden bir maraschino kirazı döktüm. Ağzıma atmadan önce yaladım.

Zorlukla gizlediği bir açlıkla beni izledi. "Yeterince adil. Yine de itiraf etmeliyim ki, fahişe her zaman aşağılayıcı bir terim olmak zorunda değil."

"Pardon?" iki kez söylendi.

Koltuğunu daha yakına kaydırđı. Baharatlı parfümünün dalgasıyla çarpıldım ve yakından daha büyük, daha cesur, daha uzun boylu olduğunu gördüm. Kahverengi gözleri ve uzun kirpikleriyle gerçekten çekiciydi.

"Orospu," diye mırıldandı, sanki en tatlı sevgi sözcüğüymüş gibi. "Bazıları bunu seks sırasında evcil hayvan ismi olarak bile kullanıyor. Çoğu kişinin yatak odası dışında bir kadına karşı aşağılayıcı bulacağı diğer renkli kelimelerle birlikte."

Bu yakınlıkta, üzerindeki viski kokusunu . Ama sarhoş değildi. Çekingenliği de dahil olmak üzere her şeyi sürekli kontrol altında tutan ve istediğı zaman kendini şımartmaktan çekinmeyen bir adama benziyordu.

Gözlerinde kötülüğün parıltısı vardı, şımartmak istediğı bir sonraki şey bendim.

"Peki bunu bana neden söylüyorsun?" Kaşlarımı kaldırarak nazlı bir şekilde sordum.

Bana köpekbalgı sırtışı yaptı. "Belki de olayları farklı görmem için seni ikna etmeye çalışıyorumdur."

"Adın ne senin?" 'Olayları farklı görmemi' istiyorsa bunun önemli bir bilgi olduğunu anlamıştım.

Daha yakına eğildi ve ben de onun yakınlığını memnuniyetle karşıladım. "Zeno," diye homurdandı. "Seninki ne?"

"Darla." Alt dudağımı ısırdım. O da benimkine bakarak kendi dudağını yaladı. "Aksanın... buralı mısın?"

Hafif bir ipucu vardı ama maskelenmişti.

"İtalyan'ım ama Fransa'da büyüdüm." Fransa'yı da tıpkı fahişeyi söylediğı gibi, kasıtlı bir çekiklikle söyledi. "Ailem ben on üç yaşındayken Kanada'ya geldi. O zamandan beri Montardor'da yaşıyorum."

"İlginç." Martinimden bir yudum aldım ve onu dikkatle izledim.

Zeno, düşen bir tutamı hafifçe kulağımın arkasına sıkıştırmak için uzanırken beni ölçtü.

"Bu gece ne kadar güzel görüldüğünü sana söyleyen oldu mu Darla?"

Adımı sanki dilinin ucunda tadıyormuş gibi sürükleyerek söyledi.
nadir şarabın ilk yudumu.

Bayıldım. " teşekkür ."

"Burada ne yapıyorsun?" Sırıttı. "Seçtiğin zehirle kara kara düşünmenin dışında."

Başımı arkadaşlarımın dans ettiği dans doğru eğdim. "Bekârlığa veda partisi."

Kahverengi gözleri kısıldı. "Evleniyor musun?"

"Hayır, en iyi arkadaşım evleniyor." Gözleri çıplak sol elime kaydı.
"Ben sadece baş nedimeyim."

"Güzel."

"Evli misin?"

"Evli olsaydım seninle ilişki kuracak türden bir piç değilim."

"Güzel." Ona alaycı bir bakış attım. "Peki sen burada ne yapıyorsun, Zeno?"

"Bugün benim doğum günüm." Gözlerine karanlık, muzip bir bakış girdi ve bir kez daha öne eğildi, dirseğini barın tepesine dayadı. Ön kolu kalın, damarlı, dövme ve hafifçe siyah kıllarla tozlanmıştı. Nedense onu görmek de en az bir sonraki sözleri kadar yüzümü kızarttı. "Bana bir ikramda bulunmak ister misin?"

Gülümsedim ve onun bu rahat karşısında kısa bir kahkaha attım.

"Doğum günün kutlu olsun," dedim, Zeno'nun gözleri bir ressamın eserine son bir kez bakması gibi vücudumda gezinirken nefesim kesildi. "Kaçınıcı yılınızı kutluyoruz?"

"Kırk dört." Yüzündeki ifade karardı. Bana yutmak istediği bir sonraki yemeğiymişim gibi baktı.

Tanrı şahidim olsun ki, ben buna tamamen hazırım.

"Bana kendinden bahset," diye geveledim, bizi daha güvenli bir zemine çekmeye çalışırken, aslında sadece siktir et demek ve onu aptalca öpmek istiyordum.

Zeno kendini tenime sardı, yalnızlığın uğultusunu dindirdi ve daha önce hiç yaşamadığım bir şekilde yaşadığımı hissettirdi. O benim için

Gördüğüm en seksi adamdı ve de umutsuz bir pervane gibi onun çekiciliğine kapılmıştım.

"Ne bilmek istiyorsun?" "Bana ne söylemek istersen."

"Ben birçok işle uğraşan bir adamım, tatlım." Parmak eklemleri 'yanlışlıkla' üzerinden geçti. Onu durdurmadığımda, parmakları elbisemin eteğinin altında dans ederek niyetini belli etti. Zeno daha yukarı çıkmadı ama uyluğumun ortasında nefret ettiğim küçük güzellik işaretini buldu. Neredeyse hürmet edercesine nigger'ını onun üzerinde kaydırды. "Sen mi?"

Diğer adamın dokunuşuna dayanamıyordum, ama Zeno?

Yavaş yavaş yanan içimi ısıtıyor, beni nefes nefese bırakan ve tamamen beklentinin uçurumunda bırakan alçak bir uyanışla nabız atana kadar içimi ısıtıyordu.

"Eğitim sektöründe çalışıyorum." Boğazımı temizledim ve Zeno'nun eli dizime doğru kaydı.

"Öğretmen misiniz?" diye sordu başını hafifçe eğerek.

e barın loş ışıkları yüzünün yarısını aydınlatırken diğer yarısını gölgede bırakıyordu. Zeno, esh ve kadınların zevki için bu dünyaya gönderilmiş düşmüş bir tanrıya benziyordu.

"Mhm." Ona gerçek işimi söylemeyecektim. Victoria'dan saygın Müdür Hill, en iyi arkadaşının bekârlığa veda partisi için bir kulübe giriyor ve tamamen seksi bir yabancıyla seks yapıyor. İşte bu bir manşet.

Onunla seks yapmayı düşündüğümünden değil.

"Benim zamanımda senin gibi öğretmenlerimiz yoktu." Her iki dizimi de kavradı ve bir erkeğin ziyafet çekmeden hemen önce yaptığı gibi beni açtı. "ough, muhtemelen daha fazla yaramazlık yapardım."

Aramızdaki hava gerginlikle çatırdıyordu.

Kalp atışlarımla birlikte nefesim de kesildi.

Bir tüy kadar hafif olan ngers'im boynuna doğru süzüldü. altın haç işaret etti. "Peki neden?"

Zeno karanlık bir eğlenceyle sırtıyor olabilir, ama vücudu sadece benim dokunuşumla gerildi. etkimi gizleyemedi. "Ben isterdim ki

tüm dikkatini kendime veriyorum, Darla. açgözlü olabilirim."

Bu kelimelerin çifte anlamı, içten içe bir coşku dalgası yarattı.

Ben.

Onunla alay etmek için zincirini çekiştirdim. "Görünüşe göre Sınıfta geçirdiği zamandan daha fazlasını cezada geçirecek türden bir lise öğrencisi."

O muhteşem dudakların üzerinde çocuksu bir sırıtış belirdi. "Bana sahipsin

anladım." Avuçlarını kalçalarımnda gezdirdi ve aramızdaki mesafeyi biraz daha açmak için öne doğru eğildi. "Hangi dersleri veriyorsunuz?"

Haçını bıraktım ve avucumu omzuna doğru kıvırdım, dudaklarım kulağına gitti. "Fransızca."

göğsünde alçak bir sesle gümbürdedi. "Bana şaka mı yapıyorsun?"

"Hayır. C'est ma deuxième langue."

"Aksanınız kusursuz, mon ange," diye fısıldadı ağzıma yakın bir yerden ve ürpermeme neden oldu.

"Mon ange, ha?" Ben de alaycı bir şekilde karşılık verdim.

"Evet. Günaha sarılmış bir meleğe benziyorsun ve ben seni çözmek istiyorum Darla."

Dürüstlüğü beni hayati organımın derinliklerinden vururken gözlerim kapandı.

"Arkadaşlarınla birlikte kulübe girdiğin andan itibaren dikkatimi çektin. Seni dans ederken izledim. İçmeni izledim. Ve gülüşünü izledim. Kendimi senden uzak durmaya zorladım, ama sonra... kucağıma düşüverdin, değil ?" Zeno'nun ağzı kulak mememi sıyırdı. "Çok büyüleyicisin ve sana karşı koyamıyorum."

"Neden benden uzak durmak istedin?" Bırakın büyüleyici olduğumu söylemeyi, daha önce hiç kimse benimle bu kadar açık konuşmamıştı.

Ferahlatıcı ve son derece heyecan vericiydi.

"Benim gibi erkekler senin gibi kadınlardan uzak durmalı," diye . "Çok tatlı görünüyorsun. Masumsun. Benim seni korkutabilecek zevklerim, ihtiyaçlarım var. Beni anlıyor musun, Darla?"

Şimdi çekip gitmeliydim, ama karanlığı beni baştan çıkardı.

"Yukarıdaki üç oordan bahsettiğinizi tahmin etmekte haklı mıyım?"

Dudaklarının kaba kıvrımını köprücük kemiğimde hissettim. "Seni bu dar elbiseden çıkarma düşüncesini aklımdan çıkaramıyorum." Vurgu yapmak için dizlerimi sıktı ve ben de muhtaç sesimi yuttum. "Seninle bir gece geçirmek istiyorum. Pis. Kirli. Engelsiz seks." Dudakları çıplak omzuma sıcak bir öpücük kondurdu ve yemin ederim içim şehvetle doldu. "Seni bozmak istiyorum, mon ange."

Bakışlarımız yoğun bir şekilde buluştu ve lezzetli bir yavaş yanma gibi tutuştu.

Kalbim, kötü bir oyun hakkında mırıldanan şarkının yüksek sesle çarpan basını taklit etti. Zeno'nun varlığında doğru dürüst nefes alamıyor gibiydim. Çok belirgindi ve çok fazla yer kaplıyordu.

"Ne diyorsun?" diye sordu. "Toi et moi. Une nuit ensemble. Sana gösterebilirim, sana pek çok şey hissettirebilirim Darla."

Zeno bir bilmece gibiydi. Karmaşık ve çok sayıda olasılıkla doluydu. Bu adamın, ona şans tanırsam bana hayal bile edemeyeceğim şeyler öğretebileceğine dair en ufak bir şüphem yoktu.

Yıllar boyunca, eski erkek arkadaşım Owen'ın asla yerine getiremediği ve benim de talep etmekten korktuğum pek çok arzu biriktirmiştım. Onları bir as kartı gibi avucumun içinde tutuyor ve doğru zamanı bekliyordum. Belki bu gece yargılanmadan destemi nihayet ortaya çıkarabilirdim.

Zeno muhtemelen baskın ve itaatkâr türde ilişkilerden hoşlanıyordu. Bu tür bir yaşam tarzına tam olarak bağlı olmasam da, beni çeken kısımları vardı. Kısa bir süreliğine de olsa birazını deneyimlemeyi arzuluyordum.

Ne de olsa Chaleur'de olan Chaleur'de kalıyordu ve ben de onu bu konuda ikna etmek istiyordum.

Ayağa kalktı ve kalçalarımın bu iri adama uyum sağlamak için daha da genişlemesine neden oldu. Yolda göğüslerimiz birbirine değdi ve ben onun altın haçının ışıktaki parlamışlığını izledim.

Zeno, Pazar günleri kiliseye giden ve günahlarını itiraf etmekten daha fazlası için dizlerinin üzerine çöken bir adamın izlerini taşıyordu.

Parmak eklemleriyle çenemi yukarı kaldırdı ve soğuk metal

Boynumdaki saat bir sarsıntı yarattı.

"Baskı yok, Darla. Şu anda karar vermek zorunda , ama fikrini değiştirirsen..." Çenesi içkimin içinden bir maraschino kirazı çıkardı. Sapını tutarak nazik bir okşayış gibi dudağımın üzerine damlattı ve ağzım ısırmaya hazır bir şekilde kendi isteğimle açıldı... daha sonra çenesini alaycı bir hareketle çekerek kirazı kendisi ısırды. Dili ağzının köşesinde kalan suyu toplamak için dışarı çıktı. Sapını bir peçetenin üzerine koydu ve avucuma bir anahtar kartı sıkıştırdı. "Beni nerede bulacağınızı biliyorsunuz."

Öylesine takılan biri değildim. Karşılıklı güven ve saygı üzerine kurulu bir ilişki istiyordum. Ama bu muhteşem adama bir kez baktım ve kendi kurallarımı birazcık esnetmek istediğimi fark ettim.

"Seni bekliyor olacağım." Zeno'nun kışkırtıcı parfümü, baştan çıkarıcı notaları ve cezbedici vaatleriyle etrafımı sardı. "Ve yemin ederim, eğer bana izin Darla, sana sadece en çılgın rüyalarında hayal ettiğin şeyleri göstereceğim."

Kalçama bir nal sıkarak uzaklaştı.

Seks kulübüne giden تنها koridorda gizlenmiş asansöre binişini izlemek için taburemde dönüp durmak bir yana, tutarlı kelimeler bile kuramayacak kadar şaşırmıştım.

Bunu yapacak mıydım?

Sağduyu bana arkadaşlarımdan olduğu yere gitmemi söylüyordu ama yalnız olmaktan bıkmıştım.

En son ne zaman bir erkek bana Zeno'nun baktığı gibi baktı, sanki her ısırarak, yalamak ve emmek istiyor gibiydi?

Asla.

Daha önce hiçbir erkek bana Zeno'nun baktığı gibi bakmamıştı.

Merakım . El çantamı ve onun anahtar kartını alıp gizlice arka koridora yönelmemin nedenini azgınlığa bağladım.

Dacia ve Ella'ya hızlı bir mesaj göndererek bir saat kadar uzakta olacağımı bildirdim. .ey bu geceden sonra cevaplar isteyecekti. Bulmak

Bir seks kulübünde çekici bir adam bulmak ve beni pişmanlık
duymayacağım bir geceye ikna etmesine izin vermek benim için alışılmışın
dışındaydı.

Ama nihayet cesur
davranıyordum. Ve bu çok iyi
hissettirdi.

CHAPTER 5

Doğum Günü Seksi

Zeno

Dün akşamın büyük bir bölümünü MPD tarafından sorgulanarak geçirdikten ve isimsiz ihbarı destekleyecek yeterli kanıt olmadığını anladıklarında serbest bırakıldıktan sonra, bir viski ve sıcak bir bedenle geceyi geçirmeyi hak ettim.

İki yıldır Chaleur'e sık sık gidiyordum ve ikinci kattaki özel odam titizlikle dans salonuna bakıyordu. Chaleur'ün sahibi Ashford'la iyi ilişkiler içinde olmak, tüm en iyi yeri garantiliyordu. Benimki, yarısı ahşap yarısı cam olan geniş bir . Tek yönlü aynalı bir camdan oluşuyordu ve dans eden müşterilerin başlarının üzerini doğrudan görebiliyorduk, ancak tavana baktıklarında karanlıktan başka bir şey göremiyorlardı.

Bu odadaki en heyecan verici şey tek başına buydu.

Mekânın derinliklerine ve en sevdiğim likörlerle dolu olan gömme bara doğru yürüdüm.

Hayatım yavaşlamak ve bir kadınla gerçek bir bağ kurmak için çok hızlıydı. Biriyle çıkmakla da ilgilenmiyordum. Ama bir geceliğine baskın eğilimlerimi tatmin edecek kadar cömert, istekli bir kadın bulmak, ben ikimizi de unutulana kadar becerirken, hiçbir şarta bağlı olmadan?

kesinlikle .

Kardeşim Benjamin doğum günümü kutlamak için beni Chaleur'a sürükledi ve bir kadeh içtikten sonra dans salonunda kendisine bakan bir kadınla sevişmek için izin istedi. Beni barın yanında düşüncelerimle baş başa bıraktı.

Tam o sırada Darla'nın kulübe girdiğini gördüm.

İnsanların çekingenliklerini bir kenara bırakıp cinsel içerikli aktivitelere katıldıkları bir yerde hiç bu kadar zarif, bu kadar sakin duran bir kadın görmemiştim. Vişneli martinisini yudumlarken mağrur bir havası vardı.

Yuva ikinci çayı içiyordu ve benim gibi erkeklerin onun saçını okşamaktan ve daracık deliğini pazar gününe kadar dokuz şekilde sismekten başka bir şey istemediği bir seks kulübü yerine saçını yaptırmak üzere bir kuafördeydi.

Hasta bir orospu çocuğu gibi, tüm bu mükemmelliği kirli ellerimle bozmak istedim. Başka bir hayatta Darla gibi klas kadınlar bana zaman ayırmazdı. Ben, Paris sokaklarında büyümüş, karnını doyuracak kadar para kazanmak için yankesicilik yapan fakir bir İtalyan çocuğuydum.

Artık mal varlığım olduğuna göre - mülkler, arabalar, kıyı hesapları - kadınlar

Bana kuşlar gibi bakıyorlardı. Ama artık zengin, babasının kızı tipler için pahalı bir zevkim vardı. Onları diz çöktürmeyi seviyordum. Sikimi boğazlarına sokmayı seviyordum. Ve onlara itaat etmeleri için yeni bir efendi verirken inlemelerini ve ağlamalarını görmek hoşuma gidiyordu.

İnsanları okumakta iyiydim. Darla'ya bir kez baktığımda, görünmez ben senden daha iyiyim katmanını yıktığınızda size sürünmekten ve her türlü evcil hayvan ismiyle çağrılmaktan hoşlanacak ve küçük amını krelemeyi bitirdiğinizde teşekkür edecek itaatkâr bir tür olduğunu anladım.

Telefonum cebimde titredi ve ona uzanıp kilidini açtım.

Antoine Toussaint'ten bir mesaj

var. Gecikmiş doğum günün

kutlu olsun, Zed. Dişlerimi

sıktım.

Antoine Toussaint, ailesi daha önce benim aileme yakındı.

Trajedinin vurduğu, dayanamadığım bir pislikti. Bu çıkarıcı pisliği yirmi bir yıldır tanıyordum ve bu hiç de hoş bir deneyim değildi. Birkaç ay önce babası -Gabriel Toussaint- ve kendisi Fransa'ya geri taşındılar. Bir süredir onlardan haber alamıyordum.

Bu yüzden mesajını sinir bozucu ve neredeyse alaycı buldum... sanki biliyormuş gibi.

Yves'in arkadaşı ve sadık bir avukatı olan babasına duyduğum saygıdan dolayı, kırılmış bir teşekkürle cevap verdim ve telefonumu kaldırdım.

Tam zamanında arkamdaki çelik kapılar açıldı. Altımdaki kalabalığa bakarken onu selamlamak için arkamı dönmedim ve içkimden doyurucu bir yudum aldım. "Gelmeye karar vermişsin."

Atmosferi ve odanın etrafına dağılmış çeşitli oyuncakları (kürekler, oğs, cu s, zincirler ve dairesel bir yatak) içine çekerken hiçbir şey söylemedi.

Keskin nefes alışından acemi olduğunu anladım.

Ve yeni başlayanları nadiren beceriyor da, onun için bir istisna yapardım.

Bana yaklaştığını görmek için arkamı döndüm. Karanlık odada tereddütü gün gibi ortadaydı. Elini bir kalkan gibi tutuyordu ama onu buna zorlamayacaktım.

"Merhaba." Darla'nın gözleri cam kapıyı görünce açıldı. Biraz sallandı. "Oh, bu-"

"Merak etmeyin. Biz onları görebiliyoruz ama onlar bizi göremiyor." "Emin misin?"

"Evet." İçkimi bitirdikten sonra ona doğru yürüdüm ve çenesini yukarı kaldırarak yüzünü taradım. "Ne oldu?"

"Bunu daha önce hiç yapmadım, Zeno. Tanrım, boşalmadan hemen önce koridorun penceresinden zindanda sevişen bir çifti izledim." İnanmayan bir ses çıkardı. "Ne demek istediğimi anlıyor musun?"

"Evet. Biraz gerginsin ama merak ediyorsun. Keşfetmek istiyorsun ama nereden başlayacağını bilmiyorsun." Başparmağım çenesinin üzerinde gezindi. Çok yumuşak bir teni vardı. Kahverengi gözleri kırılğan bir ifadeyle bana bakıyordu. "Fikrini değiştiren ne oldu?"

Nefes aldı, vücudu yaklaştı. Bana güvenmesi hoşuma gitmişti. "Güvenden, Zeno. Ve bir kez olsun yalnız kalmak istemiyorum. En azından bu gece."

"Anlıyorum," dedim yanağını okşayarak. Ben de yalnız kalmak istemiyordum ama onun bunu bilmesine gerek yoktu.

Çoğu kişi Chaleur'e bir erteleme, sapkınlıklarını ve fetişlerini keşfetmede bir özgürlük bulmak için geldi. Takılabilecekleri bir yer bulmak için

Yorucu ve sıradan hayatlarını bir portmantoya asıp birkaç saatliğine de olsa gerçek benliklerine bürünmek... Bir de sadece yalnızlık sancılarından kaçmak için gelenler vardı.

Darla'nın eli benimkinin etrafında kıvrıldı. Parmak uçları saatimin mandalının altından geçti ve bileğimin üzerinde kalarak nabzımı hissetti.

"Ne düşünüyorsun?" Bana bakmak için başını arkaya doğru eğdi. Ondan çok daha uzun boyluydum ama topuklu ayakkabılarıyla neredeyse çeneme ulaşıyordu.

Sessizliğim ona şüphe vermiş olmalı. Çenesinin altını öpmek için eğildim, tatlı gardenya kokusunu içime çektim. "Benimle güvendesin Darla, o kapıdan içeri girdiğinde beni ne kadar tahrik ettiğin hakkında hiçbir fikrin yok. Başlamadan önce herhangi bir temel kuralın var mı?"

"Evet." Tenini ısırdığımda titredi ve hiç vakit kaybetmeden "Sevişemeyiz" dedi.

Dudaklarım boynundaki yükselişine ara verdiğinde zaman durdu. Gözlerimi kırptım. "Ne?"

"Dalga ama sikişmek yok."

Ona neye benziyordum, lanet bir ergene mi? Boğazımı temizleyerek içimdeki beyefendiyi dışarı çıkmaya zorladım. "Yukarıya gelmemizin tek amacı, affedersin ama, sevişmek olduğuna göre, neden sevişme yasağı olduğunu sorabilir miyim Darla?"

Kibirli değildim. Ama önceki sicilime bakılırsa, kadınlardan bol miktarda orgazm çıkarmamla tanınıyordum. Eğer amları memnun etme konusunda bir doktora olsaydı, şimdiye kadar o dereceyi kazanmış olurum. Yani tarih beni yatakta sağlam bir on olduğum sonucuna götürdü. Darla'nın beni becermek istememesi egomu zedeledi.

"Ben bakireyim, Zeno."

Sözleri sistemime elektrik gibi çarptı ve gerçekten ne demek istediğini anlayana kadar inanılmaz derecede sertleştiğime yemin ettim. Bu şekilde kalmak istiyordu. İlk seferinin bir seks kulübünde tanıştığı bir yabancıyla olmasını istemiyordu.

Buna saygı duyabilirim.

Yine de bu kadar uzun süre nasıl bakire kaldığını merak ediyordum. Bir yüzle,

Göğüsleri ve kıcı böyle olunca, avuçlarının içinde erkeklerin yemesi gerekir.

Onu geriye doğru yürüttüm ve siyah deri dolgu ile kaplanmış duvara yaslandı. Bekâretini alamayabilirdim ama bu kadına iyi vakit geçirtebilirdim.

"Ama hâlâ benimle başka şeyler yapmak istiyorsun?"

"Evet, seninle keşfetmek istiyorum."

Yüzündeki kızarıklık gözlerimi kısmama neden oldu. "Ne kadar ileri gittin?"

"Gerçek seks dışında hemen hemen her şeyi yaptım."

Bundan şüpheliyim, tatlım.

Vücudumu onunkine bastırdım ve çıkıntımı karnına sürtmeye başladım. Nefes nefese kaldı. Gecenin sonunda, ağzı ve elleri bedenimle iyice tanışmış olacaktı.

"Bakire olman umurumda değil. Aslında, bir kez bile içine girmeden hayatının en akıl almaz deneyimini yaşatmak üzere olan adam olduğumu bilmek beni çok zorluyor." Alt dudağını ısırdım ve çekiştirdim. Taşaklarımın etrafını saran kırık bir inilti çıkardı ve beni serbest bırakmak için dua ettirdi. "Sana o kadar çok zevk vermek istiyorum ki Darla, bu odadan rujun bulaşmış ve rimelin yanaklarından aşağı akmış olarak çıkacaksın."

Darla bana öylece baktı, tamamen sersemlemişti. Sırıttım. "Başka kural var mı?"

Isırığının acısını dindirmek için alt dudağını ağzına götürdü. "U-Uh, popoya vurmak yok. Şaplak atmak iyidir ama orada bir şey istemiyorum."

Bu zarif kadının popo stu demesiyle ilgili bir şey beni kıkırdattı. Darla sese iki kez baktı. Tamam, bu sefer anal oyun yok. "Anlaşıldı. Başka ne var?"

"Genelde acıya karşı toleransım düşüktür. Bu yüzden çok sert bir şey hoşuma gitmeyebilir."

"Ya sana acının da bir zevki olduğunu söyleseydim? Denemeden önce neyi sevip neyi sevmediğinizi bilemezsiniz."

"Hiç sopa yemedim." Omuz silkti. "Ama şimdiden çok yanacağını söyleyebilirim. O hayır, teşekkürler."

"Seni sopalamak gibi bir arzum yok Darla. Ama raket hoşuna gidebilir. e og. Sana yaptığım şey hoşuna gitmiyorsa, güvenli kelimeni kullanabilirsin."

"Tamam." Garip bir şekilde içimi burkan yumuşak bir bakışla bana baktı. "Kıçımı çok fazla söz verdiğin sürece biraz sert stu denemeye hazırım."

"Söz veriyorum. Başka bir şey var mı?"

Kirpikleri titredi ve kalçaları daha fazlasına hazırmış gibi bana doğru eğildi. "Kimsenin anlamadığı ihtiyaçlarım var. Ben de onları çok iyi anladığımı sanmıyorum. Ama bu odada olmak, geçmişteki bir karşılaşmadan istediğim ama asla elde edemediğim her şeyi büyülüyor."

Küçük melek karanlık tarafı keşfetmek istedi.

Ve ben de ona nereden başlayacağını gösterecek adamdım.

"Sahiplenilmek istiyorsun," diye fısıldadım kulağına, lobunu emerek. Tüm vücudunu bir ürperti kapladı. "İradeni, seni bu gece için oyuncağı haline getirebilecek bir adama teslim etmek istiyorsun. Öyle değil mi Darla?"

"Evet."

Kalçasını sıktım. "Sabırsızlanmaya başlıyorum. Başka kural var mı?" " at's all, Zeno."

"Bien. Şimdi beni dinleyeceksin." Bileklerini kavradım ve başının üzerinde sürükleyerek vücudunu gerdim ve onu duvara yapıştırdım. Nefes alış verişi hızlanırken kahverengi gözleri benimkilere dikildi. Gücsüz bırakılmayı seviyordu. "Burada kontrolü asla elden bırakmam. Seni ödüllendirebilmem için yalvarmanı ve iyi bir kız olmanı görmek kadar beni heyecanlandıracak bir şey yok. Anlaşıldı mı Darla?"

Bu ihtimal onu heyecanlandırmışa benziyordu. "İstiyorum." Mükemmel.

"Bu sana iyi davranacağım tek zaman. Bu gece sana sahip olma ayrıcalığını bana verdiğin için teşekkür ederim. Ne söylersem söyleyeyim, ne yaparsam yapayım, sana saygı duyuyorum. Sert olacağım ama fazla değil. Eğer bir şey varsa

Hoşuna gitmezse, bana güvenli sözünü söyle ve durayım." "Sizin sertlik anlayışınızdan vazgeçebilir miyiz lütfen?"

Senin için, benim bir parçamı dizginleyecek. Sadece bu gece.

"Tatlı kıcına en sevdiğim kırmızı tonuna gelene kadar şaplak atmak istiyorum, sonra öpücüklerimle onu yatıştırmak istiyorum. en Zevkten aklın başından gidene ve seni boşaltmam için bana yalvarana kadar bunu tekrar tekrar yapmak istiyorum." Boynunu emdim. "Ve bu sadece sertliğin başlangıcı. Daha sert olabilirim ama senin sınırlarına dikkat edeceğim. Bu ikimizin de zevk almasıyla ilgili. Sana zevk aldığından daha fazla acı çektirmek istemiyorum. İstedğin zaman bana durmamı söyleyebilirsin, ben de dururum. Anlaştık mı Darla?"

"Evet, Zeno."

Baskınlık içimde bir gelgit dalgası gibi yükseldi ve vücudumdaki her çizgiyi keskinleştirdi.

"Bana efendi de, tatlım." Çenesini sıktım ve göz kapakları sarktı. "Şimdi bana güvenli kelimeni söyle."

"B-Bold," diye kekeledi.

"İki şey daha. Bir, dudaktan öpüşmek yok. Ben bunu yapmam." Ellerimden biri göğsünü sıkmak için aşağı indi. "Ve iki, sana birçok isim takacağım. e yatak odası dışında aşağılayıcı bulduğumuz türden."

"Peki neden?" diye sordu meydan okurcasına.

"Size burada bu kelimelerin aynı anlama gelmediğini göstermek istiyorum. Bu kelimeler sizi heyecanlandırmak içindir. Bu gece, ne olmakta özgürsün. İster evcil hayvanım, ister veledim, ister güzel küçük fahişem olVe Darla, bu kelimelerin seni tahrik etmesinde bir sorun yok. Olumsuz çağrışımlar ortadan kalktığında, seni aşağıladığımda ve övdüğümde kendini ıslatacaksın. Bana güveniyor musun?"

Ona güzel küçük fahişem dememin, olduğumuzda ona tatlım dememden farklı olmadığını anlaması gerekiyordu. "Evet."

"Evet, Efendim," diye hırladım ayrılmış ağzına karşı.

"Evet, ."

"Bekaretini sevdiğin bir adamla kaybetme ihtiyacını anlıyorum ve

Arkadaşının bekarlığa veda partisinde seks kulübünde tanıştığın biri değil.

"Bu yüzden soyunacaksın ama külotunu çıkarmayacaksın ki seni becermek istemeyeyim."

"e way you talk," diye fısıldadı dudaklarını yalayarak. "I..."

"Hoşuna gidiyor, değil mi?" Boğazını sıktığımda evet . "Sana ipleri göstereceğim bebeğim. Vücuduna neyin çılgılık attırdığını öğreteceğim ve sana kimin hükmettiğini asla unutmamanı sağlamak için dilimi, ve sikimi kullanacağım. Hayatının en iyi seksi olacak ve bu güven fonu amcığının bekareti bozulmadan yürüyüp gideceksin." Elimi elbisesinin eteğinin altına daldırdım ve olmuş tangasını çekiştirdim. "Ama hata yapma, masumiyetini bozacağım. e bir dahaki sefere pahalı ipek çarşaflarında uyanık yattığında, beni ve ona yaptığım tüm kötü şeyleri düşünerek klitorisini ovuşturuyor olacaksın." Tanganın amına yapışmasına izin verdim. "Şimdi soyun bakalım, seni küçük velet."

Görünmez bir perde yerine kaydım ve kendi rollerimize girdik. Darla, gece için fahişem ve ben, onu o kadar sert boşaltan efendi, adımımı çılgılık atmaktan sesini kaybedecekti.

Darla yavaş hareketlerle arkasına uzanıp askılı elbisesinin üst kısmını çözdü. e malzeme beline kadar düştü ve yalanması, emilmesi ve açıkçası becerilmesi gereken çıplak göğüsleri ortaya çıktı.

Meme uçları bakışlarımın altında çakıllaştı.

Karşı koyamayınca başparmağım sol meme ucunda gezinerek hafifçe kopardı. Yumuşak bir ses çıkardığında, tüm memesini kavradım ve sıktım. "Çıplak dedim, Darla."

Darla elbisesini küçük bir sallantıyla kalçalarına kadar sıyırdı. İşe yaramaz kumaş ayaklarına kadar kaydım. Elbiseyi kenara fırlattım ve ben, "Bırak onları," demeden önce neredeyse topuklu ayakkabılarıyla kayıyordu.

"Şimdi ne olacak?" kibirli ses tonuyla

geri döndü. Yakında onu sikip atacaktım.

"Duvara yaslan. Doğum günü hediyeme iyice bakmak istiyorum."

Söyleneni yaptı, avuçlarını duvara bastırdı. Bana bu kadar çabuk itaat etmesi beni memnun etti.

Başımızın üzerindeki küçük avize çıplak vücuduna tereyağlı bir parıltı yayıyordu ve ben memnuniyetle mırıldandım. "Sen çökmüşsün, mon ange."

Kahverengi boğucu bakışlar. Kırmızı boyalı ağız. Siyah saçları yandan ayrılmış bir chignon ile şekillendirilmiş. Kulaklarını süsleyen elmas çiviler. Hafif bronzlaşmış,

Diş izleriyle lekelenmek için yalvaran kusursuz bir cildi vardı. Darla kum saati şeklindeydi. Düz bir karın ve ince bir bel, düzgün kalçalara ve dolgun bacaklara dönüşüyordu. Sadece yakından bakıldığında görülebilen kaplan çizgileri, biraz daha kalın olan uyluklarının yanlarını kaplıyordu. Tam da sevdiğim gibi.

Şimdiden onu yerken kullanmayı hayal ediyordum. " ank you," diye mırıldandı.

Siyah, sırlıslık dantel parçasını yana itmek için öne uzandım. "O güzel küçük amcığını dilimle sikmeme izin verecek misin?"

"Evet, lütfen." Gözlerini kapatarak iç çekti. Bunu yüksek sesle itiraf etmek pembeleşmesine neden oldu. "Buna çok ihtiyacım var."

Onu hızlıca döndürdüm ve sağ kık yanağına şaplak attım. Bunu iki kez daha yaptım ve bir inilti kopardı. "Cezalandırılmak istemiyorsan bana Efendi diye hitap edeceksin. Yeterince açık konuştum mu?"

"Evet, Efendim." Ellerini duvara dayadı. "Özür dilerim. Bir daha unutmayacağım." Kıcını aletimin her tarafına sürttü. "Lütfen."

Önümü sırtına yapıştırdım, çenemi boynunun kıvrımına dayadım ve avuçlarımı vücudunun her yerinde gezdirdim. "Hızlı öğreniyorsun, değil mi?" Göğüslerini tuttum ve yoğurdum. Zevkten boğuluyordu. Kalçalarını kavrayarak onu bir kez daha yüzüme doğru çevirdim. "Kollarını kaldır."

Hiç isteksizce yaptı, gözleri saf bir istekle parlıyordu.

Deri tavandaki zincirli kancalardan başımızın üzerine asılmıştı. Bileklerini bağladım ve bağları test etmek için çekiştirdim. Bana tamamen güvenerek güvenli kelimesini kullanmadığında, yanağına hızlı bir öpücük kondurarak onu ödüllendirdim. "Aferin kızıma."

"Gömleğinizi de çıkaracak mısınız... Usta?"

"Beni çıplak mı görmek istiyorsun?"

"Benimle konuşmaya başladığın andan beri bunu düşünüyordum."

Dudağını çiğnedi.

Dürüstlüğü ferahlatıcı ve biraz da sevimliydi. Gömleğimin düğmelerini çözdüm. "Sadece çok nazikçe sorduğun için."

Çıplak göğsüm çıkınca Darla huşu içinde iç çekti. "Çok güzelsin, Zeno."

iltifat beni hem hazırlıksız yakaladı, de içindeki samimiyet.

Bana ateşli dediler. Bana seksi derlerdi. Hatta bazen yakışıklı bile denmişti.

Ama bana bir kez bile güzel demediler.

Sessizliğim üzerine "Yani Efendim, özür dilerim" dedi.

Alnından öptüm, göğsümdeki gerginlikle ne yapacağımı bilemiyordum. "Çok tatlısın." Dudaklarımı hayalet bir dokunuşla ağzının üzerinde gezdirdim, aramızda bir şehvet fırtınası koptu. "Eminim senin de tadın öyledir. Bacaklarını iyice aç, bebeğim. Efendin çok aç."

Kulağa dua gibi gelen yumuşak bir mırıltıyla duruşunu genişletti.

Her Pazar günah çıkarmak için yaptığım gibi dizlerimin üzerine çöktüm. Günahkâr olabilirdim ama yine de iyi bir Katolik çocuğuydum. Küçük yaştan beri Tanrı'ya ibadet etmek üzere yetiştirilmiştim... ve önüme çıkan her dar amcığa.

Darla'nın pürüzsüz, ağdalı amcığı da dahil.

Kalçalarını kavrayarak bacaklarını omuzlarıma attım, girişi tam ağzımın hizasında duruyordu. Nefes nefese kaldı ve ben karanlık bir şekilde kıkırdadım, dişlerimi hızlı bir şekilde çekerek tangasını kenara ittim. Şişmiş kıvrımlarına doğru hava üfledim ve inledi, yüksek topukları sırtıma saplandı. "Yaramaz küçük bakire, değil mi?"

Darla gırtlaktan bir ses çıkardı.

Dilimi amına soktum ve yiyecek arayan aç bir adam gibi yaladım.

Kemiklerini titreten bir sarsıntı vücudunu sarstı ve kalçaları başımın etrafında kenetlenirken dünyayı sarsan bir inilti çıkardı. ziyafet çekerken kışındaki tutuşumu sıkılaştırdım, yarın arka tarafında nger şeklinde çürükler olacağını biliyordum. Klitorisini tükürükle köpürterek hızlı darbelerle ve sonunda ağzıma alarak Darla'nın titremesine neden oldum

sikimi sertleştiren bir iniltiyle etrafımda dönüyordu. Çok çabuk boşalmasını istemediğim için daracık deliğini yalamaya başladım.

Başımı kaldırıp ona baktığımda gözleri yaşararak beni izlediğini gördüm. Bundan zevk alıyordu. Islak esh'inin etrafında sııttım ve onu dilimle becermeye başladım. Bana izin verirse sikimi onun üzerinde nasıl kullanacağımı gösterdim. Yaralı sırtımı tırnak izleriyle kaplayana kadar onu . Beni tokatlamaktan başka çaresi kalmayana kadar onu becerecektim çünkü ben o kadar iriydim ve o da o kadar miniydi ki.

Darla, içinde tutuşturduğum ateşin kölesi olana kadar becerecektim.

Onu yerken döllerini ağzıma ve çeneme bulaştı, burnum her hamlede klitorisine çarpıyordu. Kadınlığının kokusunu açgözlülükle içime çekerken nefes verişlerim amını sıırıyordu. Çok duyarlıydı, nefesinin altında tutarsız kelimeler inliyor, dokunuşumla canlanıyordu. Dilim onun sıkılığına her girdiğinde zonkladığını hissedebiliyordum ve yakın olduğunu biliyordum.

Üstümde kıvrandı, nefes nefese kalıp gözlerini kapatırken cular bileklerine batıyordu.

Bunun onun için çok fazla olup olmadığı umurumda değildi.

Onu becerirken bana bakmasını istiyordum. "Boşaldığında efendine bak." Amını tokatladım. "Oh, Tanrım."

"Hayır, bebeğim. İşi yapan o değil." Yanağından tek bir damla gözyaşı süzülene kadar tepesini ısırarak uyardım. "Ben yapıyorum. O yüzden adımı söyle, Darla."

"Efendim!"

İyi bir çığlıkçıyı
severdim. İyi bir
ağlayıcıyı da severdim.

Onu, sıkı itişlerle amını sikerek ve tıkanmış klitorisini ritmik bir şekilde emerek ödüllendirdim. Pornoya layık sesler çıkararak ilgimin her zerresinden zevk aldı ve ağzımın her yerine boşalması uzun sürmedi.

Çok güzel.

Sürükleyici.

Ve güzel küçük bir fahişe gibi.

Tadı ekşi ve tatlıydı ve ondan kutsal bir şarabı parlatır gibi içtim. Vücudundaki titreme azalana ve kafası güzelleşene kadar onu yalamaya devam ettim. bir gıcırtyla içinden çıkardım ve bir mırıltıyla ağzıma attım. "Haklıymışım. Tadın günah kadar tatlı." İlk seferinde çok hoşuna gittiği için amını tekrar tokatladım. "Bizi memnun eden insanlara ne deriz?"

Gözünün kenarından bir damla yaş daha süzüldü. " teşekkür ederim, Efendim." Ayağa kalkarak onu çözdüm.

Eğer ben yakalamasaydım Darla kemiksiz bir yığın halinde düşecekti. Onu.

Kollarını boynuma doladı ve sert bir şekilde nefesimi içine çekti. Hala orgazmının tadını çıkarıyordu. Sırtının küçük kısmını ovaladım ve bana minnettarlıkla dolu küçük bir gülümseme vererek sallandı.

Karanlık oda, karşılıklı kalp atışlarımız ve yorucu nefes alış verişlerimiz, geçmişimizi ya da geleceğimizi etkilemeyecek küçük bir zaman diliminde yaşamamıza izin veren bir yanılsama yarattı.

Şu anda o bir öğretmen değildi ve ben de De la Croix imparatorluğunun varisi değildim. Biz sadece cinsel arzularına yenik düşmüş iki varlığız.

Darla talimatlarımı beklerken ben de deri bir koltuğa doğru yürüdüm. Kolçağa yaslandım ve kemerimin tokasını çözmeye başladım. Gözlerimi ona dikerek dudaklarımdaki kalıntıları yaladım ve boğuk bir kelime söyledim. "Sürün."

Vücudu sarsıldı, bedenine güç doldu.

İki çarpık onu çağırdım. "Sürün, mon ange. Kendimi tekrar etmeyeceğim."

"İstemiyorum."

"O muhteşem vücudunu dört ayak üzerinde görmek beni memnun edecek." Deri kemerimi ilmeklerinden çıkardım ve bir kez şaklattım. "Bana gel Darla, annen ve babanın seni yetiştirdiği iyi kız gibi."

O gözlerde ateş yanıyordu. "Benim bir babam yok."

"Senin olacağım." Kemerimi avucuma vurarak kırdım. "Son uyarı bebeğim, eğer cezalandırılmak istemiyorsan."

Darla'nın dizlerinin üzerine çökmesi gururuna mal oldu.

Zevkinizi ve acınızı bir başkasının ellerine bırakmanın ne kadar özgürleştirici olabileceğini görmesini istedim. Onunla alay etmeye ya da onu utandırmaya çalışmıyordum. Gerçeği söylemek gerekirse, tüm bu alışverişi sahiplenmek istemiş olabilirim, ama bana süründüğünde, gözlerinde re ve aç öfke karışımı, beni sahiplendi.

Sikim o kadar sertleşmişti ki, külotumun içine ön sperm sızdı.

Yaklaştığında çenesini tuttum ve başparmağımla rujunu sürdüm. "Bana karşı gelmen umurumda değil. Hatta sana biraz cehennem azabı çektirmekten zevk bile alırım. Bu sadece daha sert kırbaçlanmak istediğin anlamına gelir." Başımı eğip dudaklarına yaklaşarak fısıldadım: "Ve senin gibi kadınları evcilleştirmeye bayılıyorum."

"Ben evcilleştirilemem, Efendim," diye son kelimeyi zehir gibi tükürdü. Benimle bu şekilde konuştuğu için onu kısa süre içinde azarlayacaktım.

"Yatak odasının dışında, güçlü ve bağımsız bir kadından hoşlanırım. Ama yatak odasının içinde, bir erkeğin kontrolü ele geçirmesine izin vermenin yanlış bir tarafı yok, Darla. Sana hâlâ saygı duyuyorum, bu yüzden rahat ol." Başparmağımla ağzının dikişlerinin arasına daldırdım ve emmesine izin verdim. "Sürünmek aşağılayıcı bir şey değil. Seni böyle gördüğümde ne kadar zorlandığımı bilseydin, bunu daha sık yapardın."

"Göster bana."

"Memnuniyetle." Yandan ayırdığı saçını tutan ince inci tokayı çıkardım ve çılgınca saçını açtım. Saçları uzun siyah dalgalar halinde sırtından aşağı dökülüyordu ve ben de ensesine gelene kadar saçlarının tepesinde nazikçe gezindim. "Saçların açıkken daha da çarpıcı görünüyorsun."

Bana yumuşak bir bakış daha attı.

Pantolonumun fermuarını açarak sertleşmiş sikimi dışarı çıkardım. Darla'nın yüzüne doğru gerildi. Şaşkınlıkla baktı ve sonra ağzından şu sözler döküldü: "Tamam, bu

hayatımda gördüğüm en büyük penis olmalı. Ve diğerleriniz gibi kesinlikle güzel olsa da, ağzımı onun etrafında tutabileceğimden emin değilim. Lütfen, lütfen, bana kızmayın."

Gözlerimi kırpıttım ve dudaklarımdan derin bir kıkırtı döküldü.

kadındır.

Hangi cehennemden geldi bu?

Yüzünü nazikçe okşadım.

Bana yarı gülümsedi, neredeyse utangaç bir tavırla.

ucumu kapalı ağzının üzerinde gezdirirken, hâlâ saç tellerini avuçluyordum. "Merak etme. Gece bitmeden, efendinin sikini nasıl derinlemesine yutacağını öğreneceksin, tatlım. Şimdi iyice aç ve tükür."

Müthiş ağız büzüldü ve tükürükler saçtı.

İkimiz de sikimi kaplamasını izledik. "Daha önce oral seks yaptın mı?"

Sessiz bir baş sallama.

"Güzel. Yavaşça başla ve ucumu em. Boğazına kadar alabildiğin kadar al."

Emir almaktan hoşlanıyordu, her ne kadar hoşlanmıyormuş gibi davranıyordu.

Küçük melek karanlığın ilk tadını alıyordu ve buna bayılıyordu.

Darla'nın nazik tekniğinde, ucumu ağzına aldığı andan itibaren beni lanetleten bir şey vardı. Bir buz lolipopu gibi hafifçe emdi, nazikçe daha geniş açmadan ve benden daha fazlasını almadan önce avurdumu öğrendi. Utangaç dili sikimdeki damarların izini sürdü ve göğsümdeki gümbürtüyü durdurmak için dudağımı ısırdım.

Darla uzun kirpiklerinin arasından bana baktı ve hızlı bir hamleyle yarımı rahatlamış ağzına aldı. Gözlerinde hınzırlık parıltıyordu. "Mhm."

Tanrım, çok iyiydi.

Kalçalarım kendi iradesiyle sallandı, inçlerim Darla'nın boğazından aşağı fırladı. Öğürdü, elleri kalçalarıma destek olmak için yukarı kalktı. İnleyerek sikimi çıkardı ve tükürdü, iki elini kullanarak

uzunluğum. "İyi gidiyor muyum, Efendim?"

Darla sikimin alt tarafına parmaklarını damlattı ve taşaklarımı nazikçe yuvarladı.

Benimle alay ediyordu ve ben bundan hoşlanmadım.

Ben de kemerimin ucunu kışına vurdum. Çat. "Onunla oynamayı bırak ve em onu, Darla."

İnledi ve gözlerindeki puslu şehveti görene kadar muamelemin çok sert olmasından korktum. Darla sikimi tekrar sıcak ağzının içine aldı ve emmeye başladı.

"Aferin kızıma," diye övdüm. "Biraz daha al."

Gözlerini yarıya kadar açtı, ben onu santim santim beslerken inliyordu. Ona biraz kontrol verdim ve yanaklarını çukurlaştırırken başı yavaşça aşağı yukarı sallanmaya başladı.

Başımı arkaya attım ve inledim. "O kadar iyi ki." Bir asker gibi, iltifatımı duyduktan sonra daha çok çalıştı.

Onun rahat temposuna daha fazla dayanamayınca kendimi kolçağın üzerindeki tüneğimden kaldırdım. Başını tutuyor olmasaydım Darla geriye düşecekti. Daha derine, daha hızlı soktukça sikimin etrafında ciyaklıyordu. Kemerimi kışına vurdum, teninde oluşan izi seviyordum. "Daha sert em." Çat. "Daha hızlı em." Çat. "Ve efendisinin dölünü hak eden küçük bir fahişe gibi em."

Darla'nın iniltisi, sikimi boğazına kadar sokmamla kesildi ve yanaklarından aşağı bir damla gözyaşı döküldü.

Titrek elleri karın kaslarımın üzerinde gezindi. Gözleri mesajımı anladığını söylediğinde, başındaki tutuşumu hafiflettim ve kontrolü bir kez daha ona bıraktım.

Darla beni emdi o yenilenmiş bir güçle.

Dudakları ve sikim dil, gözyaşı ve tükürükten oluşan bir karmaşa içindeydi. Sıcak emici ağzı acımasızdı. Duygularım karşısında gözlerim doldu ve yüksek sesle inledim. Çenesini kutsa, sanki bir erkeği son kez tatmin ediyormuş gibi beni . Darla, ben saç diplerini çekip derin bir nefes alabilmesi için kendimi zorla dışarı atana kadar durmadı.

Dizlerinin üzerinde, doğduğu günkü gibi çıplak, yüzünde çılgın bir gülümsemeyle bana bakarken göğsünde çınılıyordu çünkü hala ne tür bir güce sahip olduğunu biliyordu.

Beni kızdırdı.

Beni

heyecanlandır
dı.

İtaatkâr olan oyken bana meydan okuyordu.

Hırlayarak ensesini kavradım ve sikimi tekrar ağzına sokarak kadar soktum. e oda, ağzından çıkan sesler ve kalın kıcına sürekli çarpan deri darbelerle çınılıyordu. "Boğazının sıkıldığını hissedebiliyorum."

Pas. Pas. Çatlak. "küçük acemi, değil mi? Efendisini memnun etmeye çok hevesli." rust. rust. rust. Çatlak. "İyi kız. İyi kız." rust.

pas. pas. pas. Çatlak. "Ne kadar iyi bir kız."

Darla'nın mu ed iniltileri benim iniltilerime karıştı, kendimi sıkışmış hissediyordum, saliverilmem tam oradaydı. "Geliyorum bebeğim. Sikkk."

İçinden çekip çıktım ve o da kayıptan kurtuldu, dengesini yeniden kazanmak için avuç içlerini zemine vurdu.

Hiçbir zaman bir centilmen olduğumu iddia etmediğim için, ıslak yüzüne sürttüm, taşaklarımı ağzına sokarken, uzunluğumu iki kez daha boğdum. Küfrederek , derin beyaz dölleri çenesini, dudaklarını, yanaklarını ve kapalı göz kapaklarını süsledi.

Kulaklarım çınladı ve noktamın gücünden dolayı görüşüm bulanıklaştı.

Ama önümde itaatkâr rolünü çok iyi oynayan ama aynı zamanda bana sahiplenilmenin ne kadar güzel bir his olduğunu hatırlatan büyüleyici kadından asla gözümü ayırmadım.

Darla dudaklarındaki dölleri yaladı.

Nefes nefese onun önünde diz çöktüm ve küçük masanın üzerinde duran mendilleri aldım.

" dur." Çenesini kavrayıp yüzünü şefkatle silerken sesim boğuk . Güzelliği inkâr edilemezdi. Darla bu kadar çarpıcı olduğunu bilmeyen bir kadına benziyordu ve bu onu benim için daha da güzel yapıyordu. "İyi misin?"

Başını salladı, tenini hafif bir ush kapladı. Sperm lekeli mendilleri bir kenara attım ve yüzünü tuttum, bir dakika boyunca sadece gözlerine baktım. gözlerinde o kadar çok güven ve kırılganlık vardı ki, bu beni alçalttı.

Que Dieu me pardonne. Hak etmiyordum ama bu kadını öpmek istiyordum.

Bana güzel diyen ilk kişiydi ve yabancı bir şeye dokunduğunu itiraf etmekten nefret ediyordum. Ergenlik günlerimde dışlamayı öğrendiğim bir şeye. Eğer yüzümün altında gizlenen canavarı , dizlerinin üzerinde durup bana hayranlıkla bakmak yerine tepelere kaçardı.

Karşılık verdiğimi bildiğim bir hayranlık. "Seni öpmek istiyorum, Darla."

Hiç tereddüt etmeden. "Oui." böyle, kendi kuralımı çiğnedim.

Başımı eğdim ve ağzımı onunkine yapıştırdım.

Yumuşak dudaklar benimkilere yaslandı ve öpücüğünün ilk tadı damarlarımı ısıttı.

Sıcak. Kadınsı. Tatlı.

Ağzlarımız yavaş yudumlarla birbirini tadarken Darla bana yasak bir meyveyi hatırlattı. Etrafımdaki dünya tek bir duyguda eridi: hızlı atan kalbim ve bu şehvetli kadının avurdu. Vişneli martini ve benim özüm, canlandırıcı bir birleşimle bir araya geldi.

Bu kadını sarsıcı bir coşkuyla öptüm ve o da buna bayıldı.

Sonunda ayrıldık, dudaklar parlıyordu, nefes nefese kalmıştık.

Sözlerimizin gözlerimiz anlattı. Bunun ikimiz için de beklenmedik bir şey olduğunu kabul ettiğimiz bir toplantı anı geçti. Bir çizgiyi aşmıştık... ve bunu tekrar yapabiliydik.

İki kalp atışı sonra bir kez daha çarpıştık. Bu sefer kolları boynuma dolandı ve beni sıkıca tuttu. Ben de kendi kollarımı onun beline doladım, sanki denizde kaybolmuş bir adamdım ve o da ıssız dalgaların arasındaki tek çapaydı.

Dudaklarımız yalnızlığın yankılarını bastırdı ve havayı

keşfedilmemiş bir şey.

Öpücük talepkâr bir hal aldı, Vivaldi'nin dört mevsimindeki piyano tuşları gibi acil bir şeye dönüştü. Onun yumuşaklığı. Benim sertliğim. Birbirine karıştı. Daha fazla direnemedim; dilimi ağzının kenarına sürterek giriş aradım. Darla dilini benimkine sürüyerek bana verdi. Dillerimiz birbirine dolanırken kokusu duyularımı harekete geçirdi ve kalbimin göğsümün içinde gümbür gümbür atmasına neden oldu.

Zevkten aklımız başımızdan gitmişti, yere yuvarlandık. Darla üstümde, kalçaları iki yanımda, sırtüstü yere düştük. Altımdaki soğuk cam zemin, hâlâ Chaleur'de olduğumuzu ve altımızda öfkeli bir gece kulübü olduğunu hatırlatıyordu. Ama onun dudaklarının benimkilere değmesi dışında hiçbir şeyin önemi yoktu.

Darla'nın bedenini kendime bastırdım, ellerimi sırtında, belinde, kıkırda gezdirdim. Birinin sahip olabileceğini hiç bilmediğim bir açıklıkla beni öperken ağzına övgüler fısıldadım.

Efendisi için ne güzel bir fahişe. Tanrım,
çok tatlısın.

Tadına bayılıyorum, Darla.

"Lütfen, Efendim." Darla ne bana ne de sözlerime doyabiliyordu. Amcığı sikimin alt tarafına doğru kaydı ve klitorisi sikimin ucuna süründü. Vücudumdaki her sinir ucu kıvılcımlandı. İkimiz de inledik. Şaftıma karşı sallanmaya başladığında içinden bir ürperti geçti ve dış ilişkiye yepyeni bir anlam kazandırdı. "Çok iyi hissettiriyor. Tekrar boşalmak istiyorum."

"Sikime sürtün, Darla. İhtiyacın olanı al. Tekrar boşalmanı izlemek istiyorum."

Şişmiş kıvrımları sikime sürtünyordu ve o açgözlü küçük klitorisinin zevkini ararken yukarı, yukarı aşağı sürtündüğünü hissedebiliyordum. Alnı benimkine değiyordu. "Çok mükemmel hissediyorsun."

"Sen de öyle." Onu usulca öptüm ve kıkırının bir kısmını tutarak üzerimde hareket etmesine yardım ettim.

Dilimi ağzına soktum, hiç acımadan becerdim. Bakışları benden öteye kayana kadar tembelce üzerimde gezindi. Hafif bir korku bakışı

yüzünü. "Yapamayacaklarına emin misin-"

Boynunu sıkarak onu vahşi bakışlarımla buluşmaya zorladım.
"Yukarıyı kimse göremez. Güvendeyiz."

"Zeno-"

"Senin çözülmen sadece benim için bir manzara," diye .
Kalçalarım onun altında sarsıldı ve ata binen bir binici gibi zıpladı.
Gözleri zevkten geriye doğru yuvarlandı. "Bu titiz tavrının altında ateşli bir
küçük sikiş olduğunu bilmeliydim. e bir dahaki sefere bacak bacak üstüne
atıp önümde vişneli martinini yudumlarken, gecenin bizim için nasıl
bittiğini unutma." Göğüs ucunu çimdikledim ve memesini okşadım. "Sen,
çırılçıplaksın ve daracık amcığın sanki tahtınmış gibi sikimin üzerinde
oturuyor. Şimdi ben senin içinde olsaydım beni nasıl becereceğini göster
bana, seni lanet olası velet."

Darla titredi ve parmak eklemlerini göğüs kaslarıma bastırdı,
sikimin alt tarafına sanki kişisel sörf tahtasına biner gibi bindi. Elimi
boğazında bir tasma gibi kullanarak onu yönlendirdim ve cesaretlendirmek için
kıcını tokatladım. İnledi, öpücükten şişmiş ağzından küçük uh'lar
dökülüyordu. "Aynen böyle, Darla. Beni çok iyi boşaltacaksın."

Kalçaları titriyor ve her sarsıntıyla birlikte göğüsleri sallanıyordu.
Sırılsıklam bir bakışla bana bakarak, "Geliyorum," diye inledi.

Darla görülmeye değer bir manzaraydı.

Gözlerinde yaşlar. Açgözlü bir tanrıçanın hakkını alması gibi bir ifade.
Sıcak amcık sikimin üzerinde kasılıyordu.

İnledim, tamamen çözüldüm ve onunla birlikte boşaldım, döllerim
tüm karın kaslarıma ve göğsüme yayıldı.

Oda bizim sert nefes alış verişlerimizle sessizleşti.

Darla'nın gözleri bir rüyadan uyanır gibi benimkileri aradı ve o yumuşak
bakış göğsümü rahatlattı.

Onu kucağıma alıp oturur pozisyona geçtiğimde döllerim aramızda
ezildi. Saçlarını kulağının arkasına götürdüm. "İlk seferinde çok iyi bir kız
oldun bebeğim."

Gülümsedi ve "Sen ve o koca sikiş de hiç fena değildiniz" dedi.

Bir kez daha kıkırdadım ve o da ağzını benimkine yapıştırarak sesin içine izin verdi.

Arka planda bir telefon titredi.

Darla gözlerini kaçırdı, gerçeğe döndüğünde gözlerindeki sis dağılıyordu.

"Ah, ben... Benim gitmem gerekiyor," dedi. "Neredeyse unutuyordum."

Ellerimi gövdesinde gezdirdim, kalmasını istiyordum. "Gerçek adın ne?"

Bana sahte bir tane verseydi şaşırmazdım.

gece hiçbir şey ifade etmeyecekti, ama ben

Bir dahaki sefere yalnızlık kapıma dayandığında, bu mükemmel anıyı hatırlamak ve kısa bir süreliğine de olsa birinin beni bir canavardan daha fazlası olarak gördüğünü bilmek istedim.

Darla kendini benden kurtardı ve titrek bacakları üzerinde ayağa kalktı. Onu yakalamaya çalıştım. Çok hızlıydı, odanın diğer tarafına, atılmış elbisesinin durduğu yere doğru ilerliyordu. "Gerçekten Darla. Bu konuda yalan söylemedim."

"Henüz gitme." Kuruyan temizlemek için yepyeni mendiller alarak ona söyledim.

"Bunun iyi bir fikir olup olmadığını bilmiyorum, Zeno." "Neden?"

Elbisesini giyerken bana doğru bakmadı. Küfrederek saçlarını çalıştı. Ona doğru ama o geri çekilmeye başladı. "Sadece bir gece, değil mi?"

"Kal," dedim aceleyle. "Biraz daha kal ki seninle ilgilenebileyim. Kemerimle oldukça sert davrandım-"

"Bu ne, güven bana. Gitmeliyim; arkadaşlarım bekliyor. bu... bu harikaydı, tamam mı? unutulmaz bir deneyim için teşekkür ederim. Gerçekten minnettarım."

Gerçekten minnettar

mıyım? Benimle dalga mı

geçiyordu?

her ne kadar geçmişte vur ve bırak yöntemini uygulayan ben olsam da

Sıradan bir sevişmenin ardından konuşurken, aceleyle gitmesi paylaştıklarımızı birden ucuz hissettirdi. Onu durdurmak istedim ama o çoktan çelik kapıları açmış ve dışarı çıkmıştı.

Pantolonum açık, gömleksiz bir aptal gibi orada öylece kalakalmıştım. e benim için yeni olan hayal kırıklığı duygusu damağımnda ekşi bir tat bıraktı.

Darla'nın unutulmuş inci tokası, onu almak için eğildiğimde benimle alay etti.

Yukarı.

Onu st'imde sıktım, öfkenin başlangıcını ve bir başkasını hissettim düşünmemeyi tercih bir duygu.

CHAPTER 6

Cehennem Tahtı

Zeno

Yirmi bir yıl önce, kabul törenim sırasında De la Croixes'a bağlılık yemini ettim.

Sonraki yıllarımı sanatımı mükemmelleştirerek geçirdim. Gündüzleri, işimizin yasal ve yasadışı tarafını genişletmek için çalışan, net değerimizi üçe katlayan ve bizi dünyanın en etkili suç ailelerinden biri haline getirmeye devam eden acımasız bir iş adamıyım.

Geceleri, Yves'in beni yetiştirdiği cezalandırıcının ta kendisiydim; bize haksızlık edenleri öldürüyor ve bana karşı gelmeye cüret eden herkesi kaosa sürüklüyordum.

Yeraltı dünyası kirli suçlularla dolup taşıyordu ama kalıcı bir etki bırakacak cesaret ve beceriye sahip olan pek yoktu. Ünüm ve referanslarım benden önce gelirdi. Montardor'daki çoğu kişi benimle uğraşılmayacağını bilirdi; ya benimle olurdunuz ya da bana karşı.

Yirmi yıl boyunca nihai hedefim için durmaksızın çalıştım ve bir sonraki senyör olmaya layık olduğumu kanıtladım.

Artık bu ülke üzerindeki hükümdarlığımı sağlamlaştırmak için tam güce sahip olacaktım.

Şehir.

Yves'in çalışma odasının karanlık çeperlerinde tüm aile Ben bir şişe şampanya patlatırken poker masası. ey yüksek sesle alkışladı ve ben sırtarak başımı salladım.

Eva'nın sadece köpüklü elma suyuna izni vardı. Ben dolaştırırken gözlerini devirdi. "Oyunbozan," diye mırıldandı.

Yves bana kadeh kaldırdı, gülümsüyordu. "Zeno Gianni De la Croix.

Mon

Beni çok gururlandırdınız. Bugün meşaleyi size devrediyorum." Ben, Céline ve Éva alkışladılar.

Kadehimi Yves'e kaldırdım ve bir yudum aldım. Bir mızrak tebrik sözünden sonra içkinin ilk yudumu her zaman damak tadınıza farklı bir şekilde vurur. "Mersi, baba."

Kırk yıl sonra Yves, De la Croix A.Ş.'nin başkanlığını bırakıyordu. Emekliliği bu sabah çalışma odasında kutlandı ve şimdi sadece ailesi çalışma odasında toplanmışken, bana her zaman kaderimde olan tek şeyi veriyordu.

De la Croix hanedanının tahtı.

Hepsi benimdi.

Tarihine kazınmış her karış kan ve yolsuzlukla birlikte.

Yves beni kanatları altına aldığı andan itibaren onun en büyük oğlu, patronu ve şimdi de varisi oldum. O kadar az şeyle büyüdüm ki, bana verilen her nimete, ölmek üzere olan bir adamın son nefesini verdiği gibi değer verdim.

olmayacaktır.

Adımıza daha fazla şan katmak için mirasımızı şekillendirecek ve yeni patron olarak hükümranlığımı demir gibi bir pençeyle yönetmeye devam edecektim.

Céline bana yürüdü, etrafına bir parfüm bulutu yayılmıştı. Yüzümü tuttu ve alnıma gürültülü bir öpücük kondurdu. "On est tellement er de toi."

"Merci, maman," dedim gruyère, ona sarıldım.

Eva da aynı şeyi yaptı ve takım elbise ceketimin içine gömüldü. "Bu bana sürüş dersleri vermek için daha az zamanın olacağı anlamına mı geliyor?"

Ben ona ata binmeyi öğretti ve ben de ona babasının parasına zarar verecek türden hızlı arabaları nasıl kullanacağını öğrettim.

"Hayır, Eva. Sana her zaman zaman ayıracağım."

Gözleri parladı ve Ben gelip beni kucaklamadan önce saçlarını okşadım. Benden dört yaş küçüktü ama ona her zaman Éva'ya davrandığım gibi davrandım, ailenin bebeği gibi. Ben dokuz yaşındayken

evlat edinildi ve başka bir kardeşe sahip olduğu için çok heyecanlı, umutsuz bir köpek yavrusu gibi beni takip ederdi. Büyürken, onun bu kadar rahat bir şekilde gösterisinde bulunmasını sinir bozucu bulurdum. Ancak yaşım ilerledikçe, bir ailenin size böyle bir sevgi ve ilgi göstermesinin ne kadar alçakgönüllü bir davranış olduğunu daha iyi anladım.

"." Sırtımı sıvazladı. "Je suis er de toi, mon frère."

Frank Sinatra'nın sesi antika bir pikapta arka planda tınlarken, alçak sesle bir sohbet başladı. Céline, Éva ile Maison Sereno'nun kataloğundan en son çıkan ürünleri gözden geçirirken, Ben ve Yves son hokey maçı hakkında konuştular. Ailem Montardor's Ravens'in hevesli taraftarlarıydı ve uzun yıllardır sezonluk biletleri vardı.

Ay ışığında parıldayan sanatsal bir göl, atlarımız için ahır, teselli bulmamız için özel bir şapel, evin bitişiğine inşa edilmiş bir mahzen ve insanın aklını karıştıran bir desene sahip karmaşık bir labirentle zenginleştirilmiş geniş araziye bakan pencereye yaklaştım. Sonunda çıkış yolunu bulacak kadar çok kez kaybolmuştum.

Yves'in varlığını arkamda hissettim. Tombul elini omzuma bastırdı. "Zeno."

Arkamı döndüm ve bana sarıldı. Ellerindeki kana rağmen Yves, karısı ve çocukları söz konusu olduğunda nazik bir devdi. Dünyanın gözü önünde bana askeri gibi davranırdı. Ama kapalı kapılar ardında her zaman böyle yumuşaktı, tam anlamıyla bir aile babasıydı.

Babacan bir hareketle yanağımı okşarken serçe parmağındaki kehribar taşlı yüzük çeneme değdi.

Onu Senyör De la Croix olarak damgalayan yüzük.

Yakında bana ait olacak bir yüzük.

"Fransa'dan gelen aile ulaştı mı?" diye sordu.

Yves'in küçük kardeşleri Jacques ve Michel De la Croix ailenin Avrupa'daki işlerini yürütüyordu. Herkes koltuk için sırada benim olduğumun farkındaydı. Kimse karşı çıkmasa da pek . Damarlarımda mavi kan dolaşmıyordu. Onlar gibi değildim. Yıllar geçtikçe bana saygı duymaya, benden korkmaya başlamışlardı ve herkes içinde varis olmayı en çok hak edenin ben olduğumu biliyorlardı. "Henüz değil."

Ne yazık ki Jacques ve Michel'in sadece kızları vardı. Bizim dünyamızda kadınlar korunur ve saygı görürdü ama inisiye edilemezlerdi. Tabii bodrumumuzdaki hainleri vurarak ara sıra katliama katılmayı seven Céline değilseniz.

Yine de De la Croix tarihi, bir sonraki halefin her zaman ilk doğan erkekten -ki bu Yves'ti- gelmesini ve bir erkek olmasını gerektiriyordu.

Babam bunun üzerine düşündü. ". Onlarla yakında konuşacağım. Şimdi gel, senin için bir şeyim var."

Onu masasına kadar takip ettim ve Ben'e bize katılması için işaret etti. Kardeşim üçüncü şampanyasını içerken . Alkol alımını asla kontrol edemezdi. Yves sınırlarını bilmeyen bir aptal olduğu için ona bağırmadan önce onu sabitlemek için omzunu tuttum.

"Gustave ile konuştun, değil mi?" Ben deri koltuğa uzanırken Yves sordu. Çekmecesinden kalın bir dosya çıkardı ve masanın üzerine koydu.

Gustave Melrose özel dedektifti.

birkaç saat sonra MPD'ye ismim anonim olarak bildirildikten sonra ondan biraz araştırma yapmasını istedim. Armel'i öldüreceğimi bilen tek kişi Yves'ti. Céline ve Ben bile cinayeti ancak doğum günü yemeğim sırasında öğrendiler.

Bir şeyler gitmiyordu.

Montardor'un yeraltı dünyasındaki birçok kilit oyuncuyla iyi ilişkilerim vardı. Armel'in ölümünden benim sorumlu olduğumu düşünenler ispiyonlamaya cesaret edemezdi. Kimse onun pedofilik kıcını yeterince siklemedi.

Suçlu olduğum kanıtlanana kadar masumdum ama polisin ipucumu bu kadar kolay bırakmayacağını biliyordum. Bu yüzden onları kimin ihbar ettiğini bulacak ve cesedini kişisel mezarlığımın toprağının altı metre altına gömecektim. Şeytanlarımın sayısını tutuyordum ve bu yığına yenilerini eklemekten çekinmiyordum.

Düşmanlar işimizin bir parçasıydı. Her zaman gitmenizi isteyen birileri olurdu. İşin sırrı, onlar sizi ortadan kaldırmadan önce onları satranç tahtasından silmekti.

Ne de olsa kralın her ne pahasına olursa olsun korunması gerekiyordu.

", " dedim kabaca. "MPD'ye ulaşabilecek potansiyel kişilerin listesini istedim."

Yves koltuğuna yerleşti ve çenesini gümüş rengi saçlarında gezdirdi. "Bulgularını gözden geçirmek için bugün Gustave'ı şahsen ziyaret ettim. Herhangi biri olabileceği için henüz pek bir şey keşfedemedi. Ama Belediye Başkanı Hill'in kirli çamaşırlarını ortaya çıkardı."

Dosyaya uzandım ve ne demek istediğimi anladım. Ben

kaşlarını çattı. "Melrose bunu neden yapsın ki?"

"Çünkü Armel Belediye Başkanı Hill'in vaftiz oğluydu," diye cevap verdim, bu yeni rahatsızlık karşısında başımı sallayarak. "Ailesine adalet getirmek isteyecektir. Eğer bu beni birinci dereceden cinayetle suçlamak anlamına geliyorsa, kelepçelenip hapiste çürüyene kadar rahat etmeyecektir."

"Ve bu , " dedi Yves yumuşak bir sesle.

Bizim seviyemizdeki erkekler için hapse girmek bir geçiş töreniydi. Eğer yeraltı dünyasında kraliyet ailesinden biri olarak görülmüyorsam, hapse girmem bu mesajın yerine ulaşmasını sağlayacaktı.

"Demek Gustave ona şantaj yapıyor, ha?" Ben sordu. "Cephane ne kadar iyi?"

O kadar iyi ki, yasadışı olmalı.

Yves gözlerinde bilmiş bir parıltıyla bana baktı, bilgileri çoktan gözden geçirmişti.

Kalın sayfaları taradım. Eğitim kayıtları. Tıbbi kayıtlar. Otel odası faturaları. Ve geldiğini görmediğim bir sürü boktan şey.

Eğer bu bulgular gün ışığına çıkarsa, Başkan Hill'in itibarı sonsuza dek .

Kadından özellikle hoşlanmadığımı belirtmekte fayda var. Son on yılda onunla birçok kez karşılaştım ve ona karşı her zaman nazik davrandım. Beş yıl önce, bir iş ortağımın düğünü sırasında beni vestiyerde bir kadınla -evli bir kadınla ama o zaman bilmiyordum- sevişirken yakalamıştı. Kaşlarını çatarak, "Mösyö De la Croix. Siz iğrençsiniz."

Beni aşağıladığı yetmiyormuş gibi, yaşlı cadı bizi ispiyonlamaya devam etti.

kadının kocası, partiden kalbi kırık bir şekilde ayrılmış ve o gece bir araba kazasında ölmüştür.

Ben bir günah daha işledim ve Diane Hill de masum bir adamın öldürülmesinde dolaylı olarak rol oynadı. Bu yüzden birbirimizden hoşlanmıyorduk ve bunun yakın zamanda değişeceğini de tahmin etmiyordum.

Kitabı dikkatle incelemeye devam ettim. Tesadüfe bakın ki, bir kızı vardı.

Dacia Hill. Sarışın. Mavi gözlü. Yirmi dokuz yaşında. Avukat. Benim gibi o da Chaleur'un müdavimlerindendi. Ama asıl sorun sağlıklı cinsel iştahı değildi. Hayır. Sevişmekten hoşlandığı özel bir adamdı.

Şuna bakar mısınız? E Hills de herkes lekелendi.

Diane Hill'in bir kızı daha vardı.

Dondum kaldım, şampanyam ağzımın yarısına kadar geldi.

Gustave'ın karmakarışık yazısında öyle bir isim vardı ki

St.

Darla Hill.

adresine iliştirilen kare fotoğraf doğrudan bir sosyal medya hesabından alınmış gibi görünüyordu. medya kuruluşu. Sinirli bir bakış ve kıpkırmızı bir ağızla kameraya bakıyor, bir kadeh kırmızı şarapla oynuyor, rüzgar siyah saçlarını omuzlarının arkasına savuruyordu. e fonda Ei el kulesi vardı.

Mon ange yirmi yedi yaşındaydı ve bir lise müdürüydü. Öğretmen değil.

." Ben bana tuhaf tuhaf baktı.

Göğsümdeki gerginlik kelimelere dökülemiyordu. Anlayışımın ötesinde, daha önce hiç karşılaşmadığım bir duygu gibi hissediyordum.

Darla Hill, sıcak bir yaz gününde Güney Fransa kırsalında kaleme alınmış yıllanmış bir aşk şiiri gibi ruhani bir şekilde güzeldi. Bu masum görünümlü kadının, ustasının hünerli dokunuşları altında bir maytap gibi nasıl canlandığını hatırladıkça tenimin altında bir coşku cızırtısı uğulduyordu.

Benim lanet dokunuşum.

Böylesine baş döndürücü bir cinsel deneyim yaşadığım kadının sinirli Belediye Başkanı Hill'in bakire kızı olduğu gerçeğini kabullenmekte zorlanıyordum - onu dizlerimin üzerine çöküp yeme ayrıcalığına sahip olduğumdan beri aklımdan çıkaramadığım bakire kızı.

Bu benim için bir ilkti çünkü platonik olmadıkları sürece kadınlara nadiren bağlanırdım.

Aziz Victoria'nın müdürüne duyduğum hayranlık, daha fazlasını arzuladığım bir anda beni yüzüstü bırakmasından kaynaklanıyordu.

Onu yere yatırıp dudaklarım ve dilimle tereddüt ettiği her yeri soymak istedim. Efendisinin siki için ne kadar güzel bir fahişe olduğunu fısıldarken o daracık amcığı mahvetmek istiyordum. Ve o tatlı sesiyle daha fazlası için yalvarmasını istiyordum.

ilk kez.

Darla Hill sikişmemin her saniyesinden zevk alacaktı.

Ben boğazının derinliklerindeyken gözlerinin cömertçe parlaması çok anlatıyordu.

"Zeno?" Yves'in sesi müstehcen düşüncelerimi böldü. "Ne oldu?"

Boğazımı temizledim. "Bir şey yok."

Ben gözlerini kıstı, fotoğrafına baktı ve yüzünde bir eureka ifadesi belirdi. "Hey, kız tanıdık geliyor!" Bana boktan bir sırıtış attı. "O kulüpte değil miydi? Sanırım seni ona bakarken gördüm."

"Oh," dedi Yves sanki pembe dizide yeni bir gelişme olmuş gibi. "Onu tanıyor musun, Zed?"

"Onu tanımak" hafif kalırdı. Amının tadını, doğum günü kıyafetiyle bana doğru sürünürken nasıl görüldüğünü ve mükemmel bir denizaltı gibi sikimin alt tarafına binerken üstümde nasıl hareket ettiğini biliyordum.

"Brie y hakkında konuştuk." Açıkçası, her erkeğin ıslak rüyası olan o nefis vücudun her alanını keşfetmekle meşgul olmadığım zamanlarda.

Yves bunu yemedi.

Sakalını sıvazladı, yüz hatlarına değerlendirci bir bakış yayıldı. "Ondan hoşlanıyor musun? En son ne zaman bir kızla konuştuğunu duyduğumu hatırlamıyorum-"

"Zeno bir kızla mı konuşuyordu?" Céline arkamdan çığlık attı. Éva çok uzak olmayan bir yerden soluk soluğa bağırdı. "Zeno'nun kız arkadaşı mı var?"

Ben gu dehşete düştü.

başlayan kargaşayı görmezden geldim. Ailem meraklı biriydi. İsteyeceğim son şey, düşmanımın kızına karşı azgın bir ereksiyon yaşadığını öğrenmeleriydi.

Darla'nın kibirli tavrı şimdi anlam kazanmıştı. O şeytani kadının çocuğuydu.

Dosyayı kapattım ve masanın üzerine fırlattım. "Hayır, benim bir kız arkadaşım yok."

"Ama Zeno." Céline kocasının yanına geldi. Kocasının sandalyesinin kolçağına tünedi ve Yves bir kolunu onun beline doladı. "Torun istiyorum ve sen yaşılanıyorsun. Bir eş bulup kurmalısın. Geçen gün şakağının yanında beyaz bir kıl fark ettim-"

"Benim saçımda beyaz yok-"

"Evet, annem haklı, Zeno. Ben de gördüm." Éva ürpermiş gibi yaptı. "Ben de bir kız kardeş istiyorum. Sadece erkek kardeşlerin olduğu bir evde yaşamaktan çok sıkıldım. Boringgg. Bence senin evlenme zamanın geldi-"

Yves, tavana bakarken düşüncelerinde kaybolmuş görünerek, "Yerleşmeye ihtiyacı var," diye mırıldandı. "Yakında spot ışıklarının altına itileceksiniz ve dünya yerleşik düzene geçmiş güçlü bir iş adamını sever. Bu istikrar ve-"

Kimse şey söylememe izin vermiyordu.

Céline çalışma odasının camlarını kıracak kadar yüksek bir sesle ciyaktı. "Le'nin içinde bu mu var? Zeno için potansiyel taliplerin bir listesi mi? Oh, Yves! Görücü usulü evlilikler arkaik görünebilir ama günümüzde ve çağımızda hâlâ çok yaygın, değil mi?" Yüzünde manyak bir ifadeyle dosyaya uzandı, çöpçatanlık beyni saniyede yüz kilometre hızla ilerliyordu. "Bizim Zeno tam bir av. Hiçbir kadının onu kapmamış olması şaşırtıcı. Ya da erkek, gerçekten. Mutlu olduğun sürece kiminle evlendiğin umurunda değil-"

Elinden le'yi o kadar hızlı aldım ki Céline avaz avaz bağırdı ve suratını astı.

"Zeno," diye bağırdı Yves, karısının elini tutup öperek. "Özür dile!"

Parmaklarımı saçlarıma geçirdim ve ayağa kalktım, kararlılıkla le'yi kavradım.

Annemle babam bana sakın sakın baktı, Ben'in kahkahası kesildi ve Éva elimdeki le'yi çalmaya çalışırken bana masumca baktı. Ona uyarıcı bir bakış attım.

"C'est assez-on se calme," diye hırladım. "Ne evleniyorum, ne de sana torun veriyorum. Ne yaşılanıyorum ne de şakaklarım ağarıyor. Daha fazla çöpçatanlık muhabbeti yapma ve benim işime karışma. Yeterince açık konuştum mu?"

Ailemin geri kalanı özür dileyen ifadelerle bana bakarken, Yves meydan okurcasına bana baktı. Yüzüğü hâlâ taşıyordu. Ama yaşlı bir kurt bile yeni bir alfa kendi bölgesine girdiğinde geri çekilme zamanının geldiğini bilirdi.

Vücut dili yumuşayacağını söylüyordu ama gözlerindeki sıcaklık aksini söylüyordu.

konu yatağa atılmıyordu.

Omuzlarımı geriye attım ve kendimi bir kez daha çelikleştirdim. "Gustave'a gittiğin için teşekkür ederim," dedim, sonra Céline'e baktım. "Anne, özür dilerim. Seni incitmeye çalışmıyordum."

"değil. Seni affediyorum," dedi somurtkan bir çocuk gibi.

Karşılıklı iyi geceler dileyerek çalışma odasından ve ailemin ağır bakışlarından ayrıldım. Benim için endişeleniyor, benim için en iyisini istiyorlardı. Bunu anlıyordum. Bu onların isteklerini yerine getirebileceğim anlamına gelmiyordu.

Dışarı çıktığımda derin bir nefes aldım ve başımı arkaya atarak nefesimi verdim. Malikânenin avlusu çimenlerin üzerine serpiştirilmiş yüzlerce fener ışığıyla süslenmişken yıldızlara gerek yoktu. Sanki yıldızlar yeryüzüne daha da yaklaşıyor, tam avucumuzun içindeydi. Tüm bu ışıltıya rağmen, bu toprakların günahlarla ve hepimizin mezara götüreceği sırlarla dolu olduğu gerçeğini gizleyemiyordu.

dış dünyayı kandırmak için bir seraptan başka bir şey değildi.

Lamborghini'ne atladım, garaj yolundan çıktım ve çatı katıma koştum.

Arabamın içindeki müzik bile düşüncelerimi susturamadı. ey yolcu koltuğumda duran dosyaya sürüklenip duruyordu.

Darla Hill hakkındaki her şey o sayfalara sıkıştırılmıştı. Önemsiz ya da hayati her ayrıntıya erişebiliyordum ve onun tüm varlığını çırpıda mahvedebilirdim.

onda beni hem heyecanlandıran hem de kızdıran bir şeyler vardı. Doğruyu söylemek gerekirse, yıllardır bir kadına karşı bu düzeyde bir çekim hissetmemiştim. Bu onun dürüstlüğü ve taşıdığı güven havasıydı.

kendine çekti.

Dediğim gibi, babasının kızları tipine zaafım vardı. Ve Darla Hill'den etkilenmek istemiyordum. Bu kadar çok şey tehlikedeyken olmaz.

O her şeyiyle yumuşak ve masumken ben her şeyimle sert ve ahlaksızdım. Aramızdaki keskin farklar, onun için kötü olmamın tüm nedenlerini ortaya koyuyordu.

Beni her şeyden çok kızdıran neydi? Darla beni Chaleur'de bırakıp gitmişti, sanki o boktan bahanesiyle adi bir fahişeden farkım yokmuş gibi. Ben geride bırakılmadım. Geride bırakılan bendim.

Sistemimi bulandıran öfkeyle asansöre binip çatı katıma çıktım. Kırılmış ayak seslerim mermer döşemede yankılanırken yatak odama doğru yürüdüm ve onun resmini bulana kadar göz gezdirdim.

Odama girdikten sonra soyundum ve yanındaki koltuğa oturdum. Sikimi yağladım ve elimde onun fotoğrafını tutarak kendimi becerdim.

Boynuna bir tasma taktığımı ve onu dizlerinin üzerine sürüklemek için tasma kullandığımı hayal ettim. Ben arkadan ona vururken onu boynundan tuttuğumu, sonra dizlerini göğsüne doğru kaldırıp kravatımın kumaşıyla ağzını tıkayarak onu becerebilmek için etrafında döndürdüğümü hayal ettim.

Ve en önemlisi, kendimi onun bakire amına soktuğumu ve bacaklarını kapalı tutarak bir parçamın orada sıkışıp kaldığını hayal ettim.

İlk kez bir çift çift D gören bir adam gibi boşaldım, spermim elime ve karın kaslarıma sıçradı ve inledim.

Ben bitirdiğimde Darla'nın tatlı gülümsemesi st'imde buruş buruş olmuştu.

Darla Hill'i nefesimi kesen bir sertlikle istediğimi itiraf etmekten nefret ediyordum.

Tanrı Mon Ange'a merhamet etsin. Ne tür bir canavarı serbest bıraktığı hakkında hiçbir fikri yoktu.

Fotoğrafını topladım ve repitine attım, kükreyen sesi izledim
ames onu canlı canlı yer.

CHAPTER 7

Kraliçesi

Zeno

Çarşamba akşamları işle ilgili yemeklere ayrılmıştı.

Yves beni De la Croix Inc'in gökdeleninin dışında bekliyordu, paralel park etmiş bir Rolls Royce'un arkasında oturuyordu, camı açıktı, purosunun dumanı havada kıvrılıyordu.

Kapıyı benim için açık tutan François'ya çenemi uzattım ve babamın sevgili Ghost'unun tanıdık deri iç kısmına kaydım. On yıldır ondaydı ve aldığı ilk hafta Ben'le birlikte yıldızlarla süslü tavanı seyrederken arabanın içinde hot-box yapmıştık.

Vahşi gençliğimizde yaptığımız en aptalca şeylerden biriydi ve Tanrı'ya şükür Yves bunu hiç öğrenmedi. Gelecek yüzyıla kadar kığımızı tekmeleyebilirdi.

Céline'in kığımızı uçurtma gibi yüksek bulduğunda bize katıldığından bahsetmiş miydim? Yarım milyon dolarlık bir arabanın kabininde marihuana ve Fransız operasıyla (annemin seçtiği müzik) aile bağı kurmak gibisi yok.

"Geç kaldın," dedi Yves.

"Bazı yönetim kurulu üyeleriyle bir toplantı yaptım." Jacques ve Michel De la Croix ile birlikte şirkette hisse sahibi olan ailenin geri kalanı da oradaydı. ey yıllardır sıranın bende olduğunu biliyordu, ancak bu durum kamuoyuna yansımadan önce kendimi halefim olarak yeniden tanıtmam şarttı.

Yves, konferans görüşmesine tek başıma katılmamın ortamın gidişatını değiştireceğini bildiğinden, etkileşim konusunda bana güvendi.

"Nasıl geçti?"

François arabayı sürmeye başladı, utanmaz bir şekilde trenin yolunu kesti.

çok sayıda korna çalınmasıyla sonuçlanmalıydı. Komik olan şey, ne kadar çok para biriktirseniz ve arabanız ne kadar pahalı olursa, kuralları çiğnediğiniz için kornaya basılma olasılığınızın o kadar azalmasıydı. Zenginliğe adım atarken yaşadığım en eğlenceli şeylerden biri.

"Çoğunlukla iyi gitti. Ama biraz tereddüt var gibi görünüyor," diye itiraf ettim dehşet içinde.

Yves'in karanlık bakışları anlayışla benimkilere kayd. "Peki bu tereddüt kaynaklanıyor?"

"Koltuğa oturmak üzere olan bekâr bir De la Croix olduğum gerçeğinden."

François bizi en sevdiğimiz İtalyan mekânı Diavolo'ya götürürken kalabalık bir köprüden geçtik. Ben ay sonu raporlarının gerisinde kaldığını iddia ederek biraz daha çalışmaya devam etti.

"Ama bunun bir sorun olacağını zaten biliyordun," diye karşılık verdim, birkaç gece önce bana yeni senyör olabilmek için evlenmem gerektiğini rahatlıkla söyleyen Yves'e. "Sadece bunu Michel ve Jacques'tan da duymamı istedin."

Yves gözlerinde hesapçı bir bakışla bana baktı. Şimdi Ben'in yapacak 'çok fazla işi' olmadığını fark ettim.

Bu bir tuzaktı.

Onların isteklerini yerine getirmem için beni Truva atı gibi kullanıyorlardı.

"Önceki senyörlerin hepsi tahta geçmeden önce evliydi" dedi.

Çenemi sıktım. "Umurumda değil."

Bizim dünyamızda pek çok erkek ittifak kurmak ve statülerini güçlendirmek için evlenirdi ama benim evliliğe hiç ilgim yoktu. e Yves bu konuyu en son açtığında bu konuyu kapattım. Örgütü ele geçirmeden önce evlenmeye zorlanmayan ilk senyör olma umudum vardı.

Babamın gemide olduğunu sanıyordum. Görünüşe göre değilmiş.

"Zed, sen de benim kadar iyi biliyorsun ki kurallarımız ve söz konusu olduğunda aile gelenekseldir. Biz diğer kuruluşların üstündeyiz çünkü

Soyumuz ve koruduğumuz imajımız. Kimse bize karşı gelmeye cesaret edemez çünkü sahip olduğumuz gücün farkındalar. İtibarımızın olduğu gibi kalmasını ve ortaklarımıza istikrar göstermek istiyoruz." Bir avucunu gümüş rengi sakalının üzerinde gezdirdi, ağzının etrafındaki endişe çizgileri kırıştı. "Ton frère, que Dieu le bénisse, kamuoyunda çok fazla talihsizlik yaşadı."

Benjamin De la Croix içkiyi tutma konusunda olağanüstü bir beceriksizliğe sahipti ve toplum içinde yaptığı havalarla tanınıyordu. Bir keresinde bir önceki Kanada Başbakanı'nın torununu özel bir partinin asansöründe becermişti. İkisi de sarhoş ve kokainin etkisindeydi.

Bunun Yves'i, Céline'i ve hissedar aileyi kızdırdığını söylemek hafif kalır.

Ben zaman zaman, daha iyi bir kelime bulamadığım için, dengesizdi.

Yves, en küçük oğlunun geçmişte yaptığı hataları temizlemek için çok fazla kaynak ve zaman harcadı çünkü onur ve itibar bizim için her şey demektir.

"Peki ya sen?" Yves başını sallayarak devam etti. "Zeki, hızlı ve acımasızsın. Bir yönetim kurulu odasında nasıl çalıştığını ve bir hainin sırtındaki deriyi nasıl yüzdüğünü gördüm. Ancak esir almayan tavrın her zaman halkın gözünde bulmuyor, ki onları da kontrol altında tutman gerekiyor. İşlerimizde birkaç katman ve işin içinde birkaç taraf var. Yeraltı dünyasındaki herkes için değerli olduğunuzu kanıtladınız. Ancak işin yasal boyutunda, kurumsal oyunculara o sert ve kibirli dış görünüşünün altında bir parça insanlığın olduğunu kanıtlaman gerekiyor. Sen iyi bir lidersin, Zeno. Bulunduğun yeri hak ediyorsun. Ama bu tek şeyi yapana kadar o koltuğu hâlâ hak etmiş sayılmazsın."

Penceremden dışarı baktım, manzaralı güzergâhın bulanıklaşmasını izledim. Sorumsuz olan Ben'di.

Yves, her türlü iş anlaşmasında cazibesini konuşturabilen karizmatik biriydi.

Ve ben de benim hızlı tempolu, hiç bitmeyen eziyet rejimim altında nasıl çalışılacağını bilmeyenlere ayıracak zamanı olmayan sert bir pisliktim. Yüksek standartlarım vardı ve bunları karşılayamıyorsanız, De la Croixes için çalışmaya layık değildiniz.

"Kendimi herkese kanıtladım, neler yapabileceğimi biliyorum, yoksa burada olmazdım," dedim jilet gibi keskin bir sesle. "Nereye varmak istediğini biliyorum ve cevabım hayır, Yves."

Yeteneklerimi De la Croix Inc'in katlanarak büyümesine yardımcı olmak, ürün yelpazemizi genişletmek, yeni sözleşmeler oluşturmak ve portföyümüz için yeni işletmeler satın almak için kullandığımda göstermiştim. Bugün, silahlarımız ve bıçaklarımız kıyıdan kıyıya çeşitli suç örgütlerine ve yetkililere satılıyordu. Dahası, güçlü ağıımız ve dağıtım kanallarımız yasadışı maddelerin ülkeye girişine yardımcı oldu. Yves'in hem yasal hem de yasadışı açıdan sıkı bir operasyon yürütmesine yardımcı olmak için kanımı ve terimi akıttım.

Evli olmadığım için emek verdiğim her şeyi kaybedebileceğim gerçeği mi?

Saçmalık.

"Zeno, iş ahlakın kusursuz olsa da yeterli değil," dedi Yves sinirli bir sesle. "Yeni patron olarak her hareketin izlenecek. Montardor'da ve Fransa'da. Karşılaman gereken beklentiler ve çizmen gereken bir imaj var."

"Hırçın bir lider ve sevgi dolu bir koca olan evli bir adam imajı mı?" Ben sordum.

"Bingo," diye şarkı söyledi Yves, etli parmaklarını kalçasına vurarak. "Bizim dünyamızda her kralın bir kraliçesi vardır, Zeno. Bunun er ya da geç olacağını bilmen gerekirdi. İnisiye edilmiş erkekler çok uzun süre bekâr kalmazlar."

Kendimi yönlendirilmiş hissettim. Daha birkaç gece önce 'meşalenin bana geçmesini' kutluyorduk. Şimdi Yves ve lanet olası kardeşleri modası geçmiş bir kuralı pekiştirmek için mi devreye giriyorlardı?

Öfkeliydim ama onun yanında mantıklı ve nazik kalmak için elimden geleni yapıyordum.

"Peki sen kimi öneriyorsun, baba?"

"Chaleur'da 'konuştuğun' kız." Sinirlerim gerildi ve çenem sıkıştı.

Darla Hill derimin altındaydı ve zerre kadar gücü olmasından nefret ediyordum. O bir gizemdi ve nasıl olduğunu öğrenene kadar rahat etmeyecektim.

Bakire amcığı sikimin etrafında şekillenmişti.

Yves'in onun karım olmasını önermesi endişe vericiydi. Başkan Hill'in seksi kızına sahip olma düşüncesi içimde sahiplenici bir parçayı kükretse de.

"Evlenmeyeceğim." Boynumu iki yandan kırdım. "Ve bu nal. Bir mantık evliliğine zincirlenmeden işlerimizi yürütebilirim."

"Artık bu konuda söz hakkın yok," diye homurdandı Yves. "Bu imparatorluğu yönetmek mi istiyorsun? Le Seigneur des De la Croixes olmak mı istiyorsun? Dedigimi yapacak ve evleneceksin. Aksi takdirde tahtına veda edebilirsin."

Ona ters ters baktım. "Bunu bana yapamazsın."

"İzle beni," diye tersledi, ses tonuna nadiren iğneleme kattığı anlardan biriydi. "Seni seviyorum Zeno, ama bu kadar yeter. Bir eşe ihtiyacın var. İmajın ve dünyamızın kuralları için değilse bile, seni yumuşatması için. Hayatın yeterince zorlukla boğuştu. Rahatlamanın ve emeğinin meyvelerinin tadını çıkarmanın zamanı geldi."

"Cidden Belediye Başkanı Hill'in kızını mı öneriyorsun?" Retorik bir soruydu.

"O mükemmel, değil mi? Dengeli, zarif, eğitilmiş. Göze hoş gelmesinden bahsetmiyorum bile. ink about it. Bir taşla iki kuş vurmuş olacaksın."

Beynimin Yves'in sözlerini deşifre etmesine izin vererek bunun üzerinde düşündüm.

Darla'ya evlenme teklif etseydim, bir mazeretim de olurdu.

Ve bu sendika sayesinde Başkan Hill ve MPD geri adım atmak ve Armel Lancaster'ın kapatmak zorunda kalacaktı.

Diane Hill'in damadı bir katil olamazdı. Özellikle de Armel'in gerçek doğası hakkında hiçbir fikri olmasa bile, gerçek oğlu olarak gördüğü bir pedofili öldüren birini.

Bugünkü toplantıya bakılırsa zamanım tükenmek üzereydi. Jacques, Michel ve diğer tüm De la Croix'lar evlenmemi istiyordu. Yves'i aksi yönde ikna etmeye çalışabiliyordum ama inatçı babamın talebinden vazgeçmeyeceğini biliyordum.

"Senin bir e e ihtiya ın var, Zeno," diye d zelitti Yves, ifadesi so uyarak.
"Lütfen geldi imi anlayın."

Her geçen saniye ne yapmam gerektiği daha da belirginle iyordu.
Bir çıkmaza girmi tim ve bek rlık günlerim sayılı idi. Ve hiçbir
 ey imparatorlu umu riske atmaya de mezdi.

Hiçbir  ey.

"Benim bir e e ihtiya ım yok." Araba Diavolo'nun önünde durdu
ve ben bir başka bakışla Yves'e döndüm. "Ama bu benim tahtım ve bunu
benden alamayacaksın."

"Her şey ayarlandı. Teklifinizi yarın hazırlayın ve Diane Hill'in
kızının bir hafta içinde y z  n z  takmasını sağlayın."

Bunu gerçekten kabul etti ime inanamıyordum.

"Ya hayır derse?" Demezdi ama ben yine de düşündüm.

Yves bir Cheshire kedisi gibi gülümsedi ve bana bir göz attı. "Mon
bourreau favori, Diane Hill'in mantıklı düşünmesini sa layaca ından hiç
  phem yok."

Eğer kartlarımı doğru oynarsam, sadece yeni senyör olmakla
kalmayacak, aynı zamanda mon ange'in daha fazla gizemli kalmasına da gerek
kalmayacaktı.

Karım olarak, elimin altında olacaktı ve ona karşı olan hastalıklı
saplantımı nihai olarak besleyebilecektim.

Her kralın bir kraliçeye ihtiya ı vardır ve Darla Hill benim kraliçem
olacaktı.

CHAPTER 8

Şeytanla Pazarlık

Zeno

Güney Yakası'nın güvenli bir mahallesinde yer alan Hill konutu, sonbaharın serin havasıyla hiç ilgisi olmayan bir soğuklukla örtülmüştü. Hava kasvetli ve ortam son derece kasvetliydi. Avluda bir orta süsü gibi kök salmış salkım söğütler bile Hill kadınlarının içinde yaşadığı ıssız kraliçeliği vurguluyordu. Beyaz sütunlu girişi ve Medusa'yı tasvir eden kireçtaşı çeşmesiyle mülk, paralı sınıfı haykırıyordu.

Hiç kimse Hills'lerin dik başlı, eğitilmiş ve kazandıkları her kuruş için çok çalışmış kadınlar olduğunu inkâr edemezdi.

Tam olarak on dakika sonra, aile reisleriyle tanışma şerefine nail olacaktım.

Aynı çevrelerde çalışıyor olmamıza rağmen, Diane ve ben birbirimizden uzak durmak için elimizden geleni yaptık. O, çünkü bir zamanlar evli bir kadını becerdiğim için iğrenç olduğumu düşünüyordu. Ben, çünkü yaşlı bir cadalozun karakterim hakkındaki düşüncelerini umursamıyordum.

Özellikle de korunaklı bir hayat yaşamış ve kendi vergi diliminin altındaki insanların ne tür zorluklar çektiğini bilmeyen biri. Ben de çocukluğumda çok fakirdim ve bu şehri daha iyi bir yer haline getireceğine dair verdiği tüm sözlerle rağmen, belediye başkanı olarak görev yaptığı süre boyunca hiçbir şey yapmadı.

Lamborghini'nden indiğimde uşakları Alberto bana hafifçe ters ters baktı. Korumalar mülkün etrafını sarmış, yorgun bir şekilde beni izliyorlardı. Kimse beyaz mermerden uzun sundurma basamaklarını çıkmamı engellemek için harekete geçmedi.

"Mösyö De la Croix." Ellerini arkada birleştirmiş olan Alberto beni karşıladı. Maskeli yüz ifadesinde bir küçümseme vardı. "Bienvenue."

"Enchanté." Elimi uzattım.

Alberto isteksizce, çıplak bir temas fısıltısıyla onu kavradı. "Bayan Hill sizi bekliyor. Lütfen beni takip edin."

e malikâne, Yunan Uyanışı evlerinin çoğunda olduğu gibi görkemliydi ama sıcak bir yanı yoktu. Dışarıdaki aynı hava içeriye de ve neredeyse hiç yaşanmışlık hissi vermiyordu. Beyaz döşemeleri, siyah merdivenleri ve pirinç aksanlarıyla klinik bir yanı bile vardı.

Uzun bir koridoru geçtik ve Diane Hill'in ulaştık. Alberto kapalı kapıyı çaldı ve belli belirsiz bir "Girin" sesi yankılandı.

Kapı tokmağını çevirerek açtı ve ben de eşikten geçtim.

Kapı büyük bir arkamdan kapandı.

Şehrin en nüfuzlu kadınıyla aramda sessiz bir tartışma başladı.

Diane Hill oturduğu yerden bir amaç uğruna kalktı ve ellerini masasının kenarına özenle yerleştirdi. Başka bir şey yapmak istiyordu ama duruşunda bir miktar endişe vardı. Ne de olsa onun ve küçük askerlerinin Armel Lancaster'in katili olarak göstermeye çalıştığı adam bendim.

asla kanıt bulamazlar.

"Zeno," diye telaffuz etti sakarin bir gülümsemeyle. "Ne hoş bir sürpriz."

Kıkırdadım ve kendimi bir sandalyeye bıraktım. Ona itaatkâr olabileceğimi gösterirken, ayaklarının altındaki pahalı, İran halısını çekip almadan önce iki nokta ve saniye boyunca ona üstünlük sağladım. "Sürpriz olmadı, Diane. Seni önceden aradığımı düşünürsek."

"Anlambilim." El salladı ve . "Sana bir içki ısmarlayabilir miyim?"

sürahide duran viski muhtemelen zehir içeriyordu. "Ben işte içki içmem, Diane."

"Komik." Bana alaycı bir bakış attı. "Sık sık kendini şımartan bir adama benziyorsun."

Ona sırtarak gülümsedim. "Dürüst olmak gerekirse, sen de on yıllardır kendini şımartmamış bir kadına benziyorsun. Ya da belki de geçmişte sık sık şımartıldınız... ve şimdi bunun bedelini kendi kendinize uyguladığınız bekarlıkla ödüyorsunuz."

Diane'in soğukkanlılığı bozuldu ve gözleri yuvalarından fırladı. Kalabalığın hoşuna giden ve belediye binasında Kutsal Ruh'u içinize sokmaya çalışan bir TV müjdecisi gibi konuşmalar yapan bir kadından tamamen farklı bir şekilde küstahlaştı.

"Affedersiniz?" diye tersledi.

Masanın kenarında duran bir kum saati beni çağırdı. İronikti. Zamanı tükeniyordu ve bunun farkında bile değildi. Kum saatini kenara çektim ve ikimiz de kumun küçük aralıktan süzülüşünü izledik.

Zaman çok .

" gelelim." Koltuğuma yaslandım ve sağ bileğimi sol dizimin üzerinden geçirdim. Diane'in dikkati nihayet kucağımdaki dosyaya yöneldi. "Neden burada olduğumu biliyorsun."

"Armel."

Sırıttım ve ona bir kalem doğrulttum. "Küçük memurlarına dosyayı kapatmalarını söylemeni ve bana destek olmanı istiyorum. Bu suçlamalar çok saçma ve açıkçası benim işim için korkunç."

Hayatım böylesine dönüm noktasındayken, Kanada magazin gazetelerinde adımın katledilmesine izin veremezdim.

"Sen kim olduğunu sanıyorsun da evime gelip bana ne yapacağımı söylüyorsun? Bu suçlamaları inkâr mı ediyorsun-"

"Ben masumum," diye karşılık verdim sakince.

"Suçluluğu kanıtlanana kadar!" Ayağa kalkıp elini masasına vururken edep pencereden dışarı fırladı. Göğsü inip kalkıyordu. "Siz De la Croix'lar ilk kez karanlık işlere bulaşmıyorsunuz. Sadece hiç yakalanmıyorsunuz."

kadının taşakları varmış, o kadarını söyleyebilirim.

Diane Hill bizim için çalışmıyordu - cebimizde değildi - bu yüzden benimle şekilde konuşma cüretini gösterdi.

Ama bu çok yakında değişecekti.

Kırk saniye kala eklemelerimi kırdım, dosyayı masasına fırlattım ve boyum kadar ayağa kalktım. Duruşunu taklit ettim ve işkence turuma başlamadan önce hainlere yaptığım gibi yüzüne baktım.

altında sinmişti.

Tehditkâr bir şekilde sıırttım ve gözümü ondan ayırmadan bej renkli dosyayı açtım. "Görünüşe göre soyunuz benimkinden daha iyi değil, Başkan Hill."

Diane'in mavi bakışları ilk sayfaya kaydı. "Nedir bu?"

geçen bu tür bilgileri gördüğünde ağız sulanacaktı.

"Oku." Gözlerini tekrar yüzüme çevirdi. "Ve bitirdiğinde sana bir ultimatom vereceğim. Beni reddedersen ölene kadar pişman olursun Başkan Hill."

Tehdidim havada asılı kaldı.

Diane koltuğuna yığıldı, titreyen elleriyle dosyayı aldı ve okudu.

Yüzünün dönüşümünü memnuniyetle izledim. Öfke.

Şok. Korku. Umutsuzluk.

Ve işte böyle... Kum saatindeki zaman tükendi. "Bunu nasıl aldın?" Sesi zar zor duyuluyordu.

Diane Hill hayatında ilk kez, kendisinin ve kızlarının işlediği tüm günahlarla yüzleşti. Saklamaya çalıştıkları her sır, onun kabul etmesi için oradaydı.

Üstünlüğü ele geçirmiştim ve o da bunu yemek üzereydi.

" e daha iyi bir soru, buna neden sahip olduğum."

Bir yutkunmayla boğazı düğümlendi. "Bunu neden aldın, Zeno?"

Alaycı bir şekilde iç geçirdim, tavana doğru baktım ve sanki en ilgi çekici şeymiş gibi pervaza baktım. Bu alışverişi uzatmak sadece onun endişesini artırıyordu ve benim de yemeğimle oynamak gibi korkunç bir alışkanlığım vardı.

"önce de söyledim, Diane. Yetkililere bu işi durdurmalarını söylemeni istiyorum.

ailemin etrafında dolanmana izin vermeyeceğim. Ben güçlü bir adamım ve adımın çamura bulaştırmanıza izin vermeyeceğim. Armel için adalet mi istiyorsun? Adamın anlamsız cinayeti için bir günah keçisi mi istiyorsun? Bul bir tane. Eğer bulamazsanız, o dosyanın içeriğini kamuoyuna açıklayacağım."

Sözlerimin ağırlığını hissetti.

Tek bir şaklamamla onu yok edebilirdim ve o da nihayet bu gerçeği kabulleniyordu.

Armel'i öldürdüğümünden şüphelense bile bir şey söylemezdi. Ölen vaftiz oğlunu seviyor olabilirdi ama itibarını daha çok seviyordu. Emrimi yerine getirecekti çünkü bu sadece onu değil, çocuklarını da .

"etsem bile bunu serbest bırakmayacağınızın garantisi var mı?"

Tenindeki kül rengi ve sesindeki titreklik hoşuma gitti.

"Vermeyeceğim. Ancak bu konuda sessiz kalmamı sağlamak için bana bir şey daha vermeniz gerekiyor."

"Bu ne olabilir?"

"Darla." Kum saatini bir kez daha çevirmek için öne uzandım. "Kızınla evlenmek istiyorum."

Diane koydu.

Bağırdı.

Çığlık attı.

Beni istifa ettirmek için elinden gelen her şeyi yaptı - ki o da yok denecek kadar azdı.

Yerimden .

"Darla'yı on iki aylığına karım olarak istiyorum." Ailemi memnun etmek ve koltuğu devralmak için ihtiyacım olan tüm zaman buydu. "Ondan sonra, onu memnuniyetle boşayacağım."

"Bu barbarlık!" Diane bir yaşındaki bir çocuk gibi öfke nöbeti geçirmeye devam etti. Sıkılmış bir halde saatimi inceledim. "Darla'yı asla buna zorlamayacağım!"

"Ya dediğimi yaparsın ya da benimle tanıştığın güne pişman olursun. Hayır.

Sadece belediye başkanlığını kaybetmeni değil, kızlarının da bu şehirde asla çalışmamasını sağlayacağım. Adına olan her kuruşu tüketeceğim ve seni dilencilerin bir adım üstünde bırakacağım. Beni test etme, Diane. Benimle uğraşma cüretini gösterdin ve şimdi yaptıklarının sonuçlarına katlanmak zorundasın. Dosyayı kapat ve kızına yeni bir ancé'si olduğunu söyle. Kırk sekiz saatin var."

Anlaşmayı daha da tatlı hale getirmek için birkaç milyon dolar verirdim. Ben cömert bir adamdım ve sözleşmemiz sona erdikten sonra Hill kadınlarının daha da zengin olmasını sağladım.

Diane titredi ve ağzı sanki dua ediyormuş gibi hafifçe kıpırdadı. Yaşlılarla alay etmekten pek hoşlanmazdım -genellikle bunu yapanları kınardım- ama o bunu hak etmişti.

Bu boktan pastanın üstündeki kiraz mı?

Diane Hill bir azize rolü oynuyor olabilir ama herkes politikacıların yozlaşmış olduğunu biliyordu. Ve bu kadın geçmişindeki suçlarla bunu bir adım öteye taşıdı. Eğer kızları annelerinin nasıl bir kadın olduğunu bilselerdi, ne düşünürlerdi merak ediyorum.

Muhtemelen tepelere doğru koşmaya başlarlar.

"Oh, ve bunu saklamaktan çekinmeyin." Dosyaya dokundum. "Bende bir kopyası daha var. B sınıfı uşaklarıyla ölümümü planlamaya kalkarsan bu bilgi basına sızar. O yüzden aklından bile geçirme, kayıvalide."

Bana cevap vermek yerine gözleri dehşetle kravatıma takıldı. "Bu..."

Sırıtarak kravatımın uzunluğuna dokundum ve şimdi kravat iğnesi olarak kullandığım inci tokayı gösterdim.

"Hoşuna gitti mi?" Alay ettim. "Kızınızdakı küçük bir ayrılık hediyesi. Bunu bana arkadaşının bekarlığa veda partisinde verdi, biz... şey, bunu sizin için hecelemememe gerek yok, Başkan Hill."

"Çık dışarı!" Öfkeyle masasının etrafından dolaşarak göğsümü itti. "Seni aşağılık, alçak, zavallı adam müsveddesi. Eğer kızıma herhangi bir şekilde dokunduğunu , seni öldürürüm!"

Ona dokunmaktan fazlasını yaptım. Dilimle amını siktim, onu becerdim. boğazını sikimle siktım ve kemerimle kıcına şaplak attım. Ama bilirsiniz, "anlambilim.

Diane bana tokat atmaya çalıştı ve ben karanlık bir şekilde kıkırdarak ondan kaçtım.

"Onunla , bundan daha fazlasını yapacağım. Yine de endişelenme; ona dokunduğum her saniyeden zevk alacak." Masasının üzerinde duran satranç tahtasına uzandım ve siyah şah taşını aldım. Aramıza getirdim. "Eğer bir daha bana elini sürmeye kalkarsan, bütün parmaklarını keser ve onları bekçi köpeklerime yediririm."

Heyecan anında onu terk etti. Dehşet dolu gözlerle bana bakarak durdu. "Sen bir canavarsın."

"Biliyorum," diye dudaklarımı iğrenç bir şekilde bükerek mırıldandım. "Ama sen benden daha iyi değilsin." Kralı avucuna koydum ve avucunun etrafında kıvırdım. "Unutma. Kırk sekiz saat. Saat işliyor."

Bu son sözlerle birlikte çalışma odasından çıktım.

Alberto odanın hemen dışında duruyordu, yüzünde şok olmuş bir ifade ve elinde bir fincan vardı. Yani yaşlı adam konuşmamızdan haberdardı. Sorun değil. Hill malikânesinin tamamı De la Croix'lara bulaşılmaması gerektiğini yakında öğrenecekti.

Alberto'nun sersemlemiş halinden yararlanarak, koridorda yanlış bir dönüş yapmadan önce kendimi dışarı attım.

Müstakbel eşimle karşılaştım.

Gül notaları içeren gardenya parfümü beni karşıladı.

Kalbim hızla çarpmaya başladı.

Darla nefesini tuttu ve incilerini sıktı. "Yüce Tanrım."

Darla Hill'in güzelliğini kimse inkâr edemezdi.

Yatak odasındaki kahverengi gözleri beni etkiledi. Belirgin bir Eros kavisyle dolu pembe ağzı da şaşkınlıkla aralandı.

Soluk sarı tüvit eteği ve blazer ceketiyle, seçkin bir lisenin saygın müdürüne benziyordu. Cüzdanımdaki her fatura için canla başla çalışan birinci sınıf bir eskortmuş gibi sikime sürtünen, dağınık saçlı ve sekse düşkün bakışlı kadına hiç benzemiyordu.

Hayatım boyunca daha seksi bir kadın görmemiştim.

Karşı koyamayarak, onu sabitlemek için belini kavradım ve ona yarım bir sırtış attım. "Tanrı değil ama seni kesinlikle cennete götürebilirim, mon ange."

CHAPTER 9

Son Maître

Darla

"

Burada ne yapıyorsun?"

Keskin ve kaba kelimeler içimden bir kurşun gibi fırladı. Terbiyesizliğim yüzünden yüzüm kızardı ama manzarayı içime çekerken ölüm korkunun yerini aldı.

Zeno neden benim evimdeydi?

Chaleur'de numarasını almamıştım ve onun hakkında ilk adı ve yıldızları görmemi sağlayan doğuştan gelen yeteneği dışında neredeyse hiçbir şey bilmiyordum. Hemen sonuca varan biri değildim ama onun bir sapık olması olasılıklar dünyasından çok da uzak değildi.

e mantıklı yanım sakin olmak için çabaladı. Evimiz sıkı bir şekilde korunuyordu ve davet edilmedikçe kimse kapımızdan geçemezdi.

Burada beni mi arıyor?

Kendimi karşı konulmaz bulduğumdan ve benimle bir gece geçirmenin bir erkeği saplantılı hale getireceğini düşündüğümünden değil, ama neden burada olduğuna dair başka mantıklı bir neden düşünemiyordum.

adam sağlığını için tehlikeliydi. Her santimetrekaresi - koyu renk saçları, iri gövdesinin üzerine dökülen üç parçalı takım elbisesi, kendinden emin havası - Pavlov'un köpeklerinden biri gibi salyalarını akıtıyordu. Tavırları alfa diye bağırıyor, bakışları karanlık sırlar saklıyor, dudakları yaramaz arzular vaat ediyor ve derin sesi

-Bir kırbacın şaklaması gibi, ona neden Efendi dendiğini vurguluyordu.

"Size de merhaba Bayan Hill," dedi yumuşak bir sesle. "Anneniz benim iş ortağım. Buraya girdiğimde yüzünüzü fuayedeki portrelerin üzerinde gördüğümde ne kadar şaşırdığımı tahmin edersiniz."

Bu çok mantıklı geldi.

Anlam veremediğim şey ise ellerinin hâlâ belimi kavraması ve sanki evrenimin merkeziymiş gibi ona daha da yaklaşmamdı.

"Dünya ne kadar küçük." Korku göğüs boşluğumu doldurdu. Tanrım, siyah kravatıyla çok yakışıklıydı ve... "Hey, bu benim rozetim!"

İnci tokamı geri çalmaya çalıştığımda Zeno beni serbest bıraktı.

Yaramaz göz kırpması beni belden aşağı vurdu ve geceleri kaç kez onu ve tüm kirli emirlerini düşünerek kendime dokunarak uyandığımı itiraf etmekten utandım.

"Bulan bulur, Darla. Birlikte geçirdiğimiz gecedan sonra bana bir hatıra bıraktın ve ben de onu sakladım. O artık benim."

O gece nasıl ayrıldığımı hatırlamak ağzımda ekşi bir tat bıraktı. "Bu kadar aceleyle ayrıldığım için özür dilerim. Keşke daha uzun kalsaydım."

e romantik yanım evlenmek için ilk kez adresimi korumak istedi.

-Aşık olduğum adam için- ama azgın, muhtaç yanım? Zeno'nun beni bir hayvan gibi sikmesini ve kulağıma her türlü edepsiz tehdidi fısıldamasını çok isterdi.

Çenemin altındaki işaret yüzümü yukarı doğru eğdi. "Yaptın mı?"

"Evet."

Zeno beni öpecekmiş gibi eğildi ama kıl payı . "Seni ilk tattığım andan beri seni düşünmeden edemiyorum." Dili alt dudağıma yalamak için dışarı fırladı ve ben yumuşak bir nefes verdim. "Kokun. Tadın. Bana efendi diye hitap edişin. kazındın."

Aklımı toplamam birkaç saniye sürdü. Bu sözler kafatasımın içinde yankılandı ve sertçe yutkundum. "Eminim bunu bütün kızlara söylüyorsundur, ha?"

Sert bir şekilde güldü ve sesi o kadar kendini küçümseyici çıkmıştı ki şaşırdım.

"Keşke olsaydı." Başparmağı yanağıma okşadı. "Derimin altındasın bebeğim ve içimde seni elde edene kadar rahat etmeyeceğime dair kötü bir his var."

"Beni zaten yakalamıştın."

"Tamamen değil. Sana zihnen, bedenen ve ruhen sahip olmamı sağlayacak şekilde değil." Zeno'nun derin, seksi sesi son kararlılığını da delip geçti. "Eğer bana izin verirsen, dilimle silmeden önce amının ıslanması için gerçek bir neden vereceğim."

Şehvet öyle bir çarptı ki içime, tangam ıslandı. İşteki boktan günümü unutup onun büyüüne kapıldım. "Benim odam sağdaki ilk kapı."

Zeno atladı.

Bir saniye bir çarşaf kadar boşluk vardı.

Bir saniye sonra sabırsız ağızıyla hepsini eziyordu.

Zeno savaşın eşiğindeki bir adam gibi öpüyordu -çaresizce, tutkuyla, her şeyi tüketerek- ve tadı Tanrı'nın kutsal güneşi altındaki günahkâr her şey gibiydi.

İnledim, dillerimiz uzun zamandır kayıp olan aşıklar gibi buluşurken parmak uçlarım saçlarına gömüldü.

Zeno her gün benim iki katım ağırlıkta bench press yapar gibi beni bir hamlede kaldırdı. Elleri soluk sarı eteğimin altına daldı. İnleyerek kığımın yanaklarını sert bir şekilde sıktı ve ereksiyonunu doğru hizalayarak sertçe gıcırdattı.

"Daha fazla." Bacaklarımı beline dolayarak dudaklarımızı kenetlediğimizde nefes nefese kaldım. " "Boynumu öpücüklerle boğdu. " işte benim cesur, gözü pek kız. Bana neye ihtiyacın olduğunu söyle ve hepsine sahip ol, bebeğim."

O kadar azmıştım ki, doğru düzgün düşünemiyordum bile. "Sen. Seni istiyorum, Zeno."

Hiç istifini bozmadan beni odama taşıdı. Öpüşmediğini iddia eden bir adam için beni çok yakından öptü.

Aklı başında tek beyin hücrem bunun korkunç fikir olduğunu ve Zeno'yu sığınağıma soktuğum için aptal olduğumu haykırdı.

Odama kimsenin girmesine nadiren izin verirdim.

Zeno beni ayaklarıma kadar indirdi ve birbirimizden ayrıldığımızda nefesim kesildi. Dudakları benimkiler gibi öpücükten şişmişti ve kokuyordu. En sevdiğim bahar mevsimi gibi, çam ve baharat karışımı.

Odamın envanterini çıkardı. Tembel gözleri antika makyaj masamın, kürsünün üzerinde duran prenses yatağımın üzerinde gezindi ve kitap raflarıyla kaplı tavandan tabana duvarlara odaklandı.

"Çok okurum," dedim, sanki kanıt zaten orada değilmiş gibi. "Anlayabiliyorum."

"Okur musun?" Lütfen, playboy ve hustler çeşitlerinden daha fazlası olsun.

"e klasikler, evet." Kitap raflarıma doğru yürüdü. Topuklarım zemine vurarak peşinden gittim. "Ama siz, Bayan Hill, görünen o ki korse yırtmaçlarına oldukça düşkünsünüz. Seni yaramaz, yaramaz kız."

e şakacı iğneleme, utangaç bir kıkırdamaya neden oldu. Dom-ub ilişkisine meyilli romanları çok severdim. Dacia bazen kişisel kütüphanemden bir iki kitap koparırdı, annem ise edebiyat zevkimi her zaman yadırgadığı için uzak dururdu.

"Ben de klasikleri okurum ama dandik romanları tercih ederim." Zeno bana tuhaf, sıcak bir ifadeyle bakınca omuz silktim. Bu ifadede yargılayıcı olmayan bir şey vardı ve "Bir sır bilmek ister misin?" diye ağzımdan kaçırmama neden oldu.

Kolunu belime doladı ve beni kendine çekti. "Tüm sırlarını bilmek istiyorum."

"Ben de birkaç tane yazdım," diyerek çenesini kavradım. "Romantik kitaplar." "mi?" Gözleri parlıyordu. "Bana daha fazlasını anlat."

"Ben kendi kitabını yayınlayan bir yazarım." Parmak eklemlerimi ince kravatında gezdirdim ama tokamı almadım. Benden bir parça saklaması hoşuma gitmişti. "Takma isim kullanıyorum, yüzden kimse benim olduğumu bilmiyor."

Sadece en yakın arkadaşlarım biliyordu.

Öte yandan annem, kızının sadece bir düzine öykü yayınlamakla kalmayıp mirasa ihtiyaç duymayacak kadar para kazanan başarılı bir aşk romanı yazarı olduğunu öğrense kalp krizi geçirirdi.

Ve şimdi Zeno biliyordu.

" bana söylediğin için teşekkür ederim." Zeno elimi göğsüne bastırdı.

Alnını benimkine bastırdı ve tüm dikkatini bana verdi. "Yazmaya ne zaman başladın?"

Kahverengi gözlerine baktım, ilk aşktan kaynaklanan bir baş dönmesinin göğsümde açıldığını hissettim. "Çok gençken, ilk romanımı on dokuz yaşında tamamladım. Kısa bir süre sonra da yayınlamaya başladım. İşim çok yoğun ama yılda en az bir uzun roman yayınlamaya çalışıyorum. Şu anda neredeyse on yıldır yazdığım, birbiriyle bağlantılı bir dizi tek romanım var."

"Yani gündüzleri sıkı bir müdür, geceleri ise bir aşk romanı yazarı." Zeno hafif bir sırıtışla ağzımı yokladı, ses tonunda bir parça gurur vardı. "Bu inanılmaz, Darla. Karşılaşmamızı yeni bir kitap için ilham kaynağı olarak kullanacak mısınız?"

Dudağını ısırdım ve çekiştirdim. Çok sevmeye başladığım o seksi tavırla inledi. "Belki. Bu seni rahatsız eder mi?"

"Hayır," diye şakacı bir şekilde homurdandı ve beni yatağıma doğru geri geri götürdü. "Aslında, sanırım sana biraz daha ilham vermeliyim."

"Kulağa hoş geliyor."

"Yapacağını biliyordum." Kıcımlı tokatladı ve kemerinin çatırtısını hatırlayarak ve hemen daha etkili bir şey için özlem duyarak tısladı. "Biraz diyalog çalışalım mı?"

Başım beladaydı. O da komikti. "Ben varım."

Zeno'nun ağzı kulağımın kabuğuna değdi. "Biraz disipline ihtiyacınız var gibi görünüyor, Müdür Hill." diye alay ederken sesi alçak ve dumanlıydı.

Boğazım kurudu ve gözlerim onunkilerle buluştu, çoktan tuzluluğun başlangıç tortularıyla girdaplanmıştı.

Dudakları yavaş bir okşayışla çenemin kıvrımına doğru ilerlerken, parmakları ceketimi omuzlarımda gezdirdi. Öldüğüm güne kadar bu duyguyu asla unutmayacaktım.

"Neyi yanlış yaptım?" Nefes nefese sordum, biraz da kedi yavrusu gibi. Bu anın her dakikasını seviyordum.

"Beni çok sertleştirdin." Dişleri alt dudağımı sıyırdı ve

ceketimi fırlattı. "Şimdi sana bir ders vermem gerekiyor." Zeno beni yatağa fırlattı ve vücudum .

Gözlerindeki ateşli bakışı fark ettiğimde nefesim boğazımda düğümlendi.

Yatağımın ayak ucunda durdu, bir eliyle kravatını çözdü ve diğer eliyle dizlerimi onun için açtı. "Bunu hissediyor musun?" Elimini çıkıntısının üzerinde gezdirdi. "Bu senin hatan, bu yüzden icabına bakmalısın." Eteğimi yukarı itti ve amımı avuçladı. "Sizi çıplak istiyorum, Müdür Hill. Dediğimi yap yoksa cezadan bu kadar kolay kurtulmana izin vermem."

çok yanılttı, ama çok doğru hissettirdi.

Onu reddedemeyerek beyaz bluzumu ve bej sütyenimi çıkardım. Güvensizliğe yer yoktu. Zeno zaten her kusurumu görmüştü ve son karşılaşmamızdan günler sonra hala kaya gibi sertti.

Gözleri karardı, çıplak bedenime bakıyordu.

Onun beni seyretmekten zevk almasını izlerken nefes alış verişim derinleşti. Böylesine yüksek kalibreli birinin şehvet nesnesi olmanın güçlendirici bir yanı vardı. Zeno takım elbisesinin ceketini öfkeli bir şekilde yırttığı anda onun üzerinde ne kadar güçlü anladım.

Sanki aramızdaki bu bağın kölesinden başka bir şey değildi.

Usta elleri gömleğinin en üstteki üç düğmesini çözdü ve aklıma bir fikir geldi.

"Gerçek adın ne?" Chaleur'de bana sorduğu soruyu tekrarladım.

Kollarını ön kolunun üzerinden geçirip dövme derisini ortaya çıkarırken yanağındaki kaslar sıçradı.

"De la Croix," diye homurdandı, dünyayı parmaklarının ucunda tutan kibirli, zengin bir adam edasıyla. "Zeno Gianni De la Croix. Ama bana Efendi diyebilirsiniz, mon ange."

"Zeno Gianni De la Croix," diye tam adını fısıldadım ve biraz şaşkınlıkla ağzıma baktı. "Hoşuma gitti."

Kalbinizin en derin, en karanlık arzusunu çağırmak için kullanılan bir büyü gibi dudaklarımdan dökülüştü sevdim. Söylenmesi gereken bir isim

O senin içindeyken, içini kendi şekline göre şekillendirirken, seni var olan diğer tüm erkekler için mahvederken.

Zeno'nun güçlü avuç içleri uyluk içlerimde gezindi. "Bu kadar yumuşak olmana bayılıyorum."

parmakları külotumun dantellerinin üzerinden yarığımı yokladı.

Utanmadan eline doğru sallandım, dirseklerimin üzerinde geriye yaslandım ve ayaklarımı yatağa gömdüm. "Seni istiyorum."

Elleri gövdemin üzerinde geziniyor, tenimin her santimine saygılı bir şekilde dokunuyordu. Meme uçlarımı okşadı ve ben bir inilti çıkardım, tüylerim diken diken oldu. "Ben de seni istiyorum. Ama şu anda seni sikmeyeceğim."

"?" Odama gelmemin tek amacı

Seks mi?

Saçlarım siyah dalgalar halinde saçlarımdan aşağı düşene kadar saçlarımı gevşetti.

sırtıma ve kafa derime masaj yaptı. "İlk seferin, uzun bir iş gününden sonra yatak odanda hızlı bir sikişten daha özel olmalı. Yavaşça tapılmayı hak ediyorsun Darla ve seni bundan mahrum etmeyeceğim."

İfadesi karşısında eridim.

"Ancak bu başka şeyler yapamayacağımız anlamına gelmiyor." Çapkınca sırtıttı ve bedenimi kendi bedeniyle kaplayarak mırıldandı: "Kontrolünü kaybettiğini görmek istiyorum. Kendine nasıl dokunduğunu göster bana Darla."

Dudaklarımız kilitlendiğinde tüylerim diken diken oldu. Onu memnun etme ihtiyacıyla adeta titreşiyordum. Bu güçlü adamı getirme ihtiyacıyla.

"Oyuncak kullanıyorum," diye itiraf ettim. "Montre-moi."

Öpüşmeyi kesmeden komodin çekmecemi açtım ve Zeno uzanıp klitoris vibratörümü ve kayganlaştırıcımı aldı.

Bakışlarında hınzır bir parıltıyla oyuncacı aramıza getirdi. Montardor'da iki arkadaşım tarafından kurulmuş bir seks oyuncacı şirketi olan Teara tarafından özel olarak tasarlanmıştı. Üzerinde ismimin baş harfleri bile

vardı. "Benim için kendini becer, güzelim."

Geçmişte başka erkeklerle de yakınlaşmışım ama hiçbirini beni kendimden zevk alırken görmemişti. Ben de onlara göstermek istememiştim.

Zeno ile mi?

Tüm çekincelerim bulanıklaştı.

Zeno eteğimi çekiştirirdi ve beni yatağın kenarından kığım sarkacak şekilde çekerek dizlerinin üzerine çöktü. Yüzünün hatlarına vahşi bir nitelik çizerek, dişlerini külotumu aşağı çekmek için kullandı. Başparmakları zaten uyarılmaktan yapış yapış olmuş amımı açıp zonklayan klitorisimin üzerine tükürükler saçtığı anda nefes nefese kaldım.

"Ah, lanet olsun." Bacaklarımı o kaslı omuzlarının üzerine attı ve şeytani dili yarığımın uzunluğunu yaladığında baş döndürücü göz temasını sürdürdü. "Planlar değişti. Je veux t'embrasser." Klitorisimi ağzına aldı. "İçti."

Seni öpmek istiyorum. Al bakalım.

İnledim, başım arkaya düştü. "Evet, lütfen."

Zeno aç bir canavar gibi üzerime düştü, kadife dili ve pürüzsüz dudakları yasak bir buluşmadan kaynaklanan bir şevkle amımın üzerinde dans ediyordu.

Beni son yemeğiymişim gibi yedi, her lokmanın tadını çıkardı ve geride tek bir kırıntı bile bırakmadı. Sırtım kamburlaştı ve her ihtiyacımı ve fantezimi karşılamasını talep etme dürtüsüyle parmaklarımı saçlarında gezdirdim.

İçimde fokurdayan çılgılık, bir elini ağzıma kapatmasıyla bastırıldı. İçime doğru inledi, klitorisimi ritmik bir şekilde yaladı ve emdi. Beni sadece onunla deneyimlediğim türden bir cennete götürüyordu.

"Zeno. Zeno. Zeno."

Sihri durdurdu ve ben de inledim.

Tükürük ve döl karışımı hafif bir şerit alt dudağını ve üstünü sarmıştı. İki yumruğunu yalarken gözlerinde açgözlü bir ifade vardı.

Büyülenmiş bir halde onları amıma sokmasını izledim.

Yavaşça pompaladı, bekaretimin bariyerini asla aşmadı. Zevk içinde kaybolmuştum, doruğa ulaşmak için duyduğum büyük ihtiyaçtan başka hiçbir şey beni yönlendirmiyordu.

Zeno beni dikkatle izliyor, vücudumun ona tepkiyi en ince ayrıntısına kadar öğreniyordu. "Benim adım ne?"

"Zeno," diye hıçkırdım. "Lütfen."

Sulu bir biftekten ısırık alır gibi iç baldırımı ısırdı. "Benim adım ne, Darla?"

"Usta Zeno!"

"İyi kız." Bir afrodizyakmışım gibi beni tatmaya devam ederken ballı kelimeler üzerime vahşi bir re gibi yayıldı. Saçlarını okşadım ve benimle dalga geçtiği fahişe gibi ağzını becerdim. "Çok tatlısın, bunun için para ödemeliyim."

"Belki de senden para almalıyım." ruhu emmeye çalışır gibi klitorisimi ağzına aldığı anda kesik kesik inledim. "Mon Dieu."

"Doğru. Senin tanrın. Senin kahrolası efendin." Amıma şaplak attı. "Bu küçük dar amcığın sahibi benim. Hepsi benim." Dilini açıklığıma soktu ve bir sarsıntı verdi. "Dil darbesi için ne kadar istiyorsun, küçük melek?"

"I-"

"Para, mücevher, özel jetimle uzun bir yolculuk. Adını sen koy, senin olsun."

Kemerini ağzıma sokarak dört ayak üstünde bana binerdi.

Eğer ona fırsat verseydim, özel jetine binerdi.

Oynadığımız bu oyunu seviyordum. Soluduğum hava Zeno Gianni De la Croix'nın işvelerinde kullanılabilecek kadar amıma zarar verirken içimden yumuşak inilti fişkırdı. "Mücevher."

"En sevdiğin elmas hangisi?" Beni diliyle becerdi, tıpkı Chaleur'de yaptığı gibi-özgürce ve baskın bir şekilde.

Klitoris vibratörünü açtı ve ben ders dışı faaliyetlerimizden herkesi haberdar edecek kadar yüksek sesle çığlık atana kadar esh'immin üzerinde hareket ettirdi. "Kırmızı!"

"Kaç karat?"

"Lütfen. Lütfen. Lütfen. Lütfen." Oradaydım. Tam oradaydım. Sınırdaydım ve o beni bilerek orada tuttu, dili ve vibratör arasında gidip gelirken zirveye çıkmama izin vermedi. Tam bir baş belasıydı. "Çok yaklaştım!"

Karanlık bir kahkaha attı ve sesi en mahrem yerlerime kadar işledi. Ona karşı kıvrandım, hislerle boğulmuştum.

"Cevap ver bana." Amımı tekrar tokatladı, sonra oyuncakımı kullanarak bakımlarına devam etti. "Bana hangi kesim ve kaç karat olduğunu söyle, Darla."

Hayatında tattığı en güzel şeymişim gibi benimle ziyafet çekerken nasıl yapabilirdim ki?

Beni bir zevk yuvasına götüren duygularda kendimi kaybettim.

Ayak parmaklarım kıvrıldı.

Görüşüm bulanıklaştı.

Patlayıcı bir çığlıkla kendimi bıraktım.

"İşte bu. Yüzümün her yerine boşal." Islaklığımı yaladı. "Her kuruşuna , değil mi bebeğim?"

Aman Tanrım.

güçlü, pis konuşan, esrarengiz bir adam.

Zeno, kafam güzelken ıslak esh'imi usulca gagaladı. Sahiplenici bir jestle beni temizlemek için mendilini kullandı. Sanki bir seks kulübünde başlayan sıradan bir ilişkiden daha fazlasıydım. Kendimi aşmamak çok çabalıyordum.

evrenin Zeno'yu hayatıma sokma şekli beni tedirgin etti. Bu adamla tesadüfen karşılaştığım için hem sevinçliydim hem de bunun ne anlama gelebileceğinden korkuyordum.

Yüzünü kavradım ve tüm onu öptüm.

Saçlarımın arasında dolaşarak, susuzluğunun giderilmesine ihtiyacı varmış ve onu tatmin edebilecek tek kişi benmişim gibi beni öptü.

Ayrıldık ve onun boğulmuş gözleriyle karşılaştım. "Sarı altın bir bantla, dünyada en nadir bulunan beş karatlık kırmızı bir elmas istiyorum."

Şaka yapıyordum tabii ki. oyunumuzun bir parçasıydı.

Ağzından yayılan gülümseme -hâlâ benimle birlikte parlıyordu- o kadar çarpıcıydı ki kalbim kafesinde taklalar attı.

"Not edildi. Ödemenizi yapmam için bana iki iş günü verin." Yanağımdan öptü ve Audemars Piguet'sine bakmak için bileğini işaret etti. "Otuz dakika içinde şehrin öbür ucunda önemli bir toplantım var. Gitmem gerekiyor."

"Oh." Biraz üzgündüm.

Zeno atılmış giysilerimi topladı ve yardım etti. Eteğimin kumaşı kırımın yapıştığında gözlerinin kaymasına bakılırsa bu görevden zevk alıyordu. Saçlarım için hiçbir şey yapılamazdı. Bana bir kez baktığınızda şehrin en ateşli erkeğiyle iyi oral seksi yaptığımı anlardınız.

Kalçalarımı kavradı ve boynuma ağzı açık bir öpücük kondurdu. "Çok güzelsin, Darla."

Bazen gerçek iltifatları kabul etmekte zorlanıyordum. "Teşekkür ederim, Zeno."

Çenemi avuçladı. "Bana yakın olanlar bana Zed der. Sen de aynısını yapabilirsin, Darla."

Kalbim ısındı.

"Yakında görüşeceğiz." Kolunu belime dolayarak, o eski, altın çağ hareketlerinde olduğu gibi arkaya yatırdı ve öptü. Zamansız, romantik bir jestti ve dudaklarına karşı gülümsedim. "Au revoir."

"Numaramı ister misin, Zed?"

Hiç erkek kovalamadım. Ama bunun için bir istisna yapabildim. Bugünden sonra, benim onu tekrar görmek istediğim kadar onun da beni görmek istediği açıktı.

Telefonunu çıkardı ve bana uzattı, ben numaralarımı takarken dikkatle beni izledi.

"Teşekkür ederim." Telefonunu ona geri verdiğimde Zeno alnıma bir öpücük daha kondurdu. "Seninle sonra konuşuruz."

Sanki üzerinde yürüdüğü toprağın sahibiymiş gibi, umursamaz bir tavırla kasıla kasıla uzaklaştı.

Dağınık görüntüsünü toparlayışında büyüleyici bir şey vardı. Bir el saçlarını düzeltiyordu. Kırıklıkları gidermek için iki el gri takım elbise ceketinin önünde geziniyor. Parmaklar cu bağlantılarını ayarlıyor.

Ve sonra Zeno parmak eklemlerini, boynunu kırdı ve kendini sıfırlayan bir otomat gibi omuzlarını geriye doğru yuvarladı.

Gitti ama hayalet gibi dokunuşu üzerimde kaldı.

Sonunda bana dağıtılan kartlara teslim olmaya hazırdım.

Zeno Gianni De la Croix sizin için dünyayı yakıp yıkacak türden bir adam gibi görünüyordu.

CHAPTER 10

Kırk Sekiz Saat

Darla

Hills'teki akşam yemeği genellikle sessiz bir havada geçerdi; doğuştan gelen sessizlik, atal bıaklarımızın hafif aralıklarla tabağa vurma sesiyle bozulurdu.

Ancak bu gece, annem kendine bir kadeh daha Cabernet doldurmaya gittiğinde ortamı gl bir gerilim kaplamıştı.

Diane genellikle salatasının yanında bir içkiyle yetinirdi. Sarhoş insanların zayıf olduğunu düşünürdü.

Dacia masanın üzerinden bana endişeli bir bakış fırlattıktan sonra öfkeyle ağzına bir atal dolusu yemek atan anneme .

Nesse.

Dacia beni masanın altından tekmelediğinde suyum boğazıma katı. "Bir şeyler yap" diye bağırdı.

Ağzımın kenarlarını peçeteyle silerek küçük bir glmsemi yapıştırdım ve anneme döndüm. şarap bardağını masaya vurduğunda, başparmağı neredeyse kadehin sapını kıracaktı.

Dacia ve ben ilerledik.

"Her şey yolunda mı?" Diane Hill'in yanında her zaman dikkatli olmak zorundaydınız; sert görünüşüne rağmen tanıdığım en hassas yaratıktı. "görünüyorsun."

Annem ellerini çenesinin altında kavuşturdu. Yüzündeki ifade içimdeki endişeyi alevlendirdi.

Dacia atalını spagetti tabağının ağzına geri indirdi. "Tamam, bu kadar yeter. Sorun nedir?"

Annem derin bir nefes aldı. "Biraz zor durumdayız."

"Biz kimiz?" Dacia sordu.

"Biz üçümüz. Hepimiz."

Midemdeki ağır çalkantı yoğunlaştı. "İkimiz de takip etmiyoruz."

"Bugün bana inşa ettiğimiz her şeyi mahvedebilecek türden haberler veren bir adamdan dostça olmayan bir ziyaret aldım."

"Harabe mi?" Bir adamın dostça olmayan ziyaretinden söz edilince tüylerim diken diken oldu.

Zeno'dan mı bahsediyordu?

"gibi, hatalarımız yok değil. Hepimiz hatalar yaptık ve sonunda bizi yakaladılar." Annemin bakışları uzaklara daldı. "Zeno De la Croix, eğer onun kurallarına göre oynamazsak hepimizi yerin altı metre altına gömebilir."

Nefesim kesildi ve donakaldım.

"De la Croix'lar çok güçlüdürler -pratikte kraliyet ailesindendirler- ve erişimleri hayal edilebilecek her şeyin ötesindedir. Yeraltı dünyasının kilit oyuncularını ve Kanada ile Fransa'nın en güçlü suç ailelerinden biri olarak bilinirler... Ve en büyük oğulları Zeno, Armel'in cinayetinden şüpheli durumdadır."

Soğuk terler döküldü tenimden.

Dacia küfretti. "Bu adam Armel'i gerçekten öldürdü mü?"

Çaresizce makarna baktım, bir şey söyleyemeyecek kadar şok olmuştum.

Anne zorlukla yutkundu. "Polis, Zeno'nun adının geçtiği isimsiz bir ihbar aldı. Sorgulanmak üzere getirildi, ancak yeterli kanıt bulunamadığı için serbest bırakıldı. Ne yazık ki, De la Croix'ların etrafını biraz fazla kazdık ve onlar da fark etti. Bu nedenle Zeno bugün beni ziyaret etti ve dosyanın kapatılmasını emretti."

"Bu çok saçma!" Dacia bağırdı. "Kim olduğunu sanıyor bu herif? Eğer masumsa, gerektirecek bir şey yok demektir. Armel adaleti hak ediyor."

Anne şakağına iki attı. "Dacia, bu insanlar sıradan gangsterler değil. Fransa'da soylu sayılıyorlar ve üst düzey suçlulardan oluşuyorlar. Zeno'nun haberi olmasa bile

Cinayet Armel, bu soruşturma uzun sürebilir ve adının basında karalanmasına izin veremez."

Asiller. Suçlular. Cinayet.

Annemin az önce söylediği şeyi kafamda oturtmakta zorlanıyordum.

"Yani şimdi seni davayı kapatman için tehdit ediyorlar çünkü onlar için uygunsuz mu?" Dacia sco ed. "Ne saçmalık ama. Sen ne yapacaklar?"

"Sırlarımızı açığa çıkar."

"Sen neden ?" Yutkundum.

"her günah. Yaptığımız her hata. Adımızla ilişkilendirilen her pislik. ey her şeyi biliyor ve bize şantaj yapıyorlar çünkü onların isteklerine boyun eğeceğiz." Annemin boynu sözleriyle gerildi. Alberto bile yemek odasının dışında, yüzünde sert bir ifadeyle duruyordu. "Biz onların dolabındaki iskeletler olana kadar rahat etmeyecekler."

Her şeyi biliyorsun.

Zeno bugün bana Müdür Hill dedi.

Ona sadece öğretmen olduğumu söyledim.

Bütün bu süre boyunca etrafımızda dolanıyordu çünkü gizli bir amacı vardı.

Ağzımdaki tat keskinleşti.

"Zeno bana şimdiye kadar saklamaya çalıştığımız her şeyi içeren bir dosya sundu." Annem derin bir nefes aldı ve gözlerini kapattı. "Darla, üniversitede sana ne olduğunu bile biliyorlar."

Korku dolu bakışlarım ona yöneldi...

Annem başıyla onayladı.

Oh, Tanrım.

Lisans eğitimim sırasında annemin ısrarı üzerine ücretsiz bir işletme dersi almıştım. Bir grup projemiz vardı ve ben ve takım arkadaşlarım projeyi kendi aramızda eşit bir şekilde paylaşmıştık, bulgularımızı tek bir raporda toplamak için iki kez buluşmuştuk. Hayatımda yaptığım en kötü ve en kült projeydi ve maalesef takım arkadaşlarımdan biri intihal yapmıştı.

onun parçası.

Hiçbirimiz son teslim tarihinden önce fark edemedik.

e akademik ihlal, Dekan'ın çağrılmamızla sonuçlandı. Ağladığımı hatırlıyorum; hatamız yüzünden hepimizin Vesta Üniversitesi'nden atılması gerekiyordu.

Ta ki Diane Hill enstitünün sessiz kalması için büyük bir sus payı ödeyene kadar.

Okulda kalmamı ve halkın bu aksilikten asla haberdar olmamasını sağlamak için onlara bir milyon dolarlık bir çek yazdı.

İntihal yapan takım arkadaşım ağır bir şekilde azarlandı, ancak soyadım ve ailemin zenginliği nedeniyle ben dokunulmaz kaldım.

"Eğer biri bunu öğrenirse, St. Victoria'daki pozisyonunuzla birlikte meslektaşlarınız arasındaki tüm güvenilirliğinizi ve saygınızı da kaybedersiniz. Çok üzgünüm, Darla. Durumu kapattığımı sanmıştım. Bunun geri dönüp bizi ısıracığını hiç beklemiyordum."

Midem düğümlendi. Akşam yemeğimi kusacaktım.

Anne düşmanca bir tavırla Dacia'ya döndü. "O cer Bazoli ile yattığını da biliyorum."

Kız kardeşimin

rengi soldu.

Ben de öyle.

"Bazoli birçok davanda tanıklık etmene yardımcı oldu, Dacia." Hayal kırıklığı ses tonunu kapladı. "Bir yetişkin olarak daha dikkatli olursun sanmıştım.

ings. Yine burada bir kez pervasızca davranıyorsunuz. Eğer bu kamuoyuna yansır, itibarınız ve paramızın altından kalkamayacağı bir sürü yasal sorun ortaya çıkacak!"

korkunçtan da öte bir şeydi. Zeno ile yaşadığım her anı tekrar tekrar yaşarken zihnim durumu sindirmekte zorlanıyordu.

Kendimi aptal gibi hissettim.

Bütün o planladı.

İhanetinin acısıyla göğsüm ağrıyordu.

Dacia'ya baktım, nd biraz güç bulmayı umuyordum.

Onun yerine ablam buruşuyordu ve bu manzara parçaladı.

Dacia lise günlerinden beri buz prensesi olarak anılırdı. Çivi gibi sertti. Ponponları ve amigo eteğiyle okulda dolaşması bunu değiştirmemişti.

Şimdi yüz ifadesi buzdan başka bir şeydi.

Elinin arkasını kendi nemli avucumla kavrayabilmek için öne doğru uzandım.

"Nereden biliyorlar?" Dacia ürpertici bir ses tonuyla, saç bandını sarı saçlarına doğru iterek konuştu. "Sadece birkaç kez oldu ve-"

"Bir ya da birkaç kez fark etmez." Annem ona hoşnutsuz bir ifade takınırken ben de Dacia'yla bu şekilde konuştuğu için ona ters ters baktım. "Bir o cer ile çiftleşmek mi? at ortaya çıkmak zorundaydı. Sen bile otoriteyle asla ama asla sevişilmeyeceğini bilmelisin. Yine de şaşırdığımı söyleyemem. Bu konuda her zaman bir hayal kırıklığı oldun."

Dacia her şeyi berbat ettiğini biliyordu. Ama şimdi onu azarlamanın sırası değildi. "Onunla bu şekilde konuşma," diye tısladım anneme. "Bu durumu değiştiremeyiz.

ama şimdi bu durumu çözenin bir yolunu bulmalıyız."

Dacia sersemliğini üzerinden attı ve inanmayan bir kahkaha attı. "Beni yargılamak mı istiyorsun? Lütfen söyle, Zeno'nun senin üzerinde ne etkisi var? Kudretli Diane Hill'in lanet olası bir adamın merhametine sığınmasına ne sebep olabilir?"

Masamıza ürkütücü bir sessizlik çöktü.

Göz ucuyla Alberto'nun yüzünü buruşturarak olay yerine yaklaştığını gördüm.

"Mezara kadar götüreceğime yemin ettiğim bir şey."

e ames in the replace kasvetli ifadeyle çatırdadı.

"Eğer onun iradesine boyun eğsek, bu hiç yaşanmamış gibi hayatlarımıza devam edebilir miyiz?" Havadaki gerilimi bir anda keserek sordum. "Adaleti sağlamadan Armel'in davasının kapanmasına yardım edecek ve aslında kığımızı mı kurtaracaksınız?"

Çok hastalıklı bir bakış açısıydı.

Armel'in adaletine karşı bizim hayatlarımız.

"Hayatımızı bu hiç olmamış gibi yaşayamayız." Anne başını salladı. "De la Croix'lar kutsaldır. Onların tüylerini mahvettik. Her şey asla eskisi

gibi olmayacak."

Harika. Bir suçlunun beni becermesine izin verdim ve hatta onun pis aletini derin boğazladım. Ölmeden önce yapılacaklar listemden bir şey daha. İyi tarafından bakarsak, karanlık bir aşk romanı için daha fazla ilham kaynağı oldu, değil mi?

"Armel'in davası kapandıktan sonra bile Zeno'nun istediği bir şey daha var."

"Peki bu ne ?" Acı bir şekilde cevap verdim.

Annem perili bir bakışla beni kıstırdı. "Sen, Darla. Zeno seninle evlenmek istiyor."

ayatımda sadece iki kez kör bir öfkeyle dolup taşıdığımı hissettim.

İlk kez, Ella'nın ve benim eski en iyi arkadaşım Callie Mackowski'nin lisede bizi birbirimize karşı zehirlediğini öğrendiğimde oldu. Bununla başa çıkabilmek için Fendi çantasını suratına çarpmış ve St. Victoria'nın ortasında yüzyılın kavgasına girişmişim.

İkinci kez kör bir öfkeyle dolduğumu hissettiğim an tam da bu andı.

Annem, eğer itaat etmezsem, sadece kişisel ve profesyonel hayatlarımızdaki her türlü saygıyı kaybetmekle , aynı zamanda Zeno'nun ailesinin sokaklarda yaşayana kadar benim her kuruşumu tüketeceğini vurgulayıp durdu.

Kulaklarıma dolan beyaz gürültüden onu zar zor duydum.

"Ben birçok işle uğraşan bir adamım, tatlım."

O geceki sözleri bozuk bir plak gibi zihnimde tekrarlandı. Hain.

Manipülatör. İşbirlikçi orospu çocuğu.

Bunların hepsi şimdi Zeno ile ilişkilendirdiğim unvanlardı.

Beni büyüledi çünkü nihai bir hedefi vardı: ailemi becermek ve sonra beni becermek.

"Ona bir cevap vermek için kırk sekiz saatim var, Darla," diye yalvardı annem. "Eğer onun şartlarını kabul etmezsek, bizi yok edecek. Başka bir yol olduğunu düşünseydim senden bunu istemezdim -hayır, yalvarmazdım-. Lütfen bunu bir düşünün."

"Şu anda benimle dalga mı geçiyorsun?" Dacia öfkелendi.

"Hayır, Dacia,!"

"Ona sorduğunuz şey delilik." Dacia ayağa kalktı ve sandalyesini tekmeledi. " O benim kız kardeşim ve senin lanet olası kızın! Kutsal bir kuzu değil. Skoru eşitlemek için başka bir yol bul. Sen her zaman bunu başaracak güce ve imkâna sahipsin!"

"Yapamam, Dacia!" Anne gözleri yaşararak karşılık verdi. "Benimle ilgili bildiklerini... Sizi de tehlikeye atmaktan korktuğum için size söyleyemiyorum bile. Lütfen, neyin tehlikede olduğunu anlayın. Zamanımız tükeniyor!"

"Gerçekten onunla evlenmemi mi istiyorsun?" Şok ve öfke içimde hareket etti. Tek bir duyguda karar kılamıyordum. Bir sarkaç gibi iki uç arasında gidip geldim.

"Onunla evlenmeni istemiyorum," diye vurguladı annem, nefes alamıyormuş gibi ceketinin düğmelerini gevşeterek. "Onunla on iki aylığına evlenmeni istiyor. Kontratta öyle yazıyor. Anladığım kadarıyla, işi devralırken imajını düzeltmek ve ailesini yatıştırmak için bir eşe ihtiyacı var."

"Peki on iki ay boyunca bana ne yapacak? Bana eziyet edecek, beni itaatkar bir eş olmaya zorlayacak, benden faydalanacak-"

"Onunla daha önce tanışmıştın," diye araya girdi annem hızla. Odadaki büyükbabanın saatinin sesi her kelimayı güçlendiriyordu. "Onu senin saç tokanı kravatına takarken gördüm. Onunla Ella'nın bekârlığa veda partisinde tanıştığınızı söyledi. Bu doğru mu?"

Yüzüm kızardı ve Dacia'ya baktım.

Ona Chaleur'de bir adamla tanıştığımı ve en sevdiğim tokamı bıraktığımı söyledim. Adamın adını bilmiyordu ama bu karşılaşma hakkında ne hissettiğimi biliyordu. Bunalmıştım ama karanlık arzularıma dokunmama izin veren güzel bir yabancı tarafından çok iyi anlaşılmıştım.

İronik bir şekilde, numarasını almadan onu terk ettiğim için pişman olduğumu da söyledim.

"Bu o, değil mi? Kulüpteki adam." Dacia'nın gözleri parladı ve tereyağı bıçağını alıp havada salladı. "Eğer o herifin sana rızan dışında bir şekilde dokunduğunu öğrenirsem, onun

sık."

"Her şey rızaya dayalıydı."

Dacia ve Annem yeni bir gerçeklikle, daha önce bir aile olarak karşılaştığımız her şeyden çok daha fazla üstesinden gelinmesi gereken yeni bir zorlukla yüzleşirken parçalanmış görünüyorlardı.

Büyükbabamın saatinden gelen son çan sesiyle ayağa kalktım ve peçetemi yere attım.

Göğsüm sıkışmıştı ve anneme dikkatle baktım. "Bunu yapmayacağım. Bu sahte evliliğe zorlanmayacağım. Cesedimi çiğnemedim."

Odadan dışarı çıktım. Dacia arka planda küfrediyordu. Annem tekrar düşünmem için yalvardı.

Eşikten geçerken Alberto bana sarılmak için uzandı. Ona acınası bir bakış attım ve onu kenara ittim. Reddedilmemle başa çıkmasına tanık olamıyordum.

Temiz havaya ihtiyacım olduğu için ikinci kattaki balkona çıktım.

Gençken duygularım tarafından yönlendirilirdim. Yıllar geçtikçe, kült bir durumla karşı karşıya kaldığımda daha rasyonel olabilmek için bu yanımlı ehlileştirdim. Kendime, harekete geçmeden önce her zaman bir sonraki hamlemi planlamayı öğrettim.

Ama şimdi değil.

Titrek parmaklarımla ceketimin cebine uzanıp telefonumu çıkarırken öfke beni boğuyordu. Bilinmeyen bir numaradan mesaj gelmişti bile.

O olduğunu biliyordum.

Hiç düşünmedim. Sadece arama düğmesine bastım.

Kalp atışlarım telefonun çalmasıyla aynı anda hızlandı.

Zeno telefonu açmadan önce beni dört kez çaldırdı. Derin sesi, biraz da kendini beğenmişlikle, "Merhaba, mon ange," dedi.

"Seni lanet olası pislik," diye ısırdım, nefes alırken gözlerimi kapattım. Temiz hava beni için hiçbir şey yapmadı.

Zeno selamıma karşılık vermeden önce üç saniye bekledi.

"Anladığım kadarıyla annenle konuşmuşsun. Düğün tarihini belirlediniz mi, sevgili müstakbel eşim?"

Müstakbel eşim.

Güçlü bir samimiyet ve aşinalıkla yuvarlandı o dili.

"Düğün falan olmayacak," diye homurdandım, elimi korkuluklara vurarak. "Benimle oynadın, beni kendi çıkarların için kandırdın ve seninle evlenmek isteyeceğimi mi sanıyorsun? Seni tanımıyorum bile, seni piç!"

"İnandığının aksine, tanıştığımız ilk gece kim olduğunuz hakkında hiçbir fikrim yoktu. sonra bunu kendi avantajıma kullandım mı? aptallık olurdu. Belediye Başkanı Hill'in kızı kelimenin tam anlamıyla kucağıma düştüğünde yaşadığım şaşkınlığı bir düşünün," diye alay etti. "Şey, sikimin üstüne düştü desek daha doğru olur, ama anladın sen onu."

Tırnaklarım avucumda yarım ay izleri oluşturdu. Hayatımda hiç böyle bir çaresizlik hissetmemiştim. Gençlik yıllarımda iyi huylu bir tümör teşhisi konduğunda bile.

"Senden nefret ediyorum," diye tükürdüm toplayabildiğim tüm duygularımla. Zeno hiçbir şey söylemedi.

Ne kadar boktan biri olduğunu düşündüğünü sanmak isterdim. Ta ki alçak sesle kıkırdayana kadar.

Zorlanmış hissettim.

"Güzel. Düğün gecemizdeki seksi daha da güzelleştirecek. Sevişmek için sabırsızlanıyorum-"

"Düğün gecemizde seni sikmeyeceğim çünkü seninle evlenmeyeceğim, Zeno!" Kükredim. "Umarım cehennemde senin gibi erkekler için özel bir yer olduğunu biliyorsundur. Numaramı sil ve bir daha benimle iletişime geçmeye çalışma."

Telefonu kapattım.

Öfkemden arta kalanlarla titreşirken, zihnimde Cadılar Bayramı festivalinden taze ve yeni bir anı dolaşıyordu. Falcının söyledikleri kötü bir filmin sonu gibi kafamda tekrar tekrar oynadı.

Uzun boylu, esmer ve yakışıklı biri. Kenarları kaba saba biri. Birçok işle uğraşan bir adam. Çok fazla güce sahip.

Güldüm.

Yüksek sesle ve tam bir inançsızlık içinde.

en telefonumu boğuk bir sesle balkondan aşağı fırlattığım, gece havaya karışan ve hışırdayan yapraklara takılan bir orospu t'si yaşadım.

Arkamda, kırılmış ayak sesleri
duydum. Dönüp baktım, göğsüm
kabarmıştı.

Alberto'nun kederli yüzü görüşümü bulanıklaştıran kırmızı sisin arasından görünür hale geldi. Elinde en sevdiğim kurabiyelerden oluşan bir tabak tutuyordu. "Olamaz, Bayan Darla," derken küçük bir kızken kullandığım o azarlayıcı tonu kullanıyordu. "Yakında size yenisini almamız gerekecek."

CHAPTER 11

Evlen Benimle, Mon Ange

Darla

Le Petit Moulin, Montardor'daki yuva fırınlarından biriydi ve hafta sonları takılmak için en sevdiğimiz yerlerden biriydi.

Ella ağzına portakallı bir makaron attı. Düşünceli bir şekilde çiğnedi, yutkundu ve kaşlarını kaldırarak, "Kararın nedir Dar?" diye sordu.

Cevap kaçınılmazdı.

Ella son bir saat boyunca, bir adam tarafından nasıl becerildiğimin trajik hikâyesini anlatırken beni dinledi -yine- ve nasıl olup da o güne kadar gördüğüm en çekici adam olduğunu. Ona Chaleur'de olanları anlattım ve adamın saç tokamı nasıl sakladığını duyunca bayıldı.

Aileme şantaj yaptığını söyleyene kadar.

En iyi arkadaşım da ablamla aynı tepkiyi verdi. Ben onu sakinleştirmeden önce küfür etti ve neredeyse sıcak içeceğini bizimle alay eden bir müşteriye fırlatacaktı.

"Bu çok saçma," homurdandı nefesinin altında. "Lütfen bana bunu gerçekten düşünmediğini söyle. Bugünlerde kim görücü usulü evleniyor ki? Bu yasal mı ki?"

Zeno'nun Dacia ve benimle ilgili bildiklerini ona fısıldadıktan sonra Ella konuyu dağıttı.

Yüzü doğal bronzluğunu kaybetmişti ve sağ gözündeki mavi her zamankinden daha da canlı görünüyordu. Ella elimi tutmak için öne doğru uzandı ve ben de sol bileğine bakarak gülümsedim. Saatini, Cartier kordonlarını ve sekiz yaşındayken ona yaptığım yıpranmış dostluk bileziğini saklıyordu.

"Bu durumun bir çıkmaz sokak olduğu çok açık." İç çekti. "Ama yine de söyle bana: Kalbin sana ne söylüyor?"

Hayati organım iki karar arasında kalmıştı.

"Eğer bana şimdi 'Ella, onunla evlenmek istemiyorum' dersen, seni dünyanın öbür ucuna, onun seni bulamayacağı bir yere sürüklerim. Güvende olman için elimden gelen her şeyi yaparım."

Ancak sorunlarınızdan kaçmak hiçbir zaman olmadı.

Ella ve ben artık çocuk değildik. Gece yarısından sonra Porsche Cayenne'yle gelip beni aldığı ve ergenlik cehennemine gittiği günler geride kalmıştı. O zamanlar sorunlarımızı unutmak ve hayatın içinde kaybolmak kolaydı.

dilediğimiz bir zamanın var olduğunu hayal etmek zordu.

Artık büyüdüğümüz için, diğer taraftaki çimlerin her zaman daha yeşil olmadığını fark ettik.

Benim açığa göre, çimlerim sert bir kıştan hemen önceki ölü sonbahar gibi görünüyordu.

"Beni kurtarmaya çalıştığınız için minnettar olsam da . Ailemi tehlikeye atmış olurum. Annem ve Dacia beni ne kadar çıldırtırsa çıldırtın, . Bunu onlara asla yapmam."

Ella'nın yüzü düştü. "Siktir, biliyorum. Özür dilerim hayatım. Sadece sana yardım çalışıyordum."

"Biliyorum ve bunun için seni seviyorum." "Peki ne olacak Darla?"

Akran baskısı, uyandırıcı bir telaşla omurgamdan aşağı süzüldü. Dilimi damağımdan çözdüm ve hayatımın akışını sonsuza dek değiştirecek altı kelimeyi zorla söyledim.

"Onunla evleneceğim."

Fredview Strip'in kalbindeki eski bir İrlanda barı olan MacGregor'un otoparkına arabamı park ettiğimde gri bulutlu hava ruh halimi yansıtıyordu. Annem bana Zeno'nun bugün nerede olacağını rahatlıkla söylemişti ve ben de burada şeytanın emrini yerine getirmek üzereydim.

Teklifi kabul etmek için iki saatim kalmıştı.

Arabamdan dışarı adımımı attığımda gökten hafif bir çiseleme düştü ve içimdeki kargaşayı artırdı. Midem düğümlenmişti ama ölmeyi reddediyordum.

Zeno Gianni De la Croix ile evlenecektim ama bunu kendi şartlarımla yapacaktım.

Ceketimin cebindeki bıçağı parmaklayarak MacGregor's ile eski bir çamaşırhane arasında kalan ara sokağa doğru yürüdüm. Silah, Vance Remington'ın -Cade'in babasının- yirmi yaşında bana hediyesiydi.

İlk doğum günümde. Hem Ella'ya hem de bana birer tane vermişti, 'Sert kadınların bıçakları vardır' diyordu ama bunun kötü bir durumda yakalanmamızdan endişe ettiği için olduğunu biliyordum.

Zeno'nun park halindeki mat siyah Lamborghini'si göründü ve aniden ara sokağı çevreleyen tuğla duvarlar sanki üzerime geliyor gibiydi.

Durakladım.

Nefes aldım.

Ve endişemin son zerresini de serbest bıraktım. Bir omurgam vardı ve onu kullanacaktım.

Artık kibar Darla yok. Artık paspas Darla yok.

Benimle dalga geçme Darla'ydı.

Onu kızdırmak için arabasının kaputuna oturdum ve hatta topuklarımın ucunu arabasının tamponuna değdirecek kadar ileri gittim. Umarım bir çizik bırakmışımdır.

Telefonumu çıkarıp ona bir mesaj gönderdim.

Dışarı çık. -Darla

Senden emir almıyorum, mon ange. -Zed

Lastiklerinizi patlatmadan önce dışarı çıkmak için üç dakikanız var. -Darla

Seni biraz cehennem gibi seveceğimi söylemiştim. Elinden geleni yap, bebeğim.

-Zed

Tanrım, çok sinir bozucuydu.

Geri sayım . Üç dakika içinde ortaya çıkmazsa, bozulmamış boyasına ve pahalı jantlarına veda edebilirdi.

Yirmi saniye kala Zeno, MacGregor'un arka kapısından sinsi bir avcının zarafetiyle çıktı. Oxford pantolonları aramızdaki mesafeyi podyumda rahat bir yürüyüşle yürüyen bir erkek model gibi yuttu. Müstakbel karısıyla ateşkes yapmak üzere olan bir adam değildi.

Varlığının beni etkilememesini diledim ama ona bir kez baktım ve ağzım kurudu. Tek hatırlayabildiğim onun becerikli elleri, yetenekli dili ve bir kuklacının kuklasını oynattığı gibi bedenimi oynatan dudaklarıydı.

Zeno Gianni De la Croix, kaslı vücudunun her santimini saran kömür rengi üç parçalı takım elbisesinin içinde, geçmişte karşılaştığım tüm erkeklerin anılarını gölgede bırakıyordu. Kahverengi bakışlarındaki o düşük göz kapakları, iki günlük yara izi barındıran çenesi ve tek bir telin alnına düşmesine neden olacak şekilde ustaca geriye taranmış siyah saçlarıyla geri dönülemez derecede seksiydi.

Müstakbel kocamda bir kralın havası ve bir aristokratın tavırları vardı.

Soyadından asalet ve kutsallık damlıyordu ama bunların hepsi bir yanılsamaydı.

Bu adamda ve amımı diliyle sikerken son ayinini okur gibi konuşmasında kutsal olan hiçbir şey yoktu.

"Müdür Hill," diye seslendi Zeno yaklaşp arabasının üzerinde beni incelerken. "Ne hoş bir sürpriz."

Bana resmi unvanımla hitap etmesini duymak hoşuma gidiyordu. Bunu içimdeyken söylediğini hayal ediyordum. Belli ki ben bir şıfıntıydım.

"Oh, tam zamanında geldin." Tırnaklarımı inceledim, bıçağımın kenarıyla tırnaklarımı keserken bağımsızlık için çabaladım. İçim titriyordu. Ya da en azından vajinam. "Gerçekten biraz hasar vermeyi umuyordum."

"Lütfen, hesabımı tutmayın." Göz kırparak önümde durdu. O kadar büyüktü ki, uzun silueti gökyüzünü gölgeliyordu. " ama itiraf etmeliyim ki beni böyle beklemen çok acıklı bir manzara.

gözlerini. Seni özledim, Darla."

Onun beni öven sesini duyduğumda kalp atışlarımın nasıl üç katına çıktığını görmezden geldim. Çıkarıcı bir hilekârdan başka bir şey değildi ve bunu asla unutmamak için elimden geleni yapacaktım.

En kötüsü de Zeno bana kur yapsaydı, ona aşık olacağımı biliyordum. Bunun yerine, en sevdiğim insanlara şantaj yaparken beni isteğim dışında alıkoyuyordu.

affedilemezdi.

"Beni özledin mi?" İnanamayarak cevap verdim.

Ayağa kalktım, bıçağımı alıp şahdamarına saplamama ramak kalmıştı.

Zeno sanki hamlemi bekliyormuş gibi boğazımdan tutup beni tekrar kaputun üstüne oturttu ve beni nefessiz bırakan bir sertlikle tartakladı.

Nefesim onun güçlü eli tarafından kesildi.

Zeno kulağıma fısıldamak için eğildi, "Ağzı bozuk bakirelerin benim zevkim olacağını hiç bilmezdim. Ama işte buradayım, seni arabamın kaputunun üzerine yayılmış, sikimi iyi bir kız gibi alırken hayal ediyorum."

Yağmur daha sert yağmaya başladı ve bakışlarımız kilitlendiğinde, damarlarımda şehvet ve öfkenin hastalıklı bir karışımı dolaştı.

Öne uzandım ve yanağına bir tokat attım.

Başını yana çevirdi, bir adım geri çekilirken boğazımdaki düğümler gevşedi. Sonunda, beni boğan varlığının bulutu olmadan nefes alabiliyordum.

Zeno çenesini salladı ve bir kez nefes verdi.

Kendini toparlarken çalkantılı bakışlarını yanıımızdaki tuğla duvara dikti.

"Benimle oynadığın içindi." Tekrar ayağa kalktığımda bacaklarım titriyordu, bu adamın üzerimdeki kesinlikle üzücüydü. Bıçağımın ucu takım elbise ceketinin göğüs cebine saplandı. Yavaşça, çok yavaşça yüzünü bana doğru çevirdi. "Ve hiç pişmanlık duymadan yüzüme karşı yalan söylediğin için-"

Zeno elimi tuttu, beni döndürdü ve tuğla duvara çarpana kadar geriye doğru yürüttü. e hareket beni savunmasız yakaladı. Kendimi kaybettim.

Bıçağımı kavradım. Avucumdan aşağı kaydı ama Zeno elimi çok daha sert olan eliyle sıkarak bıçağın narin derime saplanmasına neden oldu.

Kestiğim yerden kan sızarken acı içinde inledim. e bıçak yere çarptı, ama Zeno'nun bakışlarından asla uzaklaşmadım.

Bu adamla boy ölçüşemeyeceğimi anlamamı sağlayan vahşi bir parıltıyla yanıyordu.

"Bana vurma," diye homurdandı. "Sana asla şiddet uygulamak için elimi kaldırmayacağım ve aynı nezaketin bana da gösterilmesini bekliyorum.

Anlaşıldı mı?"

Nefeslerimiz birbirine karıştı; nane, yağmur ve baharatlı bir şeyin karışımı. e kokusu beni Chaleur'deki geceye geri götürdü. Gözlerim kapandı, anıyı zihnimden silmeye çalıştım.

Hepsi boşunaydı. "Anlaşıldı mı?"

"Peki," diye tersledim, kulağa şımarıkça geldiğini biliyordum.

Zeno sırtıttı. Akılsız, aç ve kibirliydi. Buna bayıldım.

Müstakbel kocam elimi büktü ve... avucuma damlayan kan damlalarını yaladı. Sırtışı sinsî bir hal aldı ve dudaklarım aralandı.

Onun kabalığından çok tahrik olmuşum.

Daha evli bile değildik ve vücudumdaki sıvıların çoğunun tadına bakmıştı.

Benim dölüm. Tükürüğüm ve şimdi de kanım.

"Buraya söylemeye geldim-" Yaramı öptüğünde hıçkırdım. Elimı bıraktı ve kendi elini başımın iki yanına koyarak beni bedeniyle tuğla duvar arasına hapsetti.

"Söyle bana," diye fısıldadı. Bir nefes.

İki nefes.

Soğukkanlılığımı biraz toparladım ve tekrar denedim. "Buraya teklifinizi kabul ettiğimi söylemeye geldim ama şartlarım var."

"Peki bu ne önerisi?"

Gerçekten bana heceletecekti.

"Seninle evleneceğim, Zeno." Kelimelerin sürükleneceğini düşünmüştüm.

İçimden cehennem çukurundan çıkan şeytanlar gibi çıkıyordu ama sesim yumuşaktı.

"Şartlarınız nedir?" Keskin, iş bilir bir tavırla, birdenbire silahlarla ve kanla dolu büyük bir imparatorluğun acımasız varisiyle evlenmek üzere olduğumu hatırladım.

"Evlilik sözleşmesi yok." Eğer Zeno'dan on iki ay içinde boşanacaksam, kazancının yarısını alıp gitmek istiyordum. Daha fazla paraya ihtiyacım olduğundan değil. Zengin bir kadındım ama onun servetine bir çentik atmak bana bir çeşit getirecekti. "İmzalamak istemiyorum"

Zeno güldü. Zengin, gürültülü ve o kadar içtendi ki, iki kez baktım. "İyi denemeydi. Evlilik sözleşmesi imzalıyorsunuz. Banka kayıtlarınızı gördüm, Müdür Hill. Bu ve bundan sonraki yaşamınızda alışveriş alışkanlıklarınızı sürdürmek için fazlasıyla sermayeniz var."

Kızgınlığımı gizlemek için dişlerimi sıktım. "Ben sadece sözleşmemizden en iyi şekilde yararlanmaya çalışıyorum."

"Sikimi sağmanı tercih ederim, bebeğim."

"Ne kadar çekici. Bu da beni bir sonraki şartıma getiriyor... Tam sadakat istiyorum."

Bu evlilik benim isteğim dışında olsa da Zeno'yu becermek istiyordum. Ama Montardor'un elit sosyetesinin önünde aptal durumuna düşmek istemiyordum, bu yüzden ona metres vermeyecektim.

"Tamamdır."

hızlıydı. Bir kaşımı kaldırdım.

"Görünüşe göre yaramaz kütüphaneciler gibi giyinen otoriter, karınca müdürlerden hoşlanmaya başladım." Zeno dudaklarını yaladı ve beni yutmak istercesine vücuduma baktı. "Kayıtlara geçsin diye söylüyorum, senden de tam bir sadakat istiyorum."

"Tamamdır." Onun bakışları altında ısındım. "Diğer şartım: artık ailemi tehdit etmek yok, Zeno. Ciddiyim."

"Söz veriyorum. Başka ne var, Darla?"

Yüzünde daha fazla yalan olup olmadığını araştırdım. Bu adama güvenmekle aptallık etmiş olurum ama sözlerindeki samimiyeti ben bile duyabiliyordum. İsteddiği her şeye sahipti -ailemin ve benim itaatim- bu yüzden daha fazla neden yoktu

sahte bir cephe için.

Tanıştığımız ilk gece benim kim olduğumu bilmediğini söylediğinde ona inanmıştım, tıpkı ailemi rahat bırakacağına ve sadık kalacağına inandığım gibi. Zeno beni çekici buluyordu. Bana bakışı, bu adamın evliliğimiz boyunca ihtiyaç duyacağı tek şeyin ben olduğumun yeterli kanıtıydı.

Uzanıp saçından bir tutam aldım ve çekiştirdim. Zeno acıya inç tepki vermedi. Sadece sırttı.

Ona doğru sürünmekten, şaplak yemekten ve boğazıma onun uzantıları tarafından saldırılmasından hoşlanıyordum. Ama yatak odasının dışında, itaatkâr küçük bir sürtük olmayacaktım.

Bu adamla evleniyor olabilirim ama haysiyetimden vazgeçmiyordum.

"Beni mi istiyorsun?" Yağmurun pıtır pıtır sesi çarpan kalplerimizin arasındaki boşluğu . "Benim için çalış. Dizlerinin üzerine çök ve bir centilmen gibi iste."

"İkimiz de biliyoruz ki bir değilim." "Yine de benim için dene."

Tüm gücümle onu aşağı çektim. Hiç kıpırdamadan güçlü dizlerinin üzerine çöktü ve bunun beni eğlendirdiği için olmadığını anladım.

Hayır.

Zeno benim için dizlerinin üzerine çökmeyi severdi.

Elleriyle belimi kavradı ve tarifsiz bir ifadeyle beni izledi. "Sen, hiç şüphesiz, gördüğüm en güzel kadınsın."

İfadedeki acemilik göğsüme tırtıklı bıçaklar gibi saplandı. Sanki Zeno iltifat etmek istemiyordu ama bunu yapmak için çaresizdi. Ya da belki de bu, beni ağının derinliklerine çekmek için kurduğu tuzaklardan sadece biriydi.

Her iki durumda da, artık umurumda değildi.

Hayatımın büyük bir bölümünde kendimi hiç güzel ya da değerli hissetmedim. Eski erkek arkadaşım Owen, Dacia'ya gerçekten aşıkken benimle çıkmıştı ve öz annem büyük kızından övgüyle bahsederken beni görmezden gelmişti

Tamamen.

Bir kez olsun, birinin bana birinci önceliğimmiş gibi davranmasını istedim.

"Tam adım Darla Ivy Hill," diye fısıldadım, Chaleur'de istediği şeyi nihayet ona verdim. Saçlarını bıraktım ve avuçladım. "Maintenant, demande ma main."

Zeno takım elbisesinin cebine uzandı. O zaman benim tokalarımından birini daha çaldığını fark ettim. Sade, altın rengi ve üzerinde DIH harflerimin kazılı olduğu bu toka siyah kravatını yerinde tutuyordu.

Gülünçtü.

Sahipleniciydi.

Ve bu bana birinci öncelik gibi görünüyordu.

Zeno kare kadife bir kutu çıkardı ve ben artık sevincimi . Kalbim açıklanamaz bir özlemle yanana kadar göğsümde büyüdü.

İçimdeki romantik bu anı birçok kez hayal etmişti. En tutkulu düşmanımın bana evlenme teklif etmesi ironikti.

Gözlerini benden ayırmadan kapağı açtı.

Çarpıcı, bir karatlık kırmızı elmas, yastık kesim ve sarı altın bir bantta beyaz elmas kümesinin arasına yerleştirilmiştir.

Beni dinledi ve tam olarak istediğim şeyi verdi.

"Darla Ivy Hill," diye gürledi Zeno Gianni De la Croix, geçmişte kralların, kraliçeleri onları fethettiğinde taklit ettikleri kaliteyle. "Evlen benimle, mon ange."

CHAPTER 1

2

Ölümsüz Ruh

Zeno

"

Sanırım tebrikler sıraya girmiştir?"

Bakışlarımı viski bardağımdan, MacGregor'daki masasının arkasında karşımda oturan Donovan Shawa doğru kaldırdım. Küba purosunu tütürürken yüzündeki kendini beğenmiş ifadeyi saklamaya bile çalışmıyordu.

Bardağımyı bardak altlığının üzerinde döndürdüm. "Ne kadar gördün, Don?"

Genellikle az konuşan bir adam olarak, "Sana tokat attığı, seni bıçaklamaya çalıştığı ve sonra on dakika içinde seni dizlerinin üzerine çöktürdüğü bölüm. Yine de söylemeliyim ki, ona evlenme teklif etmeni ya da onun evet demesini beklemiyordum." diye şaka yaptı.

Penceresi Lamborghini'min park edildiği yan sokağa bakıyordu. Tabii ki her şeyi gördü.

"İkimiz de öyle," diye mırıldandım. Darla'nın tokadının izini ve kanının metalik tadını hâlâ hissedebiliyordum. Bu beni sadece heyecanlandırıyordu. Sadece onu zincirlemek ve daha sert sikmek istememe neden oluyordu.

Donovan'ın koyu renk gözleri beni değerlendirirken, parmaklarını kahverengi saçlarında gezdirirken dikkatle bakıyordu. Uzun boyluydu ve Orta Kanada'ya yayılmış çok sayıda bar ve gece kulübüne hükmeden bir iş adamından ziyade bir hokey savunucusuna benziyordu.

Şimdi, 1970'lerde bir zamanlar suç faaliyetlerine sahne olan Montardor'un en eski barlarından biri olan MacGregor'un da sahibiydi. Burayı birkaç yıl önce, tüm hayatını severek geçirdiği kadının hatırı için şehre döndüğünde satın almıştı.

Donovan'a saygı duyardım. Üst tabakadan insanların asla anlayamayacağı şekilde hayatın zorluklarını biliyordu. Ruh ikizi bir . Bir zamanlar Doğu Yakası'ndan genç bir gangster olan Montardor'un büyük hayalleri ve hırsları vardı.

"Nereden çıktı bu kız? Biriyle çıktığını bile bilmiyordum."

"Onunla çıkmıyorum." Sandalyemde arkama yaslandım. "Yves koltuğu devralacak bir eşe ihtiyacım olduğunu söyledi ve o da... uygun biriydi."

doğru kelime değildi, ama tüvit giyen, iyi kalpli lise müdürü tarafından zaten yeterince tüketilmiş olan düşüncelerimi daha fazla derinleştirmeden şimdilik idare ederdi.

Onu benim dışımda bir nedenden dolayı istiyordum ve kimsenin bunu bilmesine gerek yoktu.

"Ah, demek zavallı kızı seninle evlenmeye zorladın." Donovan purosundan bir nefes daha çekti. "Yaptığın şeye katıldığımı söyleyemem, Zed, ama bir şeye bağlandığında nasıl olduğunu bilirim."

Takıntılı.

Huzursuz.

İçimdeki cezalandırıcı istediğini elde edene kadar.

"Kabul etmek zorunda değilsin." İçkimi yudumlarken omuz silktim. "Sana düğün davetiyesini gönderdiğimde cevap vermeyi unutma yeter."

Hayal kırıklığını vurgulamak için başını salladı.

Yarın onun doğum günüydü. Özel bir DLC silahı teslim etmek için onu ziyaret edecektim. Türünün tek örneği idi çünkü en iyi arkadaşım için sadece en iyisi vardı.

İki kez ölümü kandırmıştım.

İlk olarak, on üç yaşındayken Yves'in yardımıyla.

İkincisi, yirmi yedi yaşındayken Donovan'ın yardımıyla. Yandaki terk edilmiş çamaşırhanede bir iş anlaşması bozulmuştu.

MacGregor ve ben Bratva gibi davranan ama aslında MPD üyesi olan bir ajan tarafından vurulmuştuk. Sürünerek otoparka ulaşmayı başarmıştım ve Donovan beni böyle buldu. Benim yarı hezeyan halimi dinledi.

Polisleri aramamamı emretti ve beni sabahın 3:15'inde barına sürükledi, orada kurşunu çıkardı, beni tedavi etti ve sanki on yaşındaymışım gibi bana bir kurabiye verdi.

Beni tanımıyordu ama hayatımı kurtarmıştı.

Donovan Shaw'a geri ödenemeyecek bir borcum vardı.

Ona altın bir fiyonkla sarılmış bir kutu uzattım - Don'a büyük bir aşk besleyen ve doğum günü hediyesini paketlemekten çok mutlu olan Évangéline'in ikramı - ve kaşlarını kaldırarak aldı.

DLC silahını çıkardığında yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi. " teşekkür , Zeno. Çok güzel bir kız."

"De rien, mon ami," diye cevap verdim. "Eskisini yenilememiz gerektiğini düşündüm."

Donovan onu kilitli bir çekmeceye koydu. Karısı ve çocukları bazen onu iş yerinde ziyaret etmeyi severlerdi.

Yeniden silahlanın. "Şimdi sadede gelelim. Bana gerçekten neden burada olduğunu söyle."

İçimi çektim. "Bir erkek en iyi arkadaşını ziyarete gelemes mi?"

"Elbette, yapabilir. Ama seni herkesten daha iyi tanıdığımı unutuyorsun."

Sesi dikkat çekici bir şekilde alçaldı. "Seni rahatsız eden ne, Zed?"

Don'un da nefret ettiği Armel Lancaster'ın Belediye Başkanı Hill'in vaftiz oğlu olduğunu ve onun ve MPD'nin beni nasıl hapse atmak istediğini anlattım.

Darla'nın aslında Başkan Hill'in kızı olduğunu da açıkladım.

"Gördüğünüz gibi, artık Belediye Başkanı Hill ve MPD hakkında endişelenmeme gerek yok." Kayınvalidemi ziyaret etmekten bahsettim ama özel dedektifimin ailesi hakkında bulduğu pislikleri ona söylemedim. "Ancak, onlara kimin tüyo verdiğini bulmak için yardımınıza ihtiyacım var."

"Her şeyden önce, kesinlikle boku yedin, Zeno. Belediye Başkanı Hill'in kızıyla evlenmenin sonu hiç iyi olmayacak. Ve benim entelektüel tahminime göre kızdan gerçekten hoşlanıyorsun. Aksi takdirde bu kadar zahmete girmezdin." Don bunu o kadar kayıtsızca söylemişti ki çenemi sıktım. "İkincisi, eğer Armel'i sen öldürmediysen, endişelenecek bir şey yok-"

Yüzüme bakınca ne yaptığımı anladım.

Don sadece başını salladı. "Her zaman cezalandırıcı, ha?"

Sırıttım ve bardağımı bardak altlığının üzerine bıraktım. "Neden bahsettiğin hakkında hiçbir fikrim yok."

Ölüm hayatın doğal bir parçasıydı.

Hepimizin bir gün yok olacağı gerçeği dışında kesin olarak öngörebileceğimiz başka bir şey yoktu.

Violette Toussaint bu kadar genç ölmeyi hak etmemişti. Sadece yirmi dokuz yaşındayken, çok fazla parti yapmış ve bir gökdelenin çatısından düşerek ölmüştü.

Bugün onun otuzuncu doğum günü ve üzerinden neredeyse bir yıl geçmiş olacaktı, dolayısıyla Benjamin'i nerede bulacağımı biliyordum.

e mezarlık soğuktu, mokasenlerimin altındaki çimler sağanak yağmur altında soldu.

Kendimi her zaman ölü ruhların oyun alanının yakınında bulmam çok ironikti. Ya cesetleri gömüyor ya da çoktan ölmüş olanlarla bağlarını koparamayan akrabalarımı almaya geliyordum.

Ben, Violette'in mezarı başında, yağmurun şiddetine karşı bulanık bir siluet olarak duruyordu. Yağmur parıldıyor ve şemsiyesinin üzerinden traşlanmış buz parçaları gibi düşüyordu. Kendi şemsiyemle onun yanında durana kadar adımlarımı hızlandırdım.

Bir elimle sırtına vurdum. Yüzü

bana dönüktü, gözleri

yorgundu. "Hey."

"Céline son iki saattir seni arıyor," dedim, beni çağıran mezar taşına bakmayı reddederek. "Seni burada bulacağımı biliyordum."

Ölmüş olan en iyi arkadaşına saygıdan dolayı sessiz kaldım ve onun biraz daha düşüncelere dalmasına izin verdim.

"Onu çok özlüyorum," diye fısıldadı. "Gittiğine inanamıyorum. Bazen gözlerimi kapatıyorum ve o tam orada, anlıyor musun? Elle me manque, Zeno."

Onun hakkında konuşmayı hiç sevmezdim ama Benjamin'in huzur içinde yas tutmasına izin verdim.

"Je sais," diye karşılık verdim, omzunu sıkarak.

Toussaint ailesi eskiden Montardor'da yaşıyordu ve tıpkı De la Croix'lar gibi Fransa'dan gelmişlerdi. Bir yıl önce bavullarını toplayıp şehri terk etmeden önce bizim için çalışıyorlardı. Gabriel Toussaint avukatımız, Antoine Toussaint ise infaz memurlarımızdan biriydi.

Antoine ve ben aynı yaştaydık, ancak benim iş ahlakım kusursuzken, onunki ahlakı kadar gevşekti. Toplantılarımızda Antoine'ı sık sık yüzünde tembel bir gülümsemeyle sarhoş bir halde görürdünüz. Zamanım değerliydi ve standartlarıma uymuyorsanız benimle çalışmaya layık olmadığınızı söylediğimde yalan söylemiyordum.

Antoine Toussaint lanet bir palyaçoymuştu ve bunu biliyordu. Bunu yüzüne defalarca söyledim.

Ailelerimiz birbirine sıkı sıkıya bağlı olduğu için onu 'geri getiremedik'.

On yıl önce ölen Angélique Toussaint, Céline'in en iyi arkadaşıydı ve kızı Violette Toussaint -Antoine'in üvey kız kardeşi- Ben'in ilk gençlik yıllarından beri en iyi arkadaşıydı.

Kardeş gibiydiler. Evde Violette'in Benjamin'in uzun süredir kayıp olan ikizi olduğuna dair şakalar yapardık. Birbirlerinin cümlelerini tamamladıkları ve gerçek inekler gibi birlikte çizgi roman kongrelerine gittikleri türden bir arkadaşlıkları vardı.

Onu çok fazla önemsemedim. Daha büyüktüm ve onu Ben'in küçük sümüklü arkadaşı olarak görüyordum.

Ama bir yıl önce işler değişti.

Violette uzun bir süre yurtdışında kaldıktan sonra Montardor'a geri dönmüştü ve Céline'in bağış toplama etkinliklerinden birinde dikkatimi çekmişti. Belki de içtiğim üç viski sistemimi ısıtmıştı ama birden Violette'i yeni şekillerde fark ettim. Parlak saçları. Biçimli elbisesi. gözlerindeki yaklaşan bakış.

Violette'in bana aptalca aşık olduğunu hep biliyordum ama ona hiç ilgi göstermedim.

O zamana kadar.

Geriye dönüp baktığımda, asla bakmamalıydım, dokunmamalıydım, sikkemeliydim.

Onu.

Ölmeden bir gece önce dört aylık bir arkadaş anlaşması yapmıştık.

Ve ondan ayrıldığım gece kavga ettik.

Ona son bir hatıra olarak duygusuz bir versiyonumu verdim. Bugüne kadar pişmanlık duyduğum bir şeydi bu. Violette ailemdendi ve onu hiç sevmemiş olsam bile anlaşmamızı sona erdirmeye ihtiyacına daha saygılı bir şekilde yaklaşmalıydım.

Bakışlarımı tekrar mezar taşına çevirdim.

Violette Toussaint
Sevgili kızım ve kız kardeşim.
Ce n'est qu'un au revoir.

Kravatım çok sıkı geliyordu, gevşetmek için kaşınıyordum ama teslim olmayı reddettim. "Gitmeye hazır mısınız?"

Hiç olmadı ama denemeye değerdi.

Ben nostaljik bir şekilde gülümsedi. Mavi gözleri, benden başka kimseye göstermediği bir kaliteyle parlıyordu. "Bugüne kadar beni ne etkiledi biliyor musun, Zeno?"

"Ne?"

"Kapalı bir tabutta cenaze töreni yapıldı."

Adli tabibe göre, düşme sonucu vücudu parçalanmış. Cenaze töreni kapalı tabutta . "Ne söylemeye çalışıyorsun, Ben?"

"Sanki hiç gitmemiş gibi hissediyorum." Çatık kaşlarıyla mezar taşına baktı. "Onu orada görmediğim için, bazen hala buradaymış gibi hissediyorum. Aramızdaymış gibi. Aynı havayı soluyor. Ama asla görülmeyecek."

Yüzümdeki ifade sertleşti ve Ben düşüncelerinde kaybolmuş bir halde o veda sözleriyle yanımdan geçip gitti.

İfadesindeki önseziden hoşlanmamıştım. Ruhuma pek iyi gelmedi.

CHAPTER 13

Düşmüş Tanrı

Darla

Yatağımın üzerinde duran Maison Sereno kutusu benimle alay ediyordu.

İşten eve geldim ve Alberto özel bir teslimat aldığımı söyledi.

Paketi gördüğüm anda bunun Maison Sereno'daki arkadaşım ve tasarımcım Anna'dan bir hediye olmadığını anladım.

Hediyeye iliştilmiş kartta adımın yazılı olduğu yabancı bir karalama vardı... varlığımın her zerresiyle müstakbel kocama ait olduğunu biliyordum.

Dacia kapımı çalıp izinsiz içeri girdiğinde büyük kutuya ters ters baktım.

"Selam Dar," dedi Dacia, sarı saçlarını başının üstünde gevşek bir topuz haline getirerek. Üzerinde çıplak topuklu ayakkabıları, beyaz bodycon elbisesi ve Birkin çantası vardı, yani işten yeni gelmişti. "Annem evde olmadığına göre akşam yemeği için dışarı çıkmak ister misin - vay canına, orada ne var?"

"Zeno'dan bir hediye." Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum. "Ve evet, akşam yemeği için dışarı çıkmak isterim. Canım hızlı ve kızarmış yemek istiyor. Belki Danny's Grill?"

"Açmayacak mısın?" Dacia konuşmanın ilk kısmına odaklandı ve gözleri büyüdü. "Bu bir nişan hediyesi mi?"

"Onu zaten bana verdi," diye cevap verdim kuru bir sesle ve sol elimi gösterdim. Annem bile yüzüğümü görmemişti.

"Vay anasını." Etkileyici kırmızı elmas karşısında Dacia'nın ağzı açık kaldı. "Bunu sana gerçekten o mu verdi?"

Hayalimdeki yüzüğü iki gün içinde nasıl elde ettiği beni aşıyordu.

"Dizlerinin üzerine çöktü ve her şeyi yaptı. Gerçekten romantikti.

Destansı. e

hakkında roman yazmaya değecek türden bir teklif."

Dacia'nın yüzü buruştu. "Çok üzgünüm Darla. işler böyle olmamalı. Sen bir hayalperestsin. Aşık olmanız, evlenmeniz ve iki tane bebeğiniz olması gerekiyordu. Annem seni o piçle evlenmeye zorladığı için çok kızgınım-"

"Başka yolu yok, Dacia." Başımı salladım. "Bizi mahvedecek. Bir yıl boyunca onun kurallarına göre oynayacağım ve sonra yollarımızı ayıracağız. Ayrıca paramı Karma'nın daha sonra onun kıcını ısıracağına yatırıyorum."

"Bir kiralık katil tutup onu öldürtmeyi düşünüyorum."

Güldüm. "Bunu bir avukat söylüyor, çok zengin."

Ayrıca, evlendiğimizde Zeno ve De la Croix'lar hakkında zarar verici kanıtlar toplamaya niyetliydim. Bu on iki ay içinde ailesinin kirli çamaşırlarını ortaya çıkarmak için elimden geleni yapacaktım, böylece zamanı geldiğinde misilleme yapabilecektik.

Beni tehdit edersen, ben seni tehdit ederim.

Dacia yatağıma doğru yürüdü ve yüzünde üzgün bir ifadeyle oturdu. "Mantıklı olmayan ne biliyor musun? bu kadar cephane varken, annemle MPD'nin davayı kapatmasını sağlayabilir ve bu işi burada bırakabilirdi. Ve eğer bir eşe bu ihtiyacı varsa, emrinde başka kadınlar olması gerekmez miydi? Neden... neden seni isteyecek kadar ileri gitti?"

Dacia'nın delici bakışlarını tutamadım.

Bu soruyu kendime birçok kez sordum. Eğer Zeno'nun bir eşe ihtiyacı varsa, De la Croix'lar ona istekli bir eş bulacak kadar nüfuz sahibi olmalıydı. Birçok kadının onun gibi bir adamı geri çevirmeyeceğini biliyordum.

"Sanırım senden hoşlanıyor."

Sırtım . "Bundan şüpheliyim."

Mantıksız bir şekilde kutuyu balkonumdan dışarı atma ihtiyacı duydum.

Bunun yerine, ngers'ım kapağı yavaşça çıkardı.

Beni bir kadın boyu uzunluğunda, vücudu saran, gümüş pullu bir elbise karşıladı. Halter yakalı, ince askıları arkadan çaprazlama geçiyordu ve kesinlikle nefes kesiciydi. Hayatımda hiç bu kadar yüz­süz, bu kadar cüretkâr ve bu kadar cesur bir şey giymemiştim.

"Annem bunu gördüğünde altına sıçacak."

"Muhtemelen disko topuna benzediğimi söyleyecektir."

"Merak etme, onu iyileştireceğim." Dacia kumaşa dokunmak için ileri uzandı ve ıslık çaldı. "Bunu söylemekten nefret ediyorum ama müstakbel kocan zevk sahibi biri. Kartın içinde ne var?"

Açtım ve içinden bir davetiye çıktı. İnançsızlıkla okudum. "Görünüşe göre, özel nişan partim bu Cumartesi. Daha evlenmedik bile ve şimdiden bana danışmadan kararlar alıyor."

" tam anlamıyla üç gün içinde."

Kartı taradım. "Samimi bir hava olmalı. Sadece yakın aile üyeleri ve bazı iş ortakları."

"Zeno en azından ateşli mi?"

"Şimdiye kadar gördüğüm en seksi adam."

"Belki onunla evli olmak o kadar da kötü olmaz." Ona ters ters baktığımda teslim olmak için ellerini kaldırdı. "Belli ki ikiniz de birbirinizden etkileniyorsunuz. at bir şey sayılır, değil mi?"

Cevap vermemek yeterli bir cevaptı.

Davetiyenin arkasında başka bir not daha vardı.

Mon ange,

Cumartesi günkü nişan partisi için küçük bir hediye. her ne kadar seni tercih etsem de

Çıplak, bu elbisenin içinde muhteşem görüneceğinden hiç şüphem yok.

Saat tam 17:30'da orada olun. Sizi ailemle tanıştırmak istiyorum.

Ayrıca, her ne gergin müdür görünümünüzü beğensem de, en güzel haliniz saçlarınızı bıraktığınızda ortaya çıkıyor.

Zeno

Kalbim bayıldı. Zihnim öfkелendi.

Ne giyeceğimi dikte etmeye nasıl cüret eder? Saçımı nasıl şekillendireceğimi söylemeye nasıl cüret eder? Sırf onu kızdırmak için, insanoğlunun bildiği en sıkı chignon ile gelirdim.

Ama elbiseyi giyerdim.

Bir, Anna Reina Sereno tarafından tasarlandı. İki, onun kreasyonları her zaman

kendimi bir milyon dolar gibi hissetmemi sağladı. Zeno belli ki alışveriş alışkanlıklarım ve favori tasarımcılarım hakkında araştırma yapmış ve ben de bunun için onu takdir ettim.

Düşüncelere dalmışken Dacia'nın notumu okumak için eğildiğini fark etmedim.

Lanet okudu.

Kutuya geri bıraktım.

Dacia bir kaşını kaldırdı. "İlk görüşümün arkasındayım. Bence müstakbel kocan senden gerçekten hoşlanıyor ve sen daha önce korkmadıysan, ben şimdi korkardım. Sahip olamayacağı bir şeyi isteyen, şehvet içindeki bir adam gibisi yoktur, Darla."

"Ne söylemeye çalışıyorsun?"

Ayağa kalktı ve elleriyle elbisesini düzelitti. "Diyorum ... on iki ay içinde boşanmak istemezseniz şaşırmayın."

e De la Croix malikanesi dudak uçuklatacak kadar . e Avlu fenerlerle doluydu ve zemin yoğun sonbahar yapraklarıyla kaplıydı.

e malikane koyu renkli tuğlalar, yüksek saksı bitkileri ve sekiz lüks arabanın bulunduğu dairesel bir araba yoluyla zengindi. Ortasında, meleklerin su akan yuvarlak bir çeşme vardı.

Ama meleklerle ilgili hiçbir yanı yoktu. e hava yoğun bir gerginlikle dalgalanıyor ve hafif barut kokusu saçaklarında asılı duruyordu.

Hades'in yeraltı dünyasındaki sarayının böyle görüldüğünü hayal ettim.

Dışi süslü ama içi yaşamdan yoksun.

Yine de bu bir peri masalı değildi.

Ben Persephone değildim, Zeno da yeraltı dünyasının tanrısı değildi. Bizler sadece cinsel arzuların ve tamamen unutulmanın sınırlarında dans eden ölümlülerdik.

Tıpkı benim gibi ailem de kayınvalidemle tanışmaktan pek hoşlanmıyordu. Annem topuklu ayakkabılarını giymiş, pantolon takımını ve en sevdiği

Dacia her zamanki buz prensesi soğukkanlılığıyla verandanın merdivenlerinden süzülürken kaşlarını çattı. Pırıltılı, Cezayir menekşesi rengi bir elbise giymişti ve acımasız bir avukat yerine Külkedisi gibi görünüyordu.

De la Croix sta ve güvenlik ekibi tarafından kapıda karşılandık. ey bizi evin içine götürdü ve Midas'ı kışkandıracak kadar bol altınla süslenmiş balo salonuna adım attığımızda içerinin cansız olduğuna dair tüm fikirler paramparça oldu.

Tüm bu kaosun ortasında De la Croix'lar duruyordu, şampanya kadehlerini tokuştururken içten gülümsemeler kocaman kahkahalar atıyorlardı.

Bir kere ısırılan, iki kere utanır, yine de Zeno'nun karanlık gözleri varlığını hissederek bana doğru ilerlediğinde tedbiri elden bırakamadım.

Lacivert üç parçalı takım elbise. Beyaz elbise gömleği. ick siyah saçları geriye doğru taranmış, inatçı bir tutam kendine özgü bir şekilde alnının üzerine düşmüş... ve DIH işlemeli saç tokam kravatının üzerine takılmış.

Tanrım, çok yakışıklıydı.

Zeno beni güzel bulmuş gibi bakışlarımı tuttu şampanyasını ağzına götürdü. Ağzının kenarından göz kırptı, , seksi ve o kadar kibirliydi ki beni benden aldı.

Zihnim Chaleur ve MacGregor'un ara sokağında önümde diz görüntülerle doluydu. Pahalı bir restoranda beni bir tabak yemek gibi yemeye hazırlanırken dilini alt dudağının üzerinde gezdirdiyordu. Hayalimdeki yüzükle bana evlenme teklif etmeye hazırlanırken sıkılmış çenesiyle.

De la Croixes'in genel yönüne doğru ilerledik.

ey konuşmanın ortasında durdu ve aynı anda başlarını çevirdi.

Tutuklanıyorum. Zengin. Boşuna.

İlk bakışta, bu insanların başkalarını her zaman üstünlükle değerlendiren, vücut dillerinden asalet ve kibir damlayan tipler olduğu belliydi.

Gerginliği ilk bozan Zeno oldu. Öne doğru uzanarak sol elimi tuttu, dudaklarına götürdü ve elime şefkatli bir öpücük kondurdu.

parmak eklemleri, kırmızı elması zar zor fırçalıyor.

"Geldiniz," dedi gözlerinde hınzır bir parıltıyla ve ailesiyle yüzleşti. "Millet, bu benim ancée'm."

Olimpos'tan gelen bir torunu andıran, yanındaki mavi elbiseli kısa boylu sarışın kadın ciyakladı ve Dacia, Diane ve benim onun coşkusuyla sarsılmamıza neden oldu.

"Oh, mon Dieu. Seninle tanışmak için çok heyecanlıydım!" Zeno'yu bir kenara itti ve bazen en küçük insanların en büyük güce sahip olduğunu kanıtlayan kocaman bir sarılmayla beni sardı. "Hayal ettiğimden bile daha güzelsin." Yüzümü bir anne jestiyle sıktı. Boğazımda rahatsız edici bir şeyin düğümlenmesine neden oldu. "Vay canına!"

Zeno onun bu davranışlarına alışkınmış gibi alçak sesle güldü.

"Ben Céline," diyerek sıcaklığıyla aradaki buzları eritti. "Zeno'nun annesiyim."

Céline'in dünyadaki yeni favori insanım olduğuna karar verdim. Kendi annemin bana kaç kez güzel dediğini bir çırpıda sayabilirdim ve bu yabancı bana iltifat etmek için bir dakika bile beklememişti.

"Ben Darla," diye mırıldandım, nezaketinden etkilenmişim.

"Tanıştığımıza oldum."

Sonunda Céline, Dacia ve Diane ile kucaklaşmaya gitti; Diane müstakbel kayıvalideme vebalı muamelesi yaptı.

"Darla, bunlar babam ve kardeşim Benjamin."

Zeno'nun notunda bu açıkça belirtilmemişti, ancak ailemin sırlarını ifşa için dostane davranışlarımın beklendiğini hissettiğim için en iyi şekilde davrandım.

Yine de tüm bu çile beni kızdırdı, bu yüzden adamlara yaklaşırken stilettolarımla ayakkabılarının parmak uçlarına bastım. Tatlı bir gülümsemeyle topuğumu yere Zeno tısladı. "Hepinizle tanıştığımı çok memnun oldum."

Müstakbel kocam beni uyarmak için belimi kavradı ve dokunuşu yakıcıydı.

Titredim.

Zeno'nun avucu kıcımı sıyırdıktan sonra düştü.

Yves De la Croix iri yarı bir adamdı ve karısıyla yarışacak kadar sıcaktı. Elimi sıkmayı reddetti ve sarılmasıyla neredeyse hayatımı söndürüyordu. Derin kıkırdaması bana Alberto'nunkini hatırlattı.

Benjamin De la Croix biraz daha çekingendi. Ailenin geri kalanından daha az nazik olmamakla birlikte, bana sarılmadan parmak eklemlerime kişisel olmayan bir öpücük kondurdu. Muhtemelen Zeno'nun dikkatli bakışları altında olduğu içindi.

Kardeşler arasındaki keskin farkları hemen fark ettim. Ben'in sarı saçları ve mavi gözleri bir Disney prensini andırıyordu. Zeno'nun koyu renk saçları ve koyu renk gözleri onu her hikaye kitabındaki karizmatik kötü adama daha yakın bir yere koyuyordu.

Gece ve gündüz gibiydiler.

Benim için ne yazık ki, geç saatlere karşı bir eğilimim vardı.

De la Croix'larla ilgili bir imajım vardı. Gangsterler ve manipülatörler. Şimdiye kadar bu tanımlara hiç uymuyorlardı ve bunun beni endişelendirmesi mi yoksa rahatlatması mı gerektiğini bilmiyordum.

"Bir kadının kardeşimi bağlayacağı günü göreceğimi hiç düşünmezdim." Ben tsked. "Bunu nasıl yaptın?"

"Onunla bir seks kulübünde tanıştım. Bana ustam dedi. Onun hayatımın aşkı olduğuna karar verdim," dedi Zeno hava durumundan bahseder gibi rahatça. "Doğal olarak, ona bir yüzük taktım."

Céline şampanyasını yudumlarken boğuldu. Dacia ve Ben dondu kaldı. Yves, 'Zeno' diye bir uyarıda bulundu ve annem kalp krizi geçirmekten saniyelerce uzakta görünüyordu.

"Ha-ha-ha. Sadece şaka yapıyor!" Zeno'nun omzuna vurduğum ve sıkılmış dişlerimin arasından, "Öyle değil mi, tatlım?" dedim.

Bir kolunu belime doladı ve beni kaya gibi sağlam göğsüne çekti. "Tabii ki şaka yapıyorum. Aslında Eva'yı yeni okuluna bıraktığım ilk gün tanıştık. Kız kardeşimin müdürüne aşık olmanın yasak olduğunu biliyordum ama çaresizdim, Darla'ya sırılsıklam aşık olmuştum. Kasabanın aptalı gibi dizlerimin üzerine çöktüm ve ona benimle evlenmesi için yalvardım."

Zeno bana bu birliktelik için şantaj yapmasaydı komik olurdu. Kimseyi kandırmanın bir anlamı yoktu, bu bir gösterişti ve ailelerimizin

garip gülümsemeler gerçeği vurguladı.

Hepimiz aynı fikirdeydik.

İçimi çektim. "Doğru. Çok romantikti. Ona karşı koyamadım. Ayrıca, her zaman yaşlı erkeklere karşı bir şeyler hissetmişimdir, gümüş rengi saçları olan ve-"

"Benim saçlarım gür ve hiçbiri beyaz değil." Zeno beni itti.

Küçük bir kıkırdama dikkatimi Zeno'nun arkasına saklanmış genç bir kıza çekti. Soluk sarı saçları vardı ve bana bakarken bir balerin zarafetiyle duruyordu.

Ben bir kolunu onun omuzlarına attı. "Ah, Darla. Küçük kız kardeşimiz Éva ile tanış."

"Merhaba, Müdür Hill," dedi utangaç bir ifadeyle, ayaklarının üzerinde kayarak. "Zeno'ya geçen hafta şakağının yanında beyaz bir kıl gördüğümü söyledim. Bana inanmıyor."

Gülümsedim, geniş ve içten. "St. Victoria'ya mı gidiyorsun?" Zeno'nun sahte evlenme teklifi hikâyesi şimdi anlam kazanmıştı. "Beni affetmelisin. Hâlâ lisedeki tüm yeni yüzlerle tanışmaya çalışıyorum. Ve lütfen bana Darla de."

Sırıışı patladı ve sarılmak için yaklaşmadan önce tereddüt etti. Ben de ona sarıldım, anlaşılmaz bir şekilde onun doğasına çekildim. Bir an için başını omzuma koydu.

Ayrıldığıımızda kızarması yoğunlaştı. "Gerçekten çok güzelsiniz. Dans sınıfındaki kızlarla sürekli sizin ne kadar büyük patron olduğunuzdan ve St. Victoria'daki kadın nüfusu için yaptıklarınızı takdir ettiğimizden bahsediyoruz. Özellikle de yeni Kızlar Liderlikte projesiyle-"

"Ben olsam iltifat etmekten kaçınırdım Eva. Müdür Hill'in egosunu tatmin etmek istemezsin," dedi annem sakarca bir gülümsemeyle. "Tanrı biliyor ki buna ihtiyacı yok."

Midem bulandı. Eva

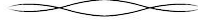
kekeleyerek soldu.

Ben anneme hançer gibi bir bakış fırlattı. Céline kaşlarını çattı ve kocasına yaklaştı, suratındaki asık ifade annemden ne kadar hoşlanmadığını gösteriyordu.

Diane Hill.

Dacia'nın göğsü kabardı ve soğukkanlılığını bozup anneme hayatının kış tekmesini atmak üzere olduğunu anladım.

Zeno onun sözünü kesti. Şampanya kadehini kayıtsızca çevirerek anneme sert bir bakış attı. "Yememeniz gereken bir şey yok. Kızın güzel, akıllı ve o okulu senden daha iyi yönetiyor. Kıskançlık normaldir Diane, ama kızını rakip olarak görmek normal değil."

e nişan partisi tüm hızıyla devam ediyordu ve şu ana kadar De la Croixes'in iş arkadaşlarının ve dostlarının çoğuyla tanışmıştım. Zeno ve beni, kendi amaçlarımız olduğu için sahte bir sevgi gösterisine katılan iki yabancı gibi değil de deneyimli bir çiftmişiz gibi karşıladı.

Onunki şeytani, benimki kendini koruyan.

Zeno'nun kadınlar arasında ne kadar popüler olduğunu tur atarken fark ettim. Yakışıklılığı, parası ve statüsü şovun başrol oyuncularıydı. Bazı kadınlar şehrin en iyi kadınlarından birini kapıldığı için beni tebrik etti. Yuva bekârları, diğerleri ise bana kıskançlıkla baktı.

Nihayet akşam yemeği için oturmuştuk ki ancé'm masanın altında benimle oynamaya karar verdi. İri eli kalçamın üzerine geldi ve eğilerek kulağıma "Elbiseyi giymişsin" diye fısıldadı.

"Bana başka seçenek bırakmadın."

"Her zaman bir seçenek vardır." Kalçamı sıktı. "Sana saçını bırakmanı söylemiştim."

"Sen benim değilsin," diye tükürdüm içimden, bu adama yatak odasında Efendi dediğim gerçeğini görmezden gelerek. "Ne istersem onu yaparım."

"Göreceğiz, tatlım," dedi ve sanki kalçamdaki tutuş kalbime ve vajinama komik şeyler yapmıyormuş gibi kardeşiyle konuşmaya devam etti.

Çantamdaki telefonum . Bakmadan Ella'nın aradığını anladım. Zeno'nun üzüntüsüne rağmen Ella ve Cade'i de davet etmiştim. Bu yakın bir ve onları yabancı olarak görüyordu, ama ben

Bakım. Dacia ve annem dışında birinin manevi desteğine ihtiyacım vardı.

Neden yemiyorsun? -Ellie

Bizim masanın yanındaki masaya baktım ve en iyi arkadaşımın yüzünde şaşkın bir ifade buldum.

Yemek yiyemedim. Gecenin geri kalanının nasıl geçeceği konusunda çok gergindim. Midem düğümlenmişti ve biri masamızdaki gerginliği kesmezse kusacaktım gibi hissediyordum.

Dacia metanetle oturuyor, sadece kendisine soru sorulduğunda konuşuyordu; Diane ise şarap kadehiyle meşguldü ve kayınvalidemle konuşmayı reddediyordu. Dahası, Diane sanki Zeno'nun ona hakaret etmesi benim suçummuş gibi bana suratsız bakışlar atmaya devam ediyordu.

Hiç iştahım yok. -Darling

Seni alt etmelerine izin verme, Darla. -Söylemesi

yapmaktan kolay bebeğim. -Darling

Ayrıca kız kardeşim ve annem uslu durmazlarsa Zeno'nun sözleşmemizi feshedecekti.

Gözlemci olan sadece Ella değildi. Ancé'min dikkati tekrar benim üzerimdeydi. "Neden yemiyorsun?"

"Sadece aç değilim."

"Saçmalık. Son yirmi dakikadır masanın üzerinde duran çikolata mu ns'e bakıp duruyorsun."

Yanaklarım kızardı. Tamam, yemekleri severdim. Tatlıları da çok severdim. Yıllar geçtikçe, yaşım ilerledikçe kendimi kontrol etmeyi öğrendim. Vücudum bir tapınaktı ve sağlıklı kalmayı seviyordum ama çikolataya düşkündüm ve ara sıra kendimi şımartıyordum. Dahası, görünüşümü seviyordum ama dikkatli olmazsam kolayca kilo alabilen bir vücudum vardı.

Ne yazık ki annem de bana bu gerçeği sık sık hatırlatmayı severdi. Bir deri bir kemikti ve yüz otuz kilonun üzerindeki kadınların F-kelimesine yakın olduğunu düşünüyordu.

"Yapmadım."

Sta üyelerinden biri bir sepet dolusu sıcak çikolata ve uzun bir bardak süt getirmişti çünkü Éva limonlu sarımsaklı tavuk havasında değildi. Müstakbel baldızım mutlu bir şekilde bir şeyler atıştırırken bir yandan da bana bakarken yakaladığım her seferinde utangaç bakışlar atıyordu.

Ben itiraz edemeden Zeno tabağımı aldı ve yanımdan geçen bir garsona uzattı. en iki çikolata mu ns aldı ve önümdeki yedek tabağa koydu. "Mange."

Herkes bize baktı.

Yüzümde alaycı bir ifadeyle ona baktım. "Yemeğimi elimden aldığını düşünürsek, artık başka seçeneğim yok."

"Akşam yemeği için havanda değildin," dedi tavuğunu keserken. Bıçağı etin üzerinde gezdirme şekli bana onun ne kadar maksatlı olduğunu hatırlattı. Her hareketi nasıl da hesaplanmış gibiydi. "Tatlı bir şeyler istedin. Ben de sana tatlı bir şey verdim."

"Yemek yapmayı sever misin Darla?" Céline masadaki gerilimi azaltmak için sordu. Belli ki kimse Zeno ve benimle ne yapacağını bilmiyordu.

Dürüst olmak gerekirse, ben de bilmiyordum.

"Yemek yemeyi tercih ederim," diye değiştirdim muzip bir sırıtışla.

Céline sanki bir kardeşlik bağı kurmuşuz gibi bana baktı. "Aynen. Ailemizdeki kadınlar çok iyi aşçı değiller ama erkekler? Bence onlar gerçekten mutfağa aitler. Zeno harika bir aşçıdır. Benim Yves'im de yle. Ben... Ben dener."

Küçük kardeşi annesine şakayla karışık ters ters baktı. "En iyi krepleri ben yaparım. Éva'ya sor."

"yle," dedi Éva. "Ama nasıl düzelteceğini bildiği tek şey bu."

Kardeşler arasındaki gidip gelmeler çok sevimliydi. Birbirlerini azarlamaya başladıklarında tüm aile gerçekten. Aralarındaki bağın gücünü sevdim ve aile dinamikleri beni büyüledi.

Annemin onaylamayan bakışlarını üzerimde hissettiğimde yemeğimi bitirdim ve ikinci bir tane yemeye başladım.

"Bunlar kıvrım arttırıcılar, sevgilim," diye sustu ama masadaki herkes duydu. "Daha fazla dolguya ihtiyacın yok."

Çatalım tabağa çarptı. Ağzımdaki çikolatadan arta kalan tatlılık aside dönüştü ve gözlerim karıncalandı.

Beni küçük düşürdü.

Kendi kızını.

Yabancıların önünde.

Bunu beklemeliydim. Bunu daha önce de, eski amigo kızını kilo aldığı için azarlayan 'endişeli' bir anne kisvesi altında yapmıştı.

Belki de Zeno'nun iradesine boyun eğmek zorunda kaldığı için tuzluydu - hepimiz öyleydik

-Belki de bu kıskançlık ve rekabet yorumu onu gerçekten rahatsız etti ve şimdi hıncını benden çıkarıyordu.

Dacia'nın yüz hatları öfkeyle çarpıldı. "Anne..."

Herkes rahatsız bir şekilde soldu. Annemin kendini beğenmiş yüzüne boş gözlerle bakan Zeno hariç herkes.

"Diane, ancée'ne bir daha böyle saygısızlık etmeyi seçersen," diye uyardı Zeno ürkütücü bir sakinlikle. "Montardor sosyetesinden dışlanana ve o değerli belediye başkanlığı koltuğunu kaybedene kadar itibarının her paramparça edeceğim."

Diane Hill'in yüzü kıpkırmızı oldu ve kendi ilacından bir doz bile alamayarak sinirlendi. Hiçbir koşulda onun için üzülmedim.

Zeno bu gece benim için iki kez ayağa kalktı. Art niyetli olduğunu biliyordum ama yine de minnettardım.

Tam annem misilleme yapmaya hazırlanırken ona buruşuk bir bakış attım. Başka bir olay yaratmamak için, misafirlerimizin hatırına gülümsedim ve peçetemi masaya bırakarak sandalyemin arkasına geçtim. "İzninizle, lütfen."

Ella ve Cade bana şaşkın şaşkın baktılar. Her masamızdaki konuşmaları duyamayacak kadar uzaktaydılar. Başımı onlara doğru hafifçe salladım çünkü şimdi annemin kaba tartışmanın zamanı değildi.

Sanki cehennem köpekleri beni ısırması gibi balo salonundan çıktım. Ayaklar.

Stal ve korumalardan kaçarak koridorda amaçsızca dolaşım.

Boğazım düğümlendi ve gözyaşlarımı kırıştıtararak ağlamayı reddettim. mesele acıma boyun eğmek değildi. mesele kendimi korumak ve dünyanın çatlak zırhımın altını görmesine izin vermemekti.

Her şerde bir hayır vardır ve belki benimki de Zeno'yla evlendiğimde annemin pençesinden kurtulmaktı. Yalnız kalbim Diane Hill'in engerek dilinden daha fazla dayak yemeye dayanamadı. Avluya bakan pencereleri olan sessiz bir köşeye doğru yürürken morarmış ve ardında kan izleri bırakmıştı.

"Düşünceleriniz için bir peni?"

Kendi şeytanım arkamda cisimleşti, derin sesi kulaklarıma ulaştı, daha penceredeki yansımasını görmeden.

Onunla yüzleşmek için arkamı dönmedim.

"Je suis fatiguée." Basitçe söylemek gerekirse, yorgundum.

"Başkan Hill benim annem olsaydı ben de öyle olurum." Onu savunmadım. Bunu hak etmiyordu.

Zeno yaklaştı, parfümü beni rahatlatıcı bir battaniye gibi sardı.

"Omurgalı birisin, Darla." Zeno'nun sözleri çıplak omzumu okşadı. Parmakları omurgamın üzerinde gezindikten sonra enseme doğru ilerleyip saçlarımı okşadı. "Kullan onu."

Kibirli ses tonu öfkemi ateşledi. Saçlarımı dizgin gibi kullanarak başımı geriye doğru çektiğinde tısladım. Saçlarım gevşedi ve Zeno'nun boğazıma sarıldı. "O adamın Chaleur'de sana hakaret etmesine izin verdin, şimdi de kendi annenin nişan partinde sana bok gibi davranmasına izin veriyorsun. Tüm bunları yanlış mı okudum? Senin güçlü, bağımsız ve ayakları üzerinde durabilen bir kadın olduğuna sanıyordum."

"Siktir git, Zeno." Elini kopardım ve onu geri ittim. "Enerjimi buna değmeyen insanlara harcamayacağım. at prick değildi ve annem de değil."

"Nezaketle öldürmek her zaman yeterli değildir. Saygı görmek istiyorsanız kendinizi savunmanız gerekir."

"Saygı duyuyorum."

Zeno pencereye yaslandı, ellerini ceplerine soktu. "St. Victoria sayılmaz. Bir müdür olarak saygı görüyorsunuz ama o duvarların dışına çıktığınızda, bu sözde saygı kayboluyor."

"Ne kadar zengin," diye karşı çıktım, saçımı mahvettiği ve biraz da haklı olduğu için sinirlenmişim. "Bana güzel küçük fahişem diyen bir adamdan kendimi savunmakla ilgili bir konuşma geliyor. İkiyüzlülük, sence de öyle değil mi?"

"Kapalı kapılar ardında, her zaman benim güzel küçük fahişem ve evcil hayvanım olacaksın. Ama dünyanın önünde sana her zaman bir kraliçenin hak ettiği saygıyı göstereceğim Darla."

Sakin ol, kalbim.

Zeno'nun sert sözleri çürük ruhuma merhem oldu. Yarıldı ve şeytanımın sözünü ıslattı, o canlılık hissi yumuşak kalbimi kafesleyen dalların arasından bir kez daha gümbürdeyene kadar her yarığa aktı.

"Eğer bana saygı duyuyorsanız, bırakın gideyim. Beni serbest bırak. Bu nişanı boz ve ailemi rahat bırak. Armel'in davası kapandı ve eğer gerçekten bir eşe bu kadar ihtiyacın varsa, eminim benim yerimi almaya hazır pek çok istekli katılımcı vardır." Balo salonunun genel yönünü işaret ettim. "Emrinde koca bir hayran kulübün var."

Kuru bir eğlence ağzını yarım bir sırıtışa dönüştürdü. Zeno söylediklerimi duymazdan geldi ve parmak eklemlerini yanağımda gezdirdi. "Aileni savunmak için çok acele ediyorsun. Keşke annenin gerçekte nasıl biri olduğunu bilseydin."

Geri çekildim. "Affedersiniz?"

Annemin birkaç gece önce akşam yemeğindeki kesik kesik konuşmasını hatırladım.

Zeno'nun mezara götüreceğine yemin ettiği bir şey bildiğini söyledi.

Diane Hill inatçı, açık sözlü ve aşırı talepkâr biriydi. Ancak, tam bir kötü adam değildi. Belki de dramatik davranıyordu ve Zeno'nun ona yaptığı her neyse, anlattığı kadar kötü .

Zeno yaklaştı. Takım elbisesinin lacivert kumaşına baktım, güçlü ve kalın kaslarına nasıl şekil verdiğine bayıldım. Gözlerim isteksizce benim tokamla düzgünce bir araya getirilmiş kravatına kaydı.

Benden bir parça taşımasından ne kadar hoşlandığımdan utanıyordum.

Zeno çenemi kavradı ve beni karanlık bakışlarıyla buluşmaya zorladı. "Kendi yüzünü kurtarmak için kızını verdi. Yılın annesi olmak için mücadele edemez."

"Bize şantaj yaptın," diye tersledim, dokunuşunu uzaklaştırmaya çalıştım.

"Her zaman bir seçenek vardır." Tutuşunu sıkılaştırdı. "Politikacılar istediklerini elde etmek için başkalarının ayak parmaklarına basmakla tanınırlar."

Göğsünü ittim. "Sen de daha iyi değılsin. İstedini aldın - beni - duygularımı hiç dikkate almadan!"

"Ve bunu yine yaparım." Dolgun dudaklarını dudaklarıma değıdirdi. "Bir şeyi ona sahip olmak için her şeyi yapabilecek kadar çok istemenin nasıl bir şey olduğunu biliyor musun?"

Kalbim binlerce güvercinin uçması gibi uçtu.

"Hayır." Evet. şu anda onu öpmeyi o kadar çok istiyordum ki, kendimi tutamıyordum.

"Tabii ki hayır. Sen çok iyi bir kızsın, ha?" Sıcak dili alt dudağımanın üzerinde gezindi ve bu his karşısında inledim, teslim oldum ve ağzımı ayırdım. Zeno sadece nefesimi içine çekti, elleriyle kıcımı kavradı ve beni uzun bedenine doğıru çekti. "Beni eğlendir. Bana gerçekten kötü olduğun bir zamanı anlat bebeğim."

Bu adam bende hem sıcak hem de soğıuk bir tepki yarattı. Bir an kafasına vurmak istedim, bir an sonra çenesini tutup onu anlamsızca öpmek istedim.

Dudaklarım onunkileri yakaladı, erkeksi iniltisini içime çektim. "Bir seks kulübüne gittim ve kırbaçlar ve zincirlerle dolu bir odada bir yabancının bana patronluk taslamasına izin verdim."

Gülümsedi ve beni hararetle öptü. "Başka ne var?"

Dilim ağzının kenarında gezindi. "Bir fakülte toplantısında beni kızdırdıktan sonra onlara söylemeden altı ay boyunca en kötü kafeinsiz kahveyi sipariş ettim. tadı hakkında şikayet edip durdular ve ben de ne dedikleri hakkında hiçbir fikrim yokmuş gibi davrandım."

"Oh, işte şimdi konuşmaya başladık," diye şakacı bir şekilde hırladı. Onunla öpüştüm, ıslak dudaklarımızın usulca buluşmasının tadını çıkardım. Zeno inanılmaz bir öpücüydü. "Başka ne var?"

Tereddüt ettim ve ancé'm cesaretlendirmek için kış yanağını sıktı. "On dokuz yaşımıdayken hayalimdeki arabayı sattıktan sonra annemin şampuanına epilasyon kremi koydum."

Zeno'nun ağzı benimkine saldırmayı bıraktı. İki saniye sonra alçak sesle kıkırdadı ve sesi o kadar edepsizdi ki, dudaklarımı onunkilerle birleştirmeye çalıştım, içimde yankılanmasını duymak istiyordum. "Daha fazla içeriğe ihtiyacım var. Hangi arabaydı bu?"

Ne kadarını paylaşmam gerektiğini düşünerek dudağımı çiğnedim.

Sonunda takım elbise ceketinin yakalarını açtım ve ellerimi kumaşın üzerinde gezdirdim. "En sevdiğim renklerden biri yeşildir, bu yüzden çok yalvardıktan sonra annem on yedinci yaş günüm için limon yeşili bir Corvette aldı. Bana danışmadan satmadan önce iki yıl boyunca spor arabayı kullandım. Yüksek rütbeli kadınların kül rengi araba kullanmaması gerektiğini ve bu evreyi atlatmam gerektiğini söyledi. Söylemeye gerek yok, o zamanlar hormonları tavan yapmış bir ergendim ve şampuanına epilasyon kremi karıştırmak mantıklı bir şey gibi görünüyordu. Saç telleri dökülmeye başladığında, saç ektirmesi gerektiğini düşünmesine izin verdim."

Saçlarının yeniden uzadığını görünce, hatam artık vicdanımı sızlatmıyordu.

Hikayenin Zeno'yu güldüreceğini düşünmüştüm.

Onun yerine, gözlerinde garip bir parıltıyla bana baktı. Aynı Chaleur'de yaptığı gibi. Sanki tam merkezime kadar her katmanı soymak istiyordu.

Dacia bizi böyle buldu.

Sıcak bir kucaklaşma. Öpücüklerle şişmiş ağızlar. Doyumsuz eller.

"Darla?" e sesindeki sertlik beni Zeno'dan uzaklaştırdı.

Yüzümü ona döndüm ve dökülen saç tellerimi kulağımın arkasına sıkıştırdım. "Evet?"

"Gitmeye hazırız." Dacia Zeno'ya doğru bir bakış attı,

onu tüyler ürpertici bir Şekilde gözlemliyordu.

Kız kardeşimin gündüzleri avukat, geceleri ise pislik gibi muamele görmeyi seven erkekler için dominatrix olduğunu söylemeyi unuttum. Tasmaları koparmak ve onları kırba lamak kız kardeşimin eğlence anlayışıydı ve bu işte çok iyiydi.

Zeno Gianni De la Croix hiçbir Şeyden korkmazdı.

Yeterince yetişkin erkeğin korkudan ve heyecandan altına işemesine neden olan sarışın bir alfa dişi bile değil.

"Sizinle tanışmak çok güzeldi," dedi Zeno kız kardeşime alaycı bir tavırla.

Dacia'nın sırtışı  l mc ld . "Onun için ayağa kalkmanı takdir etmekle birlikte, kız kardeşimin kıçına benim önümde daha dokunursan, geriye hiçbir Şey kalmayacak."

Zeno güldü, uno sona erdi. "Hepimizin iyi geçineceğini söyleyebilirim. ne."

"Zeno," diye yalvardım, başımı sallayarak. "Artık gitmeliyiz."

Başını salladı, omuzlarını geriye attı ve parmaklarını  ıtlattı.

Dacia beni antrede bekledi ve De la Croix'ların evinden birlikte çıktık. Arabaya varmadan önce durakladı. Annem çoktan içeride oturmuş, yüz hatlarına yayılmış küçümsemeyle telefonuna bir Şeyler yazıyordu. Belli ki kimse bu geceki nişan partisinden hoşlanmamıştı.

. "Onunla gitmek istemiyorum."

"İnan bana, biliyorum. Sen gittikten sonra onu azarladım ve kayınvalidenin önünde utandırdım. O da bizimle gelmeye pek hevesli değil. Céline ve Yves bize şof rlerinden birini verecek kadar nazik davrandılar."

Annemin içinde olduğu araba uzaklaştı ama ikimize de ters ters bakmadan önce değil.

Sadece Dacia ve ben, sessiz gece havası ve yüzlerce fener vardı. "Sana söylediklerimi unutma Dar," dedi Dacia boş bir ifadeyle.

"On iki ayınız bittikten sonra yollarınızı ayırmak istemeyebilirsiniz. Bu gece onlarla birlikte ekmek yedik ama kendi iyiliğiniz için fazla rahatlamayın. ateşkes sadece geçicidir. Beni kandıramazlar.

tavırları. Cazibelerinin altında hepsi birer canavar."

"Bunu unutmayacağım," diye yemin ettim, sözüm yanımdan esen güçlü rüzgâr kadar somuttu.

CHAPTER 14

Échec et mat

Darla

Pazar sabahı yatak odamın kapısının sertçe çalınması beni uyandırdı.

Sersemlemiş bir halde uyku maskemi ittim ve dijital saatimi kontrol ettim. Perdelerimin arasından sızan güneş ışığına karşı gözlerimi kırptıştırarak, "İçeri gel," diye mırıldandım.

Kapı sürünerek açıldı ve Alberto'nun endişeli yüzü içeri baktı. "Günaydın Bayan Darla. Sizi uyandırdığım için beni bağışlayın ama görmeniz gereken bir şey var."

sırtımı dikleştirdi. Yataktan kalktım, terliklerimi giydim ve geceliğimin üzerine kırmızı bir bornoz çektim. "Ne oldu Berto?"

"Acele edin lütfen." Alberto eşikte bekledi, terli alnına bir mendil sildi. "Buraya kadar hızlı koştum."

Sabahları dişlerimi fırçalamadan ya da yüzümü yıkamadan odamdan çıkmazdım ama Alberto'yu takip ederken hijyen aklımdaki son şeydi. Hızlı hızlı yürümeye başladı. Batı kanadını geçip fuayeye doğru ilerlerken ben de aynısını yaptım. "Berto, beni korkutuyorsun. Neler oluyor?"

"Yakında öğrenirsin," diye hırıldadı. "Ve Tanrı ikimize de yardım etsin. Annen bunun giriş kapılarından geçmesine izin verdiğim için beni, sen de bu hediye kabul etme ihtimalin olduğu için seni öldürebilir."

"Hediye?" Ön kapıdan içeri girdiğim anda soğuk bir esinti çıplak bacaklarımı ısırdı.

Alberto'nun hediye gördüm.

Koyu yeşil bir Lamborghini, üzerinde kocaman kırmızı bir fiyonkla garaj yolumuzda duruyordu.

Kaput.

"Bu..." Lüks spor arabadan bir adım durana kadar verandanın basamaklarından tökezleyerek indim.

Alberto biraz endişeli bir ifadeyle, "Bu sana," dedi. "On beş dakika önce geldi. Belki geri göndermeye karar verirsiniz diye anneniz kulüpten dönmeden önce haber vermek istedim. Renkli arabalar konusunda nasıl hissettiğini hepimiz biliyoruz."

Ön cama iliştirilmiş notu aldım, geldiğini zaten biliyordum. Okurken kalbim bir maratону bitirmişim gibi hızla çarpıyordu.

Darla,

Diane'e gidip kendini becermesini (kibarca, çünkü sen iyi bir kızsın) ve gerçekten saç ektirmesi gerektiğini söyle.

Araba sende kalsın. Corvette değil çünkü Amerikan arabası kullanmayı reddediyorum ama en azından artık eşleştik.

Umarım beğenirsiniz.

Zeno

"Ne yapacaksınız Bayan Darla?"

Nedense Zeno dün geceki acıklı hikayemi dinledikten sonra bana bir araba alma ihtiyacı hissetti. Bu nezaket hareketi, evliliğimiz boyunca beni uysal tutmak istemesine ya da sadece bana iyi bir insan olabileceğini göstermeye çalışmasına bağlanabilir.

Gerekçesi ne olursa olsun, umurumda değildi. Yeni Lamborghini'ne çoktan aşık olmuştum. "Onu alacağım."

"Ama annen-"

"Gidip kendini becerebilir." Heyecandan başım dönmüş bir halde parmaklarımı kapı kolunun üzerinde gezdirdim.

Alberto'nun nefesi kesildi.

Zeno beni çoktan etkilemeye ve henüz evlenmemiştik bile. "Onunla ben ilgilenirim, Berto. Merak etme. Sadece bu arabayı geri veremem, tamam mı?"

Ona acınası bir ifade verdim. "Bunu gerçekten istiyorum."

Alberto ciddi bir baş hareketiyle anahtarları bana uzattı. "Pekâlâ. Geri vermeye senin tarafını tutacağım."

"İşte ruh bu." Arabamın kapısı tereyağlı bir sesle açıldı. Alberto'ya muzip bir gülümseme verdim. "Kahvaltını yaptın mı, Berto? Benimle gezmek ister misin?"

Alberto'nun gözleri Noel'deki bir çocuk gibi parladı ve bana sevdiğim o yumuşak, titrek gülümsemesini verdi. "Henüz yemek yemedim. Beni Le Petit Moulin'e götürür müsün?"

Onu kucakladım ve alnına kocaman bir öpücük kondurdum. "Elbette sarılacağım! Şimdi Diane eve gelmeden önce giyinelim."

"Bir süredir takmak istediğim yeni bir kırmızı kravatım var." Alberto kolunu benimkine doladı ve en sevdiğim yaşlı adam kıkırdamasıyla beni evin içine sürükledi. "Hadi gidelim. Çok açım, bir atı bile yiyebilirim."

şimdiye kadarki en iyi sabahlardan biri olmaya başlamıştı.

Lamborghini rüya gibi gidiyordu. Alberto'nun çocuksu çığlıkları eşliğinde siteden çıkarken saatte 180 km hız yaptım. Le Petit Moulin'e gittik ve ağırlığımızca bano ee turtası yedik ve yemek komasına girene kadar cappuccino içtik.

Garaj yoluna park ettiğimde annem hâlâ evde değildi. Aynı anda Dacia da siyah Audi'siyle geldi, büyük ihtimalle iş arkadaşlarıyla tenis maçını bitirmişti.

Yeni kırbacımı gördüğünde kaşları havaya kalktı. Bize doğru ıslık çalarak yürürken sarı at kuyruğu sallanıyordu. "Bu da nereden çıktı?"

Alberto bizi yalnız bırakmak için uzaklaştı.

Arabama yaslandım ve kollarımı kavuşturdum. "Zeno'dan bir hediyeydi."

"Darla..."

"Ne söyleyeceğini biliyorum."

"Gittikçe rahatlıyorsun." Dacia yan aynama bakmak için belinden eğildi, dudaklarını pembe parlaticıyla buzladı. "Sana dikkatli olmanı söylemiştim." "Sana dikkatli olmanı söylemiştim."

dudaklarını birbirine vurdu ve kaşlarını bana doğru kaldırdı. "Sınırlarını belirlemelisin. Ne kadar iyi davranırsa davransın, bu adamın sana şantaj yaparak anlaşmalı evlilik teklif eden adam olduğunu unutmamalısın."

"Bunu biliyorum," dedim dişlerimi sıkarak.

"Biliyor musun?" diye tavrı yaptı.

Yeni Lambo'mu Montardor'da bir gezintiye çıkarmak bu düşünceyi bastırdı. Şimdi gerçekliğe geri döndüm - annemin tam bir baş belası, kız kardeşimin aşırı korumacı ve eniştemin de biz evlenene kadar endişelerimi yatıştırmak için bana pahalı bir hediye veren çıkarıcı bir pislik olduğu gerçekliğe.

Lüks bir spor arabadan daha değerli değil miydim?

Zeno, sırf daha iyi bir kelime bulamadığı için beni satın aldı diye şaklatabileceğini ve benim de onun emirlerini yerine getireceğimi mi düşündü?

"Senin için en iyisini istiyorum," dedi Dacia bir anlık gergin bir sessizlikten sonra. "Onun yanında dikkatli olacağına söz ver."

Düğüne kadar Zeno'yla arama mesafe koymaya niyetliydim. Ne zaman olursa olsun. Muhtemelen nişan partisinde yaptığı gibi büyük günümüzün her ayrıntısını kontrol edecekti.

"Mesafemi koruyacağım," diye söz verdim Dacia'ya. "Tüm bu evlilik boyunca farklı olacağım."

Ve zamanımız bittiğinde, kocamı incitecek kadar cephane ile dışarı çıkardım. İstersen bana Nancy Drew de.

"Harika." Aynı fikirde olduğumuzdan memnun olan Dacia bana sinsi bir gülümseme verdi. " yine de itiraf etmeliyim ki, bu çok tatlı bir araba."

"Biliyorum, değil mi? On saniyeden daha kısa bir sürede iki yüze ulaştım."

"Asla olmaz." Dacia avucunu yeşil kapüşonun üzerinde kaydırdı. "Kocayı boş ver, görünüşe göre kendine bir şeker baba bulmuşsun."

Onu kenara ittim.

Saat üç çeyrek vardı ve annem her an gelebilirdi.

Ben de onun .

Bir açıklama yapmak.

Sandalyesine oturdum ve Louboutin'li ayaklarımı masasına dayadım. Yeşil Lamborghini'm ona kalp krizi geçirtmediyse bile, topuklu ayakkabılarımın tahta yüzeyi sıyrması geçirtebilirdi.

Elimde yarısı yenmiş bir elma, diğer de bir vezir satranç taşı vardı. Beyaz, eski ve benim için çok sembolikti. Çocukken annem bize satranç oynamayı öğretmişti.

Ama bu işte hiç iyi değildim.

O her zaman beyazdı ve ben her zaman siyahtım. O benim savunmamı yaralar ve vezirimi öldürürdü, ben ise onun tarafına zar zor bir çentik atardım. Kazanmama asla izin vermezdi. Kaybettiğimde hep gülerdi.

On bir yaşındaydım.

On altı yıl sonra işler değişmek üzereydi.

Dün gece nişan partisinde, gözlerim nihayet açıldı. Aileniz size sadık olmalı. Aileniz sizi başkalarının önünde utandırmaktan çekinmelidir. Diane Hill, kendisini iyi hissettirdiği sürece karşısındakini kötü hissettirmekten çekinmiyordu.

Kırk saniye sonra odasına girdi. Gri pantolonlu takım. Sarı saçlı. Mavi gözler. Kaşları çatık. "Burada ne yapıyorsun?"

Sulu elmadan bir ısırık aldım ve masanın önündeki, Dacia ve beni her zaman itaatkâr fino köpekleri gibi oturttuğu boş koltukları işaret ettim. "Otur. Konuşmamız gerek."

"Bana ne yapacağımı söyleme. Ve o iğrenç araba nereden geldi?"

_"

"Otur. ." Annemin her şeye burnunu sokmasına bir son vermenin zamanı gelmişti.

Dün yediğim gerçeklik tokadının aynısını kaba saba bir havayla yedim.

"Kendimi tekrar etmeyeceğim."

Bugün paspas Darla'yı almayacaktı. Lanet olası Principal Hill'i alıyordu. "Benimle nasıl konuştuğuna dikkat et."

"Benimle nasıl konuştuğuna dikkat et." Elma çekirdeğini çöp tenekesine attım, bilerek ıskaladım ki tertemiz zeminine düşsün. "Benim bir kadın olduğumu unuttun."

senin kızın. Askerin değil."

"Ve sen annen olduğumu unuttun," diye alay etti, yine de kendini bir sandalyeye bıraktı. "Bana saygıyla hitap et. Bu da tavrını değiştirmen ve kirli topuklarını masamdan kaldırman anlamına geliyor."

Soğukkanlı bir şekilde sııttım ve ayaklarımı bırakarak onu son kez eğlendirdim. "Hediyemi beğendin mi anne? Zeno benim için aldı. Güzel araba, sence de öyle değil mi?"

Ağzını büzdü. "O arabayı bu gece ona geri vereceksin."

Satranç taşını parmaklarımın arasında tuttum ve düşünceli bir şekilde ona baktım. "Kanada'da on sekiz yaşına geldiğinde yasal olarak bir yetişkin olduğunu biliyor muydun? Yani artık karar vermek için anne ve babana ihtiyacın yok.

Bu nedenle, yirmi yedi yaşında olduğuma göre, sanırım istediğim her şeyi , Diane."

Bana ters ters baktı.

Vezir satranç taşını çöpe attım.

bu sefer kaçırmadım.

"Beni küçümsemenden bıktım usandım. Yıllardır Dacia ve ben senin emirlerini yerine getirdik. İsteddiğini elde edemediğinde nasıl olduğunu biliyorum ve açıkçası hiçbirimiz senin histerinle ya da hayal kırıklığınla uğraşmak istemiyoruz. Ama hayatımın bu noktasında artık canıma tak etti. Son sinirlerimi de bozdun ve benden bu kadar." Her kelimeyi dikkatle telaffuz ettim, isyan kalbimin daha da hızlı atmasına neden oldu. "Yabancıların önünde benim sözde egom ve kilom hakkında konuşmaya nasıl cüret edersin? Ne. Yanlış. Yanlış olan. Yanlış. Neyin var?"

Sanki her kelimesi fiziksel bir kırbaçmış gibi eğildi.

"Beni defalarca aşağıladınız ve bana bu şekilde davranmanıza izin verdiğim için bu benim hatam. Ama eylemlerinizden ya da sözlerinizden ben sorumlu değilim." Dirseklerimin üzerinde öne doğru eğildim, öfkem zar zor yatışmıştı. "Yazdıklarımın hiçbir işe yaramayacağını söyledin, bu yüzden Vesta Üniversitesi'ndeki yaratıcı yazarlık programına hiç başvurmadım. Mirasımızı devam ettirmenin benim görevim olduğunu söyledin ve beni eğitim programına girmeye zorladın. Bunu kabul ettim çünkü seni memnun etmek istiyordum, böylece belki içimde değerli bir şeyler görebilirdin. Bunun asla şimdi anlıyorum. Beni kendin gibi görmüyorsun.

Kızım. Beni projen olarak görüyorsun, Diane. İnkâr et. Sana meydan okuyorum."

Sessizce ağlamaya başladı, gözyaşları bulanık bir şelale gibi yanaklarından aşağı akıyordu.

Kalbimi bu manzaraya karşı
sertleştirdim. Derin bir nefes alarak
kalktım.

"Bana iyice bak." Gözlerimi kısımtım. "Ben yirmi yedi yaşındayım. On sekiz değil. Vücudum değişti ve olgunlaştı. Burası artık lise değil. Ponpon kızken bile zayıf ve kıvrımlıydım, tıpkı bugünkü gibi." Zihinsel ve fiziksel sağlığını korumak için haftada üç gün sıkı çalışıyordum. Görünüşümü beğeniyordum ama annem yüzünden aynadaki görüntümden hoşlanmadığım yıllar geçirdim. "Vücudum hakkında kötü hissetmemi sağlamaya çalışmayı bırak çünkü ben senin idealin değilim. İdealini sikeyim." Bir kolumu satranç tahtasının üzerine atarak her bir taşın yere çarpmasına izin verdim. "Ve dürüst olmak gerekirse, yıllarca kendimi bok gibi hissetmeme neden olduğun için senin de canın cehenneme!"

Monoloğumun sonunda nefesim kesildi. Ben yıllarımı onun yargılarının, beklentilerinin ağırlığı altında sinerek geçirmişken, o benim suçlamalarımın, acılarımın ağırlığı altında sinmişti.

Diane Hill özür dilemeyecek kadar gururluydu. Şu anda bile gözyaşları ve sessiz hıçkırıklarla titriyor ama ağzından tek bir özür kelimesi çıkmıyordu.

Tiksinerek başımı salladım. "İstenmeyen fikirlerin burada sona eriyor. Bir daha asla profesyonel ya da özel hayatımı belirleyemeyeceksin. Eğer bunu yapmaya çalışırsan, yemin ederim, buradan çıkıp giderim ve asla arkama bakmam."

Onun pençelerinden ve zehrinden uzakta, kendi evimi tutacak ve her şeye yeniden başlayacaktım. "Sahip her kuruş benim sayemde!" diye mırıldandı.

"St. Victoria'nın müdürü olmanızın sebebi benim. Ben senin kim olduğunun sebebiyim.

Sen ."

Gülümsedim.

Bunda komik bir şey yoktu.

"Eğer , müstakbel kocam bir milyarder. Hayatım boyunca bir gün bile çalışmak zorunda kalacağımı sanmıyorum. Yani, hey, belki de ganimet

karısı olmak o kadar da kötü bir şey olmayabilir," dedim alaycı bir şekilde.
"Ve o bir güvenlik ağı olarak yanımda olmasa bile, Diane, zengin bir kadın olduğumu unutuyorsun."

"Müdür olarak aldığınız maaş, pahalı zevklerinizi karşılamaya yetmiyor."

Kendi kendini yayınlayan bir yazar olarak ne kadar para kazandığımı hakkında hiçbir fikri yoktu. Çünkü yazar olduğum hakkında hiçbir fikri yoktu. Ona söyleseydim, kontrol etmeye çalışacağı başka bir şey olurdu.

Masanın etrafından dolanarak yerdeki satranç taşlarını dikkatlice yanlara doğru ittim ve onun önünde durdum. Bakışlarımı karşılamak için başını geriye eğmek zorunda kaldı. "Üzücü olan ne biliyor musun? Yıllar boyunca bana yaşattığın tüm acılar için özür dileseydin... dün müstakbel kayıinvalidemin önünde bana ne kadar boktan davrandığını kabul etseydin, seni affederdim. Bunun yerine, ben senden aşağıdaymışım gibi davranıyorsun. Ama değilim ve bu yutmak zorunda kalacağın zor bir hap."

Her zamanki gibi inatçıydı, başka bir söylemeden bana ters ters baktı.

"Sen gerçekten iyi bir insan değilsin anne," dedim usulca ve vücudu sarsıldı. Altı yaşımdan beri ona anne dememiştim. "Kızını kurtarmak için beni en yüksek teklifi verene sattın ve her zamanki gibi beni otobüsün altına attın çünkü ben senin en sevdiğin kurbanlık kuzunum, ha?"

Ve affedemediğim kısım da buydu.

Kızın zar zor bir mücadele verdiğini bilmek için buluşmalarına şahit olmama gerek yoktu.

Beni gümüş bir tepside Zeno'ya teslim etti.

"Hayatımdan uzak durun, Başkan Hill. , saçlarından uzak olacağım ve yüzümü nadiren görmek zorunda kalacaksın." Boşandıktan sonra bile burada yaşamak için geri dönmeyecektim. "Düğün planlamamla ilgili hiçbir şey yapmayacaksın. Ne pasta. Ne masa düzenlemeleri. Ve hatta lanet olası elbisemle bile. Davetiyeyi alacaksın, mutlu bir suratla geleceksin ve sahte bir anne rolü oynayacaksın. mı?"

Cevabını bekledim.

Hiç gelmedi.

Eğilerek siyah veziri yerden aldım, atılmış satranç taşları denizinde yüzüyordum.

Yıpranmış ve yorgundu.

Başparmağımla yüzeyini parlattım ve masanın üzerine koydum.

Tam annemin önünde. Şah mat.

CHAPTER 15

Joker

Zeno

Kasım sonu sabahı esintisi, birbirimize sokulmuş çerçevelerimizin yanından geçti. Donovan ve ben MacGregor'un ara sokağında dururken, o hafif bir baş ağrısı çekiyordu. Görünüşe göre en küçük çocuğunun ateşi vardı ve onu bütün gece ayakta tutmuştu.

Etrafımızı saran kum ve pisliğe göz gezdirdim, cilalı oxfords'larım çok yakın duran atılmış bir Pepsi kutusunu kenara ittim.

Bir yerin hayatımın bu kadar sarsıcı anını barındırabileceğini kim bilebilirdi? Burada vuruldum.

Burada bir adam öldürdüm.

Hatta Darla Ivy Hill'e tam burada, yağmurun, şehvetin ve kanının damağıma afrodizyak gibi oturan sert metalik tadının kakofonisi içinde evlenme teklif ettim.

"İsmi bende var." Don birasından bir yudum aldı. Henüz öğleden sonra bile olmamıştı ama onu suçlamadım.

Göz altı halkaları artmıştı, kahverengi saçları biraz dağınıktı ve günlerdir tıraş olmamıştı. Gıcır gıcır gri takım elbisesinde küçük bir bebek kusmuğu lekesi olduğundan bahsetmiyorum bile.

Donovan'ın durumu, dünyaya çocuk getirme konusundaki isteksizliğimi pekiştirdi. Naçizane fikrime göre, bebek yapmak onları doğurmaktan çok daha eğlenceliydi.

"Ateş et."

"Miles Moretti. Otuzlu yaşlarının başında. Lo's Den'de tamirci." Donovan el sıkışacakmış gibi avucunu benimkinin içine kaydırды ve katlanmış bir kâğıt parçası hissettim. Ceketimin cebine koydum. "Ona yardım ettin

Violette'in arabasını kurcalarken ve parçalarını çalarken yakalandığında parmaklıklar arkasındaydı."

Violette'ten bahsetmek midemi düğüm düğüm etti, ama boş bir ifade takındım.

Şimdi düşününce, bir yıl kadar önce bir yardım balosundan çıktıktan sonra Violette'in arabasının yanında bir hırsız yakaladığımı çok net hatırladım. Omzundan vurmuştum ve Bazoli'den onu halletmesini istemiştım. Zaten kolluk kuvvetleriyle şaibeli bir geçmişı vardı ve bu onu bir hücreye tıkmak için yeterliydi. Geriye dönüp baktığımda Moretti'yi neredeyse hiç hatırlamıyordum ve Violette'le ilgili her şeyi genellikle kötü bir anı gibi zihnimin gerisine itiyordum.

"Bana aşağılık bir tamircinin polisi arayıp ihbarda bulunduğunu mu söylüyorsun?"

Noktalar birleşmiyordu. Miles Moretti'nin vurulma olayını önceden bilmesine imkân yoktu.

"Miles Moretti kısa süre önce serbest bırakıldı. Bazı tanıklar onu garajda çalışırken yakalamış ve Bazoli'den işlemlerini incelemesini istedim. Kredi kartıyla bir kullan-at telefon satın almış - çaylakça bir hareket - ve bu MPD'yi aramak için kullanılan numarayla aynı." Donovan dilini şaklattı. "Hepimiz senin hızlı bir kovalamaca içindeymiş gibi araba ve plakanın arabanda olmadığını biliyoruz, bu yüzden Moretti'nin Armel'i tek başına öldürdüğü sonucuna varması olumsuz."

Rüzgar hızlandı.

Bacaklarım sıkılaştı ve derim on üç yaşımdan beri hiç olmadığı şekilde yandı. En son sırtımda sonsuza dek iz bırakacak kemer kirpiklerini yediğimden beri.

"Bu sonuca varmasına birinin yardım ettiğini söylüyorsunuz."

Bu bir soru değildi.

Bu bir açıklamaydı.

Donovan başını salladı. "Ben de tam olarak bunu söylüyorum, Zeno. Birisi onu arama yapması için tutmuş."

Miles Moretti'yi ziyaret etmenin zamanının geldiğini biliyordum.

"Onu tarif edebilir misin?"

Donovan birasını boşalttı, sonra iri kollarını silkerek büyük boy takım elbise ceketinin içine soktu. "Sarı saçlar. Kahverengi gözlü. Hapishane faresi dövmeli, çelimsiz görünümlü." Bira şişesini yanımızdaki çöp kutusuna fırlattı. "Adresi kâğıtta yazıyor. "Sanırım günü o ce'den alıyorsun?"

Duvarı tekmeledim ve cu mürekkeplerimi ayarladım. "Kesinlikle. Görünüşe göre gereken başka önemli işlerim var." e yeni bıçağımı Miles Moretti'nin yüzünde test etmeyi içeren türden. "Sana borçluyum, Don."

"Merak etme, yakında paraya çevireceğim." Sırtımı sıvazladı. "Bir şeye ihtiyacın olursa beni ara, tamam mı?"

"Sana bir sorum var," dedim sırtarak. "Sağdıcım olmak ister misin?"

Donovan nadiren gülümsedi. "Darla'ya yaptığın gibi dizlerinin üzerine çöküp bana soracak mısın?"

ki bunu asla unutamayacaktım. Uzaklaşırken omzuna vurdum. "Bunu evet olarak kabul ediyorum."

En iyi arkadaşım sadece kıkırdadı.

Donovan'ın verdiği adresi GPS'ime girdim. Miles Moretti, Güney Yakası, Montardor'daki projelerde yaşıyordu.

Arabayı sürmeden önce Benjamin'e işe gelmeyeceğimi mesaj attım.

Bir işim . Bugün ofiste olamayacağım. Operasyon ekibiyle sabah 11'deki temas noktasını tek başınıza halledebilir ? -Zed

Tabii. Ne ? -Sıcak bir

randevu. -Zed.

Darla için tüm günü atlıyor musun? göre seni çoktan parmaklarının arasına almış😊 . -Ben.

Sinir bozucusun. -Zed

<3. -Ben

Bütün günü atlayıp dizlerimin üzerinde, yüzüm Darla'nın dayanılmaz amına gömülü olarak geçirmeyi diledim. Onun tadını ve ben onu yutarken çıkardığı yumuşak iniltileri özlemiştim. Artık tüm dünyada en sevdiğim ses buydu. Dört gün önceki nişan partimizden beri benimle konuşmamıştı. Yeşil Lamborghini için bir teşekkür bile etmedi. Daha küçük bir adam olsaydım, benden neden kaçtığını merak etmem dışında, bu beni bitirirdi.

Darla kovalamacanın beni sadece azdırdığını bilmeli.

O nefis vücudu kısıtırıp, boğuk çığlıkları kulaklarımda çınlayıncaya ve sıcak amcığı dağılıncaya kadar sikkmek istememe neden oldu.

o gümüş elbisenin içinde kıvrımlarının üzerine dökülen görüntüsü bana yalvarıyordu. Yunan mitolojisinden fırlamış bir tanrıça gibi görünüyordu; eli dirseğimin kıvrımında, kırmızı dudaklarında bir gülümsemeyle balo salonunda süzülürken ailemi ve iş arkadaşlarımı büyölüyordu.

Onunla ilgili her şey kanımı kaynattı. Masumiyetle parlayan kahverengi gözleri. Dişlerle işaretlenmeyi ve bir tasma ile koparılmayı bekleyen ince boğaz sütunu. Ve en iyi görünen o ağız, saygıyla, sikkimle doluydu.

Darla Ivy Hill damarlarımda bir uyuşturucu gibi yavaş yavaş dolaşıyordu. Onu kucağıma oturtup nar taneleriyle başka bir şey istemiyordum, böylece dünyamdan asla ayrılmayacaktı.

Benim kendi Persephone'um.

Düğün gecemize yaklaşan her gün, onu ahlaksızlığımın her santimetresiyle yıkamak ve bu kadının her arzusunu avlayan hasta orospu çocuğu gibi ışığının son damlasını emmek ihtiyacımı artırdı.

Darla'ya karanlık tarafa hoş geldin der ve ona yeraltı dünyasının alıngan bir tarafı olan tatlı küçük bir melek için özel bir tahtı olduğunu gösterirdim.

Pes ederek ona mesaj attım ve onun söz konusu olduğu durumlarda kendimi kontrol edemediğimi kanıtladım.

Toi et moi, la semaine prochaine. Bu bir randevu. -Zed

Hayır. -Darla

Ne yazık. Yeni arabayı vaftiz etmeye hazır olduğunu . -Zed

Araba için teşekkür ederim, ama akşam yemeği için hayır,
Zeno. - Darla

Peki neden? -Zed

Yazmaya başladı. en durdu. Tekrar başladı ve durdu. Hayal kırıklığına uğramıştı ve bu yüzüne bir gülümseme getirdi.

1) Sen bir pisliksin. 2) Beni seninle evlenmeye zorluyorsun. 3)
Aileme şantaj yapıyorsun. Bu yüzden, yemeğe hayır.
Gerekmedikçe yüzünü görmek istemiyorum. -Darla

Dilimi boğazına soktuğumda ve kışını ellerime aldığımda bir
pislik olduğumu mu düşündün? Sızlanma şekline bakarak hayır
diyebilirim. -Zed

Gerçekten, git kendini becer. -Darla

Bu sabah yaptım. Seni ve düşün gecemizde seni nasıl
becereceğimi düşünmeye. -Zed

İğrençsin ve hayal görüyorsun. -Darla

Sanırım aradığınız kelime romantik. -Git başkasını
rahatsız et, Zeno. Meşgulüm. -Darla O zaman neden
telefonunuzla konuşuyorsunuz, Müdür Hill? -Zed

Bana ortadaki nger adresini gönderdiğinde kıkırdadım.
Tabii ki öpücüklü bir yüz emojiyle cevap verdim.

Miles Moretti tam da tahmin ettiğim gibi bir bok çukurunda yaşıyordu.
Tuğladan çok çürümeye yüz tutmuş bir dubleks, arkada bir spiral merdivene
açılan

ikinci ool'daki küçük kapı.

İçeri girmek zorunda kalacağımı düşünerek bir tornavida ve tuzak teli
getirdim. Kapı kolunu bir kez salladım ve kapı . İçeri girdiğimde kapı
gıcırdadı.

bıçak eldivenli elimde açıldı.

e yer bir ayakkabı kutusu kadar büyüktü ve sıcak bir çöplük gibi kokuyordu, bana çocukken Paris'in kirli sokaklarında geçirdiğim zamanı hatırlattı. Kalçalarım sıkıştı. Küçük alanlar, biyolojik babamın 'yaramazlık yapan' küçük bir çocukken beni dolaplara kapatmasından sonra geliştirdiğim klostrofobiye biraz olsun izin veriyordu.

Nefesimi tutarak, bir banyo ve yatak odasına giden küçük koridoru omuzladım. İkincisine girdim ve neden bu kadar kötü koktuğunu anlamak için durakladım.

Sarışın. Gaunt görünümlü. Hapishane faresi dövmeleri. Lekeli eşofman altı ve kottan çok delikli kot pantolon.

Miles Moretti'den geriye kalan tek şey çürümüş bir cesetti.

Birçok kez vurulmuş, kurumuş bir kan gölünün içinde yatıyordu.

Tamircinin cesedinin yanına çömelmişim, ona dokunmamaya dikkat ediyordum. Ta ki gözlerim cebine düşene kadar.

Bir kartın köşesi dışarı çıkmıştı. Onu kopardım ve ters çevirdim.

Gülen bir şakacının yüzü bana bakıyordu.

CHAPTER 16

Guns N' La Petite Mort

Darla

Aralık ayı göz açıp kapayıncaya kadar geçti ve Ella ile Cade'in av tüfeğiyle yapılacak düğününe adanmıştı. ey Vegas'a kaçmak ve samimi bir tören yapmak istiyordu. Baş nedime olarak, onların bu özel günü için her şeyin mükemmel olmasını sağlamak benim görevimdi.

En iyi arkadaşım, dizlerinin hemen üzerinde biten ve çarpıcı bir elmas taçla eşleştirilmiş özel bir Maison Sereno gelinliği içinde derece muhteşemdi. Gerçek ikonik Ella modasına uygun olarak, on altı 'Bayan Cade Killian Remington' yazısıyla süslediği beyaz deri ceketini bile giymişti.

Her zaman cesurdu ve kendisi için istediği hayatı ortaya koyuyordu. Onun bu yönüne gerçekten hayrandım.

Ömür boyu sürecek dostluklar ve sadece birbirlerini isteyen iki ruh eşinin aşkıyla çevrili unutulmaz düğündü. Ella ve Cade'in yeminlerini okuduklarını görmek göğsüme sıcaklık getirdi.

Onlar adına çok mutlu oldum.

Herkesin bu tür bir sonsuza dek mutluluk ve heyecan yaşamasını dilerdim.

parmaklarım nabzıma dokundu, canlılığın o zil sesini hissetmek istiyordum.

Sadece 1.80 boyunda, kahverengi gözlü, kaslı, dövme bir teni olan ve müstehcen vaatler fısıldayan derin, günahkâr bir sesi olan bir adamı hayal ettiğimde geldi.

Zeno, düğün tarihimizi Ocak ayının ortası olarak belirleme cüretini gösterdi.

Bir bavul dolusu para attı ve bana bir pasta ve elbise seçmemi söyledi, ve kalbimin istediği diğer her şey. Hiçbir şekilde dahil olmadan hayalimdeki düğünü planlamama izin vermesi ne kadar nazık bir davranış.

Belki de ona iğrenç ve hayalperest olduğunu söylediğimde bunu kişisel algıladı.

Gerçi bu gerçeğe en uzak şeydi.

Zeno Gianni De la Croix, kadınların son nefeslerine kadar hayalini kurduğu türden bir erkekti. Yunan tanrısı görünümüyle çarpıcıydı. Sözleriyle kaba. Ve o kadar karşı konulmazdı ki, onun ağına düşmekten kendinizi alamazdınız.

Yaptığı şey için ondan nefret ederken, ondan etkilendiğim için kendimden daha çok nefret ediyordum. Bir konuda haklıydı: Düğün gecemizde sevişecektik.

Bu kaçınılmazdı.

Müstakbel kocamın bana arzuladığım tüm kötü şeyleri öğretmesini istiyordum.

Şu anda Maison Sereno'nun atölyesindeki çalışma odalarından birindeydim ki kapım çalındı ve gelinliğim kalçalarımın takılmış bir şekilde döndüm.

"Evet?"

Kapı yarım santim aralandı ve Anna'nın sesini duydum. "Seni görmek isteyen biri var Darla."

"Kim?"

Diane Hill, ben onu bir güzel benzettikten sonra düğünle ilgili hiçbir şeyle uğraşamaz olmuştu ve Dacia'nın bugün adliyede olduğunu biliyordum. Sadece ben ve dışarıda beni bekleyen ve ikram edilen pastais des nata'yı atıştıran korumam Felix vardı.

"Ancé'niz."

Dacia ve Diane nerede olduğumu söylemediyse, ki bundan şüpheliydim, o piç beni takip ediyordu. "Ona gitmesini söyle."

Güldü. "Deneyeceğim ama söz veremem."

Kapıyı kapattığında, bağcıklarını arkadan çözdüm ve

elbisem bacaklarımdan aşağıya indi.

Bir moda tasarımcısı olarak Anna'nın vizyonu altın rengi ve bereketliydi. Kreasyonları skandal niteliğindeydi ve yeryüzünü süsleyen en seksi baştan çıkarıcı kadın gibi kendinizi güçlü hissetmenizi amaçlıyordu. Elmas örgü ile bir arada tutulan sırtı açık elbiseler. Kumaştan çok zincir olan derin dalma üstler. Hayal gücüne çok az şey bırakan tüllü etekler. Ve burlesk gösteri kızı tarzında ışıltılı iç çamaşırları.

Anna'nın sanatına yıllardır takıntılıydım -dolabımdaki profesyonel kıyafetlerin yarısı Maison Sereno'ya özeldi- ve gelinliğimi tasarlaması için ona neredeyse yalvarıyordum.

Zeno hayalimdeki eş değildi, ama hayalimdeki gelinliği sahip olabileceğim tek düğünde giymezssem .

Bluzuma uzanırken, çalışma odasının kapısı çarparak açıldı ve bir çığlık attım.

Onu aynada görmeden önce varlığını hissettim.

Zeno gürleyen bir vuruşla içeri girdi, yüzünde bir sürü duygu vardı. Birincisi şehvetti, beyaz dantelli sütyen ve tangadan başka bir şey giymemiş bedenimi gördüğü andan itibaren.

Kapıyı kilitleyerek kızgın bir tanrı gibi bana doğru ilerledi.

Siyah takım. Siyah oxfords. Siyah kravat. Her şey siyahtı, tıpkı içten gelen bir kıvılcımla dönüp duran asık suratlı ruh hali gibi.

Bir gelinin gelinliğini düğünden önce görmenin uğursuzluk getirdiğine aldırmayan Zeno, kumaşı en pahalı ipeklerden değilmiş gibi bir kenara attı. İronik bir şekilde, savaştan sonra düşmüş beyaz bir ağaca benziyordu.

"." Havlamamda hiç ısırık yoktu. Tangamın ıslanma şekliyle "Girin!" diye bağırıyor da olabilirdim.

"Çıplak tenime değen takım elbisesinin gevrekliği tüylerimin diken diken olmasına neden oldu. Zeno bir elini aynaya dayadı, diğerini de kafesler gibi kalçama koydu. "Bana bir daha saygısızca davranırsan kışına el izimin dövmesini yaptırırım."

Onun çalkantılı bakışlarından hiç ayrılmadım, ağzım

Avucu karnımın üzerinde gezindi. O kadar alçaktı ki serçe parmağı tangamın lastiğinin altına girdi. "Seninle nasıl istersem öyle konuşurum-"

wack.

Aynayı tutarak sallandım, sağ kık yanağım Zeno'nun el iziyle doluydu. "Z-Zeno-"

wack.

Bu sefer ahlaksızca inledim ve kıcımı tekrar eline doğru ittim. Avucunu zonklayan yanağımın üzerinde ve salladı. Bunun geldiği yerde daha fazlası var. Beni itmeye devam et, bir sonraki tokat göğüslerine inecek."

"Ne cüretle adresindeki odama girip-"

Dövmeli bir el sütyenimin ön kopçasını kopararak göğüslerimi serbest bıraktı ve ardından acı bir tokat attı.

Nefesim kesildi.

Yine yaptı.

"Ağzına dikkat et." İki göğsümü de avuçlarının arasına alıp meme uçlarımla oynadı ve kendini sertçe arkama bastırdı. "Şimdi bana neden benden kaçtığını söyle."

Öfkeyle, siyah saç tellerinden bir tutam yakalamak için geriye uzandım. Acıdan zorlukla kıpırdandı. "Belki de yüzünü görmek istemiyordumdur."

Ondan kaçıyordum. Cevapsız aramalar. Açılmamış mesajlar.

Onu sadece geceleri, çarşafplarımın içinde yalnız yatarken, dudaklarımda onun adı ve dokunuşunun anısıyla düşünmeme izin veriyordum.

ngers.

Zeno'nun dudakları çenemde gezinerek sertçe ısırıldı. İnledim. Eli dantelli amcığıma art arda iki darbe indirdi. "Tanganın amına yapışması aksini söylüyor."

"Yapacak daha iyi işlerim olduğu için senden kaçıyordum," dedim dişlerimi sıkarak. Başparmağı tangamı kalçama yakın bir yerden yakaladı ve tenime çarpmasına izin verdi. "Bir okulu yönetmek ve kitap yazmak gibi."

Yalan söylediğimi biliyordu. Zeno sınırlar istediğimi anladı çünkü

ne yaptığını. Yine de o benimle aynı civardayken, avcıların avlanmadan önce yiyecekleriyle oynadıkları gibi amımla oynarken her bir çizgi bulanıklaşıyordu.

"Bana neden burada olduğumu sor." Tepemdeki saçları okşadı ve başım omzuna yaslanana kadar çekiştirdi.

En tatlı acıydı. "Neden?"

Aynada görülecek bir manzaraydık. Ben, çıplak ve gözlerim dolu dolu. Zeno, tamamen giyinikti ve neden kuklamın efendisi olduğunu bir kez daha kanıtlıyordu.

"Telefonlarıma cevap vermeyi reddettiğin için buraya eşyalarını toplamanı söylemeye geldim. François bu hafta De la Croix malikanesine taşınmana yardım etmek için senin evinde olacak. Nikâhımızdan sonra orada yaşayacağız." Dişleri bir uyarı gibi nabız noktamı sıyırdı ve ona itaat etmemi istedi. "Ayrıca senin için bir şeyim var."

"Nedir bu?"

"Un cadeau."

Zeno yüzümü ona doğru çevirdi.

Öpücükten kaçtım.

toplantı odasının sıcaklığı benim karşı birlikte düştü.

"Beni öpme," diye nefes nefese bağırdım, gözlerim onun değişen yüz ifadesini yutuyordu. "Beni bir daha asla öpmeni istemiyorum."

aynaya alaycı bir gülümseme fırlattı.

Zeno kelimelerle bir şey söylemedi ama sanki sıkıldığı bir oyuncakmışım gibi yüzümü kabaca itti. Bir kenara atılmak, unutulmak, kandırılmak gururumu sarstı.

Takım elbise ceketinin düğmelerini açtı ve hediyem olduğunu tahmin ettiğim şeyi almak için içine girdi. Kalın sırtını kıcıma bastırıp bir kez yuvarladığında, gözlerimi yumuşak bir dua ile kapattım.

Ta ki bir silahın kusursuz sesini duyana kadar.

Gözlerim, Zeno'nun bir elini boğazıma dolaması için tam zamanında açıldı.

Altın bir silahın namlusu çenemin altına bastırarak bakışlarımı başka yöne çevirdi.

aynada ona doğru.

Nefesim kesildi... ve içim daha fazla uyarılmayla kayganlaştı. Zeno yüzümden akıp giden duygu skalasına baktı. Şaşkınlık. Korku.

Heyecan.

"Hoşuna gitti mi?" Sözleri damarlarıma benzin gibi döküldü ve kulak mememe sert bir ısırık atarak kibriti ateşledi. "Üzerinde adın bile yazıyor."

Mon Ange, silahın yüzeyi boyunca el yazısıyla yazılmıştı. "Dolu mu?" Sesim titredi ama endişeden değil.

Zeno karanlık arzularımı bir iskambil destesi gibi karıştırdı ve her seferinde bir as çıkardı.

"Ya ?" diye alçak sesle alay etti. "Bunu ister miydin?"

"Seni onunla vurmak isterdim." Belli ki şaka yapıyordum.

Zeno kıkırdadı ve bu kıkırdama kalçalarımın arkasına vuran kırbaçla aynı etkiye sahipti. Kaba, sert ve iç gıcıklayıcı. Burnunu yanağıma sürttü. "Oda boş. Ölmek istemedikleri sürece kimsenin dolu bir silahla sana bu kadar yaklaşmasına izin vermezdim."

Oh, Tanrım.

Bu adamla mola vermek diye bir şey yoktu. Her yöne çekildiğimi hissediyordum, onun koruyucu ve bayıltıcı sözleri altında büyülenmişim. "Ne kadar şövalyece."

"Romantik demek istiyorsun." Uğursuz bir gülümsemeyle kulak mememi ağzına aldı. "Çok romantik olabilirim... eğer izin verirsen bebeğim."

"Peki sana izin verirsem ne yapacaksın?"

" e Lamborghini sizin için yeterli romantizm değil miydi?"

Kendimi kaybetmenin eşiğindeyken, yine de fısıldamayı başardım:

"Beni eğlendir." "Düğün gecemizde, üzerimdeki her giysiyi yırtıp atacağım.

Silahın namlusu dudaklarıma değdi ve rujumu biraz lekeledi. "Dört ayak üzerine kalkacaksın ve sikimi tam buraya alacaksın." Namluyu yavaşça ağzımın kenarından geçirdi ve ben inerken o boynumu daha sıkı sıktı. Hava kaynağımı kesecek kadar değil ama son çiviye çakacak kadar.

Bunu sevdim. "Tıpkı Chaleur'deki o gece yaptığın gibi, sana saat başı para ödüyormuşum gibi beni kadar sokacaksın. Ceplerim derin, bebeğim, bu yüzden onu mesleğinmiş gibi becermeni bekliyorum."

O an vişneli martini tadındaydı, pahalı baharatlı bir kolonya gibi kokuyordu ve camlı bir odanın karanlığı gibi hissediyordum. Komutları çatırdayan bir yoğunlukla tenimi ıslatıyor, içimi saf bir canlılıkla aydınlatıyordu.

tüm hayatım boyunca özlediğim şeydi.

tüm o çocukların yerine getiremediği şeydi. Bozulma.

Şükürler olsun.

Zeno Gianni De la Croix gibi bir adamın dumanlı sözleri, günahkâr dokunuşu ve utanmaz tavırlarıyla varlığını köpürtmesini bekliyordum.

Zeno silahı sağ göğsüme doğru indirdi ve meme ucumun etrafında dolaştırdı. "Sen kıvrana kadar bunları emeyeğim, o küstah ağzında efendinin adıyla boşalmana ramak kalana kadar. Ekstra disipline ihtiyacın olursa belki memelerini bile sikerim." Köpekbalığı sırtışı çenemi şekillendirirken karanlık, yaramaz gözleri aynada benimkilerle buluştu. "Onları öyle güzel sikeceğim ki, kitabında bana bir bölüm ayıracaksın Darla."

Isı her sinir ucunu yaladı, içimdeki topuz, yumuşamış tenime yönelen her ballı tehditle daha da büküldü.

Parmaklarımı ensesine geçirdim ve "et" diye fısıldadım. Nazik ve yumuşak olması gerekiyordu. Onun yerine, sert bir şekilde çıktı, cilveli.

Silahı gövdemde gezdirdi. "Buradan aşağıya doğru öpeceğim. Isıracağım, emeyeğim ve teninin tek bir santimini bile iz bırakmadan bırakmayacağım." Alaycı bir şekilde silahın kabzasını kasıklarına doğru çekti. "Seni açlıktan ölmek üzere olan bir orospu çocuğu gibi yalayacağım."

Zeno bir elini sağ dizimin altından geçirdi ve topuğumdan bağlı ayağımı aynanın karşısındaki tahta sıraya yerleştirmeden önce kaldırdı. Bu hareket beni o kadar müstehcen bir şekilde açtı ki kızardım.

Eğer arkamda bir sütun gibi durmasaydı, atmosferi kullanan sıcak gerilim suyuyla devrilebilirdim.

Müstakbel kocamın çenesi omzumun boynumla birleştiği kıvrıma yerleşti. Yüzündeki ifade ancak sahiplenici olarak tanımlanabilirdi. "Sana çok açım. Beni o kadar çok beklettin ki, sikilmenin acısını çıkarmaya hazır olsan iyi edersin Darla."

Yüz ifadesi beni bir femme fatale gibi cesur hissettirdi. Ben de alay ettim, "Getir bakalım. Nazik olmanı istemiyorum. Beni bir hayvan gibi becermen istiyorum, aşkım."

Zeno sarsıldı.

Sarsıldım ve hatamı çok geç fark ettim. Mon amour.

Ona aşkım dedim.

Ve amımı iki kez daha tokatlamasına bakılırsa, bundan hoşlandığı kadar nefret de ediyordu.

Hem de çok.

Zeno silahı dantelli beyaz tangamı yana yatırmak için kullandı. "Hayatımda gördüğüm en güzel amcık." Sırılsıklam olmuş esh'im serin havayla buluştu ve boynumu öptüğünde inledim. "Bunca zamandır bu kadar ıslak mıydın?"

"Sen yakınımdayken genelde öyleyimdir."

Dürüstlüğüm onu ne kadar memnun ettiyse o kadar da rahatsız etti. Silahın namlusunu sırılsıklam olmuş yarığımın üzerinde gezdirdi. Şok içinde gözlerimi açtım.

çok yanılttı ve ben buna bayıldım. "Zeno..."

Zeno bağımsızlık için çabalayamazdı. Sıktığı çenesi onu ele verirken olmazdı. O da aramızdaki bu soyut çekimle mücadele ediyordu, yollarımız kesiştiği andan itibaren evren tarafından çekiliyordu.

Nedense bu an aramızda yaşanan en küfürlü şeymiş gibi geldi. Chaleur'daki gecemiz değil. Öğleden sonra yatak odamdaki buluşmamız değil.

buradaki an sonsuza dek aklımda kalacaktı.

Bu uzun boylu, dövme, alfa adam üç parçalı Armani takım elbisesi, boynunda altın bir haç zinciri ve elinde tehlikeli bir silahla

tembelce kadınlığımda geziniyor, sanki bölgesini işaretliyordu.

Silah olduğunu kim bilebilirdi ki?

"Siktir, Darla." Zeno amımı ayırmak için iki parmak kullandı ve silahı açıklığıma sürtmeye devam ederek ıslaklığı topladı. Silahı klitorisimin üzerinde gezdirdi ve kalçalarımı irademle sallamama neden olan hafif bir basınçla yavaşça daire çizdi.

Tüm vücudum titredi.

Terlemeye, nefes nefese kalmaya, gözlerimi kapatmaya başladım.

"Gözlerini benden ayırma," diye hırladı ve esh adresime sert bir tokat attı.

ngers. Gözlerimi açtım ve yüzü öfkeli bir şehvet maskesine dönüşmüş olan güzel ve vahşi adama diktim. "Seni şişirene ve döl damlatana kadar bu amcığı dilimle sikeceğim. en Sana on beş santim derinliğinde bineceğim bebeğim. İlk hamleden sonra ağlayacak ve saçımı çekeceksin. Kanının sikime bulaştığını düşünmek bile beni çok azdırıyor. Seni tatmak için sabırsızlanıyorum." Silahı tekrar açıklığıma doğru sürükledi ve klitorisimi onun ilgisine muhtaç ve çaresiz bıraktı. Ağrıyordu. Zonkluyordu. "Seni alıştırdığımda, seni hayal ettiğim gibi becereceğim - sert, derin ve o kadar uzun ki, bacaklarının arasında olmamın nasıl bir his olduğunu asla unutmayacaksın. Ve topuklarını sırtıma gömüp iyi bir kız gibi daha fazlası için yalvaracaksın. Öyle değil mi Bella?"

"Evet." Terli nefes alış ve verişlerim aynayı buğulandırdı. Sağduyu bana Zeno'nun bekâretimi aldıktan sonra beni yalaması fikrinden tiksinnmem gerektiğini söylüyordu. Ama ruhumun daha büyük bir parçası, ara sokakta kanımı tattığında gelişmişti. Çarpık şeylerden hoşlanmamı seviyordu. Tıpkı onun gibi. "Bunların hepsini ve daha fazlasını yapmanı istiyorum."

Aramızdaki bu şeyin -ham ve kuzguni- yeni bir tomurcuğun başlangıcı olmasını istedim. Bu ilişkinin Aziz Victoria'nın avlularındaki güzel güller gibi açmasını.

Ama aramızdaki hiçbir şey kalıcı olmayacaktı. Sadece geçici.

Titreyen elimi dudaklarına götürüp, klitorisime indirmeden önce parmaklarımı tükürüğüyle kaplamasına izin verirken bu durumla barıştım.

Kendimi yavaşça ovdum.

"Lanet olsun, Darla." Zeno beni nefes nefese bırakan bir hareketle silahın yuvarlak namlusunu içime soktu. "Bu sıkı, ıslak sıkışmayı zar zor geçebiliyorum." Geri çekildi ve bir kez daha itti, sık ve nazik. Alay ediyordu. Silahıyla sadece ucundan oynuyordu. Gerçek sikişi düğün gecemize saklıyordu. "Ah, hoşuna gitti mi, yaramaz küçük melek? Kalçalarını oynat. Seni ilk aldığımda sikimi nasıl becereceksen silahımı da öyle becer."

Kukumda bir silah olması müstehcen bir şeydi. e görsel ve övgü, umutsuz kalçalar, yumuşak inlemeler ve açgözlü nger'larla yüksekliğini kovalamamı sağladı. Zeno'nun sikişinin içime gömüldüğünü, kalınlığının her santiminin beni bir zevk uçurumuna doğru götürdüğünü hayal ettim.

Zeno'nun sol eli benimkine dolandı ve birleşen parmaklarımız neredeyse sembolik olarak aynaya yaslandı.

Beni dünyayı sarsacak bir orgazmın kıyısında sallandıran bir ritimle silahı itmeye devam etti.

Kahverengi gözlerindeki bölgesel parıltı zonklamamı daha artırdı. Çenemi aşındıran kirli sakalının pürüzlülüğü her hissi artırdı. Bedenlerimizi aynaya yapıştırırken kıkımın yarıklarında oluşan şişkinlik beni çok ama çok yaklaştırdı.

"İşte bu, mon ange," diye mırıldandı o boğuk, hafif aksanlı sesiyle. Başparmağı kırmızı elmas yüzüğümün üzerinde erce bir sahiplenmeyle parladı. "Silahımın her yerine boşal, seni küçük güzel fahişe."

Nefes nefese kaldım, sırtım kamburlaştı ve kendimi ovarken ayak parmaklarım kıvrıldı.

Zevk dalgaları içimden geçerken tüm vücudum sarsıldı, salıverilmem özel silahın her tarafına yayıldı. "Zeno."

"Efendi Zeno, biz ." Kıkımını tokatladı.

Zeno parlayan silahı amımdan çıkardı ve ağzına götürdü. O yontulmuş yüz hatları, yanakları çukurlaşmış çelikten sularımı emerken tehditkâr bir şeye dönüştü.

Bu saygısız manzara karşısında büyülenmişim ama bu ahlaksız adam beni çok tahrik etmişti.

Ben kendime geldiğimde, Zeno mendiliyle dağınıklığımı temizledi. Eski sevgililerimden hiçbirisi orgazm sonrasında benimle ilgilenmemişti. Zeno tekti ve bu göğsüme bir sıcaklık yaydı.

Atılan giysilerimi almak için eğildiğinde dikkati gelinliğime takıldı. Gelinliğimi tüm ihtişamıyla göremeden önce paniklemiş bir sesle onu durdurdum: "Düğünden önce ona bakma."

Bu kötü şans, diye ekleyecektim neredeyse ama o zaman Zeno bu sahte düğünü ciddiye aldığımı düşünürdü. Ciddiye almıyordum. Sadece koridorda ilk kez yürüdüğümde yüzünü görmek istiyordum. Ağzının suyunun akması onun da işine gelirdi.

"Pekâlâ." Zeno sırttı ve düşen bir tutam saçımı kulağımın arkasına sıkıştırdı. Ayrıca altın iğnemi de saç buklemden çıkarıp takım elbisesinin cebine koyma cüretini gösterdi. "Ben daha çok o elbisenin altına ne giyeceğinle ilgileniyorum... ya da giymeyeceğinle tabii ki."

Anna, gelinliğimle uyumlu olması için bana en zarif inci işlemeli gelin iç çamaşır setini tasarlıyordu. "Saç tokamı geri ver. O benim en sevdiğim, Zeno."

Bu hızla , bu hafta sonuna kadar saç aksesuarlarım bitmiş olacak.

"Hayır, o artık benim," diye dalga geçti. Silahı koltuğunun altına sıkıştırdı.

çoraplarımın kumaşını geçici bir kalça kılıfı gibi kullanıyordu. "Bu da senin. Bunu erken bir düğün hediyesi olarak düşün."

"Ne kadar ." Sütyenimi silktim ve bluzumun içine girdim. "Tanrım, bir silahla ne yapacağımı merak ediyorum."

"Yarıdan itibaren güvenlik ekibinizi artırıyorum." Zeno beni giydirme görevini devraldı, bluzumun düğmelerini ustalıkla . "Dışarı adımını attığın her an o silahı yanında tutacaksın. Anlaşıldı mı?"

"Bana ne yapacağımı söyleme." Ellerini ittim ve ceketimin içine girerek ona ters ters baktım. "Hayatımın her alanını kontrol etmeye çalışmandan bıktım usandım."

Zeno omuz silkti, sözlerime hiç aldırmaz . "Buna ne dersiniz deyin ama sonuçta satın aldıklarımı korumam gerekiyor."

Aştığımız tüm köprüler, paylaştığımız tüm samimiyet buharlaşıp uçtu. O gerçekten bir pislikti.

Bana satın alma demesi başımı tekrar yere indirdi. Muhteşem orgazmlar bir yana, onun gerçek nedenlerini asla unutamazdım.

", Zeno." Sesimde güç yoktu ve belki de bu daha etkiliydi. Belli belirsiz bir hareketini yakaladım. Hareket etmeyince tekrar bağırdım, "Çık dışarı!"

Benim sert sesime alışık olmadığı için kaşlarını kaldırdı, sonra da bir gece hırsız gibi çekip gitti.

Evlilik daha başlamamıştı ve ben şimdiden ipin ucunda olduğumu hissediyordum.

CHAPTER 17

Yaparım.

Darla

Peri masallarıyla büyüyen her kız mutlu bir sona, prens ve prensesin hikayelerinin daha yeni başladığını bilerek neşeyle gün batımına doğru yola çıktıkları o ana imrenmiştir.

Ben bilirdim. Ne de olsa karakterlerim için mutlu sonlar yaratma konusunda uzmandım, böylece dünyanın dört bir yanındaki binlerce okuyucu sayfalar arasında kaçış bulabilirdi.

Soyu asla gerçek aşkı bulamamakla lanetlenmiş bir kız, asla sahip olamayacağı şeyle başa çıkmanın bir yolu olarak saatlerce kurgusal aşkı kaleme alıyordu. Sonsuza dek sahip olacağı bir prensi olsaydı nasıl olabileceğini hayal etmenin bir yolu olarak.

Eski erkek arkadaşım Owen beni aldattığında hayata pembe gözlüklerle bakmayı . Yirmi beş yaşındaydım ve onu iş arkadaşımızla yatakta yakaladım. Aldatan kişi utanmış görünmeye bile tenezzül etmedi. Bunun benim hatam olduğunu söyledi - evlenene kadar bekleme ihtiyacımın onu bu sapkın yola sürüklediğini ve dürtülerine boyun eğmek zorunda kaldığını söyledi.

İki yıl önce, gerçek aşkın benim için var olma ihtimalinden vazgeçtim. Buna inandım, hatta esh'te buna tanık oldum -Ella ve Cade iki ruh eşinin en iyi örnekleriydi- ama benim için kartlarda yoktu.

Kiliseye kadar olan yolculuk boyunca nispeten sessiz kaldım ve gelin partim - Dacia, Ella, Hera, Alberto ve Diane - beni yalnız bırakmayı tercih etti. Limuzin kilisenin önünde durduğunda silahlı korumalar tarafından yoğun bir şekilde gizlenmişti.

kutlanacak bir durum değildi.

bir cezaydı.

Kızlarım limuzinden inip bana yardım ettiler, duvağını ve elbisemi ayarlarken annem kenarda durmuş, avuçlarını önünde birleştirmiş, mahkûmu hapishanesine götüren bir gardiyan gibiydi.

"Nefes kesici görünüyorsun," dedi nedimem Ella sulu bir gülümsemeyle.

Ona sarıldım, şimdi ona her zamankinden daha çok ihtiyacım vardı. Eskiden kendi prenslerimizle evlenmeyi hayal ederdik. Hayatın her zaman istediğimiz gibi gitmemesi ne tuhaf. " teşekkür ."

"Şans cesurların yanındadır," diye kulağıma fısıldadı

Ella. "Ve cesurları," diye ekledim.

"Evet ve benim kızım ikisi de. Oraya girecek ve o orospu çocuğuna neyden göstereceksin."

Çok geçmeden, gelin tarafım trenimle uğraşırken ve korumalar bizi sabırsızlıkla sokarken kilise merdivenlerini tırmanıyordum.

Dindar değildim ve bir mahkeme nikahı olurdu. Ama Zeno burada, Peder Domenico'nun ellerinde evlenmemiz için ısrar ettiğine göre bazı suçluların ahlaklı olduğunu varsayıyordum.

En çok günah işleyenlerin en çok vaaz verenler olması ne kadar ironik.

"Hazır mısın?" Alberto kapalı çift kapıya vardığımızda ellerini smokininin ve beyaz saçlarının üzerinde gezdirerek fısıldadı. Kendini toparlamak için elinden geleni yapıyordu ama duygusal olduğu belliydi.

Sinirlerimin çoğu, kusursuz fondöten, pembe allık, siyah kanatlı eyeliner ve yakut kırmızısı dudaklarımdan oluşan maskemin altında gizliydi. De la Croix'nın malikanesinde asılı portrelerde bulunan yüceliği bana veren zamansız bir görünüm.

Ona bir gülümseme gönderdim ve omuzlarımı dikleştirdim, kıyametime girmek için sahte bir cesaret topladım. "Hazır, Berto."

e düğün marşı çaldı ve kapılar, yeni kraliçelerini karşılayan yeraltı dünyasının kapıları gibi açıldı.

Kendi ritmime göre yürüdüm, peçem misafirlerin bakışları altında bir kalkan oldu.

C line ve  va bana hayranlıkla bakarken, Yves ve Ben gururlu görünüyorlardı.

Bu birleşmeden heyecan duyan tek bir taraf vardı.

e oda umutla doluydu, orgdan gelen kreşendo ve mozaik pencerelerden sızan  gleden sonra güneşinin yumuşak ışıltısı, odanın üzerinde bir kaleydoskop dokuyor ve bana m kemm l bir an için hayatın gerçekten güllük gülistanlık olduğunu hissettiriyordu.

Zeno, siyah yakalı koyu kırmızı kadife ceket, siyah pantolonu ve siyah papyonuyla muhteşem bir görünüm sergileyerek beni gizleyemediği bir açlıkla izliyordu. Ağzında kendine has bir gülümseme vardı. e dünyayı lekeli avuçlarının içinde tuttuğunu belirten bir gülümseme.

odanın odağı bulanıklaştı ve gözlerim sadece müstakbel kocamı g rd .

Gelinliğim beyazdı, omuzları açıktı, gövdesinde inci ve elmas işlemeleri vardı. Uzun bir trene dönüşen büyük bir eteği vardı. Duvağım tatlı su incileriyle süslüydü ve ellerim gardenya ve kırmızı g l buketleriyle süslenmişti. Başımdaki derin yakutlarla süslü ta , De la Croix yadigarıydı. C line'in hatırı için takmıştım, bana içten bir mektupla teslim etmişti.

Alberto beni ona teslim ederken Zeno'nun bakışlarında takdir dolu bir parıltı vardı.

Gördükleri hoşuna gitti.

Zeno parmak eklemlerimi öpmek için dudaklarına götürdü ve ben törenin geri kalanını neredeyse hiç fark etmedim. Kocama sahte bir hayranlıkla baktım, birçok önemli insanın dikkatli gözleri altında olduğumuzu biliyordum.

Yine de bugün sa  tokamı takmadığını fark ettim. Mantıksızdı ama bu k  k ihmal beni rahatsız etti.

Yemin etme zamanı geldiğinde Peder Domenico sordu: "Sen, Darla Ivy Hill, Zeno Gianni De la Croix'yı bugünden itibaren, iyi günde kötü günde, zengin ya da fakir, hastalıkta ve sağlıkta, ölüm sizi ayırana kadar sevmek ve değer vermek üzere yasal kocan olarak kabul ediyor musun?"

On iki ay bizi ayırana kadar.

Sahte bir sevgiyle parıldayan gözlerle, "Ben

yap.

" Peder Domenico müstakbel kocama sordu.

Zeno'nun yüzü benimkini yansıtıyordu ve bir , keşke...
bunun gerçek olmasını diledim. Masalsı bir sona sahip olan prensesin ben olmasını diledim.

Zeno yumuşak bir sesle, "Evet," diye karşılık verdi. "Bugünden itibaren, je suis à toi, mon ange."

Baygınlık geçirirken bile kalp tellerim hüznle yankılandı. koca ilan edilmiştik.

Zeno peçemi
kaldırdı. Nefesimi
tuttum.

Kalabalığa uymaktan başka çaresi yoktu, yanaklarımı avuçladı ve mesafeyi kapatmadan önce yüzünde bir parça pişmanlık küllendi.

Kocam dudaklarıma şefkatli bir öpücük kondurdu.

Resepsiyon De la Croixes'in gösterişli balo salonundaydı. Gardenya ve kırmızı güller masaları süslemiş, Korint sütunlarının altın yıldızlar sarmış ve kristal avizeler kalıplı tavanlardan sarkarak odayı ışıltılı bir şekilde aydınlatmıştır.

Ella yemekten sonra bir konuşma yaparken ben Zeno ve ailelerimizin yanında oturuyordum. Ona fazla çaba sarf etmesine gerek olmadığını söyledim. Bunun hala benim düğünüm olduğunu ve en iyi arkadaşının görevlerinin onu sevimsiz ve nostaljik bir şeyler söylemeye çağırdığını söyleyerek ısrar etti.

"İyi akşamlar, bayanlar ve baylar. Beni tanımayanlar için söyleyeyim, adım Ella ve Darla'nın tüm dünyadaki en sevdiği insanım," dedi Ella mikrofona ve kalabalığı kıkırdamaya teşvik etti. "Üç tanıştık, anaokulunda Barbie'ler sayesinde kaynaştık ve gerisi tarih oldu." Bana göz kırptı ve ben de ona bir öpücük kondurdum. "Darla her zaman sessiz olan, ben ise gürültücü olandım. Zıt kutuplar gibiydik ama bir şekilde anlaşıyorduk. Bana yakın olan herkes en iyi arkadaşşıma karşı ne kadar korumacı olduğumu ve ona ne kadar değer verdiğimi bilir. Çok zor zamanlar geçirdik.

ama biz her zaman birbirimize geri döndük. Çünkü o benim en iyi arkadaşımın daha fazlası." Ella hüzünlü bir gülümsemeyle bana baktı. "Darla, sen benim yardımcı kaptanımsın, suç ortağımsın ve kız kardeşimsin. Bana hayattaki en güzel hediyelerden birinin dostluk olduğunu öğrettin. Eğer yeterince söylemiyorsam, sabrına, nezaketine ve çevrendeki insanları her zaman güçlendirme yeteneğine hayranım. Sen bir cevhersin ve seni çok seviyorum." Onun gözlerinin yaşardığını görmek benimkilerin de acımasına neden oldu. en Ella şakayla karışık kocama ters ters baktı. "Zeno, bilmelisin ki ben beyzbol sopasıyla muhteşemim... ve top oynamıyorum. Eğer en iyi arkadaşıma zarar verirsen, kıyameti koparırım."

Tehdidini kahkahalar izledi.

Zeno iyi bir çocuk gibi sırtı ve başıyla onayladı.

"Şaka yapıyordum." Şaka yapmıyordu ve ben de kahkahamı bastırmak için zahmet etmedim. "İkinizi de tebrik ederim, kesinlikle çok güzel görünüyorsunuz." Ella şampanya kadehini kaldırdı. "Darla ve Zeno'ya mutluluk ve sevgiyle dolu bir ömür dilemek için lütfen kadehinizi benimle birlikte kaldırın."

Mükemmel, içten bir konuşmaydı ve Zeno tek gözyaşımı topladı, tıpkı gülümsememe dokunduğu gibi.

Konuşmalardan sonra Zeno ve ben yollarımızı ayırdık. Sahte bir düğün olabilirdi ama yine de bir kutlamaydı, bu yüzden Ella, Dacia ve Hera beni odanın köşesindeki derme çatma fotoğraf kabinine sürüklediler ve orada eski günlerdeki gibi bol bol fotoğraf çektirdik.

Altın balonların, flamaların ve kız kahkahalarının ortasında Shaun'un bize baktığını fark ettim.

"Hanımlar, hemen döneceğim." Elbisemin parçalarını kaptım ve ona doğru yürüdüm.

Beni bir ayı gibi kucakladı ve öyle bir sıktı ki kıkırdadım. "Biraz gecikmiş da gelebildiğine çok sevindim."

"Tebrikler, Darla." Shaun yanağını öptü. "Harika görünüyorsun."

"teşekkür ." Ellerimi mavi takım elbisesinin üzerinde gezdirdim.

Shaun omzumu ovuşturarak, "Ama biraz da üzgün görünüyorsun," dedi.

"Ben

Ne olduğunu biliyormuş gibi davranmayacağım. Bir gün bekarsınız, ertesi gün düğün davetiyeleri gönderiyorsunuz. Bir şeyler doğru gelmiyor. İnsanlar çok derine inmeye başladığında nasıl hissettiğini biliyorum, bu yüzden yapmayacağım. Ancak, en eski arkadaşlarımdan biri olarak, güvende olduğundan emin olmak benim görevim. Bir şeye ihtiyacın olursa, bana . Hiç tereddüt etme. Her zaman senin için buradayım."

Shaun'da çok özel bir şeyler vardı. Çok iyi kalpli ve şefkatliydi ve bir gün şanslı bir kızı dünyanın en mutlu kadını yapacaktı.

"Sen en iyisisin, biliyorsun değil mi? Keşke onun yerine seninle ," diye şaka yaptım.

Göz kırptı. "Çok geç değil. Evliliğinizi feshedin, ben de sizi bu gece Vegas'a sürükleyeyim."

"Defol git buradan, Shauny." Omzuna hafifçe yumruk attım.

Sağ tarafımızdan tanıdık bir ses yankılandığında Shaun'un dikkati dağıldı. Bakışları kırmızı nedime elbisesi içinde göz kamaştırıcı görünen Hera'ya odaklandı. Ella'nın söylediği bir şey üzerine kahkahalarla başını geriye atarken gözleri parlıyordu. Onu uzun zamandır bu kadar mutlu görmemiştim.

Shaun, Hera'yı tüm dualarının cevabıymış gibi izledi.

Herkes redamancy deneyimini yaşayacak kadar şanslı değildi. Shaun ve ben bu kategoriye giriyorduk. Ben asla aşık olamamaya mahkumdum, o da asla Hera'ya sahip olamamaya mahkumdu.

Biz , onu tüm hokey maçlarına davet ederek, en sevdiği kitapları okuyarak, Urduca kelimeler öğrenerek çok uğraşmıştı ama o bir ilişkiyle ilgilenmiyordu. Ne zaman ki ilgilendi... Üniversitede kocası İdris'le tanıştı.

"İdris bugün burada değil."

Shaun'un ifadesi donuklaştı. "Cennette sorun mu var?"

İdris son zamanlarda ortalıkta görünmüyor, arkadaş grubumuz akşam yemeği ya da bir şeyler içmek için toplandığında sürekli ortadan kayboluyordu. Bu endişe vericiydi ve Hera her şey yolundaymış gibi davranıyordu. "Sanırım öyle."

Derimin üzerinde bir iğne batması hissi patlak verdi. Ağır bir yükün ağırlığını hissettim.

bakışları sırtımda bir delik açıyor.

Başımı çevirip baktım.

Kocam açık bara yaslanmıştı. Damat partisinden iki adam yanında duruyordu ama Zeno kristal bardağının kenarından beni izlemekle meşguldü.

Bakışları tembelce Shaun'un üzerinde gezindi ve çenesi gerildi.

Zeno'nun eski hokey oyuncusuyla olan küçük dostluk gösterimden hoşlanmadığını anlamak için dahi olmaya gerek yoktu. Onu kızdırabileceğimi bilmek beni memnun ediyordu.

Kocama sırttım ve onu kovarak arkadaşlarıma döndüm.

Zeno

Karımın bir sevgilisi olmasını umursamamak ile sadakati sürdürme ateşkesimizi bozduğu için öfkelenmek arasında giderek genişleyen bir ayrım var.

Shaun Jacobsen III etrafta lanet olası bir İngiliz kraliyet ailesi gibi dolaşırdı. Ailesi Montardor's Ravens'ın sahibiydi ve prestijli bir imparatorluğu yönetiyor, çevremizdeki aynı insanlarla omuz omuza sürtünüyordu. Karıma yeniden kavuşmuş aşıklar gibi sarılışını izledikten sonra, yüzünü balkabağı gibi oymak için dayanılmaz bir istek duydum.

Aklı başında bir yanım bunun platonik olduğunu söyledi.

e irrasyonel yanım o orospu çocuğuna bana neden cezalandırıcı dediklerini göstermek istiyordu.

Onunla ilgili her şey beni tetikledi - kolay çekiciliği ve altın rengi bakışları. Aramızdaki keskin farklar, onun ağzında gümüş bir kaşıkla doğduğunu, benim ise sokak aralarındaki kumdan doğduğumu ve yiyeceğin kıt ama dayağın bol olduğu bir evde büyüdüğümü hatırlatıyordu.

Omuzlarımı geriye attım ve viskimi bir dikişte yudumladım.

Donovan kendi bardağına karşı bir sırtış sakladı.

Çocukluk arkadaşım Romero St. Clair, umursamaz bir tavırla beni kışkırttı. "Sen şeffafsın."

"Neden bahsettiğinizi bilmiyorum." Bardağı kararlı bir gümbürtüyle bar tezgahının üzerine bıraktım.

Kıskançlık, boynumdaki papyonu bir ilmik gibi hissettiren ve eklemlemleri çatlatma ihtiyacıyla sıkın yabancı bir duyguydu.

Küçük melek kanatlarını açıp krallığıma girdi ve ben onun karizması ve mağrur bakışları karşısında yenilmeyecektim. Saat üçü vurmadan önce tüylerini pençeleyecek, boğazını sıkacak ve ona kefareti ödeyebileceği tek pozisyonu gösterecektim.

Dizlerinin üzerinde, dudakları sikimin etrafında gerilmişti.

"Bu senin düğünün. Bizimle kara kara düşüneneğine git karınla birlikte ol," dedi Romero.

Onu görmezden geldim.

Bir kaşını kaldırdı.

Romero ve ben sekiz yaşındayken sokaklarda tanıştık. Babam sırtıma bir kemer indirmiş ve fazladan bir boğaz daha doyuracak kadar para olmadığını söyleyerek beni evden kovmuştu. Her gün aynı rutin: öfkesini benden çıkarıyor ve beni kendi başımın çaresine bakmaya terk ediyordu. o gece, dilenmek ya da çöplüğe dalmak istemiyordum. Dondurucu soğukta bir ara sokakta çömeldim ve bu kâbusun bir an önce ermesini istedim. Romero beni böyle buldu. Kanlı gözü ve kırık dişiyle bana yarısı yenmiş kruvasanını uzattı. Karmaşık ailelerden geliyorduk ve o akşam bir dostluk kurduk. Yıllar sonra De la Croix'lar tarafından evlat edinilip okyanusları aşana kadar birbirimizden ayrılmadık. Koşullara ve zaman rağmen iletişim halinde kaldık.

Ve bugün gururla söyleyebilirim ki arkadaşım kendisi için harika bir şey yaptı.

Romero St. Clair yeraltı dünyasının en korkulan ve saygı duyulan isimlerinden biriydi.

Alay etmesine rağmen, düğünüme katılmak için gelmesini takdir ettim.

"Neden gidip son yarım saattir gözlerini diktiğin kırmızı elbiseli güzel sarışınla konuşmuyorsun?" Donovan Romero'ya takıldı.

etrafımda dönmeme neden oldu.

Bu gece kırmızı elbiseli sadece bir sarışın vardı.

Uyuşturucu baronunu avukatla göz göze yakaladığımda hedefi vurduğumu anladım.

Dacia Hill.

Kahkahamı bir elimle bastırdım ve çenemi kaşıdım. "Darla'nın ablası Ro. Söylentilere göre eğlence olarak erkekleri küçük orospulara dönüştürmeyi seviyormuş."

Romero bir elini saçlarının arasına soktu, gri gözleri meydan okuyan bir ifadeyle parıldıyordu. "Bekâr mı?"

"Söylediklerimin tek kelimesini bile duymadın mı? O ek iş olarak dominatriks yapan avukat. Sen daha lütfen demeden sikini kafese sokar."

"Kulağa cennette yapılmış bir eşleşme gibi geliyor." Donovan hafif bir sırıtışla başını salladı ve telefonuna baktı. "Beyler, karım bana mesaj atıp duruyor. Size sonra yetişirim."

Sırtımızı sıvazladı ve eşi Heidi'nin bulunduğu masaya doğru yürüdü, Sat.

"Seni uyarıyorum, Ro. Dacia'dan uzak dur." İhtiyacım olan son şey en iyi arkadaşım karımın kız kardeşini beceriyordu ve işleri karıştırıyordu. Romero etrafta biri değildi. Onları sev ve bırak zihniyetine sahipti. Mesleği kimseye bağlanmasına nadiren izin verirdi.

"Je ne fais aucune promesse," dedi Romero, takım elbise ceketinin düğmelerini iliklerken. Göğüs kılıfında bir sürü bıçak sakladığını biliyordum. Silahın yuvarlak namlusu yerine bıçağın keskin kenarını her zaman tercih etmişti. "Bana şans dile."

". " sonu iyi bitmeyecek. "İyi şanslar."

Düşüncelerimle baş başa kaldığımda bakışlarım odanın içinde dolaşırken Céline ve Éva ile konuşan Darla'ya takıldı.

Benim incelemem altında biraz kekeledi ama ailemle sohbet ederken hevesli bir tavır sergilemeye devam etti.

Gece boyunca papyonuma bakıp kaşlarını çattığını fark ettim. Sırf onu kızdırmak için onun tokasıyla kravat takmayı bilerek ihmal ettim.

Benden hoşlanmıyormuş gibi davranmasına rağmen, küçük melek şeytanını sahipleniyordu. Üzerimde izini görmeyi seviyordu.

Darla bana bir kez daha baktı ve ben de kararımı vererek bardan çıktım, görevdeki bir adam gibi onu aramaya başladım.

İlk dansımızın zamanı gelmişti.

CHAPTER 18

Hades ve Persephone

Darla

Düğün şenlikleri sona erdi ve satranç savaşı başladı.

Bütün gece Zeno, Shaun bana yaklaştığı anda bir volkan gibi patlamaya can atan evcilleşmemiş bir enerjiyle kaynıyordu.

Oyun oynamayı seven biri olmasam da, Zeno'ya karşı avantajlı olduğumu bilmek beni memnun ediyor ve zedelenmiş egomu besliyordu.

Ailenin geri kalanı yatmaya gitti ve sta da ortalıktan kayboldu. Şimdi sadece o ve ben, karanlık fuayede, ağır bir sarkaç gibi salınan çalkantılı duygularımızla bir çıkmazda duruyorduk.

"Bana odamı göster," dedim, sanki yeni bir odaya giren ve emirlerimi yerine getirecek bir hizmetkâr talep eden bir asilzadeymişim gibi. "Kocacığım."

Fırtınalı gözleri cüretime inanamıyormuş gibi beni değerlendirdi. "Ağzından çıkanı kulağın duysun, karıcığım."

"Hoşuna gidiyor. Aksi takdirde benimle evlenmezdin, tatlım." O ilerlerken ben bir adım geri çekildim, satranç taşının bir kare geri gitmesi gibi. "Şimdi, lütfen, bana odamı göster."

Aramızda cızırdayan cehennem, ilişkimizin doğasının bir kanıtıydı: Zeno ve ben, o beni çiğ çiğ sikene kadar azalmayacak ölümcül bir çekimle lanetlenmiştik ve boğazım onun adını haykırmaktan kısılmıştı.

Zeno sinsice ilerledi ve beni bir prenses ayağa kaldırdı. Karşı kanada doğru ilerlemeye başladı ve ben de kollarımı boynuna doladım.

Bizi kaderimize götürürken boyun eğmiyordu. Pro le'sine baktım, öfke ve özlem, boş bir zemindeki kreptusküler bir gölge gibi birbirine karışmıştı.

Tavandan bir velaryum gibi sarkan mum ışıkları sayesinde yüzünde oluşan gölgeler, çenesinin keskin hatlarını, dudaklarının dolgunluğunu ve kirpiklerinin uzunluğunu vurgularken, bakışları kollarının arasında, uysal, yumuşak ve tamamen kendisine ait olan bana yöneldi.

Çivilerimi siyah saçlarında gezdirmek için koşulsuz bir istek alevlendi. Ardından, benim tokamla kravat takmadığı için papyonunu çekip almak için amansız ihtiyaç duydum. Her hareketi titizlikle hesaplanmıştı ve beni kızdırmak için aksesuarımı atladığı apaçık ortadaydı.

Bunun beni ne kadar rahatsız ettiğini göstermek yerine, "Beni gerçekten odama mı götürüyorsun?" diye sordum.

"Hayır, seni zindanına götüreceğim, orada seni öyle güzel bağlayıp öldüreceğim ki kime olduğunu asla unutmayacaksın."

Oh, Tanrım. "Ne için bir zindanın var?"

"Efendilerini sınavan güzel küçük fahişeler için." Zeno büyük merdiveni her seferinde iki basamak tırmandı.

Issız bir kanattaki bir odaya ulaştık ve Zeno beni ayağa kaldırdı. e siyah kapılar beni bilinmeyenle, diğer tarafta ne olduğuna dair düşüncelerle alay ediyordu.

"Ben sana ait değilim," dedim hararetle, elbisemin eteğini düzeltirken.

Ama bir parçam bir yere, birine ait olmak istiyordu.

Karşılık vermemden hoşlanmayan Zeno boğazımı sıktı ve beni kapıya doğru itti. Elmas kolyem tenime batıyordu ve bana cam gibi davranmamasını seviyordum.

", " diye uyardı. "Sadece farkına ."

"Bizim de bir son kullanma tarihimiz var," diye hatırlattım ona, içimden bir ses peri masalımızın bir son kullanma tarihi olmayabileceğini söylese de... altın gün batımları, yağmurlu yollar ve bizim için pitoresk bir son olabilir.

Zeno sıırttı, kapıları açtı ve beni nazikçe içeri itti. Tökezledim ama düşmeden önce kendimi yakaladım. Etrafımda dönerek ona ters ters baktım ama kelimeler boğazımda düğümlendi.

Zeno bir yenilgi hissiyle ceketini ve papyonunu çekiştirerek yere fırlattı. Kıskançlık, gergin yüzünde bir alt ton olarak kaldı.

Gömleğinin düğmelerini beni nutkum tutulmuş bir halde bırakan bir acelecilikle silüetinin çizgileri.

"Burası bir zindan değil." Ona bakmamak için arkamı döndüm, kalbim güm güm atıyordu.

e oda bir çatı katı büyüklüğündeydi, bordo ve siyah dokunuşlarla erkeksi bir havası vardı. Altın aksanlar mobilyaları süslüyordu. İpek bir baldachin

odanın ortasında duran dört direkli, Kaliforniya kralı büyüklüğündeki yatağın üzerinde bir sinosure gibi duruyordu. e oda bir ışıkla aydınlatılmıştı

yerine, bir kürsü üzerinde duran iki taht ve anın duygusallığını artıran çok sayıda mum. silahlarınızı dinlendirmek ve fesat merakınıza teslim olmak için bir yerdi.

Zeno arkama geçti, kollarını belime doladı ve sırtımı kaslı ön kısmına doğru çekti. "Bu gece çok çarpıcı görünüyorsun," diye kulağıma fısıldadı, nefesi yüzümü çevreleyen yumuşak dalları havalandırıyordu. "Cennetten doğruca kollarıma gelen bir melek gibi."

"Bahse girerim bunu bütün kızlara söylüyorsundur," diyerek haftalar önce ona söylediğim sözlerle alay ettim.

Burnu omzumun boynumla birleştiği kıvrımın üzerinden geçti ve kokumu içine çekti. "Sadece sen, Darla."

Zeno'nun sert elleri bedenimi hararetle haritalandırırken, aidiyet derimin altında dolaşıyor, her hayati organ onun özülle kaplanıyordu.

"Bana sadık kaldın mı?" Parmakları elbisemi çözmeye başladığında sordum. Parmak eklemlerini omurgamda gezdirip, kıymetli bir hediye açıyormuşçasına yemyeşil kumaşı vücudumdan aşağı iterken doğruldum.

"Lanet olası bir keşiş gibi," diye ısırıldı, elbisemden dışarı adım attığımda elbisemi kenara itti. Beni belimden tutup döndürdü. Sessiz bir nefesle onun kollarına düştüm. Ensemi kavradı ve askısız beyaz sütyenimin üzerinden sağ göğsümü sıktı. "Ama siz, Müdür Hill, sözünüzün eri bir kadın değilsiniz."

Bunun Shaun ve resepsiyondaki küçük ekranla ilgili olduğunu anladığımda cevabımı yuttum. Zeno ve benim bir anlaşmamız vardı, evet, ama o

Birlikte olmadan önce kiminle yattığım umurumda olmamalıydı. Bu sınırlı bağları olan görücü usulü bir evlilikti.

Yine de kendisine rağmen umursuyordu ve bu kalbimi yumuşattı.

Haddimi aşmak istemedim ama beni savunmak için söylediği her kelimeyi, bana verdiği her hediyeği birdenbire yeni bir ışık altında gördüm.

"Nişan partisinde beni neden savunduğunu söyle..." Zeno küfretti ve alnını benimkine bastırdı. "Yalan söyleme, lütfen."

Gözler ruha açılan pencerelerdi ve Zeno yüzünün altında yatanları görmeyeyim diye gözlerini kapattı. "Anneni her zaman sevmezdim ama seni başkalarının önünde nasıl aşağıladığını gördüğümde ondan nefret etmeye başladım. Sana saygısızca hitap ediyor ve seni eğlendirmek için bir maymunmuşsun gibi davranıyor. Bu yüzden ona haddini bildirdim ve bunu yine yaparım."

Dürüstlüğü kalbimdeki boşluğa merhem oldu.

Avucumu çenesine bastırdım ve dokunuşum bir ilaçmış gibi gözle görülür bir şekilde titredi.

"Onu becerdin mi Darla?" diye sordu nally.

"Hayır. Shaun benim en iyi arkadaşlarımdan biri. On yıl önce öpüştük ama hepsi bu kadar. Hâlâ bakireyim ve istediğim tek kişi sensin," diye fısıldadım. "Sadece seni, Zeno."

Başparmağı alt dudağımı sildi ve rujumu mahvetti. Beni dağınık görmek hoşuna gidiyordu. Kusurlu. "O zaman benimle sadece oynuyordun?"

"J'aime quand tu es jaloux."

Kıskanmana bayılıyorum çünkü bu, evlilik sözleşmemizin soğuk şartlarının ötesinde beni önemseydiğini kanıtlıyor.

Zeno'nun saçlarını örüp çekiştirerek kafa derimde tatlı bir acıya neden olmasıyla cehennemimizin alevleri yükseldi. "Beni alt ettin, güzelim. Bunu bir daha asla yapma." Kıçımı tokatladı ve nefesim kesildi. "Bunu son uyarın olarak kabul et."

Zeno saçındaki tokaları çıkardı ve güçlü kalçası benimkinin arasına girdiğinde kendimi sabitlemek için dirseklerinin kıvrımlarına tutundum. Ona karşı hareket ettim ve sessizce hazır olduğumu söyledim. Sütyenimin klipslerini açtı ve tangamı hiç acele etmeden yırtarak beni

Topuklu ayakkabılarım, çoraplarım, elmaslarım ve tacımdan başka bir şeyim yoktu.

Eli bir kez daha boğazımı bir boa gibi kavradı, havamı daralttı ve bir hitabeye yer bırakmadı. "Eğer seni bir erkekle platonik olmayan bir şekilde gülümserken ve gülerken görürsem..." Burnu yanağımı sıyırdı. "Kafatasına üç kurşun sıkacağım. Nadiren boş tehditler savurduğumu yakında anlayacaksın, bebeğim." İki kör arkamdan ıslak amıma hiç pişmanlık duymadan saplandı. Yarı zevk, yarı acı içinde miyavladım. Çeneleri ağzıma getirdi ve içeri itti. Yeni bir oyun başlarken doymak bilmez bir şekilde yaladım. Karı kocalıktan sapıyorduk. Kral ve kraliçeden. Artık rollerimiz efendi ve evcil hayvandı. "Bana itaatsizlik etmen için sana meydan okuyorum, Darla."

Nefeslerim . Kalp atışlarım ona .

Ruhum ona ait.

Zeno'nun karanlığı üzerime döküldü ve açgözlü bir odalisque gibi her damlanın tadını çıkardım. Kocamın gölgesi altında kendimi özgür hissediyordum, tüm yok oluyordu ve onun bana ihtiyacım olduğunu hiç bilmediğim bir şekilde bakacağını biliyordum.

"Sana gerçekten cezalandırıcı mı diyorlar?" Zeno çenesini ağzımdan çektiğinde mırıldandım.

Gözlerindeki karanlık parıltı alayla dans ediyordu. Yüzünü benimkine yaklaştırdı ve gizli bir sesle fısıldadı: "Bir canavarla evlendin Darla ve benim ahlaksızlığımın boyutlarını öğrenmek üzeresin." Dişleri çenemi ısırdı. "Güvenli kelimeni unutma, küçük melek."

"Beni tekrar böyle boğmayı unutma. Hoşuma gitti, Zeno."

Sanki bir parçamızın aynı kumaştan kesildiğini fark etmiş gibi çenesini sıkı. "Ben temizim ve seni çiğ istiyorum, karıcığım."

"Hap kullanıyorum... ve seni çiğ istiyorum, kocacığım."

Zeno dekolteme durmaksızın öpücükler kondurarak beni geriye doğru yürüttü ve ben de kaderim onun ellerindeyken körü körüne onu takip ettim. Kulüpteki sözlerini hatırladım ve heyecanla dolup taşım.

Sana ipleri göstereceğim, bebeğim. Sana vücudunu neyin çılgılık attırdığını öğreteceğim.

Kim olduğunu asla unutmaman için dilimi, çenemi ve sikimi kullanacağım.
sana hakim oldum.

Yerine koyduğum şeyin ıslısı, Zeno'nun dokunuşunun közü ve kendi kabaran libidom tenimi terden sırlıslam etti.

Kürsüye ulaştık ve beni .

Şehvetin olduğu bir sisin içinde, Zeno'nun tahtına gömülüşünü izledim, gerçekten de cehennem kralını andırıyordu, arkasından ames fıskırıyordu. Karmakarışık saçları, pırıl pırıl parlayan kahverengi gözleri, sert göğüs kaslarını ve ağız sulandıran karın kaslarını ortaya çıkaran açık gömleğiyle Zeno, dünyayı parmak uçlarında tutan bir kibir abidesiydi. Aynı parmaklarını cilalı ayakkabılarının altındaki zemini işaret etmek için de kullanıyordu.

"Sürün."

Son tereddüt kırıntılarım da cinsel arzularımla birleşince yok oldu.

Zeno'nun aşağılayıcı sözlerinin köklerinden gelen güç, dizlerimin üzerine çöküp bakışlarını rehin alarak sürünürken içimde kabardı.

Sen de ona sahipsin, Darla. O da şu anda sana ait ve o da senin gibi bu ezici gerçeğe mücadele ediyor.

Zeno bana bir zayıflık katmanı gösterdikten sonra kontrolünün bir kısmını geri almaya çalışıyordu.

Kemerinin ilmiklerden fırlarken çıkardığı vınlama sesi kalbimin sesini yansıtıyordu.

Yere bir kez vurdu. Tenimde hissetmek için sabırsızlanıyordum.

"Buraya gel." Elmas kolyemi bir tasma gibi kavradı ve beni bacaklarının açık V'sine doğru kuvvetle çekti. Eliyle pantolonunun fermuarını açtı ve kalın, ereksiyon halindeki siki sert karın kaslarına doğru uzandı. Ağzımda tükürük birikti. "Benim için bir gösteri yapmak istedin.

Başka bir erkekle mi? Beni kızdırmak, heyecanlandırmak mı istedin?" Çenemi sıktı. "Ağzın bunun bedelini ödeyecek. İyice aç ve em bebeğim. Affedilmeyi hak et."

İnledim, kalın ucu dudaklarımın arasından geçiyordu. Bakışlarımı ondan ayırmadan emdim, emdim ve o kadar kuvvetli emdim ki

Bana canavarca bir inilti. Onu ağzımın derinliklerine çekerken ellerim kalçalarına gömüldü ve sevdiği sürtüğe dönüştüm. Kokusu burun deliklerime doldu ve tadı mükemmel bir coşku karışımıyla tat tomurcuklarıma nüfuz etti.

Amım şişti.

Sikini ağzımdan çıkardım ve üzerine tükürdüm, ellerimle o inçleri çalıştırdım ve nazlı bir bakışla yarığını yaladım. Dişlerim hassas esh'ini sıyırdığında başını geriye attı ve bana sertlikten, özensizlikten ve hiçbir çekingenlik olmadan vahşilikten hoşlandığını söyledi.

"Je t'en prie." Bağışlayıcılığım gövdesine yayıldı. "Affet beni."

Zeno bağışlayıcı bir ruh halinde değildi.

Saç tellerimi avuçladı ve başımı geriye doğru sürükledi. Kızgın kahverengi gözleri beni olduğum yere mıhladı. "Yeterince üzgün değilsiniz, Müdür Hill." Kemerini kışkırttı ve usulca haykırdım. "Kurtuluşunmuş gibi em ." Çat. "Sınıfımda en yüksek notu almak için yarışıyor muydun gibi em." Çat. "Ve boğulana ve öğürene kadar boğazından aşağı em." Çatlak. "O saygısız ağzına olan borcum bittiğinde özürüne ben karar vereceğim."

Talepleri karşısında neredeyse bayılacaktım, sikini tekrar ağzıma aldım, arkaya vurduğunda öğürdüm. Gözlerim acıdı ama durmadım. Başım sallanıyordu ve ben onun boyutuna alıştıkça aleti yavaş, işkence gibi bir hızla girip çıkıyordu.

Zeno da yavaş bir ruh halinde değildi. "Darla."

Bir eliyle elmas kolyemi tuttu ve diğer eliyle başımın arkasını kavradı, sonra derinlere doğru itti, kendini boğazıma kadar soktu.

Boğuldum, gözlerim büyüdü.

Çekti ve tekrar yaptı.

Gözyaşlarım çukurlaşmış yanaklarımdan aşağı süzülüyordu ama kendimi hiç bu kadar kendimde hissetmemiştim.

istediğim şeydi.

Zeno, kontrolsüz.

Zeno, beni bir vahşi gibi alıyorsun.

"Yaramaz kızlar efendileriyle her oyun oynadıklarında ağızları yarakla doluyor," diye homurdandı. ose sadistic tendencies of his ared ve kolyemi tutan el sıkılaştı. Daha da çok boğuldum. "Şşş. Şşş. Seni eğitmemiz gerek bebeğim. Benim ödül karım ama hâlâ yerine gereken evlilik görevlerin var. İster gırtlığını siktirmek için dizlerinin üzerine çök, ister o ateşli küçük amcığını dilimle sikebilmem için yüzüme otur, her zaman dediğimi yapacaksın. Anladın mı Darla?"

Gözlerimi kırpıştırarak başımı salladım, boğazım onun kalın şaftı tarafından acımasızca gerilmişti. Tanrım, buna bayıldım.

"Aferin kızıma." Aletini hafifçe dışarı çıkardı ve nefesim kesildi, tükürük bir şelale gibi içimden aktı. Çenemden aşağı. Boynumdan aşağı. "Şimdi rahatla ve benim için nefes al."

Yaptım.

Zeno tekrar içeri girdi ve ben pençelerimi onun kalçalarına geçirerek ağladım.

ve güzel kocam beni acımasız bir tempoda yüzümü sikti.

Oda benim çığlıklarım, onun erkeksi homurtuları ve sikinin ağzıma girerken çıkardığı seslerle dönüyordu.

"Mon Dieu, comme tu es parfaite." Her taşak derinliğindeki itiş daha çok ağlamama neden oldu. "Ve sen benimsin. Boğazındaki sikim bunu söylüyor. Burnundaki yüzüğüm bunu söylüyor. Ve ayakkabımın üzerine döl damlatan azgın amcığın bunu söylüyor. Bunu asla unutma." Zeno'nun yüzü vahşice bükülürken, kenara yakın bir yerde sallanıyordu. Boğazımdaki kaslar onun saldırısı yüzünden gevşemişti. "Her gece merhametimde olman anlamına gelecekse, adıma olan her kuruşu tüketirim." Burnumu sıkarak nefes alma yeteneğimi elimden aldı ve cinsel iştahını doyuracak bir seks oyuncağından başka bir şey değilmişim gibi içime girdi. "Ve sen bunu seviyorsun -"Sana sahip olmamı seviyorsun Darla." Hırıltılı bir şekilde inledi ve sesi içimde yankılandı. "böyle özür dileyeceksin."

Zeno'nun siki nabız gibi atıyor ve döl şeritleri boğazımdan aşağı akıyordu.

Vücudum onun melodisiyle titredi ve yutabildiğim kadarını yuttum. Özünün bir kısmı dışarı damladı, ama kocam ngers'ını sürükledi.

Çenemi tuttu ve Hades'in Persephone'ye nar tanelerini yedirdiği gibi her damlasını bana yedirdi.

Zeno beni kollarımın altından tutup kucağına çektiğinde, buluşmamızın başından beri aşırı uyarılmış bir halde kemiksizdim, yere çökmüştüm. Neredeyse saygıyla boynumu öptü ve ben de yavaşça sakinleştim. "Seni gerçekten evcilleştirmek istemiyorum, Darla. Aslında, senin şımarık tarafını seviyorum. Senin de buna hevesli olduğunu bildiğim için cezayı vermek beni çok zorluyor."

"Affedildim mi?"

"Henüz değil." Alaycı bir şekilde sırtarak çenemi kavradı.

Rimelim yüzümden akmış ve rujum dağılmıştı. Bir son gibi görünüyor olmalıyım, ama kocam bana bir tanrıça gibi baktı. "Dünyanın önünde benim kraliçemsin." Başındaki tacı aldı ve umursamazca yere bıraktı. "Ama kapalı kapılar ardında, her zaman benim küçük güzel fahişem olacaksın, Darla."

"Evet." Hatırlatma üzerine iç çektim.

Ve yüzümü mendillerle şefkatle temizlediğinde, kalbim bir daha rahatladı.

Uzun bedeni tahttan indi ve bizi kırmızı ipek çarşaf ve şeffaf perdelerle kaplı, yeryüzündeki cennetin sahte yanılsamasını veren sayvanlı yatağa doğru götürdü. Zamanın önemli olmadığı ve önemli olan tek şeyin esh'in verdiği zevk olduğu bir yer.

Kocam beni yatağa fırlattı. Sırt üstü düştüm ve göğüslerim zıpladı. Gözleri yeni bir açıklıkla parladı ve dudaklarını yaladı.

Zeno topuklu ayağımı göğsüne dayadı ve stiletto'mun tokasını yavaşça açtı. Göz temasını kesmeden işlemi diğer ayağım için de tekrarladı ve bunun hayatımda yaşadığım en seksi şeylerden biri olduğuna yemin ettim.

Ayakkabılarımı yere attıktan sonra kalan giysilerini çıkardı ve bir kedinin zarafetiyle yatağa tırmandı. e şilte 1.80'lik gövdesinin altında ezildi.

Chaleur'de, karanlık odada onun sadece bir anlık görüntüsünü yakalamıştım. Şimdi tüm güzelliğini içime çekerken, büyülenmişim.

Zeno Gianni De la Croix bir sanat eseri idi. Bir Rönesans heykeli

Sırlar ve vaatlerle dolu, ihtişamını sergilemek için yuva mermerinden işlenmişti. Vücudu , gergin kaslarla bilenmiş, bronzlaşmış teni -siyah saçlarıyla hafifçe tozlanmıştı- savaş yaralarıyla gölgelenmiş ve dövmelerle süslenmişti. Bakışlarımı sol mürekkepli kolunda gezdirdim. Omzunda siyah bir kuzgun vardı. Köprücük kemiğine yakın bir yere kadar uzanıyor ve kolunun üst kısmından aşağı dökülen ve ön kolundaki çeşitli unutulmaz görüntülerle birleşen bir dizi kafatasının üzerine tünüyordu. Güller, bir kral kartı ve bağlılık, onur ve sadakat sözcükleri tasarıma kazınmıştı. Ama benim dikkatimi çeken sağ kolundaki İtalyan atasözü oldu. Senza tentazioni, senza onore. Günahın olmadığı yerde zafer de yoktur, diyordu. Boynundaki altın haç alay eder gibi parlıyordu ve bu ironikti çünkü kocam azizden çok şeytandı. Işıl ışıl odamızda, hayattan daha büyük görünüyordu ve ben gölgeli bir kralın hüküm sürdüğü ve asphodel elds'in geliştiği bir diyara boyun eğmekten başka bir şey istemedim.

Zeno kalçalarını ayırdı -hâlâ beyaz çoraplar giyiyordu- ve uyarılmaktan yapış yapış olmuş ve ihtiyaçtan şişmiş amımın görüntüsüyle yemek yedi. "Sikimi derinlemesine yalamak seni bu kadar azdırıyor mu, karıcığım?"

Yalan söylemenin bir anlamı yoktu. "Oui."

Burun delikleri açıldı ve bacaklarımın arasında karnına doğru alçaldı, boğazını yemek için sabırsızlanıyormuş gibi yukarı aşağı oynattı. Dili yarığıma değmeden önce en mahrem eshimi içine çekti. Kıpırdandım, yanlışlıkla onu ittim. "Zeno!"

"Efendi Zeno," diye düzeltti, amımı tokatlayarak.

İnledim ve altında kıvrandım.

Zeno boynundaki altın haç çıkardı ve titreyen ellerimi dua tokasıyla bir araya getirdi. Zinciri birleşik bileğimin etrafına üç kez doladı ve yer bırakmadı.

Haç, dine küfreden bir şey gibi asılı duruyordu.

Bu ibadet yatağında kocam benden bir adak yapmak istedi.

"Benim adım ne?" Sabırsızlıkla bedenimi kendisine doğru çekti ve altımda kayan ipek çarşaflar kızarmış tenimi serinletti.

"Usta Zeno."

"Güzel. Şimdi tüm kötü kızların yaptığı gibi günahlarının kefareтини ödeyeceksin, mon ange." Kalçalarımı açmam için beni ikna etti ve kalçalarım, omurgası mükemmel bir şekilde çatlamış bir kitabın sayfaları gibi açıldı. "Sırt üstü yat." Parmaklarıyla amımı araladı ve tükürdü. "Ellerin bağlıyken." Uğursuz sırtışını klitorisime damgaladı. "Ve affedilmek için çığlık atarken."

Zeno Fransız öpücüğüne yepyeni bir anlam kazandırırken başımı arkaya attım. Hakkını alan bir hükümdar gibi her parçamı yalayıp yuttu. Kalçalarım titriyor ve sıcak dilinin her darbesinde inliyordum. Bağlı ellerimle saçlarını okşadım, haç Zeno'nun alnında sallanıyordu. "Oh, Tanrım. Oh, Tanrım."

"Sadece ben izin verdiğimde boşalacaksın yoksa cezalandırılırsın, tatlım." Sertçe nefes aldım.

Kocam klitorisimi acımasızca okşadı. Dilinin ucuyla daireler çiziyordu. Ağzının içine çekiyordu. Yumuşakça pompalıyordu. Beni deli ediyordu.

Gözlerindeki kendini beğenmiş pırıltı bedenime ne kadar hâkim olduğunu .

Yatağın etrafındaki perdeler gece esintisiyle dalgalanıyor, tıpkı çarpan kalbim gibi ses çıkarıyor, çığıklarımın korosuna katılıyordu.

Dudaklarımdaki tek isim Zeno'ya aitti.

"Özür dile," diye emretti, dili açıklığıma girdi, beni o kadar iyi becerdi ve becerdi ki ruhum şarkı söyledi.

"Özür dilerim. Özür dilerim." Kalçalarım ona doğru savruldu ve çaresizlikle dilini becerdim. "Lütfen, lütfen, lütfen!"

"Beni yine kışkandıracak mısın?" Parmakları meme uçlarımı koparıırken, ağzı sanki bir yuva enstrümanıymış ve dudaklarımdan kaçan her nefesli gerginliğin uzmanıymış gibi amımla oynuyordu.

"Hayır, Efendim." Beni yerken çıkardığım sesler ve onun aşıktan inlemeleri en görkemli ilahileri yarattı. Öldüğüm güne kadar her gece duymak istediğim bir şey. "Şimdi, lütfen, izin ver

Gel!"

Bu adamın beni bütünüyle yutmasını ve geride tek bir kemik bile bırakmamasını istiyordum.

Ayaklarımızın altındaki zemini yarmasını ve beni, önemli olan tek şeyin biz ve bu sarhoş edici heyecan olduğu bir yere sürüklemesini istedim.

Zeno bana izin vermedi.

Ve içimde bir noktaya vurduğunda kendimi tutmanın sonuna gelmiştim.

Ben.

Vücudum onun dikkati altında titredi ve çılgılığım zirveye ulaştı. Aydınlığımın onun karanlığıyla birleştiği yeri ateşliyordu.

Gözlerimin kenarlarından yaşlar süzüldü ve nefesim kesildi, hala geliyordum, hala af diliyordum, hala kocam için yalvarıyordum.

Perdelerin arasından sızan bir parça ay ışığı, Zeno'nun dilinin amımı yalamak için dışarı çıktığı anı aydınlattı. Güzel, otoriter kocam bir kötü adam gibi gölgede kalmıştı ama dizlerinin üzerine çöktüğünde yatağımızı çevreleyen mumların yumuşak sarı parıltısı vücudunun ana hatlarını ortaya çıkarmıştı.

Zeno elinin tersiyle çenesini ve ağzını sildi ve diğer elini taş gibi sertleşmiş sikine götürdü. Saçları darmadağınık, gözleri gece gibi siyah, iri gövdesi kabarmış bir zorba gibi görünüyordu.

"Daha fazla bekleyemem," dedi kısık gözlerle. "Seni istiyorum."

Zincirlenmiş ellerimi bir teklif gibi kaldırdım. "Sen beni alırken ben de sana dokunmak istiyorum."

Zeno zincirini çıkardı ve hızlı bir vuruşla boynuna geri taktı. e haç hak ettiği yere yerleşti.

Ellerim onu yeniden öğrenmek için göreve koyuldu. Çıplak kaslarına dokundum ve karın kaslarının, kaslarının, pazılarının, her şeyinin her girintisini çizdim. Her birinde bir hikâye olduğunu bilerek yara izlerinin ve dövmealarının izini sürdüm. Onun yolculuğunu dinlemeyi arzuluyordum ama bu başka bir gecenin konusuydu.

Avuçlarım omuzlarına dayandı. "Sen mükemmelsin, Zeno."

Bakışları benimkine kaydı. Yüz hatlarında bir parça acımasızlık belirdi. Zırhında bir çatlak daha olduğunu sezdim ve iltifatıma neredeyse kızacaktı. "Sana zarar verecek, Darla. Ne kadar yavaş gitmeye çalışırsam çalışayım."

Kelimeler hırıltılıydı ama endişeyi duydum.

Aletin etkileyici uzunluğu ve kalınlığı göz önüne alındığında, ne kadar ıslak olayım bana rahatsızlık verecekti.

"Biliyorum." Yanaklarını okşayarak usulca gülümsedim. Belki de üzerindeki yara izleri beni üzüyordu. Onu farklı bir görmemi sağladı. "Ama bu konuda sana güveniyorum."

Vücudumla.

Asla kalbimle

değil.

Yüzünde çözemediğim bir duygu belirdi ve sonra beni sardı, kolları başımın iki yanını sarmıştı. Benim nefes verişlerim onun nefes alışlarıydı ve bu şimdiye kadar yaşadığım en samimi şeydi.

"Affedilmek mi istiyorsun?" Bacaklarımı beline doladı ve masaj yaptı. "Bana ne duymak istediğimi söyle."

Kime ait olduğumu sormak istemişti.

Ucu girişime değdiğinde son kararlılığım da kırıldı.

"Je suis à toi." Dudaklarım çenesinin üzerinde geziniyor, cümleyi şiir gibi tenine yazıyordu. "Et tu es à moi."

e kelimeler korkutucu bir gerçeklikle çınladı.

"Artık affedildin. Sen bana aitsin, mon ange." Zeno'nun eli boğazımı sıktı. "Zihin, beden ve ruh."

Kaçınılmaz sonu uzatmanın bir anlamı yoktu.

Zeno sonuna kadar çarptı ve ilk tanıştığımızdan beri ikimizin de istediği şekilde bana sahip oldu.

Sırtım dikleşti, göğüslerim göğsünü sıyırdı ve gözlerim tekrar sulandı.

O acıyordu ki, sesim bile çıkmıyordu.

Zeno kıpırdamadı, tamamen içime gömülü kaldı. Sıcak, yakıcı bir damga gibiydi. Duvarlarım onun etrafında sıkıştı ve o tıslayarak

Gözyaşlarım dinmek bilmediğinde yüzümde yoğun bir ifade belirdi.

Parmaklarını bir tüy yumuşaklığıyla sildi, parmak eklemleri hafifçe titriyordu. " mu acıyor? Durmak ister misin?" Zeno üstümde gergindi, sanki kendini tutmak onu fiziksel olarak acıtiyordu. Fırtınalı bakışlarıyla buluşmam için beni zorladı. "Konuş benimle, Darla."

Bir araya gelmenin verdiği mutluluk acıyı hafifletti ama kafam hâlâ sorular ve ifşaatlarla dolu bir denizde kaybolmuştu. Kollarımı boynuna doladığımda, bedenim onunkinin altında titrerken aklımdan tek bir düşünce geçti. "Neden benim takmadın?"

Tam o anda Zeno'nun ifadesi bozuldu ve alnını benimkine bastırırken kısık, boğuk bir ses çıkardı. Kalbi deli gibi çarpıyordu. "Özür dilerim," diye özür diledi yanağını okşayarak. "Çok üzgünüm, bebeğim."

Zeno beni incittiği, benimle oynadığı için üzgündü ama beni benden çaldığı için asla.

Ben onun en sevdiği günahımdım.

Kendimi ona ve bu akıl almaz bağlantıya teslim ederek, karşılık olarak kalçalarımı şaklattım. Elini birleştığımız yere koydu, başparmağıyla klitorisimi ovarak içimde olmasının verdiği acıyı dindirmeye çalıştı. " yok. Lütfen, hareket et. Seni hissetmek istiyorum."

"Je t'en prie." Saçlarımın bir tutamını kenara itti ve olmuş bir şekilde bana baktı. "Seni öpmeme izin ver."

Hiç yalvarmadı ama benim için bir kuralı daha çiğnedi ve istemeden de olsa onun üzerinde ne kadar güçlü olduğumu kanıtladı.

"Evet." Kuruyan gözyaşlarımın arasından başımı salladım ve dudaklarını dudaklarıma yapıştırdı.

Neredeyse şiddetle öpüştük, ağızlarımız çarpan dalgalar gibi birbirine yaklaştı. Zeno'nun saçlarımda sanki denizdeki gibi kıvrılıyor, onu sürüklenmekten koruyordu. Kendi parmaklarım sırtında geziniyor, ezilmiş tenini hissediyor ve dokunuşlarımla onu rahatlatmaya çalışıyordum.

Bileklerimi başımın üzerinde kelepçeleyen Zeno, içimde sadece ucu kalana kadar dışarı çekti. Kaybetme duygusuyla nefesim kesildi ve o benim

tekrar içeri itmeden önce ciddiyetle ifade etti.

Birden çığlık attım.

Sesi bir başka kirli öpücükle bastırdı.

Beni inleyen bir dizi sığ itme kuvveti alırken vücudum gerildi. Derinlere inmeye devam etti ve ucu içerideki özel bir noktaya değdi. Kapalı göz kapaklarımın arkasında bir takımyıldızı patlamasına neden oldu.

Her şey çok fazlaydı ama yeterli değildi.

"Kocasından nefret eden bir kadın için, sikimi çok iyi alıyorsun," diye homurdandı. "Değil mi, chérie?"

e diken sert vurdu. İkimiz de çok fazla kırılganlık göstermiştik ve hiçbirimiz bunun anlamıyla yüzleşmeye hazır değildik. O da bizi daha güvenli bir yere götürdü.

Havada bir değişiklik oldu ve satranç oyunu değiştirdi.

Zeno, sırf gardımı birkaç dakikalığına indirdiğim için beni - kraliçeyi ele geçireceğini - düşündü. Mon rouge à lèvres'den kırmızıya boyanmış alaycı ve çapkın sırıtişından kibir damlıyordu.

Dişlerimi sıktım, öfke göğsümün derinliklerinde ortaya çıktı ve şehvetimle vals yaptı. "Senden nefret edebilirim ama yine de seni istiyorum, Zeno. Büyük bir oyundan bahsettin, bu yüzden onu destekle. Burada sıkılmaya başladım."

Gözleri tehditkâr bir şekilde parladı. "Ne dedin lan sen?"

Hâlâ kendini tutuyordu ve bu benim için yeterli değildi. Söz verdiği tehditlerin hepsini istiyordum. "Beni sertçe becer... yoksa bunu yapması için başka birini bulurum, Usta."

Zeno dişlerini gösterdi ve iki eliyle göğüslerime vurmak için bileklerimi bıraktı.

İnledim, parmak izinin sıcaklığının kırılgan tenimde çiçek açtığını hissettim.

"Bir velet gibi çenen mi çalıştırmak istiyorsun? Seni bir velet gibi becereceğim." Belimi kavradı, kalçalarımı eğdi ve içime öyle bir girdi ki çığlık attım. Etrafım acı ve zevkin karışımıyla bulanıklaştı. "Benimle alay edersen ne olacağını sana göstereceğim. Sıkı tutun, ben sana

ders, seni küçük güzel fahişе."

Zeno damarlarımdaki re'yi ateşleyerek hızlı ve sert bir şekilde itmeye başladı.

Beni bir hayvan gibi aldı, sert sevişmemizin etkisiyle yatak sarsılana kadar hızı her saniye arttı.

Çarşafıara yapıştım ve yüksek sesle inledim. Yanılmışım.

sevişmiyordu.

savaştı. Ve

ben bunu

sevdim.

Zeno boynumdaki elmas kolyeyi sıktı. Yüzünde sert bir erkeklik ve tamamen sahiplenici bir ifade vardı, hava kaynağımı kesip beni ipek çarşafıların içinde becerirken. Hırıltılı bir ses çıkardım, parmaklarım onun kalın, etli göğüs kaslarını çiziyor ve karın kaslarına doğru iniyordu.

"Benden nefret ediyormuş gibi davranıyorsun ama sikimi sıkan bu ıslak kedi aksini söylüyor," diye hırladı cezalandırıcı bir dürtüyle. "Benim işkence tarzımı seviyorsun, küçük melek." pas. pas. pas. "Şu haline bak, bunun için yaşıyorsun."

İki büküm olmuşum çünkü ısladığımı hissedebiliyordum. Esh'lerimizin tokat seslerini ve kalçalarının, hiçbir kadının ilk seferinde istememesi gereken bir vahşilikle sikini bakire amıma sokmasını sevdim... ama Tanrım, sevdim.

Oksijenin yok denecek kadar az olması günah çıkarma kutumuzdaki her sesi keskinleştirdi. Sallanan yatak, perdeleri hışırdatan rüzgâr ve kocamın tatmin edici homurtuları havada en sevilen melodi gibi çınlıyordu.

Zeno boğazımı sıkan elini bıraktı ve ben nefes almak için yalvardım. Nefesim çiğ olarak girdi ve yukarıdaki Tanrı'ya bir dua şeklinde çıktı. Her hamlesinde haçı bana yaklaşıyordu ve ben de ağzımı haçın etrafına kapatıp kurşunu ısıırıyordum.

Bu gecenin zevki uğruna yarının kaçınılmaz acısını kabullenmek.

Zeno klitorisimle oynadı ve ben hıçkırıklarla inleyerek başımı arkaya attım, omurgamda aşağı yukarı karıncalanmalar oldu.

"Seni kim beceriyor?" Hızını hiç kesmedi, cehennemi beceriyordu

benden.

"Efendim," diye inledim, meme uçlarımı yalayıp emdiğinde çırpındım.

"Kim." pas. "Yap." pas. "Sen." pas. "Ait." pas. "Kime?" "Usta Zeno!"

"Aferin kızıma. Dersini çok iyi öğreniyorsun."

Kaygan siki dışarı çıktı ve ucu sol kalçamı sıyrarak döllerimi ve bir tutam bakire kanını beyaz çoraplarımın üzerine alaycı bir şekilde bulaştırdı. Titredim. Ahlaksızca sırttı ve intikam hırsıyla tekrar içime girdi. "Lanet olsun, her santimini çok mükemmel alıyorsun."

Zeno'nun eli saçlarıma dolandı, başımı aşağı eğdi, böylece vücudumda yarattığı kaosu izleyebildim. Göğüslerimin zıplamasını. karnımın titremesini. ıslaklığımın iç uyluklarımın her tarafına sıçramasını. kendini o kadar derine soktu ki, içimin sonsuza dek ona göre şekilleneceğinden korktum.

Elim ensesini kavradı ve istekli kalçalarımın onu ite ite karşıladım. "Boşalmak istiyorum. Çok yakınım."

Yumuşak ricamla tüm vücudu dalgalandı. "Hayır. Bunu hak etmedin, karıcığım."

Ellerimle yüzünü kapattım, Hades'in tutku sancıları içindeki tasvirini seyrediyordum. Siyah saç telleri şakaklarına yapışmıştı. Yaklaşan orgazmıyla savaşıırken çenesini sıkıyordu. Ağız uyarılmanın tortularıyla kaplanmıştı. Ve o çalkantılı gözler, korunaksız bir parıltıyla bana bakıyordu.

Beni çözdü.

"Lütfen," diye yalvardım. "Lütfen."

Onu her yerinden öptüm. Terden ısınmış göğsünü. Boynu, gerginlikten kordonlu. Ve gayretten agresif bir şekilde düğümlenmiş yüzünü.

"Lanet olsun." Sanki benim çözülmüş gibi inledi. "Usta'ya küçük bakirelerin ilk kez sikildiklerinde ne kadar sıkı olduklarını göster, bebeğim."

Bir çığlık atarak kollarının arasına düştüm.

Uçsuz bucaksız bir uçurumda boğulurken can simidimmiş gibi omuzlar.

Zeno Gianni De la Croix'nın öpücüğünün tadı biraz vahşilikle karışık özlem gibiydi. Nazik ve içten başlamıştı, enfes bir bahar öğleden sonrasında bir yudum crème de violette gibi, sonra asi bir hal aldı, diller birbirine ve dişler özür dilemeden ısırırdı.

"Çok güzelsin amına koyayım." Kocam sikini geri çekti - hala sertti çünkü boşalmamıştı - ve yerine amıma soktu, ben böylesine akıllara durgunluk veren bir boşalmanın tadını çıkarırken bana iki kez pompaladı. Islak parmaklarını ağzına soktu ve bir yaladı. Dölüm ve bakire kanım, yasak bir meyvenin suyu gibi damağını süsledi. "Ve tadın çok lezzetli, mon ange."

Tanrım, bu çok yanılttı. Buna bayıldım. "Sen hastasın, Zeno."

Sırıttı ve beni karnıma doğru çekti. "Siz de öyle, Müdür Hill. Şimdi kık yukarı ve yüz aşağı."

Zeno saçlarımı dizgin gibi çekip beni kaldırmadan önce nefes alacak zamanım bile olmadı, böylece dört ayak üzerindeydim.

Sikini girişime yerleştirdi ve tek bir yumuşak hamleyle kabzasına kadar soktu. Ciyakladım, ellerim çarşafın içinde kıvrıldı. Kıçımı tokatladı. "Çalıştır şu kalçaları. Seksi karımın beni sikmesini izlemek istiyorum."

Zeno'nun içten baritonuyla yaptığı bu iltifat, kalçalarımı deneysel olarak geriye doğru sallayıp onun itişlerini karşılarken yumuşak bir şekilde inlememe neden oldu. "Aferin kızıma." Her zamankinden daha derindi ve iç duvarlarım sikini boğarken dişlerini sıkarak tıslamasına bayılıyordum. Belimi her sürüşte daha da sıkılaşıyordu. Yarın sabah yüzümde çürükler oluşacağını biliyordum ama şehirdeki en güçlü adamla seks yapmak Buna değer. "Kocanın sikini böyle almak hoşuna gidiyor mu bebeğim?"

"Hayır," diye nefes nefese kaldım. Omurgamın üzerine ağzı açık öpücükler kondurdu. "Bayıldım buna."

Sanki birbirimiz için yaratılmışız gibi mükemmel bir şekilde t.

"Hoşuna gitti mi?" Sesime bir miktar mahcubiyet sızdı. Zeno'nun da bundan benim kadar zevk almasını istiyordum.

"Hayır." Klitorisimi çimdiklediğinde dudağımı ısırdım, gözlerim geri döndü.

Omzumun üzerinden bakarak onun tembel, şeytani sırtışını içime çektim. "Bayıldım, Darla."

Zeno beni benden nefret ediyormuş gibi sikti ama bana tapıyormuş gibi öptü. Fısıldayarak aşağılaması ve övmesi beni başka bir boşalmanın eşiğine getirdi. Ona doyamıyordum. Çıldırıcıydı. Ve çok geçmeden, yine onun bakımları altında paramparça oldum, beni bu gece üçüncü kez boşaltırken çarşafı adını haykırdım.

"Sana izin vermeden önce geldin Darla," diye alay ettiğinde hâlâ orgazmın . Cezalandırılma zamanı geldi."

Erotik dansımıza dalmışken, Zeno'nun yatağımızın yanında duran şamdana uzandığını fark etmedim. İçinde yanan üç mum vardı.

Birini yakaladığında gözlerim büyüdü.

Zeno sırtımın her yerine sıcak balmumu döktü, kürek kemiklerimden Venüs'ün gamzelerine kadar büyük bir Z çizdi.

"Zeno!" Nefes nefese kaldım, tüm vücudum sarsılıyordu. Onun sikini amımla sıkarken daha fazlası için sessiz bir taleple kıcımlı geri çektim.

Beni bir başka sahiplik işaretiyle, Z'siyle iç içe geçmiş bir D ile cilalayarak buna mecbur etti.

Zeno boğazımı sıktı ve beni kaldırdı, böylece süslü sırtım onun önüne bastırdı. Göğsümün vadisinden aşağıya, karnımın üzerine daha fazla balmumu döktü ve en içten birleştığımız yere ulaşmadan hemen önce tümseğimde durdu.

Başımı omzuna yaslayarak zevk ve tatlı bir acıyla haykırdım. "Aman Tanrım."

Zeno mumu üfleyerek uzaklaştırdı. Artık sadece biz vardık, şehvetlerini bastıran iki ölümlü, bir fırtına gibi birbirlerine çarparak yeni bir uçuşuma doğru ilerliyorlardı.

Klitorisimi tıngırdatırken ve boğazımı tutarken beni ateşli bir şekilde öptü. Hız kirli ve açgözlü hale gelirken kalçalarını arkadan kavradım. Kocam yumuşak inlemelerimi yudumladı ve unutulmaya yaklaşırken onun gürleyen inlemelerinin tadını çıkardım.

Çakıllı bir sesle, "boşalmak istiyorum," diye yalvardı.

"Evet," diye yalvardım. "İstiyorum"

Zeno adımı bir dua gibi fısıldadı.

Bu şapelimizde kalp atışlarımız hızlandı, ağızlarımız fethedildi ve geldiğimiz gibi coşku en çarpıcı kaleydoskopta ortaya çıktı - cennetin ve cehennemin güzelliği yaratmak için bir araya geldiği o mükemmel anı tasvir eden beyaz bir arduvaz üzerinde bir renk kıvılcımı.

Biz birlikte düşerken satranç tahtasındaki her taş silinip gitti.

Zeno içimden çıktı ve beni sırt üstü çevirdi. Gözlerimiz anlamlı bir şekilde buluşurken ağır nefeslerimiz birbirine karıştı. Eli, tohumunun aktığı amıma doğru gitti.

"İşte sahiplenilmenin tadı böyle bir şey." İki parmak darbesiyle, birleşmiş salgılarımızı kepçeyle aldı ve ağzıma getirdi. Kocamın gergin yüzüne bakarken, emeğimizin meyvelerinin tadını çıkararak emdim. çeneme doğru indirdi ve sıktı. "Beni asla bırakıp gitmemeliydin, mon ange."

Ayak parmaklarımı ve tüylerimi diken diken eden bir öpücükle anlaşmayı mühürledi.

CHAPTER 1

9

Sana Takıntılı

Zeno

Saplantı, entrikanın en acımasız biçimiydi.

Zihninizin iç işleyişini sarstı, her düşüncenin sizin xation'ınızla başlayıp bittiği bir şekilde onları iltihaplandırdı.

Darla Ivy Hill hiç istemediğim bir saplantıydı ama yine de bir kez tattıktan sonra tartışmasız bir şekilde ona bağımlı olmuştum.

Dünyayı sarsacak bir seks gecesinin Aziz Victoria'nın müdürüne duyduğum garip hayranlıktan kurtulmama yardımcı olacağını düşündüm. Bunun gizemi çözeceğini ve kendi hayatlarımıza geri dönebileceğimizi düşündüm.

Sorun şu ki, artık ona sahiptim ve onu tekrar istiyordum.

Ve yine.

Ve tekrar.

Bir gece bağımlılığımдан kurtulmama yardımcı olmamıştı. canavarı **besledi**.

Sabah ışığı yatağı kaplayan perdelerin arasından süzülüyordu. Karım yatmış, ağzı öpücüklerle şişmiş ve o koyu renkli, uzun yelesi mürekkepli bir bulut gibi yastığın üzerine dökülmüş halde sessizce uyuyordu. Adına sadık kalarak melek gibi görünüyordu.

Birkaç dakika önce uyandım ve ona bakmaktan kendimi alamadım.

Zihnim her küçük ayrıntıyı hafızama kaydetmek için çalıştı. Sanat eserime hayran kalabilmek için çarşafı beline kadar çektim. Vücudunun her yerinde morluklar vardı çünkü onun için çok obur ve sabırsız davranmıştım. Dün gece onu götürdüm ve bir kez bile geri adım atmadı. Darla'nın bana o şekilde binmeye çalıştığı anları.

Gözlerindeki masum ve gergin bakış, sikimin bir agpole gibi yükselmesine neden oldu.

Bu benim doğama aykırıydı ama ona karşı daha nazik olacağıma dair kendime söz verdim. Dün gece kıskançlıktan -bu kadın hayatıma kadar bana neredeyse yabancı olan bir duygu- ve iki ay boyunca bana taşaklarını yedirdikten sonra ona sahip ihtiyacından dolayı tahrik olmuşum. Onu ağırdan almam gerekirken bir hayvan gibi becerdim, ikimizin de istediği bu olsa bile.

Onun uyurkenki halini izlediğim her saniye, onu bu yorgunluk seviyesine indirdiğimi bilmek beni tatmin ediyordu. Darla son turdan sonra o kadar yorgundu ki, onu duşa taşımak zorunda kaldım. Ben vücudunu yıkarken o da bana yaslanmıştı.

Artık evliliğimizi tamamladığımıza göre, bu sabah beni nasıl bir versiyonla merak ediyordum: tavırlı, gergin bir müdür mü yoksa beni öyle bir boşaltmıştı ki kendi adımı bile unutmuşum.

Sabah 7:00'den sonra uyumaya alışık olmadığımın, yatağımın başlığına yarı yaslanmış bir şekilde uzandım ve komodinden telefonumu alıp haberleri kontrol ettim.

Darla uykusunda hu çekti ve ben açıklanamaz bir şekilde kendimi yumuşak saçlarını okşuyor ve kafa derisine masaj yapıyordu. Sessiz bir uykuya daldı.

Kahvaltı için çikolatalı mu ns hazırlamaya başlaması için mutfak mesaj attım. Bunları sevdiğini biliyordum ve inişli çıkışlı ilişkimize rağmen burada kendini evinde hissetmesini istiyordum.

Evlenmek için iki ay bekledim çünkü tüm işlerimi yoluna koymam gerekiyordu. Bu süre zarfında, bir sapık gibi onun hakkında her şeyi öğrenmeyi alışkanlık haline getirdim. En sevdiği tatlıyı (crème brûlée), özel kokusunu (gardenya), hobilerini (okumak, yazmak ve alışveriş yapmak) ve seks oyuncaklarını (taşınabilir klitoris vibratörleri) biliyordum, böylece düğümü attığımızda hazırlıklı olabilirdim.

Ayrıca, bağınaz karımın eski bir ponpon kız olduğunu öğrenmek de başlı başına bir sürprizdi.

Kırk dakika sonra François elinde taze meyveler, çikolata ve diğer yiyeceklerle dolu bir tepsiyle kapımızı çaldı. Onu bıraktım

yatağa uzandım ve Darla uyanırken elimde kapuçinomla yanına oturdum.

Karım yavaşça uyandı, alacakaranlık gökyüzüne vuran ilk güneş ışıǒı gibi. Kabuğuna girmesini hipnotize olmuş gibi izledim, gözleri puslu bir sırıla açılıyor.

Kapalı ağızını öpmek için eğildim. "Bon matin, bella ragazza." Darla kımıldadı.

Ben uzaklaştım, o da doğrulup çarşafı göğsüne bir kalkan gibi tuttu. Faydasızdı; zaten her şeyi görmüştüm. Ve bana , her gece görüyor olacaktım.

" kaç?"

Sabahki sesi bile seksiydi.

"Saat sekizi geçti. Kahvaltınız geldi." Çenemle tepsiyi işaret ettim. Dayanamadım, "Açlıktan ölüyor olmalısın" diye takıldım. Bir ters bakış ya da utangaç bir bakış bekliyordum.

Onun yerine Darla bir bardak suya uzanırken ifadesizdi. Suyu içti ve boynu zarif bir şekilde çalıştı. Etrafına bir tasma ve tasma takmak ve çalışırken onu masamın altında tutmak, toplantılar arasında sırf o yetenekli boğazını dölleriyle kaplamak için ağızını horozla doldurmak istedim.

"Öyleyim," diye cevap verdi sesini çıkarmadan ve çikolataya uzandı. Aramızda patlamak üzere olan bir balon gibi garip bir gerilim oluştu.

Darla bir ısırık aldı ve ben de fincanımın kenarından onu izleyerek cappuccino'mu içtim. Çiğniyordu, düşüncelere dalmıştı. Alnında hafif bir çatıklık vardı ve her saniye biraz daha doğrulur gibi oluyordu, vücudu her zamanki kıcım kalkık duruşunu yeniden kazanıyordu.

e balon patladı ve aynı anda konuştuk.

"Sen iyi misin?" "Dün gece tek seferlik bir şeydi." diye gevelerken ben sustum.

Vücudum sertleşti ve pantolonumdaki ereksiyon ona adeta dudak büktü. "Pardon?"

"Dün gece tek seferlik bir şeydi," diye tekrarladı, kelimeleri telaffuz ederek

Sanki beceriksizmişim gibi. "Birbirimizi sistemlerimizden çıkarmamız gerekiyordu. Artık bu iş bittiğine göre, hayatlarımıza devam edebiliriz."

Parmak eklemlerim beyazlaştı. Kendimi fincanımı sakinlikle bırakmaya zorladım. Sabah konuşmamızın böyle geçmesini beklemiyordum. "Nedenini sorabilir miyim Darla?"

Saflık yüzüğü takan bir okul çocuğu gibi haftalarca onu bekledim, bu büyüleyici kadının içine girmenin nasıl bir his olacağını tahmin ettim.

On iki aylık evliliğimiz boyunca beni düzenli olarak becerme planları varmış gibi sadakat talep etti ve ben de onu gördüğüm andan itibaren aletimi büyümlü bir şekilde tuttuğunu düşünerek her şeyi kabul ettim.

Dün gece benim için diğer kadınları sonsuza dek mahvetmişti ve şimdi bunun tek seferlik bir şey olduğunu mu söylüyordu?

İkimizin de iyiliği için şaka yapıyor olmasını umdum.

"Senden bir zamanlar hoşlanmış olabilirim, Zeno, ama bu senin hakkında hiçbir şey bilmeden önceydi. Dün gece -bu evlilik- isteğim dışında burada olduğum gerçeğini değiştirmiyor. Hepsinden önemlisi, hala aileme şantaj yapıyorsun. Seninle tekrar yatmak kendime olan saygıma bir tokat olur."

Hayal kırıklığı sınırlarımı gerdi ve çenemi sıktım. Bizi bu çıkmaza ben soktum, onu kişisel satranç tahtamda oynattım ve kendi çıkarlarım için ona bir piyon gibi davrandım.

Bunun tahmin etmeliydim.

Ve onu tekrar istesem de, beni üzse de kararına saygı .

evliliğin göstermelik olması gerekiyordu. Darla kitabımızı doğru sayfaya çevirdiği için minnettar olmalıydım.

Karımın gözleri pro lemimi delip geçti ve birden kendimi huzursuz hissettim. Dış görünüşümün ardını görebilmesinden ve sözlerinin beni hala çalıştığım şekillerde etkilediğini fark etmesinden nefret ediyordum.

Karısı bir yerdeyken onun için özlem bir aptal olmak istemedim.

Kendime olan saygımı korumak isteyerek ayağa kalktım ve bir maske takındım.

Yatağın etrafında dönüp yanına geldiğimde sakindi. Kahverengi gözleri hareketlerimi takip ediyor, dün geceki tutkunun izlerini taşıyordu. Bu da karımın açıklamasına rağmen hâlâ beni çekici bulduğunu kanıtlıyordu.

Çenesini kavradım ve onu bakışlarımla buluşmaya zorladım.

"Bir şeyi açıklığa kavuşturalım: Beni tanımıyorsun. Dün gece seni bir sürtük gibi becerdim diye bunun bir anlamı olduğunu mu sanıyorsun Darla?" Soğuk bir şekilde söyledim ve kaba sözlerim karşısında gözleri büyüdü. Bundan nefret ediyordum ama devam ettim: "Seninle tek bir şey için evlendim, o da imajın. Beni becermek istesen de istemesen de umurumda değil. Bir ödül karısı gibi davrandığın ve benim kurallarına göre oynadığın sürece, istediğini yapmaktaki özgürsün."

"Sen bir pisliksin," diye homurdanarak elimden kurtulmaya çalıştı.

Hayır. Sana sadece idare edebileceğin versiyonumu veriyorum çünkü sadece senin için daha fazlasını yapabilecek tarafımla yüzleşmeye hazır değilsin.

"Sana bir canavar olduğumu söylemiştim. Programa uyma zamanı." Yanağını okşadım. "Artık evli olduğumuza göre, kurallar basit. Stüdyomu karıştırmak yok. Bir etkinliğe katılman istendiğinde tartışmak yok. Ve erkek yok. Eğer seni bir sevgilinle yakalarsam, bu onun yaşadığı son gün olur."

Gözlerinde öfke çaktı ve yumruklarını boşuna göğsüme bastırdı.

"Sen delisin," diye hırladı. "Böyle konuşan insanlar genellikle parmaklıklar ardına aittir."

"Bana ait olanı asla paylaşmam. Tüm niyet ve amaçlar için, sen busun. Benimsin."

"Bu suç eğilimleriniz nereye kadar ?"

Bir keresinde Céline ve Éva ile biraz oynadığında adamın sikini kesip boğazına sokmuştum. Darla için de aynısını, hatta daha fazlasını yapardım. "Neden, şimdiden evlilik ziyaretleri mi planlıyorsun?"

Bana ters ters baktı.

Darla'nın beni hazmetmesi daha kolay olsun diye kendimi kandırmaktan bıkmıştım. Zaten cehennemde yarım ayağım vardı ve tatlımı sürüklemekten çekinmiyordum, benim egemenliğim altına girecek.

"Bir adamın derisini dakikalar içinde canlı canlı yüzebilirim," diye fısıldadım. "Ve eğer biri cesaret ederse"

karıma dokunursanız, kellelerini size bizzat teslim ederim. Benimle oyun , bir dahaki sefere başka bir adamla ilişkiye girmeye karar verdiğinde bunu unutma. Vicdanının kanamasını istemezsin, Darla. Bundan asla kurtulamayacaksın."

Tekrar eğildi ve ben bunu uzaklaşmak için bir işaret olarak aldım, zaten vücudunun benimkine karşı hissini özlüyordum.

"Ayrı odalar istiyorum," dedi umutsuzca. " Sizi ne kadar az görürsem o kadar iyi."

Kaslarım gerildi ve durdum. Bu sözler beni bir kemerin kırık deriye vurduğu kamçı gibi çarptı.

Biyolojik babam beni kibrit kutusu büyüklüğünde bir dolaba tıkmadan önce hep bunu söylerdi.

İşe yaramaz. Gözümün önünden kaybol, Zeno. Seni ne kadar az görürsem o kadar iyi.

Eski bir yarayı deştiğini anlamasına fırsat vermeden, dün gecedan kalan kıyafetlerimi almak için eğildim. "Burada kalabilirsin. odan zaten tüm ihtiyaçlarınla dolu. Ben kanattaki boş misafir odasını alacağım."

"En kötüsü ne musun?" diye mırıldandı uzak bir ses tonuyla. "Tek yapman gereken bana çıkma teklif etmektir. Bana nezaketle kur yapmak. Sana aşık olabilirdim, Zeno. Yıllardır bana gerçek bir ilgi gösteren ilk erkek sendin. Ama sanırım sen duygu ya da aşk istemedin. Kontrol edecek bir kukla istedin."

Arkamı dönmeden eşikte durdum.

Göğsümdeki basınç hafiflemeyi reddetti.

"Ne istediğim hakkında hiçbir fikrin yok Darla," dedim kısık sesle ve kapıdan çıktım.

Saplantıyı tedavi en iyi yolu araya mesafe koymaktı.

Hiçbir kadın benim üzerimde bu kadar kontrol sahibi olmamalı.

Özellikle de bana asla sahip olamayacağım şeyleri diletan güzel karım Darla Ivy Hill'e.

Koridorun sonundaki misafir odasına giderken telefonum bir mesajla çaldı. Romero ve Donovan'la bir grup sohbetinin parçasıydım ve düğün gecem sona erdiği için benimle dalga geçtiklerini düşündüm.

Daha fazla olamazdım.

Bilinmeyen bir numara, Darla'nın iki hafta önce Maison Sereno'nun atölyesinden son elbise provasının ardından çıkarken çekilmiş bulanık bir fotoğrafını eklemişti.

e kısa mesaj okundu:

Karın olacak kadar iyi olduğunu görüyorum.

Joker kart avucumda ağırlaştı.

Kartı evirip çevirdim, ilk seferinde gözden kaçırmış olabileceğim yönleriyle inceledim. Kartta özel bir şey yoktu. Önünde bir joker ve arkasında mavi bir desen bulunan geleneksel boyutlardaki bir desteden alınmıştı.

e kart bozulmamış durumdaydı, bu da beni hiç kullanılmadığına inandırdı.

Miles Moretti'nin kot pantolonunun cebine tek bir amaçla bırakılmıştı. Bana bir mesaj iletmek için.

Violette'in yıllar önce kıkırdayarak söylediği sözler zihnimde canlandı.

" e joker benim favorim. Bu bir joker. Geldiğini asla göremezsiniz."

Toussaints bizimle birlikte büyüdü. Yirmi yıl boyunca pek çok ortak akşam yemeği, tatil ve oyun gecesi düzenledik. Özellikle saçmalık, Violette'in en sevdiği oyunlardan biriydi.

Her turu joker kartlarıyla kazanma gibi esrarengiz bir yeteneği vardı.

"Sanki hiç gitmemiş gibi... Bazen hala buradaymış gibi hissediyorum."

Belki biraz abartılıydı ama belki de birileri benimle alay ederek onun anısını canlı tutmaya çalışıyordu.

Violette'le benim gizli anlaşmamı bilebilecek biri.

Benim ondan nefret ettiğim kadar benden nefret eden Antoine Toussaint gibi biri.

Düşüncelerim kapının sert bir şekilde çalınmasıyla bölündü.

Yves, yeni görevime geçerken yakın olmamı istediğini söyleyerek beni malikâneye geri taşınmaya zorladı, bu nedenle şu anda eski evimdeydim.

"," dedim ve adresindeki joker kartını masamın üzerine koydum.

Yves, istediğini elde etmiş kendinden emin bir adamın yürüyüşüyle içeri girdi: varisi, şehrin en kabus dolu kadınının kızıyla evlenmişti. "Kahvaltıda bize katılmadın."

"Yapacak işlerim vardı." Dizüstü bilgisayarımı açtım ve Darla'nın on iki kitabını içeren online alışveriş sepetime göz attım. Yazarın takma adını buldum ve tüm internet annelerinin neden ona yıldızlı pekiyi verdiklerini görmek için eserlerini okumaya .

Ayrıca, odamda karımın aşk romanlarıyla doldurulmak için yalvaran boş bir kitaplık vardı.

"Darla kahvaltı için bize katıldı, gerçi odanıza bir şeyler getirdiğinizi söylemişti. Daha çok Céline'le sohbet etti ve bir ekler ısırdı. Ayrıca artık Laurent'ın yemeklerinin hayranı."

"Not edildi," dedim ve siparişimi verdim. Eşim tatlıya düşküncü ve baş aşçımız da Fransız pastaları konusunda uzmandı. Onların en iyi arkadaş olacaklarını öngörmüştüm.

Yves deri koltuklardan birine oturdu. "Artık evli bir adam olduğun için kendini nasıl ?"

"Kandırılmışım gibi." Dizüstü bilgisayarımın kapağını kapattım ve onunla yüzleştirdim. "Emrini yerine getirdiğim için mutlu musun şimdi?"

Yüzünde hüznü bir ifade belirdi. "Nihayetinde ben sadece senin mutlu olmanı istiyorum Zed. Darla'yla evlenmek, sen farkında olmasan da doğru yönde atılmış bir adım."

"Onunla asla evlenmemeliydim," diye itiraf ettim. "Yapılacak doğru şey bu değildi."

Onu gördüğüm andan itibaren Darla, yok edemediğim bir hastalık gibi beni rahatsız etti. O odada birlikte geçirdiğimiz her dakikayı tekrar tekrar gözden geçirdim, bana şöyle hitap eden bu muhteşem, yumuşak, ilginç kadını merak ettim

Efendim, aletimin çok büyük olduğu konusunda benimle dalga geçti ve hatta bana güzel dedi.  ltifatlarında hiçbir art niyet yoktu, sadece içtenlik vardı. Çevremde bana sadece kıskançlık ya da Şehvet g zl g yle bakan akbabalara kıyasla o temiz bir nefesti.

Darla Ivy Hill'in tadına baktıktan sonra bağlandım.

Onun bedenine sahiptim, ama ruhunu avucumun içinde tutup benim yalnızlığımı yansıtıp yansıtmadığını, kıvrımlarının benim sivri uçlarıma uyup uymadığını ve on    yaşımda bir adamı öldürmek için elime ilk kez silah aldığımdan beri i b y yen boşluğu doldurup doldurmayacağını görmek istiyordum

"Yakında bunun tek yol olduğunu anlayacaksın," diye ekledi Yves, beni düşüncelerimden uzaklaŐtırarak. "Artık evlisin, imajın kusursuz olacak, ailenin icabına bakılacak ve Başkan Hill ile MPD artık karıŐmayacak. Darla  apraz yakalanabilir ama hayat böyledir. Siz olmasaydınız, annesi siyasi kazanç  ğruna onu başka bir adama rehin verecekti. Ve sertliğine rağmen, kimse o kıza senden daha iyi davranamaz. Bunu tüm kalbimle biliyorum, Zeno. İnanmak istediğin kadar canavar değilsin. Hayat seni olduğun kişi haline getirdi ama hala verecek çok Şeyin var."

Bu açık savunmasızlıktan hoşlanmadım.

Kendimi  iğ hissetmeme neden oldu. Özellikle de Yves'in beni ara sokakta bulduğunda, kendi kanımdan oluşan bir havuzda yataarken, umutsuzca yaŐamın sınırlarına tutunurken bana baktığı gibi bakması.

"Kendi dışında burada," diye fısıldadım zaten bildiğimiz bir gerçeği. "Kahretsin, bunu onun için hiç istemedim."

"Ona, istediği her Şeyi nasıl verebileceğinizi gösterin. İhtiyacı olan erkek-koca-olun. Ona doğru Őe im olduğunu kanıtla, bunu yapan o olmasa bile."

İ ki içmek için henüz çok erkendi, ama derimin altında cızırdayan kızgınlık neredeyse öğleden önce viski s rahisine uzanmama neden oluyordu. "Ona nasıl gösterebilirim?"

Kendimi ilk aşkını babasına anlatan bir geç gibi hissediyordum ve bundan nefret ediyordum. Yves sabırla gülümsedi. "Darla'ya göstermeye başladın bile. Ayağa kalktın

Annesi onu bizim önümüzde kabaca aşağıladığında onun için ayağa kalktın. Sırf o istediği için ona bir spor araba aldınız. Tüm bunları yaptınız çünkü ilginizi ve sevginizi bu şekilde gösteriyorsunuz. kaba eylemler. Sözlerle değil."

Aşk mı?

Yves aklını kaçırmıştı.

"Onu **sevmiyorum**," dedim şiddetle, bu kelimeyi iğrenç bir şeymiş gibi tükürerek. "Onu arzuluyorum. Hayatımda hiçbir kadına aşık olmadığımı yeterince iyi biliyorsun."

"Hm," dedi kendini beğenmiş bir şekilde, her şeyin bir ilki olduğunu ima ederek. "Şimdi de karının romanlarını satın alıyorsun, böylece onun zihnini biraz daha okuyup takdir edebiliyorsun."

Söyledim. "Bunu nereden biliyorsun?"

Yves sıırttı ve bir şeyi işaret etti. "Penceredeki dizüstü bilgisayar ekranının görüntüsünü yakaladım. Ayrıca biraz araştırma yaptım ve onun bir yazar olduğunu öğrendim. Céline onun kitaplarından birini okudu. En nefes kesici erotik kitaplardan bazılarını yazdığını söyledi-"

"Bu konuşmayı yapmayacağız," diye araya girdim, böylece kahvaltımı kaybetmemiş olacaktım. Céline'i tanırıyorsa, muhtemelen Yves'ten bazı sahneleri yeniden yaratmasını istemiştir. Umarım bu sefer lanet kapılarını kapatırlardı çünkü Ben, Éva ve ben onları geçen sefer bu işi yaparken yakalamıştık ve bu oldukça travmatikti. "Anlatmaya çalıştığım şey şu... Darla yaptığım şey için benden her zaman nefret edecek ama benden daha az nefret etseydi onunla yaşamak daha katlanılabilir olurdu."

"Lütfen, sana nasıl baktığını görüyorum ve ben buna nefret demezdim," dedi Yves sco ed. "Bakmadığını düşündüğünüzde ona nasıl baktığınızı da görüyorum."

"Neden bilmiyorum," diye tersledim.

Bir içki için çok erkendi ama bir puro için çok erken değildi. Bir tanesine uzanıp yaktım, bu sırada Yves başını arkaya atıp o derin kahkahasını attı. "Ah, Zeno. Başlıyor."

"Ne başlıyor?"

"Ona aşık olmaya başlıyorsun."

"Ve sen de benim ce'mden defolup gitmelisin."

Biraz daha güldü ama yüzündeki şaşkın ifadeyi fark edince ayıldı. "Hayatında bir kez olsun kötü adamı oynamayı bırak ve Darla'nın kitabındaki kahraman ol, Zeno," diye mırıldandı. "Tatlı karına layık olduğunu, yeterli olduğunu ve onun istediği ve ihtiyaç duyduğu her şey olabileceğini göster. Ona kalbinin derinliklerinde sakladığın, sadece ailenin tanık olmasına izin verdiğin şefkatini göster. Bırak sana aşık olsun Zeno ve aşık olduğunda onu yakalamak için orada ol."

Bu sabahki tartışmaya dayanarak, Darla'nın dün geceden biraz pişmanlık duyduğunu söyleyebilirim - bu gerçekten bir duvarı yumruklamak istememe neden olan bir şeydi - bu yüzden gördüğüm kadarıyla bu evlilik en başından beri mahkumdu.

düşme olmayacaktı.

Ve yakalamak diye bir şey olmayacaktı.

"Bu Hallmark anını her ne kadar takdir etsem de, sizi buraya çağırmamın önemli bir nedeni var."

"Dis-moi."

Telefonumu ona doğru çevirdim.

Yves fotoğrafı ve mesajı görünce kaşlarını kaldırdı. "Biri seninle uğraşıyor."

"Evet ve bu aslını öğrenmeye niyetliyim. Donovan'ın isimsiz ihbarla MPD'yi arayanın Moretti olduğunu nasıl öğrendiğini hatırlıyor musun? Onu sorgulayamadan öldü ama bunu cebinde buldum."

Joker kartını, onu bir Monet gibi değerlendiren babama doğru ittim.

Bizim dünyamızda mesajlar her şekilde gelirdi. e De la Croix'lar özellikle hainlerinin göğüslerine haç kazımayı çok severlerdi.

u nedenle, ölü bir adamın cebinde bulunan bir iskambil kağıdı pek çok şekilde yorumlanabilir. Bu türünün ilk örneğiydi ve sonuncusu olacağından da şüpheliydim.

"Violette'in en sevdiği kartın joker olduğunu biliyor muydun?"

"Violette'i neden bu işe karıştırıyorsun? Onun Miles Moretti ile ne ilgisi var?" Yves kaşlarını çatı.

"Hiçbir şey, sadece ikisinin de ortak bir noktası vardı: benden nefret ederek öldüler."

Yves dondu kaldı. "Violette neden senden nefret ederek öldü?"

Derin bir nefes aldım ve başımı arkaya eğerek dumanın havaya doğru kıvrılmasına izin verdim. Tavanda, soluk mavi bir cennette dans eden meleklerin ve bulutların yer aldığı Rönesans esintili bir tablo vardı. Bu Céline'in dokunuşuydu ve tavanı aydınlatığı konusunda ısrarcıydı. Şimdi ona bakarken, cennetin var olup olmadığını ve Violette'in şu anda orada ikamet edip etmediğini merak ediyordum.

"Ölmeden önceki geceye kadar Violette ile dört ay süren bir anlaşmam vardı."

Odadaki sessizlik sağır ediciydi.

"Bunu bana hiç söylememiştin," dedi Yves biraz da kızgınlıkla. e öne doğru eğilirken siyah blazer ceketini omuzlarına dolandı. "Detaylandır, Zeno."

Mavi bakışlarına karşılık veremeyerek boş kitaplığa baktım. "Kimseye söylemedim. Bir görüşüyorduk. Benim açımdan ciddi bir şey değildi-"

"Onu beceriyordun," diye Yves. "Dur tahmin edeyim, ortak bir kaşıntıyı kaşımak için sıradan bir ilişki mi?"

"Aynen öyle," . "Ailelerimizin geçmişi göz önüne alındığında Violette'i önemsiyordum ama ona karşı hiçbir zaman romantik bir ilgi duymadım. Bir buçuk yıl önce Céline'in bağış toplama etkinliklerinden birinde birbirimizi gördükten sonra, ikimiz de belli bir süre için basit bir arkadaşlığa karar verdik."

"et," diye ısrar etti.

Endişeli ses tonuna rağmen, Yves'le en iyi sakladığım sırrım hakkında konuşmanın altında yatan bir rahatlama hissettim.

"İşim her zaman önceliğim olmuştur. Hiçbir zaman biriyle çıkacak vaktim olmadı ve Violette'e aramızdaki ilişkinin sıradan ve tamamen fiziksel olarak kalacağını açıkça belirttim. Şartlarımı hevesle kabul etti. O dört ay boyunca Violette ne zaman bir yere gitsek yapışkan ve kıskanç oldu.

Dışarıda. Bir gün onu çatı katımda, eşyalarımı karıştırırken buldum. Takım elbiselerimin başka kadınlar gibi koktuğunu söyledi ve mesajlarımı incelemek istedi." Puromdan bir nefes daha çektim. "Sahipleniciliği beni rahatsız ediyordu ve onun maskaralıklarından bıkmıştım. Violette sırf ona gülümsediğim için şampanyasını sevgilisinin elbisesine döktüğünde neredeyse Daniel Ivanov'la anlaşmama mal oluyordu." Dilimi dişlerimin üzerinde gezdirdim ve Yves'ten kaçırdım. "Ölmeden bir gece önce Toussaints'ların evine gittim ve ondan ayrıldım. Violette histerikleşti ve onunla evlenmemi istedi. Bana aşık olduğunu ve gitmeme izin vermeyeceğini iddia etti. Ona ağzının payını verdim ve yıllardır tanıdığım birine karşı aşırı acımasız davrandım. Ertesi gece çok fazla eğlendi ve bir çatıdan düştü."

Yves ifşaatım karşısında sarsıldı. Yüz hatlarına yayılan acı ve hayal kırıklığı beni daha da utandırdı. Violette'in ölümünden dolayı zaten çok fazla suçluluk duyuyordum.

"Lütfen bana nutuk çekmeyin. Violette'in ailemiz için ne kadar önemli olduğunu biliyorum. Ona değer veriyordum ama onu sevmiyordum. Bu yüzden, anlaşmamızın ötesinde ona bir şey borçluymuşum gibi hissettirdiğinde ilişkimizi bitirdim."

Niyetimi her zaman açıkça belirttim ama Violette'in bu tür bir anlaşmaya uygun olmadığını bilmeliydim.

"Bunu duyduğuma sevindiğimi söyleyemem. Violette'i çok severdik," dedi Yves acımasızca. "Ama sözlerinize bakılırsa, pişmanlığınızı duyabiliyorum."

"Özür dilerim." Gerçekten üzgündüm.

"Seni çok iyi tanıyorum, Zeno. Onu asla kasıtlı olarak incitmezsin. İlişkinizin sınırlarına saygı göstermemesi senin suçun değil." Gümüş rengi saçlarını karıştırdı. "Her ne kadar Violette'i gelinimiz olarak görmekten mutluluk duyacak olsak da, hislerine engel olamıyorsun. Ne olursa olsun, kısa hayatının bu şekilde sona ermesi gerçekten üzücü."

Vefatını duyduğumda odamda tek başıma oturup saatlerce kendimden nefret ettiğimi düşündüm ve ayrılığımızın bir şekilde onun davranışlarını etkilediğini düşündüm. Violette aşırı parti yapan ya da uyuşturucu kullanan bir kız değildi. Otopsisinde yüksek dozda opioid bulunması herkes için sürpriz oldu.

"Bu kısa mesajın bir şekilde Violette ile bağlantılı olduğunu mu

düşünüyorsunuz?"

"Ondan başka kimse karım olmak istemedi." "Bu hiç mantıklı değil. O öldü, Zeno."

"Biliyorum, baba."

Bu terim karşısında yumuşadı. "Miles Moretti ile nasıl bir bağlantısı olduğunu düşünüyorsun?"

"Bu şehirde müttefikim olduğu kadar düşmanım da olduğunun farkındayım."

Beni ortadan kaldırmakta tereddüt etmeyecek adamlar var. Birileri Armel'i öldürdüğümü anlamış olmalı ve şimdi onun cinayetini beni gömmek için bir fırsat olarak kullanıyor," dedim. "Ve aynı kişi, bir yıl önce hapse girmesine yardım ettiğim için benden nefret ettiğine şüphe olmayan Miles Moretti'yi ihbarda bulunması için MPD'yi araması için tuttu. Moretti'yle yüzleşmeye gittiğimde, cebinde joker kartıyla vurularak öldürülmüştü ve yatağının altında içinde kırk bin dolar nakit para olan bir çanta vardı. Hapisten yeni çıkmış biri için büyük bir teşvik. Moretti'yi kiralayan kişinin iş bittikten sonra onu öldürmüş olabileceğine dair güçlü bir sezgim var. Ve bu herhangi biri olabilir ama o mesajı düşündüğümde aklıma gelen tek bir kişi var... Antoine Toussaint."

Yves ona tokat atmışım gibi geri çekildi.

"Antoine'ın Violette'e karşı ne kadar korumacı olduğunu biliyorsun. Anlaşmamızı sır olarak saklayacağına yemin etti ama ya Antoine'a söylediyse ve Antoine bir şekilde onun ölümünden benim sorumlu olduğumu düşündüyse? İntikam almak isteyeceğini varsaymak olasılık dışı değil."

"Zeno, bu büyük bir suçlama."

Ağzım sıkıştı. "Biliyorum."

"Antoine senden hiç hoşlanmadı ama bu biraz aşırı değil mi de?"

Birinin benimle uğraşmaya çalıştığı ilk sefer değildi, ama karımı bu işe karıştırmak? İşte burada çizgiyi çektim. Birinin Darla'nın gardının düştüğü bir anda fotoğrafını çekip bana böyle kışkırtıcı bir şekilde gönderecek cesarete sahip olduğunu bilmekten nefret ediyordum.

Ben sessiz kalınca Yves ekledi: "Yıllardır bekârsın ve aranıyorsun. Başka biri olabileceği ihtimalini göz ardı etmemelisin. Belki de geçmişinden başka bir kadın?"

"Hiç ilişki yaşamadım, ne de bir kadının bağ kurmasına yetecek kadar uzun süre kaldım."

"Anlaşılabilir."

O tuhaf doğum günü mesajından sonra gözlerimi Antoine'a dikmiştim; orospu çocuğu geçmişte bana mesaj atma zahmetine hiç girmemişti. Özellikle de babasıyla birlikte birkaç ay önce Fransa'ya döndüklerinden beri. "Şunu kesin olarak söyleyebilirim: Miles Moretti'yi kim tuttuysa bu işle bağlantısı var."

Yves başını salladı. "Bundan hiç şüphem yok. e joker kartı ve mesaj kesinlikle tesadüf değil. Gustave ile temasa geçmelisin. O size daha fazla bilgi verebilir."

Umarım öyledir. Mesajın büyük olasılıkla artık yok olmuş bir kullan-at telefondan gönderildiğini düşünürsek, suçluyu bulmak baş ağrıtıcı bir iş olacaktı.

"Bu aramızda kalsın, Yves. Durum hakkında daha somut bir görüşe sahip olana kadar aileyi endişelendirmek istemiyorum."

"Parfait." Ayağa kalktı ve bir elini takım elbisesinin ceketine götürdü. "Yine de bugün buna odaklanma. Daha yeni evlendiniz. Karının yanına git ve günün tadını birlikte çıkarın. Eminim bu koca evde kendini yalnız hissediyordur."

Yalnız.

İşte yine o kelime.

Yves masamın etrafından dolaşarak yanıma geldi. Serçe parmağındaki yüzüğünü çevirirken yüzünde bir parça gurur parlıyordu. Elimi açtı ve objeyi avucumun üstüne yerleştirdi.

Göğsüm sıkıştı.

Hâlâ senyör olarak resmi kabul törenimi yapmam gerekiyordu ama yine de bana yüzüğü veriyordu.

1800'lü yıllarda dövülen senyör yüzüğü, yirmi dört karatlık altın bir bant üzerine işlenmiş, minik elmaslardan oluşan bir küme ile kaplanmış bir kehribar taşından oluşuyordu. Bir De la Croix yadigârıydı ve ailenin lideri tarafından takılırdı.

Yves yüzümü tuttu ve alnımdan öptü. "O artık size ait, Senyör Zeno Gianni De la Croix."

"Merci, papa."

Yüzük sanki her zaman bana aitmiş gibi mükemmel bir t'ydi.
Damarlarımda yenilenmiş bir amaç duygusunun dolaştığını hissettim.

Le seigneur des De la Croixes.

Kanlı bir hanedanın ve benim bir imparatorluğun varisiydi.

Önümdeki yolculuk düşmanlarla dolu olacaktı ama krallığımı
benden çalmaya çalışan herkesi öldürmeye hazırdım.

Yves memnuniyetle odamdan ayrıldı ve ben de kendime bir kadeh şarap
doldurdum.

kravatıma bakarken kutlamak için bir bardak viski içtim.

Karımın saç tokası onu yerinde tuttu.

CHAPTER 20

Özgürlüğün Tadı

Darla

Yeni kafesim altın rengindeydi ve bir ödül eşi için son derece uygundu. Nişan partisi sırasında ihtişamını bir kez deneyimledikten sonra, araziye keşfetmeyi ve bu kasvetli malikanenin başka hangi sırları sakladığını görmeyi merak ediyordum.

Saat 10:00'a çeyrek kala bir hizmetçi kapımı çaldı ve kahvaltı için De la Croix'lara katılmak isteyip istemediğimi sordu. Yemeğimi çoktan yemiş olmama rağmen, yeni kayınvalidemle vakit geçirmek ve kendime cephane yüklemek için bile olsa gittim.

Sözleşmemiz sona erdiğinde kocama şantaj yapmak için elimde bir koz olması amacıyla her önemli bilgiyi alacağıma söz verdim.

Zeno kahvaltıya gelmedi ama kimse damadımın nerede olduğunu sorgulamadı. Kederli bir şekilde odadan çıktıktan sonra nereye gitmiş olabileceği hakkında hiçbir fikrim yoktu.

Muhtemelen üç başlı köpeğiyle ilgilenmek ve düşmanlarının yüzlerini balkabağı gibi oymak için.

Kahyaları François, kahvaltıdan sonra bana malikâneyi gezdirmeyi teklif etti. Kibarca reddettim ve odama döneceğimi söyledim ki bu tamamen yalandı. Yeni evimi kendi başıma keşfetmeye niyetliydim.

Zamanımın büyük bir kısmını batı kanadında dolaşarak ve tüm tablolara hayran kalarak geçirdim. Ancak, açmaya çalıştığım her kapı sıkışarak kapanıyordu.

İçimden sinirli bir ses yükseldi. Telefonum bir mesajla çaldığında boş yere bir tokayla kapının kilidini açmaya çalışıyordum.

Günaydın, bebeğim. Nasılsın? -Ellie

Bugünkü arayışımдан vazgeçerek koridorda yürüdüm ve cevap verdim.

Günaydın, Ellie. Ben iyiyim. ? -Darling

En iyi arkadaşım geldi.

Dün gece seks yaptın mı? -Ellie

Hayır. Kocama yatmadan önce masal okudum ve bebek gibi uyudu.
-Darling

Tabii ki dün gece seks yaptım! -Darling

Aman Tanrım. Detaylar, şimdi!! -Ellie

Gerçekten çok ağrım var. -Darling

Söylemeye gerek yok, bir çift ayakkabı giyiyordum ve zar zor düz yürüyordum.

İlk sefer için tamamen normal. Hoşuna mı? -Ellie

Düğün gecemizi hatırladıkça yüzüm kızarıyordu. Zeno'nun bana yapmak bir yana, söylemesine bile izin verdiğim şeylere inanamıyordum. Seksin sert yanından hoşlandığımı hep biliyordum ama dün gece gözlerimi pek çok yeni olasılığa açmıştı.

Kocamla bir daha seks yapamayacak olmamız çok kötü.

Ailemin sırlarını keskin, sallanan bir kılıç gibi başımızın üzerinde tuttuğunu unutmayı reddettim. O yumuşayana kadar, çarşafların arasında ne kadar harika olursa olsun, yatağıma girmesine asla izin vermeyecektim.

Yaptım. Vücuduma sıcak balmumu döktü, beni boğdu, tokatladı ve içime girip giremeyeceğini sorma cüretini gösterdi.

-Darling

Doğum kontrol hapi kullanıyorum, tabii ki evet dedim. -Darling

Bunu sindirmek için bir dakikaya ihtiyacım var çünkü vay canına.

Her tarafına balmumu mu döktü? Ve sen bundan hoşlandın mı?

Şok oldum. -Ellie

Yemin ederim, hayatımın en iyi orgazmını yaşadım. -Darling

Seni asla sapık olarak görmezdim. Daha çok vanilya tipi. -Ellie

Aslında, sözümü geri alıyorum. Yazdığınız kitapları okudum, bu yüzden şaşırdığımı söyleyemem. -Ellie

Hikayelerim güçlü BDSM unsurları içeren yumuşak romantiklerden karanlık romantiklere kadar çeşitlilik gösteriyordu. Kendimi sınırlamaktan hoşlanmadım.

Yarın kahve içmek için buluşmak ister misin? Kocanı ve suçlu ailesini alaşağı etmek için bir plan yapabiliriz.

Muahahaha. -Ellie

Güldüm ama alçak sesle mırıldanmalar ve bir hayvanın gaklamasını duyunca gülmem kısa sürdü. Kaşlarımı çattım ve mutfağa yakın olduğumu fark ettim. Dikkatlice parmak ucunda yürüdüm ve tam zamanında köşeyi döndüğümde tencere seslerini ve... Céline'in küfürlerini mi duydum?

Mutfağa girdim ve tam bir kaosun oluştuğuna şahit oldum.

İki aşçı, avazı çıktığı kadar bağırان serseri bir tavuğun peşinden koştu.

Céline hemen arkalarındaydı, tavuğa doğru sıçrarken bir tür savaş çığlığı attı. Tavuğu kıl payı kaçırdı ama tüylerini yakaladı. "Gel buraya, seni aptal poulet!"

Her şeyi dehşete benzer bir şeyle izledim.

Kayınvalidem Versace elbisesinin içinden bir silah çıkardı ve tavuğu kafasının arkasından vurdu.

Çığlık attım, elimi ağızıma kapattım, dizlerimin bağı çözüldü.

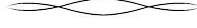
Céline ölü tavuğu boynundan yakaladı ve karnavalda kazanılmış bir ödül gibi havaya kaldırdı. Gözlerinde manyakça bir parıltı ve elleri kanla kaplandı. "Aha!"

Yüksek sesle öğürdüm.

Beni görünce utangaç bir ifadeyle göz kırptı. "Et yer misin, Darla? Bu akşam kremalı Toskana tavuğu yiyeceğiz."

Sadece suçlu bir aileyle evlenmekle kalmadım, aynı zamanda onlar dengesizdi.

psikopatlar da var.

yemeği saat 19:00'daydı.

Günün geri kalanını yeni romanım üzerinde bazı düzenlemeler yaparak geçirdikten sonra kaderime razı oldum: Céline De la Croix'nın korkunç cinayeti sayesinde kremalı Toskana tavuğu.

Bir saat önce bir hizmetçi kapımı çalıp yemeğin kıyafet kuralının siyah kravat olduğunu söyledi.

Zeno tarzımı ve alışveriş alışkanlıklarımı incelemişti çünkü gömme dolabım yepyeni elbiseler ve işe uygun takım elbiselerle doluydu. e duvarlar, kadife standların üzerine yerleştirilmiş etkileyici bir ayakkabı ve pırlanta mücevher dizisini barındıran raflarla cıvatalanmıştı. e ayrıca köşeye sıkıştırılmış, üzerinde el yazısıyla kabartılmış adımın yazılı olduğu siyah deri bir bavul vardı.

Zekice, kilitleri açtım ve ağzım .

Çok sayıda seks oyuncacı -toplu tıkaçlar, göz bağları, dildolar, oggerlar, meme kelepçeleri ve çok daha fazlası- beni karşıladı. Aklımdan bir düşünce geçti; Zeno bir dahaki sevişmemizde bunları üzerimde kullanmak isteyebilirdi.

Ona ikinci bir sefer olmayacağını görmezden gelerek, keskin bir siluete sahip beyaz, uzun bir elbise giydim ve loblarımı sarı elmas küpelerle süsledim. Siyah saçlarım sırtımda gevşek dalgalar halinde şekillendirilmişti ve yumuşak bronz göz makyajı ile kırmızı dudaklar uygulamak için zaman ayırdım.

Hafif bir gülümsemeyle makyaj masasındaki halime baktım. Gerçekten de güzel görünüyordum.

Güzel, hatta.

Rujumu silerken, neden hayatımın büyük bir kısmını asla yeterli hissetmeden geçirdiğimi milyonuncu kez merak ettim.

Neden toplumun standartlarının kendimiz hakkında hissettiklerimizi etkilemesine izin veriyoruz?

Neden annemin yargılarının beni kendimden daha az hissettirmesine izin verdim?

hiç oldu mu?

Daha önceki hizmetçinin bana alt kata kadar eşlik etmek için gelmesiyle düşünme sürem kısaldı. Son teknoloji mutfağa girdik ve tüm ailenin geniş adanın etrafında toplandığını, Kanada'daki hokey gecesini gösteren dev bir televizyonun bulunduğu duvara odaklandığını görünce şaşırdım.

Kıyafet yönetmeliği göz önüne alındığında, biraz daha...resmi bir şey bekliyordum. Aşçıların da hazırladığı mutfak değil de yemek alanı gibi. Belli ki kayınvalidem biraz sıra dışıydı.

Topuklarımın tıkırtısı onlara geldiğimi haber verdi.

"Oh, !" Tavuk avcısı Céline mırıldandı ve beni için ellerini uzattı. Pembe bir elbise ve bileklerine kadar uzanan eldivenler giyen kayınvalidem Kraliçe'yle akşam yemeği yemeye hazır görünüyordu.

Onun çocuksu merakına gülümsedim ve her iki yanağına da göstermelik iki öpücük kondurdum. Yves omzumu sıvazladı ve Ben ile Éva bana basitçe el salladılar.

Ve kocam herkesin önünde gözümü sikti.

Yutkunarak onun yanındaki boş koltuğa doğru yürüdüm. Zeno belimden kavradı ve elbisemin kumaşıyla boğuştuğumu hissederek beni yüksek tabureye çıkardı.

Céline bayıldı ve Éva elinin arkasına bir kıkırdama sakladı. " teşekkür ," diye mırıldandım.

Zeno bir tutamı kulağımın arkasına itti ve biraz fazla oyalandı, başparmağı o kendine özgü tarzıyla yanağımı okşadı. Geriye taranmış saçları, kesilmiş kirli sakalları ve özel dikim siyah ince çizgili takım elbisesinin altındaki siyah balıkçı yakasıyla yarattığı ağız sulandırıcı resme bakmamaya çalıştım.

Otururken bile hala çok büyüktü.

Audemars Piguet marka saatinin çevrelediği kalın ve alyansının benim olduğunu hatırlatırcasına durduğu yüzüğüne baktım.

"Peki ne izliyoruz?" Görevli Sezar salatası, sarımsaklı ekmek, pesto makarna ve kremalı Toskana salatası tabaklarını yerleştirmeye başladığında ben de

Tavuk.

"Kuzgunlar Leafs'e karşı." Ben kendine bir kadeh şarap doldurdu ve bana temkinli bir bakış attı. "Hokey izler misin?"

"Elbette biliyorum. Hokey ailem için oldukça kutsaldır. Ayrıca Kuzgunlar'da orta sahada oynayan De Luca da Vesta Üniversitesi mezunu ve benim eski bir arkadaşım."

Ben onaylayarak gülümsedi ve göz kırptı. "Bize katılsöyleyebilirim."

"De Luca etkileyici bir çaylak sezonu geçirdi," diye yorumladı Yves. "Çocuk ayakları üzerinde hızlı ve iyi pas atıyor. Kuzgunlar onu takas ederse endişelenirim."

Konuşmalarının geri kalanını duymazdan geldim ve filmin başlangıcını izledim.

Kocamın bakışları yan tarafımı yakarken, ilk dönem.

Yves şükranlarını sunduğunda, kremalı Toskana tavuğumdan isteksizce bir ısırık aldım.

Céline sanki düşüncelerimi okuyabiliyormuş gibi neşeyle, "Beğendin mi Darla?" diye sordu.

ıspanak, güneşte kurutulmuş domates ve kremanın tadı dilimde dans etti. "Laurent harika bir iş çıkardı."

"Aslında Zeno yaptı," diye mırıldandı Éva, solgun sarı saçlarını parmaklarının arasında döndürerek. "En sevdiğim yemeklerden biridir."

Yüzümü sakın bir şekilde ağzına bir lokma atan kocama doğru çevirdim. Çenesinin çiğnerken ve yutarkenki çalışmasında erkeksi bir şeyler vardı. Lokmasının her saniyesinden gerçekten zevk alıyordu.

Bana dün gece beni nasıl yediğini hatırlattı. Sanki tadını çıkarmaya ve tapmaya değerdim.

Kafanı çukurdan çıkar, Darla.

"Yemek mi yapıyorsun?" Peçetemle ağzımın kenarlarını silerken çenemi tuttum.

"Benim hakkımda çok şey var," diye cevap verdi, bardağına su doldurdu, sonra da bir centilmen gibi benimkini doldurdu.

"Dikkat, Céline'in o tavuğa Freddy Krueger gibi davrandığını gördüm," dedim sefilce, sadece onun duyabileceği kadar alçak sesle.

Zeno bir kahkaha patlattı - kalbimin takla atmasına neden olan o inanılmaz, derin, zengin kahkaha.

Herkes iki kez baktı.

Yves oğluna gülümsedi. "Daha sık gülmelisin, Zed. Bu sana yakışıyor."

Yorumundan tüm ailenin aynı fikirde olduğu anlaşılıyordu. Bu bana Zeno'yu birlikte geçirdiğimiz kısa süre içinde ne kadar sık kıkırdarken ya da gülerken gördüğümü düşündürdü.

Onların önünde gülmedi mi?

Herkes oyuna döndüğünde kocam kulağıma fısıldadı: "Bir keresinde ben on yedi yaşındayken anksigiving için ahırda bir çift mınçıkayla hindi güreştirdiğini görmüştüm."

Gülme sırası bendeydi.

Yüz hatlarına sıcaklık yayıldı.

Ve sadece bu ifade bile beni ayılttı, en neden mesafe istediğimi hatırlattı. Onunla şakalaşmak ve aramızdaki dinamiklerde kaybolmak çok kolaydı.

Kepenlerimi fark eden Zeno'nun çenesi gerildi ve gözlerini kaçırdı. Yemeğimi iştahla mideye indirdim ve maçı izlemeye devam ettim.

Baldızım bana utangaç bakışlar attı ve bir konuşma başlatmak için cesaretini topladığını görebiliyordum. Etrafımda tökezlemesi gerçekten çok sevimliydi.

"St. Victoria'yı nasıl buldun?" diye sormadan önce su içtim.

Éva ona ilgi gösterdiğim için çok sevinerek gülümsedi. "Gerçekten çok seviyorum. Bale öğretmenim çok iyi ve çocuklar İngiltere'deki yatılı okulumdan çok çok daha tatlı."

Zeno ve Ben ona ters ters baktılar.

"Tabii ki öyleler." Kıkırdadım. "Bu da hafif aksanını açıklıyor. Ben de bunu merak ediyordum."

"Annem bana senin gizli bir yazar olduğunu söyledi." Éva dudağını ısırırdı.

"M-Mümkün mü

Yazmaya ne zaman başladığını sorar mısın?"

Yazdıklarım hakkında nadiren konuşurdum, çünkü bu evimde gizli kalması gereken bir konuydu.

Yine de burada, De la Croix'ların huzurunda, Céline'in gözlerinin merakla açılmasına bakılırsa, hoş karşılanmış gibiydi. Adamlar bile konuşmamıza uyum sağlamıştı.

"İlk gerçek romanımı yazmaya başladığımda ben de senin yaşındaydım." Makarnamı çiğnedim. "Yazmam bir yılımı, düzenlemem ise bir yılımı aldı. Yayınlamayı hiç planlamamıştım ama en iyi arkadaşım Ella hikayemi okudu ve beni dünyanın sanatımı deneyimlemesi gerektiğine ikna etti. e rest is history. İlk kitabımı on dokuz yaşında kendi kendime yayınladım ve o zamandan beri durmadım."

"Bu çok havalı!" Éva merakla çizdi. "Neden takma ad kullanıyorsun ki?"

Yalan söyleyebilirdim ama bunun bir anlamı yoktu. e De la Croixes zaten benim boktan nişan partimde ailemin dinamiklerine tanık olmuştu. Kaybedecek hiçbir şeyim yoktu. "Annem yazar olmamı onaylamazdı. Asla öğrenmesin diye takma isim . Ona göre ben sadece St. Victoria Lisesinin sıkıcı müdürüyüm."

"Sıkıcı değilsin," dedi Éva savunmaya geçerek. "Aslında, bence karşılaştığım en belalı kadınlardan birisin. St. Victoria senin fikirlerin sayesinde çok daha gelişmiş bir lise oldu. Başlattığın Kızlar Liderlikte projesi pek çok kızın özgüveninin artmasına ve seslerini duyurmalarına yardımcı oldu. Kendinizle gurur duymalısınız."

e Kızlar Liderlikte projesi kalbime çok yakındı. Genç kızların benim çocukluğumda hissetmediğim bir şekilde güçlendiklerini hissetmelerini istiyordum. Okulun agorasında, feminizmin büyüyen hareketini ve buna katkıda bulunan kadınları tartıştığımız haftalık atölye çalışmalarıyla başladı. Toplantılarımızda her zaman statükoya meydan okumaktan korkmayan bir kadının öne çıkan bir başarısı vurgulanırdı. Bu projeyi, Montardor'un kendi , iş konusunda bilgili ve liderlik iştahı olan kadınlardan gelen aylık seminerleri içerecek şekilde büyütmeyi başardım ve genç nesle, eğer isterseniz her şeyin mümkün olduğunu gösterdim.

Kalbinizi ve aklınızı buna verin.

"Bazen kendi değerimizi göremeyiz çünkü başkalarının ışığımızı söndürmesine alışmışızdır," diye ekledi Éva yaşının çok ötesinde bir bilgelikle. "Ve bence sen, annen seni neye inandırmış olursa olsun, sıkıcı kelimesinden daha değerlisin."

Akşam yemeğinin ortasında ağlamaya başlayacaktım. Bir minnettarlık dalgasına kapılıp elini sıkmak için öne doğru uzandım. "Bunu söylediğin için çok tatlısın Éva."

Baldızım da gülümsedi ve elimi istemiyormuş gibi sıkıca tuttu. "İçin de uygunsa kitaplarından birini okuyabilir miyim?"

Sessizce izin almak için Céline'e bir bakış attım. İlk çalışmalarım gençlere yönelikti ama son çalışmalarım müstehcenlik ağırlıklıydı. Evet diyerek sınırları aşmak istemedim, her ne kadar Éva'nın okuması benim için sorun olmasa da.

"Onun yazdıklarına bayılacaksın Éva. Darla'nın kelimeleri dokumak için sihirli bir yolu var." Kayınvalidem bana sırtıttı. "Senden daha fazlasını okumak için sabırsızlanıyorum, Darla. En sevdiğim yazarlardan biri olma yolunda hızla ilerliyorsun."

Bu büyük bir iltifattı ve onun övgüsünü sindirmekte zorlandım. Her şey çok yeniydi. "teşekkür, Céline. Çok nazıksın."

"Ben de senin kitaplarını okuyabilir miyim?" Ben, duygusal atmosferi dağıtmaya çalışarak muzipçe sordu.

Bunun için onu takdir ettim, ama kayınbiraderimin tüm müstehcen seks sahnelerini içeren eserlerimi okumasına izin vermektense kendimi zehirlemeyi tercih ederim. "Hayır, Benjamin."

İyi huylu bir şekilde güldü ve şarabından doyurucu bir yudum aldı. "Yazık. Gerçi eminim harika bir yazarsınızdır çünkü annem nadiren ciddi olmadığı bir şey söyler."

"Şu yeni bir şey üzerinde çalışıyor musun?" Éva ilk ders sona ererken sordu.

Bardağımın kenarından gülümsedim. "Yunan mitolojisinin modern çağdaki karanlık yeniden anlatımını yazıyorum."

De la Croix malikanesine ilk girdiğimde ilham geldi ve

Şimdi bu fikri aklımdan çıkaramıyorum.

"Oh, Darla, s'il vous plaît." Céline suratını asarak ellerini birbirine kenetledi. "Lütfen okuyabilir miyim?"

Çalışmalarım için bu tür bir övgü yağmuruna tutulmaya alışık için garip bir şekilde güldüm ve başımı salladım. "Tamamlanana kadar olmaz. Biraz yazar yaşıyorum. Umarım bitirmem çok uzun sürmez."

"Oh, hayır." Céline'in yüzü düştü, sonra bir evreka anı onu vurdu. "Kitabınızı yazmak için bir yere mi ihtiyacınız var?"

"Um, bir o ce gibi mi?"

"Evet, burası sizin eviniz ve artık siz de ailedensiniz. Birbirimizin hayallerini her zaman destekleriz." Céline'in ışıltılı gülümsemesi, dengesiz eğilimlerine rağmen kayınvalidemin altın gibi bir kalbi olduğunu anlamamı sağladı. "Bir odanızı yenilemekten büyük mutluluk duyarız. Renk paletinizi ve mobilya tercihlerinizi bana bildirirseniz, yarın akşama kadar sizin için bir şeyler hazırlayabilirim."

Söyleyecek söz bulamıyordum.

Kendi annem hırslarımdan sadece uzak dururken, burada Céline, bir yabancı da olabilecek bir kadın, romanımı bitirmeye bir adım daha yaklaşmama yardım etmeye hevesliydi.

e De la Croixes beni isteğim dışında buraya getirdi ve kendi hapishanem olduğunu düşündüğüm yer bana özgürlüğün ilk tadı gibi gelmeye başlamıştı.

Her şey benim için çok fazla ve çok hızlıydı. Gardımı düşürmek istemedim. Sık sık boyun eğdiğim kocamla geçirdiğim birkaç an dışında, içinde bulunduğum ortam ne olursa olsun gardımı düşürmedim.

Yine de, " teşekkür , Céline. Bunu çok isterim."

"Bana teşekkür etmenize gerek yok," diye karşılık verdi. "Bu benim için mutlak bir zevk."

Akşamın geri kalanında maçı izledik, yemek tabaklarımızı patlamış mısır kaseleri ve bira şişeleriyle değiştirdik. Kuzgunlar her gol attığında yüksek sesle, coşkulu bir şekilde tezahürat yapmalarını ya da her bahse beni de dahil ederek kendi aralarında aptalca bahisler oynamalarını beklemiyordum.

Zeno'yla tek kelime bile etmedik ama Ben'le bol bol konuştuk,

Éva, Céline ve Yves.

Kafamda De la Croix'ların dair bir imaj vardı: Kendini beğenmiş, kaba ve kendini beğenmiş.

Şimdiye kadar sadece şefkatlerini, nezaketlerini ve kahkahalarını deneyimlemiştim.

ey hiç de beklediğim gibi değildi, öyle ki burada bulunmamın asıl nedenini neredeyse unutuyordum.

Ve beni en çok korkutan da buydu.

Arkadaşlıklarının içinde kaybolmak ne kadar kolaydı. Onlardan biri olmak ne kadar kolay olurdu.

CHAPTER 21

Cennetten Küçük Bir Dilim

Darla

"

Bu ana anahtar, bu da kopyası." Dacia iki anahtarı da açık avucuma yerleştirdi.

"Bunu bu kadar çabuk yaptığınız için teşekkür ederim."

Dün gece yemekten sonra François'nın yolunu kestim, sanki çok içmişim gibi ona çarpmış gibi yaptım. Kemerinin çentiğinde küçük bir anahtar demeti taşıyordu. O fark etmeden anahtarları kaptım ve bir fare gibi odama kaçtım.

Gece saat 01:00 civarında, herkes yatmaya gittiğinde, ana anahtarı bulana kadar yanımdaki kilitli odadaki her anahtarı test ettim. Hemen Dacia'ya mesaj atıp gelip almasını istedim, böylece bir çilingire geceleyin bir kopyasını çıkarttırabilecektik. en Bir demet anahtarı gecenin bir vakti hizmetkârların odasına geri soktum.

Söylemeye gerek yok, gözümü bile kırpmadım ve anahtarları bana fark ettirmeden teslim etmeye çalışan kız kardeşim de uyumadı.

Erkenden kahvaltı etmek için Marnie's Shack'te buluşmaya karar verdik.

Dacia kabinimizin çatlak vinil koltuğuna yaslandı. Badem sütlü lattesine dokunmadan bardak altlığında beklerken, yüz hatlarını çizen dalgın bir ifadeyle pencereden dışarı bakıyordu. "Bana karşı dürüst ol, Dar. Orada iyi misin?"

Anahtarları çantama koydum. "Yani, kırk sekiz saattir evliyim ve şu ana kadar her şey gitti."

Kocamı dün akşamki yemekten beri görmediğim gerçeğini bir kenara bırakırsak, yerindeydi. Bu akşamki kucaklaşmasını özlemiş olabilirim de olmayabilirim de.

Sabah. Benim vücut ısım soğuk taraftaydı ve o sonsuz ısı kaynağı olan bir fırın gibiydi.

"Sana bir şey olacak ve ben yardım etmek için yanında olamayacağım diye sürekli bir korku yaşıyorum."

"Dai," diye mırıldandım. "Kendi başımın çaresine bakabilirim, merak etme. Ayrıca o kadar çok silahlı güvenliğim var ki, kimse saçımın teline zarar veremez."

"Annem endişeleniyor." Kız kardeşim boğazını temizledi ve nihayet kruvasanını eline . "Hiçbir şey söylemedi ama evin içinde kara kara düşündüğünü hissediyorum."

Son tartışmamız Diane Hill'in devasa egosunda bir çentik açmıştı. Benim darbemden sonra henüz toparlanamamıştı, bu da düğün resepsiyonumda açıkça görülüyordu.

Bir kere bile görünüşüm hakkında yorum yapmadı.

Dinleyicilerimizin önünde en azından yüzünü kurtarmak için bir konuşma da yapmadı. O çok gururluydu ve ben de artık umursamıyordum.

Nasıl sormak isterse mesaj atabilirdi.

"Bunu atlatacaktır, Dacia. En sevdiği oyuncağını elinden aldım ve şimdi somurtuyor. Annenin büyümesi gerek. Onun elini tutmaktan bıktım."

Dacia kızgın bir şekilde kruvasanını ikiye böldü. Bir ucunu ağzına soktu. "Şimdi sen gittiğine göre, beni kendi projesine göre şekillendirmeye çalışacak."

" bu asla olmayacak. Seni kontrol edemez."

Dacia sırıttı. "Aynen öyle."

"Belki de bu yüzden sana her zaman benden daha çok saygı duymuştur." Kız kardeşimin yüzü düştü.

"Bu doğru ve sen de bunu biliyorsun."

Dacia ellerini peçeteye sildi ve masada öne doğru eğilerek alçak sesle konuştu, "Ve bana neden daha fazla 'saygı duyduğunu' bilmek ister misin? Çünkü ona siktir dedim ve genç yaştan itibaren kendimi savundum. Değerimin farkına vardığımda onun onayını aramayı bıraktım ve annemin mükemmel olmaktan uzak olduğunu anladığımda onun yargılarını önemsemeyi bıraktım. Öte yandan siz, hayatınız boyunca onu kendinize bağlamak için çok uğraştınız.

Senin ve benim asla onun kalıbına giremeyeceğimizin farkına varmadan seni kabul . Bu imkansız. Hayatın boyunca ihtiyaç duyduğun tüm kabulün burnunun dibinde olduğunu anlayan yirmi yedi yılını aldı. Arkadaşlarıyla. Alberto ile. Benimle. Seninle." Omzuma dokunmak için öne doğru uzandı. "Darla, ihtiyacın olan tüm sevgi burada, bizimle ve senin bu kocaman kalbinde yatıyor. Lütfen annenin seni inandırdığından çok daha değerli olduğunu bil."

Zayıf bir gülümsemeyle elimi onunkine bastırdım. "Bunu artık biliyorum."

Duygusal gösterileri Dacia'yı iğrendiriyordu, bu yüzden birkaç saniye sonra elini çekti. Yine de sözleri için minnettardım. ey zaten bildiğim şeyi eve götürdü.

Önemli olan her yönden değerliydim.

"Kilit durumunuzu hallettiğimize göre, başka bir ciddi konu hakkında konuşmamız gerekiyor." Sanki bir davanın açılış konuşmasını yapacakmış gibi yüz ifadesi değişti.

"Ateş et."

"Zeno'nun düğünden arkadaşı Romero St. Clair'i hatırlıyor musun?"

Zeno'nun damat partisinde çok yakışıklı bir adam olduğunu hayal meyal hatırlıyordum. Uzun boylu, bir gibi yapılı, biraz soğukkanlı. Muhtemelen o gece orada bulunan herkes gibi bir suçluydu. "Evet, neden?"

Lattemi dudaklarıma
götürdüm. "Şey, onu
becerdim."

Yudumda boğuldum.

Alacakaranlık kasvetli bir coşkuyla malikâneyi sarmıştı. Bu saray gibi evin duvarlarında yaşayan sırları ortaya çıkarabilmek için saatin ilerlemesini ve iblislere dışarı çıkıp oyun oynama şansı vermesini bekledim.

Batı kanadındaki koridorun sonunda beni çağıran bir oda vardı.

Dacia ile kahvaltıdan döndüğüm andan itibaren onun çekimini hissettim.

Şeffaf kırmızı bornozum arkamdan geliyor, yumuşak tüyleri her adımda mermeri okşuyordu. Tüylerim diken diken oldu ama

sıcaklıkla hiçbir ilgisi yoktu ve her şey felaket derecede yanlış bir şeye rastlama beklentisiyle ilgiliydi.

Anahtarı soktum ve sürgüyü açtım, kapı kayarak açılırken iyi yağlanmış menteşeler hiç ses çıkarmadı. Dikkatle içeri adım atarak mavi ve gri vurgularla bezenmiş, sessiz odayı inceledim.

Şifonyerin yanına gittim ve dikkatlice bir çekmeceyi açtım. Bir zamanlar burada kimlerin kaldığına ve De la Croix'larla ilgili herhangi bir pislik olup olmadığına dair bir fikir edinmek istiyordum.

Ama içindekileri gördüğümde donup kaldım. İnci kaplı tokam benimle alay etti.

Diğer saç tokalarım da özenle bir araya getirilmişti. Gümüş ve altın levhaların üzerinde baş harflerim görünüyordu.

DIH.

Zeno'nun bir onur nişanı gibi kravatına taktığı saç tokalarının aynısı.

Yanlarında paketlenmiş bir başka hatıra da düğün gecemden kalma beyaz çoraplardı. Zeno'nun beni daha sert sikmek için parmaklarını kalçalarıma yerden hafifçe yırtılmıştı. Aletini çekip çıkardığı ve muzaffer bir sonra savaş boyası gibi narin malzemeye bulaştırdığı için biraz kanlıydı.

Nabzım, dudaklarımda kirazın tadı ve aramızda baş döndürücü bir duman bulutu gibi dönen daha fazlasının vaadiyle kocama ilk kez baktığım Chaleur'dekine benzer düzensiz bir vuruşla yükseldi.

Odanın kime ait olduğuna dair şüphelerim varsa bile, rüyalarıma giren derin ses beni karanlık tarafa bir adım daha yaklaşmaya çağırdığında ortadan kayboldular.

"Darla."

Nefes nefese döndüm ve 1.80 boyundaki Zeno'yla yüz yüze geldim. Dövmeli kasları su damlacıklarıyla parlıyordu ve beyaz bir havlu beline gelişigüzel bağlanmıştı. Mutlu izini görebileceğim ve kalın, ambrosian kaslarının izini seçebileceğim kadar alçaktı.

Her zaman temiz, erkeksi ve Tanrı'nın güneşi altında kutsal olmayan her şeyin tadına sahip olan horoz.

Bedenim, en karanlık fantezimin hayat bulmuş hali olan adamın varlığıyla uyandı.

Zeno Gianni De la Croix'yı bağımlıların bir sonraki x'lerini istedikleri gibi istedim.

Aramızdaki tüm fiziksel ilişki olasılıklarını ortadan kaldırmak için dün ona söylediğim sözleri hatırlayınca neredeyse ağlayacaktım.

Bir adım öne çıktı ve beni şifonyere doğru sıkıştırdı. Yüzünde eğlence ve günahkârlık karışımı bir ifade vardı.

"şeyi buldun mu, küçük melek?"

Bir bakış fırlatarak çeneme uzanan eli tokatla uzaklaştırdım. Sırıttı ve ellerini kalçalarımın iki yanındaki şifonyerin üzerine koyarak beni kalesine hapsetti.

"Buranın senin odan olduğunu bilmiyordum." Sesim titriyordu ve bu onun yakınlığının suçuydu. Onun nefis kolonyası benim kriptonitimdi.

"Dün sabah size hangi kuralları vermiştim?"

"Burnumu sokmak yok," diye mırıldandım huysuz bir çocuk gibi, ağzına bakarak. Duştan çıktığı için ıslaktı ve çok davetkâr görünüyordu, dişlerimi alt dudağına geçirip o sıcak, hırıltılı sesini çıkarıp çıkarmayacağını görmek istedim.

Sikini içime o kadar derin soktuğunda yaptığı gibi, nereden başladığını ve nereden bittiğini unuttum.

"Alors, qu'est-ce que tu fais içi?"

Bir su damlası alnındaki kıvrımlı bir telden düşüp güçlü elmacık kemiğinin üzerine kondu. Düşüncesizce, başparmağımın ucuyla boncuğu topladım ve tenine sürdüm.

Boğazını temizledi ve ben de şaşkınlığımdan sıyrılıp elimi geri çektim.

"Burnumu sokuyordum," dedim rahatça. "Ama sadece saç tokalarımı geri istediğim için."

Zeno kalçalarını benimkilere bastırdı ve içimdeki her şey bu adam için acıyordu. Tanrı kocamın şaftını işlerken hiçbir şeyi esirgememişti çünkü

Bir havlunun altına gizlenmiş, yarıya kadar açık bile olsa, muhteşemdi.
"Kapı kilitliken buraya nasıl girdiğini anlat bana."

"Sihir."

"Tekrar dene," dedi neredeyse tehditkâr bir sesle ve parmak uçlarını sağ göğsümde gezdirdi. Zeno meme ucumu kopardı ve daracık kırmızı kumaşını çekiştirdi. "Ve itaatsizliğin için seni her zaman cezalandıracağımı unutma."

Yüksek yolu seçtim ve "Anahtar kullandım" diye itiraf ettim.

"Hmm." Meme ucumu çevik parmaklarının arasında yuvarladı. Bir iniltiyi bastırdım. "François'nın kaybettiğini iddia ettiği ve bu sabah sihirli bir şekilde yatak odasında bulduğu anahtarla aynı anahtar mı?"

Düşünceli bir şekilde çeneme vurdum. "Hayır. Sanırım bir başkasıydı."

Zeno beni şifonyerin üzerine kaldırdı ve bacaklarımın açık V'sinin arasına girdi, üst bedeni beni aynanın karşısına hapsedti.

"Geceleri koridorlarda ipeksi küçük şeyler giyerek dolaşmamalısın, Darla," diye yanağıma sürtündü. "Yanlış canavarı baştan çıkarabilirsin."

Geceliğim, kırmızı çoraplarımın üst kısımlarını ve bıçağımın bulunduğu jartiyeri gösterecek şekilde yukarı kalktı. Onu çekip çıkardım, açtım ve aramıza getirdim.

Tam şahdamarının üzerinden.

"Belki de seni öldürmek istedim," diye baştan çıkarıcı bir şekilde fısıldadım, bıçağı boynunun üzerinde alaycı bir sıyrıkla gezdirdim. "Belki de bunu yapabilmek için seni saklandığın yerden çıkarmaya zorlamak istedim..."

Bıçağımın ucu, mürekkepli göğüs kaslarının arasında duran altın zincirin üzerinde dans etti. Silahımın yüzeyindeki haçı kaldırdım ve kaşlarımı ona doğru kaldırdım.

kocam, burunlarımız neredeyse sıyrılına kadar kişisel alanımı işgal etmeye devam etti. "Beni ne kadar az görürsen o kadar iyi olur diye düşünmüştüm."

"İnsanlar her zaman fikirlerini değiştirirler."

"Öyle görünüyor ki," diye bıçağı tekrar nabzına doğru sürüklediğimde. Bu evde, tüm bu şeytanlarla birlikte yaşamak, kendi sinsi doğamı daha da güçlendirdi. Yatakta her zaman itaatkâr bir kadın olurdum.

Fahişe ama dışarıda cehennem gibi olurdum, tam da kocamın sevdiği gibi. "Beni oymak ister misin, bebeğim?"

"Bu senin işine . Sen iyi bir adam değilsin."

Burnu çeneme kadar indi ve orada kokumu, soluduğu oksijen kadar önemliymiŝ gibi açgözlölükle içine çekti.

Zeno bir kolunu belime doladı ve beni ıslak, inatçı göğsüne çekti, alt bedenlerimizi iki mükemmel yapboz parçası gibi birleştirdi. "Yüzeyi daha yeni çizdin Darla. Hayal edebileceğın her şeyden daha kötüyüm." Beni savunmasız yakalayan bir hareketle elimi adem elmasına doğru çekti, bıçağımın keskin kenarı derisine saplandı. Gözlerinde zührevi bir nitelik vardı. "Yaptığım şey için beni incitmek mi istiyorsun? Ŗimdi tek şansın."

"Kes şunu, Zeno," dedim neredeyse tiz bir sesle, bir elini enseme daldırıp beni inanılmaz derecede yaklaŝtırdıđında -onu öldürmek ya da öpmek için, . Bıçağı tutan elim onun mengene gibi ezilmiŝti ve sözlerime rağmen onu kanatmak istemiyordum. Sadece benimkine yaptığı gibi ruhuyla oynamak istiyordum. "Bırak!"

Bıçak onu yaraladı ve ince bir kan damlası yüzeye çıktı.

Kanın görüntüsü boğazımın dibini korku ve... kötü bir cazibeyle yaktı.

Tanrı kocamın bunu hak ettiğini biliyordu ama onu öldürecek kişi ben olmayacaktım.

"Benden nefret ediyorsun - beni hiç tanımamıŝ olmayı mı diliyorsun?" diye öfkeyle hırladı ağızıma karşı, elimi sıkarak. "Bitir beni. Yap şunu, Darla."

"Zeno," diye mırıldandım, bakışlarım onun vahşi bakışlarına doğru yükseldi. "Arrête, s'il te plaît!"

Alt dudağımı ısırđı ve dilinin acısız bir vuruŝuyla acıyı dindirmeden önce acı noktasına kadar sıktı. "Yemin ederim, ilk ölmedim, ama beni öldürmeye layık biri varsa... o da sensin, mon ange."

Boynunda, zincirinin ipinin altına gizlenmiş beyaz bir yara izi vardı.

Biri onu öldürmeye çalıştı ve bunu fark etmek kemiklerimi dondurdu.

Benden boğuk bir ses çıktı ve Zeno nihayet elimi bıraktı. Bıçağı uzağa fırlattım ve ıslak saçlarının arkasından tutarak bir öpücük için onu kendime çektim.

tutkumuzun coşkusu, akıl sağlığımızı kontrol altında tutan koruyucu bariyeri eriterek fişkırdı. Onun özüne susamıştım -acımasız ve ahlaksız bir tentür- ve o da bunu bir kadehteki kutsal şarap gibi içime akıttı.

"Seni o kadar çok istiyorum ki zar zor nefes alabiliyorum," diye fısıldadı hassas ağzıma karşı, sadece savaşla dolu bir hayatı bilen bir adamın gücüyle kalçalarımı kavradı. "Asla bu kadar bağımlılık yapmamalıydın."

İtirafı kalbimin odasında yankılandı. Çok acımasızdı.

Beni tatlı sözlerle yıkıyor. Beni rehin tutuyor.

Bana son derece saygılı davranıyor.

"Tu joues avec mon âme." kaslı omuzlarından aşağıya, kaslı sırtının eğimine kaydı ve eski yaraları okşadı. Derisinin altında pek çok sır yatıyordu ve Pandora'nın kutusu gibi her birinin kilidini açmak istiyordum. "Hiç utanman yok."

"Sen de öyle." Dillerimiz birbirine dolandı ve alt bedenlerimiz yere değdi. "Je veux te baiser."

"Hayır, Zeno." Dilimi emdi ve ben miyavladım, parmaklarım belindeki havlunun içinde kıvrıldı. Havluyu yırtıp, kalınlaşan sikini sevdiğim şekilde vahşice içime sokması için ona yalvarmak mı, yoksa verdiğim sözü bozmamızı engelleyen son mütevazılık kırıntısını korumak mı istediğimi bilemiyordum. "Sana bunu bir daha yapamayacağımızı söyledim."

Bir hırıltıyla geri çekildi ve alnını benimkine bastırarak nefes nefese kaldı. Çaresiz elleri belimi şekillendirdi. "Je t'en supplie."

Başımı salladım, içimde çarpan şehveti yutkunarak aldığım nefeslerle bastırmaya çalıştım. "Anlamıyor musun? Annem hayatım boyunca beni kontrol etti ve ben bundan zar zor kurtuldum. Şimdi sen de aynısını yapıyorsun. Sen olmayabilirsin

ama bu durumumuzu değiştirmez. Ben sadece başka bir kafesteki bir kuşum ve bunu bana sen yaptın, Zeno. Sen yaptın."

Hayatımda bir kez olsun, kendimi piyon gibi hissetmeyi bırakmak istedim.

"Bir dakika dürüst ol. Chaleur'de tanıştığımızda bunu planladın mı?" Tam tersini söylemişti ama yine de güvenceye ihtiyacım vardı. "Bunların hepsi beni buraya çekmek için bir tuzak mıydı?"

"Seninle tanışmak kaderdi Darla," dedi sertçe ve yanağını okşadı. "O gece kim olduğun hakkında hiçbir fikrim yoktu, bana güzel diyen ilk kadın olman dışında. İltifatında hiçbir art niyet yoktu ve dürüstlüğünün, yargılayıcı olmayan tavrının tadını çıkardım. O odada geçmişimin ya da bugünümün hiçbir önemi yoktu." Diğer elini yüzümü çerçevelemek için kullandı. "Çok uzun bir aradan sonra kendimi insan gibi hissetmemi sağladın."

Bir anda içimdeki her şey yavaşladı.

" bu benim gerçeğim," diye mırıldandı. "Bana kendimi insan gibi hissettirdin Darla." O, gölgeli toprakları demir bir pençeyle yöneten dokunulmaz bir kraldı.

Parmak uçlarında yüzlerce adam. Akla gelebilecek her türlü kaynak emrinde. Dünyanın gözünde neredeyse ölümsüz.

Yine de bu adamı yıkan benim basit iltifatım oldu ve kelimelerin yıkma ya da inşa etme gücüne sahip silahlar olduğunu bir kez daha kanıtladı. "Zeno..."

"Bana bak." Ellerimi tuttu ve göğsünün üzerine koydu, gözleri anlayamayacağım kadar görkemli bir özlemle parlıyordu. "Vücudum yara izleri ve mürekkeple kaplı, yine de sen buna güzel diyorsun." Boğazı duygularla doldu. "Ve bu benim seni nefesimi kesen bir şiddetle istememe neden oldu."

Ses tellerimi bir duygu seli sardı. Ona açtığım yarayı öptüm. Kanının metalik tadına baktım, damarlarımda bir panzehir gibi dolaşıyordu.

"Beni asla affetmeyeceksin. Bunu biliyorum," dedi kasvetli bir şekilde. "Her ne kadar yaptığım şeylerden pişmanlık duysam da, seni elimden aldığım için pişman değilim."

"Peki neden?"

"Çünkü başkalarının yapamadığı şekilde seninle ilgilenmek istiyorum," diye itiraf etti. " başka bir kafes değil Darla. senin özgürlüğün."

Sergilediği açık savunmasızlıkla aklım başımdan gitti. Düğün gecemizde kıskançlık yüzünden bu gerçeği söylemekten kaçınan adamla tam bir tezat oluşturuyordu.

",," diye meydan okudum. "Bunun benim özgürlüğüm olduğunu bana kanıtla." Geri adım attı ve bana elini uzattı.

Bir aptal gibi, onu aldım.

Gece yarısını geçmişti ve kocam beni karanlık, fenerle aydınlatılmış koridorlardan geçirdi, gölgelerimiz uzun süredir kayıp olan aşıklar gibi birbirini öpüyordu. Ellerimiz birbirine kenetlenmişti ve ben onun yanına yapışmıştım, çıplak göğsünün sıcaklığını içime çekiyordum, eşofmanlı bacakları ise bana ayak uydurmamı zorlaştıran adımlarla aramızdaki mesafeyi yiyordu.

Sonunda beni bir prenses gibi kollarına aldı ve ben de ona izin verdim. Başımı boynuna yasladım ve kalbinin yavaş yavaş çarpışını hissettim.

en ucunda, geniş bir girdik.

Zeno beni ayağa kaldırdı ve ben de saran görselliğin büyüüne kapılarak ondan uzaklaştım.

e oda daireseldi, ay ışığı vitrayla kaplı büyük kubbeli tavandan sızıyor, beyaz mermer zemini bir renk cümbüşü içinde titretiyordu. Odanın ortasında siyah kadife bir Kleopatra şezlongu duruyordu ve bir ışık huzmesi odanın merkezini aydınlatıyordu. Yunan tanrı ve tanrıçalarının çeşitli pozlardaki heykellerine benzeyen bir düzine uzun beyaz vazo mekâna serpiştirilmişti; başlarından sarmaşıklar ve kan kırmızısı güller fışkırıyor, havayı yumuşak bir ağız kokusuyla parfümlüyorlardı. Hades'in karısı Persephone'yi kucakladığı, taşlarından aşağıya doğru yapraklar sarkan tasvir göğsümü ısıttı. Atmosferdeki dinginlik, odanın bir tarafına cıvatalanmış kapalı şelale ile karakterize edildi, su bir kaya kütlesi üzerinde damlıyordu.

Sakinleştirici.

Hiç borçlu kalmadım.

veryüzündeki cennetten bir parçaydı.

Kış bahçesi odasının her ayrıntısını yakalamak için döndüm, bornozum etrafımda dalgalanıyordu. "Kesinlikle büyüleyici."

Durduğumda, güzel, yaralı kocamın yavaş ve yakıcı bakışları beni küle çevirdi. Hayranlığa benzer bir sesle, "Öyle değil mi?" dedi.

Sözlerindeki çift anlamlılık nefesimin kesilmesine neden oldu.

Mozaik ışığı yüzünü kaplarken, yüz hatlarında yoğun bir ifade oynayıyordu.

"Beni neden buraya getirdin?"

"Burası senin yeni evin."

Gözlerimi kırptım. "Ne?"

Zeno yaklaştı. Gözleri bir an bile benimkilerden ayrılmadı. "Beğendin mi?" Kuşağımın halkasına iki iğne geçirdi ve beni kendine doğru çekti. "Senin için yeniden döşettim."

Kalbim kekeleyerek "Ne zaman?" diye sordum.

Zeno çelikleşti, bakışlarını şelaleye dikti. "Evinden ayrıldığımda... bana bir yazar olduğunu söyledikten sonra."

İçimde çalkantılı duygular savaşıyordu. İstemedenden de olsa

Çenesindeki çizikleri sıyrarak yüzünü bana doğru çevirdi. "Bunu yapmana gerek yoktu. Gerçekten."

"Beğendin mi?"

Su sürekli huzur veren bir şırıltıydı ve odanın açıklığı ben çalışırken doğal ışığın içeri girmesine izin veriyordu. Her yazarın rüyasıydı ve ben buna bayıldım. "Bu mükemmel, Zed."

Lakabının kullanılması onu memnun etti.

"Bana hep bir şeyler veriyorsun ama ben sana hiçbir şey vermedim."

Bunun belki de Zeno'nun beni satın alma ya da yöntemi olmadığını anlamaya başlamıştım. Lamborghini'm bir rüşvet değildi. Çalınan saç tokalarım eğlenceli bir şaka değildi. Ve yeni evim de başka bir şey için teşvik değildi. Bunlar sadece yaptığı çünkü beni önemseydiğini bu şekilde gösteriyordu.

Hayatın kuru bir mizah anlayışı vardı.

Ben düşüncelerimi ifade etmekten korkmayan bir yazardım, eşim ise sadece eylemlerle konuşmayı bilen bir cezalandırıcıydı.

Birbirimize zıt bir çifttik ama bir şekilde... değildik.

"Bana bir şey mi vermek istiyorsun, mon trésor?" diye homurdandı, kasları ve o emredici aurasıyla beni geriye doğru yürüttü.

Mon trésor.

Benim

hazinem.

Geceyle ilgili Zeno'nun gardını düşüren ve onu daha savunmasız, daha ham, daha yaklaşılabilir kılan bir şey vardı.

Yutkundum, satranç tahtamızda geri çekildim. "Sadece makul bir şeyse."

Odanın ortasına, Kleopatra şezlongunun hemen yanına ulaştığımızda durduk.

Zeno eğilip kulağıma fısıldadı: "Seni bir randevuya götürmek istiyorum."

Bu kaba istek karşısında ürperdim. "Hayır."

Kulak mememi ısırıldı. "Karımı bir randevuya çıkarmak mantıklı değil mi?"

Bu, kolaylık ve açgözlülük vaadinden doğan görücü usulü bir evlilik olmasaydı öyle olurdu. Zeno'nun ağına düşmemem gerekiyordu. Kahkahalar, şakalar ve randevular arasında kürek çekmek başımı suyun üstünde tutmamı zorlaştıracaktı.

Zamanımız dolduğunda çekip gitmek daha zor olacaktı.

"On iki ayımız kaldı, Zeno. Sözleşmemizde çok duygusuzca belirttiğin gibi bu süre kalıcı değil. Tarihler işin içine giremez. Benden başka bir şey isteyin lütfen."

Zeno'nun çenesi sıkıştı. Soğuk gerçeği duymak hoşuna gitmemişti. "Karşılığında bana makul bir şey verebilecek olsaydın, bu ne olurdu?"

Soyumu kemiren lanet yüzünden gerçek aşkın asla kapıma kadar gelmeyeceğini uzun zaman önce kabullenmişim. Hill ailesinin bir atasözü olsaydı, "yalnız yaşarsın ve yalnız ölürsün" derdi. Ama sonsuza dek mutlu olmayı arzulayan umutsuz romantik yanım, eşime ay ve güneşten daha azını vermemeyi arzuluyordu.

yıldızlar makuldü.

Zeno Gianni De la Croix için aynı şeyi söylemek mümkün değildir.

Her dokunuş ve hediye daha fazla bir şeyin başlangıcı gibi hissettirse de koşullarımız buna izin vermedi.

Bu evlilikte makul olan tek bir şey vardı: aramızdaki hissedilir cinsel kimya.

Parmaklarım göğsünü çizdi ve eşofmanının kemerinin altına daldı, her zaman çok müstehcen görünen ama benim gibi bir kötü niyetli için karşı konulmaz olan etli ereksiyonun etrafını kapattı. "Bu makul bir şey."

Tısladı, gözleri karanlık bir şekilde parlıyordu. "İkinci kez olmayacağını söyledikten sonra kuralını bozmak mı "

"Belki biraz bükebiliriz. Sadece bu gece için." Parmak uçlarımda yükseldim ve dudaklarını sıyrarak, "Seni ağzımda istiyorum, Usta," dedim.

Zeno'nun kontrolü gergin bir elastik bant gibi koptu.

Zeno

Karım yürüyen, konuşan bir çelişkiydi. Bir an beni istemediğini iddia ediyor, bir an sonra uzun, manikürlü parmaklarını tasma gibi sikime doluyordu.

Darla Ivy Hill'in böyle bir tehdit olduğunu bilseydim, onunla evlenmeyebilirdim; zengin, babasının kızı tipine lanet olsun.

Evlilik de dahil olmak üzere, hiçbir zaman işleri kolay yoldan yapmamla tanınmadım. Her zaman zor ve dağınık.

Karım bu gece beni tam olarak böyle götürürdü.

Sert, dağınık ve nefessiz dualarla boğulurken, gül goncası dudaklarını geçtim ve ona hayatının yüzünü becerdim. ertesi gün güzel gözyaşları ve boğuk bir sesle sonuçlanan türden. Ben bitirdiğimde, o

küçük bir kraliçe gibi şezlongda bitkin bir şekilde yatıyor, vücudu döl kurdelelerimle süslenmiş ve yapışkan memeleri kremanın her son damlasını yalıyor olacaktı.

Ben ona melek diyebilirim ama bu kadın düpedüz günahkârdı, gözlerindeki ışıltıya bakılırsa benimkine benzer iğrenç eğilimlerle dolup taşıyordu.

"Sikimi emmek ister misin, ?" Boynunu sıkıca kavradım ve cevabı boğazında düğümlenince sııttım. "Annenin seni yetiştirdiği iyi kız gibi kibarca sor."

İpeksi elbisesinin eteklerini iterek, parmaklarım bıçağını rehin tutan seksi kırmızı jartiyerin üzerinde gezindi. Altın sapını kavradım ve bıçağı açarak kör ucunu çenesine götürdüm. "İste ve alacaksın."

Benden seni becermemi iste, bütün gece boyunca yavaşça gideyim, sadece ay ışığının o tatlı vücudu yıkamasını izleyeyim.

Benden sırlarımı isteyin, sırf o büyüleyici gözlerdeki meraklı parıltıyı izlemek için açıklayayım.

Benden dünyayı isteyin, ben de her bir tuğlayı ayaklarınızın altına sereyim ve kimsenin görmeyi hak etmediği o yumuşak, erimiş kalbinizi koruyacak bir sığınak inşa edeyim

-Bak.

Nefes almasını sağlayacak kadar gevşettim. "Onu emmek istiyorum." " at daha çok benziyor."

Bıçağının sivri ucunu, tenine dokunmamaya dikkat sabahlığının altından geçirdim ve o sıkı, biçimli vücudunu aç bakışlarımın önüne serdim. Askılarını kestim ve hızlı bir hareketle vücudundaki kumaşı çektim.

Onu kırmızı çoraplar ve bir senyörün karısına uygun, boudoir tarzı, şeffaf kırmızı bir elbise içinde bırakarak.

Bıçağı fırlatıp attım ve amını avuçlayarak acıtıcı bir tokat attım. "Ne kadar güzel olduğunu asla unutamayacağım."

Darla'nın dudakları 'puh' benzeri bir sesle ayrıldı. Çıplak göğsüme yaklaşırken kollarıyla omuzlarımı kavradı. "Her fırsatta bana ne kadar güzel olduğumu hatırlatmayı asla ihmal etmiyorsun."

"Bunu çok sık duymadığınız izlenimini edindim ve bunu değiştirmek istiyorum

Bu."

Başparmağım şişmiş klitorisile oynarken, bir yumruğu ıslak sıcaklığına batırdım, uyarılmışlığının parmak eklemlerime sızdığını hissettim ve onu ciddiyetle dişledim. İnledi ve ben de onun yüz ifadesindeki coşkunun tadını çıkardım.

"Bunu bir daha yap," diye nefes nefese ağzını benimkine sürterek allığını alt dudağıma bulaştırdı. "Lütfen, Zeno."

Usta Zeno. Misilleme olarak esh'ini tokatladım ve gözleri mutlulukla geri yuvarlandı.

Aminin beni sağdığını hissederek ve yakın olduğunu bilerek, dışarı çıktım ve ngerimi ağzıma sokup yalayarak temizledim.

Gözle görülür bir şekilde titreyerek, "Durma," diye itiraz etti.

Onu belinden tutup şezlonga yatırdım ve otomatik olarak diz çökme pozisyonuna geçmesine bayıldım.

Yanağını kavradım, o şeffaf kumaşa sarılmış görüntüsünden tamamen büyülenmiştim. Ay ışığı teninin her santimini öpüyor, hafif altın rengini ruhani bir ışıltıyla yıkıyordu. Manyetik çekimimize karşı çaresiz bir şekilde bana bakarken gözlerindeki merak parlıyordu.

Ölüm döşeginde yatarken bile, yukarıdaki göksel varlıkların bana kendilerinden birini armağan ettiği bu anı asla unutmayacaktım.

Vaat Edilmiş Topraklar'a en çok yaklaştığım yerd.

Darla Ivy Hill benim yeryüzündeki cennetimdi.

Karım başını çevirdi ve yaralı avucumu öptü. Bedenim sarsıldı ve zırhım çatladı.

Aşağıya uzanarak kuşağını ilmeklerinden kopardım ve iki elini arkasına doğru çektim.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu.

Onu susturarak bileklerini sıkıca bağladım ve yaptığım işi değerlendirdim.

Masum kahverengi gözler. Öpücükle şişmiş kırmızı dudaklar. Yuvarlak göğüslerinin üzerine dökülen siyah saçları.

Darla baştan ıkarıcıydı.

İlk kez Havva'nın Cennet Bahçesi'nde böyle görünüp görünmediğini merak ettim.

"Boşalmak zorunda değilsin, küçük melek," diye fısıldadım, ellerimi göğüslerine götürüp ağırlıklarını hissetmek için kaldırdım. Eğer bana izin verseydi, onları da becerirdim. " sadece benim zevkim için."

Eşofmanımı aletimin serbest kalmasına yetecek kadar indirene kadar çok ihanete uğramış görünüyordu. en bunu istediğini hatırladı - teşekkür olarak beni emdi - ve gözleri .

Kendime birkaç vuruş yaparken çenesini okşadım. Bu manzara karşısında inledi ve ben de uysal ağzını gagalamak için eğildim.

"Kurallarımdan birini iğnedin, Darla. Böyle bir şey olursa ne yapacağımı söylemiştim?"

"İtaatsizliğim için beni cezalandır," diye heyecanla nefes verdi.

"zrn için çok çalışmanı bekliyorum." Boğazının ince stnundan aşağı doğru bir nger sürükledim. "Beni o kadar derine sokacaksın ki zar zor nefes alacaksın. Eğer ğrmyorsan, doğru yapmıyorsun demektir." Sopamı saçlarına iki kez doladım. "şimdi ağzını a ve em."

Ona doğru yaklaşarak kendimi çekiştirdim ve beni bekleyen ağzına doğru yöneldim.

Darla'ya ikinci kez söylenmesine gerek yoktu.

Sürtük karım, şimdiye kadar tanık olduğum en saygın şekilde sikime tükürdü -st sınıf yetiştirilmesinin bir kanıtı- ve sikimi ağzına aldı, başını yavaşça salladı, çenesi ellerinin eksikliğini telafi ederken kaşları konsantrasyonla çatıldı.

İniltisi aletimin alt tarafında yankılandı ve efendisinin aletini bir seks kölesi gibi emmesine bayıldım.

sürdüğü kırmızı ruj sikimin üzerine bulaştı.

Sıcak bir yaz gününde dondurma külahı gibi benden zevk almasını izlerken göğsümde bir inilti koptu. Dili yarığımı yaladı, bir in, iki in,  in almadan önce n spermimin tadına bakarak i çekti,

ve - lanet olsun - benim yarımı.

Karnım sıkıştı ve özellikle doyurucu bir emişte başımı geriye attım, ama bu yeterli değildi. Özensiz, dağınık ve kendini tutamayacak kadar azgın olmasını istiyordum. Chaleur'den gelen ve yüzüne boşalmayı bu kadar isteyerek kabul eden kadını istiyordum.

Düğün gecemizde, sırf daha sert boşalabilmek için havasını kesmem için bana yalvaran kadını istiyordum.

Elim hâlâ saçlarını okşarken sikimi ağzından zorla çıkardım. Öksürdü, gözleri yaşardı. "Pek üzgün görünmüyorsun Darla," diye mırıldandım, ağzının kenarından damlayan tükürüğü silip ona geri verdim. "Eşyalarımı karıştıran başka biri olsaydı, işini bitirirdim. sana karşı hoşgörölü olduğum için bana teşekkür et."

"Hoşgörölü olduğun için teşekkür ederim." Aldığı nefesle birlikte vücudu titredi ve o mağrur ses tonu değişmedi. "Usta Zeno."

Çenemi sıktım. "Tekrar söyle." "

teşekkür , Üstat Zeno."

Hızlı bir hamleyle ağzının içine . Kalınlığının etrafında guruldadı, beklenmedik hareketimle bakışları genişledi.

Çekildim ve ağzından bir tükürük daha aktı. "Tekrar."

"T- teşekkür ederim, Usta Zeno."

Kötü oyunumuza devam ettim, her seferinde kendimi daha derine soktum, ta ki ağzındaki tıkaç yok olana kadar. Masum bir şekilde " ank you, Master Zeno" diye kekelediğinde daha da sertleştım.

Son hamlede tüm vücudu titredi. Karınca gözleri beni yakıp kavurdu, gözlerindeki re bana da sahip olduğunu söylüyordu. "Daha fazla, Efendi Zeno."

Bundan hem nefret ediyor hem de hoşlanıyordum, bu yüzden memesini tokatladım ve göğüs ucunu çimdikledim. Tısladı ve rahatlamak istercesine kalçalarını koltuğa doğru salladı.

Hâlâ saçlarını kavrarken, ağzını tekrar sikimin üzerine ittim. Darla keskin bir çığlık attı ve ben kalçalarımı sertçe iterek ağzına vurmaya başladığımda, taşaklarım

Çenesine karşı. Merhamet yok. Nesse yok. Sadece saf, katıksız ihtiyaç bu alışverişı yönlendiriyor.

"Sana tatlı davranmamdan hoşlanmıyor musun?" Rust. "Sana bir kraliçe gibi davranmamdan hoşlanmıyor musun?" rust. "Hayır, sana saygısızlık etmemi istiyorsun." Rust. "Aşağılanmak istiyorsun çünkü bu seni ıslatıyor."

Darla inledi, onu bu dünyadaki her bir erkek için mahvettiğimde ruhu titriyordu, tıpkı benim için diğer tüm kadınları mahvettiği gibi.

Övgü ile aşağılamayı karıştırdığımda karım çılgına döndü.

Çok iyi bir kızsın, mon ange, kocanın boğazını kesmesine izin veriyorsun.

Sen iğrenç bir fahişesin, Müdür Hill. Sanki mesleğinmiş gibi siki 10 santim derinliğinde yutuyorsun.

Benim küçük salopem, dölünün kadifeye yapıştığını görebiliyorum. Yaramazlık yapmaya devam edersen her damlasını yalatacağım sana.

Omurgamın tabanı karıncalandı, orgazmım yaklaştı ve taşaklarım sıkılaştı. Darla güzelce ağladı, cezasını çok iyi çektiği için kırmızı dudakları gerildi.

"Benden zalim ve sert olmamı istiyorsun çünkü baş edebileceğin tek versiyonum bu," diye hırladım, sıcak emici ağzına pompalarken göğüslerinin zıplamasını izledim. "Seninle birlikte oynayacağım ve senin kötü adamın olacağım, bebeğim."

O ruhumu okşayan gözler bana baktığında, zırhımın bir katmanını daha yok etti. Her şeyin bittiğini anlamıştım. bu tatlı kadın, asla bir geceden fazla olmayacaktı, benim hırpalanmış organımda kendine bir alan yaratmıştı ve ben de bir aptal gibi ona izin verdim.

Bir kükremler ile kenardan aşağı düştüm, serbest bırakılmamın gücüyle neredeyse kör olacaktım.

Sikimi çıkardım, döllemlerim boş bir tuvalin üzerine beyaz bir boya darbesi gibi elime, boynuna ve göğüslerine sıçradı.

Kırmızı ruj kaban ağzının etrafında tüylendi. Maskara gözyaşları yanaklarının yamaçlarından mürekkep gibi akıyordu. Spermlemlerimle karışan tükürük çenesinden aşağıya bir gibi akıyordu.

Mahvolmuş.

Mahvolmuş.

Tamamen
sahiplenildi.

Hiç bu kadar mükemmel görünmemişti.

Hâlâ kendime gelmeye çalışırken, Darla öne doğru uzanıp orta parmağımı ağzına aldığı anda hazırlıksız yakalandım. Bu işlemi sağ elimdeki tüm parmaklar yalanıp temizlenene kadar tekrarladı. Şaşkınlıkla izledim, birden kendimi aşmış hissettim.

Darla bana nazlı bir bakışla göz
kırdı. O benim sonum olacak.

Bileklerini çözmek için eğildim ve Darla bu fırsattan yararlanarak sol göğüs kafesime yumuşak bir öpücük kondurdu. Neredeyse dalgınca. Neredeyse kibarlığıyla beni mahvediyordu.

Başparmağımı üzerinde gezdirdim ve nabzın benim için hızlı attığından emin oldum. "Burnunu sokmak yok, karıcığım. Ama sırlarımı öğrenmek istiyorsan, tek yapman gereken sormak."

Darla özgür bıraktığı ellerini karın kaslarımın üzerinde gezdirdi ve göğsümde yukarı kaldırarak ensemin arkasında dolaştırdı. Ağızlarımızı birbirine yapıştırdım. Yavaş ve tembelce öpüştük, birbirimizin tadını yalayıp yuttuk.

u an çok değerliydi çünkü geceleri savunmalarımız alçalıyor, gündüzleri ise duvarlarımız ve silahlarımız yeniden yükseliyordu.

Oksijen bir ihtiyaç haline geldiğinde ayrıldık.

"Hiç öpüşmediğini söylemiştin." Darla tuhaf bir bakışla beni izledi. "Neden beni öpüyorsun?"

Hiçbir şey söylemedim ve vücudundaki kuruyan spermleri atılmış bornozuyla sildim. onu mabedimizden çıkardım ve sadık bir koca gibi odasına geri götürdüm.

"Neden, Zeno?" diye tekrar sordu.

Belki de akşam karanlığının çekiciliği idi. Belki de sadece kollarımda şeytanla dans etmeyi umursamayan bir meleğin varlığıydı. Ama her zaman bir sır olarak saklanması gereken şeyi açıkladım.

"Başka kimse bana senin hissettiremez, Darla."

CHAPTER 2

2

Bang Bang

Zeno

Bunu inkar etmek mümkün değildi.

Eşim, eserlerinde romantizmi mükemmel bir şekilde dokuma konusunda olağanüstü bir yeteneğe sahip olan yetenekli bir yazardı.

Gustave Melrose'un evinin yanındaki otoparkta duran arabamda oturmuş, Romero'nun gelmesini beklerken Darla'nın kitabını okuyarak zaman öldürüyordum. Bu küçük haçlı seferinde bana katılmaya karar vermişti.

Kitabına dalmışken, renkli camıma üç kez vurulması beni yakaladı. Kahramanın kadın kahramanın gözlerini bağladığı ve eve doğru ittiği noktadaydım. Sayfaya kulak kabarttım ve torpido gözüne koydum.

Kış gün ışığına çıkarken Romero'yla ve onun bok yiyici sırtışıyla karşılaştım. "Ne okuyordun?"

"Bir kitap." Saatimi düzelttim ve bir elimle takım elbisemin ceketini düzelttim.

"Ne tür bir kitap?"

Bunu yaşamama izin vermeyecekti.

"Romantizm. Senin aksine ben resimli kitaplardan daha fazlasını okuyorum."

Romero'nun bekâr bir baba olduğu ve zamanının önemli bir kısmını sevimli çocuğuna masal okuyarak geçirdiği düşünülürse, bu çok hafif bir hareketti. Ama arkadaşlarıma karım için kırbaçlandığım konusunda benimle alay etmeleri için daha fazla cephane vermeyecektim.

Romero'nun işi bitmemişti. Onun yerine, eldivenli parmaklarını rüzgârda savrulan saçlarında gezdirerek yanıma geldi. "Umutsuz vakasın, Zeno. Okumak

Yüzünüzde kocaman bir gülümsemeyle arabanızda onun romanlarını okuyorsunuz. İtiraf edin, ondan hoşlanıyorsunuz."

Ailem dışında benimle dalga geçebilen tek insanlar Donovan ve Romero'ydu. Bir de karım. "Onunla evlendim, Ro. En azından ondan hoşlandığımı varsayabiliriz."

"Kastettiğim bu değildi ve sen de bunu biliyorsun." Romero, Gustave'in eski püskü binasına açılan cam kapıyı açtı ve başıyla ilk benim girmemi işaret etti. "Ama şimdilik bu kadar yeter."

Bu gibi yakın durumlarda, muhafızları malikânede bırakıp tek başıma gitmeyi severdim.

Pis asansöre girdiğimizde ellerimi ceplerime soktum. Ro kollarını fiçı göğsünün üzerinde kavuşturdu ve dikkatle bana baktı.

Yüzü birdenbire beni rahatsız etti. Sanki en ilginç gibi bakışlarımı tavana diktim. "Geçen hafta Fransa'ya gitmen gerekmiyor muydu?"

Omuz silkti. " işler değişti."

"Bu şeylerin sarışın bir dominatrix ile bir ilgisi var mı?" Çenesi taş gibiydi ama gözleri parlıyordu.

Burnumun kemiğini sıktım. Kayınvalidemle olan ilişkim zaten düşmancaydı. İhtiyacım olan son şey, kötü şöhretli bir uyuşturucu baronu en büyük kızını becerdi diye Belediye Başkanı Hill'in kıcıma yapışmasıydı. "Sana ona bulaşma demiştim, Ro."

"Ne zamandan beri seni dinliyorum?"

Romero St. Clair'in otuz üç yaşına kadar öldürülmeden yaşaması başlı başına bir mucizeydi. Bizim gibi adamlar uzun yaşamazdı; mesleklerimiz buna nadiren izin verirdi. Benim gibi Romero da soğukkanlılıkla cinayet işleyebilir, koca koca adamlara anneleri için ağlayana kadar işkence edebilir ve cesetleri, elinizi şaklatmanızdan daha hızlı bir şekilde ortadan kaldırma gibi esrarengiz bir yeteneğe sahipti.

ngers.

Bununla birlikte, kötü alışkanlıkları - buz prensesi eğilimli kadınlar ve sarışın amcıklar - muhtemelen çöküşünün nedeni olacaktı.

"Ondan uzak dur, Romero." Ayak seslerimiz asansör çıkışından koridorun sonundaki kapıya kadar uzanan mesafeyi yiyordu. "Hills'le daha fazla sorun yaşamak istemiyorum."

Romero teslim olmak için ellerini alaycı bir şekilde kaldırdı, başparmağı kapalı bir bıçak tutuyordu. "Herhangi bir söz veremem."

Kötü alışkanlıklarını boş ver, Romero'yu kendim öldürecektim.

Önünde Melrose Investigations yazan kapıya vardığımızda onu kuru bir bakışla kıstırdım. "Karımın kız kardeşinden uzak duracaksın Romero. ."

"Göreceğiz," diye sinirimi bozan kibirli bir ses tonuyla geveledi.

Aslında canı ne isterse onu yapacaktı.

Evren benimle oynuyordu.

Bu boku çözmeye bir adım daha yaklaştığımı düşündüğüm her seferinde, beni atlıkarıncaya geri attı ve iki yüz dolarımı almadan Go'yu atlamaya zorladı.

Gustave Melrose'un evi bir kasırga tarafından harap edilmiş gibiydi. Masa devrilmiş. Boş çekmeceler. Kağıtlar sahanın her tarafına saçılmış.

zel dedektif sandalyesinde gevşek bir şekilde oturuyordu, gözleri boş bakıyordu, gömleği göğsündeki iki kurşun yarasını ortaya çıkaracak şekilde yırtılmıştı, karnı kuru kanla doluydu.

Öldü, tıpkı Miles Moretti gibi.

"Lanet olsun," dedi Romero altından, elini burnuna götürerek. Havada çürümüş ceset kokusu yayılıyordu. "Bahse girerim bunu beklemiyordun."

Hayır.

Hayır, bunu hiç beklemiyordum nd.

Gustave dün belirlediğimiz yere gelmeyince şüpheler arttı. Bugün de telefonuna cevap vermedi, bu da beni girmeye yöneltti.

Sadece nd ölü bedenine.

Dağınıklığı gözden geçirirken parmaklarım sıkıştı. "Ne yapmak istiyorsun, Zed?" Romero sordu.

Gustave'ın cesedinden kurtulmamız ve beni ya da ailemi işaret eden tüm kanıtları silmemiz gerekiyordu. Bundan önce, cesedine doğru ilerledim ve bir dizi lezyondan kaçtım.

Kalın kalçasının üzerinde tek bir oyun kartı duruyordu. Eldivenli elimle aldım ve evirip çevirdim. Başka bir şakacı.

Romero ve ben Gustave'ın cesedini parça parça ayırdık ve asitte erittik. Kemik yok. Diş yok. Kanıt yoktu. Dedektifin ölümünden duyduğum üzüntüyü itiraf edecek kadar erkektim. De la Croix'lara iyi davranmıştı ve ailesi olmadığı için anma töreni Romero'nun puro içmesi ve benim düşünceli bir şekilde yere bakmamdan ibaretti.

Eve dönerken, bir sonraki adımımı belirlemek ve tüm bu sirki daha iyi anlayabilmek için bugüne kadar olan olayları gözden .

1. Armel'i kız kardeşime dokunduğu için öldürdüm ve onu vurmadan önce Lancaster'ların evinin güvenlik kameralarının kapatıldığından emin oldum. Yves dışında kimse planlarımı önceden bilmiyordu ve o da beni asla ispiyonlamazdı. Göz önünde görülmediğim sürece, ki bu pek olası değildi, birileri Armel'e sıkımsak isteyen tek kişinin ben olduğum sonucuna vardı. Yeraltı dünyasındaki çoğu insan seks ticareti işiyle ilgili görüşlerimi ve Lancaster'ların bu işe gizlice bulaşmasından nasıl nefret ettiğimi biliyordu. Kimse Armel'i özlemeyecek olsa da, bu düşmanlarımın beni oyundan çıkarması için mükemmel bir fırsattı.

2. Miles Moretti, bahsi geçen kişi tarafından MPD'yi ihbarla araması için kırk bin dolara kiralanmış ve iş tamamlandıktan sonra yarım kalan bir iş olacağı için öldürülmüştür.

3. Belediye Başkanı Hill ve MPD benden şüphelendiler ama beni hapse atma planlarını bozdum. e dava bir günah keçisi bulduktan sonra kapatıldı.

Armell'in cinayetinin suçunu üstlen.

4. Gustave Melrose da Miles Moretti gibi öldü. Dehşet verici ve soğukkanlılıkla. Moretti'yi kim öldürdüyse onu da öldürdü, yardım için Melrose'a gideceğimi biliyordu.

Cinayetlerin bana gelen kısa mesajla bağlantılı olmadığına inanmak için aptal olmak gerekirdi. Benim dünyamda tesadüflere pek rastlanmazdı ve bu, kanla dolu uzun bir yolun sadece başlangıcıydı.

Kesin olan bir şey vardı.

Tüm bunlardan sorumlu olan kişi bana karşı kişisel bir kin besliyordu.

Varlığının her zerresiyle benden nefret eden tek bir kişi olduğunu rahatlıkla söyleyebilirim. Benim gittiğimi görmek isteyen bir kişi. alay eden tek bir kişi vardı çünkü

Violette yerine eş olarak Darla.

Antoine Toussaint.

Montardor'u o orospu çocuğu için tarayacaktım. Peki onu bulduğumda?

O ve silahım güzel bir sohbet edeceklerdi.

Gece yarısını geçtikten sonra, Kimmer karanlığı hoş karşılanan bir arkadaş gibi malikâneye bitişikti. Batı kanadında dolaştım ve ayaklarım beni dalgın bir şekilde karımın odasında sessizce uyuduğu koridora götürdü.

Sürünerek içeri girdim ve yatağının ayak ucunda durdum.

Gerçekçi olmak gerekirse, kendi odama gidip günün pis kokusunu duşla atmalı ve bir bardak viskiyle kara kara düşünmeliydim. Ama ona yakın olma ihtiyacı ağır bastı. Darla'nın yanına girmeden önce eski kıyafetlerimi yakmayı, yeni bir takım elbise giymeyi ve ellerimi yıkamayı ihmal etmemiştim.

Karımın bedeni kalın yorganın altında istikrarlı bir şekilde yükseldi, ay ışığının altında görünen tek şey yüzüydü. Çok huzurlu görünüyordu.

Rüyasında ne merak ettim... ve keşke ben olsaydım dedim.

Dün gece onu rüyamda gördüğüm gibi.

Bugünkü olaylardan dolayı enerjim tükenmiş, kendimi bir insan kabuğu gibi hissediyordum. Eski

ve yorgunum, genç yaşıma rağmen.

Daha büyük bir parçam daha fazlasını arzuluyordu. Belki de bu yüzden Yves beni Darla'nın peşinden gitmeye itti, böylece gece geç karımın odasına gitmeme neden olan yalnızlık yatıştırılabilirdi.

Düşüncelere ve karımın baş döndürücü güzelliğine dalmışken, titrediğini bir saniye geç fark ettim.

Ayakları battaniyenin altından dışarı çıktı ve onlara dokundum, ayak parmakları buz gibi soğuktu.

Mümkün olduğunca sessiz bir şekilde çekmecelerinde çorap aradım ve bir çift pembe tüylü çorap buldum. Darla ayaklarını hafifçe ovalayarak ısınmalarını sağlarken hiç sesini çıkarmadı.

Çorapları ısınmış teninin üzerinde kaydırdım ve karım uyanmak için tam o anı seçti. Elini kurabiye kavanozuna sokmuş bir çocuk gibi onun üzerinde donup kaldım.

"Zeno?" diye mırıldandı, gözlerindeki uykuyu kırıştırarak.

Doğrulup oturdu ve yorgan beline kadar indi. Buruşuk meme uçlarını gizlemek için hiçbir şey yapmayan yeşil bir gecelik benimle alay ediyordu.

Neredeyse inleyecektim. Göğüslerine, kıkına, gülümsemesine ve ne yazık ki genel olarak ona takıntılıydım.

"Yatağına dön," dedim niyetimden daha sert bir şekilde, ama özlem konuşuyordu. Sadece yorganın altına girip onun vücudu benimkine yapışmış halde uyumak istiyordum.

Açıkçası, şu anla yemin ettiğim an arasında aklımı kaybettim.

"Burada ne yapıyorsun?"

Güzel soru. Seni takip ediyorum çünkü sakın enerjin sinirlerimi rahatlatıyor. Beni rüyada görüp görmediğini merak ediyordum. "I..."

"Sen mi?" diye sordu, dili sürçerek.

Bir bahane bulmaya çalışarak parmaklarımı çıtlattım ve topal bir sesle, "Yarın bağış toplama galamız var. Saat tam 7'de."

"Evet, bunu zaten biliyorum." Sanki iki başım birden çıkmış gibi bana baktı.

Ve kahretsin, belki de . "Céline söyledi."

"Harika." Omuzlarımı yuvarladım. "Görüşürüz o zaman."

Bunu hiç garipleştirmemek konusunda olağanüstü bir iş çıkarıyordum.

Darla'nın dudakları bir gülümsemeyle kıvrıldı. Aslında bu bir alay da olabilirdi. "Beni uyurken mi izliyordun?"

"Hayır."

"Tamam, eğer buysa..." Kafası karışmış bir şekilde parmaklarını saçlarında gezdirdi. Ona yeni bir araba hediye ettikten sonra sikimi kaldıran ve parmak uçlarımdaki her damlayı yalayan dolandırıcı kadından bir seksen derece farklıydı. "İyi geceler...?"

Boğazımı temizledim ve döndüm. "İyi geceler."

Gözleri sırtımı yakıyor, yalanlarımı gördüğünü sessizce .

İçinde bulunduğum çıkmazı hatırlatmaktan başka bir işe yaramayan zoraki bir kendinden eminlikle oradan uzaklaştım.

Karımı gerçekten seviyordum.

Ve en kötü kısmı?

Onun da benden hoşlanmasını istedim.

CHAPTER 23

Şeytanla Dans

Darla

De la Croixes, Montardor şehrinde kadınların güçlendirilmesine yönelik bir organizasyon için her yıl bağış toplama galası düzenliyordu ki bu benim yüzde yüz desteklediğim bir amaçtı. Çoğu aile, imajlarını temizlemek için bu tür etkinlikler düzenlerdi. karanlık iş anlaşmaları göz önüne alındığında, halkın gözünü boyamak için yılda milyonlarca bağış yapmalarına şaşırmadım.

alçak sesli sohbet ve orkestra müziği, malikânenin balo salonundaki ambiyansı oluşturuyordu. Éva arkadaşlarıyla birlikte tatlı masasının yanında çikolata kaplı çilekleri mideye indiriyor, Céline ve Yves saygılı ev sahiplerini oynuyor, Ben ise solumdaki masanın altında bir Rus sosyetesiyile ilgileniyordu.

Kocam ortalıkta görünmüyordu.

Elimde şampanyayla odanın içinde dolaştım nikahımı kutlamaya gelen herkesle gülümseyerek sohbet ettim. Bir grup yaşlı kadın kırmızı pırlanta yüzüğümü öve öve bitiremedi ve başarılı bir evlilik için verdikleri tavsiyelere kıkırdadım: yatağa eşinize kızgın girmeyin ve birbirinize her zaman iyi geceler öpücüğü verdiğinizden emin olun.

Mutlu bir görüntü sergilemek yorucu olmaya başlamıştı. Her gülüş sığ geliyordu. Her gülümseme parlaklıktan yoksundu. Mesajlarımı kontrol etmek için telefonumu çıkarmak üzere çantama uzandığımda ellerim bile titriyordu.

Diane belli nedenlerden dolayı katılmayacaktı. Dacia bir dava üzerinde çalışmak zorunda kalmıştı. Cade ve Ella balayı için Bali'deydi. Ve diğer tüm arkadaşlarım ya meşguldü ya da geç kalıyorlardı.

Bir çift kol arkamdan sıkı bir sarılmayla beni sardığında savunmasız yakalandım, ancak tanıdık koku bana çarptığında rahatladım. Bir anda kendimi bu kalabalık odada daha az yalnız hissettim. Arkamı döndüğümde en iyi arkadaşlarımdan biriyle yüz yüze geldim.

Hera, kıvrımlarını bir rüya gibi saran denizkızı tarzı ametist elbisesi içinde göz alıcıydı. Bronz makyajı ve dalgalarla yana doğru ayrılmış koyu renk saçlarıyla altın çağdan bir aktris gibi görünüyordu.

"Hera!" Gülümsedim, elini sıktım. "Gelmeyeceksin diye endişelendim."

"Geç kaldığım için özür dilerim." İcini çekti ve kol saatinin kayışını karıştırdı. " evde işler biraz karıştı."

Bakışlarım sol eline odaklandığında sözlerine odaklanmayı bıraktım.

Alyans yok.

"İdris nerede?" Şaşırmış bir şekilde seslendim. Hera konuşmaya devam edince bileğini tuttum ve sorumu biraz daha yüksek sesle tekrarladım. "Nerede. İdris. İdris nerede?"

Yüz ifadesi bir dilim limon emmiş gibi sıkıştı. "Ayrıldık, Darla."

Göz kırptım.

Onu balo salonunun kenarına, kimsenin konuşmamızı duyamayacağı bir yere yönlendirdim. "Ayrıldık da ne demek?" Tısladım. "Ne oldu?"

İdris ve Hera on yıl kadar önce Üniversitede tanışmışlardı ve Hallmark kartlarında ve mücevher reklamlarında görebileceğiniz türden bir çifttiler.

Hera yanağının içini ısırdı. "Dört hafta önce taşındım. Sana ya da Ella'ya söylemek istemedim çünkü ikiniz de düğün planlamasıyla meşguldünüz."

Aman Tanrım.

Onu biraz sarsmaya çalıştım. "Hera, ne kadar meşgul olursak olalım, bize anlatmalısın. Sorunlarınız olduğunu biliyordum ama

hiç düşünmedim-"

"Biz birbirimize aşık olmadık Dar," diye fısıldadı Hera üzüntüyle. "Ve sanırım onun için yeterli olmayı bıraktım."

Öfke nöbetimle mücadele ettim. Yeterli olmayı bıraktı mı? Onu aldattığını öğrenirsem... "Ayrıntılara girmen gerek Hera."

"Bu konuşmayı yapmanın ne yeri ne de zamanı. Sadece iyi olduğumu bilin. Kendimi kadar geçici olarak ailemle yaşıyorum."

Onu bir kez daha kucakladım, keşke daha fazla söz, daha fazla teselli, daha fazla çözüm verebilseydim. Hâlâ çocukluğumun geçtiği evde yaşıyor olsaydım, Hera'ya boş bir yatak odası verirdim. Annemin tüm korkularına rağmen, Ella ve Hera için yumuşak bir noktası vardı. "Çok üzgünüm, tatlım."

Sırtımı okşadı. "Hayat bu, Darla. Endişelenme."

"Yakında kız kıza bir gece geçireceğiz ve bunu konuşacağız." Bu konuşmayı yatağa atmıyordum. "Bu arada, bir şeye ihtiyacın olursa bizi ara."

Bana hafifçe sırttı. "Yapacağım. teşekkür ederim."

Şampanyamın kalanını içtim ve boş yanımdan geçen bir garsonun tepsisine koydum. "Buraya yalnız mı geldin?"

Hera'nın sırtı dimdik durdu. "Shaun beni bıraktı." Tabii ki Shaun onu .

Shaun beri onu gezdirmek için can atıyordu.

Hera hala evliydi ve onu sevmeme rağmen, dağınık boşanma sürecinde Shaun'u bilmeden incitmesini istemedim.

Öte yandan, Shaun söz konusu Hera olduğunda cezalandırılmaya hazır bir oburdu. Kimse onun playboy kişiliğine aldanmıyordu. Şehirdeki binlerce kadını geçiştirebilirdi, ancak bunun tek nedeni sahip olamadığı kadını özlemesiydi. Hera'yla şansını kaybettiğinde o kadar uzun yıllar uzak durmuştu ki, şimdi onun yörüngesinde olmak için her şeyi yapardı.

Onun ilgisinin tek bir kırıntısı için her şeyi yaparım.

Eski hokey oyuncusunu bulmak için kalabalığı taradım. Shaun'u bulmak zor olmadı.

Bayan, 1.80 boyunda bir dev, bir grup genç kadını büyölüyor.

Başlarının üzerinden gözüme takıldı ve "yedin" diye mırıldandım.

Shaun bana bir öpücük verdi.

Victoria'daki Kızlar Liderlikte projesi hakkında yeni bir tartışmaya girdim, Hera'dan biraz fikir alabileceğimi ve dikkatini İdris'ten uzaklaştırmaya yardımcı olabileceğimi umuyordum. "Bir sonraki seminerde bir disiplin olarak pazarlama konusuna odaklanmak istiyorum. Ella açılış konuşmacısı olmayı kabul etti. Genç kızların, şirketinde böylesine güçlü bir rol üstlenen birini görmekten faydalanacaklarına inanıyorum. Sadece özgüvenlerini artırmak için değil, aynı zamanda kadınların yarının liderleri olduğunu fark etmeleri için de..."

"Siz hanımlar neden ?" Kocam

nihayet ortaya çıkmaya karar verdi.

kesmesine sinirlenerek, oldukça zehirli bir şekilde "Ataerkillikten ne kadar nefret ettiğim hakkında" dedim.

"Büyüleyici. Onları ortadan kaldırmak için haçlı seferimizi ne zaman başlatmalıyız?" Zeno iyi huylu bir şekilde şaka yaptı.

Ben ona bir bakış atana kadar Hera güldü.

Toplum içinde her zaman centilmen olan kocam, arkadaşımın elini sıkamak için öne doğru uzandı. "Seninle tekrar tanıştığıma memnun oldum, Hera."

"Aynı şekilde." Zeno'ya gülümsedi. "Ben sizi bırakayım. Muhtemelen Shaun'un yanına gitmeliyim."

Zeno alaycı bir tavırla, "Evet, bir yarışmacı kraliçe sürüsünden kurtarılmaya ihtiyacı varmış gibi görünen Shaun," dedi.

"Kulağa onun gibi geliyor," diye mırıldandı Hera. "Sonra görüşürüz çocuklar, tamam mı?" Kadın gitti ve Zeno bir kaşını kaldırdı. "Bu onun kız arkadaşı mı?"

Bu gece, kravatına benim saç tokamı takmış, siyah takım elbisesi içinde büyüleyici görünüyordu. Tırnaklarımı şekillendirilmiş saçlarına geçirme ve onu öpmek için aşağı çekme isteğimle savaştım.

Kış bahçesindeki odamda onun sikini derinlemesine yaladığım geceden beri, beni öpme gerekçesini düşünmeden edemiyordum. Bozuk bir plak gibi kafama takıldı ve içimi pelteye dönüştürdü.

Zeno ile aramda mesafe olsun istedim ama bunu yapabilecek tek kişi

bendim.

uzak duramazsın.

Kocam yavaş yavaş karşı konulmaz bir bağımlılık haline geliyordu.

Şaşkınlığımı üzerimden atarak, "Hayatının aşkı ama evli," dedim.

"Ah, kulağa tabu gibi geliyor. Belki de onlar hakkında bir hikâye yazmalısın." Boğazını temizledi ve daha düşük bir ses tonuyla mırıldandı: "En yasak meyve-"

"Hiç komik değilsin." Ona alaycı bir bakış attım ama dudaklarım kıvrıldı.

Yukarı.

Şeytani bir şekilde sırttı ve bir krem brüleden bir ramekin kaptı. geçen garsonun tepsisi. "İtiraf et, esprilerimi seviyorsun." Bir kaşık dolusu kremalı tatlıyı ağzına attı ve mırıldandı. Bu sesi rahmimin derinliklerinde hissettiğime yemin edebilirim. "Diğer şeylerin yanı sıra tabii ki."

Göz kırptı ve boğazım .

Beni yüzüstü yatırıp kıcıma şaplak atmasından hoşlandığım gibi onun espri anlayışından da hoşlanıyordum. Ve beni sertçe becerirken Fransızca ile karışık yumuşak İtalyanca fısıldamasına bayılıyordum.

Bu piçin beni orgazmdan mahrum bıraktığını hatırladım ve yeniden sinirlendim. "Böyle bir şeyi kabul etmiyorum."

Zeno beni inceledi. Omzuma kadar uzanan zümrüt elbisemi ve ona uygun zümrüt ve beyaz elmas takılarımı beğendiğini belirten bir bakış attı. Kaşığı yaladı ama gözlerini dudaklarımdan ayırmadı. "Veux-tu goûter?"

Yanaklarım pembeleşti. Krem brüle geçilemeyecek kadar güzel görünüyordu. Kocam da . "Hayır."

"Bir ısırık al." Zeno büyük bir kaşık dolusunu bana doğru uzattı. Montardor'un seçkin sosyetesinin dikkatli bakışları altında bu çok bir jestti ve amacına da hizmet ediyordu: Zeno'nun büyük halk kitlelerine daha insancıl görünmesini sağlamak.

Bir ısırık almak istiyordum ama yine de isteksizce, "Bu büyük bir tane," dedim. Gözleri muziplikle parlıyordu.

"Alabilirsin."

Kötü şakası karşısında başımı salladım ve kaşığı ağzımın kenarından geçirdi. Şekerli muhallebi tat tomurcuklarımdan üzerinde patladı ve ben

neredeysse inliyordu.

Zeno bana bir ısırik daha verdi ve dikkatle beni izledi.

Dudaklarımın kenarına bir krem lekesi geldi. Benden önce davrandı ve yüz misafirin bulunduğu bir balo salonu için utanmazca, erotik ve fazlasıyla müstehcen bir şekilde yalamadan önce uzanarak nger'ıyla sildi.

Alyansıma yaltaklanan bir grup yaşlı kadın şimdi de Zeno'nun maskaralıklarına bayılıyorlardı. Onlara göz kırptı ve ben de topuğumu cilalı ayakkabılarına vurmak ve aynı anda onu bir bölmenin arkasına sürüklemek istedim.

Zeno krem brülesini bir ourish ile bitirdi. arabalar, yemekler ya da benim amım olsun, her şeyin tadını çıkaran bir adamdı. Hayatı adım adım takip eder, fikirlerini ifade etmekten ve masadaki en rahat koltuğa oturmaktan çekinmezdi.

Hırslı. Azimli. Cesur.

Kocam, talihin bana bahşettiğı her şeye sahipti.

İki adam bize yaklaştı ve Zeno'nun tavrı her zamanki soğukkanlılığına geri döndü, şakacılığın tüm izleri buharlaştı. ey selamlaştılar ve ben onları düğünden hayal meyal hatırladım.

"Darla, Donovan ve Romero'yu hatırlarsın," dedi Zeno. "Tam da gitmeye hazırlanıyorlardı."

Ah, meşhur Romero St. Clair.

Gri gözlü. Güçlü çene. Kendinden emin bir gülümseme. Beyefendi görüntüsünün altında tehditkâr bir şeyler gizliydi. Onu hiçbir zaman Dacia'nın tipi olarak görmemiştim -Dacia yasaların doğru tarafında kalmayı severdi- ama sanırım onda belli bir çekicilik vardı.

Açıkçası, onun seçimlerini eleştirecek biri değildim çünkü bir suçluyu becerdim ve ne yazık ki bundan hoşlandım.

"Evet, biliyorum." Paspas Darla buradaydı ve gülümsemesi sakarindi. "Sizinle tekrar tanışmak çok güzel."

Grubun en mantıklısı gibi görünen Donovan, fazla elimi sıktı.

Romero ise parmak eklemlerimi özgürce öptü. "Enchanté."

Mükemmel bir Fransız aksanı vardı.

"Pareillement," diye karşılık verdim, elini sıkarak.

Kız kardeşimden uzak durmam için sessiz bir mesaj.

Romero bu isyan gösterisi karşısında eğlenmeye başladı. "Düğününüz sırasında sohbet etme fırsatımız olmadı ama yakından çok daha çarpıcı olduğunuzu söylemeliyim."

Kız kardeşimi becerdikten sonra benim gözüme girmeye çalışıyor.

"Teşekkür ederim. Zeno'nun bu kadar çekici, yakışıklı arkadaşları olduğunu bilmiyordum - Aman Tanrım!"

Şarabın büyük bir kısmı ön koluma ve elbisemin kenarına sıçrayarak ipeksi yeşili çirkin bir boyadı. Şaşırmış bir şekilde yukarı baktım.

Suçluyu buldum.

Zeno boş bardağını gelişigüzel bir şekilde garsonun tepsisine bıraktı. "İyi geceler, dostlarım."

Donovan sırtıtışını gizlemeye çalıştı. Romero kıkırdadı ve elimi bıraktı.

Ben de sinirlendim. "Az önce şarabını üzerime mi döktün?"

Arkadaşları selam verip partiden ayrılırken Zeno kayıtsızca "Bir kazaydı," dedi.

"Lanet olası bir kaza mı?" Yakındaki bir masadan yedek bir peçete alıp kolumu kurulayarak alay ettim. Neyse ki kimse bu talihsizliği görmemişti. "Bunu bilerek yaptın!"

"Arkadaşlarımla takılınca böyle oluyor işte. Kazalar." "Buna irting mi diyorsun?"

"Kırpiklerini kırıştırıyor ve ona eskiden bana gülümsediğin gibi gülümsüyordun... kim olduğumu öğrenmeden önce."

Anında öfkem yatıştı ve göğsüm çelişkili duygularla açıldı.

Zeno mizah yapmadan sırtıttı. Fırtınalı gözleri duymaya hazır olmadığım bir hikâye anlatıyordu. "Elbisen mahvolduğuna göre gidip üstünü değiştiren iyi olur."

İlginizi başkalarıyla paylaşmanızdan hoşlanmaz. Bu onu Kışkanıyor çünkü önemsiyor. Yöntemleri her ne kadar alışılmışın dışında olsa da, bunu gösterme şekli bu.

İsteksizce topuklarımın üzerinde döndüm ve bir duman bulutuyla birlikte balo salonundan çıktım. Zeno adımlarıma eşlik etti ve eli elimi tuttu. Her zaman olduğu gibi, dünyanın önünde mükemmel bir çift aşk kuşuyduk.

e dünya artık gözümün önünden gitmişti, sırf onu kızdırmak için elini çekip elbiseme sildim. Açıkçası, kocamla oyun oynamaktan çekinmiyordum.

Dört inçlik topuklu ayakkabılarımın içinde ayaklarıma kramp girmeye başladı ve bir oyuğa doğru tökezledim.

Zeno arkadan takip etti. "Ne yapıyorsun?"

Duvara yaslandım. "Ayaklarım ölmeye başlayana kadar topuklu ayakkabılarla üç saatlik bir zamanım var."

"Onları neden giyiyorsun ki?"

"Bacaklarımı harika gösteriyorsun." Sol bacağıma elbisemin yüksek yırtmacından görünüyordu ve ona Swarovski işlemeli kayışlarla süslenmiş ayağımı gösterdim. "Sence de öyle değil mi?"

düşük gözlü, avcı bakışı geri döndü. Arzusunu gizleme zahmetine girmeden, bakışları beni aşağıdan yukarıya doğru yaladı, göğüs dekolteme ve köprücük kemiklerimin üzerinde duran elmaslara perçinlendi. "Küçük kuralını yeniden gözden geçirmek için hâlâ zamanın var."

Adam beni unutana kadar sikmeden önce bir saat boyunca amımı yiyebilir. Ondan uzak durmanın kolay olduğunu mu sanıyordu?

Bu adam söz konusu olduğunda tüm kurallarımı eğmek, kırmak ve yakmak istedim.

"Annem hakkında elinizde ne olduğunu söyleyin, tekrar düşünüyüm."

"Bunu yapamam, mon trésor. Açıklanması gereken onun gerçeği." Zeno daha da yaklaştı. "Ne olsun, seninle evlenmek istediğimde bana karşı koydu."

Beni şaşırttınız. Bunu beklemiyordum.

"Sen benim birçok sırrımı biliyorsun, ama ben neredeyse hiçbir şey bilmiyorum."

Sen," diye itiraf ettim, beni duvara yasladığında yutkundum.

Dış dünya bu oyukta bulanıklaşıyordu. Zeno'nun nger çıplak omzuma tüy kadar hafif bir dokunuş yaptı ve ben nefesimi tuttum. "Ne bilmek istiyorsun?"

En dikkat çekici olanla başladım.

"Koyu renk gözlerin ve koyu renk saçların var ama ailendeki diğer herkes sarışın ve açık renk gözlü." Alnına düşen bir tutamı kenara çektim. " stelik onlara hiç benzemiyorsun. Sen kime çekmişsin?"

Tırnakları kolumun üst kısmına doğru inişini durdurdu. "Ben evlatlığım." "Oh."

"Biyolojik babam bir alkolik, annem ise uyuşturucu bağımlısıydı." Zeno belimi kavradı ve vücudunu benimkine bastırarak beni duvara yapıştırdı. " ocukluğumun çok renkli geçtiğini söyleyebilirim. Fakirdim ve neredeyse Paris'in kirli sokaklarında yaşıyordum. e De la Croixes beni on    yaşındayken evlat edindi ve onlarla birlikte Kanada'ya taşındım. O zamandan beri burada yaşıyorum."

Bunun olacağını tahmin etmemiştim. "Biyolojik aile ne oldu?" " ld ," dedi boş boş. "Ve daha iyisi öyle. bir  ocuk sahibi olmaya hazır değillerdi.

ve bana bakmakta başarısız oldu."

" ocukluğunuzu duyduğuma  z ld m." Bu trajik hik yede daha olduğunu hissettim. "Detaylandırarak mısınız?"

"Benim gibi bir ebeveynle büyüyene kadar zalimliği tecrübe etmediniz. Her gün, benim var olmamamı dilediler. Annem bağımlılığı yüzünden beni ihmal etti ve babam beni saatlerce karanlık bir dolaba tıkmayı severdi çünkü beni görmeye dayanamazdı. Bu i e yaramazsa, ba a çıkmak için bana fiziksel olarak zarar verirdi," diye mırıldandı. "Fakir olduğumuz ve neredeyse hiç destek alamadığımız gerçeği de eklenince, evimiz istismarcı bir sirkten başka bir şey değildi."

Kalbim acı içinde kıvrandı.

Keskin bir kırılganlıkla örülmüş bu if aatı bu kadar açık yapmasını beklemiyordum.

Eğer  ocukluğumun kötü geçtiğini düşünseydim, kontrol manyağı bir

Annem, Zeno'nunkini duyunca benimki parkta yürüyüş gibi geliyordu.

Annemin kaba davranışlarına karşı beni koruyacak Berto vardı. Kocamın kimsesi yoktu. "Sokaklarda dilendim, yatağa aç girmemek için yankesicilik yaptım,

ve hatta çöpte yiyecek aradım. Biyolojik ailem beni beslemek ya da korumak için hiçbir şey yapmadı." Dudaklarında acı bir gülümseme belirdi. "İth'de büyümüş olmam seni iğrendiriyor mu?"

Kocamın geçmişine dair bir imajım vardı ve bunların hiçbiri Zeno'nun az önce anlattıklarının yanına bile yaklaşamazdı. Şimdi gözümün önüne kötü ebeveynleri olan genç, yaralı bir çocuk geldi ve bu karmaşık adamın başka bir katmanını anlayarak yumuşadım. "Hayır, tüm bunları hayatta kalmak için yaptın. Yaşadığın her şey için çok üzgünüm, Zeno."

Ona acıyarak ya da tiksinierek bakmadığım için memnun bir şekilde yanağımı okşadı. " teşekkür , Darla."

Çok sayıda soruyla dolup taşıyordum. Ancak, onları . Tamamen unutmayı tercih edeceği anıları yeniden yaşatıyormuşum gibi hissetmesini istemiyordum.

Yine de kesin olan bir şey vardı, artık Zeno'nun iddia ettiği canavardan daha az olduğunu görüyordum.

Ama yine de başka bir sır istiyordum. Bulutlu havayı aydınlatacak bir şey. "Bana başka bir şey söyle."

e ambiyans su, kışkırtıcı bir je ne sais quoi ile kullanıldı. Oradan geçen herkes bizi o küçük baloncuya sıkışmış halde görebilirdi. Onu uzaklaştırmam ve akıl sağlığımın bir santimini daha geri kazanmam gerektiği aklımdan çıkmıyordu ama gerçek şu ki kocamın yakınlığını seviyordum.

Temel düzeyde arzuladım.

Ailem benden çok utanırdı.

"Başka ne bilmek istiyorsun?" Burnu çenemi sıyırdı.

Kollarımı omuzlarına doladım. Uzun boylu, güçlü ve kaslı oluşunu seviyordum. "Arabayı neden bana hediye ettin? e truth."

"Yeşil bir spor araba istiyordun, ben de sana bir tane aldım."

Gerçeğin tamamı bu değildi ama ısınmaya başlamıştık. "Basit bir oda yeterli olacakken neden kış bahçesi odasını yeniden döşediniz?"

"Hak ettiğinden daha azı değil. Seni şımartmaya bayılıyorum Darla." Kocamın nefes verışı ayrılmış dudaklarımın üzerinde yayıldı ve damarlarımı ihtiyaçla ısıttı. "İster elmaslarla, ister hızlı arabalarla, ister dilimle, ister sikimle." Bacağımı kavradı, kalçasına doladı ve kendini göbeğime doğru sürterek ifadesini noktaladı. "Ben her zaman benim olanla ilgilenirim bebeğim."

İniltimi bastırmak için dudağımı ısırdım.

Zeno elmas kolyemin tokasını çözdü ve pervasızca yere fırlattı. Eli boğazımı yakaladı ve sıktı. "Boynunuzu süslemek için ihtiyaç duyacağınız tek aksesuar bu, mon ange." Dudakları dudaklarıma değdi. " ve çürüklerim."

"Çok sahiplenicisin." Ve buna bayıldım.

"Bunu daha yeni mi öğreniyorsun?" Dekoltemin üzerine öpücükler kondurdu, göğüslerimin kabarıklığı düşük yakalı korsajla buluştu.

Tanrım, tangamı kenara çekip beni ayakta sikmesine izin vermek ve bu sırada bana müstehcen konuşmalarından bir doz vermek o kadar kolay olurdu ki.

Parmaklarımı titreyen saçlarının arasından geçirdim. "Dün gece neden odamda olduğunu söyle bana, Zeno."

"Bu gece için sana resmen bir davetiye vermek için."

"Yalan söylüyorsun."

"Kanıtla," dedi şakacı bir şekilde ve bunun kocamın en sevdiğim versiyonu olduğunu fark ettim.

Kalçamdaki kılıfta sakladığım silahı çıkarıp çenesinin altına dayadım, kendimi hayal edilemeyecek kadar cesur ve yüzsüz hissediyordum. "Doğruyu söyle, Zeno. Kız dolu."

Ben blu ed.

oda boştu.

İşte. Sevdiğim o pençeler," diye homurdandı, gururlu görünüyordu. "Belki de bir De la Croix olmak için gerekenlere sahipsin."

Zeno." Namlu kirli sakalını çizdi. Bu sefer doğruyu söyle." Sırtarak beni etrafında döndürdü ve sırtımı önüne bastırdı, silahı elimden aldı ve çenemin altına getirdi.

Soğuk metali ve Zeno'nun çarpık sırtışını hissettiğimde nefesim kesildi.

kulağımın kabuğuna karşı. Kolunu belime doladı. "Yalan söylediğimi düşündüren ne?"

"Kadın sezgisi, chérie." Nabzımın yakınında doymak bilmez bir aşk ısırığı emerken, aynı pençeleri elinin arkasını kazmak için kullandım.

Yumuşak bir ona doğru eğildim.

Zeno beni etrafında döndürdü ve yanıımızdaki balo salonunda çalan kemanla birlikte beni aşağıya indirdi. e melodi bu özel, ateşli köşemizde büyüleyiciydi.

Koyu renk saçlarım neredeyse zemini öpecekti. Bakışlarımız çarpıştı.

Zeno, namlu tümseğimin üzerinde durana kadar silahı elbisemin korsajından aşağıya doğru şehvetli ve kasıtlı bir şekilde kaydırđı. "Kadın sezgileriniz kocanızın içinize girmek için can attığını mı söylüyor, mon trésor?"

"Hayır," diye tısladım şekerli bir gülümsemeyle. "Ama bacağıma değen ereksiyonun çok şey anlatıyor."

Karanlık bir şekilde kıkırdadı, doğruldu ve sanki bir sorgunun değil de dansın ortasındaki partnerlermişiz gibi beni belimden tutup döndürdü. Elbisem

kalçalarımā dolandı. Zeno elimi tuttu ve beni kendi şeytanımla bir valsın içine sürükleyerek, soluk soluğa ve çarpan kalp atışlarının bir karışımı içinde ona doğru sürükledi.

Kocamın eli belime bastırıyor, mükemmel bir uyum içinde dans ederken beni inanılmaz bir şekilde sıcaklığına yaklaştırıyordu.

"Ayakların üşüdüğü için odana geldim."

Ayaklarıma çorap giydirdiğini çok net hatırlıyorum. Gri ve yaşlı olduğumda bile asla unutamayacağım şefkatli bir andı.

Beni tekrar döndürdü.

Kollarına düşmeden önce müzik kutusundaki bir oyuncak bebek gibi - sadık bir kukla gibi- onun için döndüm.

"Yalancı," diye fısıldadım kulağına, tam da stiletto'mu sağ ayağına saplarken.

Hırladı.

Silahı Zeno'dan aldım ve onu duvara yasladım. Namluyu göğüs cebine, atan kalbinin üzerine soktuğumda kalçalarımı kavrayarak bana izin verdi. "Son şansın, Zed. Ben de senin tüm sırlarını bilmek istiyorum."

Yıllar önce odamda bana yankıladığı sözleri tekrarladım. Keskin bir nefes aldı.

Ölüm ihtimali kapısının önünde belirirken, beni son bir kez öpmeyi seçti ve ruj lekemi değerli bir eşya gibi biriktirdi. Şehvet ve tutkunun rengi olan kırmızı, üzerine bulaşmıştı. "Seni özledim Darla ve uzun bir günün ardından seni görmek istedim."

Bir adım geriye düştüm.

Elini boğazıma koyarak beni tekrar kendine çekti.

"benim diğer gerçeğim. Durmadan seni düşünüyorum. Arzudan delirmiş gibi hissediyorum ve seni sadece bir kez becerdim. İçimde nasıl bir canavarı uyandırdığın hakkında hiçbir fikrin yok. Doyumsuzum." Sesi narin tenimde sert bir kırbaç gibi şakladı. "Ve hepsi senin suçun, Darla."

Zeno beni serbest bıraktı.

Tökezleyerek uzaklaştım, dokunuşunun hayaleti beni rehin tutuyordu.

Kocam parmak eklemlerini kırdı ve cu mürekkeplerini ayarladı ama artık çok geçti. İnce maskesinin altından taşan kaosu çoktan görmüştüm.

"Vücudunda daha fazla çürük olmasını istiyorsan bu gece kapını kilitleme, mon ange." Yanımdan geçti ama boynumdaki yeni aşk ısırığına dokunmak için biraz durakladı.

Hayallere dalmış bir halde oyuktan çıktım ve ay ışığı ve şampanya sorunlarımla aydınlanan batı kanadına girdim.

Odama girdikten sonra kapıyı hiç düşünmeden kilitledim ve alnımı tahtaya dayadım.

Bu evlilik boyunca bağımsızlığımı koruyabileceğimi düşünmekle hata ettim.

Kalbim çoktan erimeye başlamıştı.

Zeno'nun anıları zihnimde bir film şeridi gibi oynadı. Chaleur'daki hakimiyeti. MacGregor'un sokağındaki itaati. Onun kıskançlığı bizim

düğün gecesı. Aıle yemeğindeki kibarlığı. Ve bana kış bahçesi odasını hediye ettiğinde nefesini tutarak özlem duyması, çünkü her şeyden önce onu sevmemi istiyordu.

Kocam kötü bir adamdı.

Ama iyi niyetime rağmen ondan hoşlandım.

CHAPTER

24

Canavarın Göbeği

Zeno

Aç **BİR** midenin kulakları yoktur.

Arzu ve ihtiyaç baş döndürücü bir karışım gibi birbirine karıştı ve sistemime vahşi bir re gibi yayılmaya devam etti, sadece karımın dokunuşuyla giderilebilecek bir susuzlukla biten her siniri aydınlattı.

sözde açlık beni berbat bir ruh haline soktu. İş yerinde. Evde. Evde Yatak.

Etrafımda olması zor biri haline geldiğimi biliyordum. Yeraltı kulübümde ortaklarımla yaptığım son iki toplantı da dahil olmak üzere bana biraz yanlış davranıyor ve her gece sağ elime cehennemi yaşıatıyordu. Tüm bunları yaparken Darla'yı kendi yatak odasında, muhtemelen ona aldığım çeşitli oyuncaklarla kendini becerirken hayal ediyordum.

Saatler günlere, günler haftalara dönüştü ve eşimin kararlılığı azalmadı.

Kapısı kilitli kaldı.

Katıldığımız her etkinlikte mükemmel bir ödöl eşiydi, zekâsı ve zarif gülümsemesiyle her zaman büyüleyiciydi. Hakkını vermeliyim; sözleşmemiz gereği rolünün hakkını sonuna kadar verdi.

Ama her etkileşim beni boşlukta hissettirdi.

Omuzlarından tutup sarsmak, aramızdaki bu bağın bugün, yarın ya da onlarca yıl sonra yok olmayacağını kabul etmesi için onu zorlamak istedim.

Kalmak için buradaydı ve bize dağıtılan kartlara ne kadar çabuk teslim olursak o kadar iyiydi.

Bununla birlikte, benim üzerimde herhangi bir etkisi olduğunu ona itiraf etmek - zaten sahip olduğumdan daha fazlası - başka bir yenilgi biçimiydi.

Onu özlediğimi söyledikten sonra mumu söndürdü.

Bu arada ben de günlerimi onu hayal ederek, gecelerimi ise sikime sarılmış amının ıslaklığını arzulayarak geçirerek beni hayatta tutan bir embesildim.

Gece geç saatlerde koridorlarda dolaşırken, odasından çıkarsa ona rastlamayı umuyordum. Tüm aileyle yediğimiz yemeklerin dışında onu görmek için her şeyi yapardım. Lütfen tuzu uzatır mısınızdan daha fazlasını içeren bir kelime alışverişi için her şeyi yapardım.

Bağış toplama galasından birkaç hafta sonra, en yakın arkadaşları ve korumalarıyla birlikte ellerinde alışveriş poşetleriyle gezintiye çıkan mütevazı eşimin fotoğraflarını çeken bir fotoğrafçı gördüğümde de aynı beni suçladım.

Depomuzdaki yeni bir silah sevkiyatını denetliyor olmalıydım. Bunun yerine, bütün günümü şehirde Antoine Toussaint'i aramakla geçirdim - boşuna - ve sonra akşam karımı bir sürüngen gibi yarım saat boyunca göze çarpmayan siyah bir Mercedes'le takip ettim... o pisliği gördüğümde.

Kimliğini gizlemek için siyah bir maske takan siyah giysili adam, Darla'yı bir ara sokaktan izliyordu. Akşamın geç saatlerinde onun fotoğraflarını çekiyordu.

Onu yakaladığımı söyleyebilirim.

Ve sonra kışını cehennemin ıyры çukurlarına sürükledi.

Akşam karanlığı çökmüştü ve manoir'ın kanlı türden ders dışı aktiviteler için ayrılmış bodrum katındaydık. En sevdiğim eğlence, karımı takip etmenin yanı sıra, günahkârların içine Tanrı ve **ben** korkusu salmaktı.

İki saat önce fotoğrafçıyı sedan aracımın arkasına bindirip malikâneye götürmüştüm ve ilk işkence turuna başlarken Ben de bana katılmıştı. Kardeşimi, gönderdiğim mesajlar hakkında bilgilendirdim.

haftadır Darla'nın resimleri ve sataşmalarla karşılaşıyorum. Ve bu şerefsizi karımın daha fazla fotoğrafını çekerken nasıl yakaladığımı.

Fotoğrafçı şimdi bir sandalyeye . Şakağına vurduğum yerde bir kan izi vardı.

"Ne zamandır onu takip ediyorsun?" Alçak bir hırıltıyla sordum. "Bir daha sormayacağım."

Puslu gözlerini kırptırdı ve ağzı açıldı.

"Altı hafta." Ben'in ona su işkencesi yapmak için harcadığı yarım saat yüzünden konuşması bulanıklaşmıştı.

Ya kendi başına hareket ediyordu ya da birileri onu bir iş yapması için tutmuştu. "O mesajları gönderirken eğlendin mi?" Her iki mesajı da çoktan kırdım.

ve diğer doğru ilerliyordum. Mesajlaşma günleri sona ermişti.

"Ben !" İşaret parmağını kopardığımda bir bebek gibi etti. "O m-mesajları ben göndermedim! Ben sadece onun fotoğraflarını çekmek için tutuldum. Yemin ederim!"

Sümük, ter ve gözyaşları parçalanmış yüzünü kaplamıştı.

"Mesajları kim gönderdi lan?" Ben tıslayarak duvara yaslandı. "Bir işverenin mi var?"

"Sadece fotoğraf çekiyorum ve-Ahhhh!"

Sağ elinin ortasındaki nger'ı kırdım.

"Lütfen, lütfen," diye yalvardı fotoğrafçı hıçkırarak. "Özür dilerim! Bırakın gideyim ve bundan kimseye bahsetmeyeceğim!"

Sırıttım ve eklem yüzüklerimi taktım, sessiz bir yoğunlukla onu izledim.

Genellikle kurbanlarımın benim bakımım altında bir yumurta gibi kırılması, sırlarının titreyen ağızlarından dökülmesi on dakika sürerdi. Ama bu seferki beklenenden daha uzun sürdü.

"Kim. Mesajları kim gönderdi?" Önünde çömeldim ve yorgun bedenine güç geri gelmiş gibiydi. Bir adrenalin dalgası gibi, iplere karşı boşuna güreşti, lanet bir köpek gibi inledi.

Parmak eklemlerimi kalçasına vurarak şarkı söyledim, "Saat ,

Geo rey, beni ne kadar bekletirsen, ben de seni o kadar bekleteceğim."

Geo rey Smith, bir saat önce güvenilir pensemle tırnaklarını yataklarından çekmeye başladığımda öğrendiğim üzere, dokuz yaşında, kayıtlı bir seks işçisiydi ve şimdi geçimini sağlamak için arada sırada ufak tefek işlerde çalışıyordu. Birkaç yıl önce moda fotoğrafçısıymış ama reşit olmayanlara dokununca her şey boka sarmış. Daha önce ona zarar verme konusunda herhangi bir çekincem varsa bile, bu bilgiyi öğrendiğimde pencereden uçup gittiler.

Benim kitabımda çocuklara ya da kadınlara zarar vermediniz.

"Bilmiyorum," diye her zamankinden daha yüksek sesle bağırdı. "Onları hiç görmedim! Haberleşmelerimiz şifrelidir!"

Omuzlarımı geriye attım, sabır için gökyüzüne baktım.

Kesinlikle hiç bulamadım.

u mesajlarda Darla'nın günlük yaşamındaki fotoğraflarıyla birlikte yer alan aşağılayıcı sözcükleri hatırladıkça zihnim eski yaralara tuz basıyordu. Manikür salonunda. İşten sonra St. Victoria'dan ayrılırken. Arkadaşlarıyla öğle yemeğine giderken. Ve daha niceleri.

**Kırmızılar içinde iyi
görünüyor... Bir porno yıldızı gibi
mi sevişiyor?**

Diğer kadınlarla kıyaslanamayacak kadar özel olan neydi?

**Şimdiye kadar onun daracık götünü sikmiş, sikimle iyice
germiştım.**

**Sonra küçük bir orospu gibi ağlayana kadar arkadaşlarımla tüm
deliklerine tecavüz etmesine izin verirdim. Belki Belediye Başkanı
Hill için videoya bile çekerdim.**

Kanım kaynadı ve Geo rey'in suratına tüm gücümle vurdum, eklem halkalarım yanağının derisini parçaladı.

"Anlat bana." "Seni kim tuttu?" wack. "Söyle bana." wack. " eir fucking name."

Yüzünü mahvettiğimde çığlık attı.

Çığlıklarının tadını çıkardım.

Kana susamışlığımı besledi.

Zihnimin bir kısmı yavaşlamam için gürlüyordu ama içimden taşan delilik, esh poundumu talep ediyordu.

Kimse beni tehdit etmedi ve bunu anlatacak kadar yaşamadı.

Kimse karımı tehdit etmedi ve bu dünyadan zarar görmeden ayrılmadı.

Yüzünü mahvetmenin ve ruhunu yağmalamanın her saniyesinden zevk aldım. Hayatımda pek çok şaheser yaratmıştım ama **bu** benim yuvam olacaktı.

Acı dolu iniltileri kulaklarıma müzik gibi geliyordu.

Ben'in yaklaştığını ve telaşlı bir sesle bir şeyler söylediğini duyabiliyordum.

Sarsılarak ayaklarımı geri çektim ve Geo rey'in mırıldanarak söylediği sözleri nihayet duydum.

"T- ey bir takma ad kullanıyor... kendilerine...

Pierrot diyorlar." Dondum kaldım, vücudum bir heykel gibi sertleşti.

Pierrot.

e joker kartları.

Odada gerilim buhar gibi yükseldi ve ben eski bir anımı hatırlayıp başından beri şüphelerimi doğrulayınca yapbozun parçaları yerine oturdu.

Bir dahaki sefere bir toplantıya sarhoş ya da uçurtma gibi uçarak gelersen, bu katıldığın son toplantı olur." Antoine'ı, Gabriel ile tartışmaya devam ettikleri Yves'in çalışma odasının dışındaki duvara doğru ittim. "Kendini topla, seni lanet palyaço."

Antoine çılgınca gülüyordu, gözleri madde buğulanmıştı. Yanağına bir tokat attım, keşke daha fazla zarar verebilseydim. Geçen hafta Rossi askerlerini hallettiğini söylemişti ama aynı askerler limanda teslimatlarımızdan birini durdurmuştu. Antoine hiçbir şeyi doğru yapamıyordu ve ben de ailelerimizin iyiliği için bu aptal infazcıya katlanmaktan bıkmıştım.

" Hiçbir işe yaramıyorsun, Toussaint," diye hırladım, boynunu sıkarak. "Kesinlikle hiçbir şey. Sen sadece nasıl üfleneceğini bilen küçük bir orospu çocuğusun.

Babanın parasını uyuşturucuya ve amcığa yatırdın. Asla bir şey ifade etmedin ve Asla da olmayacak. Bu yüzden kimse sana sayęı duymuyor. Ayakkabılarımla altındaki kire bile layık değilsin."

Onun üstünde olduğumu hatırlatan bir tetikleyici gibiydi. şaşkınlığını üzerinden attı ve göğsüme ıskaladığı bir savurdu, sırık gibi vücudu bana karşı titriyordu. "cehenneme, Zed! Benim bir palyaço olduğumu sanıyorsun? Bir palyaço mu?"

"Düşünmüyorum. Biliyorum, Antoine." Tükürdüm ve onu tuttuğum yerden bıraktım. ksrerek yere düştü. "İşime karışma Pierrot," diyerek yeni lakabıyla onunla alay ettim. Oldukça dokunaklıydı. Antoine sefil, , soytarı bir insandı. "Bir dahaki sefere benim işimi edersen, ben de senin değerli bir şeyini berbat ederim."

Onun değerli bir şeyini siktim. Kız kardeşini becerdim.

Violette ölene ve Toussaints bavullarını toplayıp Montardor'u terk edene kadar ona üç kez daha Pierrot dedim.

Bu kinin her zaman kişisel olduğunu söylediğimde haklıydım ve Antoine Toussaint'in tüm bu olayı planladığını teorileştirdiğimde de haklıydım.

Geçmişte onu birçok kez aşağıladım ama bardağı taşıran son damla Violette ile ilişkiye girip onu bir kenara atmam olmalı. Anlaşmamızı sır olarak saklayacağına söz vermişti ama biz sonra kesinlikle kardeşine ispiyonladı.

Violette, Antoine'ın gzbebeğiydi. Üvey kız kardeşi için her şeyi yapardı.

Doğal olarak, şimdi intikam almak istiyordu ve beni en çok acıtacak yerimden vurarak bunu yavaş yavaş elde ediyordu.

Karım.

Çenemi sıktım, öfkem zihnimin duvarlarını açtı ve ardımda bıraktığım her şeyi yok etmek için açıklanamaz bir ihtiyaç duydum.

Geo rey Smith bunun alıcısı olacaktı.

"Pierrot yüzünden mi karımın fotoğraflarını çektin?" Ona yle sert bir yumruk attım ki sandalye neredeyse geriye doğru devriliyordu. Yakasından tuttum ve sarkan vücudunu sallayarak hırladım, "Lanet olası bir palyaço yüzünden mi?"

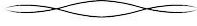
Geo Rey'in hayatı tükeniyordu. Gözleri uzaklara dalmıştı. Parmak eklemlerimi çözdüm ve kendimi sakinleştirmek için derin nefesler aldım. Ama işe yaramadı.

Geo rey'den gözümü ayırmadan Ben'e, "Donne-moi un couteau," diye bağırdım. Kardeşim bana bir bıçak fırlattı. Onu yakaladım ve yarı ölü fotoğrafçının yüzüne götürdüm. "Üzgün, üzgün bir adama benziyorsun dostum, bu yüzden sana bir iyilik yapacağım." Saçlarını okşadım ve bıçağın ucunu ağzının köşesine soktum. "Sana yeni bir gülümseme vereceğim." Palyaço gibi sırtışını oymaya başladım. "Peynir de, Geo rey."

Onun son çılgınlıkları bodrumda yankılandı.

Yüzünü bir Noel ağacı gibi süslemeyi bitirdiğimde boğazını kestim ve bir hayvan gibi kan kaybından ölmesine izin verdim.

Göğsüne De la Croix tarzı bir haç kazıdım.

odanın batı kanadındaki odama doğru ilerlerken koridorlar sessiz ve boştu, geceki olaylar beni çok yormuştu. Canım bir içki, bir puro ve karımın kaleme aldığı kelimeler çekiyordu.

Hikayeleri gecelerimin ayrılmaz bir parçası haline geliyordu ve aniden onun yazdıklarını okumadan yatağa giremez olmuştum. Bunun ona yakın hissetme ihtiyacımdan kaynaklandığını biliyordum.

Günlerdir durmadan karımı düşünüyordum ve bir mucize gibi gözlerimin önünde belirdi. Cumbanın yanında, ay ışığı silüetini öperken, **Mon Ange** bir satranç takımının bulunduğu küçük mermer masanın yanındaki sandalyede oturuyordu.

Evren beni bildiğim tek cennete yönlendirdi.

Darla oyuna o kadar konsantre olmuştu ki, günahlarım beni tepeden tırnağa doğru yükseldiğimde irkildi. Hafif barut ve kan kokusu yapışkan bir sevgili gibi bedenime yapışmıştı.

Lanet okudu ve elini kalbinin üzerine koydu. "Tanrım, Zeno. Ne yapıyorsun sen?"

Sesindeki yumuşaklık insanlığı bir nebze olsun geri getirdi.

e cezalandırıcı onun etrafında dinleniyordu, çünkü o asla benim vahşi tarafıma maruz kalmayacaktı. Şimdi değil. Hiçbir zaman.

"Ne yapıyorsun?"

Darla yutkundu, kırılmış parmak eklemlerime baktı. "İşte zor bir gün müydü?" Dudaklarım bir gülümsemeye dönüştü. "Öyle de diyebilirsin."

"İyi misin?" diye mırıldandı, yüzümün envanterini çıkarırken. Elmacık kemiğimin yanındaki çürükte oyalandı, Geo Rey'in onu arabamın bagajında sıkıştırdığımda bana vurduğu tek zamandı.

Sormakla ilgilenmesi hoşuma gitmişti. Bu gecenin ayrıntılarını ona anlatmaktan kaçınarak, "Öyleyim Darla," diye cevap verdim.

Başka bir şey söylemedi ve ben de karşısına oturdum. "Neden gecenin ikisinde satranç oynuyorsun?"

"Aslında çalmıyorum. Sadece taşları inceliyorum sanırım. Satrançta iyi değilim ama olmak isterdim."

Dağınık tahtaya çenemi sallayarak baktım. "İstersen seninle oynayabilirim."

Acınası. İlk aşkına çıkma teklif eden bir okul çocuğu gibiydim. "Neden uyumuyorsun?" diye sordu, bir elini beline götürerek. Bu gece, çakıllı meme uçlarını gizlemek için hiçbir şey yapmayan bir oor uzunluğunda ipek gecelik giymişti. Sikim derin uykusundan uyandı ve Pantolonumun dikişine karşı.

"Neden uyumuyorsun?" Satranç taşlarını dizdim ve beyaz olması için tahtayı ters çevirdim.

Darla biraz hüzünlü bir şekilde gülümsedi ve beyaz olmam için tahtayı tekrar çevirdi. "Bazen uyumakta zorlanıyorum. Zihnim hızla çalışıyor ve çok yorgun olmadığım sürece yavaşlamasını sağlayamıyorum."

Durakladım, parmaklarım beyaz bir piyona sarılmıştı. "Bir doktora göründün mü?"

"Evet, ama hap almaktan nefret ediyorum." Omuz silkti. "Son birkaç haftadır uyku düzenim biraz daha iyi oldu ama bazen böyle geceler geçiriyorum."

endişemi biraz olsun hafifletti.

"Bazen okumak yardımcı olur." Romero haklıydı. Çok şeffaftım.

"Hm." Bir piyonunu ileri taşıdı. "Peki ne okuyorsun?"

Ona bakmamak için gömleğimin siyahlığına işlenmiş kan beneklerine ve boynumdan aşağı sarkan haça odaklandım. "Hikâyeleriniz."

Aramızdaki hava büyüyen bir balya gibi ısındı.

Darla kirpiklerinin arasından bana baktı, incinmiş görünüyordu. "Benimle alay mı ediyorsun?"

Boğazım . "Seninle asla alay etmem."

"Öyle mi?" dedi, artık çok sevmeye başladığım o kendine özgü kibiriyle. "Hangi kitabımı okudun?"

Şövalyemi öne doğru hareket ettirdim. "Şu anda eski eserlerinizden birini okuyorum. Üvey kız kardeşin üvey babasını öldürdüğünü itiraf ettiği sahnedeyim. Bu olay örgüsünü etmemiştim."

Darla bana tuhaf tuhaf baktı ama sessiz kaldı.

"Kitaplarımı imzalar mısınız? İmzanızı almak istiyorum." "Kitaplar mı?" Onun piyonu benim şövalyemi öldürdü. "Sen daha çok okudun bir tane?"

"Yazdığın her şeyin tek tek kopyasına sahibim."

Ona bakmayı reddederek, bir sonraki hamleme odaklanmış gibi tahtaya baktım.

Benimkinden sonra onunkini yapmayınca isteksizce başımı kaldırdım ve kalbimin boğazımda düğümlendiğini hissettim.

"Neden?" diye sordu küçük bir sesle, kahverengi derinlikleri ay ışığında parıldıyordu.

Çünkü senin yanındayken çarpan yalnızlık yok oluyor ve o büyüleyici zihnin nasıl çalıştığı da dahil olmak üzere senin hakkında her şeyi bilmek istiyorum. Özünü kavrayıp benimkiyle ne kadar iyi uyuştuğunu görene kadar varlığının her katmanını soymak istiyorum. Dizlerimin üzerine çöküp sana nasıl ibadet ettiğimi gösterebilmek için gece gündüz zamanını kazanmak istiyorum.

"Çünkü Céline kitaplarınızdan övgüyle bahsedip duruyordu. O haklıydı. Sen çok

yetenekli, Darla. Böylesine karmaşık hikâyeler dokuma yeteneğine hayranım."

Sanki bana yeni bir ışıkla bakıyormuş gibi başını eğdi. "Tamam."

"Tamam, ne?" Chaleur'de beni ilk kez kendine çeken gülümsemenin eşlik ettiği o yumuşak gözlü bakışını bana fırlattığında göğsümdeki baskı on katına çıktı.

Nefret nöbetleri ilişkimize girmeden önce.

O zamana geri dönmek için ne kadar umutsuz olduğumu kafama soktu.

"Tamam, kitaplarınızı imzalayacağım." Eli masanın üzerinde benimkine doğru ilerledi ve alyansına dokundu. "Okuduğunuz için teşekkür ederim... ve söyledikleriniz için."

Avucumu açtım, elimi tutması ve asla bırakmaması için sessiz bir davet.

Manikürlü parmaklarının benimkilerle birleşmesi sonsuzluk gibi geldi.

Onun

Tertemiz teni, benim pürüzlü ve lekeli tenimin altında yumuşacıktı. Beni biraz çılgına çeviren gardenya kokusunu alabilmek için bileğini öpmekten kendimi alıkoydum.

Savunmam zayıftı.

Onun yüzünden

dikkatim dağılmıştı.

Karım oyunu hiç durmadan kazandı.

Ve yüzündeki gülümseme binlerce kez kaybetmeye değerdi.

CHAPTER 2

5

Ateşle Oynamak

Zeno

Geceleri şehirde beni pervanenin beni çağırdığı gibi çağıran bir şey vardı. Keskin bir şeyin izi ve baharın başlangıç notalarıyla renklenmiş şehir havası, cansız kalitesiyle neredeyse rahatlatıcıydı. Cesur sokaklarda büyümüşüm; lth ve ben birbirimize alışmıştık.

Sol tarafımda sigara yakan bir adam da aynı duyguları paylaşıyordu.

Darien Shaw karanlık bir attı.

Doğu Yakası, Montardor'da büyüyen yirmi yedi yaşındaki iş adamı Donovan'ın küçük kuzeniydi. Hiçbir zaman yerde evim diyecek kadar uzun süre kalmadı ve sürekli olarak dünyanın dört yanında kıyıda kıyıya dolaştı.

Onunla her karşılaştığımda, giderek daha kaba ve ahlaksız görünüyor. Pahalı kolonya, Patek Phillipe ve üç parçalı siyah takım elbise, altında gizlenen şeyi gizleyemedi: Tanrı kompleksi olan lanet olası bir kötü adam.

Yine de yargılayacak biri değildim. Ne de olsa o ve ben aynı kumaştan kesilmiştik.

Dahası, Darien becerikliydin. Onun gibi birinin repertuarınızda olması, sizinle birlikte çalışması işe yarıyordu. Her zaman iyilik yapardık. Bu gece olduğu gibi, ki bu bir iş anlaşmasından başka bir şey değildi.

Kuzey Yakası'nda terk edilmiş eski bir kilisenin tuğla duvarına dayanmıştık. Daha iyi yıllar görmüş olmasına rağmen kurumuştun.

bu gibi değiş tokuşlar için.

"Aklında ne var, Zed?" Ağzından dumanlar çıktı ve yeşil gözleri üzerimde gezindi. "Her zamankinden daha sessizsin," diye alay etti. "Düğünü kaçırdığım için üzgünüm. Evlilik hayatı nasıl gidiyor?"

"Bana iyi geliyor." Son zamanlarda tek hareket sağ elimdeydi ve yeni ön sevişme tanımım geceleri karımla satranç oynamaktı. "Son zamanlarda nerelerdeydin?"

"Geçen hafta İspanya'daydım. Bir şey almam gerekiyordu. Ama şimdi döndüm."

"Geçici olarak mı?" "Kalıcı olarak."

İlginç. "Bu ani fikir değişikliği neden?"

"Görünüşe göre bu şehirde istediğim bir şey var."

Yeterince adil. "Fransa'ya en son ne zaman gittin?" Buraya geldiğimizden beri aklımı kurcalayan soruyu sordum.

Darien biraz düşündü. "Yedi hafta önce."

"Peki Antoine'ı gördün mü?" Soyadını söylememe gerek yoktu.

Violette'in haplara, içkiye ve Darien'in seçkin kulüplerindeki kızlara düşkün olan üvey kardeşinden bahsettiğimi biliyordu.

Darien, "Antoine Toussaint'i son gördüğümde, garsonlarımdan biriyle çalıştığı için kafasında bir viski şişesi kırmıştım," dedi. "Bu da bir yıldan fazla bir süre önceydi."

Gabriel ve Antoine Toussaint'ten aylardır haber alınamıyordu. Yves ve Ben kısa bir süre önce onlarla temas kurmaya çalışmışlar, ancak telsiz sessizliği ile karşılaşmışlardı. Yakın kaynaklar ikilinin Fransa'da kendilerine tahsis edilen evde bile yaşamadıklarını iddia ediyordu. ey pratikte takip edilemezdi.

Belli ki Antoine bir pusu planlıyordu.

Bizim dünyamızda haberler hızlı yayılıyordu ve herkes altın koltuğun artık benim olduğunu biliyordu. Yeni bir senyörün yönetimi altında çalışmayı dört gözle bekleyen pek çok insan vardı, ama istemeyenler de çoktu.

De la Croix'lar arasına kabul edilmek bir onurdu. şunlar vardı

Dünyada pek çok suç ailesi vardı ama hiçbirisi bizimki kadar saygı, zenginlik ve asaletle bağlı değildi. Uzun tarihimiz bizi dokunulmaz ve kutsal kabul etmişti. Bize bağlılık yemini etmek tam bir itaat anlamına geliyordu.

Antoine bizim için, benim için çalışmaya devam etmektense ölmeyi tercih eder.

Dahası, çevremizdeki hiçbir saygın aile benim hoş görmezdi. Violette'i karşılıklı anlaşarak becerdim ve artık onu istemediğimde, yüzük istemesine rağmen onu bir kenara attım. Bırakın evlenmeyi, ona haftada iki sikişin ötesinde bir söz bile vermedim. en Darla Ivy Hill'i tanıdıktan birkaç hafta sonra onunla evlendim ve istemeden de olsa Toussaints'lere kızlarının yeterince iyi olmadığını söyledim.

Gururlarıyla oynamıştım ve şimdi Antoine bana bir ders vermeye çalışıyordu.

"Neden soruyorsun?" Darien sigarasından bir nefes daha çekerken mürekkepli parmaklarını siyah saçlarının arasından geçirdi.

"Sadece merak ettim."

Antoine Toussaint'in nerede olduğunu merak ediyorum. e palyaço yüzde yüz Montardor'a geri döndü.

Öyle ya da böyle onu bulacaktım. Gece gündüz onu aramak zorunda kalsam bile.

Darien bir anlık dalgın sessizliğin ardından, "Biliyor musun, o aileyi her zaman berbat bulmuşumdur," dedi. "Yargılayacak biri değilim ama o kardeşlerin yaptığı bazı şeyler..."

Ürperdi ve iğrenç kahkahası tüylerimi diken diken etti. "Antoine ve kız kardeşi Violette'i mi kastediyorsun?"

"Evet, sanırım adı buydu. e kısa bir süre önce ölen." "Peki ya onlar?"

Darien kara kaşlarını kaldırdı, Fransız sigarasını içine çekti. "Beş yıl önce onları MacGregor'un Antoine'ın arabasının arka birbirlerini becerirken yakaladım."

Şok sistemimde zonkladı ve boğazımda safra yükseldi.

"Söylentilere göre birbirlerini çok sıkmışlar." Acı acı kıkırdadı. "Eğer

Bana inanmıyorsan kardeşim Declan'a sor. O da onları gördü." Ona inanmıştım ama bunu beklemiyordum.

" at... rahatsız edici." Soğukkanlılığımı korumak için mücadele ettim.

Violette tarafından kandırıldığımı hissettim. Her zaman komşu kızı imajı çizmişti. Kan bağı olan kardeşini beceren komşu kızı değil. Midem bulandı.

Biz Violette üvey kardeşini mi beceriyordu?

Tek tesellim her zaman prezervatif kullanmış olmamdı ama yine de iki kardeşin ensest ilişkilerini düşündükçe tüylerim diken diken oluyordu.

Başka bir şey daha açıklığa kavuşturuldu.

Antoine Toussaint sadece kız kardeşinin ölümünün intikamıyla değil, aynı zamanda nefret ve kıskançlıkla da besleniyordu çünkü ben de onunla aynı çukura düşmüştüm.

"Sende mi, Zed?"

Darien'in konuyu aniden değiştirmesi beni düşüncelerimden uzaklaştırdı. Toussaints'lerin ensest ilişkiye girmesiyle hiçbir ilgisi olmayan tamamen farklı bir sebepten dolayı buradaydık.

"Ne düşünüyorsun, Dare?"

"Sanırım beni yeterince beklettin."

Elimi ceketimin cebine attım ve kapalı kadife kutuyu çıkardım. Kutuyu Darien'in uzattığı avucuna koydum ve daha iyi görebilmesi için telefonumdaki kül ışığını kullandım.

Kapağı açtı ve göz kamaştırıcı on beş karatlık Padparadscha safirine baktı. Canlı bir pembe ve şeftali rengi parlıyordu. Dünyadaki en nadir taşlardan biri olan bu safir, De la Croix'ların kasasında duruyordu. Kullanılmayan bir aile yadigârı olan bu taş, yüklü bir para transferi sayesinde artık Darien'e aitti.

"İnanılmaz," diye mırıldandı mücevher uzmanı adamın takdiriyle. Özellikle çalıntı olanları. "Daha önce hiç bir şey görmemiştim."

Böyle birini bulmak için sayısız zaman harcadı.

yüksek kalibre, ben onun ilgisini çekebilecek bir tane olduğunu söyleyene kadar.

"Bu ne için?" Onunla bir taç yapmak üzere olduğundan şüpheliydim.

"Önemli biri."

Sırıttım. "Şehirde kalmaya karar vermenin nedeni o önemli mi?"

Sırıttı, değerli taşı kopardı ve aya doğru kaldırdı. "Belki."

"Adı ne?"

e Padparadscha safiri yalnız bir yıldız gibi parlıyordu. "Tara."

ehir, baharın gelişiyile birlikte kasvetli topraklar üzerinde çiçek açtı. Ancak yeraltı dünyası, tıpkı hükümdarı gibi karanlık ve kasvetli kaldı.

Yeni silah sevkiyatları, üç aylık raporlar ve iş toplantıları gibi bitmek tükenmek bilmeyen Sisifosvari bir görevin altına gömülmüştüm. Tahtımda oturduğum için güce olan açlığım artık bastırılmıştı, ancak karıma olan açlığım bu yeni mevsimin sahipleri gibi durmaksızın artıyordu.

Elimde bir kâğıtla, odamın tavandan tabana pencerelerinden aşağıya, Montardor'un hareketli şehir merkezine baktım. Odam DLC kulesinin en üst katındaydı ve altındaki her şey çok küçük ve önemsiz görünüyordu. Sanki bir karınca kolonisinin üzerinde tepinen bir dev gibi.

Hayatımın büyük bir bölümünü kontrol sahibi olmak isteyerek geçirdim, küçük yaştan beri bundan mahrum bırakılmışım. Artık dizginleri avucumun içinde tuttuğuma göre, dünyanın tepesi bana hayal ettiğimden daha yalnız geliyordu.

Yalnızlığımı giderebilecek tek bir kadın vardı ama o da küçük kraliçeliğinde saklanıyor, her geceyi kendi kendine öfkelenerek ve bariyerlerini yıkmamı sağlayacak kadar yüksek sesle adımı haykırarak geçiriyordu.

Ama ben direndim.

Aman Tanrım, alnım yatak odasının kapısının diğer tarafına yaslanmış, sikim elimde, her zamanki gibi

inliyor, işi bitirmem için beni içeri davet etmesi için dua ediyordum.

Kapısının önünde pusuya yatmış canavara hiç aldırmış etmedi.

Ve her gece batı kanadında dolaşp soğukluğuna devam ettiğinde ve beni satranç oyunumuz hazır bir şekilde onu beklerken bulduğunda, için hazır değilmişiz gibi davrandım.

Daha ne kadar pes edecek ve bir kez daha tatması için ona yalvaracaktım?

Kapı açılmadan önce kapıma vurulan birkaç sert darbe yankılandı. Gergin bir Ben içeri girdi. Bir kaşımı kaldırdım, karımın yüzüme oturduğu ve kadar ağzıma girdiği hayalimi bozduğu için biraz sinirliydim.

"Saat ikideki toplantımız için endişelendiğini söyleme sakın." Otuz dakika içinde yeni bir tedarikçiyle toplantımız vardı.

Benjamin liderlik edecekti ama kardeşim topluluk önünde konuşma konusunda pek iyi değildi. Bununla birlikte, becerilerini geliştirmesi için biraz sert sevgi gerekiyordu.

Eğer süper modellerin memelerine kokain çekip onları halka açık ortamlarda becerebiliyorsa, o zaman bir oda dolusu paydaşı terlemeden teslim etmeyi de öğrenebilirdi.

"Haberleri görmelisin." Ben masamdaki kumandayı kaptı ve duvarıma monte edilmiş televizyonu açtı. "St. Victoria yeniden yayında."

Bir fincan kahve neredeyse elimden düşüyordu.

Bir haber sunucusu hızlıca konuştu, arkasındaki sahne korkunçtu. Duman. Çıglıklar. Öğrenciler, kısmen turuncu alevler içinde patlayan eski ana binadan dışarı çıkıyordu.

Hayatımda o kadar çok res görmüştüm ki, artık bu görüntüye karşı hissizleşmişim.

Ama şimdi içim daraldı ve aslında oldukça .

"Eva'yı aradım," diye acele etti Ben. "Bugün okula hiç gitmedi. Ama Darla..."

Karım da oradaydı.

Onun okulunda.

Ames'te havaya uçarken.

Kahvemi çöpe atıp telefonumu, cüzdanımı ve arabamın anahtarlarını alırken birden kendimi beden dışı bir deneyim yaşıyormuş gibi hissettim.

"Tu vas où?"

"Karımı almaya gidiyorum!" diye homurdanarak kapıdan çıktım.

Acil durum merdivenlerine doğru koşarak koridordan aşağı inerken çalışanlar bana şaşkın gözlerle bakıyordu. Asansörleri bekleyecek zaman yoktu. Kalbim gümbür gümbür atarak merdivenlerden indim ve eşimin numarasını çevirdim.

Çaldı, çaldı ve .

Sesli mesajı göğsümde küçük iğne delikleri açtı. Telefonu açmasına ihtiyacım vardı. Bana güvende, sağlıklı ve kaostan çok ama çok uzakta olduğunu söylemesine ihtiyacım vardı. Onunla konuşmam ve... bunun asla olmaması gerektiğini söylemem gerekiyordu.

Asla hissetmemem gerekiyordu.

Sanki o kollarımın arasında güvende olana kadar, kış bahçesindeki odasında suyun ve nefes alış verişlerimizin rahatlatıcı melodisiyle birbirimize sarılmış yatarken kalbi benimkiyle uyum içinde atana kadar bir gün daha geçiremeyecekmişim gibi.

Güvenlik ekibinin başındaki Felix'i aradım.

Dacia'yı aradım.

Ella'yı aradım.

Diane Hill'i bile aradım, düğünden sonra onunla tüm bağlantımı kesmiş olmama rağmen.

Kimse .

DLC'nin gökdeleninden eşimin okuluna yaptığım yüksek hızlı yolculuk, benim yaptığım gibi araba kullandığınızda, trafiği kestiğinizde ve bir avuçtan fazla kırmızı ıfıkta geçtiğinizde kısa sürüyordu. Polis eskortu için Bazoli'yi arayacak vaktim yoktu. Zar zor tutarlı bir cümle kurabiliyorken olmazdı.

Victoria'nın dış mahallelerine bana sonsuzluk gibi geldi.

e ames öğleden sonra gökyüzünde eridi, manzara neredeyse başka bir dünyaya aitti.

Kapıların yanına gelişigüzel park ettikten sonra arabadan atlayıp doğruca ormana daldım. Olay yerinde çok sayıda kamyon vardı. İtfaiyeciler bölgeyi suyla yıkıyordu.

Emirler yüksek sesli bir hoparlörden yankılandı. Öğretmenler, kimi öksüren kimi ağlayan öğrencileri binadan dışarı çıkardı.

Etrafımda döndüm, bu kargaşa içinde onu bulmaya çalıştım.

Darla'nın numarasını tekrar aradım, etrafta onu ararken korkudan ses tellerim titriyordu. Aklı başında tek beyin hücrem yavaşlamamı ve mantıklı düşünmemi istiyordu; etrafımdaki insanlar dehşet içindeydi ama kimse fiziksel olarak yaralanmış görünmüyordu, bu da karımın tek parça halinde kurtulmuş olabileceği anlamına geliyordu. "Lanet olsun, ! şunu!"

Sesli mesajı çalmaya devam etti ve ben dehşet içinde orada durdum. Yanan okula girmeye çalıştım. Bir öğretmen beni durdurdu ve bir öğretmen de olaya dahil oldu. İkisi de kollarımdan tutup beni geri çekti.

"Müdür Hill," içeri girmemi engelleyen ellerden kurtuldum. "Nerede o? Onu göremiyorum!"

Öğretmenin rengi soldu. "Kimse onun çıktığını görmedi." Neredeyse acı içinde inleyecektim.

Kötü niyetli senaryolar aklımdan geçti.

Darla kaçmaya çalışıyor ama bir yere kilitleniyor. Darla duman soluduğu için öksürüyor. Darla'nın müessesenin içinde bayılması. Kimse onu kurtarmadığı için Darla'nın diri diri yanması.

Darla, Darla, .

Çürümüş verandanın basamaklarının yanında durdum, sinirlerim saçlarımda düğümlendi, sesli mesajına hissettiğim tüm çaresizliği saçma sapan cümlelerle ifade ettim.

Beni geri araması için ona yalvarabilirdim.

Endişeden aklımı kaçırmama neden olduğu için onu cezalandıracağımı söyleyebilirdim.

Ona çıkma teklif bile edebilirdim çünkü son zamanlarda dilediğim tek şey onun gece ve gündüz saatleriydi.

Ve saniyeler dakikalara dönüştüğünde, evren iplerimi çekti

Bir kez daha, beni tedirginliğimden kurtardı.

Bir öksürük eşliğinde nazik bir sesle adım mırıldanıldı, "Zeno?"

CHAPTER 26

Kaderin Cilvesi

Darla

Mirasım yerle bir oldu.

Kendimi gerçek benliğim gibi hissettiğim tek yer olan Aziz Victoria yok edilmişti. Mahzen ve kuzey, doğu ve güney kanadının yarısı dışında geri kalanı sonsuza dek harap olmuştu. Su, gürültü ve çamurdan oluşan sırlıslık bir karmaşa.

e gökyüzü hem dikkat çekici hem de akıldan çıkmayan sıcak, turuncumsu bir ışıltıyla pşyordu.

Ben haftalık Lider Kızlar toplantımın ortasındaiken birisi toplantı salonunu yeniden düzenlemeye başladı. Daha on beş dakika olmuştu ki Alarm kanlı bir şekilde çaldı ve duman kokusu kötü bir alamet gibi içeriye sardı.

fleminin paniğe kapılan tüm okul hızla tahliye edildi. Sadece bir avuç insanda yanık oluşmuştu ama yine de bir avuçtan fazlaydı. Kendi ciğerlerim soluduğum dumandan dolayı ağrıyordu ve yanmamış olsam da sağ salım kurtulamadım. Öğrencilerin dersi kırıp mahzende takıldıklarını fark ettim ve onları kurtarmak için geri döndüm. A

reman bizi son dakikada, çökmeden hemen önce girişten dışarı sürükledi.

Adrenalin damarlarımda pompalanırken, lme bu kadar yaklaştığım gerğini zar zor fark ettim.

şimdi üzerime yüklenen sorumlulukla omuzlarım çökmüştü. Hasarın çoğu dış cephede meydana gelmişti, ancak birçok sınıfı da etkilemişti. Victoria'nın yarısı kendi üzerine çökmüş bir iskelet gibi görünüyordu. Sadece yıkıcı travmatik bir deneyim değildi, aynı zamanda

ileriye dönük eğitim şeklimizi .

e öğretim üyeleri arazinin dış kısımlarında oyalanarak öğrencileri izlerken ben de yetkililerle birlikte okula yakın bir yerde durdum. e ekipler yangını söndürmek için kusursuz bir iş çıkardı.

"Kimin başlattığını gören oldu mu?" Dirseğime doğru öksürdüm.

"Hayır, ." Önümdeki polis bana sempatik bir ifade verdi. "Soruşturmaya devam edeceğiz ama bunun bir kaza olmama ihtimali çok yüksek."

Neden biri bunu bilerek yapsın ki? Biraz sallandım.

Polis beni sabitlemek için omzumu tuttu ve endişeyle "Sanırım tıbbi yardıma ihtiyacınız var" dedi.

Ambulanslar çoktan olay yerine gelmişti. "Evet, sanırım aramaya gideceğim..."

Yıkılmış verandanın basamaklarında duran tanıdık uzun boylu bir siluet gördüğümde onu takip ettim, kulağına bir cep telefonu dayamıştı. Ayaklarım beni daha yakına taşıdı ve o önsezi hissi yavaşça kayboldu, rahatlık bedenimde yer buldu.

Gözlerim bana mu oynuyordu?

"Zeno?" Fısıldadım.

Kocam yavaşça arkasını döndü.

Anarşik bir parıltıyla parlayan kahverengi gözleri beni olduğum yere çiviledi. Sert bir şekilde nefes alıyordu, telefonunu tutan eli yanına düşmüştü.

e evren ipimizi çekti ve aniden koştum, kalan tüm gücümle ona yaklaştım.

Zeno kollarını açtı ve beni yakalayarak başını boynuma gömdü.

Sanki gerçekliğe tutunduğu çapasıymışım gibi bana sarıldı, koca bedeni kesik kesik nefes alarak titredi.

arasında gerçekleşen değişimi kabul etmek için kelimelere gerek yoktu.

Biz.

Kalbim kafesini açtı ve Zeno'nun içeri girmesine izin verdi. her köşede varlığını hissettirir.

Asla gitmeyecekti. Buna izin veremezdim.

"Korumaların nerede?" Sesinden acı damlıyordu.

Cevabım takım elbisesinin ceketine çarptı. "Öğretim üyelerine öğrenciler konusunda yardımcı olmak."

"Önümüzdeki bir saat içinde size yeni bir güvenlik ekibi tutacağım."

Benimle ilgilenme ihtiyacı yüzüme bir gülümseme getirdi. Kollarımı ona doladım ve yüzümü boğazına bastırdım, tanıdık parfümünü koklama ihtiyacı duydum. "Tamam."

e kalp, istemek söz konusu olduğunda aptaldı ve benimki Zeno'nun kucaklamasının sonsuza dek sürmesini istiyordu, ta ki biz bir olana kadar. İki pürüzlü yapboz parçası bir bütündür.

Yüzümde görünür bir yara olup olmadığına bakmak için çekildi. "Telefonun nerede?"

Yutkundum. "Öldü."

Zeno gözlerini kapadı ve küfretti.

Beni arıyor olmalıydı. Suçluluk duygusu vicdanımı sızlattı. "Çok özür dilerim, Zed."

"Bana bak." Elleri belime düştü. "İyi misin, Darla?" Buradasın ve her şey yolunda.

"Kalçamda küçük bir sıyrık var." Çok daha kötüsü de olabilirdi ve çok geç olmadan beni koltuk altlarımdan yakalayıp küçük açıklıktan dışarı sürükleyen görevli için minnettardım "Bunun dışında iyiyim."

Zeno tısladı, sıyrığı bulmak için kalçalarımı avuçladı ve . derinin üzerinde gezdirdi ve hırladı, "Felix'i öldüreceğim. Asla gözetimsiz bırakılmayacaksın, lanet olası! Sana zarar veremem. Yapamam amına koyayım-"

Susturmak için onu öptüm. "Bana neden burada olduğunu söylemek dışında hiçbir şey yapmayacaksın."

Ağzını benimkinden çekti. "Bana neden burada olduğumu mu soruyorsun?" diye fısıldadı, incinmişti.

Dudaklarımı yaladım ve başımı salladım.

"Tehlikede olduğunu fark ettiğimde nefes alamadım. Kalbim durdu ve aklım olabilecek en kötü sonuçlara gitti. Buraya gelene kadar geçen her dakika boyunca seni aradım, sesli mesajını dinlerken deliye döndüm ve bunun senden duyduğum son şey olup olmayacağını merak ettim."

Bir keresinde kocamın kelimelerle değil eylemlerle konuştuğunu söylemiştim. Yine de kelimelerini kullandığında, her bir heceye önem verirdi. Nutkum tutulmuş bir halde, başka bir gerçeği itiraf edişini büyülenmiş bir halde izledim.

"Yani bana neden burada olduğumu mu soruyorsun?" diye homurdandı, alnını alnıma bastırarak. "Buradayım çünkü senin yanında olmak istediğim tek yer burası."

Montardor'un yeraltı dünyasının kralında şu anda soğuk olan hiçbir şey yoktu.

Zeno Gianni De la Croix başlangıçta istediğim şey olmayabilir, ama o ihtiyacım olan her şeydi. Tutkulu. Şiddetli. Ve o kadar sadıktı ki kendimi dünyanın en değerli kadını gibi hissetmemi sağladı.

"Savaş devam ederken seni düşünüp durdum. Seni tekrar görebilecek miyim diye merak ettim," diye itiraf ettim. "Sen benim de olmak istediğim yerdesin, Zeno."

Nefes verdi, gözleri çılgına dönmüştü.

İçime çektim, titreyen gülümsemem anlaşılmayı mühürledi.

Ağızlarımız aynı anda birbirine çarptı ve etrafımızdaki dünyanın artık bir önemi yokmuş gibi öpüştük.

Yalnızlığın aramızda yeri yoktu.

Sadece canlılık.

n'daki son çivi de çakıldı.

Kocama karşı nefretle ilgili olmayan ve aşka bir adım uzaklıkta olan hislerim vardı. e çizgi inceydi ve onu geçmeye tehlikeli bir şekilde yakındım.

Kocamın dudaklarının yumuşak, esnek hissiyle uyandım, vücut ısısı üzerimi örtüyordu. Gözlerimi açtığımda gördüğüm tek şey kocamdı, hayattan daha büyük varlığıyla tepemde belirliyordu.

Bir kötü adam gibi, bir öpücük daha
çaldı. ", mon ange."

Avuçlarım, üzerinde bembeyaz bir elbise gömleği olan gövdesinde gezindi.
-Boynuna sarıldım ve onu doğru çektim, böylece ikimiz de kış bahçemdeki
Kleopatra şezlonguna uzandık.

Zeno'nun sıcak dili giriş istedi ve ben de ona verdim. Bir kez olsun
ağızlarımızla savaştık. Sadece ateşkesimizin tadını çıkardık.

Polisle konuşup tüm öğrenci ve öğretim üyelerinin güvende
olduğundan emin olduktan sonra Zeno ile birlikte eve döndüm. Kocam
sabırla Lamborghini'sine yaslanmış ve şaşkın bakışlarla beni izleyerek
işimin bitmesini bekledi.

Tek başına bu bakış bile kanıtlamadıysa, bana yürek burkan bir
coşkuyla bıraktığı sesli mesajlar kanıtladı.

"St. Victoria'da biri var ve sen telefonunu açmıyorsun. Senin için geliyorum.
Beni ara."

"Lanet olsun, elime geçirdiğimde seni öyle bir pataklayacağım ki.
Açmayacaksan telefonun olmasının ne anlamı var?"

"Neredesin bebeğim? Buradayım ve seni bulamıyorum ve... Kimse çıktığını
görmedi. Şu anda zar zor nefes alabiliyorum."

Ve , ayak parmaklarımın kıvrılmasına ve gözlerimin yanmasına neden oldu.

"Ben sadece... Bu iş bittiğinde seni bir randevuya götürmek istiyorum. Bana
izin verir misin?"

Lütfen, lütfen, sadece izin ver."

kadar kısa bir süre içinde Zeno bana hayatım boyunca
tanıdığımdan çok daha fazla göstermişti. Beni savundu, korudu, bana
armağanlar verdi ve hatta şimdi parlak zırhlı kara bir şövalye gibi beni
kurtarmaya geldi.

" kaç?" Ağzına karşı mırıldandım.

"Gece yarısına çeyrek kala," diye cevap verdi. "Odanda ya da satranç
masasında değildin, ben de seni uyutmaya geldim. Ne zamandır
uyuyorsun?"

"Yirmi dakikadan az." "Seni
yemekte görmedim."

"Ben bir şeyler yazarken François bana bir tabak lazanya getirdi. Bu

çok lezzetliydi."

"Yaptım," diye fısıldadı, burnumu öperek. "Yemek yapmayı öğrenmelisin, güzelim. Yirmi yedi yaşına gelmiş olmana rağmen mutfakta kendi başının çaresine bakmayı bilmiyor olman beni endişelendiriyor."

"Geçen gün makarna yaptım!" Yan tarafını çimdikledim ve o da kıkırdadı. "Kutudan ve Laurent'in önceden hazırladığı bir sos kullanarak. at sayılmaz."

Onunla şakalaşmayı severdim. "Tamam. Yarından itibaren bana yemek yapmayı öğretebilirsin."

"Yarın o zaman." Zeno beni kucağına aldı. "Sana tatlı getirdim." "Sen mi getirdin?" Çenesinden öptüm.

Kollarını belime doladı. "Biraz meyve ve çikolatalı kek. Ama beni de alabilirsin."

Zeno yanıımızdaki küçük masaya doğru uzandı ve bir kase aldı Nar taneleriyle dolu. Bana muzip bir sırıtışla bir çekirdek ve işaret parmağının dilimde gereğinden fazla kalmasına izin verdi. Bana iki tane daha ve bu sefer ben de onun spermini yedirdikten sonra genelde yaptığım gibi onunkini emdim.

"Bugün bir sahne yazdım."

Islak sinirini boynumdan aşağı, köprücük kemiğimin üzerinden geçirdi ve pembe elbisemin askısını aşağıya doğru sürükledi. "Hmm. Ne hakkında?"

"Biraz karmaşık ve ahlaki açıdan gri olan ama ailesine karşı çok hassas olan bir adam hakkında. En iyi ve en kötü özellikleri hakkında yazdım, ama en önemlisi, yakınlarının sık sık duymasına izin vermese bile, gelmiş geçmiş en iyi kahkahaya sahip olması."

Zeno benim ilham perime dönüştü.

Yazdığım her sayfada onun özü kanadı.

"Darla." Kocam beni kendine çekti. Sanki dünyanın bensiz dönmesini istemiyormuş gibi bana sarıldı. Dünyanın dört bir yanına dağılmış tüm şiirlerin ve şarkıların sorumlusunun tam da buradaki duygu olduğunu fark ettim - sizi çok değerli, çok güvende ve çok... sevilmiş hissettiren bu duygu.

"Odamıza geri taşınacak mısınız?"

Derin sesi boynumun derisini gıdıkladı. "Eğer istersen, evet." "Ve ben..."
Mırıldandım. "Kurallarımı biraz değiştirdim."

"Hangi bu?"

Hangi kuraldan çok iyi biliyordu.

"Je veux coucher avec toi." Ağzım omuzlarının üzerinde kıvrıldı.

"Zamanımız dolana kadar her gece beni becermeni istiyorum. Lütfen, Zeno."

"Seni becermemi mi istiyorsun bebeğim?" diye homurdandı, kıcıma vurarak. "Bu gece seni öyle güzel sikeceğim ki, kapıyı neden kapattığını unutacaksın."

CHAPTER 2

7

Kurban Tanrıça

Zeno

Karım gözlerinde yıldızlarla bana baktı ve hafifçe başını salladı. "Evet."

Benimle Fransızca konuşması hoşuma gidiyordu, aksanı yumuşaktı ve kısa süre önce uyandığı için biraz hışırtılıydı.

Ona yeni bir ışıkla baktım. Küçümseme yoktu. Sadece huzur ve bana olan ihtiyacı bakışlarında parlıyordu.

Saplantı pençelerini özümün derinliklerine batırmıştı ve gitmeme izin vermenin beni onarılamayacak şekilde yok edeceğinden korkuyordum.

Darla Ivy Hill benim kendi zehirim ve ilacımdı.

Hayatımı öyle değiştirmişti ki, artık onun olmadığı bir hayatın nasıl bir olduğunu hatırlamıyordum.

"Seni bir yere götürmek istiyorum. Benimle gelir misin?"

Yanağımı okşadı. "Neresi olursa."

Başımı çevirdim ve avucunu öptüm.

Şaşırtıcı bir şekilde gülümsedi ve o anda tarihteki erkeklerin neden eşlerinin onuruna anıtlar inşa ettiklerini anladım.

Bu kadın için savaşa girerim, bu kadın için çalarım, bu için dünyayı yakarım.

Bu kadın için her şeyi yapardım, böylece bir tanrıça gibi tapıldığını hissedirdi.

Darla kollarımdayken ayağa kalktım ve bizi kış bahçesi odasından dışarı çıkardım. Bir zamanlar bana nefretle bakan bir eşin onuruna aptalca gidip bir anıt diktiğimi geç de olsa fark ettim.

Bana Şimdi olduğu gibi bakmasını istiyordum - tatlı ve çok güven dolu.

"Beni nereye götürüyorsun?" Darla yüzünü boynuma gömdü ve hafifçe kolonyamı içine çekti.

Emdiği aşk ısırığına sııttım. Belki de savunmasını düşüren geceydi. Ya da belki de tehlikedeyken onun için geldiğim yoldu. Ama beni kendi iradesiyle iŐaretlemesine bayılmıŐtım. "Benim zindanım."

Omurgasından bir ürperti geçti. "Gerçekten bir tane var mı?"

"Araziyi daha yeni keŐfettin Darla. Sık sık gitmemen gereken yerlere açılan pek çok gizli geçit var."

"Şimdi beni baştan ıkariyorsun."

"Güzel," diye sustum. "Beni de gtrdğn sürece."

Gece yeni baŐlıyordu ve őeytanlarımız oyun oynamak için ortaya çıkıyordu. Kadim maliknem dinleniyordu, sadece biz uyanıktık ve taş duvarlı bir koridorda ilerliyorduk. Yeni vahamızla aramızdaki mesafeyi kapattığımda kırpılmıŐ ayak sesleri yankılanıyordu.

Karım sabırla karanlık çevremizi izliyordu, beklentisi adeta içinden taŐıyor ve içime sızıyordu.

Siyah saçlarımın arasından uzun ağlar süzülüyordu. "Peki senin bu zindanına ulaştığımızda tam olarak ne olacak?"

Ne çok iyi biliyordu. "Günahların için seni cezalandıracağım, Darla."

Odadaki oŐku onu büyülemiŐti.

De la Croix en derin yarığına sıkışmış olan bu zindan bir zamanlar hainlere işkence etmek için kullanılıyordu ama şimdi... şimdi farklı bir işkence türü için kullanılıyordu.

Ve sadece bana ve karıma aitti.

Darla'yı yere bıraktım ve gözleri masum bir ruhun hevesiyle etrafta gezinerek öne doğru yürüdü.

Çevresini uzun Roma sütunlarının çevrelediği geniş bir oda olan bu karanlık ortam, taş duvarlara asılı meşale lambalarının yeniden yakılmasıyla aydınlanıyor ve yazarların ağlamaklı şiirlerinde ve kışkırtıcı sonelerinde taklit etmeye çalıştıkları türden bir enerjiyle ısıldıyordu. Karımın da bu gece bizi ateşli sözleriyle ölümsüzleştireceğinden hiç şüphem yoktu.

Duvarlara monte edilmiş çeşitli aletler ve oyuncaklar vardı -bağlar, sopalar, zincirler, kırbaçlar- ve tutkunun sancıları içinde kendilerini seyretme eğiliminde olanlar için oda boyunca duran büyük süslü aynalar. Sol uçta, bir zamanlar düşmanlara su sıkmak için kullanılan ama şimdi günahlarınızı yıkamak için kullanılan ılık suyla dolu derin bir yeraltı havuzu bulunuyordu.

Odanın merkezinde bir sunak vardı.

Odanın ortasında, dört köşesine ağır zincirlerle tutturulmuş ve etrafı parlayan mumlarla çevrili yükseltilmiş bir mermer levha duruyordu.

Karım yatarken nefis görünürdü, benim merhametime kalmıştı.

Bu gece ona bu evlilikte yaptığı hatalardan dolayı tövbe etmesinin tek bir yolu olduğunu hatırlatırdım.

Vücuduyla.

Ben arkasından yaklaştığımda Darla siyah deri bir elbiseye hayranlıkla bakmakla meşguldü. Kollarım belinde hak ettiği yeri buldu ve onu kendime doğru çektim. Eridi, elleri kollarımın üzerinde kıvrıldı. Kulağına mırıldandım, "Bu gece beni gerçekten istiyor musun?"

Gözleri aynada benimkilerle buluştu. "Evet. Hepiniz. Geri durmak yok."

Gözlerimi ondan ayırmadan, uzun elbisesinin yakasına ulaşana kadar ellerimi ön tarafında . İki çekişle elbiseyi gövdesinden aşağı yırttım. Darla nefes nefese kaldı ve ben de harap olmuş elbiseyi kalçalarına doğru ittim.

Siyah topuklu ayakkabıları, siyah tangası ve hediye silahımın bulunduğu kalça kılıfı dışında çıplak olan bu kadın, ıslak rüyalarımın .

Karımın dolgun kalçaları ve cömert göğüsleri bir milyon odes değerindeydi. Şaftımı göğüs dekoltesinin arasında yastıkladığını ve hevesli bir acemi ifadesiyle şişmiş ucumu dillediğini hayal edebiliyordum.

"Bayan De la Croix, ." Göğüslerinin alt tarafını tuttum ve boynunu yaladım. Aynadaki çapkın görüntü karşısında ürperdi. "Sizi deneyimlemek bir onurdur. Bu hayatta gördüğüm en güzel kadın ve ona karım diyebiliyorum."

Pırıl pırıl parlayan gözleri, minnettarlığı ve ifadesinde dönen bir öz bilinçle beni izledi.

Ne yazık ki Darla iltifat kabul etme konusunda berbattı.

Şüphesiz annesinin hatasıydı. Diane Hill'in bu güçlü kadının özgüvenini sebepsiz yere kırmaya çalışmasından ve aptalca bir standart yüzünden mükemmel olmadığına dair kafasına tohumlar ekmesinden nefret ettim.

Evliliğimizde Darla'ya tapmak için ekstra özen gösterirdim, böylece değerini asla unutmazdı.

Ellerim karnında, biçimli kalçalarında ve uyluklarında gezindi; burada durup Chaleur'da ilk kez gördüğüm güzellik işaretini okşadım. Darla'nın vücudunu seviyordum. Bir kum saati gibi sıkı ve kıvrımlıydı. "Sen bu dünyaya bana eziyet etmek için geldin." Güzel yüzünü kendime doğru çevirdim ve dudaklarını öptüm. "Sana asla doyamayacağım."

"I..." Yutkundu, övgülerimle mücadele ediyordu. " açmalıydın. Bu elbiseyi gerçekten çok sevdim, Zeno."

Burun deliklerim açıldı.

Göğsümde bir öfke belirdi.

Ona değil.

Ona asla.

Ama bu kadına kendini daha az iyi hissettiren her orospu çocuğuna. Her birini ayaklarının dibine fırlatmak ve onun hakkında kötü bir söz söyledikleri için özür dilemelerini talep etmek istedim.

Bugün benden daha fazla şefkat göremeyeceğini bildiğim için bizi daha güvenli bir yere geri götürdüm.

Şu anda şefkatli bir koca istemiyordu. O pis hayvanını istiyordu.

"Bugünkü küçük gösterinden sonra ince buz üzerinde kayıyorsun, yüzden ağzından çıkana dikkat et." Onu döndürdüm ve çenesini sıktım. "cevap vermiyorsun,

Endişeden aklımı kaçıırıyordum. Yaralandığını düşünmek beni hasta ediyordu. Seni bir daha göremeyeceğimi düşünmek beni hasta ediyordu."

Gözleri büyüdü. Ne kadar önemsedığımı duymaya alışık değildi ve açıkçası ben de öyle.

"Beni bu hale sen getirdin Darla ve şimdi bedelini ödemek zorundasın." Kıçına bir tokat attım ve miyavladı. "Bu gece sana söyleneni yapacaksın. Soru sormak yok."

Duygularımı yakaladığım için onu cezalandırmak mantıksızdı ama hiçbir zaman iyi bir adam olduğumu söylemedim.

"Evet."

"Bien." Ensesindeki saçları tutarak onu geriye doğru yürüttüm. "Senden duymak istediğim tek kelimeler 'Evet, Efendim', 'Hayır, Efendim' ve 'Beni affet, Efendim'. Anlaşıldı mı?"

"Evet, Efendim."

"Güvenli kelimeni hatırlıyor musun?"

"Cesur."

"Aferin kızıma." Sunağa ulaştığımda kalça kılıfını, tangasını ve topuklu ayakkabılarını çıkardım ve onu yüzeye çıkardım. "Arkana yaslan, Darla."

İtaat etti ve zincirleri ayak bileklerine bağladım. Vücudu telaşla kıpırdamadı ama yüzüme bir kez bakınca . e zincirler uzundu, fazla uzunlukları yere damlıyordu ve hak ettiği tokadı atma zamanı geldiğinde vücudunun kıç yukarı, yüz aşağı dönmesi için yeterince boşluk bırakıyordu.

Ellerini başının üzerine çektim ve sessizce bileklerine kelepçe takmaya çalıştım. Kahverengi gözleri mest olmuş bir şekilde beni izliyor, düğün gecemizde yaptığı gibi her detayı ezberliyordu.

Eğilerek onu baş aşağı öptüm ve gerginliğinin son parçasının da gittiğini hissettim. Öpüşmekten bu kadar keyif alacağımı hiç düşünmemiştim ama karımın inkar edemeyeceğim bir çekiciliği vardı.

Dudaklarıma karşı 'çok güzel' diye mırıldandığında, göğsümün ikiye ayrıldığına ve sayısız duygunun dışarı sızdığına yemin edebilirim.

düşüyordu. Bunu her kasta, her kemikte, her damarda hissettim.

Alnından öptüm ve düşüncelerimin onunkilerin yanında oyalanmasına izin vererek ikimizi birbirine bastırdım. Bunun bir anlaşma olarak başlamasına rağmen, hepimizin beklediğinden çok daha büyük bir şeye dönüştüğünü fark etmesini umuyordum.

Beni avucunun içinde tuttu. Beni hiç istemedim.

"Beni tamamlıyorsun," diye fısıldadım ona.

Darla gözlerini kapadı ve yutkundu.

Odanın kenarına doğru ilerleyerek, Darla'nın daha önce hayranlıkla baktığı deri seçtim, denerken havayı kesen bir vınlama sesi duydum. e ayed kenarları teninin üzerinde harika duracaktı. Karımın nasıl pembeleşeceğini hayal ederek sertleştirdim.

Ve onu dudaklarımla ve dilimle yatıştıracağım tüm yollar.

Duvardan bir de göz bağı çıkardım; karmaşık detaylara ve mücevherlere sahip altın bir Venedik maskesi ve Darla'ya doğru yürüdüm.

Maskeyi gözlerinin etrafına sabitlediğimde hiçbir şey konuşulmadı.

Bana boyun eğişini seviyordum.

Merhametle bağlanmış, görüşü örtülü, siyah ipeksi saçları göğüslerinden aşağı dökülen ve yüzlerce res'in sıcaklığı bir çiftleşme ritüeli gibi bizi çevreleyen mon ange, tanrılar için iştah açıcı bir kurban gibi görünüyordu.

Her lokmayı mideye indirir ve geride tek bir kırıntı bile bırakmazdım. "Z-Zeno?" küçük sesi karanlık ortamda büyülüydü.

"Beni göremiyorsun, tıpkı bugün seni aramaya geldiğimde göremediğim gibi. Bu beni öldürdü." Çenesinden aşağıya doğru bir nger düzelttim. "Yani göze göz, Darla. Bir şeyi bu kadar şiddetle arayıp da nasıl bir şey olduğunu öğrenmek üzeresin."

Eşim kötü oyunlarımızdan keyif aldı.

Titrek nefes alış veriş heyecanının bir göstergesiydi.

ogger'ı vücudunda gezdirirken, sol göğsüne indirmeden önce beklentiyle titremesini izledim.

Sert.

Darla zevkle haykırdı.

Dudaklarımı yaladım, dilimin altında teninin hissini tatmaya başlamıştım bile. Ogger'ı tekrar kırdım.

Darla , cezasından zevk alan bir velet gibi sunağın üzerinde çırpındı.
"Daha fazla."

"Seni her kırbaçladığımda, dersini alan iyi bir kız gibi özür dilemeni istiyorum. Anladın mı?"

"Evet, Efendi Zeno." Ses tonunda ateş yanıyordu. Cehennem gibi, tam da sevdiğim gibi.

Sırıtarak, ogger'ı şehvetli bir okşamayla vücudunun üzerinde gezdirdim, amının üzerinden geçerken daha da yavaşladım. Uyarılmışlıktan yapış yapış olmuş amını iki parmağımla makaslayarak açtım. "Zaten sırlıklam olmuşsunuz, Müdür Hill. Kırbaçlanmak sizi tahrik ediyor mu?"

Ayak parmakları kıvrıldı ve karnı şişti. "Senin tarafından kırbaçlanmak beni azdırıyor."

Aynen öyle. Açılışına iki iğne soktum ve benim bakımlarım altında sarsılmasını izleyerek salladım. "Yalamamı ister misin, evcil hayvan?"

Onun tatlı noktasına vurduğumda nefesi kesildi. "Lütfen, yalamanı, emmeni, tokatlamanı istiyorum."

Cık cık ettim ve çenemi kaldırıp yalayarak temizledim. "Bu çok kötü çünkü dersin henüz bitmedi."

Sağ göğsünü hızlı bir şekilde kırbaçladım. Sarhoş edici bir çığlık daha .

"Endişeden aklımı kaçırmama neden olduğun için özür dile," diye tısladım. Amcığı kayganlaştı ve boşuna bağlarını çekiştirdi. "Ben... beni affet."

"Seni aradığımda telefona cevap vermediğin için özür dile." Bu sefer amını okşadım, kırık inlemeleri arzumu yoğunlaştırdı. "Tekrar ve tekrar."

Son kısım onun hatası değildi, ama oyunumuzun iyiliği için .

"Affet beni." Teslimiyet gözyaşları maskesinin altından sızarak nemli teninde parlıyordu. Onları yalamak için öne doğru eğildim, ilahi bir

İçimdeki canavarı besleyen likör. "Daha fazla, Efendim." Talepkar küçük şey.

"Beni senden başka bir şey düşünemeyecek kadar saplantılı hale getirdiğin için özür dile."

Uyluklarının iç kısmına ve karnına iniltisi boğuldu, uyarılmışlığı göt deliğine kadar sızdı. "Özür dilerim, Efendim!"

Onu üç kez sikmeden önce elimle amına şaplak attım. ngers.

"Lütfen, , lütfen. Becer beni-ahhh."

"Bunu hak etmedin, evcil hayvan," diye mırıldandım, dilimin ucunu klitorisinin üzerinde kadar gezdirdim. "Sikimin ayrıcalığı kurallara uyan iyi kızlar içindir."

"Ben iyi bir ," diye hıçkırdı onu kıcından tutup yüzüstü yatırdığımda. e zincirler mermer sunakta şingirdadı. "Öyle olduğumu biliyorsun."

"Yalancı." Dolgun kıcını ovuşturdum ve dört çatlaktan geçirdim, kırmızı izler kusursuz tenini süslediğinde neredeyse pantolonuma boşalıyordum.

Darla inledi ve daha fazla acı, daha fazla ceza, daha fazla Ben.

"Şşş." Dudaklarımla acıyı okşadım, dilim acının üzerinde gezindi. Sonra doğruldu ve kalçalarının arkasını kırbaçladı. İşte benim küçük hızlı öğrencim."

Kıçı dört kırbaç darbesi daha yedi.

"Şimdi, kulüpte beni gözlerinle becerdiğin andan beri benim olduğumu ikimiz de bildiğimiz halde, benim değilmişsin gibi davrandığın için özür dile."

"Affet beni." Vücudundaki her çizgi hak ettiği cezayla sarsıldı. "Sen de benimsin, Zeno. Seni asla paylaşmayacağım."

Zırhımda bir çatlak daha açtı. Sadece sana ait olmak istiyorum. "Tamamen seninim, bebeğim."

Belinden tutarak onu bir kez daha sırt üstü yatırdım. Sıkılmış dişlerinin arasından nefes aldı, kıcı ağrıyordu ve kızarmıştı. Kalçalarını okşayarak aralarını açtım ve eğilip karnını öptüm. "Efendine onun için ne ifade ettiğini hatırlat."

Amını parmaklarımla açıp hava üflediğimde ve yarığını yaladığımda inledi. Nektarı bir afrodizyak gibi dilimin üzerine oturdu, ama aklım tatlımı yememi talep etse de onu yemekten geri durdum.

Darla bana yaklaşmaya çalıştıkça zincirler şangırdıyordu. Fiziksel dokunuş ve sevgi sözcükleri onun sevgi dilleriydi, çabuk öğrendim.

"Ben senin karın ve fahişenim, Zeno."

"Sen aynı zamanda benim kraliçemsin, Darla. Bunu asla unutma."

Serçe parmağımı ıslaklığına daldırarak sırtının eğilmesini izledim. Daha fazla parmağımı istedi ve ben de ona istediğini vermeyi reddederek işkencesini uzattım.

Sunağın etrafında dönerek başının yanında durdum.

Gözleri bağılydı ama ağızı hâlâ isteğimi hissediyordu.

"bak," diye emrettim ve dudaklarını dudaklarımla etrafına sardı. bir mırıltıyla. "Je suis ton mari. Je suis ton amant. Et je suis ton maître."

Bana Seigneur des De la Croixes tacını takan yüzüğümü çıkardığımda Darla yüzüğümdeki kehribarı öptü, sanki son kez saygılarını sunuyormuş gibi.

"Bunu unutmayacağım," diye fısıldadı.

anın gerilimi arttı ve Darla bir sonraki hamlemi duymak için gerildi. Boynumu iki yana kırdım, ogger'ı bıraktım ve vücudunun seğirmesini izledim.

Beyaz gömleğimi çıkarırken, giderek nasıl huzursuzlaştığını gözlemledim.

Teni daha fazla çürük ve saran amların tutkusuyla süslenmek için yalvarıyordu. Bir ressamın başyapıtına son cila dokunuşlarını yapması gibi, onun üzerine mum sürdüğümde duvarlarının sikimi nasıl boğduğunu asla unutamam.

Gömleğim, kemerim ve pantolonum oor'a katıldı ve nefesi kesildi, hazırды, vermek istediğim her şeyi almaya çok hazırды.

Parmaklarımla saçlarına geçirdim ve başını sallanan sikime doğru yaklaştırdım. Ucu yanağına değdi ve Darla başını çevirip

Beni sıcaklığıyla sardı.

"La mia puttana, Darla," diye inledim, beni sert bir şeker gibi emerken başımı arkaya attım. "İçine girecek tek alet o olacak. Seni benden almaya çalışan her erkeği öldüreceğim." Bir hırıltıyla ağzına soktum. "Herhangi biri." Pas. "Lanet." Pas. "Erkek." pas. "Même Dieu ne pourrait pas te voler de moi."

Tanrı bile onu benden çalamaz. Buna asla izin vermem.

Öfkeyle, burnunu sıkarak tekrar tekrar ittim. Kırmızı lekeli dudakları penisimin etrafına gerildi ve ağzından gelen şırıltılı seslerden zevk aldım. "Lanet olsun, bu daracık boğazı döllerimle vaftiz etmek istiyorum bebeğim."

Karımın vücudu sarsıldı ve kalçalarını muhtaç bir şekilde sıktı.

Bu şık ve zarif müdürün yüzünü sikeceklerini kim bilebilirdi ki?

Boşalmaya hazır değildim, düzensiz bir sesle sikimi çektim ve Darla öksürdü, tükürük çenesinden aşağı aktı. Başını sunağa yasladı ve düzensiz nefes alırken burnu kıvrıldı, kör gözleri umutsuzca beni arıyordu.

"Bana kime ait olduğunu söyle."

"Kocama. Efendime. Sana, Zeno." Kefaret için hazırdım.

Ve karım, onun lanet kurtuluşu için.

uğramış dudaklarına sıcak bir öpücük kondurarak onu ödüllendirdim ve sunağın sonuna doğru yürüdüm.

"Lütfen sik beni," diye mırıldandı Darla sağır edici sessizlikte, kalçaları en sevdiğim cenneti ortaya çıkarmak için yarılmıştı. "Ben seninim. Tamamen seninim."

Belinden tuttum, onu aşağı doğru sürükledim, böylece kızı sunağın kenarına sarktı ve kolları zincirler tarafından gergin bir şekilde arkasına çekildi.

"Artık affedildin, mon ange." Onu, damlayan amının her santimini fethederek, horozumun acımasız bir sürüşüyle kazığa oturttum.

çığlık attı.

Ucu açıklığını öpene kadar geri çekildim ve tekrar derinlere daldım, içini şeklime göre şekillendirdim. Kafatasımın içinde lanet bir koro gibi çınlayan bir çığlık daha attı ve onu hizmetkârlığım altında perişan görmekten hoşlanan tarafımı kızdırdı.

"Zeno." Sanki sikimi dışarı itmek istermiş gibi kalçalarını oynattı. Sadece beni daha da derine çekmeyi başardı. "Bu çok fazla!"

"Ma petite salope," diye homurdandım. Sıcak, ipeksi bir rüya gibiydi, gerginliği beni sıkıyordu. "J'ai toujours envie de toi. Je suis obsédé par toi."

Darla'nın vücudu bağların içinde çırpınıyordu. "Embrasse-moi. J'aime quand tu m'embrasse."

İnleyerek onu öpmek için aşağıya daldım ve amını yağmalamaktan kendimi alıkoydum. "Başka nelerden hoşlanırsın?"

"kırmaya çalışıyormuş gibi sikmeni seviyorum," diye nefes nefese kaldı ve dilini benimkine dolayarak kirli bir öpücük kondurdu. "Kötü şeyler söylemeni ve bana oyuncaymışım gibi davranmanı seviyorum."

Ağzımı onunkinden çektim ve o da itiraz etti.

Ahlaksız bir sırtış dudaklarımı büktü.

Şikâyetlerini bastırmak için çenesini sertçe sıktım ve santim santim çekerek yüzünün acı, şaşkınlık ve arzudan oluşan erotik bir portreye dönüşmesini izledim.

"Bütün gece boyunca seni mahvedeceğim, Darla. Mümkün olan en iyi şekilde canını yakacağım. Ve sen o güzel küçük fahişe gibi sikimin üzerine defalarca boşalana kadar durmayacağım," diye uyardım, ızgaram nemli yanağında geziniyordu. "Çıglık atmanı, ağlamanı ve bana efendinin oyuncayı olmanın ne kadar iyi hissettirdiğini söylemeni istiyorum. Şimdi cezayı çekmeye hazırmışsın gibi kalçalarını iyice ayır, karıcığım."

"Oh, Tanrım. Oh, Tanrım." Prangalarının içinde kalçalarını açabildiği kadar açtı. "Lütfen."

"Tanrı değil." Kutsal olmayan bir dürtüyle içine girdim. "Zeno."

Karım her zamankinden daha yüksek sesle çığlık attı, zincirlerin içinde sarsıldı ve her zamanki gibi zevkini dile getirdi.

O duygulu vücudu kavrayarak sertçe vurmaya başladım.

sığınağından çok uzun süre uzak tutulmuş bir adamın tüm vahşi gücüyle.

Sırtı kavisli, ağzı tatlı çığlıklarla açık, vücudu titreyen Darla, ben savaştan eve dönen bir kral gibi içine girerken evlilik görevlerini yerine getiren şımarık bir kraliçe gibi görünüyordu. Kaygan amcığı sanki içimdeki döllerini sağlamaya çalışıyormuş gibi titreşiyordu. Kalçalarını sallayarak benim coşkuma karşılık vermesi, karımın beni ne kadar özlediğinin ve bana kadar ihtiyaç duyduğunun yeterli kanıtıydı.

"Amcığının sikimle dolu görünmesi küfür gibi, evcil hayvan," diye hırladım, haçım her vahşi itişte aramızda sallanıyordu. "Vücudunun gazabımla yıkanması ve ağzının yönlendirilmekten kıpkırmızı olması. Ama de benim gibi günahkârsın, değil mi? senin cennetin, küçük melek."

Darla çaresizdi, sikişimin yükünü çekiyor ve her dakikasından zevk alıyordu. "Yavaş ol," diye alaycı bir şekilde sızlandı. "Nazik olun, Usta."

"Ama beni o kadar iyi beceriyorsun ki. Elimde değil ama sertçe beceriyorum," diye alay ettim, maskesinin konstrüksiyonlarından kaçan gözyaşlarını yalarken, neredeyse bakire olan amcığını vahşileştiriyordum.

"Zeno!" Başını arkaya atan Darla, en sevdiği tarafından okşanan bir fahişe gibi inledi.

"Karım çok sıkı ve ıslak ve sert seviyor, değil mi?" Onu tüm gücümle öptüm. "Benim iyi kızım çok istediğim şeyle beni kızdırmayı seviyor." Ağzının içine doğru inledim. "Göğüslerini zar zor örten küçücük elbiselerin içinde benimle satranç oynamak, tadına bakmak için can attığımı bilmek. Her hamle yaptığında bacak bacak üstüne atıyorsun çünkü o tatlı amcığın bir külüyle dilenci gibi dizlerimin üstüne çökeceğimi biliyorsun." Memelerini tokatladım ve boynunu kavradım, ona bir dizi hızlı itme hareketi yaptım. "Benimle oyun oynamayı seviyor musun?" Pas. Pas. Pas. "Beni hoşuna mı gidiyor, seni küçük fahişe?" pas. pas. pas. "Şimdi bedelini ödemek zorundasın. Şimdi onu sertçe ve o kadar derinden almalısın ki, beni içinde hissetmenin nasıl bir duygu olduğunu asla unutmamalısın." Hırladım, vücudunu sarsıcı pompalarla kucağımda zıplattım. "Yarın her oturduğunda, acı çekerken ve tatmin olmuşken, hatırlamanı istediğim tek şey

Yaramaz kızların günahlarının affı, Efendi Zeno'nun koca sikinde uzun ve disiplinli bir yolculuktur."

Kalçalarım, klitorisini ovma ve çimdiklemek arasında gidip gelirken, açgözlü bir ritimle şaftımı yumuşaklığının içine soktu. Darla'nın sesi, boğuk çığlıklar ve kadınsı inlemelerin bir karışımıydı. onun ezici uyarılmasının müstehcen gürültüsü ve vücutlarımızın tokat sesleri fırtınayı körükledi.

"Evet!" Göğüsleri sallanıyordu. Bir meme ucunu yaladım ve ağzıma aldım. "Acıt. Bunu istiyorum. Buna ihtiyacım var."

"İşte benim kızım. , değil mi?"

"Mon Dieu, oui." Akılsızca Tanrı'ya dua etti, zincirleri takırdıyor ve bacakları benim kazıklarımınla titriyordu. "Beni çok iyi beceriyorsun, aşkım." Göğsüm gümbürdedi ve ağzını özensiz bir öpücükle dilledim, dudaklarım hakimiyet için onunkiyi savaşıyor. Eğer o da beni övmeye devam ederse, tutamayacaktım. Kısa zamanımızın geri kalanında bunu yapmama izin verirse, ona ayı, yıldızları, lanet olası evreni vaat ederken, bu amcığsı sıcak dölle dolduracak ve bacaklarını kapalı tutacaktım.

"Bana bunu başka kimsenin alamayacağını söyle.

Benden başka kimse." "Senden başka kimse-ohhhh."

Tam da onun tatlı noktasına vurmaya başladığımda, sikimin etrafını bir ilmik gibi sıktığında, şehvet bir yıkım topu gibi içime girdi. "Sen benim sunağımsın, mon trésor. Bana bir şans ver ve ben de sana tapayım."

Pas. "Lanet olsun." rust. "Gece."

Kırbaçlamanın, ilkel çiftleşmenin, aşağılamanın ve övgünün birikimiydi.

Darla kendini bırakmış bir halde inleyerek sertçe boşaldı. "Zeno!"

"Darla." Bir canavar gibi homurdandım, taşaklarım her hamlede onun kıcına çarpıyordu.

Şiddetli tempomu azaltmadan boynunu sıktım ve muma uzandım. Bir tanrının önünde alçakgönüllü bir hizmetkârım gibi anlamsız bağlılık sözcükleri fısıldarken, karımın yüzüne sanat sürdüm.

Tanrı Darla'yı bana hediye etmeden önce onu mükemmel bir şekilde oymuştu. Saydım.

Hayatımın en ruhani deneyimini burada, sadece benim için yaratılmış olan bu olağanüstü kadının içinde yaşayabilmek için şu anda hayatta olduğum için şükrediyorum.

"Üç dil biliyorum Darla ve her birinde sana benim diyebilirim, böylece kime ait olduğunu asla unutmazsın," diye homurdandım, gırtlaktan gelen inlemelerini içime çekerken, sikimi kasılmakta olan amında intikam hırsıyla zıplıttıyordum. "Tu sei mia. Tu es à moi. Sen. Sensin. Benimsin."

Onu daha fazla ılık balmumu damlacıkları ve aşk ısırıklarıyla ıslattım.

Gözleri geri yuvarlandı ve dünyayı sarsan bir başka salınımla sarsıldı.

Ve aynen , ben de gürleyen bir kükremeyle boşaldım. "Darla."

Tatmin kan dolaşımımı hızlandırdı ve karımın içine kalın döl püskürterek öfkeyle boşaldım. Çılgınca bir an için tohumlarımın onun rahmine ulaşmasını ve hayat yaratmasını diledim, böylece onu yanımda tutabilir, sonsuza dek yanımda hüküm sürebilirdim.

Ürpererek, kalbim düzensiz atarken bir iniltiyle onun üzerine düştüm. Vücutlarımız ter damlacıklarıyla birbirine yapışmıştı. Darla'nın zincirleri şingirdadı ve hala kulağımda inleyerek tepemdeki ipleri tutmayı başardı. "Zeno. Zeno. Zeno."

Yıllar. Saatler. Dakikalar. Hiçbiri onun için yeterli olmayacaktı.

Ellerimi yukarı kaldırdım ve maskeli karımın yüksekten inişini izledim.

Nabzının benimki gibi çılgınca attığını hissederek parmaklarım boynuna kaydım.

Parmaklarımı onun parlayan vücudunda gezdiriyor, ihtişamına hayran .

Benim .

Benim

tanrıçam.

Benim

ziyafetim.

Varlığının her zerresine sahiptim ve ruhunu sonsuza dek yeraltı dünyasında benimle birlikte tutacaktım.

Vücudundaki balmumu parçalarını bir kenara fırçalayarak, hassas derisini yatıştırdım.

ellerimle ve öpücüklerimle.

"İyi misin?" Güvenli kelimesini hiç kullanmazdı ama emin olmam gerekiyordu.

"Evet." Gülümsedi. "Maskeyi çıkarır mısın? Seni görmek istiyorum."

Maskesini çıkardığımda göğsümdeki ağır his geri geldi. Kirpikleri Açıkça söyledi ve bakışlarındaki o huşu dolu ifade kalbime saplanmış mızraklar gibiydi.

Çok fazla güven. Çok fazla kırılganlık.

Eğer zamanda geriye gidebilseydim, hikayemizin ortasını yeniden yazardım. Böylece onun peşinden koşmamın gerçek nedenini asla merak etmek zorunda kalmazdı. Evren beni ona doğru iterken, benim ona isteyerek koştuğumu çünkü kalbimin derinliklerinde onu istediğimi anlamasını sağlardım.

İmajım yüzünden değil. Görevlerim yüzünden değil. Ailem yüzünden değil.

Sadece onu istediğim için.

inanılmaz güçlü bir kadın, yalnız ruhumun diğer yarısıydı.

Bileklerini ve kolları mengene gibi belime dolandı, yüzü göğüs kaslarımın arasında ezildi.

Biri beni koparmış gibi hissederek, soğukkanlılığımı yeniden kazanmaya odaklandım ve ayak bileklerini bağlayan zincirlere doğru ilerledim. ey serbest kaldı ve karım kalbimin üzerine birkaç öpücük kondurdu.

Neredeyse sallanıyordum, bu ruhlu, meydan okuyan yaratık tarafından çözülmüştüm.

Yüzünü ellerimle çerçeveleyerek alnından öptüm ve şakaklarına yapışan terli saç tellerini kenara ittim. "Nasıl hissediyorsun?"

"İnanılmaz," diye mırıldandı nazik bir gülümsemeyle, göz kapaklarını öptüğümde iç geçirdi. "Tatmin olmuş ama de... doyumsuz."

Onu sunaktan kaldırdım ve o da kollarını ve bacaklarını bana doladı. Kendimi tekrar onun amına soktum, menilerim damlıyordu ve bizi bir dizi yeniden yanan meşaleyle çevrili yeraltı havuzuna götürdüm.

Darla gözlerini kapatarak inledi. "Buna her zaman ihtiyacım olacak, Zeno."

"Çok kötüsün, Darla."

"Bu senin hatan."

"Nasıl yani?" Havuza varmadan hemen önce durdum ve boynunun her yerine ağzım açık öpücükler kondurdum. "Anlat bana."

"Senin tarafından yozlaştırıldım, Zeno," diye itiraf etti, sesi baştan çıkarıcı bir tonla dans ediyordu.

"Ve sen buna bayılıyorsun, mon ange." İlk buluşmamızda ona masumiyetini tamamen bozacağıma söz vermiştim ve sözümün eriydim. "Seni sonsuza dek mahvetmiş olmamı seviyorsun."

İlk suya inen merdivenlerden indim, aramızdaki enerji elektrikleniyordu. Birbirimizi doymak bilmez bir yoğunlukla izliyorduk, odanın karanlığı kalplerimizdeki res ile buharlaşıyordu.

Darla sakallı çenemi okşadı ve diğer eliyle haçımı okşadı.

Tanrı'nın kutsal güneşi altında benim için önemli olan tek şey karımdı.

Ve bu kadını korumak ve ona değer vermek için elimden gelen her şeyi yapardım.

Suya daha da daldık ve su etrafımızda dalgalanarak günahlarımızı yüzeyin altına çekti.

Dudaklarımı onunkilere değdirerek ikimizi de suya batırdım, her türlü günden arındırdım ve gözeneklerimize sızması için kefareti davet ettim. Yeniden yüzeye çıktığımızda yeni bir inanç kemiklerime işledi, birbirimiz için nefes nefese kaldık. Karı koca çarpışırken yumuşak kelimelerle dua ediyor, müstehcen inilti ve çekiş darbeleriyle dolu bir kakofoni içinde evlilik yataklarını oluşturuyorduk.

Karım tapınma ihtiyacından dolayı huzursuz olmaya başladı.

Onu sudan çıkardım ve havuzun kenarına bıraktım. Ruhani bir görüntüsü vardı, insanları ölüme sürüklemek için dünyaya gelmiş bir su perisine benziyordu.

Bacaklarını araladı ve dirseklerinin üzerinde geriye yaslanarak beni bu günahkâr komünnyona katılmaya çağırdı. ngerindeki kırmızı elmas parıltıyor ve tembel ngerler ıslak kadınlığının kıvrımlarına damlıyordu. Şehvetli ama çekingen bir gülümsemeyle onları bana açtı. "Viens pécher avec moi."

Öne doğru eğilerek, dilim yemeğimi yemek için dışarı fırlamadan önce
bir dua fısıldadım.

Herkes şu bilir... Bir kez
günahkâr olan her zaman
günahkârdır.

CHAPTER 28

Tüm Dünyayı Yak

Cennet bir yer miydi yoksa sadece bir zihin durumu muydu?

Kocamın yanına çıplak bir şekilde kıvrılmış yatarken bu soru üzerinde düşündüm ve zihnimde dönüp durmasına izin verdim. Yanağım onun sıcak göğsünde, uyku beni çağırıyordu ama yorgunlukla savaştım.

Bu ana çok , yarına hazır değildim.

Sevişmenin bu kadar vahşi ama romantik olabileceğini hiç bilmezdim. Zindanında saatler geçirdik. Zeno, hayatımın en sert sikişi için beni ellerime ve dizlerime döndürmeden önce ihtiyacı olan tek besinmiş gibi amımı yedi. türlü pozisyonu denedik ve elindeki oyuncakları iyi kullandı, vücudumun şarkı söylemesini sağlayan her şeyi öğrenebilmesi için ilk kez yeni şeyler denememi sağladı.

Kuralımı bozduğum için çok minnettardım.

Ben kocama, o da bana tamamen bağımlıydı.

Duş aldıktan sonra, mum ve ojenin değdiği yerlere merhem sürdü ve tenimin her yerini öptü.

Şimdi yatakta beraber yatıyoruz.

Zeno kitabımın bir bölümünü daha okumayı bitirene kadar uyumayı reddetti.

"En hikâyem hangisi?" Sert karın kaslarını okşadım ve dövmeli göğüs kaslarını öptüm.

Zeno'nun eli yan tarafımda kıvrıldı ve dalgın bir şekilde kıcımlı okşadı. "Hepsini seviyorum, güzelim. Birini seçemiyorum."

Her eserinin takdir edildiğini bilmek bir yazarın alabileceği en iyi iltifattı. Ben sıırıttım, o da hikâyemi o boğuk sesiyle okumaya devam etti, imzalı ciltsiz kitabım avucunun içinde dikkatle dengeleniyordu. "Bence bu sahneyi yeniden yaratmalıyız."

Kahramanın tüm eşyalarını masanın üzerine fırlattığı ve kadın kahramanı domaltıp onu köpek stili siktiği bölümdeydi.

"Kulağa hoş geliyor." Yüzünü kendime doğru çevirdim ve dudaklarına bir dizi öpücük kondurdum. "Tüm sesli kitaplarımı senin seslendirmeni istiyorum. Çok derin, erkeksi bir sesin var. Aynı anda hem rahatlatıcı hem de seksi."

Karanlık tarafa geçmeniz için sizi baştan çıkaran cazip bir ninni gibi.

Neredeyse çocuksu bir şekilde kıkırdadı ve bu onun yüzünü değiştirdi.

"Beni istiyorsun

ne

için "Evet, biliyorum." Şaka yapıyordum ve onun da bana eşlik

?" etmesi hoşuma gitti. "Kulağa hoş geliyor," diye karşılık verdi ve alnımdan öptü. "Zeno?"

"Evet, bebeğim?"

"En sevdiğin renk ne?"

Evleneli iki aydan fazla olmuştu ve ben hala evliliğimiz hakkında çok az şey biliyordum.

Paylaştığı birkaç şey dışında. Tüm sırlarını bilmek istediğimi söyledim ve bunda ciddiydim. Ama aradaki diğer her şeyi de bilmek istiyordum. En sevdiği kitapları, yemekleri, filmleri, şovları ve benzerlerini.

"En sevdiğin renk ne?" diye sordu.

Parmaklarımı çenesinde gezdirdim ve kirli sakalını hissettim. Tanrım, kahverengi gözlerindeki o yarı baygın bakışla, siyah saçları dağılmış ve cevabımı beklerken konsantrasyonla şekillendirdiği bronzlaşmış yüzüyle çok yakışıklıydı.

"Büyürken yeşili çok severdim ama şimdi kırmızıya karşı bir ilgim var."

" en red benim de en sevdiğim renk" diye dudaklarıma yapıştı.

Sakin ol, kalbim. "En sevdiğin yemek nedir?"

"Sen."

Göğsüne şakacı bir şekilde vurdum, o da kıkırdadı ve beni hızla sıcak, kaslı vücudunun üzerine çekti. bir kedi gibi uzandım. "Ben ciddiyim, Zeno. En sevdiğin yemek nedir?"

Sinirlenmiş gibi yaparak dilini şaklattı. "Şşşt. Beni rahatsız ediyorsun ve ben de onu becermek üzere olduğu kısımdayım." Kışımı tokatladı, aşırı dramatik bir sesle okumaya devam etti, "Ve onun için yandı

Bacaklarının arasındaki esh için. Daha bekleyemedi, tangasını yırttı.

ve dilini doğrudan kadının içine sokarak-"

"Zeno!" Altın zincirini çekiştirerek çenesine doğru güldüm. "Söyle bana!"

Zeno tekrar kıkırdadı ve onu öptüm, kitabımı ulaşamayacağı bir yere kaldırdım. Kolunu belime doladı ve boştaki eliyle çıplak kalçamı ve uyluğumu okşadı. "Yalan söylemiyorum, Darla." O kahkahasını içime atmak istedim. "En sevdiğim yemek sen ve İtalyan olan her şey."

"Benimki parmesanlı tavuk. Bir ara benim için pişirir misin?"

Bana şakayla karışık ters ters baktı. "Hayır. Ben sana öğreteceğim, sen de benim için pişireceksin. Kendimi kırklı yaşlardaki bir eş gibi hissediyorum. Sana pişiriyorum, tatlı getiriyorum, vücuduna masaj yapıyorum ve şimdi de sana masal okuyorum. Beni de şımartmanın zamanı geldi."

"Ben gerçekten kötü bir aşçıyım, Zeno," dedim sefilce.

Yüzü yumuşadı. "Biliyorum tatlım, ama istersen Laurent ve ben akşamları sana ders verebiliriz. Kısa sürede usta bir şef olacaksın."

"Yine de çikolatalı kurabiye yapmayı biliyorum. Tabii ki yakmadan." Alaycı bir tavırla çenesine vurdum.

"Çikolata parçacıklı kurabiyeleri severim."

"Yarın sana biraz hazırlayabilirim."

"isterim."

Zeno'nun parmakları omurgamda gezindi. İlahi bir dokunuştı. "Bana kendin hakkında bilmediğim bir şey söyle," diye yumuşak bir sesle rica etti.

Bunu düşünürken kalbinin güm güm atmasını dinledim. "Gençlik yıllarımda sonlarında gözlük takıyordum."

Görüşüm çok kötü değildi ve artık günlük olarak lens takıyordum.

Zeno'nun enseme yakın saçlarımı çekerek başımı yukarı kaldırmaya zorladı. Tatlı bir acıyla inledim ve kocam gözlerini bana dikti. "Bana bunca tüm o yaramaz kütüphaneci fantezisini yaşayabileceğimi mi söylüyorsun?"

Ona sinsi bir gülümseme gönderdim. "Bir dahaki sefere seni emerken bir çift giyeceğim.

Anlaştık mı?"

"Anlaştık." Kıç yanağımı sıktı. "Ve bunu boğazına bir tasma ve tasma takarken yapacaksın. pazarlık konusu değil."

Alt dudağının kenarında gezindim. "Bilmem gereken başka fantezilerin var mı?"

"eve küçük bir Fransız hizmetçi gelmeyi umuyorum, Bayan De la Croix."

"Tuhaf," diye takıldım ona ve o da misilleme olarak başparmağımı ısırıldı. "Kulağa hoş geliyor, aşkım."

"Bana başka bir şey söyle," diye fısıldadı. "Pek çok insanın bilmediği bir şey."

Korunmasız gözlerine baktım ve boğazımda açıklanamaz bir sıkışma hissettim. Bu konuda nadiren konuşurdum ama ona söylemek doğru geliyordu. "Bana on yıl önce iyi huylu bir tümör teşhisi kondu."

Zeno'nun bedeni benimkinin altında dondu. Bakışları benimkine yöneldi ve kahverengi derinliklerinde anlaşılmaz bir duygu parıldadı. "Sen... şimdi iyisin, değil mi?"

Sözcükler acemilikle sırlanmıştı.

Başımı salladım ve onu rahatlatmak için yanağını okşadım. "Evet, başarılı bir ameliyat geçirdim. e tümör gerçekten küçüktü ve hayatı tehdit etmiyordu. Ama beni muhtemelen tarif edemeyeceğim şekilde sertleştiren ve olgunlaştıran korkutucu bir deneyimdi."

u dönemde yaşadığım beklenti, endişe ve korku, bana verilen her nimetin kıymetini bilmemi sağladı.

Kocam beni kollarıyla sıktı ve çok fazla kırılganlık göstermekten korkuyormuş gibi gözlerini kapattı. Boğazının alt kısmını öptüm. "Ben gerçekten iyiyim, Zed."

Sonraki birkaç dakikayı arkadaşça bir sessizlik içinde geçirdik, yavaş nefes alış verişlerimiz konuşmamızı sağlıyordu. Her bir katmanını açmak ve ellerimde ağırlıklarını hissetmek istedim. esrarengiz bir adam, tamamen benim.

"Çocukluğunuzda hiç evcil hayvanınız var mıydı?"

Zeno ciddileşti. "Bırak evcil hayvan almayı, yemek yiyecek param bile yoktu Darla."

Kendi cehaletim karşısında irkildim. "Çok özür dilerim. Seni üzmemiştim."

"Kaba konuşmak istememişim. Beni affet." Alnımdan bir kez daha öptü ve birkaç saniye sonra, "Yves evlat edinildikten sonra bana bir köpek getirdi. Adı Charlie'ydi ve bir golden retriever'dı. On yıl önce öldü."

"Oh, Zeno. Çok özür dilerim."

"Sorun yok." Çenesini başımın üstüne bastırdı. "Tüm hayatım yerle bir olduktan sonra bana büyük bir rahatlık ve sağladı. Ona hayrandım ve hala bazen onu özlüyorum."

De la Croix'ların hayvanlara düşkün olduğunu biliyordum. Éva'nın odasında bir çift muhabbet kuşu, Céline'in ise iki dalmaçyalısı vardı. Sabahları malikânede yaptığım yürüyüşlerden birinde François bana dört değerli atın bulunduğu ahıra kadar eşlik etti.

"hiç evcil hayvanınız oldu mu?"

Derisinin üzerine İtalyan atasözünü çizdim. "Ben on iki yaşına gelene kadar sıkıcı kızlarımız vardı. Diane hayvanlardan korkar."

Zeno sırttı. "Neden şaşırmadım ki?"

Cesaretimi toplayarak ona "Bana De la Croix'lar hakkında daha fazla bilgi verebilir misiniz?" diye sordum.

"Ne bilmek istiyorsun?"

"Bana söylemekte ne kadar rahat hissediyorsan."

Parmakları kafa derime masaj yaptı ve yüzümdeki ifade eridi. "Sanırım aile işini ve tarihini öğrenmeye başlaman senin için iyi olacak."

"Daha fazlasını öğrenmek isterim."

Zeno sözleri üzerinde düşündü ve nihayet konuştuğunda dikkatle dinledim.

"De la Croix ailesi yüzyıllar önce Fransa'da kuruldu. Hanedanlığımız boyunca akan kana rağmen her zaman asil olarak görüldük ve bizi diğer tüm suç ailelerinden ayıran bir standardı korumaya devam ediyoruz. Bugün, dünya çapında tanınan lider silah üreticileriyiz ve her türlü kuruluşa hizmet veriyoruz. De la

Croix Inc yasal bir paravan şirket ve bizim ana işimiz. Ancak portföyümüz çeşitlidir ve paramızın büyük bir kısmı gasp ve aklama için kullandığımız gayrimenkullere ve çeşitli eğlence kuruluşlarına yatırılır. Kapalı kapılar ardında, dağıtım kanallarımızı Avrupa'dan Kuzey Amerika'ya yasadışı mal ve madde taşımak için de kullanıyoruz. Örgütümüzde yemin eden adamların çoğu zaten aileden geliyor - amcalarım Fransa'da alt patronlar- ancak dışarıdan gelenlerin infazcı ve diğer düşük rütbeli pozisyonlara getirildiği durumlar da oldu. Sıkı bir operasyon yürütüyoruz ve herkesin uyması gereken üç temel ilkemiz var: bağlılık, sadakat ve mutlak onur. Yeminini bozan herkesin kafasına üç kurşun sıkılır ve göğsüne bir haç kazınır. Bizim dünyamızda hainlere yer yoktur Darla. Sadece tam itaat vardır."

Kabul etmesi gereken çok şey vardı ama Zeno'nun açılmaya ve gerçeklerini daha fazla paylaşmaya başlamasına sevinmişim. "Ve sen De la Croixes'in yeni lideri misin?"

"Artık öyleyim." Zeno serçe parmağındaki yüzüğe baktı. Kehribar taşı odamızın ışığında parılıyordu. "Daha önce Yves'ti ve şimdi beni varisi olarak seçti. İşimizin doğası acımasız liderler gerektiriyor ve Yves beni tam da böyle acımasız biri olarak yetiştirdi. İş ahlakım her şeyi anlatıyor. Gücümü göstermek için Fransa'da olmama gerek yok. Je suis le seigneur des De la Croixes ve nerede olursam olayım ya da nereye gidersem gideyim sözüm kanundur."

Ne beklediğimden emin değildim ama duydukça biz Hill kadınlarının De la Croix'lara karşı boyumuzdan büyük işlere kalkıştığımızı daha iyi anladım.

"Ben de size mon seigneur demeli miyim?" Alay etmeye çalıştım. "Nasıl isterseniz, Senyör De la Croix," diye karşılık verdi.

Hâlâ anlattıklarının etkisindeydim. Bir milyon yıl geçse de kendimi kötü şöhretli bir Fransız suç ailesinin lideriyle evli olarak hayal etmemiştim.

Onu yeni De la Croix patriği olarak işaretleyen yüzüğe dokundum. "Hep onların lideri mi olmak istiyordun?"

"Ben bunu yapmak için Darla ve bu işte iyiyim."

Elleri kanla ıslanmıştı ve ben kesinlikle onun ceset sayısını duymaya hazır değildim.

"Artık omuzlarımda daha fazla sorumluluk var ve işleri denetlemek ve bazı kişilerle ilgilenmek için zaman zaman Fransa'ya gitmem gerekebilir. Ancak size haber vermeden asla ayrılmayacağım ve her zaman size geri döneceğim."

Nedense son cümle göğsümde bir sıcaklık yarattı. Beni düşünmesi ve tüm bunları paylaşması hoşuma gitmişti. Gerçeklerin beni korkutuyordu çünkü ailesinin sahip olduğu gücün yeni yeni farkına varıyordum.

Montardor'un cezalandırıcısı. Yeraltı dünyasının kralı. Seigneur des De la Croixes.

Tüm bu başlıklar aklımı aldı.

Yine de önümüzdeki birkaç ay boyunca benim için önemli olan tek şey koca, sevgili ve efendiydi.

"Bana nasıl evlat edinildiğini anlatacak mısın?" diye sordum, sonra aceleyle, "Eğer bana söylemekte rahat hissediyorsan," dedim.

Zeno yorganı üzerimize çekti ve ben de ona daha sıkı sarıldım.

"On üç yaşındaydım ve ailem altı ay önce ölmüştü. Annem aşırı dozdan öldü ve tefeciler babamı aldı. Evden eve sürükleniyor, çoğunlukla sokaklarda yaşıyordum. sağlamak için yerel gangsterlerden küçük işler almaya başladım. Bir akşam popüler bir barın yakınındaki düzenli bir müşteriye bir paket teslim etmem istendi. Ancak başka bir adam alışverişin önünü kesti ve paketi almaya çalıştı. Bir tartışma başladı ve işler kızıştı. Sonra bir baktım, adam paketi elimden kaptı, bir bıçak çıkardı ve boğazımı kesti."

Nefesim kesildi.

Gözlerim yaşlarla doldu.

Titreyen bir elimle boğazındaki ince beyaz yara izini kapattım.
"Zeno..."

"Yves bazı ortaklarıyla barda bir toplantı yapıyordu.
Çılgınlıkları duyduklarında dışarı çıktılar ve beni

kendi kanımla dolu bir havuzda yatarken." Artık burada olmayan Zeno'nun gözleri, bu korkunç anıyı yeniden yaşarken uzak bir dokunuşu barındırıyordu. "Bulanık bir görüntüde Yves'in ellerimi tuttuğunu ve bana her şeyin yoluna gireceğini söylediğini gördüm. Sanırım bir dua okuyordu. Sokaktaki insanlar kargaşayı görünce yaklaştılar ve aralarında hayatımı kurtaran bir doktor vardı. Yves ona sürekli baba dediğimi ve acımı için yalvardığımı söyledi. Pis yerde yatarken hastane odasına nasıl geldiğimi hatırlamıyorum ama uyandığımda dikişler atılmıştı ve Yves hala elimi tutuyordu."

Gözümden bir damla yaş süzüldü ve Zeno onu öptü. "Ben iyiyim Darla. Benim için ağlamana gerek yok."

"Senin için üzülüyorum. Bu kadar genç yaşta tüm bunları yaşadığına inanamıyorum. Bunu hak etmedin, Zeno. Sen daha bir çocuktun. Neredeyse ölüyor olduğunu ve böylesine canlı bir dehşeti yaşadığını bilmek bana acı veriyor."

Bu adamın var olmadığı bir dünya hayal edemezdim. Zar zor hayatta kaldığını bilmek içimi burktu.

Zeno bana daha sıkı sarıldı ve hikâyesine devam etti. "Hayatımda hiç kimse bana sabır ve nezaket göstermezken Yves gösterdi. Yaram iyileşene kadar beni -hakkında hiçbir şey bilmediği bir yetimi- evine getirme nezaketini gösterdi. Ailelerini ziyaret etmek için Fransa'da bulunan Yves, Céline ve Ben ile bir hafta geçirdim. Yine beni kendilerine yakın görmüş olmalı ki beni evlat edinmeyi tercih etti. Daha ne olduğunu anlamadan evrak işleri tamamlandı ve ben de Zeno Gianni De la Croix oldum. İki hafta sonra özel jetlerine atladım ve burada, Montardor'da yeni hayatıma başladım." Zeno içini çekti ve gökyüzüne baktı. "De la Croix'lara sonsuza dek . Bana bir koruma sağladılar ve bana ailenin kanla olmadığını gösterdiler. Tüm rağmen sizi seven ve kabul eden insanlar tarafından tanımlanır."

"Aileni bulduğun için çok mutluyum, Zeno," dedim, keşke hissettiklerimi ifade edecek daha fazla kelimem olsaydı. "Ama Tanrım, yaşadığın her şey için hâlâ çok üzgünüm."

"Olma. Her şeyin bir sebebi vardır. Neredeyse ölüyordum.

hayatı sonuna kadar takdir etmeyi öğrendim. Acıyı yaşadım, beni bugünkü halime getirmesine izin verdim ama bu beni ben olmaktan çıkarmadı. Ben dünyaya yansıttığım imajdan daha fazlasıyım ve sevdiği insanları korumak için elinden gelen her şeyi yapan bir adamdan asla daha az olmayacağım."

Bu sözlerle Zeno benim gözümde kendisinin daha da iyi bir versiyonuna dönüştü.

Yine de küçük bir parçam ikilemdeydi. Şantaj yaptığı için ondan nefret etmek istiyordum ama daha büyük bir parçam kocamın bana ya da aileme zarar vermeyeceğini anlıyordu.

Çünkü bu beni incitecekti... ve o beni önemsiyordu.

"Bu konuda konuşacak kadar bana güvendiğin için teşekkür ederim." Yüzünü çerçeveledim. "Seni asla geçmişin için yargılamam."

"Yine de hediyemi ister misiniz?"

Her şey tek bir şeye indirgenecek olursa, hepimiz günahkârdık.

ünahlarımızın hacmi ve derinliği , ama günün sonunda hepimiz hata yaptık.

Bu dünyada hiç kimse hatasız değildi.

Geçmişte birçok hata yaptım ve ailemin zenginliği ve statüsü dokunulmaz kalmamı sağladı.

e De la Croixes yıllar içinde şüphesiz pek çok iskelet biriktirmişti ve Zeno kötü bir adam olarak görülse de bana karşı iyiydi.

önemli olan tek şeydi.

Ben de ona gerçeği

söyledim.

"Seni asla yargılamayacağım, Zeno."

Beni kucağına aldı ve dudaklarımızı yakıcı bir öpücükle birleştirdi. "Kaderimin akışını değiştirip seni bulabilmek için boğazıma bir sürü bıçak yemeyi göze alırdım." Ağzı çılgınca boynumdan aşağı kayıyor, nabzımın üzerinde geziniyordu. "Benden bir şey istersen senindir Darla."

Çalkantılı duygular varlığımın merkezinde bir araya geldi. Zaman, narin tenime kondurduğu öpücüklerle ölçülüyor, ateşli vaatlerden oluşan bir takımyıldızı yaratıyordu. Ben onun sunağıydım ve o da

İbadetin ortasında.

"Bana bir şey olursa ne yapacağını söyle." İfadenin ağırlığını hissetti.

Ve konuştuğunda, sözleri hararetli ve , falcının söylediği her şey birdenbire anlam kazandı.

"Tüm dünyayı yakıp kül ederdim."

CHAPTER 2

9

Son Mesaj

Zeno "İçeri

"
gel."

François girdi. " burada size gönderilmiş bir mektup var, Mösyö Zeno."

"Şuraya bırakabilirsin." Dizüstü bilgisayarımda yazmayı bıraktım ve çenemle masamın köşesine doğru başımı salladım.

Karıma göz kulak olmak için evden çalışmaya karar verdim. Dün okulu yanıp kül olduğundan beri zor bir gün geçiriyordu. Bir şeye ihtiyacı olursa diye yakınlarda olmak istedim.

Boğazını temizledi ve mektubu ve bir tabak çikolatalı kurabiyeyi masaya bıraktı. "Madam Darla kurabiye yaptı. Siz çalışırken onları size getirmemi istedi."

Sıcaklık içimi acınası bir şekilde ısıttı ve aptal sırtışımanın yüzümü kaplamasına engel olamadım. " teşekkür , François."

Bana gülümsedi ve şöyle dedi: "Seni hiç görmediğim kadar mutlu görünüyorsun. Huzuru bulmuş gibisin. Senin için mutluyum."

O haklıydı.

Otuz dört yıl sonra ilk kez huzuru bulmuştum.

Zamanını aşk romanları yazarak ve genç kızları yarının liderleri olmaları için savunarak geçiren, kendi güzelliğini zar zor gören ama başkalarına kendi güzelliklerini hatırlatmakta çok hızlı olan, çok yufka yürekli ama nadiren kimsenin maskesinin arkasını görmesine izin veren, titiz bir dış görünüşü ve tıvıt ve seksi topuklu ayakkabılara olan olan yirmi yedi yaşındaki bir lise müdürü benim sığınağımdı.

En çılgın hayallerimde bile Darla Ivy Hill'i hayal edemezdin.

Çikolatalı kurabiyeler neredeyse yumuşak görünüyordu ve bir tanesini ısırdığımda gevrekliğini koruyordu. Darla'nın bunları 'yakmadan' pişirebileceğini söylemesi açıkça saçmalıktı. Zamanlayıcıyı kaçırmıştı.

Yine de umurumda değildi. Karımın benim için yaptığı her şeyi yedim.

François gittikten sonra mektubu kopardım ve adımın siyah mürekkeple noktalı olduğunu fark ettim.

İade adresi yoktu ve sunumuyla ilgili her şey göze çarpmadığını haykırıyordu. Dehşet, saatimdeki çarklarla aynı anda dönüyor, bir mektup açacağıyla sekmenin altını keserken tik tak, tik tak, tik tak ediyordu.

Bir mesaj düştü.

Ardından başka bir joker kartı.

Yanarak ölmemiş olması çok kötü.

Violette'in cehennemde bir arkadaşı olabilirdi.

İçimde tuttuğum tüm öfke şimdi bir deprem gibi sarsılıyordu.

Elimdeki viski sürahisini hırıldayarak duvara fırlattım. Altın kahverengi sıvı yüzeye döküldü ve cam parçaları ahşap sıçradı.

Şüphelerim doğrulanmıştı.

St. Victoria'daki re bir kaza değildi.

Antoine Toussaint sorumluydu ve St.

Victoria'nın güvenlik kameraları sayesinde hiçbir şeyin izi ona kadar sürülemedi.

Ve eğer bir Samiriyeli tarafından kurtarılmasaydı karım diri diri yanacaktı.

Üzerime yeni bir ağırlık çöktü. Kendimi hasta ve ihmalkâr ebeveynleri tarafından dolaplara tıkılan küçük bir çocuk gibi hissetmeme neden oldu. Odamda volta atıyor, kravatımı gevşetiyor ve nefes alış verişimi düzenliyordum.

Son mesajla birlikte Pierrot kimliğini itiraf etmiş oldu.

Violette'in adı bana bir alay gibi baktı.

Artık ailemi karanlıkta tutamazdım.

Otuz dakikadan kısa bir sonra Darla'nın olmadığı odamda bir toplantı düzenledim.

Eşimin bu yükün altına girmesine gerek yoktu.

Geçtiğimiz dört ay boyunca meydana gelen olaylar zincirini onlara aktarırken ailem beni sabırla dinledi.

Armel Lancaster, Éva'ya dokunduğu için tarafından öldürüldü. Miles Moretti'nin MPD'ye isimsiz olarak ihbarda bulunması ve ardından cebinde bir joker kartıyla ölü bulunması. Düğünümüzden sonra karımın fotoğraflarıyla gelen alaycı mesajlar. Gustave Melrose, yardım için kendisiyle iletişime geçtikten sonra kalçasında bir joker kartıyla evinde vurularak öldürüldü. Geo rey Smith Darla'nın fotoğraflarını çekerken yakalandı ve işverenin takma adını açıkladıktan sonra öldürüldü.

-Joker kartları kullanarak iletişim kuran ve söz konusu kısa mesajlardan sorumlu olan Pierrot adlı bir kişi.

Ve şimdi Aziz Victoria nal mesajını iletmek üzere re'a doğru yola çıktı.

Ben ve Yves hikâyenin bazı kısımlarını biliyorlardı ama annem ve kız kardeşim ilk kez hikâyeyi en başından duyuyorlardı.

Évangéline bana vicdanımı sızlatan korku dolu bir ifadeyle baktı. Genç ve masumdu ama işimizi biliyordu. Malikânenin her köşesinde silahlar ve bıçaklar saklanıyordu. Ahlaksızlığımızın tamamını bilmes bile kapalı kapılar ardında neler olduğunu biliyordu.

Keşke onu bir süre daha koruyabilseydim.

"Zeno, bize her şeyi anlatmalıydın," diye azarladı Céline. Nadiren sinirlenirdi ama çocuklarının güvenliği söz konusu olduğunda bu küçük kadın hırçın bir ana tavuğa dönüşürdü. "Aylardır bu konuda nasıl sessiz kalabiliyorsun? Biz bir aileyiz. Her zaman iletişim halindeyiz."

"Seni endişelendirmek istemedi," diye savundu Ben. "Zed ailesi için doğru olanı yaptı."

Kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturdum ve ayaklarıma baktım. "işte bu yüzden

herkesin güvenliğini arttırdı. İşimi şansa bırakmak istemiyordum ve kendim de somut bir fikre sahip olana kadar neler olup bittiğini kimseye anlatmak istemiyordum.

kin kişiseldi ve benimle ilgiliydi. Hiçbirinize değil."

Yves'in karşı çıkmak istediğini hissedebiliyordum ama artık benim yönetimim altındaydık. Bunu çözerken ailemi karanlıkta tutmak bence en iyi hareket tarzıydı.

"Şimdi ne yapmamızı öneriyorsun?" Yves küçümseyici bir tavır takındı.

"Bunun arkasında kimin olduğuna dair bir fikriniz olmalı," diye Céline.

"Değil mi?"

Viskimi yudumladım ve bugün ayık ve tertemiz olan Ben'in kitabından bir sayfa alarak iki tane daha içmek için arkamı döndüm. Küçük kardeşim bilmiş bir bana baktı. "Fotoğrafçı Pierrot dediğinde çılgına döndün. Sanki sen..."

."

Ben beni çok iyi tanıyordu. Sırıttım.

"Bunun tahmin etmeliydim." Ben'in ifadesi kasvetli bir hal aldı.

"Pierrot dediğin tek bir kişi var."

"Neden , Zeno?" Yves sabırsızlıkla sordu.

Bandajı nasıl yırttım ve aileme bunun güvendiğimiz biri olduğunu nasıl açıkladım?

"En başından beri bundan şüpheleniyordum, ancak iddiamı güçlendirecek yeterli kanıta sahip değildim," diye başladım, yanan yerine bakarak. Benim özelliğim, rakiplerimi bana çok yaklaşımadan öldürmektir. e fact that I missed this one - fact that I let Pierrot frolic alive for so long

-Belki de en büyük hatalarımdan ve başarısızlıklarımdan biriydi. "Ta ki St. Victoria yanıp kül olana ve Pierrot'nun kimliğini gösteren son joker kartı elime geçene kadar."

e ames arka planda homurdandı. "Antoine Toussaint, Pierrot'dur."

Ailem sessizliğe gömüldü.

Bir cümle kuramayacak kadar sersemlemiş.

Masamdan son joker kartını ve mesajı aldım ve uzattım.

Benjamin'e doğru. Gözleri büyüdü ve Violette'in adının neden orada olduğunu anlamadan soru dolu bakışlarla bana baktı. Yves elinden kaptı ve Céline çalmadan önce küfretti ve nefesi kesildi.

"Ölmeden önceki geceye kadar Violette ile dört ay süren bir anlaşmam vardı."

Ben tökezleyerek geri döndü.

Éva elini ağzına kapattı. Céline'in şarap kadehi yere düştü. Yves ise metanetini korudu.

"O benim kız arkadaşım değildi. Çıkmıyorduk. Sadece ortak bir kaşıntıyı kaşıyorduk, bu yüzden bu kadar sıradan bir şeyi yayınlamanın anlamını göremedim." Çenem sıkıştı. "Violette bunu bir sır olarak saklayacağına söz verdi. Hepiniz öğrenerseniz, aslında öyle olmadığı halde bunu büyük bir olaya dönüştüreceğinizi biliyordum." Parmak eklemlerimi kırdım. "Violette rahatsız edici bir noktaya kadar sahiplenmeye başladığında onunla ilişkiyi bitirdim. Onunla evlenmemi istedi ve ben de anlaştığımız şartların ötesinde ona hiçbir şey vaat etmediğim için reddettim. Violette ölmeden önce durumumuzu Antoine'a anlatmış olmalı. Belli ki şimdi intikam almak istiyor ve bu Pierrot kişiliğini benimle uğraşmak için kullanıyor."

"Bu delilik!" Céline feryat etti. " e Toussaints aileden biri gibidir. Antoine'ın bunu neden yaptığını anlayamıyorum."

"Antoine Zeno'dan hiç hoşlanmadı anne," dedi Ben başını sallayarak.

"Başka bir nedeni olabilir." Yüksek sesle söylemekten gerçekten korktuğum bir şey vardı.

"Daha ne ki?" Yves talep etti.

Kelimeler beni terk etmeden önce bile ürperdim. "Antoine ve Violette sevgiliydiler."

Odadaki sessizlik bir kez daha sağır edici bir hal almıştı ki kız kardeşim bu sessizliği bozdu.

" at's enstet!" Éva tiz bir sesle bağırdı. "Gibi, ew!"

"Geçenlerde Darien'den öğrendim. Antoine ve Violette'i birbirlerini sikerken görmüş. Diğerleri de görmüş. Görünüşe göre bu bir sır değil."

"Hasta olacağım," diye mırıldandı Ben, eliyle ağzını yoklayarak.

Tiksinti herkesin yüzüne kazınmıştı. Haberi sindirmeleri için onlara birkaç dakika verdim.

Bu son gelişmeyle birlikte Yves, "Violette'in kalbini kırdığın ve kıskandığı için Antoine'ın intikam almak istediğini mi düşünüyorsun?" diye sordu.

Başımı salladım. "Ve Darla ile evlenerek, Violette'in asla karım olacak kadar iyi olmadığını dolaylı olarak ifade etmiş oldum."

"Merde, o ilk mesaj birden anlam kazandı." Ben keskin bir nefes aldı. "'Karın olacak kadar iyi olduğunu görüyorum'... Violette'le evlenmiyorsun ama bir yıl sonra, onu haftalarca tanıdıktan sonra Darla'yla evleniyorsun. Bu Toussaints'lara atılmış bir tokat."

"Aynen öyle, Ben."

Yves'in yüzü sertleşti. "Ey, düğününe gelmeyerek kesinlikle ortamı hazırladı."

Yeni senyörün düğününü kaçırmak bir çeşit saygısızlıktı. Hala bizim maaş bordromuzun altındaydılar. Gabriel ve Antoine bavullarını toplayıp Fransa'ya gittiklerinde Yves, Toussaint'lara Violette'in yasını tutmaları için zaman vereceğini düşünmüştü. Ne yazık ki zaman kana susamışlıklarını besledi ve şimdi Antoine Toussaint-Pierrot, üvey kız kardeşi için adaleti sağlayana kadar rahat etmeyecekti.

"Violette hakkında daha önce konuşmadığım için hepinizden özür dilerim. Şeytanlarımla yüzleşmektense onun konusundan kaçınmak daha iyiydi. Ondan ayrıldığımın ertesi günü ölmüş olması beni suçlu hissettirdi."

Özellikle Ben'in bilmesini istemedim. Onun en iyi arkadaşıydı. Beni görmesini istemiyordum. Ama şimdi yüz ifadesini ölçtüğümde, ona farklı baktığını söyleyebilirdim. e enstest olayı ezber bozan bir şeydi. Keşke onun hatırasını onun için mahvetmeseydim.

"Bana söylemeliydin, Zed," diye mırıldandı Ben. "Seni asla yargılamazdım. Başından beri niyetini açıkça belirtmiş olman gerektiğini biliyorum. Violette'in bu sınırlara saygı göstermemesinin sorumlusu sen değilsin. Violette'in ölmesi senin suçun değil."

"Ben haklı," diye ekledi Céline. "Onunla ilişkini bitirdiğin için kendini suçlama. Ya da onun için. senin hatan değildi."

Ailemin kararımı kabullenmesini ve bakış açımı anlamasını takdir ettim. Hiçbir yargılamanın olmadığını bilmek özgürleştiriciydi. e De la Croix'lar en iyi üne sahip olmayabilir, ancak dış dünyanın asla anlayamayacağı şekilde olağanüstü idiler. Kesinlikle kaotik ve zamanın sonuna kadar sadık.

Her şey masanın üzerindeyken Yves'in bakışlarının beni çağırdığını hissettim.

Bakışlarıyla yüz yüze . "Hainlerle nasıl başa çıkılacağını bana sen öğrettin, Yves."

İşler tersine dönmüştü ve Toussaints'in şu anda olduğu şey de tam olarak buydu.

Hainler.

Alaycı bir şekilde sırttı. " at I did."

"Antoine'ı aramak için haftalarımı harcadım ama onu bulacağım," diye yemin ettim. "Ve bulduğumda, kafasına üç kurşun sıkacağım."

Göğsüne bir haç oyulmuş.

Toplantı sona erdiğinde, bugün konuşulanların bu dört duvar arasından çıkmayacağı konusunda hepimiz hemfikir olduk.

Ta ki Céline, "Darla bir De la Croix, Zeno. Ona söylemelisin. onun güvenliğiyle ilgileniyor."

Ellerim yumruk oldu. "Kimse karıma bu konuda tek kelime etmeyecek."

Pierrot'yu hiç öğrenmeden onu güvende tutacaktım.

Akşam yemeğinden önce batı kanadına girdiğimde sağanak yağmur vitray pencerelere çarpıyordu, ruhum yorgunluğun çeşitli tonlarındaydı. Ailemle yaptığım konuşma bozuk bir plak gibi zihnimde dönüp duruyordu. Özellikle de Céline'in sözleri.

" Ona söylemelisin."

Karıma

güveniyordum.

Son birkaç gün onun da bana güvendiğini kanıtladı.

Ancak ona güveniyor ve gücünü biliyor olmam, bu yükün onun sırtına yüklenmesi gerektiği anlamına gelmiyordu.

Darla'nın bu oyunda hiç payı yoktu. Onunla evlendim ve bilmeden onu tehlikeye attım, ama gitmesine izin veremeyecek kadar kendimdeydim. Bu kadına kozmik bir düzeyde ihtiyacım vardı ve ondan ayrılmak beni fiziksel olarak parçalayacaktı.

Koridoru geçerken pencerelerdeki yansımama bakmamı engelleyen şey utançtı. Çakan şimşekleri sarsıcı gök gürültüsü takip etti.

Tanrı yukarıdan benimle alay etti.

Her gök gürültüsü, kendimi kazdığım mezar için bir alkıştı. Bir titan gibi, topraktan pençelerimle çıkacak ve bu savaşı her zaman yaptığım gibi bitirecektim: kan ve yıkımla.

Yavaşça durdum ve beyaz elbiseli bir siluet gördüm. Bazıları malikânenin lanetli olduğuna inanmayı severdi ve bir an için Violette'in hayaletinin malikânemizin duvarlarında dolaşp dolaşmadığını merak ettim.

Tekrar göz kırpım ve siluet arkasını döndü.

Şimşek ve gök gürültüsünün ortasında karım, dışarıda kopan fırtınayla topuklarının çıkardığı kesik kesik seslerle bana doğru hızla geldi.

Kollarım açıldı ve onu yakaladım, nefesim kesildi. "Darla." "Zeno." Sesi titriyordu. "Tiyatro salonunu arıyordum ve kayboldu ve fırtına başladı ve ben gök gürültüsünden korkuyorum ve-"

"Şşş. Je suis iç," diye fısıldadım saçlarına, onu sıkıca kavradım. "Nefes al."

Yüzü boynumda, yavaşça nefes alarak beni dinledi. Parmaklarıyla ceketimin düğmelerini çözdü ve kollarını ceketimin altından geçirip belime doladı. "Ben çok korkan biri değilim ama... gök gürültüsü beni korkutuyor. Çocukken hep korkardım."

"Hepimizin korkuları vardır, mon ange. Ne kadar küçük ya da ne kadar büyük olursa olsun, hepsi geçerlidir. Sizinkiler de öyle."

Gülümsedi ama bir başka gök gürültüsü ile kollarımda sarsıldı.

e yağmur her zamankinden daha sert yağdı ve ben Doğa Ana'nın pürüzlü melodisinin ritmiyle yavaş bir vals yaparak bizi nazıkçe salladım.

" kurabiyeler için teşekkür ederim." Başının üstünü öptüm. " çok lezzetliydi."

" ey yakıldı."

" ey hala lezzetliydi."

"Rica ederim, Zed. Usta bir şef olmaya yaklaştım mı?" "Gordon Ramsey'nin sen ve senin çıtır kurabiyelerin karşısında hiçbir şeyi yok, bebeğim." Bir kahkaha attı.

Yumuşak bir şarkı mırıldandım ve o da rahatladı. e gök gürültüsü yavaşça

Halt

. Darla sanki gitmek istemiyormuş gibi sıcaklığıma gömüldü.

Gitmesini hiç istemedim.

" yeni," diye suçladı, lacivert kravatımı tutan gümüş iğneye dokunarak yerinde. "Ve bu benim değil."

"Yakından bak, Dolcezza. Baş harflerin kazınmış." Alnına, burun köprüsüne öpücükler kondurdum ve dudaklarının hemen üzerinde durdum. "Çok sahiplenicisin; sadece senin onuruna daha fazlasını tasarlayayım dedim."

Darla yutkundu, gözlerindeki re parlıyordu. iğnenin üzerinde. "Şu anda inanılmaz derecede tahrik oldum."

Ağzımı onunkinin üzerine bastırdım ve nefesini içime çektim. Kollarını boynuma doladı. Öpüşürken bana kitap raflarını ilk gösterdiğinde yaptığım gibi sırtını eğdim.

"Seni istiyorum." Karnına doğru bastırdım. "Ağrın var mı?"

İç çekerek gözlerini kapattı. "Birazcık."

Karıma karşı tempo tutmam gerekiyordu. Sert ve kaba seviyor olabilirdi ama bu dünyada hâlâ yeniydi. "Seni güzel bir yere yemeğe götüreyim."

"Evde kalıp film izlemeye ne dersin? Akşam yemeğini sinema salonunda yeriz ve sen de bana gününü anlattırırın."

"Kulağa hoş geliyor." Kalçalarını sıktım. "Romantizm yok,

Yine de. Korku havasındayım."

"Kulağa hoş geliyor," diye arsızca karşılık verdi ve dudaklarıma gürültülü bir öpücük kondurdu. Onu kollarıma aldım ve bu beklenmedik hareket karşısında irkildi, bacakları

Belime sarıldı. Onu karanlık koridora taşıdım ve mırıldandı, "İkimiz de biliyoruz ki hiçbir şey izlemeyeceğiz."

Hayır. Odanın her santimini vaftiz etmekle meşgul olurduk. "Peki neden?"

"Beni nasıl sikebileceğini düşünürken film izliyormuş gibi yapacaksın." Sırıttı. "Sonra patronluk taslayacaksın, soyunmamı söyleyeceksin ve muhtemelen bana bir ders verebilmek için domalmamı isteyeceksin. Haklı mıyım yoksa haksız mıyım?"

Alt dudağını ısırdım. "Yüzüme oturup amını yalatmak ister misin?"

"Tabii ki." Kirpiklerini kırptırdı.

"Ağzınıza dikkat etmenizi öneririm, yoksa bütün gece sizi beceririm Bayan De la Croix. İkimiz de biliyoruz ki o amcığı bir saat boyunca boşalmanıza izin vermeden dilleyebilirim."

Tiyatro salonuna kadar öpüşüp şakalaştık ve yüzümdeki gülümseme bir an bile kaybolmadı.

Bu küçük meleği korumak için elimden gelen her şeyi yapardım. Bu ona yalan söylemek anlamına bile.

CHAPTER 30

Dört Harfli Kelime

Darla

Günler bir kum kum taneleri gibi akıp geçti. Bahar geldi, havayı baykuş notalarıyla kokulandırdı ve Zeno ile ben yeni bir ritim kurduk.

Yatakta kahvaltı ve akşamları kocamın beni pazar gününe kadar dokuz şekilde becermesiyle sona eren akşam yemeği randevuları... Beni parçalayacak kadar sert becerirken kendi dillerinde aşağılama ve övgü fısıldaması - cennet ve cehennem gibiydi.

Yollarımızı ayırma düşüncesi beni fiziksel olarak yerle bir etti.

Özellikle bir öğleden sonra, Zeno öğle yemeği saatimde beni ziyarete geldi. Dışarıdaki kargaşayı duyduğumda işime dalmış, sınıf programlarını yeniden düzenliyor ve tadilat planlarını gözden geçiriyordum. Odamdan dışarı adımımı attığımda, korumalarıyla birlikte St. Victoria'ya girişini izledim. Uzun boylu, heybetli ve asil bir duruşu vardı; etrafını saran şaşkın bakışları ve kız kıkırdamalarını görmezden gelerek kendini güvenle taşıyordu.

Kömür grisi takım elbise ve kravatında beyaz altın bir iğne. Cilalı ayakkabılar. Siyah saçları geriye taranmış. Yontulmuş çenesinde kesilmiş kirli sakal. Boynunda mor bir morluk ve koyu renk gözlerini gölgeleyen havacı gözlükleri. O kadar yakışıklıydı ki, bu yasadışı olmalıydı.

Zeno'nun hızı, kaşlarını çatarak kapının pervazına yaslandığını gördüğünde arttı.

Ben odaya geri döndüm, o da beni takip etti ve mahremiyetimizi sağlamak için korumalarının üzerine kapıyı kapattı.

Masama doğru yürüdüm ve kenarına tünedim. "İyi günler,

Mösyö De la Croix. Bugün sizi buraya getiren nedir?"

Zeno havacı gözlüklerini çıkardı ve önümdeki sandalyeye oturdu. "Karım, günaydın demeden gittiğim için morali bozuk görünüyor. Şimdi de mesajlarımı görmezden geliyor."

Yeni sabah alarmım Zeno Gianni De la Croix tarzı bir orgazmdı. Beni en sevdiğim şekilde uyandırmadan gitmesine sinirlenmişim. Bu yüzden mantıksız bir velet olmak istemediğimden mesajlarına cevap vermedim.

Sahte bir şaşkınlıkla ağzımı kapattım. "Mesaj mı attın? Fark etmemiştim bile."

"Hepsini okuduğunu görebiliyorum Darla."

Pembe blazer ceketimi fırlatıp attım. "Aslında buraya seni görmezden geldiğim için mi geldin?"

Beyaz bluzumun düğmelerini çözerken aç bakışları göğsümde perçinlendi. "Çok daha azına bile gelirdim. Sadece etrafınızda olmak için bir bahaneye ihtiyacım var, Müdür Hill."

Sütyenimin ön kapağını açtım ama çoğunlukla giyinik kaldım.

Zeno inledi.

"Ve şimdi bunu telafi etmek mi istiyorsun?" Topuklarımı sandalyesinin kolçaklarının iki yanında dengeledim. "Bunu nasıl yapmayı planlıyorsun?"

Pembe eteğimi kalçalarım kadar sıyırıp çıplak amımı ortaya çıkarırken elleri baldırlarımın üzerinde gezindi. "Seni bu masanın üzerine eğerek ve tavırlarını sikerek."

Dilimi şaklattım, umursamazmış gibi davrandım. "Bunun işe yarayacağını sanmıyorum, Zeno. Görüyorsun, bu sabah beni gerçekten üzdün. Değişiklik olsun diye cezalandırılman gerektiğini düşünüyorum."

Zeno yükselirken durdu, topuğum takım elbisesinin yakasına bastırdı. "Ah?" Fırtınalı gözleri göğüslerimin üzerinde gezindi ve burun delikleri açıldı. "Peki beni tam olarak nasıl cezalandıracaksınız, Müdür Hill?"

Ona en seksi bakışımı attım ve ayağımı onun çıkıntısına doğru kaydırarak vurgulamak için bastırdım. "Kötü davranışların için seni zaman aşımı olarak köşeye koyarak."

Gözlerini kırptırdı.

Bir kahkaha patlattım, bu iri yarı adamı duvara bakarken ve yüzünü asık bir ifadeyle çimdiklerken hayal ettim.

"Sen bir tehditsin," diye kestirip attı. "Ve şimdi ereksiyonum gitti."

"O zaman geri getir." O ters ters bakarken ben kıkırdamaya devam ettim. "Benim

Öğle yemeği saatimin bitmesine kırk beş dakika kaldı ve ben her saniyeyi değerlendirmek istiyorum."

Ağzı seğirdi ve öfkeli bir tavırla başını salladı. Her ne kadar aksini iddia etse de Zeno kötü şakalarımından hoşlanıyordu. "Buraya gelmemin bir nedeni var Darla."

Yüzünün çizgilerine kazınmış ciddiyeti fark ettiğimde anında ayıldım. "Sorun nedir?"

Parmak eklemleri yanağımın eğimini sıyırdı. "Okul yandığından beri streslisin. Yeniden inşa etmek için ihtiyacın olan parayı bulamadığını biliyorum, bu yüzden sana bir şey hediye etmek istedim."

Kendinden emin kocamın takım elbisesinin cebinden imzalı bir çek çıkarırken elinin ayağına dolaşmasını nutkum tutularak izledim. Çeke acımasızca baktı. "Bu bir rüşvet değil. Seni satın aldığımı düşünmeni istemiyorum ya da-"

Dudaklarının üzerine bir nger yerleştirdim ve hesabı aldım. Fiyatı gördüğümde gözlerim neredeyse yuvalarından fırlayacaktı. Zeno Gianni De la Croix tarafından imzalanmış yirmi beş milyon dolar.

"Yeterli değil mi?" diye endişeyle sustu. "Sana daha fazlasını verebilirim-" " bu delilik, Zeno-"

"Lütfen bu konuda benimle dalga geçme ve sadece al." Çenemi kavradı ve bakışlarımı canlı çekti. "Okul senin gururun ve neşen. Birinin neredeyse senin mirasını elinden alacağını bilmekten nefret ediyorum. Bulunduğun yere gelmek için çok çalıştın. Kızlar Liderlikte projesinden St. Victoria'nın şehirdeki en iyi lise olarak kalmasını sağlamak için her gün fazladan çalıştığın saatlere kadar her şey. Ben sadece... Ben sadece senin herkese baktığın gibi sana da bakmak istiyorum. Çekin arkasında hiçbir art niyet yok. Sadece para. Başka bir şey değil. Ne eksik ne fazla."

İltifatlar ve hediyeler konusunda her zaman zorlanmıştım ama bu konuda daha iyi olmaya başlamıştım. Zeno'nun kalbinin doğru yerde

olduğunu da biliyordum. İnkâr edemezdim.

Onu. Karşımda alçakgönüllülükle dururken, adem elması gergin yutkunuşuyla bir aşağı bir yukarı inip kalkarken olmazdı.

Rahatladım ve gülümsedim. "Bunu kabul edeceğim çünkü bunu benim iyiliğimi yazdınız. Victoria'daki öğrencilerin bu jesti çok takdir edeceklerine söz veriyorum. beni düşündüğünüz için teşekkür ederim."

"Hep seni düşünüyorum." diye fısıldadı.

Gülümsemem düştü.

Yaptığı hatadan dolayı gözle görülür bir şekilde irkildi.

Parmak uçlarıma kadar yükseldim ve onu güven verici bir şekilde öptüm. "Ben de hep seni düşünüyorum."

Geniş göğsü avuçlarımdan altında sarktı. "Gerçekten mi?"

"Sabah ilk aklıma gelen ve gece son aklıma gelen sensin." Beni göğsüne bastırdı ve alnını alnıma bastırdı.

Zeno Gianni De la Croix'nın hanedanı kan ve savaşla yoğrulmuştu ama Montardor'un kralı bana her zaman istediğim ve hak ettiğim şekilde davranan tek adamdı.

Beyaz Atlı Prens, benim acımasız cezalandırıcı kocamın eline su dökemezdi.

Bazı hikâyelerde kötü adamdı ama benim hikâyemde mükemmel bir ruh eşiydi. Hiç farkına varmadan onu hayal ederek, kaleme alarak ve tezahür ettirerek yıllarımı geçirdim.

Başka bir adamın ışığında yaşamaktansa Zeno'nun gölgesinde yaşamayı tercih ederim.

"Seni ilk gördüğüm andan sana ilk dokunduğum ana kadar düşüncelerimden hiç çıkmadın Darla." Beni sertçe öptü. "Sen benim ruhuma işlendin."

"Oh, Zeno." Kocam, tüm sivri uçlarına rağmen, özünde romantik biriydi.

Onu sonsuza kadar tutmak istiyorum.

Öpüşmemiz yavaşladı, ama açgözlü ellerimiz yavaşlamadı, daha önce fethettiğimiz topraklarda dolaştı, en sevdiğimiz köprüleri ve patikaları izledi, güneşin her zaman parlamadığı ama yıldızların her zaman yerlere gitti.

e duygu gösterisi bizim için çok fazlaydı ve bir sonraki mırıltılı sözleriyle bizi daha güvenli alanlara geri getirmeye çalışırken kaymayı hissettim, "Sanırım rolleri tersine çevirmenin zamanı geldi. Ben öğretmen olacağım, sen de öğrenci."

Bu isteğiyle beni adeta cennete gönderdi.

Zeno beni masanın üzerine eğdi ve eteğimi yukarı iterek beni incelemesi için çıplak bıraktı. "Külotunuz yok mu, Müdür Hill?"

"Onları unuttum." Omzumun üzerinden ona göz kırptım.

Masamın üzerinde duran tahta cetveli aldı ve avucuna bir kez vurdu. Sarsıldım ve incilerimi sıkıca kavradım, cezama çok hazırdım. "Kurallarımı çiğnediğinde ne olacağını biliyorsun."

"Evet, Efendim."

Cetveli kıcımın üzerinde okşadı. "Görmezden geldiğin her mesaj için sana şaplak atacağım ve sen de benimle birlikte sayacaksın."

"Evet." Tenime değen ilk çatlak damarlarımı arzu ve kabullenmeyle cızırdattı. . "Bir."

zeno'nun inlemesinden anladığım kadarıyla ikinci çıtırtı kıcımı kıpkırmızı yapmıştı. "Yaramaz kızlara bir ders verilmesi gerekir ve siz, Müdür Hill, içlerinde en yaramaz olanısiniz." Kulağıma fısıldamak için eğildi, "Ama buna bayılıyorum."

Eskiden en kötü kaderin Zeno ile evlenmek olduğuna inanırdım.

Hayatın çarpık bir mizah anlayışı vardı çünkü kocama 'evet' demek gelen en güzel şeydi.

Zeno yavaş yavaş en yakın oldu. Gündüzleri yoğun programlarımızın elverdiği ölçüde mesajlaşıyor, geceleri ise arka planda Fransız pembe dizileri yayınlanırken bana en sevdiği yemekleri nasıl pişireceğimi öğretiyordu.

Ev yapımı gnocchi'mizin üzerine sos döktüğümde "Doğuştan yeteneklisin" diye övdü.

"Öyle mi?" Onu şakacı bir şekilde dürttüm.

Yanağımı okşadı. "Oh, evet. Usta şef statüsü, bebeğim."

Gecenin geç saatleri kış bahçesindeki odamda buluşmak için ayrılmıştı. Zeno Kleopatra şezlonguna uzanır, ben de onun üzerine yayılırdım ve olay örgüsündeki boşlukları gidermeme yardımcı olması için gelecek kitaplarımın notlarını okurdum.

"Aşık bir suçlu hakkında yazacaksan, her şeyi yapmalısın," dedi Zeno bir akşam bir tabak kırmızı kadife keki paylaştıktan sonra. Kahraman, kadın kahramanının düşmanının göğüslerini dilimlemeli ve bir aşk ilanı olarak ona göndermeli."

" at's sick!"

"Düşmanlarınızın kafasını keser ve onları gümüş bir tepside size teslim ederdim."

Yüzümü buruşturdum. "Umarım şaka yapıyorsundur."

"Şaka yapıyorum." Gözlerimi kıstığımda yaramazca sııttı. "Yoksa... öyle ?"

Son zamanlarda arkadaşlarım da benim kırbaçlanmış halimle ilgili şaka yapmaktan hoşlanıyorlardı. Zeno beni okulda ziyaret ettikten bir hafta sonra, Ella ve Hera ile kahvaltı ederken ondan bir telefon aldım. Telefonu açtım ve bana pis pis sııttılar.

"Günaydın karıcığım. Masamın üzerinde bir düzine kırmızı gül ve bir kutu çikolata var. Beni şımartıyor musun?"

"Evet, öyle." Diğer taraftan memnun bir ses çıkardığında kızardım. Ella parmaklarını ağzının etrafında bir V oluşturmak için kullandı, dili aptal gibi birkaç kez dışarı ıktı. Hera güldü ve ben de onlara ortadaki çeneyi verdim. Kırbaçlanmışsam ne olmuş yani? Kocam seksiydi ve en iyi kafa oyununu o oynardı. Dava et beni. "Bu arada, seni işten sonra randevuya götürmek için alacağım."

"Şimdi mi?" diye yumuşak bir sesle konuştu. Arka planda paketlerin kırıştığını duyabiliyordum. Çikolata damağına değdiğinde inledi. "Üçüncü randevuya kadar ıkmadığımı bilmeni isterim."

"Ya seni şehrin en iyi et lokantasına götüreceğimi söylersem?"

" randevumuzdan sonra bir otel odasında bana tecavüz edebilirsin. Ama söz ver.

Bana karşı nazik ol. Ben utangaç ve bakireyim ve popomu sevmiyorum."

"Sen bir pisliksin." Kıkırdadım. "Şimdi gitmem gerekiyor. Arkadaşlarım bana bakıyor."

"Onlara selamımı söyle." "Güle güle, aşkım."

Dacia da De la Croix'lara ısınmaya başlamıştı. Céline onu bir perşembe akşamı yemeğe davet etti ve kız kardeşimin ailenin çılgın dinamiklerine yavaş yavaş aşık olduğunu gördüm. Éva, Dacia'nın küçükken bale yaptığını öğrenmişti ve artık baldızımın yeni bir kıza aşık olduğunu biliyordu.

Diane Hill başka bir hikayeydi. Evlendiğimden beri benimle konuşmamıştı. De la Croix'lara duyduğu nefreti anlasam da, kabalığı için neden beni arayıp özür dilemediğini anlamıyordum. Kayınvalidemle yaşadığım için bir hain gibi görünebilirdim ama içinde bulunduğum durumdan kısmen o sorumluydu.

Ailelerimiz arasında barışçıl bir anlaşma vardı ve annemin Zeno'nun sırlarımızı ifşa edecek kadar zalim olmayacağını anlamasını umuyordum. Kocam bana sormamıştı ama yine de davranışlarından dolayı onu affetmiştim. Annemi tehdit etmesinin başka seçeneği olmamasından kaynaklandığını şimdi anlıyordum. Belediye Başkanı Hill ve MPD onu haksız yere hapse atacaklardı ve onunla evli düşüncesi, ona asla sahip olamayacağım düşüncesi beni kahrediyordu.

Eğer kocam Armel Lancaster'ın öldürülmesinden gerçekten sorumlu olsaydı, gerçeği açıklardı.

Buna tüm kalbimle inandım.

Biz farkına varmadan Mayıs ayı geldi çattı.

Victoria'nın yenileme planları hazırды ve yeniden inşası yakında başlayacaktı. Kitabımın çıkış tarihi ertelenmek zorunda kaldı ama hayal kırıklığına uğramadım. Aksine, modern Yunan mitolojisi yeniden anlatımımı mükemmelleştirmek için bana daha fazla zaman verdi. Bu, Zeno'nun göz atmasına izin vermediğim tek projeydi ve kocam sabırsızlanmaya başlamıştı, artık tüm kitaplarımı okumuştı.

önceki çalışmalar.

Zeno ile evlilik hayatı mükemmelden başka bir şey değildi.

e sabahları ben uyanmadan önce işe gittiğinde, sta'nın odamıza bir günaydın notuyla birlikte gardenya ve kırmızı bir gülle birlikte sıcak çikolata mu ns getirmesini sağladı. Tıpkı düğün buketim gibi.

Her akşam malikaneyi keşfederdik. Bazen yemekten sonra beni bir kadeh şarapla balkona çıkarırdı, böylece günlerimiz hakkında sohbet edebilir ve tatlı öpücükler paylaşabilirdik. Bizden önceki hayatı hakkında bilgi edinmeyi seviyordum ve Zeno ne kadar önemsiz ya da ciddi olursa olsun sorularımı her zaman hoşgörüyü karşılardı. Diğer zamanlarda beni ahıra götürüp atlara ve kendisine bindirirdi. Kocamın kaba ve kirli bir tutkusu vardı ve özellikle beni arkadan becerirken kığımın kucağında zıplamasını izlemekten zevk alıyordu, "Bana yalvarmazsan bu ateşli amcığı döllerimle İl yapacağım. bir sürtük gibi yüzünde çanak. Ne olacak Regina mia?"

Bu adamın bana bir cümlede hem sürtük hem de kraliçe demesine izin ver. Buna bayıldım.

Ayrıca son sevişmemizde atları korkuttuğumuzdan da emindim; Zeno boşalırken bir canavar gibi inliyor, ben de şeytan çıkarıyormuşum gibi feryat ediyordum çünkü aramızdaki ilişki o kadar iyiydi.

Vajinam sürekli bir azgınlık halindeydi ve zamanımız dolduğunda hiçbir erkeğin onunla kıyaslanamayacağından korkuyordum. Her zaman midemi düğümleyen bir düşünce. Buna odaklanmayı reddettim.

Hayatımda ilk kez kendimi bir yere, birine ait hissediyordum. Ve bu beni heyecanlandığı kadar korkuttu da.

Aramızda hissedilir bir cinsel kimya vardı ama beni benden alan şey, Zeno'nun bakmadığımı sandığında bana yumuşak ve sahiplenici bir bakış atmasıydı. Bana silah kullanmayı ve bıçak kullanmayı öğretmesinin nedeni benim iyiliğimden endişe etmesiydi. Geceleri başımı göğsüne yasladığımda parmaklarını saçlarımda gezdirmesiydi. Satranç oyunlarımızın çoğunu kazanmama izin vermesinin nedeni yüzümde bir gülümseme görmenin onu mutlu etmesiydi.

Ve her sabah giyindikten sonra ılık çalarak beni çağırması. Bana hayatında gördüğü en güzel şey olduğumu söylerdi.

benimle tekrar evlenmek için.

Bir sabah şaka olsun diye yüzüğünü tekrar 'onunla evlenmek' niyetiyle kaydırdım... yüzüğün alt tarafına kazınmış baş harfleri fark ettiğimde.

DIH

Onları ne zaman eklediğini bilmiyordum ama boğazımın düğümlendiğini ve gözlerimin biraz acıdığını söyleyebilirim.

Zeno'yla ikimizin de sınırı aştığımızı fark ettim. Ben hala onun nerede durduğundan emin değilken, birkaç gün sonra bir Cumartesi akşamı beni randevuya götürdüğünde kendi hislerim açıkça ortaya çıktı.

Lamborghini'sine yaslanmış, siyah smokini ve papyonuyla şeytani bir görünüm sergileyerek beni evin dışında bekliyordu. Altı inçlik topuklu ayakkabılarımla ona doğru ilerledim, elbisemin kuyruğu rüzgârda sallanıyordu.

Kendimi onun kollarına attım ve her zamanki gibi beni yakaladı, kulağıma fısıldadı, "Çok güzel görünüyorsun bebeğim."

Bu adamın yanında kalbimi nasıl koruyabilirdim ki? "Bugün nerelerdeydin?"

"Önemli bir işim vardı."

"Bunu çok sık söylüyorsun." Bazen Zeno acil bir iş için gece geç saatlerde ortadan kayboluyor ve sabahın erken saatlerine kadar geri dönmüyordu.

"Son zamanlarda meşgul olduğumu biliyorum ama bunu telafi edeceğim." Benim için kapıyı açtı ve içeri süzıldüm.

Garaj yolundan çıktık ve gözlerimi ondan alamadım. Kocamın araba kullanmak gibi küçük, sıradan şeyleri erkeksi bir özgüvenle yapmasını seyretmeye bayılıyordum. "Beni nereye götürüyorsun?"

"Ella ve Cade ile akşam yemeği yiyeceğiz."

Şaşırmıştım. "Gerçekten mi?"

"Onlar sizin için önemli, siz de benim için önemlisiniz" dedi. "Bu yüzden onları tanımak için çaba sarf etmek istiyorum."

"Teşekkür . Bu ikisini gerçekten çok özledim." Ayaklarım bir şeye takıldığında yanağını öpmek için koltuğumda daha da yaklaştım. Aşağıya baktım nd

bir çift altın ats. "Bu ayakkabıların burada ne işi var?"

Zeno hızlı bir bakış attı ve yüksek yırtmacımın arasından açıkta kalan kalçamı fark edince çenesi sıkıştı. "Bir keresinde yüksek topuklu ayakkabılarla üç saat geçirebileceğinden bahsetmiştin. Ayakların ağrır ve daha rahat bir şeyler giymek istersin diye onları arabada tuttum."

Yemin ederim, eriyip bir su birikintisine dönüştüm. Bu koca adamın gömme dolabımı karıştırdığını ve benim için arabaya koyabilmek amacıyla bir çift ayakkabı çaldığını hayal edebiliyordum.

Kısa bir nefes vererek gözlerimi
kapattım. Mesele ayakkabılar
değildi.

Zeno'nun beni her zaman şeyin üstünde tutmak için elinden gelen her şeyi yaptığı gerçeğiyle ilgiliydi. Çünkü ben önemliydim, el üstünde tutuluyordum ve onun ruhuna damgalanmıştım.

Hayatımda hiç kimse bana bu kadar saygılı davranmamıştı. .

Ellerimizi birleştirdi ve öpmek için ağzına götürdü. Kalbim çarptı ve aşk kelimesi yankılandı.

CHAPTER 3

1

Bahar Tanrıçası

Zeno

Deja vu gibiydi.

Aylar sonra Hill'in malikanesine geri dönmüştüm ve kızını çalmadan önce tehdit ettiğim kadınla karşı karşıyaydım.

Belediye Başkanı Hill'in o özenli hali gitmişti. Duruşu solmuş bir İngiliz gülü gibi sarkmıştı ve yüzünde kırışıklıklar vardı. Sarı saçları mükemmel bir şekilde kesilmemişti. Pantolonu ütüsüzdü. Koltuğunda otururken yüzünde herhangi bir makyaj yoktu.

Son birkaç ay ona karşı pek nazik değildi ve neredeyse kendimi kötü hissediyordum.

Darla'yı kaybetmek onu çok etkilemişti ama bunu kabul etmeyecek kadar inatçıydı.

"Viski hoşunuza gitti mi?"

"Öyle." Bunu kanıtlamak için bir yudum aldım. " teşekkür ."

Diane Hill hissetmediği kabadayılığı taklit etti. "Sadede gelelim, Zeno. Bana neden burada olduğunu söyle."

"Bir erkek kayınvalidesini ziyarete gelemiz mi?"

"Bundan önce bir damat gibi davranmadın. Sonuncusunun pek iyi gitmediğini düşünürsek, ziyaretiniz konusunda kararsız kaldığım için kusura bakmayın."

en hafif deyimiyse.

"Yeterince makul." Viski bitirdim ve bardağı masasına koydum. "Ateşkesi uzatmak için buradayım."

O sco ed. " bu yüzden mi buradasın?"

"Öyle demiştim, değil mi?" Sağ ayak bileğimi sol dizimin üzerinden geçirdim ve sandalyeme yaslandım. "Onca zaman buraya daldığım için özür dilemek istiyorum."

ve seni o le tehdit ettim. Yaptığım yanlıştı ve bana yöneltilen tüm suçlamalardan sonra öfkeliydim."

O orospu çocuğunu öldürdüğümü düşünürsek, hak ettiğim suçlamalar. Ama bilirsin, anlambilim.

Diane'in kaşları saç çizgisine kadar yükseldi. "Bu bir sürpriz."

"Ben sürprizlerle doluyum."

Geo rey Smith öldüğüne ve St. Victoria yeniden yakalandığına göre, resimler ve sataşmalar artık gelmiyordu. Antoine Toussaint hâlâ hiçbir yerde bulunamamıştı ve ortaklarımdan hiçbiri onu Montardor'da ya da Fransa'da görmemişti. Yani iyi saklanıyordu ve bana her mesaj attığında yeni bir kullan-at telefon kullandığından neredeyse izi sürülemiyordu.

Yine de kimse kandırılmadı.

Pierrot bir sonraki hamlesini planlıyordu ve bu sefer ben hazırlıklı olacaktım.

Diane Hill ve MPD'nin yanımda olması işlerin kötüye gitmesi durumunda son önemliydi. Ailemin her ne pahasına olursa olsun korunmasını istiyordum.

Bir de bu yaşlı cadı ile mücadele etmekten hiç zevk almadığım gerçeği vardı. Kayınvalidem tam bir baş belasıydı ama nispeten zararsızdı. Aramızın iyi olmasını istiyordum, özellikle de kızını asla bırakmayacağım için.

"Bunu gerçekten neden yapıyorsun?" Diane fısıldadı.

Onun sert cephesi bir yumurta gibi çatladı ve dışarı sızarak suçluluğumu artırdı. Lanet , yaşlı kadını ağlatmak ve günah yığınımına bir günah daha eklemek üzereydim.

"Hoşumuza gitse de gitmese de siz ailedensiniz ve ben ailemi asla incitmem," dedim. "Kendinizi bizimle ilişkilendirmek istemeyebilirsiniz ama biz De la Croix'lar sandığınız kadar korkunç değiliz. Darla ile dört aydır evliyim ve ona saygıdan başka bir şey göstermedim. Bizimle yaşamaya alıştı ve hatta bundan hoşlanıyor. Siz de ziyarete gelebilirsiniz. Ailem sizi akşam yemeğinde ağırlamaktan mutluluk duyacaktır."

Diane bana farklı bir türmüşüm gibi baktı.

Dişlerimi sıktım. "Kötü bir geçmişimiz olduğunu biliyorum ve ileride bunu değiştirebileceğimizi umuyorum."

"Sana inanmakta güçlük çektiğim için beni bağışla," dedi Diane testisle. "Bana ve kızlarıma yaşattığın onca şeyden sonra zeytin dalı uzatman samimiyetsiz geliyor."

Masasının üzerinde duran kum saatine baktım. "Biliyorum ve pişmanım. Söylediğim tek bir kelimeye bile güvenmemekte haklısın ama şuna inanmanı istiyorum: Kızın benim için kelimelere dökebileceğinden çok daha fazla şey ifade ediyor Diane. Sana zarar vermek karıma zarar vermektir ve ben asla onu kasten incitecek bir şey yapmam."

Özrümün ağırlığıyla hokkabazlık yaparak sessiz kaldı.

"İçiniz rahat olsun, o leğenin içindekiler asla kamuoyuna açıklanmayacak. Seni ya da kızlarını yok etmek gibi bir arzum yok, Diane. Asla da istemedim. Sadece beni halk düşmanı haline getirmeni engellemek istedim."

Ayağa kalkışımı ve takım elbise ceketimdeki görünmez tüyleri fırçalayışımı şaşkınlıkla izledi. Sanki kimse ondan özür dilememiştii ve o da bundan ne anlam çıkaracağını bilmiyordu.

"Az önce söylediğim her kelimedede ciddiydim. Sana karşı kötü bir niyetim yok, Diane.

Eğer hayatımızın bir parçası olmak istersen, her şeye yeniden başlamaya hazırım."

"Buraya gelip söylediklerinle her şeyin affedildiğini mi sanıyorsun?" sallandı ve ben de içimden küfrettim.

Belli ki bu kadının saçlarını beyazlatan bir gerginliğe neden olmuşum ve bunu kabul ettim. Mükemmel ama kızı için öyle olmaya çalışmazsam namerdim. "Hayır. Geçmişte seni incittiğim için tüm sorumluluğu kabul ediyorum. İçtenlikle özür diliyor ve gelecekte barış içinde bir arada yaşayabileceğimizi umuyorum."

Kollarımda hiçbir numara yoktu.

Diane rahatlamış görünüyordu ve yavaş yavaş onu gerçekten öldürmeye çalışmadığımı anlamaya başlamıştı.

"Yine de senden istediğim bir şey daha var."

"Tabii ki. İşte senin vurucu cümle," diye tükürdü. "Neymiş o?"

O kadar inanılmaz ki. Karımın onunla nasıl bir akrabalığı olduğu hakkında hiçbir fikrim yok. "İnatçılığınızı bir kenara bırakın ve kızınızı arayın. Bakıyorum da

Onsuz perişan haldesin. Karımın sık sık telefonunu kontrol ettiğini biliyorum, acaba mısınız diye. Mutluluğu bizimle buldu, ama

Sen hala onun annesisin, Diane. Doğru yap. Onu ara ve özür dile. Hayat gurura tutunmak için çok kısa."

Diane gözlerini kapattı.

Onu bu kadar zayıf görünce, hak etmiş olmasına rağmen ona bu kadar duygusuzca davrandığım için kendimden biraz nefret ettim.

"Ona sırrımı söyledin mi?" diye fısıldadı, yenik düşmüştü.

Darla çıldıracaktı. "Hayır, bunu ona sen söyleyeceksin. Ama haberi verirken nazik davranmanı rica ediyorum. Karımı üzgün görmekten hoşlanmıyorum ve bu kaçınılmaz olarak onu mahvedecek."

Keşke Darla'yı bu sırdan koruyabilseydim.

Ancak benim görevim, her şey açığa çıktıktan sonra onun dayanağı olmak ve gücümle parçalarını birleştirmesine yardımcı olmaktır.

Ellerimi ceplerime soktum ve uzaklaşmak için arkamı döndüğümde Diane beni durdurarak, "Kızım nasıl, Zeno?" diye sordu.

Darla'ya ulaşmak yerine bana sorması sinirlerimi bozdu; yine de büyük insanı oynadım.

"Darla meşgul ama mutlu. Yemek yapmayı öğreniyor." Her hafta onun yanmış çikolata parçacıklı kurabiyelerini dört gözle beklerdim. "St. Victoria'nın yeniden yapılandırma planlarını tamamladı." Karımın iş ahlakına hayrandım; tam bir baş belasıydı. "Ve kitabını yazmayı neredeyse bitirdi."

Gururlu vaazım sırasında kendimi kaptırdım ve Diane'in Darla'nın yazar yanıyla ilgili hiçbir fikri olmadığını unuttum.

"Ah, evet. Ön siparişin birkaç gün önce yayınlandığını gördüm."

Yüzümdeki şaşkınlık kayınvalidemin kendini küçümseyerek sırtmasına neden oldu.

"Kızımın bir yazar olduğunu biliyorum. Bunu bir süredir biliyordum ama tek kelime etmedim. Açıkçası, insanların kendi çatımın altında neler olup bittiğinin farkında olmadığımı varsaymaları aşağılayıcı. Bununla birlikte, kızımın bu konuda bu kadar ketum davranmasının tamamen benim hatam olduğunu anlıyorum. Hayatımızın çoğunu Dacia ve Darla için en iyisini istemeye odaklanarak , kontrolcü bir tavır sergilemeyi bırakıp geleceklerine kendilerinin karar vermesine izin vermem gerektiğini fark etmedim. Onları ihmal ettim ve korkunç şekillerde incittim. I

Yaptıklarımın pişmanlık duyuyorum ve geçmişe dönebilseydim daha davranırdım."

"Bunu sana söylemekten nefret ediyorum Diane, ama neredeyse otuz yıl geç kaldın. Bunu Darla ve Dacia'ya iletiyor olmalısın. Bana değil."

Utanç yüz hatlarını kapladı. "Biliyorum."

Kayınvalidemi biraz rahat . "Bir daha karıma karşı tek bir kelime bile saygısızlık etmeyeceğine yemin eder misin?"

Yüzünü buruşturdu. "Yemin ederim."

"Onun hayallerini ve hırslarını destekliyor musunuz?"

"Evet. yanlış olduğunu gördüm. Sadece daha önce bunu kabullenememiştim."

" en belki de bunu değiştirmenin zamanı gelmiştir." Kum saatine baktı.

"Belki de öyledir."

Gitmek için döndüğümde sesi beni bir kez daha durdurdu. "Kızımı seviyor musun, Zeno?"

Sevgiler.

Yaşayan hiç kimseyle romantik bir ilişki kurmadığım bir kelime. Ama şimdi duyduğumda?

Karımı koridorda yürürken gördüm, inci süslemeli duvağının altından bana yalvaran gözlerini. Karımın kış bahçesi odasında döndüğünü gördüm, yumuşak merakı duvarlarımın yıkılmasına neden oldu. Karımın dumanların arasından bana doğru koştuğunu, kollarının beni sardığını ve ruhumda kalan son yalnızlık parçasını da yok ettiğini gördüm.

Zihnim aşk kelimesini ve tek gördüğüm karımdı.

Ortak girişimimiz üzerinde çalışmak için Don'la şehir merkezinde buluşmam gerekiyordu, ancak planlarımı iptal ettim ve Darla'yı öğle vakti görmenin açıklanamaz ihtiyacıyla eve geri döndüm.

Yeşil Lamborghini'si garaj yolundaydı, bu yüzden evde olduğunu biliyordum. Onun yanına park ettim. e bahçeye doğru ilerlerken silahlı muhafızlar merakla beni izlediler. Darla kahvaltılarını ve yemeklerini

Hava sıcak olduğu için ögle yemeklerini dışarıda yiyorlardı.

Yeni açan çiçeklerin yumuşak ağız kokusu araziye sarıyordu. Labirenti geçtim ve manolya ağaçları ve beyaz güllerle kaplı, parke taşlı bir patikadan aşağı yürüdüm. Bu yol, bakımlı çimenlik bir alan ve dairesel mermer çeşmenin bulunduğu geniş bir açıklığa çıkıyordu.

Mon ange çeşmenin kenarında oturuyordu, gözleri kapalı, dudaklarında nazik bir gülümseme ve yüzü gökyüzüne doğru eğikti. Malikânenin açık Fransız kapılarından yumuşak piyano tuşlarının sesi gelirken Mayıs ayının ilk öğleden sonrası güneşini içine çekti. Hafif bir esinti pembe elbisesinin eteklerini ve siyah saçlarının tellerini hışkırdattı. Çiçek yaprakları havada dans ediyor, ona dinlenmekte olan göksel bir varlığın cazibesini veriyordu.

uhrevi bir görüntü beni çağırdı ve diğer yarıma yaklaştım.

Bu dünyayı şereflendirecek daha çarpıcı bir kadın olamazdı. Benim Persephone'um.

Benim küçük

meleğim.

Benim

Darla'm.

Güzelliği klasik bir melodi gibi sınırsızdı. Ama bu onun yumuşaklığıydı,

beni tutan her kalp. Dört harfli kelimenin ritmiyle benimkinin de hızla atmasını sağladı. Hayatımda ilk kez bu duyguyu yaşadım ve dünyamı bir daha asla eskisi gibi olamayacağım şekilde değiştirdi.

Karıma aşkıttım.

Darla Ivy Hill hayatıma girdi ve savunmalarımı bir balyozla paramparça etti. Her zırhım kurtuluşumla kanayıncaya ve onun aydınlığı karanlığımın parçalarını ısınlayıncaya kadar zırhımı kırdı. Onun adı sonsuza dek büyüleyici bir kaside gibi kalbimin satırlarına kazındı.

Artık kelimenin tam anlamıyla onun olmuştum. Tamamen ve inkar edilemez bir şekilde Darla'ya aittim.

Somut olmayan bir çekim beni yakınıma çekti ve o da varlığını hissetti. Gözleri kapalı kaldı ama ağzındaki gülümseme bir nebze olsun azaldı. Onu öpmek için eğildim ve sessizce ona ait olduğumu söyledim. "Sen acıyan gözler için bir manzarasın, dolcezza."

"Ve sen, benim için." Elleri narin bir sanat eseriymişim gibi çenemi kavradı. "Nerelerdeydin, aşkım?"

Hayatım boyunca seni bulmaya çalıştım.

Çenesinin alt tarafına yumuşak öpücükler kondurarak gardenya kokusunu içime çektim. "Beni özledin mi?"

"Seni hep özlüyorum."

Göğsüm burkuldu. "Ben de seni hep özlüyorum."

Kahverengi bakışları benimkilerle çarpıştı, yağmur fırtınasından sonraki toprak gibi yumuşaktı. "Günün nasıl geçti?"

"Meşgulüm." Cevabım bilerek belirsizdi. "Neler yapıyorsun?"

Sol eli sağ uzandı. Yanına oturdum ve ağlarımı birbire ördüm. "Romanım için iki bölüm yazmayı bitirdim ve St. Victoria için bazı sözleşmeleri gözden geçirdim. Batı kanadının inşaatı önümüzdeki hafta başlıyor."

Parmak eklemlerine bir öpücük kondurdum. "Başardığın her şeyle gurur duyuyorum."

Darla övgüm karşısında sırtarak parlak bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırdı. Saçları açıkken çok güzeldi. "Teşekkür . Senin büyük bağışın olmasaydı bunu yapamazdım."

"Önemli bir şey değildi." para benim için okyanusta bir damlaydı. "Yarın sizi bir randevuya götürmek istiyorum, Bayan De la Croix."

"Onun yerine beni balayına götür."

Pişmanlık vicdanımı kemiriyordu. Görücü usulü bir evlilik olarak başlamıştı. Balayı gereksizdi. Artık işler değişmişti ve Antoine Toussaint yerin altı metre altına gömüldükten sonra Darla'yı birkaç tatile götürerek durumu düzeltecektim.

"Nereye gitmek istersin?" Belinden tuttum ve onu kucağıma çektim.

"Seninle tüm dünyayı görmek istiyorum," dedi muzipçe. "İtalya ile başlayabiliriz ve sen de beni özel jetinle gezdirebilirsin."

Onu özel jetimle gezdirmek için can atıyordum. "Talepkar küçük

şey, değil ?"

"Sen beni şımartmaya bayılıyorsun, ben de senin tarafından şımartılmaya bayılıyorum, Zeno. İster elmaslarla, ister hızlı arabalarla, ister dilinle, ister sakinle," diye sesimin kötü bir taklidini yaptı Darla.

Komik olmaya çalıştığında çok şirin oluyordu. "Başka neleri seviyorsun, bebeğim?"

Seni sevdiğim gibi sen de beni seviyor musun?

Dudaklarını dudaklarıma bastırdı ve dilim onunkilere değdiğinde mutlu bir şekilde iç . "Seni öpmeyi seviyorum."

"Seviyorum" - kelime oradaydı, ama cümleyi tamamlayamadım.
- "Seni de öpüyorum."

"Ayrıca utangaç ve bakire olmanı ve popo stuyu sevmemeni de seviyorum" diye şaka yaptı. "Ve yaptığım her şeyi yemeni de."

Darla votka ve çamurdan bir kokteyl hazırlasa yine de bu kadına minnettarlığımı göstermek için yudumlardım. "Başka ne var?"

Eşimin benim hakkımda sevdiği küçük şeyleri duyma ihtiyacı galip geldi ve kendimi ilk kez aşık olan bir genç gibi hissettim. Korkunç, alçakgönüllü ve hepsi bir arada harikaydı.

Yüzündeki alaycı ifade şeytani bir şeye dönüştü. Bir kaşımı kaldırdım.

"" -Darla bir kötü adam gibi kıkırdadı- "Şakaklarının yanındaki beyaz saç serpintisine bayıldım. Tanrım, yaşlı erkekler çok seksi-"

"Son kez söylüyorum, benim hiç beyaz saçım yok-"

Yakınlardaki bir köpek havladı ve Darla şaşkınlıkla ciyakladı, tüm gücüyle göğsümü itti. Tek bir hareket bizi geriye doğru savurdu ve bir dizi çılgılık ve küfürle çeşmeye düştük.

"Aman Tanrım, Zeno!"

Su etrafımıza sıçradı ve üç parçalı takım elbisemin her dikişini ıslattı. "Darla," diye homurdandım, yüzümü sildim ve kafatasıma yapışan saçlarımı geriye ittim.

"Oops. Özür dilerim." Karım neşeyle güldü, ıslak saç tellerini omuzlarının arkasına savurdu. e pembe elbisesinin tüllü kumaşı

kıvrımları ve ezilmiş over yaprakları tenini süslüyordu.

Binlerce kelimeye bedel bir resim gibiydi.

Hayata gelmiş bir tablo.

Bahar tanrıçam.

Ben bileğinden tutup kendime çekmeden önce Darla alaycı bir şekilde bana doğru biraz daha su sıçrattı.

"Henüz beyazlamadım." Başımda gür siyah saçlarım vardı. "Gümüş bir tilki olmama daha yıllar var."

"Şaka yapıyorum, Zed." Onu öptüğümde kıkırdamaya başladı. Tadı güneş ışığı, güller ve benimki gibiydi. "Seni kızdırmayı seviyorum."

Onu kollarımın arasına alarak çeşmede ayağa kalktım ve o da benim inatçı kucağımda eridi. Ellerim bir heykeltıraşın başyapıtını takdir etmesi gibi vücudunda gezinirken o da ruhumu okşayan gözlerini bana dikti.

Yanağındaki bir yaprağı fırçaladım.

" değil, mon trésor," diye fısıldadım dudaklarına. "Beni kızdırmana ben de bayılıyorum."

Tüm evrenim bu kadınla başladı ve bitti.

CHAPTER 32

Yeraltı Dünyası Tanrısı

Darla

Zeno bu gece beni yatında bir randevuya çıkaracaktı.

Paraya alışmıştım ama her gün kocamın milyarder statüsünü hatırlıyor ve gerçekten ne kadar çok servete sahip olduğunu görünce şaşkına dönüyordum. Geçenlerde bir düzine nadir arabanın bulunduğu yeraltı garajına rastladım. Kulüpleri ve restoranları taş gibi . Hatta iki gece önce muhteşem çatı katını ziyaret etme şansım bile oldu, altımızdaki hareketli şehri izlerken beni tavandan tabana pencerelere karşı becerdi. Montardor, Zeno'nun satranç tahtasıydı ve şah, taşlarını stratejik bir şekilde konumlandırarak gelecek yıllar boyunca saltanatını garantilemişti.

Kocam düşündüğümde çok daha zekiydi. Rakamlarla arası iyiydi ve eleştirel düşünme yeteneğine sahipti, dünyanın dört bir yanına dağılmış çeşitli sektörlerde kişisel yatırımları vardı. Zeno'nun mirası, kendi başına biriktirdiklerinin yanında devede kulak kalırdı. Hırsı olağanüstüydü ve her gün kendimi ondan güç ve ilham alırken buluyordum.

Saat altıya çeyrek kala, son bir kez nalıma baktım.

Benden önceki kadın cesurdu.

Göz kalemim keskin ve kanatlıydı, rujum kırmızıydı ve siyah saçlarım sırtımın alt kısmında dümdüz duruyordu.

Kocamın bana dört aylık yıldönümümüz için hediye olarak aldığı üç katlı elmas ve yakut kolyeyi sergilemek için derin dalma yakalı kısa bir elbise giydim. Kollarımın etrafına kürk bir şal sarılmıştı ve ben de şeffaf çoraplarla bir çift altı inçlik stiletto giymiştim. Her şey siyah

mon amour'un favori tonuna uyması için.

Yirmi yedi yıl sonra nihayet kendimi tenimde yüzde yüz rahat hissediyordum. Rahatlık yavaş bir yolculuktu ve buraya gelene kadar attığım her adıma değer verdim. İstedığimi yapmak yerine başkalarının fikirleri için endişelenerek çok uzun yıllar geçirdim.

Kazandıklarımı kutlamak yerine kaybettiklerimi sayarak çok uzun yıllar geçirdim.

Ya şimdi?

Şimdi kadınla gurur duyuyordum. Darla Ivy Hill De la Croix.

Gülümsemem güçlenerek dikildi.

Yatak odamızdan çıktım ve Zeno'nun özel bir yatırımcıyla son dakika iş anlaşması yaptığı ofisine doğru aceleyle ilerledim. Kapı aralıktı, ben de kapıyı açtım ve sanki oranın sahibiymişim gibi içeri girdim.

O, kendisinin doğrudan bir yansımasıydı.

Metalik vurgularla karanlık ve karamsar... Buradadüşük ses seviyesinde saksafon notaları içeren bir parça çalan eski bir plak çalar vardı ve havanın şehvetli ve yaramaz bir şeyle dolmasına neden oluyordu.

Üst sınıf bir mafya babası gibi görünen Zeno, kadife döşemeli bir kanepeye oturmuş, telefonu kulağında ve sağ ayak bileği sol dizinin üzerinde dengede duruyordu. Gıcır gıcır siyah takım elbisesi kaslı vücudunun üzerine dökülmüştü ve kravatının üzerine benim ince altın iğnem takılmıştı.

Kendimi asla sahiplenici bir kadın olarak görmedim, ama çıldırırdım ve

Bu adam için

savaş. O

benimdi.

Tamamen

benim.

Zeno kahverengi derinliklerinde erimiş bir bakışla ona yaklaşmamı izledi.

"Merhaba." Dudaklarını öpmek için eğildim ve rujumun bir kısmını üzerine sürdüm. "Neredeyse hazır mısınız?"

Hattın diğer ucunda bir adamın sohbet ettiğini duyabiliyordum.

Zeno sesini kıstı, telefonunu kolçağın üzerine koydu ve benim

beni bacaklarının açık V kısmına doğru çekti. "Erkek avcısı gibi görünüyorsun, mon ange."

"Yemekle ilgilendiğim tek bir adam var." Başparmağımı, beni bir vahşi gibi becerirken ısırmaya bayıldığım sakallı çenesinin üzerinde gezdirdim.

"Yatı atlayalım. Seni burada besleyeceğim." Zeno elbisemin eteğini yukarı itip kasıksız külotumu bulduğunda inledi. "Lanet olsun. Oyun oynamaya gelmedin, karıcığım."

Arsız bir göz kırpışla elini kenara ittim ve elbisemi tekrar yerine yerleştirdim. "Hazırlanmak için bir saat harcadım. Beni tekne gezintisine çıkarıyorsun, Zeno."

Kucağına düşene kadar beni belimden tutup çekti. "Seni burada gez." Kalçalarını göbeğime doğru sürerek ifadesini noktaladı. "Doğru. Sikeyim. Buraya."

"Hayır. Ben açım, Zeno. Yat. Akşam yemeği. Seks." Yanına oturmak için süründüm. "Bana söz vermiştin."

"Peki," dedi kısık bir ses tonuyla ve sesini açtıktan sonra telefonunu aldı. "Affedersin Frank. Son söylediğin şey neydi? Tam olarak anlayamadım."

Kendimi onun yanına yapıştırdım, ayaklarım kalçalarımın altında kıvrıldı. Onunla oyun oynamak için duyduğum mantıksız ihtiyaç beni bir elimi gövdesine doğru kaydırmaya itti. Kravatını çekiştirirken boş kulağına fısıldadım: "Frank'i kapat. Ona, beslenmesi ve klas bir eskort gibi sikilmesi gereken muhtaç bir karın olduğunu söyle."

Zeno'nun burun delikleri açıldı nefes alış verişini duyulabilir hale geldi.

Konuşmasına devam ederek ve bana tek bir bakış bile atmayarak gibi davrandı.

Zeno ile yaşamak cehennemi tarafımı ortaya çıkarmıştı. Fransız uçlarım pantolonunun fermuarını sıyırıp şişkinliğini hissedene kadar kravatından iki parmak aşağı indim. "Ona beni bir sürtük gibi becermekten ne kadar zevk aldığını söyle." Kulağının kabuğunu yaladım. "O kalın sikinin her santimini soktuğunda ne kadar çılgılık attığımı söyle ona." Gülümseyerek kulak memesini ısırdım. "Ona hoşça kal de, böylece beni gezintiye çıkarabilir ve kötü şeyler yapabilirsin."

bedenim, Zeno."

Zeno çenemi tutup sıkarken, Frank onun kulağına konuşmaya devam etti. Gözleri şiddetle yanıyordu. "Uslu dur, seni lanet velet." Yüzümü bir kenara atıp beni başından savdı. "Şu anda bir toplantının ortasındayım."

Onun kabalığundan gülünç bir şekilde tahrik olmuşum.

Yenilgiye uğramak istemediğimden, altın tokamı bir velet gibi kravatından söktüm ve kanepenin arkasına, yerine yakın bir yere attım.

İntikam olarak Zeno öyle bir şaplak attı ki .

Oda çok sessizleşti. Frank bile sonunda .

Zeno'ya her şeyin olup olmadığını sorduğunu duydum.

"Her şey yolunda Frank. Kedim az önce beni tırmalıyordu," dedi Zeno kuru bir eğlenceyle. "Genel olarak iyi huyludur ama bu gece ona ne oldu bilmiyorum. Kendini... alıngan hissediyor."

Onun şakaları da en az benimkiler kadar kötüydü.

"Bana bir kez daha kedi de," diye kestirip attım. "Ve sana söz veriyorum, bu gece hiç kedi almayacaksın."

Frank konuşmaya devam etti. Zeno çenemi kavradı ve büzülmüş ağzıyla bana bir öpücük gönderdi, bunu yaparken de çok şık görünüyordu. Bu kadar çekici ve şakacı olmasından nefret ediyordum. Bu ona kızmayı daha da zorlaştırıyordu.

Gözlerim beni eğlendirecek bir şeyler bulmak için etrafta dolaşırken sağındaki sehpanın üzerinde üzüm dolu bir kâse gördüm. Karnım guruldamaya başladı. Meyveye ulaşmak için Zeno'nun üzerinde dört ayak üzerinde sürünmeye başladım.

Elini saçlarıma dolayarak beni geri çekti. "Ah, Zeno!"

Kendini sessize aldı, Frank hoparlörden konuşurken telefonu bir kenara fırlattı ve beni tekrar kucağına aldı. Başımın arkası kalçalarının beşiğine inene ve kıvranan bedenim kanepenin uzunluğu boyunca uzanana kadar sadece onu kıskırtmak için mücadele ettim. Zeno siyah kravatını çıkarıp bileklerimi birbirine bağlamak için kullanırken ben de olduğum yerden ona bakıyordum. "Neden birkaç dakika uslu durmuyorsun?"

"Çünkü gitmek istiyorum ve bu sözde Frank telefonu kapatmıyor!"

Sırıttı ve ağzımı öpmek için belinden eğildi. "Sabır, Darla.

Bana İtalya'da bir üzüm bağı
satıyor." "Neden?"

Kolunu ensemin altına, diğerini de belime koydu ve artık sakinleştiğim için bana sarıldı. "Şarabı seviyorsun ve İtalya'yı ziyaret etmek istediğinden bahsetmiştin," diye mırıldandı. "Doğum günün için seni oraya götüreceğimi düşündüm... ve geç bir balayı gezisi."

beni nutkum tutuldu.

"Neden bu kadar sessizsin?" Başparmağıyla kaşımı, şakağımı ve kulağımın arkasını okşadı ve şefkatli hareketiyle soğukkanlılığımın son kalıntılarını da yok etti.

düğümlendi. ", Zeno."

Kocam beni müzedeki paha biçilmez bir esere bakar gibi inceledi, lobumdaki elmas gözyaşı damlası küpeyi ovaladı. "Bunu yapmak istedim. Seviyorum... Sana ne zaman bir şey hediye etsem gülümsemeni ve gözlerinin ışıldamasını seviyorum."

Kalbim, organımı demir kapılar aşk denen çağrışimsal duyguyla açılana kadar kabardı. Varlığımın omphalos'unu zengin, opalesan bir gökyüzü gibi aydınlattı ve damağımı vişneli martini kokusuyla doldurdu. Derinin tenime değdiği ilk anki çatırtıya ve göğüslerimin arasındaki ılık mum benzeyen bir coşku gibi damarlarımda dolaştı. Aşk saç diplerimden kıvrılmış ayak parmaklarıma kadar dalga dalga yayıldı ve ben kendimi suyun üzerinde yürüyormuş gibi hissettim.

Kan bağımı mengene gibi kavrayan lanet eriyip kül oldu ve kaderinde asla aşkı bulamamak olan kız onu buldu.

Kocam ve ruhumun diğer yarısı olan Zeno Gianni De la Croix'ya aşık oldum.

"Teşekkür ," diye fısıldadım düzensiz bir sesle. Bağlı ellerim çenesinin üzerinde dolaşıyordu. "Her zaman beni düşündüğün için. Seviyorum... Beni her zaman ilk sıraya koymanı seviyorum."

"Seni her zaman ilk sıraya koyacağım, çünkü sen benim hayatımdaki en önemli şeysin Darla."

Sözleri içimi ılık bir balla kapladı. Onun ilk önceliği bendim.

Bir gün bu adamın benim için yaptığı her güzel şeyi geri ödeyecektim. Hayatım üzerine yemin ettim.

Zeno aramasına geri döndü ve her ayrıntıyı hafızaya kaydediyormuş gibi birbirimizi izledik. Yatakta uzanırken ve birbirimizin vücudunda görünmez çizgiler çizerken bunu sık sık yapardık.

e Kocamı ilk gördüğümde bir tanrıyı andırıyordu.

Beni çalıp yeraltı dünyasına sürükleyen kendi Hades'im. İki akraba ruh için yalnız bir krallık. Hüküm süreceğimiz ve gelecek mevsimler için yaşam yaratacağımız bir yer.

Aylar önce diğer tarafta beni bekleyen şeyin bu olduğunu bilseydim, ilk gece onun elini tutar ve beni alıp götürmesi için yalvarırdım.

Kocam kasenin içine uzanıp bir dizi üzüm aldı ve bir barış gibi üstümden sarkıttı. Salkımdan soğuk, sulu bir meyve dudaklarımın üzerinden süzüldü. Kabuğunu ısırdım, ekşilik ve tatlılık tat tomurcuklarımın üzerinde patladı.

Zeno uzun saçlarımı taradı ve mütevazı bir hizmetkârın tembel bir tanrıçaya yaptığı gibi beni besledi, ağzıma her üzüm aldığımda çenemin çıkışını kendi sapkın sırtışıyla izledi.

Kocanızın kucağında uzanmanın, arka planda çalan zamansız müziğin, ortamı ısıtan nostaljik ışıltının erotik bir yanı vardı, o ise açlığını yatıştırır ve size tüm dualarının cevabı sizmişsiniz gibi bakardı.

Dövmeli eli gizlice aşağı inip derin dekolteli yakamı kenara çekince daha da doyumsuz oldum, böylece iki göğsüm de serbest kaldı. Bir üzümü emdim ve kör parmakları meme uçlarımı sıktığında inledim.

"İyi bir kız gibi her lokmayı bitir." Mememi sıktı. "Seni ne kadar sert çalıştıracam için enerjiye ihtiyacın olacak."

"Zeno."

"Dinliyorum, bebeğim. Dis-moi ce que tu veux." Göğüslerime masaj yaptı, ağır kürelerin ağırlığını ellerinde hissediyordu. "Dimmi quello che vuoi. Böylece sana verebilirim."

Sesindeki boğukluk kutsal su gibi tenimi buğulandırdı. Beni kutsallaştıracak hiçbir şey yoktu. Karanlık tarafın tek bir tadına baktım ve din değiştirdim. Onun meleği olabilirdim ama tamamen bozulmuştum. Hasta ve sapkın. Tıpkı onun gibi.

"Je te veux." Kelepçeli ellerim aşağıya sarkarak elbisemi belime kadar itti ve onun açgözlü bakışları için altımdaki her şeyi ortaya çıkardı. "İçi."

Seni istiyorum. Burada. İçimde.

Çıplak amımın görüntüsü karşısında hiç espri yapmadan sııttı. "Toplantımdan sonra, Bayan De la Croix."

Eğer bu da onun derslerinden biriye, kalacaktım.

Yine de, o iş ortağıyla konuşurken, sanki çözülmem dakikalar kalmamış gibi bana uzattığı her üzümü yedim. Dün gece beni dizlerimin üzerine çöktürdü ve tahtına uzanarak sikini memelerimle yastıklamamı ve ona oral seks yapmamı istedi. Eğer çenesindeki tik bir şey ifade ediyorsa, kocam o şehvetli buluşmanın her anını hatırlıyordu.

Bana bu kadar takıntılı olmasını seviyordum. "Lütfen," diye yalvardım ona.

Zeno uyluğumdaki kılıfta duran bıçağı aldı ve elbisemi ortadan ikiye bölerek, işlenmiş tenimi incelemesi için ortaya çıkardı. Bağlı ellerimi aşağı indirerek sessizce kendimle oynamamı emretti.

Kocamın en sevdiği tatlıyla yapış yapış olmuş kadınlığımın kıvrımlarına masaj yapan parmaklarımdan hiçbir itiraz kaçmadı. Tatması için ağzına götürdüm, beni beslediği gibi onu da besledim. O kadar açgözlüydü ki, daha fazlası için daldı ve amıma iki parmak soktu. Zeno beni bacaklarım titreyene, karnım aşağıya inene, göğüslerim titreyene ve topuklarım kanepenin kumaşını çizene kadar becerdi.

"Oh, Tanrım. Oh, Tanrım. Oh, Tanrım."

Frank duymasın diye eliyle ağzımı kapattı.

Zeno beni bir vahşı gibi sinirlendirdikçe, yerimi bulup boşalınca kadar sinirlendirdikçe, ılığım mziğın kreşendosuyla aynı anda yankılandıkça sesim daha da yükseldi.

Orgazmımın artçı şoklarını atlattım ve Zeno parmaklarını geri çekerek iyi yapılmış bir iş gibi amımı tokatladı. Frank'e iş yaptığı için teşekkür edişini yarı gelişigüzel dinledim.

Arama sona erdi.

Islak parmaklarını ağızıma soktu. "Pisliğini temizle."

Kendini beğenmiş bir sırıtışla o boğazıma kadar sokarken yaladım ve boğuldum. "Aferin kızıma."

Bana cam gibi davranmamasını sevdim.

Parmaklarını çıkarıp boynumdan aşağı sildi, sonra da sağ ve sol göğüslerime art arda vurdu. Ben sızlandım ve o da el izinin saten bir parıltıyla açmasını izledi.

"Sana ihtiyacım var," fısıldadım. "Lütfen, artık dayanamıyorum."

yalvarışımınla birlikte vites değıştirdi ve kocamın dizginleri koptu.

Ağızından kaba bir ses yuvarlandı. Kemerinin tokasını çekerek açtı ve pantolonunun düğmelerini çözdü, böylece dolgun boyu siyah külotunun bağlarından kurtuldu. Öfkeli ve şişmiş bir halde ağızıma bir, iki, üç kez vurdu, inci gibi özü parlak bir parlaticının son katı gibi kırmızı dudaklarımın üzerine damladı. "Succhiarlo, bebeğim. Sikimi o pis ağıza al."

Tanrım, bu adamı sevdim.

Onu almak için yüzümü çevirdim. Dilim ucunu yaladı ve çarpıcı aletinin alt tarafında gezindi. Küfretti ve çılgınca nidalarla gömleğinin düğmelerini çözdü.

Çenem gevşedi ve yanaklarım çukurlaştı, onu daha derine, daha hızlı alırken başım sallanıyordu. Kocamı ağızımla tam da onun sevdiği şekilde becerme sanatında ustalaşmıştım.

Zeno takım elbisesinin ceketini ve gömleğini yırtıp yere attı.

Yırtık elbisemle birlikte. Elleri saçlarımda dolaştı ve yüz ifadesi bir halde nefes nefese kaldı. Kalçalarını oynattı ve kendini boğazımdan aşağıya daha da soktu.

Ta ki onu bütün olarak yutmak zorunda kalana kadar.

İnledim, dudaklarım kalınlığının etrafında gerildi, ona nazlı nazlı göz kırptım.

Bağlı ellerim taşaklarıyla oynarken, hiç acımadan birkaç saniye boyunca yüzümü sikti. "Siktir, senin ağzın gibisi yok. Mi fai impazzire." Gırtlaktan inledi. "Kocanın döllerini bu güzel yüzüne sürmek hoşuna gidiyor mu bebeğim?"

"İstiyorum," diye nefes nefese kaldım, saçlarımı okşayıp bir patırtıyla ağzımdan çıktığında. "Ama şu anda içimde sana ihtiyacım var, aşkım. Kendini tutma. istiyorum."

"Bu gece sen yıldızları seyrederken seni yavaşça becermek istedim ama bu olmayacak, değil mi?" diye hırladı, boğazımı yakaladı ve beni dik bir pozisyona çekti. Ateşli, hayvani bir öpücükle ağzımı dilledi. "Çok sabırsızsın, çok azgınsın. Yirmi dakika bile bekleyemedin." Beni pervasızca kanepenin üzerine fırlattı, sanki onun zevki için oyuncak bir bebekmişim gibi, pantolonunu ve ayakkabılarını çıkararak ayağa kalktı. "Bu yüzden seni sertçe ve hak ettiğin şekilde becereceğim."

Canımı yak. Beni küçük düşür. Mahvet beni. "Sadece daha fazlası için sana sürünerek geleceğim." "Geleceğini biliyorum," diye mırıldandı, ıslak sikine

birkaç vuruş yaparken üzerimde yükseliyordu. "Kontrolünü kaybetmeye bayılıyorsun ve ben de senin görmeye bayılıyorum.

Geldiğinde efendinin adını söylemeyi unutma Darla."

Zeno Gianni De la Croix, dünyanın önünde yok edilemez, kendi halinde bir Tanrı, ama benim ellerimde sadece bir ölümlü. Yüzü tek başına yüzlerce şiire layıktı, bir Michelangelo gibi mükemmel bir şekilde yontulmuştu ve vücudu bir sanatçının rüyasıydı. O sizi vahşice döverken dişlerinizi esh'ine batırmak istemenize neden olan türden şişkin kaslarla parçalanmıştı. Solmuş yara izleri ve vücuduna sıçramış mürekkeple, mükemmel bir kırmızı sarılmış tehlikeydi.

Şakacılıkla dikilmiş her sırtışı, yücelikle yankılanan her hırıltılı kelimeyi ve bağıllıkla bağlanmış her öpücüğü sevdim. Zeno edinilmiş bir tattı ve damağımda belirgin bir tat gibi oturuyordu.

Philter, bir gurme gibi bütün olarak tüketeyeğim bir afrodizyak.

O sadece benim için yaratıldı.

" doğum günü hediyem için teşekkür ederim, Zeno."

Yırtıcı bir hayvan gibi bana doğru ilerledi. "Lisedeyken amigo olduğumu duydum. Bana ne kadar minnettar olduğumu bu sik için yarılıp açılarak göster."

Cilveli bir şekilde göz kırparak arkama yaslandım ve kalçalarımı bir akrobat gibi açtım. Çoraplı bacaklarım kanepenin uzunluğuna yayıldı ve ince topuklu ayakkabılarım kadife döşemeyi deldi. Küçük yapay elmaslarla süslü siyah saten kasıksız külotum ona ıslak amımın mükemmel görüntüsünü veriyordu. "Böyle mi?"

Zeno tapınmaya hazır bir adam gibi dizlerinin üzerine çöktü. Hipnotize olmuş bir halde öne doğru çekildi ve amıma tükürüp şaplak önce iç bacaklarımın üzerine ağzı açık öpücükler serpiştirdi. "Aynen ." Ağzı çaresiz bir açlıkla beni ayırdı. "Ben bu amcığı yerken gözlerini benden ayırma."

"Zeno!" Klitorisimi emdiğinde nefesim kesildi, en tatlı meyvelermiş gibi inledim.

Beni pis, kaba seslerle yerken sert nefesleri ıslak esh'imi ısıttı. Zeno'nun dili dar deliğime kadar girdi ve öfkeyle yaladı. Bağlı ellerim saçlarında düğümlendi ve daha fazlası için kalçalarımı salladım, amımı ağzının üzerine sürdüm, onu özümle boyadım. "Evet, evet, evet."

Dilini üç parmakla değiştirdi ve kutsal kasemi bulup beni becerdi. "Şu kaygan amcığın dilimi nasıl bak." Dili klitorisime saldırdı ve uğursuz bir parıltıyla bana bakarken kibirli gülümsemesini gördüm. "Çok açgözlü. Çok ateşli. hoşlanıyor, değil mi, güzelim?" alaycı bir şekilde söylendi. ", dilimle, sikimle... dölleriyle. Bu amcığı her damlasıyla boşaltmamı ve yaptığım pislikle oynamanı sağlamamı seviyorsun."

Oh, Tanrım. Ben hiç.

Bir orgazm daha içimde sarsıldı ve sırtımı kamburlaştırarak feryat ettim. "Zeno!"

"Yüzümün her yerine gel," diye inledi. "Tanrı beni korusun, mon trésor."

Kocamın dili ıslaklığımın her son damlasını süt ve bal gibi topladı. Sanki sadece onun zevki için nadir, kutsal bir ikrammışım gibi.

Nefes nefese kalmıştım, bulutların üzerindeydim.

Zeno vücuduma manevra yaptırdı, ben sırtüstü yatarken o da kanepeye, yayılmış arasına tırmandı. Öfkeli bir şehvetin resmi olarak, göğüslerini belimin üzerine yaydı ve beni aşağı sürükleyerek sikini doğrudan hassas amıma gömdü.

Yüksek sesle bağırdım.

Zeno başını arkaya attı ve cennetteymiş gibi gözlerini kapatarak inledi. "Siktirkk."

"Çok doluyum." Titreyerek içimi çektim ve içime saplanmış küfürlü sikime baktım.

"Sen benim için yaratılmışsın." Zeno topuklu ayağımı kavradı ve bileğimi saygıyla öperek sikini daha da derine soktu. Hıçkırarak ağladım, zevk rahmimi sıkıyordu. Bacaklarımı omuzlarına attı ve eli boğazıma dolanarak aşağı doğru indi. "Kâğıt üzerindeki bu vakıf fonu amcığına sahip olmak için milyonlar ödedim, mon ange. Sen benimsin. Toujours. Sonsuza kadar. Sempre."

Otoriter sözlerdi.

Gözlerindeki bölgesel parıltıydı.

Bu, kaslı vücudunun hatlarına çizilmiş hayvani bir manyetizmaydı.

Sesimde hafif bir aksaklıkla yeminimi fısıldadım, "Gitmene asla izin vermeyeceğim."

Yüz ifadesi çöktü ve alnını benimkine bastırdı. "Beni bırakmanı istemiyorum."

Onu bu kadar sevip de bu sevgiye karşılık bulamamayı hayal bile edemezdim.

Beni yok ederdi. O da

aynı şeyi hissetmek

zorundaydı. Sadece

hissetmek zorundaydı.

"Boşanma kağıtlarını da imzalamayacağım."

"Onları ling etmiyorum, Darla."

"Kulağa hoş geliyor," diye ürpererek sustum.

"Kulağa hoş geliyor," diye karşılık verdi ve yanağımı okşadı.

Yumuşak bir öpücükle anlaşmayı mühürledik. Aidiyet ve sevgi havada bir coşku bulutu gibi dönüyordu. Zeno dudaklarımı ısırırken yavaşça içime doğru sallandı.

Kocam bana bakarken, gözleri bana sözlerinin anlatamadığını anlattı.

Başından beri tüm kurallarımız ve oyunlarımızla kendimize yalan söylüyorduk. Kaçınılmaz olandan kaçınmaya çalışıyorduk ama yine de oldu.

Birbirimize aşık olduk.

Her itişte, hassasiyet buharlaştı ve kocamla benim sevindiğimiz karanlığa yol verdi. İçimi o kadar acımasızca yumrukladı ki, bir daha asla eskisi gibi olamayacağımı biliyordum.

Zeno öpücükleriyle seslerimi hapsediyor, ben altında kıvranırken sert itişleriyle aynı anda klitorisimi okşuyordu. Her inleyişimde, kendimden geçiren sarhoş edici sözler mırıldanıyordu.

"Tadına baktın mı bebeğim?" Ağzıma sokup çıkarıyordu. "Bu, kocasının ağzına dolandığını bilen bir kadının ."

Gözlerim kafatasımın içine yuvarlandı. Mürekkepli göğsünde çivi izleri vardı. Beni damgaladığı gibi onu da damgalamıştı. Hatıralarımı sonsuza dek ruhuna kazımişti. "Çok iyi hissediyorsun-ahhhh."

Zeno, "Sıkı küçük orospu çocuğu," diye hışırdadı, boğazımı yıldızları görmeme neden olacak şekilde sıkarak. "Bu amcığı yirmi yedi yıl boyunca kilitli tuttun, benim gibi erkeklerin tadına bakma fırsatı için adam öldüreceğini biliyordun." Dişleri kulak mememi sıyırdı. "Bekaret kemeri bile seni bu sik için parçalamamı engelleyemezdi."

Maskara damarlı gözyaşlarım yanaklarımın yamaçlarından aşağı aktı. Bağlı ellerim onun damarlı ön kolunu kavradı. "Aman Tanrım!"

Sırıttı, kesilmiş her kası terden parlıyordu. Karın kasları kalın aletini amıma sokarken heyecanlandı. "Ma petite salope. Sen çok

Bacakların havadayken çok seksisin. Vücudunda elmaslar. Seni hayatta tutan tek şey benim kirli sikişimmiş gibi çığlık atıyorsun." rust. rust. rust. "Seni öyle bir becereceğim ki, kimse döllerimin aktığını görmesin diye yemek sırasında bacak bacak üstüne atmak zorunda kalacaksın." rust. rust. rust. "Principal Hill'in küçük bir fahişe gibi çiğ çiğ sikilmekten hoşlandığını bilseler insanlar ne düşünürdü bir düşünsene." Alt dudagımı ısırды ve artırdı. " değil mi? İğrenç seviyorsun, bebeğim." pas. "Yani." pas. "Sikişmek." rust. "İğrenç."

Sözcükler, vücutlarımızın birbirine çarpması ve kocamın bana bakışı -yarı insan, yarı hayvan. Hepsi birbirine karıştı ve üçüncü tetikledi.

Çığlık attım, ona sıkıca sarıldım, kocamın adı dudaklarımdayken boşaldım.

Zeno atılmış bıçağı aldı ve bileklerimi düğümleyen bağı kesti.

Titreyerek, orgazm olarak ve nefesimi tutmaya çalışarak pozisyon değiştirdi, böylece ben kucağına oturdum, o hala içimde çelik gibi sertti. Parmaklarım saçlarının terli tellerine gömüldü ve minnettarlık ve sevgiyle dolu bir öpücük için ağzımı onunkine yapıştırdım.

Zeno çenemi tuttu ve sıktı. "Ağzıma tükür, Darla."

öyle. Lanet olsun. Adamım.

O benim sonum olacaktı.

Parmaklarımla ağzını açtım ve tükürüğümü akıttım. Mırıldandı ve iki eliyle kışımı tokatladı. "Gel de arabanı al, karıcığım."

Ucu amımı zar zor okşayana kadar yükseldim. Kendimi cesur hissederek fısıldadım, "Bu size pahalıya mal olacak, Efendim."

Oynamak istediğim yeni oyunu anlayan Zeno'nun çenesi gerildi.

Bakışlarını benimkilerden ayırmadan sağ tarafa uzanıp atılmış cüzdanını aldı. Kalın bir tomar para çıkardığında nabzım heyecanla attı. Net 100'lerden başka bir şey yok. Fantezi karşısında tüylerim diken diken oldu.

-Seksi suç lordu kocamın karısıyla kirli bir sikiş için birkaç bin doları hevesle bıraktığını düşününce.

"adın yazan on bin dolarım var." Sesi kaba bir komut gibiydi

Paraları savurup vücudumda gezdirirken titrememe neden oldu. "O ateşli amcığın sikime hizmet ettiği her dakika için yüz dolar. Kulağa nasıl geliyor, mon trésor?"

Sanki ölüp cennete gitmişim gibi.

"Anlaştık." kaslı omuzlarının üzerinde şekillendi ve kulağına mırıldandım, "Adil bir uyarı, eğer beni söz verdiğimiz süreden daha uzun süre becerirsen ücreti artıracam."

"Merak etmeyin. Ceplerim derindir." Zeno 100 dolarlık banknotları kasıksız tangamın askılarının altına sıkıştırdı. Kalçalarım beklentiyle dalgalandı. "Şimdi sikimi al ve aç amcığının içine sok." Kıçıma iki şaplak indirdi. "Bana paramın karşılığını verirken kucagımda ortalığı dağıttığını görmek istiyorum bebeğim."

Şehvetten sarhoş olmuştum, ihtiyaç içimi kavuruyordu ve beni tatmin edebilecek tek şey oydu. Omuzlarını kaldıraç olarak kullandım ve kendimi santim santim onun kalınlığına indirdim.

Hep birlikte inilti çıkardık.

Fantezinin büyüüne kapılarak onu pahalı bir eskort gibi çalıştırdım, bakışlarım onu anın içinde zincirledi. Zeno'nun çaresiz elleri vücudumun her yerinde dolaşıyordu. Uzun saçlarımın tellerini yumrukluyordu. Teşvik etmek için kıçıma vuruyordu. Zıplayan göğüslerimi emiyordu. Onu yavaş ve erotik bir şekilde becerirken belimi .

e oda tutkumuzla daha da ısındı ve kalp atışlarım arka plandaki şehvetli müziğin seslerini yansıttı.

benim küçük hızlı öğrencim," diye mırıldandı Zeno, biz bu baştan çıkarıcı oyunun büyüüne kapılırken. "Banka hesabımdaki her kuruşa , değil mi?"

Mürekkepli teni baştan çıkarıcı bir şekilde parlıyordu ve ben de ip gibi boynunu kaplayan terleri yalıyordum. "Zamanın neredeyse doldu, chérie."

Daha bitmemişti ve ikimiz de bunu biliyorduk.

"Beni bir an boşaltsan iyi edersin." Meme uçlarımı yaladı, dişlerinin arasındaki boncuklu noktaları amcığı titreten bir homurtuyla çekiştirdi. "Aksi takdirde bütün geceyi yarağımın üzerinde dans ederek .

ve acıyor." Kıcımı kavrayarak, sarsıcı bir hamleyle beni aletinden aşağıya indirdi. "Ama sanırım senin için sorun olmazdı. Seni şımartmam seni çok azdırıyor, değil mi? Bütün paramı bu kupa karısının amını için harcadığımda."

"Evet!"

"Güzel, çünkü seni şımartmayı seviyorum." Kıcıma şaplak attı. "Beni böyle becermeye devam edersen bir sonraki hediyen özel bir ada olacak Darla."

Zeno ona gösteri yapmamı severdi, ben de öyle yaptım, başparmağını ağzıma aldım, bacaklarımı ayırdım, sanki benim kişisel striptiz direğimmiş gibi aletin üzerinde hareket ettim. Beni ağır gözlerle izliyor, parasının karşılığını alan memnun bir müşteri gibi inliyordu.

Kontrolü ele aldı ve yukarı doğru bir dizi hamle yaptı. Başımı geriye attım, sayıklıyordum ve boynumu ısırıklarla aşındırdı, beni çılgına çeviren övgü ve aşağılamayı mırıldandı. "Lanet olsun. Tekrar sıkılaştığını hissediyorum."

"Çok yaklaştım." Ona daha fazla çaresizlikle bindim, elim sol omzundaki siyah kuzgun dövmesini sıkarken diğer elimi klitorisimle oynamak için kullandım.

"Tadın üzüm gibi, şekerli günah gibi, en çılgın hayallerim gibi, küçük meleğim," diye itiraf etti Zeno, bedenlerimiz savaşırken dudaklarımız sevişiyordu. "Seni asla , Darla."

e fantezi bize ve damarlarımızda her zaman ateşi ateşleyen bu diğer dünya bağlantısına dönüştü. "Sen benimsin. Tamamen benimsin, Zed."

"Senin bebeğim. Hepsi senin."

Sert nefesler. Terli ten. İç içe geçmiş uzuvlar.

Aynı anda zirveye ulaştık, bir sihir patlaması gibi bir araya geldik. Kocamın bir iniltiyle içime boşalırken yüzünün dönüşmesinden daha sıcak bir şey olamazdı.

Terli boynuna doğru nefes nefese kaldım, o güçlü salınımdan sonra kendime geldim.

Gözlerim onun atılmış cüzdanına takıldı... ve orada benim resmimi sakladığını fark ettim.

Oh, Tanrım. Zeno gittiği her yere beni de götürüyor.

Kalbim yerinden gibi sıkıştı.

Yüzümü kaldırarak dudaklarımı kulağına götürdüm ve ona karşı hissettiklerimi tarif edebilecek üç kelimeyi .

Seni seviyorum.

Zeno durgunlaştı, hala karşılıklı orgazmımızın etkisindeydi. "Ne dedin sen?"

"Hiçbir şey." Yanağımı güçlü omzuna yasladım, dudaklarımda doymuş bir gülümseme kıvrıldı.

"Hayır, hayır, söyle bana." Saçlarımı kenara fırçaladı ve terli boynumu çılgınca bir kaliteyle öptü. "Tekrar söyle, lütfen."

Zeno'ya aşık olmak, güçlü bir yaz fırtınasındaki şimşek çakması ve gök gürültüsü gibi hızlı ve şiddetli bir şekilde gerçekleşti. Aşk kaosu ve çılgınlığın ortasında buldum ve bu şaşırtıcı, kötücül ve tamamen aşkın bir şeydi.

Bunu dünyaya değişmem.

"Başka bir mobilyayı mahvettiğimizi söyledim," diye yalan söyledim.

Bana bakmak için geri çekildi, darmadağın ve savunmasızdı. Öpücüklerle şişmiş ağzından tembel bir gülümseme yayıldı ve yanağımı okşadı. ", değil mi?"

"Yata bu halde gidemem. Berbat haldeyim." "Çok güzelsin Darla."

Gülümseyerek karşılık verdim ve en başından beri bana bağırdığı şeyi nihayet kabul ettim. "Biliyorum."

Zeno'nun yarı baygın gözleri bana gururla bakıyordu. "Aferin kızıma."

Başımı boynuna sıkıştırıp tepeme bir öpücük kondurduğunda cennetin bir yer olmadığını anladım.

Kocam yanımdayken bu bir ruh haliydi.

CHAPTER 3

3

Pierrot

Zeno

Aşık olmanın tam zamanlı bir iş olduğu ortaya çıktı.

Gece gündüz aklım karımın düşünceleriyle dolup taşıyordu. Gülüşü. Gülüşü. Yüzü. imparatorluğuma ayırmam gerekirken onu mutlu etmenin yollarını düşünerek geçiriyordum. Her akşam iş toplantılarımdan zaman ayırıp Darla'yla buluşmalarına ayırıyordum. Yeraltı kumarhanelerimi, özel kulüplerimi, restoranlarımı, yatımı gezdik. Bahsi kaybettikten sonra poker masasında karımla yaptığım vahşi, öfkeli seks gibisi yoktu. Kalçalarına dolanmış parçalanmış elbisesinin, adımı inleyen kırmızı dudaklarının ve çenemin altına dayadığı silahının görüntüsü içime işlemişti.

Ne yazık ki, ne kadar cazip olursa olsun, hayat sadece karımla randevular ve ateşli sevişme seanslarından ibaret olamazdı. , Cuma gecesi kendimi evime kilitledim ve yeni bir dizi silah tasarımı üzerinde çalıştım. New York'taki Donatelliler için yaklaşan bir sevkiyatım vardı ve operasyonu tamamlamak için ekiplerimizi koordine etmem gerekiyordu.

Tam Dante Donatelli'yi arayacaktım ki kapım üç kez çalındı.

"İçeri gel," diye .

Yves ve Ben huzursuz bir enerjiyle odaya daldılar ve masamın önündeki koltuklara yerleştiler.

Rollerin nasıl tersine döndüğü ironikti. Ben ve ben, ister De la Croix Inc ile ilgili olsun, isterse çevremizdeki sadakatten yoksun fareleri tartışmak için olsun, Yves o ce'ye iş konuşmak için giren kişilerdik.

Dizüstü bilgisayarımın kapağını kapattım. "Beyler, size nasıl yardımcı olabilirim?" "Ben'in paylaşacağı bazı haberler var."

"Oh?"

Benjamin takım elbisesinin cebinden telefonunu çıkardı, kilidini açtı ve bana doğru çevirdi. "Bazoli, Antoine Toussaint'i iki saat önce evine girerken yakalamış. Bana bir fotoğrafını gönderdi."

Telefonu elinden kaptım ve fotoğrafa baktım. Antoine'ın üzerinde bir eşofman ve beyzbol şapkası vardı. Evinin önünde durmuş, Audi'sinden bavullarını çıkarıyordu. Göz önündeydi, saklanma zahmetine bile girmemişti, bu da beni rahatsız ediyordu.

Son haftalarımı Darla'nın arkasından onu aramakla geçirdim ama başarılı olamadım. Uzun bir süre, kanunsuz eylemleri sırasında yakalanmamak için pis motellerde saklandığını düşündüm.

Şimdi buradaydı, uzun bir tatilden dönüyormuş gibi çocukluğunun geçtiği eve yerleşiyordu.

Sanki Pierrot olarak benimle aylarca alay etmemiş gibi.

Karşıma altın bir fırsat çıkmıştı ve ben de bunu değerlendirecektim. Sonunda, Antoine Toussaint'i yerin altı metre altına gömecektim.

Kendimi hayırsever hissettiğim için, mezarını enstest kız kardeşinin hemen yanına kazacağımdan emin olabilirsiniz.

"Ne yapmak istiyorsun?" Ben sordu.

"Onu öldürecek." Yves beni çok iyi tanıyordu.

Antoine'ın bir gün daha yaşamasına izin veremezdim. "Yakında Pierrot'ya sürpriz bir ziyaret yapacağım."

"Yalnız gitmiyorsun," dedi Ben inançla. "Ben de seninle geliyorum. Onu birlikte öldüreceğiz."

"Emin misin?"

"Biz bir takımız, Zed. Hatırladın mı?" Evet, biz bir takımdık.

Bakışlarım masamın üzerindeki satranç tahtasına kaydı. Ben'le aylar önce başladığımız terk edilmiş bir oyundu. Yeni üstlendiğim son birkaç ayda ailemi ne kadar ihmal ettiğimi hatırlatan bir hatırlatma. Bir kez bu

Antoine ile olan durum sona erdiğinde, onlara daha fazla zaman ayırmaya yemin ettim. "Oyunumuzu hiç bitiremedik, Ben."

Kardeşim bana yorgun bir gülümseme verdi. "Hayır, ."

Toussaints'lerin evine en son Violette ile olan ilişkiyi bitirmek için gitmiştim. Bir yıldan fazla bir süre sonra geri döndüm, ama bu sefer kardeşini bitirmek için.

e Toussaint'ların evi boşlukla örtülüydü. e Işıklar yanmıyordu ve görünürde hiçbir şey yoktu. e İçeride küf kokusu vardı ve mobilyalar gri örtülerle kaplanmıştı. Sanki Violette'in ölümünden bu yana kimse o eve adım atmamış gibi, hiçbir yaşam biçimi yoktu.

Ben ve ben Antoine'ın yatak odasına yerleştik, o da banyosunda duş alırken, üzerine çullanmak için bekleyen iki Azrail'den tamamen habersizdi.

Duş suyunun sesi, Ben'in Antoine'ın kolay ve orijinal olmayan bir şifreyle -Violette- korunan dizüstü bilgisayarını karıştırırken çıkardığı öfkeli tuş seslerinin yanında soluk bir pıtır gibi kalıyordu. Kız kardeşine duyduğu sevgi mide bulandırıcıydı, özellikle de platonik olmadığı için.

"Hepsi burada," diye tısladı Ben. "Geo rey'in Darla'nın çektiği tüm resimler, kişiselleştirilmiş satışlarla birlikte bir klasörde toplanmış."

Ben dizüstü bilgisayarı bana doğru
çevirdi. Tüm kanıtlar oradaydı.

Yatağın altındaki bavulunda bulduğum joker kartlarından bahsetmiyorum bile.

Dilimi dişlerimin üzerinde gezdirdim, parmaklarımı sıktım.
Duş açılırken kardeşimle birbirimize anlayışla baktık.

Antoine Toussaint banyosundan elinde bir havluyla çıktı.

beline dolamıştı. Yakında eski infazcım olacak adam epey kilo vermişti ve koyu renk saçları kaymaktaşı tenine bir hayalet cazibesi katıyordu.

Ben odanın uzak köşesinde görünmez olmuştu. Komodinin yanındaki sandalyeye oturdum, ayak bileğimi sol dizimin üzerine çaprazladım. De la Croix silahıma bir takılmıştı ve elim tetiğin üzerindeydi.

Damarlarımda kaynayan kana susamışlık tüm gücüyle harekete geçti. Antoine şifonyere doğru yürürken benim varlığımı fark etmedi.

Komodinin lambasını yaktım ve Antoine küfrederek arkasını döndü ve nihayet beni fark etti. Yüzündeki dehşet, şoka, inançsızlığa ve ardından saf öfkeye dönüştü.

"Bonsoir, Toussaint," diye karanlık bir şekilde kandırdım. "Uzun oldu."

Antoine köpekbalığı sırtışımı, bu tür işler için alışılmış siyah takım elbisemi ve dolu silahımı içti.

"Burada ne arıyorsun, De la Croix?" diye alay etti, çekmecesinden bir çift beyaz külot kaptı ve bir santimlik tevazu için onları giydi.

"Senyör De la Croix size."

Saklanmasına rağmen haberleri duymamış olması mümkün değildi.

Sessizliğini ve katılığını koruduğunda, "Bir patron çalışanlarını ziyarete gelemes mi?" diye patronluk tasladım.

"Ben baban için çalışıyordum. Senin için değil," diye tükürdü Antoine, hızlı bir kaçış planlıyormuş gibi bakışlarını odanın içinde gezdirerek. Kapıyı açmaya çalışsa vururdum. Eğer pencereye doğru gitmeye kalkarsa, onu kareli perdelerle boğacaktım. Daha önce hiç yapmadığım bir şeydi ama her şey için ilk, değil mi?

"Ve ne kadar boktan bir ." Bileğimi dizimden indirdim ve öne doğru eğilip omuzlarımı yuvarladım. "Uzakta olduğun onca zaman içinde iş ahlakının geliştiğinden şüpheliyim. En azından benim standartlarıma uymuyor."

"Buraya re me mi geldin?"

ünümüzde birini 'yeniden' yaratmanın tek yolu onu öldürmektir.

Yani teknik olarak evet.

Orospu çocuğuna karşılık vermek için buradaydım.

"Odadaki fili tartışmak için buradayım." Komodinden bir fotoğraf çerçevesi aldım. İçinde Antoine ve Violette'in üç yıl önceki bir fotoğrafı vardı. "Neden düğünüme gelmedin, Toussaint?"

"Meşguldüm ama mutlu çifti gecikmiş olarak tebrik ederim."

Fotoğrafa baktım. Violette, Antoine'ın yanağını öpüyordu ve aile içi mutluluğun resmi gibi görünüyorlardı. Konuyu geçiştirmeyi bırakıp çerçeveyi yatağın üzerine fırlattım. "Violette ile ilgili konularla mı meşguldünüz?"

Neden burada olduğumuzu itiraf etmesini bekliyordum. Mavi gözlerinde öfke yanıyordu. "Onun gibi bir şey."

"Hayal edebiliyorum." Öldürmek için gittim. "Violette de beni meşgul ederdi."

Antoine'ın kontrolü hassas bir iplik gibi koptu. "Fils de pute!" diye havladı, bana doğru ilerleyerek. "Va te faire foutre!"

Onu omzundan vurdum.

Antoine acı içinde inledi ve kanlı omzunu tutarak sallandı.

"Eğlenceli gerçek: Kız kardeşin beni becerdi. Hem de defalarca," diye mırıldandım kalkarken. "Ve sana söyleyeyim, çok sıkıcı bir . Onu nasıl değerlendiriyorsun Pierrot?"

Bir savaş çılgılığıyla, vahşi bir köpek gibi ileri atıldı. Nafileydi.

Antoine'ın silahı yoktu, ama bunun hatırına bana vurmasına izin verdim.

Çeneme çengel attı ve başım yana savruldu.

Antoine'ı yakaladım ve neredeyse çıplak ellerimle boğazını eziyordum. Gözleri yuvalarından fırlamış bir oyuncak gibi çırpınıyor ve kollarımı pençeliyordu.

tükenişini görmek hoşuma gitti.

Çılgınca bir sırtış dudaklarımı büktü ve delilik sınırında bir sesle kıkırdadım.

Antoine'ı yatağın üzerine çektim ve Ben gölgelerin arasından çıktı. Ben hainin yüzüne sopamla defalarca vururken o da Antoine'ın kıpırdayan uzuvlarını dört köşeye bağladı.

Zihnim karım hakkında söylediği aşağılayıcı şeyi oynatarak öfkemi körükledi.

***Kırmızılar içinde iyi
görünüyor... Bir porno yıldızı gibi
mi sevişiyor?***

Diğer kadınlarla kıyaslanamayacak kadar özel olan neydi?

***Şimdiye kadar onun daracık götünü sikmiş, sikimle iyice
germiştim.***

***Sonra küçük bir orospu gibi ağlayana kadar arkadaşlarımdan tüm
deliklerine tecavüz etmesine izin verirdim. Belki Belediye Başkanı
Hill için videoya bile çekerdim.***

Ben yüzünü parçalarken Antoine kan kaybından boğuldu. "De la Croixes'a bağlılık yemini ettin." wack. "Sadakat." wack. "Bağlılık." wack. "Onur." wack. "Ama benim peşimden, karımın peşinden gittiğin anda yeminini bozdun." "İnsanların benim olana dokunmasından nefret ederim."

Gırtlaktan çıkan sözlerime iki dişinin dökülmesi eşlik etti. "Sen... sadakatten... onurdan," diye hırıldadı, gözyaşları akıyordu yüzünü. "Ama önce bana ait olan şeye, Violette'ime dokundun ve onu incittin."

Ve karşılığında Darla'mı incitmeye çalıştı.

Karıma doğru el kaldırmaya cüret eden herhangi bir bu dünyada zarar görmeden yürümesine asla izin verilmeyecekti.

Verdiği ceza yüzünden kıpkırmızı olmuş parmak eklemlerimi kırdım. "Violette haftada iki kez dizlerinin üzerine çöker ve yanaklarını ayırırdı, böylece onu sertçe becerebilirdim," diyerek ona doğru tükürdüm. "Ve bundan hoşlanırdı, Antoine." Saçlarından tuttum ve çektim. "O. Sikmek. Beğendi. Beğendi."

"Siktir git, Zeno!" diye kükredi, sanki kız kardeşini becerdiğim düşüncesi onu fiziksel olarak hasta etmişti.

Ben bana bir bıçak fırlattı ve aktif bir katılımcıdan ziyade izleyici olmaya geri döndü. Öldürme eylemlerimi bir bıçakla gerçekleştirmeyi tercih ettiğimi biliyordu.

Solo tarzı.

"Hayır, teşekkür ederim. Bir Toussaint kardeş benim için yeterliydi ve senin tarzında bir ilişkiden hoşlanmıyorum." Bıçağımın ucuyla meme ucunu daire içine aldım. "Montardor'a asla dönmemeliydin. bulup öldüreceğimi bilmeliydin, hain."

"Aylardır seni öldürmek istiyorum," diye Antoine. Tüm yüzü kan ve terden oluşan grotesk bir maskeye dönüşmüştü. "Beni tutan tek şey bu."

"Sen lanet olası bir korkaksın, Toussaint. Benimle bir erkek gibi yüzleşmek yerine, Armel'in cinayetinden dolayı beni hapse attırmaya çalışıyorsun," diye hırladım. "Kanunsuz haçlı seferlerine çıkıyor ve bana karımın fotoğraflarını alaycı mesajlarla gönderiyorsun."

Derisini yüzdüm ve tüyler ürpertici bir çığlık atarak neşemi daha da arttırdı. Onu tıpkı Şükran Günü'nde hindi keser gibi kestim. Sanat eserim bir meme ucundan diğerine yatay bir çizgi ve karnından aşağıya doğru dikey bir çizgiydi.

Çarpıcı bir kızıl haç.

Antoine acıdan çığlık atarak sözlerimi zar zor algıladı. "Benden her şeyimi aldın! Violette'i seviyordum ve sen onu öldürdün," diye hıçkırdı. "O partide, o çatı katında senin yüzünden vardı! Onun kalbini kırdın! Onu sen öldürdün, Zeno-Sen!"

Onun suçlamaları ahlaki pusulamı birazcık olsun etkiledi. Violette'in ölümünden kendimi sorumlu hissediyordum ve bu ruhuma pek de iyi gelmeyen bir şeydi. Antoine'ın bunu yüksek sesle söylediğini duymak zaten bildiğim bir şeyi daha da pekiştirdi: Onun şeytanını hayatımdan çıkarmam gerekiyordu.

Silahımın ucunu ağzına soktum. "Sen de o okulu ateşe vererek masum çocukları diri yakmaya çalıştın. Karımı öldürmeye çalıştın. Yani göze göz, Pierrot."

Gözleri sanki bu diyarı çoktan terk etmiş gibi cam gibi, uzaklara bakıyordu.

Sanki söylediklerime hiç dikkat etmemiş gibi.

Antoine'a son sözlerini söyleme şansı vermek için silahımı çektim.

"Pierrot," diye fısıldadı, yarı canlı, yarı ölü. "Senin için olduğum tek şey buydu. Bir palyaço. Ben sana hiçbir şey yapmazken, sen benden en başından beri nefret ediyordun."

Sağ gözünden tek bir damla yaş süzüldü.

Antoine Toussaint korkutucu derecede sakindi. Pasif. Yenilmiş. Onu asla pes eden biri olarak tanımadım. Aptalın teki olabilirdi ama her zaman sonuna kadar savaşıyor bir aptaldı.

Onu kanlı bir hamur haline getirene kadar dövdüm, ama artık bir adama işkence etmekten zevk almıyordum - aşkını kaybettiğinde zaten kendini yok etmeye başlamış bir adama.

Ancak Antoine yeminini bozdu ve bunun için cezalandırılması gerekiyordu.

"Bana bir şey yaptın," dedim kasvetli bir şekilde, ayağa kalkıp yatağın ucuna gelerek. "Karıma zarar vermeye çalıştın, Toussaint. Bu asla göz yummayacağım bir şey."

"Onun resimlerini gördüm. Senin tipine benziyor. Zengin. Şımarık..." diye tutarsızca cevap verdi ve benimle son bir kez daha alay etti, "Bahse girerim o-"

Silahımı kaldırdım ve kafatasına üç el ateş ettim.

Kafasından kan sızdı ve beyaz yastıkları lekeledi.

Yüzündeki ifade boş ve neredeyse huzurluydu. Kartal gibi açılmış, bir şehit gibi görünüyordu.

Damarlarımda cızırdayan öfke kaynamaya başladı. "Cehennemde görüşürüz, Antoine."

Ben, "Daha fazla mücadele etmesini beklerdim," dedi.

"Ben de öyle." Kadavrasının üzerindeki joker kartlarını çektim. "Yak onu." Kardeşim yatağın her yerine benzin döktü.

Aşk acımasız bir saplantıydı.

Sana kötü şeyler yaptırırdı.

Antoine'ın Violette'e olan aşkı onu deliliğe sürükledi. Violette'in intikamını almak için o kadar çaresizdi ki, sırf benimle oynamak için bu kadar ileri gitti -oyunda hiçbir rolü olmayanlara zarar verdi.

"Komik olan ne biliyor musun, Ben? Sanki onu öldürmemi istiyor gibiydi."

"Violette'e katılabilsin diye." Ben kollarını göğsünde kavuşturdu ve ikimiz de Antoine'ın baktık. "Antoine'ın seçtiği yolun bu olması beni kahrediyor. Bizim bir aile olmamız gerekiyordu. Yirmi yıl sonra bile, Toussaint'ları çok az tanıyormuşuz gibi geliyor."

"Zaman hiçbir şey ifade etmez." Birini yirmi yıldır tanımak sadakati garanti etmez.

"Tüm bunlar Violette'i gerçekten tanımadığımı fark etmemi sağladı." Kötü bir anıyı yok etmeye çalışır gibi başını salladı. "En iyi arkadaşım olması gerekiyordu ama yine de... Benden çok şey sakladı."

"Seni incitenler her zaman en yakınındakilerdir, Ben."

Bir kibrit kutusu çıkardım, bir çubuk yaktım ve yatağın üzerine fırlattım, her şeyin ames içinde patlamasını izledim.

Antoine Toussaint-Pierrot nihayet ölmüştü.

CHAPTER 34

İhanete Uğramış Kalpler

Darla

Saatler önce arkadaşlarıyla bir şeyler içme bahanesiyle evden ayrılan kocam, önsezilerimi ateşleyen şifreli bir mesaj gönderdiğinde saat neredeyse sabahın üçüydü.

On beş dakika içinde ofisimde buluşalım. -Zed

Bir bornoz kaparak odamızdan çıktım ve istenenden on dakika önce onun odasına girdim.

Kocama güveniyordum ama arada bana mesaj atmadan bu kadar uzun süre ortadan kaybolması onun yapacağı bir şey değildi. zamanında gelmeyince göğsümdeki endişe katlanarak arttı.

Çoğunlukla kendi yolumda ilerledim, kendi çabalarım ve evliliğimize odaklanmayı tercih ettim. Ancak ne aptaldım ne de kocamın ve kayınvalidemin nasıl bir iş yürüttüğünü biliyordum. Onların dünyasında 'arkadaşlarla bir şeyler içmenin' ne anlama geldiğini çok iyi biliyordum ve hiç hoşuma gitmiyordu.

Zeno'nun iyiliği için daha fazla endişelendim.

Benjamin ve dört korumasıyla birlikte ayrılmadan önce gümüş tabancasını ve iki ekstra bıçağı kılıfına koymuştu - De la Croix'ların ders dışı etkinlikleri için temizlik ekibi olarak kullandıklarını bildiğim korumalar. Bu gece molotof kokteyli içmiyorlarsa, ne tür bir 'arkadaşlarla içki içmenin' bu kadar silahlı kas gücü gerektirdiğini bilmiyordum.

Oh, Tanrım. Ya yaralıysa?

Kapı tokmağı nihayet dönerek açıldığında, onun masasında oturuyordum, midemde yağlar kaynıyordu. Zeno sendeleyerek içeri girdi, evcilleşmemiş bir enerjiyle uğulduyordu.

"sen?" Patlamak niyetinde değildim ama kırılmış parmak eklemlerini ve yanağındaki çürüğü görünce gözlerim büyüdü. e üzerinde hafif bir barut ve kan kokusu vardı.

"Dışarı." Kaslı vücudunu yorgun bir ifadeyle sandalyesine bıraktı. "Dediğim gibi, arkadaşlarla bir şeyler içeceğiz."

Çıplak bacaklarımı onun önünde çaprazlayarak kuru ses tonuna karşılık verdim. "Öyle mi? Ne ?"

Eşleşen bir cılız bir mavi oyuncak giydim ve bir kez bile fark etmedi, ilk yardım çantası olduğunu umduğum bir şey için çekmeceyi kazmakla çok meşguldü.

Onun yerine bir puro çıkardı. "Sadece biraz Shirley temples. En sevdiğim şey olduğunu biliyorsun."

Piç kurusu bir viski ve rom a cionado idi.

Masasının üzerindeki tüneğimden doğruldum ve bacaklarının açık V'si arasında durdum. Çenesinden tutarak bakışlarını kendime çevirmeye zorladım. "Doğruyu söyle. Ne yapıyordun sen?"

Benim varlığımla, fırtınalı ruh hali yavaşça buharlaştı ama tamamen değil. İçimdeki korku bir buldozer gibi çarparken bile neler olup bittiğini öğrenmek için can atıyordum.

"Kötü bir şey. Gerçekten bilmek istiyor musun?"

Hayır demek istedim. Korkuyordum. Ama onunla evli olmanın, onun sağ salim dönmesi için dua ederken beni endişeyle uyanık tutan bu geç gecelere alışmak anlamına geldiğini anlıyordum. onun benim direğim olduğu gibi ben de onun direğiydim. yüklerini benimle paylaşabilirdi çünkü ben onun güvenli cennetiydim. Şimdi ve sonsuza dek.

Ama ben "Az önce sordum, değil mi?" demeyi tercih ettim ve titrek bir nefes vererek parmak eklemlerimi yanağında gezdirdim. "Çürüğüne buz koyman gerek, Zeno."

"İhtiyacım olan şey bir sigara, bir viski ve karım."

Bana her karım dediğinde, acınası bir şekilde bayılıyordum.

Bu adamın yaydığı tehlikeli hava cinsel çekiciliğini artırıyordu. Masasının üzerindeki çakmağa uzandığımda o tembel tavrıyla beni izlediğinde kemiklerinin üzerine atlamaktan kendimi alıkoydum.

Ağızından sarkan puroyu aldım ve kiraz yanana kadar çubuğu döndürerek ame'ye vurdum. Zeno, kışkırtıcı iç çamaşırlarıma bakabilmek için bornozumun kuşağını çözdü. Onaylarcasına homurdandı. Purosunu ağızına geri koymadan önce üfledim. " işte dumanın."

Bornozumu çıkarıp masasının üzerine eğilerek ve viski sürahisini kaparak ona kişisel bir röntgen gösterisi yaptım.

Öne doğru eğildi ve kıcımın üzerine bir duman bulutu üfledi, bir parçayı ru an gibi ağızına attı. "Grazie mille, mon trésor."

İçimi çektim ve kristal bir bardağa viski doldurdum. Konuşmaya başlamasına yetecek kadar. " işte viskiniz."

Beni belimden kavradı ve kucığına çekti. Elimde içkiyle yanına çöktüm.

"Ve işte karım," diye homurdandı.

"İşte burada." Viskiden bir yudum alarak dudaklarımızı durgun bir öpücükle birleştirdim. Dillerimiz birbirine karıştığında sıvı onun ayrılmış ağızına damladı.

Zeno birkaç dakika içinde beni nefessiz bırakacak şekilde öptü ve fahişesinden hizmet bekleyen bir asilzade gibi beni kendine doğru çekti. "Bu gece benimle ilgileneceksin, değil mi?"

"Evet, ama bana gerçekten nereye gittiğini söyleyene kadar seni sikmeyeceğim." "Benimle ilgilenmeyi seviyor musun?" İfademi görmezden geldi ve beni öptü.

Çe

ne. ""

"Artık çok daha renkli giyiniyorsun," dedi beklenmedik bir şekilde.

Kalça kemiğimin yanındaki mavi dantel. "Bu beni mutlu ediyor." Beni mutlu ediyorsun.

"Fark etmen hoşuma gidiyor." Artık bir dizi ağırbaşlı rengin ardına saklanmıyordum. Başkalarını yatıştırmak için gerçek benliğimden kaçtığım yıllardan sonra canlı ve canlıydım. "Benimle ilgili her şeyi fark ediyorsun."

"Her zaman yaptım ve her zaman yapacağım."

"Söz veriyor musun?" Puroyu ondan çaldım ve muzip bir sırıtışla dudaklarıma götürdüm.

"Kalbimi kır ve ölmeyi umut et."

Çenesini kavradım ve dumanımı onu bekleyen ağzına pompaladım. O benim özümü içine çekerken birbirimizi izledik, ruhumu kendine saklamak için topladı.

Cezalandırıcım ve
koruyucum. Gecem ve
gündüzüm.

En karanlık fantezim hayata geçti.

Zeno başını geriye eğdi ve havaya beyaz bir duman yaydı.

"Sorumdan kaçmandan ne kadar yorulduğumu da fark ettin mi?"
İçkisinin kalanını bitirip bardağı masanın üzerine bıraktığında mırıldandım.

Ses bir yargıcın tokmağı gibiydi.

"Bu gece bir adam öldürdüm."

Bunu bekliyordum.

Bunun biliyordum.

Her şeye rağmen gerildim.

"Bu seni korkutuyor mu?" Dudaklarında alaycı bir bükülme belirdi. "Birçok adam öldürdüm ve bu sonuncusu olmayacak. Benim kötü bir adam olduğumu hep biliyordun ve seni yeterince korudum. Artık senden hiçbir şey saklamak istemiyorum Darla. ben . Öldürürüm, sakat bırakırım, cezalandırırım."

Onun çirkin tarafını görmezden gelebildiğim sürece, bu beni rahatsız etmedi. Ama şimdi bile, suçunu itiraf ettikten sonra, onu kınamadım. Kocam adil bir adamdı ve eğer birini öldürdüyse, o kişi bunu hak etmiş olmalıydı.

Evliliğimize başlarken onun nasıl bir adam olduğunu zaten biliyordum. Ve onun bu yönü beni biraz korkutsa da, beni uzaklaştırmaya yetmedi.

Birini sevdiğinizde, onun varlığının her zerresinden zevk alırdınız.

Zeno'nun benim renklerime sevinmesi, benim onun gölgelerinin tadını çıkarmamla aynıydı.

"Onu neden öldürdün, Zed?"

"Çünkü bana ait bir şeyi tehdit etti." "Neyle tehdit etti?"

"Sen."

Donup
kaldım.

Telaşımı hisseden Zeno yüzümü elleriyle kavradı. "Her şey bitti, Darla. Hiç kimse sana zarar veremeyecek ya da seni benden alamayacak."

Başımı sallayarak ellerimi onunkilerin üzerinde birleştirdim ve yutkundum. "Anlamıyorum. Detaylandırman gerek."

Zeno'nun güçlü kolları beni göğsüne yasladı. Kalp atışlarının ritmini dinledim. "Adı Antoine Toussaint'ti. Bana karşı kan davası güden eski bir aile dostumuzdu, ben de tüm düşmanlarıma yaptığım gibi onu da gömdüm."

Kaşlarımla şaşkınlıkla çatıldı ama kocama söz vererek sessiz kaldım.

Eylemleri olan ve az bir adamdı, ancak şimdi aylardır onu rahatsız eden her şeyi açıkça tartıştı.

"Benim işimdeki adamların pek çok düşmanı vardır. Bu kaçınılmazdır," diye başladı. "Kasım ayında, isimsiz birinin MPD'ye Armel Lancaster'ı öldürdüğümü ihbar ettiğini öğrendim. Sorgulanmak üzere getirildim ama yeterli kanıt bulamayınca serbest bırakıldım. Eminim anneniz bu size zaten söylemiştir. e dava kapandı, ancak Lancaster cinayetini yıkmaya çalışan kişi durmadı. Aylardır sorumlu kişiyi bulmak için ."

"Bunu bana neden söylemedin?" "Bu senin taşıyacağın bir yük değildi."

Kollarımı beline doladım ve bu geceye yol açan olaylar dizisini anlatmasını dinledim. MPD' ihbarda bulunan bir tamircinin ölümünden, De la Croix'ların özel dedektifinin evinde öldürülmesine ve düğünümüzden sonra kocamın benim resimlerimi içeren aşağılayıcı mesajlar almasına kadar. Ürperdim. Birinin benim haberim olmadan beni bu kadar yakından izliyor olması tüylerimi diken diken etti. Zeno fotoğraflarımı çeken fotoğrafçıyı öldürdü ama nding'den önce değil.

onunla uğraşan kişinin kimliğini ortaya çıkarır: Pierrot.

"Antoine Toussaint olduğunu nasıl anladın?"

"Zaten şüphelerim vardı. Dahası, babam için çalışırken ona hakaret olarak Pierrot derdim. Bu yeterli bir gösterge değilse, St. Victoria yandıktan sonra, başka bir joker kartlı bir mektup aldım. Antoine her şeyin arkasında kendisinin olduğunu söylüyordu."

Okul kundaklandığında masum çocuklar okuldaydı. ölebilirlerdi ve bunların hepsi neyin intikamı içindi?

Kendimi son derece hasta hissediyordum. "Bana söylemeliydin, Zeno."

"Sen benim zayıf noktamsın ve bunu herkes biliyor gibi görünüyor," diye homurdandı Zeno. "Pierrot -Antoine- bana zarar vermek istiyorsa seni savaşıma dahil etmesi gerektiğini biliyordu. Sana daha önce itiraf etmediğim için beni affet. Je voulais te protéger."

Seni korumak istedim.

Bir yanım beni doğrudan ilgilendirdiği için bunu bir sır olarak saklamasına sinirlendi. Ama yine de onu affettim çünkü bunu neden yaptığını anlamıştım. Zeno'nun güvenliğini artırması ve malikânenen her ayrıldığında diken üstünde olmam artık anlamlıydı.

"Bu gece onu gerçekten öldürdün mü?" Fısıldadım.

"Evet." Zeno kırılmış parmak eklemlerine alaycı bir ifadeyle baktı. "Antoine bunu hak etmiş olsa da, istediğim tatmini alamadım. Onun ölümü beni öfkelenlendirdi - işin bu noktaya gelmesi beni öfkelenlendirdi."

"Özür dilerim, Zeno."

Başparmağını yanağımın üzerinde gezdirdi. . Antoine'dan neden şüphelendiğime dair daha fazlası."

"Oh?"

Birkaç saniye sessiz kaldı, sanki bunu bana en iyi nasıl açıklayacağını düşünüyordu. Ya da belki de cesaretini topluyordu.

"Antoine'ın bir üvey kız kardeşi vardı. Violette. Toussaints'ler yakın aile dostları olduğu için bizimle birlikte büyüdü. Ne yazık ki bir yıl önce öldü." Zeno'nun bakışları, meleklerin bulutların üzerinde dans ettiği ve oynadığı tavana doğru . " ölmeden bir gece önce, dört ay süren bir

anlaşmayı bozdum ve... onunla ."

Şok olmuş bir şekilde irkildim ve kucağından geri çekildim. "Onu beceriyor muydun?"

"Evet, ama yemin ederim sıradan bir şeydi." Parmak eklemlerini üst kolumda gezdirdi ve omzumu öptü. "O benim kız arkadaşım değildi, Darla."

"Lütfen edin. Bunu duymam gerek."

Zeno devam etmeden önce iyi olduğumdan emin olmak için gözlerimi aradı.

Violette ile bir yılı aşkın bir süre önce nasıl özel bir arkadaşlık ilişkisi anlattı. Ancak Violette'in kıskançlığı, önemli bir iş anlaşmasını neredeyse mahvetmesi, Zeno'nun mahremiyetine tecavüz etmesi ve onu başka kadınlarla yatmakla suçlamasıyla işler değişti. Violette ona aşık olduğunu söyledi ve Zeno'nun kendisiyle evlenmesini talep etti, ancak o bunu reddetti. Kocam onunla ilişkisini böyle korkunç bir şekilde bitirdiği için pişmanlık duyuyordu. Onu sevdiği için değil, aile bağları nedeniyle.

"Ertesi gün öldüğünü söylemişsiniz... Nasıl?"

"Sarhoştı ve uçurtma gibi uçuyordu, çok fazla parti yaptı ve bir çatıdan aşağı düştü," diye fısıldadı. "Kapalı bir tabut cenazesiydi. Tamamen sakattı."

"Zeno, tüm duyduğuma çok üzüldüm."

"Çok uzun zamandır onun ölümünden kendimi sorumlu hissediyorum," diye itiraf etti. "Ondan ayrılmamış olsaydım, sıkıntılarını alkol ve uyuşturucuya boğmayabilirdi. Violette bir parti kızı değildi, Darla. Onu bu noktaya ben sürükledim ve bu beni rahatsız ediyor."

"Hey, hey, bana bak." Yüzünü tuttum. "Zeno, onun ölümü senin hatan değildi. Onun yaptıklarından sen sorumlu değilsin. İçmeyi o seçti. Uyuşturucu almayı seçti. Ona olanlar çok üzücü ama bu senin suçun değil."

"Ona karşı niyetimi her zaman açıkça belirttim. Asla sevgilim ya da karım olamayacağını biliyordu." Parmaklarını benimkilerle birleştirdi ve elimin arkasını öptü. "Asla evlenmek istemedim ama sonra... sonra seninle tanıştım."

Nefesim kesildi. "Antoine bu yüzden senin peşinden geldi, değil mi? Kız kardeşiyle evlenmeyince benimle evlendin."

Ben yapbozun parçalarını birleştirirken o yavaşça başını salladı.

"Toussaint'lar Montardor'da tıpkı sizinki gibi profesyonel bir aileydi ve pek çok kişi De la Croix'larla olan yakın ilişkilerini biliyordu. Antoine'ın babası Gabriel Toussaint, Yves'in kişisel avukatı ve iyi arkadaşıydı.

Yirmi yıldır tanıdığım kızlarıyla evlenmeyip birkaç haftadır tanıdığım seninle evlenmem eminim ki ağızlarında acı bir tat bırakmıştır. Belediye Başkanı Hill ile hiçbir zaman aynı fikirde olmadığımızı söylememe gerek yok, bu yüzden birlikteliğimiz pek çok spekülasyona yol açtı."

Kucağında yer değiştirdim ve kollarımı boynuna doladım.

"Sen olmasaydın bile, Darla, Antoine yine de benim için gelirdi." Nefesini sertçe verdi. "Yakın zamanda Antoine ve Violette'in sevgili olduklarını öğrendim."

Geri çekildim. "Dalga mı geçiyorsun benimle?"

"Ne yazık ki hayır." Zeno bardağına biraz daha viski doldurdu. Ondan aldım ve bu iğrenç olay peşine düşmek için ilk yudumu aldım. "Sadece kız kardeşini becerdiğim ve yüzük takmadığım için kızgın değildi, aynı zamanda kıskançtı da. Görünüşe göre, ona aşıkılmış. Olayı daha da alevlendirmek için

"Antoine ve ben birbirimizden hiç hoşlanmadık."

"Tanrım, Zeno. delilik bu. Bunu aklım almıyor." Bu noktada tüm viski şişesini boşaltmak istedim. "Kafanı nasıl bilmiyorum."

Ve Zeno tüm bunları evlenirken, senyör koltuğuna otururken ve ailesindeki herkesin bakımını ve güvenliğini sağlarken halletti.

Bu adamın gücüne hayran kaldım.

Bunun da ötesinde, Zeno onun şeytanlıklarından haberdar olmama asla izin vermedi. Beni mutlu ettiğinden ve ihtiyacım olan ve istediğim her şeyi sağladığından emin oldu. Randevular. Hediyeler. Kahkahalar. Seks. Hayatım boyunca arzuladığım ve tanıdığım en esrarengiz adamda bulduğum bir arkadaşlık.

"Violette anlaşılmamızı sır olarak saklayacağına söz vermişti ama belli ki ölmeden önce kardeşine her şeyi anlatmış. Onunla evlenmeye hayır dediğim kısım da dahil. Bu kinin kişisel olduğunu biliyordum ve hiç kimse benden Antoine Toussaint kadar nefret etmemiştii. Violette'in intikamını almak ve

Ödeyeceğim."

"Şimdi ona bunu ödettin." Çenesinden öptüm. "Bitti ve bitti, Zed."

"Evet." İç çekti ve gözlerini kapattı. "Bitti ve bitti."

"Olaylı bir gece geçirmişsin gibi görünüyor. Nasıl hissediyorsun?"

"Omuzlarımdan bir yük kalkmış gibi hissediyorum. Onun öldüğünü ve biz konuşurken yerin altı metre altına gömüldüğünü bilerek yeniden nefes alabileceğimi hissediyorum."

Tıraşsız çenesine dokundum. "Bana inandığın için teşekkür ederim. Sana güveniyorum Zeno ve senin de bana tamamen güvenmeni istiyorum. Aramızda sır istemiyorum. Asla."

Yüzü yumuşadı. "Buraya gel."

Ona tüm gücümle sarıldım.

Yüzünü omzumun boynumla birleştiği kıvrıma soktu ve bir dizi yumuşak öpücük kondurdu. " dinlediğin ve yargılamadığın için teşekkür ederim."

"Seni yargılamayacağımı daha önce de söylemiştim. Başımıza ne gelirse gelsin, ben senin yanındayım. Her zaman."

"Seni asla hak etmedim, Darla. Ama Tanrı şahidim olsun ki, senin için mükemmel bir erkek olmak için elimden gelen her şeyi yapacağım."

"Mükemmel bir adama ihtiyacım yok, Zeno. Seni olduğun gibi tercih ederim. Kaba.

Otoriter. Nazik. Koruyucu."

"Ben de sizi olduğunuz gibi tercih ederim, Bayan De la Croix," diye muzipçe karşılık verdi. "Kibar. Tatlı. Sevecen... Cehennem gibi. Bu dantelli tişörtün içinde tam bir baş belası."

Güldüm.

Zeno boynumu öptü ve kalçalarımın yakınındaki hassas noktayı gıdıkladı. Biraz daha güldüm ve çenesine kafa attım. Küfretti, sonra o da kıkırdadı.

"Sana başka bir şey söylemem gerek." Birkaç saniye sonra ayıldı. "Ama kızmanı istemiyorum."

"Ne oldu?" Parmaklarımı saçlarında gezdirdim. "Bana daha önce anlattıklarından daha kötü olamaz."

Az önce cinayet işlediğini itiraf etti ve yetiştirilme tarzım beni tepelere kaçırtmalıydı - kasıtlı olarak - ama hala buradaydım, şaka yapıyordum

şeytanın saatinde onunla.

"Bana bir daha asla aynı gözle bakamayabilirsin."

"Bana güvenmek mi?"

Gözleriyle -acı ve özlemle- konuştu, sonra sözleri zehirli oklar gibi beni tam on ikiden vurdu.

"Armél Lancaster'ı öldürdüm."

Bir an kucığındaydım.

Bir sonraki adımda, onu almak için mücadele ediyordum.

Beni göğsüne bastırdı ve ben de tıslayan vahşî bir kedi gibi omuzlarını pençeledim. "Bırak beni! Sakın bana dokunma!"

"Beni asla yargılamayacağını söylemiştin." Ses tonundan acı damlıyordu.

"Sana inanamıyorum!" Elinden kurtulmak için acele ederken, sonunda ona tokat attım.

Yüzü yana döndü ve nefesim kesildi.

Şok anı kollarının gevşemesine neden oldu ve kucığına tırmanarak atılmış bornozuma uzandım. Sanki beden dışı bir deneyim yaşıyormuşum gibi hissederek, titreyen sinir uçlarımla giydim. İçimden özür dilemek yerine ihanetine karşı öfke fıskırdı.

"Gerçekten mı?" Tükürdüm. "Armie'yi gerçekten öldürdün mü?"

ütün hayatım boyunca kardeşim gibi olan adamın nazik yüzünü hatırladıkça Armel'in ölümünden duyduğum keder beni bir kez daha etkiledi. Onu bir tabutun içinde, zamanından çok önce bu dünyadan ayrılmış olarak gördüm.

Çünkü kocam onu öldürdü.

Zeno henüz tek kelime etmedi, tokadımın şaşkınlığı hâlâ sürüyordu. Elim izden dolayı yanıyordu. Bunu yapmak istememiştim.

Sessizliği beni çılgına çevirdi ve ona patlamaya devam ettim.

"Antoine'ın Armel'in cinayetini seninle uğraşmak için bir koltuk değneğı olarak kullandığını söyledin ama onu öldürdüğünü asla kabul etmedin!" Bağırđım. "Bunca ay boyunca Armel'in cinayetiyle gerçekten hiçbir ilgin olmadığına inandırıldım. Haksız yere hüküm giymek üzere olduğunu düşündüm ve bu yüzden annemi tehdit ettin. Seni tanıdıktan sonra affettim çünkü bunun hapse girmemek için yaptığın çaresiz bir hareket olduğunu düşündüm.

yapmadığın bir şey için!"

Son birkaç haftada kaydettiğimiz tüm ilerleme, bu geldiğimizde yok olmuş gibi görünüyordu.

Kocamın çok daha büyük bir art niyeti vardı.

"Benimle sadece aile işini devralmak için evlenmedin, değil mi?" Çığlık attım.

Zeno sessiz kaldı.

"Ailemin sırlarını ifşa etmekle tehdit ettin ve annemin itibarımıza ne kadar değer verdiğini bilerek beni evliliğe zorladın. Damadının hapiste çürümesine ya da katil olarak damgalanmasına asla izin vermezdi." Acı ses tellerimi ıslattı. "Ağzımızı kapalı tutmamızı sağlamak için benimle evlendin ve bir hiç uğruna masum bir adamı öldürdün, Zeno! Beni hasta ediyorsun!" Zeno ayağa fırladı ve üç adımda üzerime çullandı. Cüppemin yakasına yapıştı ve beni doğru çekti. "Masum adam mı?" diye bağırdı. "Sen

Armel Lancaster'ın masum olduğunu mu düşünüyorsun?" "Bırak beni, Zeno!"

Zeno hırladı ve çenesini saçlarının arasında gezdirdi. Gözlerinde beni patlamasından daha çok korkutan bir vahşilik vardı.

"Eva'ya dokundu. Kız kardeşimin on altı yaş doğum günü partisinde ona tecavüz etmeye çalıştı!"

Nefes almayı bıraktım.

"Sen buna masumiyet mi diyorsun?" Zeno homurdandı. "Kafanda Armel'le ilgili mükemmel bir imaj var çünkü onunla birlikte büyüdün. Ama o acınası bir adamdı Darla. Korkunç şeyler yaptı."

Şok, kelimelerimi elimden aldı.

"Şimdi de sustun mu?" diye sert bir kıkırdamayla söylendi. "Başka bir şey bilmek ister misin? Armel Lancaster şehirdeki genç kızları kaçırıp denizaşırı ülkelere satmasıyla tanınıyordu."

Duygularıyla hareket eden bir aptal gibi orada donup kaldım.

"Armel geçen yıl tek başına yirmi kızı taciz etti. Bunlardan biri St. Victoria'dan on altı yaşında bir öğrenciydi."

Hayır. Hayır. Hayır.

Lütfen, hayır.

"Ayrıca küçük, yabancı kadınlardan da hoşlanıyordu. Becerdiği en genç kadın on dört yaşındaydı. Hesabı sen yap Darla. Bu onu pedofil yapar."

Ortamı tutarak, sistemimi ele geçiren mide bulantısı dalgasıyla savaştım.

Sessizlik gerildi. Nefeslerimi saydım. Zeno parmak eklemlerini ve boynunu kırdı ve omuzlarını geriye atmadan önce cu mürekkeplerini ayarladı.

Kendini sıfırlıyor.

Tekrar konuştuğunda, iş konuşur gibiydi. "Şimdi bana inanıyor musunuz yoksa daha fazla kanıta mı ihtiyacınız var, Müdür Hill?"

Zeno'ya inanmıştım.

Böyle bir konuda asla yalan söylemezdi. Perili bakışlarım onunkilere doğru yükseldi.

"Onu ben öldürdüm ve hiç pişman değilim Darla." Zeno'nun sırtışı korkutucuydu. Adaleti sağlamadan önce hainlerine böyle baktığını hayal ettim. "Toplumumuz bu adamı bir aziz olarak görüyordu, ama ben bu pisliğin gerçekte ne olduğunu biliyordum: saf çöp."

"Zeno..."

"Belediye Başkanı Hill ve MPD'nin beni başarılı bir şekilde parmaklıklar ardına koyma şansı hiç olmadı. Bir hapishane hücresinin içini gördüğüm gün, hepsinin öleceği gündür. Benim şerefime adaleti yerine getirecek pek çok müttefikim var. O yüzden şöyle söyleyeyim: O dosyayla kapınıza gelip evlenme teklif ederek annenize bir iyilik yaptım. Aksi takdirde şehir katliamla yıkanacaktı."

Durumun ciddiyeti nihayet dank etti.

"Ben ya da herhangi biri benimle hangi oyunu oynamayı seçerse seçsin, her zaman ben kazanırım." Alaycı bir okşayışla yanağımdan aşağı parmaklarını damlattı. "Je suis le roi de ce royaume. Sıradan piyonlar tarafından alt edilmeyeceğim, Darla."

geçenler için kelimeler kifayetsiz kalıyordu.

Pandora'nın kutusunu açtık ve şimdi de sonuçlarıyla uğraşmak zorundayız.

Zeno arkasını döndü ve masasına yöneldi. Kâğıt sesleri duyuyordum ama gözlerim masanın üzerinde kalmıştı. İki saniye sonra geri döndü ve gevşek elimi tutarak masanın üzerine bir dosya koydu. "Armel Lancaster hakkındaki her şey bu dosyanın içinde. Madem bana inanmıyorsun, kendin bak."

Gözlerimi kapattım. "Zeno, özür dilerim-"

Bana el salladı, tavrı tamamen gibiydi. ". İçiniz rahat olsun, bu gece odamıza dönmeyeceğim."

"Ne-"

"buradan, Darla. Yatağını , şimdi yat."

Hak ettiğim halde bir kenara atılmanın acısı içime aktı.

Kalbim kan ağlayarak ayrıldım. Evinin kapısı büyük bir gürültü duydum. Sanki ikimizin de kalbi kırılmış gibiydi.

CHAPTER 35

Zeno'nun Darla'sı

Darla

Zeno sonraki yedi gün boyunca yatağa gelmedi.

Gelmediği her gece, vicdan azabımın duvarlarında bir çentik daha açıyordu.

Pişmanlık zihnimi testereyle kesen en önemli duyguydu. Çoğunlukla aklı başında biriydim ve geçici duygularla düşünmeden hareket etmezdim.

Yine de Zeno bombayı patlatır patlatmaz, onu asla yargılamayacağıma dair söz vermiş olmama rağmen hemen atladım. İki dakika daha bekleseydim, Armel Lancaster hakkındaki gerçeği öğrenmiş olacaktım.

Şimdi, inşa ettiğimiz tüm güvenin zedelendiğini hissediyordum. Ama aşkım hâlâ oradaydı.

Derimin altında enfeksiyon kapmış bir yara gibi büyüdü ve kabardı. e tek panzehir kocamın dokunuşuydu. Ona doğru kıvrıldığım ve derin sesiyle bize bir hikaye okurken parmaklarının tenime görünmez desenler çizdiği geceleri özliyordum.

Tanrım, kocamı özledim.

Onu özledim, onu özledim, özledim.

Onu özlemek, kitabım için yazdığım en içten şiirlerin ve pasajların ortaya çıkmasına neden oldu. Aşk kuraklığı, günün ve gecenin her dakikasında onu düşünmeme neden oldu. Evimizin her yerinde onu aradım.

Onu hiçbir yerde bulamadık.

Zeno malikânedeki hayaletlerden biri oldu, ne görüldü ne de duyuldu. Ama özü -karamsar, fırtınalı, gri- koridorlarda geziniyordu. Hatta canlı

Duvarlarda asılı resimler kasvetli görünüyordu, sanki onun enerjisiyle ıslanmış ve solmuş gibiydiler.

Ben de yeniden toparlanıp kendimi Aziz Victoria'nın tadilatına verirken ve hikâyemi bitirirken, ona yaralarını sarması için huzurlu bir alan bıraktım. Tüm kalbimle Zeno'nun okuyacağını ve seveceğini umuyordum.

Hafta ortasında Dacia'yı ikindi çayı için davet ettim. Armel Lancaster'ın dosyasındaki her sayfayı gözden geçirdik ve anısının sonsuza dek mahvolmasına izin verdik.

"Buna inanamıyorum." Dacia yutkundu. "Bunun Armel olduğuna inanamıyorum."

Odamın mahremiyetinde nane çayı ve bademli bisküvi eşliğinde oturduk. Görevliden çikolataları bırakmasını istemiştım, yoksa ağlamaya başlayacaktım.

Her şey bana Zeno'yu hatırlattı.

"Ben de yapamadım, Dai. Taciz ettiği tüm o kızlar. Satın aldığı ve tecavüz ettiği tüm o genç kızlar. İnanılır gibi değil."

Armel'i düşünmek bile öfkenin kemiklerime işlemesine neden oluyordu. Dacia bizi mezarlığa götürmeyi kabul etti, böylece onun mezarına tükürebilecek ve mezar taşını kırabilecektik. Ella'dan çok güvendiği beyzbol sopasını istemek geldi içimden.

" en önemli kanıttır. O bir canavardı, Darla." Uzun parmaklarındaki altın halkaları çevirdi. "Ve biz ona ailemizden biri gibi davrandık. Kendimi hasta hissediyorum."

"Ben de kendimi hasta hissediyorum ama bu bizim suçumuz değil. Hiçbirimiz onun gerçek doğasını bilmiyorduk." "Anneme söylemek ister misin?"

"Hayır. ne kadar az insan bilirse o kadar iyi. Kimseyi riske atmak istemiyorum"

Zeno'nun Armel'i öldürdüğünü öğrendim," diye itiraf ettim. "Sana sadece gerçeği bilmeyi hak ettiğin için söyledim. Zeno'nun yaptıklarını kendine saklayacağına inanıyorum."

Kocam bir haklıydı.

Eğer hapse girseydi, bu onun statüsündeki pek çok adam için bir geçiş töreni olurdu, şehir kana bulanırdı. Diane Hill'e ve böylesine

profesyonel bir yeraltı oyuncusunun parmaklıklar ardına itilmesine karışan herkese kurşun sıkmakta tereddüt etmeyecek pek çok müttefiki vardı. Zeno 'kayıp kanıt' sayesinde hapisten yara almadan çıkabilirdi, ancak ölü sayısı

geri döndürülemezdi.

Zeno, kendi cezalandırıcı yöntemleriyle, daha az kötü olanı seçerek -Tepe kadınlarına şantaj yaparak- adaleti sağladı.

Ona ne kadar kızgın olmak istesem de, artık bu duyguya tutunamazdım. Yöntemleri alışılmışın dışındaydı ama artık onları anlıyordum.

"Sana söz veriyorum Zeno'nun sırrı benimle güvende ve aslında böyle bir pisliği öldürdüğü için rahatladım." Dacia ellerimi tuttu, kız kardeşimin pek dokunaklı biri olmadığını düşünürsek bu şaşırtıcıydı. "Darla, bize şantaj yaptığında çok öfkelenim. Yine de onu affettim çünkü bunu neden yaptığını anlayabiliyorum. Onu affediyorum... çünkü seni ne kadar mutlu ettiğini görüyorum. Resmen parlıyorsun. Ne zaman birlikte olsanız, sihir gibi oluyor. Ona , değil mi?"

Bu sözleri ilk kez o olmayan birine yüksek sesle söyleyemedim. Bu nedenle bir sonraki en iyi şeyle yetindim: "Ondan boşanmıyorum. O bana bağlı."

Dacia nadiren sırtıttı. "Aferin kızıma. Şeker babana sıkı tutun."

Şeker baba olmak için biraz gençti ama bana bol bol şeker verdi. "Onu affetmenin, sana bir aylık Avrupa tatili ve yepyeni bir Vespa almış olmasıyla bir ilgisi var mı?"

Kız kardeşim gerçekten güldü. "Belki."

Zeno'nun sevgi dillerinden biri de hizmet etmektir. değer verdiği herkese birkaç torun vermekten asla çekinmeyen, aile bireylerinin ihtiyaçlarını karşılamak için her şeyin ötesine geçen bir adamdı. Ben ve Dacia da dahil. Kız kardeşim De la Croix'lara ısınmıştı ve haftada iki kez bizimle akşam yemeği yiyordu. Yves ve Céline onun için bir misafir odası bile yeniledi. Kayınvalidem Dacia'ya dalmaçyalılarının resimlerini göndermeyi severdi, Éva ise kız kardeşime dans resitallerine gelmesi için sürekli yalvarırdı. Alberto da evi sık sık ziyaret ederdi, özellikle de Zeno onu her hafta eski model arabalarıyla gezintiye çıkardığı için. Kocam evin tek babasına neşe getirmek için elinden geleni yaptı.

Alberto'nun üstü açık bir arabada oturduğu ve kel kafasının üzerinden rüzgarın geçtiğini hissettiği her seferinde yaşlı adam kıkırdamasını hayranlıkla izliyordum.

Zeno ile ilgili en tatlı şeylerden biriydi.

Ailelerimizin sorunsuz bir şekilde kaynaşmasını çok sevdim.

Zeno hakkında mürekkep yalamak beni bunalttı, ben de konuyu değiştirdim. "Sende yeni olan ne var, Dai?"

Bacak bacak üstüne attığında elbisesinin eteğini aşağı doğru çekti. "Hiçbir şey. Sadece iş ve daha fazla iş. Ya sen?"

Odamın cumbalı penceresinden güneş ışığı süzülüyordu. Güney bahçelerini doğrudan görebiliyordum ve manolya ağaçları tek kelimeyle nefes kesiciydi.

tüm malikanesi tam bir ilham kaynağıydı; manzara bir yazarın rüyasıydı. "Kitabım neredeyse bitti."

"Yeterince söylemediysem diye söylüyorum, seninle gurur duyuyorum Darla."

"Sen değil." Gülümsedim ve iyi huylu bir şekilde ayağını dürttüm. "Bu arada, bir süredir aklımda bu fikir dönüp duruyor. Bir adım atıp bunu yapmalı mıyım yoksa..."

"Sınıfla paylaşın."

Alt dudağımı çiğnedim. "Kendi yayınevimi kurmak istiyorum."

Dacia'nın gözleri büyüdü ve yüzüne yavaş bir gülümseme yayıldı.

"Şu an itibariyle bir iş planı hazırladım, ancak henüz ilk aşamalarında. Kendi yayıncılık şirketime sahip olmayı ve tüm eski ve yeni romanlarımı tek bir çatı altında yeniden yayınlamayı çok isterim. Ayrıca zaman ve doğru kaynaklarla, diğer Kanadalı kadın yazarlarla anlaşmaya yardımcı olabileceğimi ve bu sektörde hak ettiğimiz görünürlüğü elde etmemize yardımcı olabileceğimi düşünüyorum."

Her zaman kadınların güçlendirilmesi ve liderliğinin savunucusu olmuşumdur. Bu girişimle, her şekilden, boyuttan ve renkten kadınlar tarafından yazılan harika aşk hikayelerine biraz ışık tutabileceğimi umdum.

Kız kardeşimin gözleri parladı. "Darla, bu şimdiye kadar aklına gelen en iyi fikir."

İçimi bir güvensizlik dalgası kapladı. "Öyle mi düşünüyorsun?"

"Öyle olduğunu biliyorum. Sen her zaman belalı biriydin. Sadece bunu bilmiyordun."

Aziz Victoria her zaman mirasımızın bir parçası olacak. Ancak yayınevi ve Kızlar Liderlikte projesi ile Montardor'un biz Hill kadınlarını topa

vuran, kuralları yıkan ve

statükoya meydan okumak.

Yaşayacak tek bir hayatımız vardı. Onu dolu dolu yaşamak ve kendimizin mümkün olan en iyi versiyonları olmak bizim görevimizdi. Bu dünyadan ayrıldığımda, standartlarımı asla düşürmediğim ve çevremdeki kadınların her zaman olduğumuz sihirli varlıklar gibi yücelmesini istediğim için hatırlanmak istedim.

Dacia bana nostaljik bir ifadeyle gülümsedi. "Bir gün dünyayı değiştireceksin."

Sırttım ve parmaklarımızı birbirine geçirdim. "Hepimizin bildiği gibi... kadınlar yarının liderleridir."

Zeno'yu görmediğim onuncu gün, huysuz bir ruh hali içindeydim. Evdeki herkes bana yaklaşmaması gerektiğini biliyordu. Her an patlamaya hazır bir saatli bomba gibiydim.

Ben kapımı çaldı ve nişan alıştırması yapmak için onunla atış poligonuna gitmek isteyip istemediğimi sordu. Ona hırladım. François bana çikolatalı mu ns aldı. Feryat ettim. Céline beni yürüyüşe davet etti. Negatif auramla onun dalmaçyalılarını korkuttum. Yves bana işlerin nasıl gittiğini sordu. Ona ölmek istediğimi söyledim. Éva kahve gitti ve bana bir crème brûlée latte getirdi ama kapımı çalamayacak kadar korkunç olduğu için yatak odamın önüne bıraktı.

De la Croixes eşimle aramızda bir anlaşmazlık olduğunu biliyordu ve bizi rahat bırakıyordu.

Ama artık uzay istemiyordum.

Zeno'yu istiyordum.

Onunla mesaj yoluyla konuşmak işe yaramazdı. Onu yüz yüze görmem gerekiyordu, ki somurtkan kocam bana zaman ayırmayı reddedince bunun imkânsız olduğu kanıtlandı.

Yardım için en iyi arkadaşşıma mesaj atmaya karar verdim. Bu gidişle, eğer dikkatini çekeceksem Zeno'nun siyah Lamborghini'sini anahtarlamaya hazırdım.

Bir haftadan fazla oldu, Ella. Artık bunu yapamam. - Sevgilim.

Neden kendini amına dokunurken alıp ona göndermiyorsun?
Çok heyecanlanacak ve kapına dayanacak. -Ellie

Gerçekten delirmişsin. Bunu asla yapmam. -Darling

Bunu bir keresinde Cade'e aptalca bir şey yaptığında
yapmıştım. İşe yaradı. -Ellie

Kocasına kar maskesi taktırmayı ve rol onu kaçıırıyormuş gibi
yapmayı seven bir kızdan geliyorsa, gerçekten şaşırmadım. -
Darling

Anlayacağını iyi bildiğim için birkaç lolipop emoji gönderdim.

Affedersiniz. Seni utandırdığımı görmüyorsun. Kocan seni
kırbaçlayıp sana köpek demiyor mu? -Ellie

Bana bir dizi üzüm emoji gönderdi.

Bu PET, seni lanet sürtük. Hahaha. Senden nefret
ediyorum. -Sevgilim, ona Zeno'nun ve yatak odamın
dinamiklerini anlattığıma pişman oldum. Woof. Woof. -Ellie

Bu en iyi arkadaşlık tam anlamıyla bitti. -

Sevgilim beni seviyorsun <3. -Ellie

Şaka bir yana, seksi iç çamaşırlarınızı giyin onu avlayın. Sonsuza
kadar saklanamaz. -Ellie

Haklıydı.

Sonsuza kadar saklanamazdı.

"Çok güzel bir gece, değil mi?"

Kayınvalidemin sesi beni düşüncelerimden uzaklaştırdı. Batı kanadındaki
pencereye yaslanmış, ayı seyrediyordum.

Ona zayıf bir gülümseme verdim. "Oui."

Céline, saçlarını kaküllerinin arasından tarayarak Bridget Bardot

Sarı dalgalarını süsleyen ilham verici bir kabarıklık. "Éva bu gece bir arkadaşında kalacak, Ben kız arkadaşlarımdan biriyle dışarıda, ben de Yves'le gece pikniğine gidiyorum. Sen ve Zeno evde yalnız kalacaksınız."

Bu güzeldi, ancak kocamın hala kaçınma oyunu oynadığı düşünülüğünde hiçbir yaratmadı.

"Teşekkür ederim," dedim kibarca. "Umarım sen ve Yves de eğleniyorsunuzdur." "Benjamin'e söyleme ama... Onun zulasından biraz marihuana çaldım. Ben

Yves'i yıldızları seyrederken benimle sigara içmeye ikna etmeye çalışıyorum."

Günler sonra ilk kez gerçek bir kahkaha . Amacım yaşlanmak ve kayınvalidem gibi olmaktı. Yaşama arzumu korumak ve içimdeki çocukla bağlantımı asla kaybetmemek.

Céline kendinden memnun görünüyordu. "Çok güzel gülüyorsun. Oğlumun dikkatini çekmene şaşmamalı."

Boğazım .

Ellerini yanaklarımda gezdirdi. Çocukluğumda annemden görmediğim ne kadar şefkat varsa, Céline bana fazlasıyla vermişti. "Senin hakkında ne hissettiğini biliyorsun, değil mi?"

Dört harfli o kıymetli kelime, 1 Temmuz'daki yeniden çalışmalar gibi zihnimde kıvılcımlandı. "Bana kızgın, Céline."

"Onun için en affedilmez günah seni incitmektir ve seni incittiğini biliyor Darla. Seni korumaya çalışsa da, sana gerçeği söylemekle yalan söylemek arasında bocaladığını görebiliyordum. Bu onun için kolay bir karar değildi."

"Biliyorum," diye mırıldandım. "Ve onu affediyorum. Gerçekten affediyorum."

"Ona affedildiğini söyle. Ona nasıl hissettiğini söyle. Oğlum sana kafayı takmış durumda, Darla. Sen bir odaya girdiğinde gözleri parlıyor ve söylediğin her kelimeyi tamamen sahiplenilmiş bir adamın hayranlığıyla dinliyor. Sana hediyeler alıyor, aşk romanlarını okuyor, akşamları seninle yemek yapıyor ve seni dünyanın en mutlu kadını yapabilmek için şehrin dört bir yanına randevulara götürüyor. Senin izlemediğini düşündüğünde, sanki evreni sen yaratmışsın gibi sana bakıyor. Zeno sana tamamen aşık oldu ve

terri ed. duygularının derinliğine karşılık vermediğiniz düşüncesi onun için yıkıcı bir gerçekliktir."

Céline'in ifadesi yankı uyandırdı çünkü bunu zaten iliklerime kadar hissediyordum. Zeno beni seviyordu.

Bunu kelimelerle ifade etmeyebilir ama eylemleriyle haykırdı.

"Önce ona yaklaşmanız gerekecek çünkü şu anda sizin huzurunuzda olmayı bile hak etmiyor."

Yutkundum. "Nerede olduğunu biliyor musun?"

"Evet. Onu bir şişe içkiyle labirente girerken gördüm."

Bu gece kocamı baştan çıkaracak ve bu uçuruma son verecektim.

Odama döndüğümde, doğum günü kıyafetimi çıkardım ve siyah, tamamen yarı saydam, ince askılı ve düşük yakalı denizkızı tarzı bir gecelik giydim. Sütyen ya da külot yoktu. Saçlarımı Zeno'nun sevdiği şekilde sırtımdan aşağıya salıverdim ve boynuma elmas bir gerdanlık taktım.

Diğer ustalar denizaltılarına deri tasmalar hediye ettiler. Benimki bana değerli taşlı kolyeler hediye etti.

Belli ki koca konusunda piyangoyu kazanmıştım.

Bir elimle elbisemi düzeltirken aynadaki baktığımda yanaklarım kızarmıştı. Tek görebildiğim Zeno'nun benimle dalga geçtiği klas eskorttu ve sahip olduğum salınım ve güzelliğin farkına varmak bana güç veriyordu. Bu, şehirdeki en kötü adamı bile dize getirmeye yeterdi ve ben bunu bir silah gibi kullanacaktım.

Elimde bir fenerle labirente gitmek üzere odamdan çıktığımda batı kanadı karanlıkla örtülüydü. e yumuşak tereyağlı ışık beni evin dışına ve gecenin içine doğru yönlendirdi.

arazinin arka bahçesi büyümlü bir yerdi ve peri masallarından fırlamış gibiydi; sıra sıra sarmaşıklar, meyve ağaçları ve araziye serpiştirilmiş mermer heykeller vardı.

e karmaşık labirent nihayet görünür hale geldi.

Cesur bir nefesle doğruca içeri daldım.

Rüzgâr hışırdadı, sallanmasına ve elbisemin kumaşının kıvrımlarıma yapışmasına neden oldu. Bu kuraklığın sonu yaklaşmıştı. Attığım her adımda göğüs boşluğumdan aşağı akan duman köprülendi, kocama yaklaşırken elim sağımdaki uzun çitin üzerinde sürüklendi.

Saniyeler dakikalara dönüştü ve ne olduğunu anlamadan merkezine girdim. Daha fazla çiçek ve kubbeli bir taş çardak ile geniş bir açıklık Ortaya yığılmış, sarmaşıklar ve güller sütunların etrafında geziniyor.

. Benim

Zeno'm.

Çardakta kireçtaşından bir bankta oturuyordu, yanan bir şamdanın ışıltısı mekânı aydınlatıyordu. Ağzından sarkan viski şişesi ve kaslı vücudunu saran karanlık aurasıyla kocam, kraliyet sarayında tek başına düşüncelere dalmış, kanatları kırılmış, düşmüş bir tanrının tasviriydi.

Ona yaklaştım ve yüz ifadesindeki kendinden nefret etme ifadesini görünce şaşırdım. Onunla tanıştığımdan beri ilk kez bakımsızdı. Göz altı halkaları artmış, kirli sakalları kalınlaşmış, saçları biraz fazla uzamıştı ama ona çok yakışıyordu. Pantolonu buruşuktu ve siyah gömleğinin üst düğmeleri açıktı, mürekkepli göğüs kasları ortaya çıkmıştı ve aralarında bir haç sallanıyordu.

Bana hiç bu kadar seksi görünmemişti. "Yine beni tokatlamaya mı geldin?"

Gözlerimi kapattım. Günler sonra onun sesini duymak yaralarım merhem oldu. "Hayır. Senden özür dilemeye geldim, aşkım."

Homurdanarak şişeden bir yudum aldı. "Öyle mi?"

Tüm vücudum bir enstrümanın koparılmış telleri gibi titriyordu. Evlenme teklif etmeden önce ona bir tokat atmıştım ve benden bunu bir daha asla yapmamamı istemişti. Şiddet yanlısı bir kadın değildim ve son seferinde elim kazayla kaymış olsa da yine de son derece pişmanlık duyuyordum. "Verdiğim tepki için özür dilerim, Zeno. Hemen sonuca varmadan önce seni dinlemeliydim. Lütfen, telafi etmek için ne yapabileceğimi söyle."

Şimdi çardağın içindeydim, fenerin ışığı beni kucaklıyordu.

siluetini ve Zeno'ya giydiğim ve giymediğim her şeyi gösterdim.

Gözleri açlıkla parlıyordu. "Git, Darla." ". Geri dönüş yolunu bilmiyorum."

" aynı şekilde buraya geldin, küçük melek."

Sevgi sözcükleri bana ihtiyacım olan tüm gücü verdi.

Bacaklarının arasına girdiğimde burun delikleri açıldı.

Feneri bankın üzerine koydum, nefesi kesildiğinde sırtışıma bastırdım. Bu elbisenin malzemesi hayal gücüne hiçbir şey bırakmıyordu. Zeno'nun kahverengi bakışları amımın, çakıllı meme uçlarımın ve elmas gerdanlığımın üzerinde gezindi.

Kollarını bankın iki yanına sarkıtmış, bacaklarımın arasında sıcaklık birikmesine neden olan tehlikeli bir bakışla beni izliyordu.

Destek için omuzlarını kullanarak kucağına tırmandım. Göğüslerim yüzüne doğru yaklaştığında boğazından inlemeye benzer bir ses yükseldi.

"Buraya beni baştan çıkarmaya mı geldin?" diye homurdandı.

Belli ki sormak zorunda kaldığına göre kötü bir iş çıkarıyordum.

"Seni özledim," diye fısıldadım, ellerim gömleğinin açık yakasında dolanıyordu.

"Hayır." Acı bir kıkırdama havayı kesti. "Sadece sikimi özlüyorsun." Tanrım, buna gerçekten inanıyorsa onu gerçekten incitmişim demektir.

Altın haçıyla oynadım, bu adamın beni onunla birlikte günah işlemeye zorladığı tüm yolları hatırladım. Onunla günah işlemeye devam etmek istediğim tüm yolları. "Seni özlüyorum, Zeno. ."

Gözlerime bakmayı reddetti, uzaklara bakarken çenesi sıkılmıştı.

Yüzünü çerçeveledim ve göz kapaklarını öptüm. "Gözlerini özledim." Yanaklarını öptüm. "Gülümsemeni özledim." Alnından öptüm. "Şakalaşmalarımızı, satranç gecelerimizi ve yatmadan önce bana kitap okumanı özledim." Dudaklarımı onunkilerin üzerinde gezdirdim. "Ama en çok gülüşünü özlüyorum, Zeno. Bu benim en sevdiğim sestir ve bu kadar uzun süre onu duymadan yaşamak bana acı veriyor."

Dudaklarını şefkatle gagaladığımda alçak, boğuk bir ses yankılandı. O da

Beni geri öpmedi ama kararlılığının azaldığını hissettim. Céline'in sözleri zihnimde çınladı: Şu anda senin huzurunda olmayı bile hak etmiyor.

Rüzgâr hızlandı ve saç tellerimi mürekkepli bir bulut gibi etrafımızda dolaştırdı. Gecenin değişkenliği ilişkimizdeki değişimi yansıtıyordu. Dönüm noktasındaydık ve onun vurdumduymaz bakışlarını kırmak için onu biraz daha zorlamam gerekiyordu.

"Zeno, o geceki öfkem için beni affet. Lütfen benim de seni affettiğimi bil. Her şey için. e şantaj malzemesi. Armel'in cinayeti-"

"Dur." e kelimesi göğsünden koptu. Elleri kalçalarımın düştü ve sıkıldı. "Lütfen, sadece dur."

Sanki o da benim affımı hak etmediğini düşünüyordu.

Zeno şişeden bir yudum daha aldı ve sıvı yarısına kadar aktı. Sarhoş ya da çakırkeyif görünmüyordu ama içmeye devam etseydi, asla ve bir orta bulmalıyız.

Şişeyi kaptım ve içindekileri yere boşalttım. Zeno metanetini korudu. Şişeyi yanımdaki bankın üzerine bıraktığımda tek bir şikâyet kelimesi bile etmedi.

"Bunu kadar gitmiyorum." Kollarımı omuzlarına doladım ve şakağını öptüm.

Rüzgâr yeniden esti, ağaçlardaki yapraklar ağlayan bir banshee gibi hışırdıyordu.

"Lütfen Darla," dedi Zeno boş bir ifadeyle, duraksayarak. "Sadece git. Bunu seninle yapamam."

Kalbimin paramparça olduğunu fiziksel olarak hissedebiliyor muydu?

"Ve bunu sensiz yapamam," diye yalvardım, sesindeki ürpertiden titriyordum. "Seninle evlenmek başıma gelen en güzel şey. Sana ihtiyacım var, Zeno. İkimiz de hatalar yaptık ama bunları düzeltebiliriz. Beni affet ve kendini de affet. Artık sır saklamak yok."

Dudaklarını öptüm, viskinin tadını aldım.

Bir küfürle ağzını benimkinden ayırdı. Kucağına atladım.

Zeno'nun elleri dışarı çıktı, bir anda bana uzandı ve sonra yanına düştü.

Enkaz.

Duygusal bir çöküntü
içindeydim. Neden böyle
davranıyordu?

"Beni özlemedin mi?" Acı içinde sordum. "Beni hiç özlemedin mi,
Zed?"

Beni yakıcı bir yoğunlukla izliyor, yüksek sesle söyleyemediklerini
gözleriyle ifade etmeye çalışıyordu.

Şimdi kelimelere
ihtiyacım vardı.

Harekete değil.

Onu zorlamak için kuru bir sesle, "Sanırım bana ipleri gösterdiğin için
sana teşekkür etmeliyim. Birkaç ay sonra boşandığımızda, Shaun'a bana
öğrettiğin tüm numaraları göstereceğimden emin olabilirsiniz."

Ucuz atışım işe yaradı.

Zeno'nun gözleri karardı. Tüm tavrı vahşi bir şeye dönüştü. "Bana
ne dedin sen?"

Kocam sendeleyerek boyunu uzattı, öfkesi dalga dalga üzerine
akıyordu. Dudaklarımın kaba kıvrımını, onunla alay eden transparan elbiseyi
ve az önce söylediklerime rağmen beni onun olarak damgalayan elmas
gerdanlığı içti.

Feneri aldım. "Beni duydun." "Onu geri
al."

"Hayır."

Eğer onu Shaun için terk edeceğime gerçekten inanıyorsa, o zaman
zaten .

Zeno'dan asla
ayrılmayacaktım. Bugün
değil.

Yarın olmaz.

Hiçbir zaman
olmaz.

Zeno bana doğru bir adım daha atarak, "Darla," diye uyardı.

Satranç tahtasında bir sonraki hamlesini planlayan bir vezir gibi bir kare

geri çekildim.

"Eminim Shaun onu senin bana öğrettiğin şekilde sürdürdüğümde buna bayılacak-"

"Koş."

bir komutla, sağ ve sol tepkimi vitesine taktı.

Sırıttım, şimdi daha hızlı geri çekiliyordum. "Ne yapacaksın?"

"Yakaladım seni." Bir avucunu açık ağzının üzerinde gezdirdi, gözleri parlıyordu

tehditkar bir şekilde. " en söylediğin her kelimeye pişman edeceğim seni." Zeno bir keresinde bana kovalamacanın onu heyecanlandırıldığını söylemişti.

Ve ona vereceğim şey de tam olarak buydu.

Beni sıkıştırma ve neden kader birliği ettiğimizi bir kez daha hatırlatma şansı olan bir kovalamaca.

Avını köşeye sıkıştıran bir avcı gibi, Zeno bana doğru hamle yaptı. Etrafımda döndüm ve labirentin içine doğru koştum.

Bana bir adım önde başlarken tempolu bir yürüyüşü vardı. "Koş, küçük melek. saklanabileceğin hiçbir yer yok." Hızlı ayaklar. kalp atışları. Zorlu nefesler.

Labirentin içinde koşturdum, yolumu unuttum ama bunun önemli olmadığını biliyordum çünkü kocam beni yakalayacaktı.

Hava, yağmurun başlangıç işaretleri ve tatlı kokusuyla renklenmişti. owers. Etrafımızdaki her şey şehvetimi artırıyordu. e karanlık. e uğuldayan rüzgar. e oynamayı sevdiğimiz kötü oyun.

Kocamın yaklaştığını hissedebiliyordum, varlığı her şeyi tüketiyordu. Sinirlerim üzerinde dans ediyordu.

Yaşıyor.

Çok canlı ve neşeli.

Tüylerim diken diken oldu ve amım kayganlaştı, onun gazabına tamamen hazırdım.

Bir geldiğimde, beni saran gölgeleri aydınlatmak için etrafımda döndüm. en Sağımdaki bir geçide daldım.

Acele ayak sesleri yankılandı ve güçlü eller belimi kavrayarak beni geri çekti.

Hareketin hızı nefesimi kesti ve Zeno en ağır kısmını alırken serbest düşüşe geçtik.

Fenerim ellerimden fırladı ve çimenlik bir alana yanlamasına düştü.

Zeno bizi yüzüstü yatırdı. Tüm gücüyle beni yere yapıştırdı. Toprağa doğru sırtıttım, coşku nabzımı hızlandırdı.

"Yakaladım seni," dedi karanlık bir sesle. "Şimdi bedelini ödeyeceksin."

"Yap beni." Kıçımın yarıkları arasına sıkışmış ereksiyonun üzerinde kendimi ovuşturdum.

"Küstah küçük velet," diye homurdanarak beni sırtüstü yatırdı. Fenerin ışığı aklıktan ölmek üzere olan yüzünü aydınlattı. Zeno'nun formunda titreyen evcilleşmemiş enerji, ben de onunla aynı şevkle kadar gözeneklerime güç gibi sızdı.

Ağızlarımız iki dalga gibi birbirine çarptı.

Tanrım, onun dokunuşunu, tadını, kokusunu, her şeyini özledim.

Zeno'nun gömleğini pençeledim, çaresiz ellerle yırtarak açtım, o da elbisemin eteklerini belime kadar sürükleyerek amımı onun bakımları için ortaya çıkardı. e kovalamaca ikimizi de azdırdı ve Zeno beni ıslak ve hazır bulduğunda lanetledi.

Kocam beni üç nükleerle becerdi, günlerce bunu diledikten sonra bu saldırı memnuniyetle karşılandı.

"Başka bir adamın sana dokunmasına izin verirsen onu öldürürüm." Amımı tokatladı. "Kuralları biliyorsun, Darla. Sen biliyorsun." Tokat. "Öyle." Tokat. "Benim."

"Başka birine ait olmak istemiyorum!"

Zeno aynı yumruları ağzıma soktu. Ben doymak bilmez bir şekilde emerken, o kemerinin tokasını çözdü ve damarlı ve ihtiyaçla dolmuş sert sikini pantolonunun içine soktu. e kalın başı girişimi dürttü ve ben daha nefes alamadan, tek bir hamlede içime girdi.

Sırtımı kamburlaştırarak hıçkırdım, duvarlarım onu çok sıkı kavıyordu. Bir iniltiyle başını geriye attı.

Zeno'nun elleri boynuma dolandı ve sonra eşinin içinde kızışan pis bir hayvan gibi beni çimlere doğru becerdi.

Gözlerim kafatasımın içine yuvarlandı.

benim sığınağımdı.

tam burada, kocamın gözlerinde perişan bir bakışla bana baktığı andır.

"Seni özlemediğimi mi sanıyorsun?" Kalbimi eriten bir öpücükle ağzımı kapmak için eğildi. "Evde yarım kalpli yarım bir adam gibi hissetmediğimi mi sanıyorsun?"

Yıldız patlaması görmeme neden olan noktaya vurduğunda inledim. Tırnaklarım kalın kaslarını çizdi. "Zeno!"

Gökyüzü açıldı ve bir yağmur damlası alnıma çarptı. Hafif çiseleyen yağmur etrafımıza konfeti gibi serilmeye başladı.

Medeni olmayan bir ritimle itti, ön kolları başımın iki yanında, haçı göğüslerimin vadisi arasında sallanıyor, erkeksi homurtuları kulaklarımda. Öpüşmemizin tadı viski, yağmur ve affedilmenin o eşsiz kokusuydu.

İlkel ihtiyaçlar bu muson yağmurunu körüklüyordu. Yağmur daha sert yağıyor, bizi iliklerimize kadar ıslatıyordu. Elbisemin malzemesi tenime yapıştı ve Zeno'nun sabırsız elleri yakamı memelerimi diline açacak kadar gerdi, kalınlığı amımı ağzına kadar doldurdu.

Her itiş beni aynı anda hem paramparça etti hem de iyileştirdi.

Kendi açlığım beni Senza tentazioni, senza onore kelimelerini içeren dövmeyi ısırmaya itti ve Zeno içten içe inledi.

"Sen benim varlığım için vazgeçilmezsin. Senin tarafından tüketiliyorum. Aldığım her nefes sana duyduğum sonsuz özlemle dolu," diye nefes nefese alnını benimkine bastırdı. "Sen benim evimsin ve sensiz kaybolurum, Darla."

"Neden günlerdir benden kaçıyorsun?" Gözlerim yaşardı ve ellerimi güçsüzce göğsüne vurdum. "Neden benimle konuşmaya gelmedin?"

İri bedeni benimkini daha da sarıyor, yukarıdaki öfkeli gökyüzüne karşı bir kalkan oluşturuyordu. Fırtınaları sevmediğimi biliyordu. Beni korkutuyordu. "Çünkü senin affını hak etmiyorum."

", Zeno. Sende." tuttum. e feel

Yüzüğümün tenine değmesi yeminimizi hatırlattı. "Ben de sensiz yarım bir kalp gibi hissettim."

Yağmur damlacıkları Zeno'nun kirpiklerine yapıştı ve yakışıklı yüzünden aşağı su damlaları süzüldü. "Acıma son ver. Bana bunu asla hissetmeyeceğini söyle. Bunu dilediğim için deli olduğumu söyle."

"Anlamıyorum, Zeno."

"Sana aşığım Darla," dedi Zeno ham bir ses tonuyla. Elimi tuttu ve atan kalbinin üzerine bastırdı. "Je t'aime."

Dudaklarım keskin bir nefesle ayrıldı.

Zeno'nun yalvaran gözleri büyüleyiciydi. "Ve beni terk etmek mi istiyorsun?"

Aklımdan sayısız duygu ve düşünce geçiyordu ama sadece bir tanesi önemliydi.

Kocam bana aşıktı.

Ve onu terk etmek istediğimi düşündü.

"Hayır," diye nefes verdim, yüzünü ellerimin arasına aldım. "Seni asla terk etmeyeceğim."

Gitmene asla izin vermeyeceğim. Asla, Zeno."

"Bana benim var olmadığım bir dünya hayal edemediğini söyle, çünkü ben bir dünya hayal edemiyorum. Sen benim gündoğumumsun. Sen benim ay ışığımsın." Ağzı benimkinin üzerinde hararetle gezindi. "Seni seviyorum, mon ange."

En güzel melodinin yükselen kırık notaları gibi, kesik kesik bir tempoyla itmeye devam ederken yanaklarımı yastıklayan gözyaşlarımı sildi. "İstirabıma son ver, Darla. Je t'en prie."

"Seni aptal adam. Seni sevmediğime gerçekten musun?"

Kıpırdamadan durdu, sanki kabul etmemem onu fiziksel olarak parçalıyormuş gibi üzerime abandı.

"Sen hayatım boyunca özlediğim her şeysin." Parmak eklemlerini kavradım ve evlilik yüzüğünü öptüm. "Sen benim hem şafağım hem de gecemsin. Ben de sana aşığım, Zeno."

Dişlerinin arasından savunmasız bir ses tısladı. Beni kollarının arasına aldı, sırt üstü dönerek üstte durmamı sağladı. Titreyen elleri ıslak bedenimin üzerinde gezinerek yüzümü yumuşak bir şekilde gördü.

"Benimle seviş," diye yalvardı. "Beni ne kadar sevdiğini göster,

Darla."

Zeno hiç böyle sevilmemişti. Ben de öyle.

Ben de ona ikimizin de redamancy yeteneğine sahip olduğumuzu ve bunu hak ettiğimizi gösterdim.

Onun üzerine çıktım ve sevişmemiz her saniye daha da sertleşti. Kocam tamamen büyülenmiş gibi bana baktı. "Sen hayatımda gördüğüm en güzel erkeksin, Zeno. Benim ilham perim. Sonsuza dek benim olacaksın."

"Seni en çılgın rüyalarımnda bile hayal edemezdim." Yağmur pıt pıt sükûnete kavuşurken, parmak uçları yanaklarıma yapışan saç tellerini uzaklaştırdı. "Bana sahipsin, Darla."

Zeno beni kucağına alarak oturdu. Huzursuz elleri bedenimi şekillendiriyor, birlikte doruğa ulaşabilmemiz için daha hızlı gitmeme yardımcı oluyordu. Dokunuşu bir panzehir gibiydi, ruhumda süregelen tüm acıları dindiriyordu.

"Seni çok seviyorum, Zeno," diye soludum, onu sürerken omuzlarını kavradım.

"Bunu söylemeyi bırakma."

"Seni seviyorum. Seni seviyorum. Seni seviyorum." Yanaklarına çılgınca öpücükler ve o da her öpücüğüme aklıktan ölüyormuş gibi eğildi. "

Son birkaç gün sensiz işkence gibiydi." Köprücük kemiklerimdeki yağmur yaladı ve dudaklarını nabzıma bastırdı. "Daha iyi nefes alıyorum Sen yakındayken. Benden fazla uzaklaşma, mon trésor."

"Hiçbir yere gitmiyorum. Söz veriyorum."

Sert inlemeler. Yumuşak inlemeler. şehvet dolu sözler.

Tüm bunlar küçük cennet parçamızda çınlarken hızımız kreşendoya ulaştı.

"Benim için gel," diye homurdandı Zeno çenemin alt tarafına doğru. "Sikimi ıslat. Bunu hak ettin, bebeğim."

Onun emirleri ve övgüleri her zaman sarmal olmama neden oldu.

parmaklarımı ıslak saçlarına geçirdim, sıktım, sıktım, . Başımı arkaya attım, unutulmuşluğu kovaladım.

hızlı, şaklayan kalçalarla. "Aman Tanrım!"

Zeno'nun dilini emdim, onun sevdiği şekilde, onu ateşlendiren ve rahatsız eden şekilde. İnkâr edilemez bir uçuruma ulaştık ve kenardan düştük.

"Darla," diye mırıldandı kırık bir sesle, günah çıkarma kutusundaki bir dua gibi. "Zeno," diye mırıldandım ben de onaylarcasına.

La petite mort bizi güçlü bir şekilde ele geçirdi ve şiddetli bir fırtına gibi bir araya geldik. Birbirimize bakarken, nefes alırken, gülümserken, kucaklaşırken çevremiz hiçliğe karıştı.

Islak çimlere yaslandı ve o büyük kolları beni kucakladı. Teninin, kaslarının, kemiklerinin, varlığının derinliklerine daldım.

Parmaklarım yüzündeki su damlacıklarıyla oynadı. O beni yumuşak, sahiplenici bir bakışla izlerken ben kaşlarını, elmacık kemiklerini ve çene çizgisini takip ettim.

Her nefesime ve her kalp atışıma kazınmıştı. Zeno benim tesellimdi.

Gözlerimi sonsuza dek kapattığımda, bunun tam da bu kollarda olmasını istedim.

CHAPTER 36

Darla'nın Zeno'su

Zeno

"

Ne yapıyorsun?"

Karım bana seslendiğinde ben de yerine geçen ames'i izliyordum. Arkamı döndüğümde onu banyodaki kapının pervazına yaslanmış, duştan yeni çıkmış bir halde buldum. Siyah saçları bir omzunun üzerinden toplanmıştı ve üzerinde kısa bir bornoz vardı.

"Seni sıcak tutmak için bir re
başlatıyorum." "Ne kadar tatlısın."

"Ben tatlı bir adamım,
Darla." "Ama sadece
benimle."

"Sadece seninle." Hiç kimse benim bu yönüme şahit olamazdı. Sadece karım için ayrılmıştı. "Şimdi buraya gel."

Labirentten döndükten sonra birlikte duş almıştık, iyi ve vefalı bir koca gibi bacak arasını temizlemek için fazladan zaman harcadım ve sonra Darla cilt bakım rutinine devam edebilmek için beni banyodan kovdu. Ben de bunu aşağıya inip gece yemeği için bize biraz risotto getirmem için bir işaret olarak kabul ettim ve yerine bir sofraya hazırladım.

Darla yatak odasını geçti ve uzattığım elimi kavradı. Onu kendime doğru çektim ve başını çıplak göğsüme yasladı.

Fırtına tüm şiddetiyle geri dönmüştü. Onu korkutmaya meyilli gök gürültüsünü hafifletmesi umuduyla pikaba yavaş bir melodi koyardım.

Şarkı eşliğinde hafifçe sallandık.

"Seninle dans etmeyi seviyorum," diye fısıldadı Darla.

"Ben de seninle dans etmeyi seviyorum." Bu kadınla birçok kez dans ettim ve her biri bir öncekinden daha anlamlıydı.

Onu ait olduğu yere, kollarıma geri getirmeden önce sadece o hafif kıkırdamayı duymak için döndürdüm.

e şarkı sona erdi.

Darla'yı yemeğimize doğru sürükledim ve bizi yumuşak kürklerin üzerine yatırdım.

oor. Karnımız doyduğunda konuşabilirdik. Ben bir şişe şarap açarken eşim risottoya bir iştahla daldı ve ikimizin de tabağını doldurdu.

Çatalının etrafında mutlu bir şekilde iç geçirdi ve gözlerini kapattı. "Tanrım, bu kadar aç olduğumu fark etmemiştim."

"Sen de mi yemek yemedin?"

Kaşlarını çatarak tabağına baktı. "Dürüst olmak gerekirse, geçen hafta pek bir şey yemedim. Hiç iştahım yoktu."

Göğsüm düğümlendi. Aramızdaki anlaşmazlığın ona zarar verdiğini anlamak için dahi olmaya gerek yoktu. Duşta ona sarıldığımda daha zayıf görünüyor ve hissediyordu. "Benim yüzümden mi?"

Darla bakışlarıma karşılık vermeyi reddetti. "Aklım başka şeylerle meşguldü ve yemek sonradan aklıma geldi."

"Yapma bunu." Dizini sıkmak için öne doğru uzandım. "Bana kızgın olduğun için yemek yeme."

"Sana kızgın değildim, Zeno. Sadece ikimiz için hayal kırıklığına uğradım. güvenmemiz gerekiyordu. Tamamen."

"Sana güveniyorum." Sadece onu korumak için ihmal ederek yalan söyledim ve bunun onda yarattığı tüm acılardan pişmanlık duydum.

"Ve sana güveniyorum." Alaycı bir şekilde gülümsedi. "Gerçi sen konuşmayı seven birisin. Sen de bazı öğünleri kaçırmış gibi görünüyorsun."

Dilim yanağımı dürttü. "Aklım başka şeylerle de meşguldü."

Başını sallayarak sco ed. Gözleri benimkilerle buluştuğunda yemeyi bıraktım ve odadaki fili ele almasını bekledim.

"Armeli öldürdüğün için sana kızgın değilim," dedi ve içim rahatladı. "Onun nasıl bir canavar olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu."

"Seni suçlamıyorum Darla. Doğal olarak, onunla birlikte büyüdüğün ve onun hain tarafına maruz kalmadığın için şok oldum. Sana söylemeyi düşündüğüm çok zaman oldu. Sadece nasıl karşılayacağından emin değildim."

Yüzünü buruşturdu. "Özür dilerim."

"Olma." Şarabımı yudumladım. "Senden saklamak hoşuma gitmedi. Keşke daha önce itiraf etseydim."

"Bana anlattığın için teşekkür ederim. Armel hakkındaki gerçeği bilmem gerekiyordu." Darla parmaklarını benimkilerle birleştirdi. "Sana yalan söylemeyeceğim ama Dacia'ya söyledim. Armel'in mezar taşını yerle bir etmek için hazırlanıyoruz."

"Bizi mezarlığa götüreceğim." Parmak eklemlerini öptüm.

"Sırrın benimle güvende, yemin ederim. Sana zarar verecek hiçbir şey yapmam. Tek istediğim senin beni koruduğun gibi ben de seni korumak, Zeno."

Kalbimi tekrar çalarak gitti.

Yanağından öpmek için öne doğru eğildim. "Biliyorum, bebeğim."

Darla şakacı bir tavırla, "Artık silah kullanmakta da oldukça iyiyim," dedi. En iyilerden öğrenmişti.

"Oh, öyle mi?"

"Oh, evet. Yani biri seninle uğraşmaya kalkarsa?" Başparmağını, işaret parmağını ve orta parmağını kullanarak bir silah oluşturdu ve şakağımı sıyırdı. "Kafataslarına üç kurşun sıkacağım. Pop. Pop. Pop. Pop."

Beni taklit etmeye çalıştığında çok sevimli oluyordu. "Yıllardır bana zorbalık etmeye çalışan insanların bir listesi var elimde. Sen benim onurumu savunmayı bitirene kadar silahın dumanı tütüyor olacak."

"Getir bakalım. Kimse benim Zeno'mla uğraşamaz." Kalbim bir sonraki atışında tekledi. Benim Zeno'm.

"Gel buraya," dedim ve kucağıma sürünerek oturdu. Islak saçlarını kulağının arkasına sıkıştırdım. "Hai cambiato la mia vita."

"Sanırım İtalyanca öğrenmemin zamanı geldi." "Ben de öyle düşünüyorum."

"Seni tüm kalbimle seviyorum' nasıl söylenir?" diye sordu arsızca. kadın beni parçalıyordu. Yüzümü boynuna bastırdım ve

Kollarını omuzlarıma sararak beni korudu. Ben de kendi kollarımı onun beline doladım. Darla'nın parmakları sırtımdaki eski yaraları ve kesikleri bir yıldız takımyıldızını birleştirir gibi takip etti. "Ti amo con tutto il cuore, Darla."

İlk kez dilinde denedi -yavaşça ve utangaçça- ve bana bir kez daha tekrarladı. "Ti amo con...tutto il...cuore, Zeno."

"Aynen böyle," diye övdüm. "Kısa sürede bir uzman olacaksın."

"Hızlı öğrenirim," diye alay etti. "Seninle evlendiğimden beri yemek pişirme ve cinsel becerilerimi geliştirdim. kısa sürede İtalyanca'da da ustalaşacağım."

Onu cesaretlendirmek için kışını okşadım. "Bunu yapabilirsin."

Arkadaşça bir sessizliğin tadını çıkarıyor, birbirimizin sessiz kalplerini dinliyorduk.

Darla kucağımda otururken, ellerini sırtımda gezdirirken ve yüzümü nazikçe kendimi hiç bu kadar huzurlu hissetmemiştim.

Onunla tanışmadan önce sadece
vardım. Şimdi ise yaşıyorum.

kadın benim sığınağımdı.

Tanrı olsun, onu son nefesime kadar koruyacağım.

"Sana başka bir şey söylemem gerek." Onu elediğinde titredim
Tırnaklarımı saçlarımda gezdiriyordum. Bu benim
kriptonitimdi. "Dinliyorum."

"Bir süre önce anneni görmeye gittim. Her şey için özür dilemek için.
Ve onu akşam yemeğine davet
ettim." Darla geri çekildi.

"Gerçekten mi?" "Ondan seni
aramasını istedim."

Darla yutkundu. Gözlerinde minnettarlık parlıyordu. " ona zeytin
dalı uzattığın için teşekkür ederim ama bundan pek bir şey çıkacağından
şüpheliyim."

Başkan Hill şüphelenilmeyi hak etmiyordu ama karımı üzgün
görmekten nefret ediyordum. "Belki yola gelir, Darla. Asla bilemezsin."

Alnını benimkinin üzerine koydu. "Artık konuşmak istemiyorum, Zed."

"Ne yapmak istiyorsun?"

" öyle." Beni öptü.

Bir bardak suyun içinden bir buz küpü çıkardım. Küpü ağzıma atıp onu tekrar öpmemi hayranlıkla izledi.

Buz küpünü dilimle ona uzattığımda Darla şaşırmış gibi bir ses çıkardı. Parmakları omuzlarımın üzerinde kıvrıldı. Çıplak belini kavrayabilmek için bornozunun kuşağını gevşettim. Şehvetli bir piyano parçasının tınları ve fırtınanın müziği eşliğinde öpüştük.

Aç ıslak öpücükler.

Açgözlü dolaşan eller.

Tutkumuzun sıcaklığıyla buzlar eridi ve karım sanki çoktan içine girmişim gibi bana baktı.

Kötü bir oyunun nabızı havada salınıyordu.

Başparmağım soğuk diline dokunmak için ağzını açtı. "On gün. Sekiz Saat. kırk altı dakika. işte bu kadar zamandır birbirimizden uzağız, mon ange."

Bornozunu silkti. Sikim anında kalktı. Ben bacaklarının arasındaki sıcak ipeği yalarken Darla iplerle bağlanmış, bir tahtta otururken çok hoş görünecekti.

"Hadi buna bir çare bulalım." Karım elimi vücudunda gezdirdi. "Kendimi senden uzak tuttuğum için beni cezalandır. Bana bir ders ver ki hatamı bir daha asla tekrarlamayayım."

"Yaramazlık yapmak senin kanında var." Kıcını tokatladım. "Sen bir , Darla."

Baştan çıkarıcı bir şekilde gülümsedi. " en bana bir şey ver, Zeno."

Onu kollarımın arasına alarak ayağa kalktım ve yerine geçerek tahtlardan birine doğru yürüdüm. Onu oturttum ve o da otomatik olarak arkasına yaslandı, bacaklarını kolçakların iki yanına sardı.

Güzel amını davetkar bir şekilde açıyor.

Kusursuz vücudu sergilenirken ve kuruyan saçları göğüslerinden aşağı dökülürken, olgun ve benim görünüyordu. e sapkın bir yanım doğum kontrol haplarını yok etmek ve hamile bırakana kadar becermek istiyordu. e Darla'nın tohumlarımla şişmiş karnının ve sütle ağırlaşmış göğüslerinin görüntüsü beni ilkelletti.

Çocuk isteyeceğimi hiç düşünmezdim, ama şimdi?

Bu kadını çiftleştirmek ve ona istediği kadar vermek istedim.

Onun üzerinde yükselerek elini tuttum ve iki yumruğunu ağzıma aldım.

Nefesi kesildi.

O kaygan parmaklar amına doğru yönlendirildi. "Gözlerini kapat ve kendine dokun," dedim. "Bu daracık amcığının okşayanın ben olduğumu hayal et. olacaklar için sırlıslık istiyorum."

Darla uyarımı dikkate aldı. Kirpiklerini kırpıştırarak mmm diye bir sesle klitorisini ovuşturdu.

"Aferin kızıma," diye fısıldadım kulağına. "Gözlerini kapalı tut ve benim iznim olmadan gelmeye cesaret etme."

Nefes nefese kaldı, kaşları çatıldı ama oynamayı bırakmadı.

Ortak şifonyerimizde karım için özel olarak tasarladığım tüm oyuncakları sakladığımız bir çekmece vardı. Siyah deri bir raket ve esaret için ipler çıkardım. Shibari, BDSM sahnesine girdiğimde ilgimi çeken bir sanattı ve yirmili yaşlarımda sık sık uyguladım.

Şehvetli karımı mükemmel bir denizaltı gibi çeşitli pozisyonlarda bağlanmış, istekli ve aklanmaya hevesli olarak hayal ettiğimde sikim acıyla gerildi.

Tahtın arkasında durmak için geri döndüm. Darla kendini geriyor ve meme uçlarını koparıyordu. Beni hissedince, "Artık gelebilir miyim, Efendim?" diye sordu.

"Hayır." Gerçekten boşalmadan önce nacaklarını gıcırdayan amından çektim.

"Ne yapıyorsun?"

"Sana inanman için bir tanrı veriyorum, mon trésor," diye kulağına fısıldadım. "Ders zamanı."

Karım onun nefesini kesmeme bayılırdı ve ben de bunu yapmaktan çok mutluydum.

Elim boğazını yakalamak için fırladığında Darla'nın nefesi tıslayan bir havayla süslenmişti. Onu tahtın üzerine çektim ve parmakları ön koluma battı, kalp atışları çılgınca. Sinsi doğasının yüzeye çıkacağına dair bir söz.

Onu önümde durmaya, yerine bakmaya zorladım.

Uzun ipi açtığımda Darla heyecanla seğirdi.

Onu mihraba oturttuğumda yaptığı gibi. Saçlarını bir omzunun üzerinden geçirdim. "Bana güvenli kelimeni söyle."

"Cesur."

"Efendilerine itaat etmeyen güzel küçük fahişeler hakkında ne demiştin?" Boynunun kıvrımında uyardım, burnum nabız noktasının üzerinde gezindi.

"Ey cezalandırıl." Boynunu omzuma yaslayarak ince sütununa daha iyi erişmemi sağladı.

"İki seçeneğin var, tatlım." Islak amına bir nger soktum ve inledi. "Seni dizlerinin üzerine çöktürebilirim ve sikimi derinlemesine okşama arasında on kez orgazm olmanı sağlayabilirim ya da seni bağlayıp kutsal olana kadar."

Hiç tereddüt etmedi. "Bağlanmak istiyorum."

Şeytani sırtışıma çenesine yayıldı. İpi teninin üzerinde şehvetli bir şekilde sürükledim, kollarını arkasına getirip kilitlemeden önce bu hisse alışmasına izin verdim. Merak Darla'nın duruşunu çizdi ve başının arkasına bir öpücük kondurdum. Benim karanlığımın farkında olabilirdi ama bu karım için bilinmeyen bir bölgeydi.

Onun rahat hissetmesine ihtiyacım vardı.

bileklerini ve göğsünün üst kısmını bir kutu bağ şeklinde bağlarken sessiz kaldı. Darla'nın esnek vücudunu çarpıcı bir kompozisyon gibi sergileyecek bir koşum takımı yarattım ve bu anı ritüelistik bir tapınma eylemi gibi ele aldım.

Darla'nın nefes alış verişini derinleştirdi ve ben de her an durabileceğimizi bilmesini sağlamak için onu bağların arasından öptüm. Çekingenliklerine bir kez teslim olduğunda, esarete bulunacak çok fazla özgürlük olduğunu fark edecekti.

"Tanrılar seninle zaman geçirdi, Darla. Sen kendi ligindesin." Yaptığım işi değerlendirmek için geri çekildim -kollarını arkadan bağlayan düğümler ve önünden geçen Y formasyonu, göğüslerini gümüş bir tepsideki sulu yumurtalar gibi servis ediyordu. Parmak eklemlerim eğimi sıyırdı

sıcak yanağını okşadı. "Ve sen benim için yaratılmışsın." Cehennem kraliçem.

Benim bahar tanrıçam.

Benim güzel küçük fahişe karım.

Senyörümün yüzüğündeki kehribar taşını öptü, gözlerinde hülyalı bir bakış vardı. "Sen de benim için yaratılmışsın, Zeno."

Bir elimle saçlarını okşayarak onu geriye doğru yürüttüm. Darla tahtın içine düştü, bacakları şişmiş esh'ini ortaya çıkarmak için ayrıldı. Umutsuzca bir dil darbesine ihtiyacı vardı.

Siyah deri küreğe uzandığımda karım kaslarıma şevkle baktı. Dövmelerime açık bir hayranlıkla bakıyordu ve yara izlerimin onu tiksindirmemesi egomu yükseltiyordu.

Kendimi canavar gibi hisseden bir yanım onun varlığında zayıfladı.

"Bir azizin ismine sahipsin ama bir günahkâr gibi davranıyorsun," diye mırıldandı Darla, yüzünü yukarı kaldırmak için raketini çenesinin altına getirdiğimde. "Gördüğüm en büyük paradoks."

"Ve günah tek kişi sensin, küçük meleğim." Göz kapaklarını öptüm ve çenesinden aşağıya doğru bir tüy bıraktım. "Tanrı seni bu dünyaya beni ölüme çekmek için gönderdi."

"Ben de senin için aynısını söyleyebilirim." Parmaklarımı onu kafesleyen iplerin üzerinde gezdirdiğimde iç çekti. "Hayatımda hiç bu kadar nefes kesici bir adam görmedim, Zeno."

Göğsüm duygularla açıldı. "Seni seviyorum."

"Biliyorum." Göz kırptı.

Dudaklarını ısırdım. "O zaman sen de söyle." "Hm. Bunu düşüneceğim."

Tam bir velet. Ama lanet olsun, onu bu yüzden daha çok sevdim.

"Dikkatli ol, tatlım." Saçlarını elimin etrafına iki kez doladım ve küreği çıkık bir meme ucunun üzerinde kaydırdım. "Bana saygıyla hitap edeceksin yoksa ağzın cezalandırılacak."

"Evet, Efendim."

Raketle sağ göğsüne vurdum ve tahtta sarsıldı.

acı dolu bir nefesle.

"Teşekkür et, Darla."

"Teşekkür , Efendim," diye miyavladı, raketle sol tekinin üzerine vurduğumda. e tenim kıpkırmızı oldu ve dilime değen raketin sıcaklığını hayal ederek çenem gerildi. "Tekrar, lütfen."

Onun isteği benim için emirdi.

Yaramaz karıma, ayrı kaldığımız on gün boyunca ağır göğüslerine on kez vurarak bir ders verdim. Göbeğini tahtın minderine dayadı ve ben de küreği klitorisine birkaç kez daha vurdum.

Tüm bunlar olurken o yarı inliyor, yarı hıçkırarak minnettarlığını dile getiriyordu. Darla'nın sesi zihnimde bir çiftleşme çağrısı gibi yankılandı.

Küreği bir kenara fırlattım ve önünde diz çöktüm.

Nefes nefese kalmıştı, gözlerinden yaşlar akıyordu. Yüzünü kavradım ve onu öptüm, boyun eğmesini ne kadar takdir ettiğimi hareketlerimle söyledim.

Darla beni vahşileştiren bir şekilde dilimi emdi. İnledim, kalbim göğüs kafesime bir dövme gibi çarpıyordu. Öpüşmemize ara vermeden su bardağına uzandım ve bir buz küpü daha çıkardım. Dairesel hareketlerle areolalarının üzerine sürdüm.

"İyi hissettiriyor mu?"

"Mhm." Darla aming tenine değen soğukluktan titredi.

Chaleur'da martinisinin kirazını emdiğim gibi meme uçlarını emdim.

"Daha fazla, Zeno. Daha fazla."

"Bana yalvarırken çok seksi oluyorsun, karıcığım."

Buz küpü karnından aşağı inerken ben de ağzı açık öpücüklerimle ıslak izleri takip ettim. Kutsal kaseme yaklaştığımda, zincirimden sarkan iki inçlik haç amına sürtündü.

İnledi.

Ben onun daracık deliğine bir haç daldırmayı hayal ettiğim için çıldırmıştım, o ise bunu istediği için daha da hastaydı.

Altın haçı ağzıma götürdüğümde Darla'nın gözleri büyüdü ve

tükürükle kapladı. Artık hiçbir şey onu korkutmamalıydı. Biz De la Croix'lar günahkârdık ve o da artık bizden biriydi.

"Senin Tanrı'nın adamı olman gerekiyordu," diye fısıldadı, haçı tekrar yarığından aşağıya dinsiz bir okşayışla çekerken... ve sadece bir parça içeri kaydırırken.

"Oh, öyleyim." Amını dilimle açtım ve klitorisini yaladım, bir yandan da haçı derinliklerine doğru ittim. "Onlardan birine tapıyorum. yuva kreasyonları, bebeğim."

Sinir yumağını eriyen buz küpüyle parlattım ve onu haçla nazıkçe becerdim. Onu arzuyla çılgına çeviriyordum. Kendinden geçerek adımı inletti. Sonra haçın yerine geçirdim. Islaklığını metalden yalamamı izledi, bu kutsal olmayan gösteriye bayılıyordu. Kalçaları rahatlamak için çırpınıyordu ama sabır karımın hâlâ sahip olmadığı bir erdemdi. "Lütfen. Lütfen. Lütfen. Lütfen."

Klitorisini çimdikledim. "Bana ne istediğini söyle." "Sen, Usta!"

"Spesifik olun."

"Dilin. Ağzın. Sikin." Sırtını kamburlaştırdı. Onun sıklığının içine iki pompalamaya devam ettim. "Tanrım, sadece sen."

Bu kadına eziyet etmekten çok uzaktım, o güven fonu amcığı çenemden burnumun ucuna kadar döl bulaştırana kadar yüzüme sürmesini sağlayacaktım.

"Bana sahipsin, Darla." Belinden tutarak onu yukarı çektim, böylece koltuğun minderli yüzeyinde diz çöktü. Karşı koyamayarak, bir hayvan gibi bağlı göğüslerinden bir ısırık aldım.

Darla çok tatlı bir çığlık attı.

Hâlâ diz çökmüş halde tahtın arkalığına bakacak şekilde onu çevirdim. Cennetten yontulmuş dolgun poposu ani hareketle sallandı ve üzerimde bir boğanın üzerindeki kırmızı bir ag gibi aynı etkiyi yarattı. İzimin büyümesini görmek için dişlerimi sağ kıç yanağına batırdım. "Lanet olsun, yemek için yeterince iyi görünüyorsun."

Pozisyonumu aldım ve Darla hiç bakmadan dikkatle beni dinledi.

bitti.

Omuzlarımın arkası koltuğun kenarına yaslanmış bir şekilde sandalyede otururken, yüzümü onun kalçalarının birleştiği yerin arasındaki boşluğa kaydırdım. Görüşüm karımın vücuduyla doluydu. Muhteşem amcığı aç ağzımdan kıl payı uzaktaydı.

Şehvetle titreyen kadın şaşkınlıkla aşağıya baktı.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu belirsizlikle... ve heyecanla.

Karanlık bir şekilde sırttım, dilim on gün boyunca mahrum kaldığım yemeği yalamak için dışarı çıktı. "Orucumu bozuyorum, Regina mia."

Karım Tanrı'nın adını boş yere sayıkladı.

Kıçının parçalarını ellerime alarak, hayatımın aşkını bir kasırga gibi boşaltma görevine koyuldum. Ağzımın, çenemin, çenemin her yerine. Dilimle hızlı hareketlerle ve dolaşım hareketleriyle klitorisini okşadım. Yalama. Emiyordum. Azgın bir karmaşa olana kadar amcığıyla dalga geçtim.

Karım en kutsal ikramdı ve ben onu açlıktan ölmek üzere olan bir mürit gibi yedim.

İliklerine kadar işleyen bir ürperti bedenini sarmıştı.

İki elimle kıçına bir tokat attım ve sert bir şekilde, "Beni affetmen için yalvar," dedim.

Gırtlakını yırtarcasına inledi, alnı arkalığın kadife döşemesine çarptı. Kalçaları başımın yanlarına sarıldı ve ağzımı sanki kendi kişisel sevişme yastığıymış gibi okşadı. "Senyörüm, günah işlediğim için beni affedin."

Savunması ahlaksızlıkla doluydu. Kâfir

karımın belli ki bir dini vardı. Benim.

Bana efendisi olarak hitap etmesi daha fazla kanın güneye akmasına neden oldu. Ereksiyonumun etrafını sarmaktan ve yüzümü dünyadaki en ilahi kedi içinde boğarken çıkardığı küçük uh seslerine jack o yapmaktan başka seçeneğim yoktu.

Özünü yaladığımda burnum klitorisine çarptı. Krallığın gelmesine saniyeler kaldığını hissediyordu. "Şimdi yemin et kendini asla uzak tutmayacaksın

bir daha benden uzak dur."

Dilimi amına soktum ve onu sürmeye teşvik ettim. Kalçalarını sallayarak ve mesai sonrası için kaydedilmeyi hak eden türden inlemelerle yaptı. e bir dahaki sefere iş için Fransa'ya gittiğimde, onun boşalmasını kaydettiğimden emin olacağım, böylece kendimi becerirken bir döngüde tekrar oynatabilirim.

"Efendinin yüzüne oturmayı seviyor musun?" Mırıldandım, dar deliğini dillerken kışını tokatladım. "Onun pis oyuncağı olmayı seviyor musun?"

"Oh, Tanrım. Evet. Evet. Evet. Bayıldım." "Bana bu amcığın sahibinin kim olduğunu söyle."

"Siz, Efendi Zeno!" Darla'nın hareketleri daha da sarsıldı ve onun tam orada olduğunu anladım. "Lütfen gelebilir miyim? Lütfen. Lütfen. Lütfen. Lütfen."

"Önce bana kelimeleri ver rst, dolcezza."

"Kendimi asla uzak tutmayacağım. Ben seninim. Sonsuza kadar. Söz veriyorum." Darla inleme-çığlık karışımında boğuldu ve önce ağzıma son bir kez vurdu. "Zeno!"

Dölleri güçlü bir iksir gibi ağzıma aktı. Homurdandım ve her damlasını sanki ihtiyacım olan tek besinmiş gibi höpürdeterek yuttum.

Darla, spazm geçiren esh'ini öperken tutarsız sözler söylüyordu, onu sikimle ne kadar sert bir şekilde yok etmek üzere olduğum için sessiz bir özürdü bu.

"Affedilmedin, evcil hayvan," dedim, ıslak yarığını bir nal yalayarak.

Sevecen bir şekilde mızızlandı ama hepsi bir oyundu. Karım bu kadar çabuk affedilmek istemiyordu. Labirentteki sakarin sevişmeyi dengelemek için bir tur daha öfkeli seks yapmadan olmazdı.

Başımı koltuktan dışarı kaydırarak tam boy ayağa kalktım, dölünün her kalıntısını yakalamak için dudaklarımı yaladım. Pantolonumu indirdim ve kollarını ve göğsünün üst kısmını kafeste tutan ipleri çözdüm.

Darla'nın tok ifadesi, benim merhametime bağlı olmaktan hoşlandığını gösteriyordu.

"Tamamen sefahat içinde görünüyorsun." Kulak memesini ısırardım ve

muhtaç bir ses çıkardı. "Bekâret yeminini ilk kez bozan masum bir bakire gibi, bebeğim."

"Lütfen, sik beni. Sana çok ihtiyacım var."

Kaçınılmaz olanı uzatmak ikimize de işkence etmekten başka bir işe yaramıyordu. Arkadan gelmek

Bir ön kolumu beline doladım ve kalçalarını eğerek taçlı ucumu hazırladığı amına sürttüm.

"Al beni. Beni senin yap, Zed."

Tek bir yumuşak vuruşla derinlere daldım. Karım çığlık attı ve sırtını kamburlaştırdı.

"Darla," diye inledim, duvarları beni bir gibi sarmıştı.

Omurgam, yaklaşan salıverilmemin işaretleriyle karıncalandı, ama tuttum, henüz boşalmaya hazır değildim.

Diğer elim sırtının zarif çizgisinden yukarı, ensesine doğru ilerledi ve tüm parmaklarımı saçlarına gömüp çekiştirdim. Öne doğru eğilerek kulağına, "Şimdi ve sonsuza dek kime hizmet ediyorsun?" diye sordum.

Başını eğerek ağzını benimkiyle birleştirdi. "Senyörüm, size hizmet ediyorum."

Büyüleyici kahverengi gözleri ruhumla oynuyordu. "Aferin kızıma. Şimdi tahtı kap ve kurtuluşun için beni becer."

Titreyen elleri tahtın arkalığını sıktı.

Darla yavaşça kalçalarını oynattı ve beni sabit bir ritimle içine alıp çıkardı. Parlak uyarılmışlığı boyumun her santimini kremliyordu. Saniyeler sonra, cüzdanımdaki her fatura için çalışan ücretli bir dansçı gibi kıcını kucağımda zıplatmaya başladı. Şehvetli ve , tam da sevdiğim gibi.

"Özür dilerim. Affet beni." Boynundaki bir morluğu emdiğimde inledi.

Hızımı artırdım, onu aynı şevkle geri becerdim.

"Seninle ilgili neyi fark ettim biliyor musun?" e taht sert itişlerimin gücüyle sallandı. Onun küçük çığlıklarından zevk alıyordum. "Acı çektiğinde daha çok boşalıyorsun."

"Evet," diye yalvardı. "yak."

Kıçına art arda üç şaplak attım. Önce raketle. sonra elimle.

Karım tahtta diz çöküp can havliyle ona tutunurken arkadan amını parçalamanın günahkârca ateşli bir yanı vardı. e

Klitorisini nasıl inlediğini... Meme uçlarını çimdiklediğimde nasıl inlediğini... Boğazını sıktığımda ve o noktaya ulaşana kadar sadece ittiğimde ağzının nasıl açıldığını ama hiç ses çıkmadığını.

Onu becerdiğimde genellikle sırtıma batan kırmızı pençeleri tahtayı öyle sıkı kavriyordu ki parmak eklemleri bembeyaz olmuştu. Omurgasından aşağı inen ter damlacıklarını yaladım. "Kalp atışlarının sikimin etrafında attığını hissedebiliyorum, regina mia."

Darla omzunun üzerinden baktı, dağınık saçlarının telleri görüşünü gizliyordu. Onları geriye doğru taradım ve bakışlarındaki korunmasız parıltıyla çözüldüm. "Seni çok seviyorum."

Göğsüm ikiye bölündü. "Ben de seni seviyorum."

Parmakları kirli sakallarına sürtündü ve yüzümü daha da yaklaştırdı, içine daldığımda nefesi kesildi. "Sen tamamen benimsin."

Yanağını ısırdım ve fısıldadım, "Beni becerme şeklini seviyorum. Sanki döllerimle dolmak için yanıp tutuşuyorsun."

pençeleri yanağıma saplandı ve misilleme olarak çenemi ısırdı. "Hayır. Bana söz verdiğin o özel ada için yanıp tutuşuyorum."

Kıçına üç kez daha şaplak attım. "Bana bir varis verin ve istediğiniz tüm özel adalara sahip olun."

"Bu sözleşmemizin bir parçası değildi." Etrafımda , karımın tekrar çözülmesine saniyeler kaldığını anladım. "Sadece birkaç aylık hizmetim kaldı, mon seigneur."

alaycı ses tonu dişlerimi gıcırdatmama neden oldu. Beni terk etmesiyle ilgili konuşmalar da öyle.

Elimi bir tasma gibi saçlarına dolayarak onu ayağa kaldırdım. Sırtı önüme yapışmışken, parmaklarım şişmiş klitorisine doğru indi ve nazikçe ovmakla tokatlamak arasında gidip . "Sözleşmemizi yırttım. Bana bağlısın."

"Bunu neden yapasın ki?" Ben onunla oynarken sol eli bileğimi kavradı. Yüzüğündeki kırmızı elmas loş ışıktaki göz kırptı.

Sahiplenme duygusu işledi.

"Çünkü sen reddedilemez bir şekilde benimsin," diye homurdandım ve hızla itmeye başladım

Tekrar, onu teslimiyet içinde becerirken göğüslerinin alt kısımlarını sıktım. "Yemin ettik, Darla. Hastalıkta ve sağlıkta. İyi günde kötü günde. Sen." rust. "Benim." rust. "Benim."

Muhtaç seslerimiz, ellerini kendilerine saklayamayan iki ölümlünün coşkusuyla havayı deldi. Birbirimizin ağzına ateşli sözler mırıldanırken, saliverilmelerimizi şehvetli, esh-slapping sevişmelerle birlikte kovaladık.

"Ben de senin kalp atışlarını hissedebiliyorum," diye nefes nefese kaldı. "Sen benim tüm dünyamsın, Zeno."

Darla Ivy Hill ile tanışana kadar aşkın bir zayıflık olduğuna inanırdım.

Artık sevmenin ve karşılığında sevilmenin en büyük hediye olduğunu biliyordum.

H

ep Onun için her şeyden vazgeçerdim.

si. Karım için ölürüm.

"Benim evrenim seninle başlar ve seninle biter, Darla."

İkimiz de şiddetle birlikte boşalırken onu sertçe öptüm.

Dünya ekseninden kaymıştı ve bir daha asla eskisi gibi olamayacağımı biliyordum.

Tekrar.

Karşılıklı olarak böylesine güçlü bir boşalmanın keyfini çıkarırken, karım dalgın bir şekilde kolumdaki dövmelemin izini sürdü, özellikle de papaz kartının üzerinde durdu. Kendi tarzıyla, ikimizin de zaten bildiği şeyi bana söyledi.

tanıştığım andan itibaren beni fethetmişti.

Ondan ayrıldım ve Darla beni kaybedince nefesi kesildi. "Şşş." Bir elimle karnının üzerinde yatıştırıcı bir daire çizdim. "Stai bene?"

"Hâlâ İtalyanca becerilerimi geliştirmem gerekiyor, Zeno. Bunu tercüme etmen gerekecek."

Kuku oyunu o kadar güçlüydü ki dil değiştirmeme neden oldu. "İyi misin?"

"Oui." Gözleri kapalıydı ve başı omzuma yaslanmıştı, sanki kadar bu pozisyonda, kollarım ona sarılmış halde kalmaktan memnun gibiydi. "Ben iyiyim."

"Spermierim kalçalarından aşağı akarken çok güzel görünüyör, tatlım."

Saçlarımı ördü ve yüzümü ona doğru çevirdi. Puslu gözlerindeki hınzır parıltı belaydı. "geri it," diye mırıldandı. "Sana bir varis vermeliyim, aşkım."

Hayatımda hiç nutkum
tutulmamıştı. Şu ana kadar.

Doğum kontrol hapı kullanıyordu, ama yeni keşfettiğim üreme sapkınlığıma oynaması, bu kadının benim için yaratıldığının bir başka kanıtıydı.

Darla elimi amına doğru götürdü ve dudağımı ısırđı. "İçime sok, Zeno."

Sersemlemiş ve o kadar tahrik olmuştu ki, parmaklarım girişinden akan döllerini topladı ve üç parmakla geri itti. Onu nazıkçe parmakladığımda . "Tanıştığımızda tatlı bir bakire olduğunu düşünmek için."

"Beni cehennem gibi seviyorsun."

"Ve başka türlü olmanı istemezdim, karıcığım."

"Ayak fetişin mi var?"

Kaşlarımı çatarak Darla'nın ayaklarına losyon sürmeye devam ettim.

"Nereden geliyor bu?"

"Seni aylar önce odamda ayaklarıma çorap giyerken yakaladım."

"Çünkü ayakların üşüyordu."

"Yani... ayak fetişin yok mu?" Kaşlarını oynattı. "Senin fetişin var."

Ona şaplak attığım her yere merhem sürmeyi bitirdim. Şimdi ben yorgun ayak tabanlarını ovarken o yan yatmış, yerine bakıyordu. "Ayak parmaklarını emmeyi seven erkeklerden misin?"

Açıkçası, onun her şeyini emedim.

"Çok tatlı ayak parmakların var." Sırıttım ve onu ısıtıyormuş gibi yaptım.

Ayak .

O tembel, ağız kapalı haliyle kıkırdadı ve bana sahte bir tekme atmaya çalıştı. "Hayır, Zeno!"

"Ama seni ısırma bayılıyorsun." Üzerine süründüm ve sanki şahdamlarına saldıracakmışım gibi dişlerimi sıktım. Şakayla karışık ciyakladı ve ben onu kollarımın arasına almadan önce beni savuşturdu. "Sen sevmiyor musun?"

"Seni hayvan." Bana dirsek atmaya çalıştı ve ben güldüm.

Çenem sıkıldı ve Darla ağızımın üzerine bir sıra minik gagalar yerleştirdi. Çünkü gülüşümü seviyordu. Çünkü onu sonsuza kadar saklamak istiyordu. Bu belki de karımla ilgili en hassas şeydi. at ve biz uyurken bazen büyük kaşık olmayı nasıl sevdiğini.

"Yine de beni seviyorsun." İyi bir adam olmadığım gerçeğine rağmen.

"Sözleşmeyi gerçekten yırttın mı?"

"Siz banyodan çıkmadan önce onu re'ye attım."

Bakışlarında eğlence dönüyordu. "Ve bir gün çocuk sahibi olmak istiyorsun?"

Üreme sapkınlığımı yaşamama asla izin vermeyecekti. Bir dahaki "Beni hamile bırak, Efendi Zeno!" diye bağırdığını şimdiden duyabiliyordum. işin kötüsü umurumda bile değildi. Benimle dalga geçmesine bayılıyordum.

"Bunu hiç düşünmemiştim," dedim dürüstçe, bir tutam saçını kulağının arkasına sıkıştırırken. "Ta ki seninle tanışana kadar."

Çok sert gülümsüyordu. "Kaç tane istiyorsun?"

"Bana ne kadar vermek istersen. Bu senin vücudun." Burnunun ucunu öptüm. "Ve hazır olduğunda. İkimizin de yapacak çok işi olduğunu biliyorum. Şimdilik sadece birbirimizin tadını çıkarmaktan memnunum."

"Doğru." Beni sırtüstü yatırdı, böylece kendisi üstte kaldı. "Bana bir İtalya seyahati ve yeni bir özel ada borçlusun."

"Seviyorum." Parmaklarımı sol tekiyle birleştirdim ve kırmızı elmas yüzüğü öptüm.

Parıldayan değerli taşla baktı. "Bana gerçekten hayalimdeki yüzüğü aldığına inanamıyorum."

en nadide kadını için dünyanın en nadide elması. Darla'nın parmağındaki yüzüğün paha biçilmez bir eser olduğundan haberi yoktu.

kırk milyon dolar. Dahası, yüzüğün iç kısmına düğün tarihimiz ve tüm servetimin bulunduğu kasanın şifresi işlenmişti. Zamansız ölümüm halinde, karımın hayatının geri kalanını garantiye almasını sağladım.

Belli ki herkes haklıydı. En başından beri bu kadın için çırpınıyordum. Bir seks kulübündeki bir geceden sonra tamamen saplantı haline gelmişti.

"Şimdiye kadar senin için her şeyi yapacağımı bilmen gerekirdi." "Nedenmiş o?"

"Senden önce hayatım kaosla doluydu. Sen bana huzur getirdin ve yeniden yaşamanın ne demek olduğunu öğrettin Darla." Güzel yüzünü avuçladım. "Senin için her şeyi yaparım çünkü seni tüm kalbimle seviyorum."

Eşimin gözleri dökülmemiş yaşlarla parlıyordu. "Je suis à toi..."

Dudaklarını usulca öptüm ve yeminimizi fısıldadım: "Et tu es à moi."

CHAPTER 37

Kötü Alamet

Darla

Adet dönemim üç hafta gecikmişti.

Son birkaç gündür başım dönüyor ve midem bulanıyordu. Zeno ve on günlük ayrılık sırasında bir ya da iki hapı atladığımı fark edene kadar pek dikkat etmediğim bir gerçek.

Ebeveyn odamın güvenliğinde, Ella kapının diğer tarafında dururken hamilelik testi yaptım. "Darla, iyi misin?"

Çubuktaki iki çizgi şüphelerimi doğruladı.

Bebeğimize hamileydim, büyük olasılıkla Zeno ile labirentte seviştiğimiz gece gebe kalmıştık.

"Endişelenmeye başlıyorum Dar," diye bağırdı Ella. "Lütfen vajinanı ört. İçeri girmek üzereyim."

Kapı çoktan açılmıştı. Ella içeri süzüldü ve kapalı tuvalet kapağının üzerinde gözlerim yaşlı oturduğumu görünce durdu.

Bileğimle kaydardım ve . "Hamileyim, Ella."

En iyi arkadaşım önümde dizlerinin üzerine çöktü. "Aman Tanrım," diye fısıldadı. "Nasıl hissediyorsun, bebeğim?"

planlarımızın bir parçası değildi, ama hayattaki en iyi şeyler beklenmediktir, değil mi?

Zeno ile evliliğim sahte bir şekilde başlamıştı ama artık birbirimize aşık olduk ve ilk çocuğumuza hamileydim.

Bana dağıtılan kartlara teslim oldum ve evren beni o kadar büyük bir mutlulukla ödüllendirdi ki, gözyaşlarım yanaklarımdan aşağı döküldü. "Çok mutluyum, Ella."

Endişesi yüzünden silindi ve kollarını bana doladı. Birbirimize sarıldık ve Ella saçlarımın arasında ciyakladı. "Tebrikler, hayatım!"

"İmparatoriçe evliliğe ve doğurganlığa işaret - Görünüşe göre bu dönem sizin için doğurganlığın yüksek olduğu bir dönem. Yakın gelecekte kendinizi bir bebek sahibi olurken bulursanız şaşırmayın."

e falcının sözleri zihnimde sekti.

Hill kadınlarını sonsuza dek rahatsız eden kuşak lanetini kırdım.

Mutluydum, aşıktım ve hamileydim.

Ella geri çekildi ve gözyaşlarını sildi. "Benim de sana bir şey söylemem gerekiyor."

"Ne?" Gülümsedim.

"Dört haftalık hamileyim." Mavi-kahverengi bakışları duygularla parlıyordu. "Hamile kankalar olacağız ve çocuklarımız da kanka olacaklar."

"Aman Tanrım. Ella, buna inanamıyorum." Nefesim kesilince ağzımı kapattım. " kocaman olmuş. Tebrikler, tatlım!"

Ella da ağlamaya başladı ve her zaman yaptığımız gibi sarıldık. kutlayan iki kadın gibi.

"Zeno, beni nereye götürüyorsun?"

"Bu bir sürpriz, bella."

Randevumuz için hazırlanmayı bitirdikten sonra kocam restorandan önce hızlıca bir yere uğramamız gerektiğini söyledi. Şimdi beni batı kanadının derinliklerine götürdü, gözlerimi bağladı, geriye doğru yürüdü ve ellerimi tuttu.

Bir odaya girdiğimizi hissettim ve bir düğmenin açıldığını duydum. Zeno gelip durdu. "Doğum gününün Ağustos'ta olduğunu biliyorum ama daha fazla bekleyemedim."

Gözlerim bağlandı.

Nefesim kesildi.

Dönüp baktım, nutkum tutulmuştu.

"Beğendin mi?" Zeno ellerini ceplerine sokarak sordu. Bu gece üç parçalı gri bir takım elbise giymişti ve siyah kravatının üzerine altın bir iğne takmıştı. DIH yazısı, tepemizde asılı duran abartılı kristal avizenin ışığı altında gururla parlıyordu.

"Hoşuma gitti mi?" Tükürdüm ve boynumdaki incileri sıkıca kavradım. "Zeno, bayıldım."

"Bu senin. Senin için yaptırdım."

Kocam bana kendi kütüphanemi hediye etti.

Hep hayal ettiğim gibi.

Koyu renkli ahşap kitap rafları tabandan tavana kadar uzanıyordu ve klasiklerden çağdaş kitaplara kadar rengârenk ciltlerle doluydu. Altın dekor ve çarpıcı tablolar odanın her santimini süslüyordu.

Ve sadece benim çalışmalarına ayrılmış özel bir kitaplık vardı.

Bu adamın bana olan sevgisinden etkilenerек ona doğru sallandım. "Bunu ne zaman yaptın?"

Ses tonumdaki kalınlığı hissetti ve kollarını belime dolayarak beni çekti. "Birkaç ay önce Éva ile Güzel ve Çirkin'i izledikten sonra. Kendi kişisel kütüphaneni istediğinden bahsetmiştin."

"Oh." Çok eskiden. Aramızdaki aşk henüz filizlenmemişken. "Çok düşüncelisin, Zeno. sana çok teşekkür ederim. burası... Mükemmel."

Gerçekten söylemek istediğim şey, sen mükemmelsin.

"Beğendiğine sevindim." Alnını benimkine bastırdı. "Hill rezidansındaki eski odanızda bulunan tüm kitapları buraya getirttim. Ayrıca yazı yazabilmeniz için bir köşe var."

Kıllı yanağını avuçladım. "Beni şımartıyorsun."

"Yapmayı en sevdiğim şey." Avucumu öptü, kahverengi gözleri öyle bir parlıyordu ki, içimdeki bir bariyeri kırdı.

Gözümden bir damla yaş süzüldü.

Zeno başparmağıyla sildi. "Sorun ne Darla?"

Hiçbir şey. Her şey mükemmel. Hayatım dolu ve hepsi senin sayende. dayanağım olduğun için teşekkür ederim. Beni güçlendirdiğin için. Beni yeterince sevdiğin için

her hayalimi ve hırsımı desteklemek için. Seni seviyorum. Seni seviyorum. Seni seviyorum.

"Sana bir şey söylemem gerek."

Yirmi dört saat önce hamileliğimi öğrendim. Akşam yemeği sırasında sürpriz bir açıklama olması gerekiyordu ama daha fazla bekleyemedim.

Kötü bir şey olduğunu anlayan Zeno gerildi. "Ne oldu?"

"Gözlerini kapat." Parmak uçlarımda yükselip aşağıya doğru eğilmiş ağzını öptüm.

İtaat etti, geniş omuzlarında bir gerginlik vardı.

Tanrım, bir oğlum mu yoksa bir kızım mı olacağını ve babalarına ne kadar benzeyeceklerini ve davranacaklarını merak ediyordum. altın kalpli güzel bir adam. Zeno çocuğumuzu dünyadaki tüm zenginliklerle şımartır ve ona bir prens ya da prenses gibi davranırdı.

Onun bu yönünü görmek için sabırsızlanıyordum.

Çantama uzandım, fiyonkla sarılmış ince bir kutu çıkardım ve Zeno'nun avucuna bıraktım. "Açın lütfen."

Kaşlarını çattı. "Bana kalem mi aldın?"

Kıkırdadım. "Hayır."

Hediyeyi açtığında yüzündeki şok hissediliyordu.

Hamilelik testindeki çizgilere baktı ve dudaklarında yavaş, kalp eriten bir gülümseme belirdi. e rst of its kind. Bu beni çok etkilemişti. "Hamile misiniz, mon ange?"

"Dün öğrendim." Dudağımı ısırdım.

Zeno yüzümü kavradı, gözleri parlıyordu. "Hamilesin."

İnanamıyormuş gibi tekrarladı.

"Evet ve hepsi senin yeni üreme sapkınlığının suçu," diye şaka yaptım.

Zeno güçlü dizlerinin üzerine çöktü. Elleriyle belimi kavradı ve alnını karnıma bastırdı.

Parmaklarım siyah saçlarının arasından geçti ve o sadece nefes alıp verdi.

"Seninle tanışmadan önce yalnızdım ve kasvetli bir hayat yaşıyordum. Hayatıma girdin ve birdenbire renk geldi. Amaç geldi. Şaka geldi ve yıllar sonra ilk kez güldüm. Bana yaşadığımı hissettirdin,

Darla. Beni en çok sen mutlu ediyorsun. Sen benim diğer yarımısın." Karnıma bir öpücük kondurdu. "Ti amo tanto. Je t'aime de tout mon coeur. Ve bu bebeğimizi sonuna kadar seveceğim ve koruyacağım."

Bunu inkar etmek mümkün değildi.

tam burada saf, ruh eşi aşk vardı.

"Sen de benim diğer yarımısın. Seni seviyorum." Gözlerimden daha fazla yaş damladı. "Sen çok iyi bir baba olacaksın, Zeno."

"En iyi anne sen olacaksın, Darla." Yemeğe hiç gidemedik.

Kocam beni aceleyle soydu ve bana yıldızları, ayı ve tüm evreni vaat ederken kitap raflarına yaslanarak benimle sevişti.

Henüz erken aşamalardaaydı ama hamileliğimi yakın ailemize duyurduk. Céline ağladı ve beni kucaklayarak boğdu. Yves bizi tebrik etti ve oğlunu iyi huylu bir şekilde azarladı. Ben ve Éva gelmiş geçmiş en iyi bebek bakıcıları olacaklarına söz verdiler. Ve Dacia şakacı bir şekilde "Sanırım bu şeker babandan boşanmayacağın anlamına geliyor" derken gözyaşlarını tutamadı.

tepkileri kalbimi ısıttı. Bebeğimiz çok fazla sevgiyle çevrelenecekti.

Dacia ona hamile olduğumu söylediğinde annem beni aradı. Konuşma onun tarafında çok fazla ağlamayı içeriyordu. Çok özür diledi ve son birkaç yıldır yaptıklarından pişman olduğunu söyledi.

"Seni özledim," diye haykırdı. "Seni çok özledim, Darla." Bazen insanları affetmeniz gerekir. Bunu hak ettikleri için değil, ama kendi huzurunuz için. Affedin ve yolunuza devam edin ki düşüncelerinizde yer işgal etmeyi bıraksınlar ve karmanın onları gördüğü gibi cezalandırmasına izin verin

t.

Anneme onu affettiğimi söyledim ve ona bir şans daha verirsem daha iyisini yapacağına söz verdi. e De la Croixes önümüzdeki hafta bağış toplama etkinliği düzenliyordu ve ben de ona davetiye gönderdim.

bir zeytin dalı.

Diane Hill en iyi davranışını sergileyecekti.

Çünkü bunu yapmamanın çocuğumun yüzünü asla görememek anlamına geldiğini biliyordu.

e bağış toplama galası şehir merkezindeki bir ziyafet salonunda yapıldı. e etkinlik tüm hızıyla devam ediyordu ve suçlular ve Montardor'un seçkin sosyitesiyle kaynıyordu.

Arkadaşlarımla hepsi buradaydı ve yüklü bağışlar için çeklere imza atıyorlardı. Cade ve Shaun iş konuşmaya başladıklarında Ella ve ben Hera'yı kenara çektik.

"Sen" -Ella sesini gizlice alçalttı- "Shaun'u mu beceriyorsun?" Hera içtiği suda boğuldu. "?"

"Kızarıyor," diye suçladım. "Aman Tanrım. Onunla yattın, değil mi?"

"Biliyordum." Ella Hera'nın omzuna bir çentik attı. "Son zamanlarda onunla çok birlikteydin."

"O sadece bir arkadaş." Hera hiç kekelemedi. "Idris ve ben Boşanmamızı sonuçlandırıyoruz ve Shaun yeni bir ev bulmama yardım ediyor." "Nerede? Aletinin üzerinde mi?" Ella tedarik etti.

"Hayır! İğrençleşmeyi bırak!" Hera kızarak Ella'ya vurdu.

Shaun'un son birkaç haftadır Hera ile sosyal medya paylaşımlarını gördüm. Birlikte randevulara gidiyorlardı. Annesinin meşhur biryanisini yiyor. Ev sinemasında film izliyordu. Shaun'un durumu çok kötüydü. Ya Hera gerçekten akılsızdı ya da öyleymiş gibi davranıyordu.

"Peki nd bir tane var mı?" davrandım.

Hera bir eliyle siyah elbisesini düzeltti ve Shaun'un gözleri metrelerce uzaktan bile pervane gibi kaydı. "Evet, şehir merkezinde bir apartmanın sahibi. Boş bir yer olduğunu söylüyor."

Ella ve ben birbirimize ters ters .

Shaun'un yaşadığı binadaydı.

Başka bir şey söylemeden önce küçük bir varlık belirdi. Ella

ve Hera'nın rengi soldu. Döndüm ve annemi suçluluk dolu bir ifadeyle bana bakarken buldum.

En iyi arkadaşlarım terbiyeliydi, bu yüzden anneme sarıldılar ve bir dakikadan kısa bir süre sohbet ettiler. en bizi yalnız bırakmak için uzaklaştılar.

"Merhaba," dedi annem. Her zamanki pantolon takımını giymişti ama gözlerinin altındaki koyu halkalar üzüntüsünü vurguluyordu.

"Merhaba," diye cevap verdim.

"İyi görünüyorsun, Darla." Kırmızı elbisemi değerlendirdi, uyluk hizasındaki yırtmaçta gereğinden uzun süre durdu.

hiçbir hızlı yorum yoktu. "

teşekkür . Aynı şekilde."

" beni davet ettiğiniz için teşekkür ederim."

" geldiğiniz için teşekkür ederim." daha fazla tuhaflaşamazdı. Sonunda maskesi düştü ve "Çok özür dilerim" diye mırıldandı.

Ne yazık ki yumuşadım ve onun zayıf bedenini kucakladım. Büyük insan olmanın asla zararı olmazdı. "Sorun yok anne."

Sırtını döndü ve şok edici bir gösterisiyle kollarını bana doladı. Dacia gibi Diane de sevgisini dışa vuran biri değildi. Belki de hakkında konuşmayı reddettiği büyükannem ve büyükbabam ona bu kadar soğuk davranmış ve onu bu hale getirmişlerdi. Bu onun davranışlarını mazur göstermezdi. Ama bu, onun bok yemeyen karakterine bir açıklama getiriyordu. "Ben en kötüsüyüm, Darla."

e büyük insan biraz küçük de olabilir, değil mi? "Öylesin."

Diane Hill ağlamaya başladı. Ağlamaktan gözleri doldu. Tam orada, ziyafet salonunun ortasında.

Gözlerim ve çıldırdım.

Odanın karşısında duran Dacia, ona işaret ettiğimi gördü. Kalabalığı yarararak bize doğru geldi. "Neler oluyor?" diye mırıldandı, yüz ifadesi benimkiyle aynıydı.

"Bana yardım et," diye bağırdım, bırakmayı reddeden annemden beceriksizce çalışıyordum.

"Anne," diye sustu Dacia geldiğinde. "Sen

Tamam mı?"

Kız kardeşim annemin elini bırakmasına yardım ve ben de tamamen sersemlemiş bir halde mendil almak için elimi çantama attım.

Neyse ki köşemizde Başkan Hill'in kamuoyu önündeki çöküşüne tanıklık edecek kimse yoktu. Ancak birçok fotoğrafçı odada oyalanıyordu ve eğer yeterince hızlı çalışmazsak, ağlayan yüzü yarın tüm haberlere yansıtacaktı.

"Evet, öyleyim," diye tısladı annem, ben yanaklarını silerken. En azından rimel bulaşmamıştı. "Ben gayet iyiyim."

Dacia onu rahatlatmak için sırtını ovmaya çalıştı. " ere. ere."

Annem kendini çabucak toparlamayı başardı. Dacia'nın şarap kadehini kaptı ve bir yudumda içti. Sıvı cesaretiyle, "Davranışlarımdan dolayı özür dilemek ve bazı şeyleri açıklamak için önümüzdeki hafta bir ara ikinizle birlikte akşam yemeği yemek istiyorum," dedi.

Diane Hill'in alternatif versiyonu kimdi?

Dacia her zamanki buz gibi soğukkanlılığıyla, "Elbette, ama bunun ne yeri ne de zamanı," dedi.

e açık artırma birazdan başlayacaktı ve dikkatli bakışlar altındaydık.

e Hill kadınları, farklılıklarımıza rağmen her zaman yaptığımız gibi birleşik bir cephe olarak poz verdi ve katılımcıların dikkati altında yerlerimizi almaya gittik.

Kollar belimi sardı ve beni boyun eğmeyen bir bedene doğru çekti. "musun?"

Başımı arkaya yatırdım ve Zeno'nun ağzını öptüm, nefis kolonyasını ve tıraş losyonunu içime çektim. "Sen burada olduğun için artık öyleyim."

Daha önce iş arkadaşlarının arasına karışmıştı ve ben onu rahatsız etmek istemedim. Şimdi bizi ön sıradaki koltuklarımıza yönlendirdi. "Kesinlikle büyüleyici görüldüğünüzden bahsetmiş miydim, Bayan De la Croix?"

"Sadece iki kez." Ben bu gece için hazırlanırken yatak odamızda yetenekli parmaklarıyla bunu da gösterdi.

Oturduk ve fısıltısı lobumdaki elmas avize küpeyi gıdıkladı. "Ve sen bunu duymaktan bıkana kadar söylemeye devam edeceğim."

"Bu gece sana bir şey alacağım." "Öyle mi?"

"Bana neyi sevdiğini söyle ve hepsi senin olsun." Saygıyla çenesinde parmaklarımı gezdirdim. "Ben de seni şımartmak istiyorum."

Gülümsemesini gizleyerek çıplak omzumu öptü. "Tamam."

odanın ışıkları karartılarak müzayedenin başladığına işaret edildi. Eşyaların çoğu akılsız mallardı. Ancak bu iyi bir amaç içindi ve bu toplumdaki insanların parayı su gibi harcadıkları biliniyordu.

Şehirdeki tanınmış bir sanatçıyla canlı resim seansı kapışmaya açıktı.

Zeno tembelce elini kalçamda gezdirdi. "Benim için al." Kulağımın kabuğuna sokuldu ve kısık mırıltısı tangamın ıslanmasına neden oldu. "Yatak odamızın duvarına asmak için çıplak bir resmini istiyorum, böylece seni pis bir fahişe gibi becerirken ona bakabilirim."

Bu adamı gerçekten sevdim.

"Tamamdır," dedim muzipçe ve teklif küreğimi on bin dolara kaldırdım. Yaşlı bir kadınla aramızda bir dakika süren bir savaş başladı. Sonunda servisi ben kazandım.

"Yüz bin dolara satıldı!" dedi müzayedeci. "Mrs. De la Croix."

Zeno çeneme doğru mırıldanarak, "Seni benim için çırpınırken görmek inanılmaz ," dedi ve çenemi öptü. "Belki seni resmin içinde bağlayabiliriz-"

odanın ışıkları titredi.

Sessiz soluklar odada bir koro gibi cınladı. Kocamla bakiştık. İkimiz de diğerlerinin tepkilerini ölçmek için etrafımıza bakındık. Havada sade bir kafa karışıklığı dönüyordu.

Işıklar tamamen kapandı.

İki Fransız kapısı açıldı.

e kristal avizeler şiddetli rüzgârla birlikte kötü bir alamet gibi sallandı.

Müzayedeci hırıltılı bir ses çıkardı ve mikrofon çatırdadı. Herkes kulakları yırtan irkildi.

en odanın önündeki ekran yeni bir tür sunumla aydınlandı.

Beyaz slayt.

Siyah yazı.

Ve son derece sarsıcı içerikler alay edercesine bize bakıyordu.

KAYINBIRADERINE AŞIK OLAN BİR KADINA NE DENİR?

"Neler oluyor?" Sunum yeni bir slayta geçerken Zeno'ya kaşlarımı çatarak baktım.

DIANE HILL.

Nefesim kesildi, şok bir elektrik akımı gibi sistemimden geçerken koltuğumda sarsıldım.

Arkadaki bir grup insan bağırdı. Diğerleri şaşkınlıkla küfretti. Hatta bazıları küçümseyerek dudak büktü. Müzayedeyi yöneten görevli sunumu durdurmaya çalıştıysa da başarılı olamadı.

e ekran bir sonraki slaytla birlikte yanar.

**DIANE HILL'IN ÖLEN KIZ KARDEŞİNİN ÇOCUĞUNA NE
DIYORSUNUZ?**

Yerimden kıpırdamadım, tamamen koltuğuma yapışmıştım.

DARLA IVY HILL.

Kaos sardı.

az önce okuduklarımın etkisindeyken kalabalığın tepkileri zihnimde beyaz bir gürültü oluşturdu.

e artırma raketi yere yuvarlandı ve ışıklar tekrar yandığında bakışlarım Zeno'nunkilerle buluştu.

Kocam çoktan koltuğundan kalkmış, güvenliğe emirler yağdırıyordu. Korumalarımız bir kalkan gibi etrafımızı sardı.

Bizi yargılamalardan ve sebepsiz saldırılardan korumaya çalışıyordu. Artık çok geçti.

Fotoğrafçılar her açıdan fotoğraflarımızı çektiler.

Kendimi sakın ve toparlanmış bir resme dönüştüremeyecek kadar uyuşmuştum.

Ailemin kirli çamaşırlarının teker teker ortaya dökülmesini dehşet içinde izledim, sanki önemli bir şey değilmiş gibi. Sanki bu, toplumumuzun tanık olduğu en büyük skandala dönüşmeyecekmiş gibi.

sta sunumu kapatmayı başardı ama hasar çoktan verilmişti. Nabzım maraton koşmuşum gibi hızlı atıyor ve boğazımın dibinde ter birikiyordu.

Zeno beni ayağa kaldırdı ve anlam veremediğim sözler söyledi. Şok boğazıma yapışmıştı ve koltuk sıralarında annemi aradım.

Bakışlarım onun perili bakışlarıyla çarpıştığında gerçeği anladım.

Ben Diane Hill'in kızı değildim.

Ben onun yeğeniydim.

mezara götüreceğine yemin ettiği sırda.

İhanetin acısı burnumun direğini sızlattı ama gözyaşlarımı tuttum ve bu zalim topluluğun önünde yıkılmayı reddettim.

Diane Hill'in etrafını saran dedikodu meraklısı kalabalık, ona bir et parçası gibi bakarak soru yağmuruna tuttu. Bu geceden sonra düşüşü sonsuza dek ölümsüzleşecekti.

Umurumda değildi.

İçimde kabarmaya başlayan öfke dışında hiçbir şey umurumda değildi.

Birdenbire harekete geçtik. Zeno, fotoğrafçıları ve muhabirleri kenara iten korumalar beni ziyafet salonundan dışarı çıkardı.

ir sonraki nefes alışımda dışarıdaydık ve bir vale yeşil Lamborghini'ni getirmişti. De la Croix'ların geri kalanının nerede olduğu hakkında hiçbir fikrim yoktu ve arabamın şoför tarafına doğru atlarken umurumda da değildi.

"Darla." Zeno geldi.

Ona dirsek attım ve koltuğa yerleştim.

Sözünü esirgemedi yolcu tarafına geçti ve ben de cehennemden çıkmış bir yarasa gibi park yerinden fırladım.

"Araba kullanmamalısın." Çevresel görüşümden elinin çıktığını ve bana doğru uzandığını görebiliyordum. "İyi misin?"

Artık ziyafet salonundan uzaklaşmıştık, göğsümün üzerindeki ağırlık hafiflemişti... ve bir şey fark ettim.

Kocam bu ifşaat karşısında şaşırmış görünmüyordu.

Şaşırmadı. Bir kere bile. Biraz.

Bu geceki sunumda ortaya dökülen her sırrın, Zeno'nun bizi ilk tehdit ettiğinde kullandığı şantaj malzemesiyle bağlantılı olduğunu artık şüphesiz biliyordum.

Otoyola girerken gaza bastım. Parmak eklemlerim direksiyon simidinde beyazlaştı. "Biliyor muydun?"

"Detaylandır."

"Onun benim annem olmadığını biliyor muydun?" Bağırdım, yüzünü kaplayan pişmanlığa tanık olmak için başımı iki nokta bir saniyeliğine ona doğru çevirdim.

Burun delikleri açıldı ve kaçırdı. "Evet."

İnanmayan bir kahkaha attım.

Güvene ve daha fazla sır olmamasına ne oldu? "Bunu benden sakladın." Göğsüm acıyla sarsıldı. "Gerçeği sakladın

Bir daha asla yapmayacağınıza söz verdikten sonra." "Bu benim sırrım değildi, mon trésor-"

"Bana şimdi öyle deme!" Direksiyona bir şaplak attım. "Zeno, bana nasıl söylemezsin? muazzam bir şey!"

Diane Hill benim teyzemdi.

Bu haberi sindirmeye çalıştım. Vücudum bunu kötü bir gıda zehirlenmesi vakası gibi geri püskürttü.

"Kesinlikle, bu muazzam bir şey," diye . "Seni oturtup lanet olası soyunu açıklayamazdım. Açıkçası, bu senin sözde annenin işiydi."

Zeno gözlerimin yaşardığını görünce küfretti. "Çok özür dilerim, Darla." "Gerçeği atlarken yakalandığın için mi üzgünsün?" Acıyla sordum.

"Yapma," diye uyardı, telefonunu almak için takım elbisesinin cebine uzanırken. "Sakın

Bu saçmalığı çarpıtmaya çalışmayın. Yaptığım her şeyi seni koruma ihtiyacımdan dolayı yaptım. Bu konudaki sessizliğim tamamen sana söylemenin bana düşmediği gerçeğinden kaynaklanıyordu. Bunu Diane'den duymayı hak ettin."

Nereden anlıyordum ama yine de mantıksız bir yanım onun bakış açısını görmeyi reddediyordu. Kızgın ve kırgındım. Zeno bunu ne kadar kötü karşılayacağını biliyordu.

"Gerçek anne ve babam öldü mü?"

"Evet." Tereddüt yok.

Acı.

İçimde çok fazla acı vardı.

"Sen sadece benim kocam değilsin. Sen benim en iyi arkadaşım olmalısın," dedim, sesim cümlemin ortasında çatlayarak. "Biz bir takımız. Güven ve dürüstlük üzerine yemin ettik. Gerçeği senden duymanın daha az kötü olacağı hiç aklına gelmedi mi?"

Eğer Zeno beni odamıza oturtsaydı ve ailemle ilgili haberi yavaşça verseydi, çıldırırdım. Ama bu şekilde değil. Her şey, herkesin sizden bir sirk yaratabileceği bir müzayedede gerçeği herkesin önünde öğrenmekten daha iyiydi.

Zeno'nun pişmanlığı dalga dalga yayıldı. "Kahretsin, Darla. Özür dilerim." Daha yakına kayarken eli kalçamda sıkıştı. "Gerçekten senin için en iyisini yaptığımı sanıyordum."

Elini ittim. Mermer bir heykel gibi sertleşti.

"Ailem yıkımın eşiğinde. Tüm sırlarımız ortaya döküldü - eminim ki şantaj malzemenizin bir parçası olan sırlar," dedim sert bir şekilde. "Senin bununla bir ilgin var mı?"

Dacia'nın avukatlık kariyeri etkilenecekti.

Diane'in belediye başkanlığı koltuğu.

St. Victoria'nın müdürü olarak ünüm.

İnşa ettiğimiz her şey paramparça olacaktı.

"Eğer o dosyanın içindekilerin kamuya açıklanmasından benim sorumlu olduğumu düşünüyorsanız, bir daha düşünün."

Pişmanlığı öfkeye dönüştü ve kendi gözeneklerime sızdı. Savaşmak

"Yeniden yeniden" asla doğru çözüm değildi. Ama bu gece aileme yapıldığı gibi ona da saldırmak için reddedilemez bir ihtiyaç hissediyordum.

"Dosyayı yok ettin mi, Zeno?" Alaycı bir şekilde sırıttım. "Annemi ziyaret edip ateşkes yaptıktan sonra, sözleşmemizi yaktığın gibi dosyayı da yaktın mı?"

Çenesi o kadar sert sıkıldı ki bir kası patladı. "Ben ... Ben gidiyordum için."

"Sizce bu kadar önemli kayıtlar buraya nasıl ulaştı? Açık artırma mı?" Tükürdüm.

Diane kendisine verilen dosyayı -Dacia'nın ya da benim bakmama izin vermeden- çoktan yakmıştı ve Zeno orijinal kopyayı başka bir yerde saklıyor olmalıydı.

"Etrafımda bir fare var," dedi Zeno acımasız bir farkındalıkla, sonra omzunun üzerinden baktı ve "Kahretsin, takip ediliyoruz."

"Ne?"

"Takip ediliyoruz. Siyah sedan. Renkli camlı." Silahını göğüs kılıfından çıkardı ve susturucusunu taktı. "Hızlanın ve yaklaşan kavşaktan geri dönün."

Terden sırılsıklam olmuş avuçlarım dehşetle direksiyonu kavradı. Kusacaktım. "Zeno, sanmıyorum-"

Kurşun geçirmez arabama silah sesleri yağdı.

Zeno hırladı ve ben çığlık attım, neredeyse bizi otoyola savuruyordu.

"Korkma Darla," diye havladı. "Hızlan ve dediğimi yap."

Daha önce hiç bu kadar yüksek hızda araba kullanmamıştım ve hiç kimse arabama ateş etmemişti.

Korkmuştum, çok korkmuştum ama tutmaya çalışıyordum.

kavşak yaklaşıyordu.

Nefesim kesildi.

Araba sürüklendi.

Ve her şey ağır çekimde oldu.

Zeno penceresini indirdi ve rüzgâr bir ölüm kehaneti gibi içeri süzüldü.

Silahının namlusunu uzattı. Pop. Pop.
Pop. Pop. Pop.

CHAPTER 38

La Vérité

Zeno

Darla malikânenin dairesel yoluna girdiğinde adrenalin hâlâ damarlarımda dolaşıyordu, arabadaki sessizliği zorlukla aldığım nefesler bozuyordu.

Neredeyse ve dakika önce, .

Daha birkaç dakika önce şoföre ateş ederek onu yoldan çıkarmıştım. Bir dahaki sefere bu kadar kolay kaçamayacağımızdan korkuyordum. Darla bizi hızlı bir araba gibi eve götürürken, aileme mesaj atarak onları durumdan haberdar etmeyi başardım ve güvenli bir şekilde evlerine kadar eşlik etmeleri için takviye ekip çağırdım.

Darla arabanın kapısını açıp neredeyse histerik bir şekilde tökezleyerek dışarı fırladığında ben hâlâ müzayedede olanları düşünüyordum. Titreyen bedenini yere düşmeden yakalamak için tam zamanında arabanın etrafında döndüm.

Darla yüz ifadesindeki incinmişlikle beni itti, tökezleyerek geri çekildim. "Dokunma bana, Zeno!"

Reddetmek kızgın bir damga gibi yaktı. Ona tekrar uzandım. Tepkisinin beni caydırmasına izin vermedim. "Derin bir nefes al, Darla. İnanılmaz bir şey yaptın ve şimdi iyisin. Biz iyiyiz."

Son kısım çoğunlukla benim içindi.

Her şeyi berbat ettim ve bunun tüm sorumluluğunu üstlendim.

Karıma en son ne zaman bu kadar önemli bir konuda ihmal yoluyla yalan söyledim.

Tek ihtiyacım olan özür dilemek ve hayatım buna bağılıymış gibi yalvarmaktı.

o.

Çünkü öyle oldu.

Darla'yı bu yüzden kaybetme ihtimali dayanılamayacak kadar fazlaydı. İleride, açık bir kitaptan başka bir şey olmayacaktım. Darla tüm sırlarımı mı istiyordu? .

Karımın istediğini, karım aldı.

Her şeyim bu kadına aitti. Ciğerlerimdeki hava, damarlarımdaki kan, şiddetle çarpan kalbimin tellerinde sıırıslıklam olan bağılılık.

Hepsi .

Ama şu anda benimle hiç ilgilenmiyordu, malikanenin ön kapısına doğru ilerliyordu. "Lütfen uzak dur, Zeno. Nefes almak için alana ihtiyacım var."

"Pardon?" nefes nefese bıraktım.

Sanki görünmezmişim gibi yanımdan geçip fuayeye girdi. "Biraz zamana ihtiyacım olduğunu söylüyorum."

Uzay.

e kelime ağır bir ok gibi göğüs kafesimi deldi.

Karım boşluk istedi.

Benden.

Büyük merdivenden çıkarken onu takip edecek gücü bulmam bir mucizeydi. "Darla, dur. Sadece beni dinle. Duyguların çok yoğun ve olanlardan sonra seni anlıyorum-"

"Aklımdan neler geçtiğini tahmin bile edemezsin!" Birden dönüp yüzünü buruşturdu ve bağırdı: "Arabayla ateş açıldı ve neredeyse ölüyorduk! Eğer bu yeterince kötü değilse, ailemin tüm mirası yerle bir oldu, Zeno! Yarın sabaha kadar Tepeler gülünç düşecek!" Sanki patlamasını durdurabilecekmiş gibi ağzını avuçladı, ama ağzından dökülmeye devam etti, hatta mu ed. "İtibarımız yerle bir oldu ve buradan geri dönüş yok. Seninle ailemi kurtarmak için evlendim ama yine de..." Ellerini iki yanına bıraktı ve haline getirdi. "Nerede bak."

"Bunu halledebiliriz." Bunu gizli tutmak için hasar kontrolü yapmak zorunda kalsaydım, yapardım.

Boşluğa ihtiyacım olan kelimeleri duymadan önce her seçeneği tükettirdim

bir daha asla karım olmayacak.

"Hayır." İfadesi donuklaştı, yüz hatlarını bir ürpertinin kaplamasını endişeyle izledim. " is cannot be xed."

Darla merdivenleri çıkmaya devam etti ve ben de gittim, yorgunluk ve umutsuzluk göğsümü pıhtılaştırıyordu. "Nereye gidiyorsun?"

Kollarım ona uzandı ve beni bir kez itti. Elbisesinin kalça hizasındaki yırtmacını araladı ve başlığının içine sıkıştırdığı DLC silahı bir anlığına göründü. Onun buraya, krallığımıza ait olduğunun bir başka kanıtıydı bu.

"Odamıza. Bir çanta hazırlayıp ."

Göğsümü bir bıçakla oymak daha az acı verici olurdu. "Hayır."

"Malikaneden ayrılmam ve ailemin yanına gitmem gerekiyor, böylece hava Bu fırtına. ey'in şu anda bana, benim de onlara ihtiyacım var."

Kalbinin sökülmesi böyle bir şey miydi?

"Ben senin ailenim." Kulaklarıma bile boş geliyordu bu sözler. "Benim de sana ihtiyacım var."

Dayanılmaz bir gerginlik dalgalanıyordu. İlk kez ayrılığımız sırasında yaşadığım bir his. Ciğerlerimde hava yoktu ve ne kadar nefes almaya çalışsam da boğazımdaki yumru en doğal eylemi bile engelliyordu.

"Beni hayal kırıklığına uğrattın, Zeno." Çenesi sallanıyordu. "İhmal hâlâ yalan söylemektir. Dürüstlük ve artık sır saklamama sözü verdikten sonra benden büyük bir sır sakladın, beni doğrudan etkileyen bir şey. Beni koruduğunu düşünmeni anlıyorum ama bu ihanete uğramış hissettiğim gerçeğini değiştirmiyor."

Bunu gözlerinde
görebiliyordum. Fiziksel
olarak buradaydı.

Ama zihinsel olarak beni çoktan terk etmişti.

e Karşımdaki Darla, son birkaç aydır keşfettiğim ve sevmeye başladığım yumuşak, eril kadın değildi. Geceleri ısınmak için kendini bana yapıştıran karımdan eser yoktu. Ya da benimle şakalaşmayı ve kahkahalarımı sanki tek sebebi buymuş gibi içmeyi seven

varoluş.

Önümdeki Darla, herkesten üstünmüş gibi davranan kibirli bir lise müdürüydü. İfadesindeki soğukluk midemi bulandırıyor ama bunun acısını maskeleyerek için olduğunu biliyordum.

Yine de nefret ettim.

"Bunu senden saklayarak hata yaptığımı, aptalca bir şekilde doğru şeyi yaptığımı düşündüğümü kabul ediyorum. Ama sana ihanet etmedim Darla." Başımı salladım, parmaklarım kenetlendi. "Ben senin annen değilim. Beni Diane Hill ile aynı kategoriye koyma."

Küçümser bir tavırla çenesini sıvazladı ve gözlerini kıstı. "Bu geceye kadar bir teyzem olduğunu bile bilmiyordum."

"Diane'in en iyi sakladığı sırlardan biriydi. Bu gece sunulanlara bakılırsa, nedenini biliyorsunuz."

"Ailem." Yutkundu ve sağ tarafımızdaki tabloya baktı -Nikâhımızın durumunu tasvir eden masmavi, çalkantılı bir deniz. "İsimlerini biliyor musun?"

"Désirée Ivy Hill ve Apollo D'Ambrosio."

"Ivy," dedi Darla sco ed. "En azından annem, en azından Diane bana biyolojik annemden bir şeyler verdi."

"Ailen hakkında bilmek istediğin her şeyi bildiğim kadarıyla cevaplayacağım." Bizi ayıran mesafeyi geçtim ve yüzünü tuttum. "Sadece sor, lütfen."

Hamile eşimin duygularının ortaya çıkan her şeyden sonra kırılgan bir durumda olduğunu bilerek sabır gösterdim. Hiçbir şekilde zayıf değildi. Yine de ona cam gibi davrandım çünkü adrenalin azalınca gözyaşlarına boğulacağından ve dayanağa ihtiyaç duyacağından korktum.

Hayal edilebilecek en acı gülümseme ağzının kenarlarında belirdi.

"Bunun için artık çok geç." Ellerimi çekti ve döndü. "Bu konuşmayı yapmaktan bıktım. Eşyalarımı toplayıp bu gece ayrılıyorum. Kafamı toparlamak ve ailemle birlikte olmak için izin istiyorum. Buna saygı duymalısın."

Ailesiyle birlikte olma ihtiyacını anlıyordum ama sanki kocası değil de bir nesneymişim gibi beni görmezden gelmesi dişlerimi sıktı.

Onu koridorda kovaladım ve etrafında dönmeye zorladım.

"Sen benim karımsın, lanet olsun! Böyle önemsiz bir şeyin bizi etkilemesine izin vermeyecek kadar çok yol kat ettik," diye hırladım. "Bir hata yaptığımı biliyorum ve özür dilerim! Bu geceyi kabullenmek çok zordu ama sen inat ediyorsun ve çekip giderek ikimizi de cezalandırıyorsun."

"Bunun önemsiz bir şey olduğunu mu düşünüyorsun?" diye karşılık verdi inanmaz bir sesle. "Üzgün olduğunu söylediğinde sana inanıyorum ama bu gitmem gerektiği gerçeğini değiştirmiyor. O dosyayı yok etmeyerek bizi tehlikeye attın. Şimdi de yanlış ellere düştü, Zeno."

Elimden kurtuldu ve neredeyse odamıza koşacaktı. Tam kapıyı elimi kapıya uzattım.

"Asla gitmeyeceğine söz vermiştin," diye homurdandım, kelimeler ruhumun en derin yerlerinden sürüklenerek çıkmıştı. "Gitmeme asla izin vermeyeceğini söylemiştin."

Darla başını iki yana salladı, ağlamak üzereydi. "Üzgünüm Zeno, ama benden bu kadar."

Kapı yüzüme kapandı.

Kalbim yerinden çıkacak gibi olurken, elimi ahşap yüzeye vurdum. İki.

Benden bu kadar.

İşimiz henüz bitmemişti.

Darla bavulunu toplayıp birkaç günlüğüne annesini ve kız kardeşini ziyarete gidebilirdi. Onu rahat bıraktım ama zamanla karımı ait olduğu yere geri götürürdüm.

Kutsal yeminler etmiştik ve son nefesimize kadar bu yeminlere sadık kalacaktık.

Bu düşünceler kafamda çınlarken, hızla odama girdim ve doğruca masamın arkasındaki duvarda asılı olan tabloya yöneldim.

Onu kaptım ve dikkatlice saklanmış bir şekilde ortaya çıkararak fırlattım.

Güvenli.

Bu klasörde, tüm pislikleri içeren orijinal klasörü saklıyordum.

Tepeler.

Ağabeyim şifreyi girdi ve kasa hafif bir klik sesiyle açıldı.

e klasörü kayıptı.

Ama onun yerinde şüphelerimi doğrulayan alaycı bir nesne vardı.

kanımı kaynattı.

Ziyafet salonundan ayrıldığımızda bundan şüphelenmiştim. Huzursuz bir his zihnime sızdı ve iplerini çekerek bana korkunç bir yanlış hesaplama yaptığımı söyledi.

Birdenbire her şey yerli yerine oturdu.

Kaçırdığım tüm işaretler kırmızı ags gibi gözlerimin önünde kül oluyordu.

Antoine Toussaint'ın sözleri beynimde bozuk bir plak gibi çalışıyordu.

" Ben sana hiçbir şey yapmazken sen benden en başından beri nefret ediyordun." Sana hiçbir şey yapmadım.

Hiçbir şey.

Şuna.

Sen.

Kemiklerime kadar bir ürperti yayıldı.

Kasada duran beyaz şah satranç taşını aldım ve masamdaki bitmemiş oyuna baktım.

Aylar önce küçük kardeşimle başladığım bir şey.

Satranç tahtasında şehit bir asker gibi yatan siyah şah taşım dışında tüm satranç taşları hareketsiz duruyordu.

Benjamin De la Croix başından beri Pierrot'ydü.

Ve bu onun bana şah mat deme şekliydi.

CHAPTER 39

Sensiz

Darla

Zeno ile işim bitmemişti.

Düşüncelerimle baş başa kaldığım on dakika içinde aşırı tepki verdiğimi ve geçici duygularla düşüncesizce sözler sarf ettiğimi fark ettim.

Bu gece müzayedede olanlardan dolayı öfkeli miydim?

Evet.

Hala arabadan açılan ateşin etkisinde miydim?

Evet.

Zeno o klasörün içeriğini yok etmediği için hatalı mıydı? Evet.

Ancak bu dosyanın içeriğinin kamuoyuna açıklanmasından sorumlu değildi.

Her şeyden önce kocam benim koruyucumdu. O da bir insandı ve hatalar yapardı ama beni asla kasıtlı olarak incitmezdi. Bu da kocamın yakın çevresinden birinin diğer kopyayı ele geçirmiş olması gerektiği anlamına geliyordu. eysel De la Croix'ları ne kadar kötü etkileyeceğini bilerek ailemi aptal yerine koymaya karar verdi.

Ve bunun beni ne kadar inciteceğini ve sonuç olarak beni üzgün görmekten nefret eden kocamı ne kadar kızdıracağını biliyordum.

Bir kez daha kendimi aklımın alamayacağı bir planın piyonu gibi hissettim. Zeno'dan özür dilemem gerekiyordu.

Ancak bu burada kalacağım anlamına gelmiyordu.

e Hill kadınları iyi günde kötü günde birbirlerine destek oldular. Tüm sırlarımız açığa çıkmışken birbirimize her zamankinden daha çok ihtiyacımız vardı. Dacia

Telefonlarıma cevap veren Hill'in konutunun, Başkan Hill'in halkla ilişkiler ekibinin hasar kontrolü yapmak için on kat daha fazla çalışmasıyla kodlanmış olduğunu varsaydım.

Gerçek cevaplar alabilmek için eve dönmem gerektiğinden bahsetmiyorum bile.

Désirée Ivy Hill.

Apollo D'Ambrosio.

u iki isim göğsümde bir sızıya yol açtı. Öfkeli inançsızlığım yatıştığına göre biyolojik ailem ve onların geçmişi hakkında daha fazla bilgi edinmek için can atıyordum.

Belki de bu yüzden annem bana daha sert davranıyordu.

Dacia'nın aksine, ben onun gerçek kızı değildim.

Ben sadece onun yeğeniydim.

Varlığını bir kez bile kabul etmediği ölmüş kız kardeşinin kızı.

Durumun tamamını bilmeden bile, iki kız kardeşin arasında bir olduğu aşikârdı.

Belki de Diane Hill'in bana pislikmişim gibi davranmasında bu da rol oynamıştır.

Kes şunu. Oraya gitme. Şu anda önceliğiniz kocanızı bulmakken bunları düşünmeyin.

Zihnimde özürlerimi sıralarken elbisemi bir çift tayt ve eski bir Vesta Üniversitesi kazağıyla değiştirdim.

Sadece bir süreliğine olacağını açıklamadan ayrılacağımı söylediğim için özür dilerim. Her şey için çok üzgünüm ama şunu bil ki ilişkimiz bitmedi. Seni seviyorum. Seni seviyorum. Seni seviyorum. Bunu kızlarımla çözmek için zamana ihtiyacım var. Lütfen bana karşı sabırlı ol-

Dur bir dakika.

Neydi o?

Cumbalı pencereden, De la Croix'ların değerli atlarını tuttukları ahırları mükemmel bir şekilde görebiliyordum.

Gecenin durgunluğunda, ahırın kapısından sızan yanık sarı ışığın aydınlattığı yalnız bir figür yakaladım. Bir silahı parlatıyor gibiydi.

Daha yakından incelediğimde Benjamin olduğunu fark ettim.

Ahıra girdi ve ben sahneyi hevesli bir şaşkınlıkla izledim. Onu müzayedede gördüğümü hatırlamıyorum. İş için Fransa'da olmasıyla ilgili bir şeydi.

Sadece o
buradaydı. Şehre
geri dönmüştü.
Ne zaman geldi?

Bir dakika sonra bir başka
çimenli alanından geçip ahırlara doğru ilerliyordu.

Bir mil öteden bile keskin bir öfke Zeno'nun gövdesinin etrafında kara bir duman bulutu gibi dönüyordu. Silahını çekti ve... birdenbire pokerdeki kraliyet ush'u gibi gerçekler ortaya çıktı.

bir fare var."

Zeno dosyayı yok etmedi ama güvenli bir yerde saklamış olmalı.

Sadece ona en yakın birinin bileceği güvenli bir yer. Kardeşi gibi birinin.

Mide bulantısı üzerime çöktü ve tenim ısındı.

Oh, Tanrım.

Mantıklı geldi.

Her şey.

Tarih bana sizi incitenlerin her zaman en yakınınızdaki insanlar olduğunu öğretti. Onların geldiğini asla göremezsiniz ve onlardan asla şüphelenmezsiniz. Onların ihaneti sizi en çok vurur çünkü onlara her şeyinizle güvenmişsinizdir.

Eğer Benjamin De la Croix tüm bu çileyi gerçekten planladıysa, o zaman kocamın başı büyük beladaydı.

Telefonumu kaptım, silahımı aldım ve Céline ve Yves'le birlikte eve dönmekte olan Éva'yı ararken ayakkabılarımı giydim.

ey'in burada olması ve buna kendi gözleriyle şahit olması gerekiyordu. Baldızım telefonu açmadı, ben de ona bir mesaj bıraktım.

Eve gider gitmez ahıra koşun ve destek alın.

-Darla

Cehennem köpekleri gibi odamdan fırladım ve kocamı kurtarmak
Aya
klar. zorunda kaldım.

Zeno

Beyaz şah satranç taşını düşürdüm. Takırdayarak yere düştü ve başka bir şey kalıp kalmadığını görmek için kasanın içine uzandım.

Bir başka joker kartı bir mesajla birlikte yuvarlandı.

Eminim geldiğimi hiç görmedin, Zed.

Hayır.

Yapmamıştım.

Bir hırıltıyla, satranç tahtasının tamamını kolumun bir hareketiyle masamın üzerine fırlattım. Sıcak öfke sistemimde balonlaştı ve bir el bombası gibi patladı.

Görüşüm küçük kırmızı noktalarla dans ediyordu.

Son birkaç ay boyunca her joker kartını ve her alaycı mesajı tekrar tekrar saydım. Tüm bu süre boyunca gözlerimi Antoine Toussaint'e dikmişim çünkü Benjamin'in planladığı buydu.

Hepsi bir tuzaktı.

Hayatımda hiç bu kadar kandırılmış hissetmemiştim.

Öz kardeşim beni Armel Lancaster cinayetinden hapse atmaya çalıştı. Miles Moretti ve Gustave Melrose'u öldürdü. St. Victoria'yı yeniden ateşe verdim ve karımla birlikte masum çocukların hayatını tehlikeye attım.

"Seni incitenler her zaman en yakınındakilerdir, Ben."

İhanet asit gibi yaktı.

Telefonum kıyametin habercisi gibi çalarken silahımı kaptım. Üçüncü çalıştan sonra açtım ve kulağıma götürdüm, bir şey söylemeden

kelime.

Rakibini yendiğini düşünen bir adamın eğlenen sesi, "Ne zaman merak ediyordum," dedi.

Sessizlik anımda küçük kardeşimin yasını tutuyordum. Az önce kaderini mühürledi.

Bu saniyeden itibaren nefesleri sayılı hale geldi.

"Her zaman çok zekiydın. Seni alt ettiğimi bilmek egonu incitiyor olmalı," diye hokey istatistiklerini tartışıyormuşuz gibi konuşmaya devam etti. "Zeno Gianni De la Croix, Montardor'un yeraltı dünyasının kralı, sadece bir piyon tarafından yenildi."

Eğer bunun bir yenilgi olduğunu düşünüyorsa, beni o kadar iyi tanımıyor demektir.

"Müzayededeki o küçük dokunuş hoşuna gitti mi?" diye düşündü. "Biraz abartılı ama her zaman dramatik bir havam olmuştur."

"Dosyayı nasıl buldun?"

"O iğrenç tablonun arkasında bir kasa sakladığınızı hep biliyordum ve şifreyi kırmak oldukça kolaydı." Kıkırdadı. "Evlilik yıldönümünüz mü? Gerçekten mi, Zed? Tahmin edilebilirsin. Yanlış ellere geçmesini istemiyorsan dosyayı yakmalıydın."

Dişlerimi sıktım. "Bunu neden yaptın, Ben?"

Nedenini biliyordum. Yine de bunu ondan duymak istedim.

"Neden benimle ahırda buluşmuyorsun, sana istediğin tüm cevapları vereceğim, dostum."

Espri yapmadan sııttım. "Benjamin?"

"Evet?" Kayıtsız sesi son sınırlarımı de bozdu. "Bu gece bitmeden seni öldüreceğim."

Telefonu kapattım, parmaklarımı kırdım ve omuzlarımı yuvarladım.

Elimde bir silah ve bıçakla hışımla ce'den çıktım.

ahırlar ikimizin de çocukluğunda sığındığı bir yerdi.

Buraya uzun bir haftanın ardından rahatlamak ve takılmak için gelirdik. Benjamin'in nal için burada buluşmak istemesi oldukça ironikti.

yüzleşme.

Aralık kapıdan içeri girdiğimde ahırlarda atlar yoktu ve ortalık buz gibi bir sıcaklığa bürünmüştü.

Küçük kardeşim sırtı bana dönük bir şekilde durmuş, ahşap duvarda açılmış eski bir kurşun deliğine bakıyordu.

On altı yıl önce, on dört yaşındaki Benjamin aile işine resmi olarak kabul edildikten sonra ahıra beni ziyarete geldi. Köpeğim Charlie ayaklarımın dibinde kıvrılmış haldeyken kısıraklarımızdan biriyle ilgileniyordum.

Hayatın ve yenilmezliğin tadını çıkaran Benjamin bana silahını gösterdi, bu silah De la Croix suç ailesine özel olarak dahil edilen adamları onurlandırmak için verilen geleneksel bir hediye idi. Bu, bir haini vurarak öldürdüğünüz ve göğsüne bir haç kazıdığınız yorucu bir törendi. Eski nesil için baskı altında nasıl performans gösterdiğinizi ve De la Croix adını taşımaya layık olup olmadığınızı görmek için bir testti.

Küçük kardeşimin geleceği parlaktı. Yves'in onu De la Croix askerlerini denetleyecek biri haline getirme planları vardı.

Benjamin artık büyükler kulübünün bir parçası olduğu için heyecanlıydı. Onu tebrik etmiş ve hatta kardeşçe bir tavırla azarlamıştım.

Ta ki yenilmezliğini kullanmaya ve nişan alma alıştırmaları yaparak havalı davranmaya karar verene kadar.

Bileğini tam zamanında bükerek silahının yönünü değiştirdim. Aksi takdirde Charlie ölmüş, ben de muhtemelen yaralanmış olacaktım.

Benjamin kazanın büyüklüğünü içine sindirmek yerine güldü. Ben şok içinde kıvrılırken o yaptıklarından hiç pişmanlık duymayan lanet olası bir deli gibi gülüyordu.

Yves bizi katil olmamız için yetiştirdi ama soğukkanlılıkla değil. Masum hayatlara asla zarar vermeyiz.

Onları koruduk.

Ben'in uçarılığına ilk kez bu kadar yakından bakmıştım.

Onu bir güzel benzettikten ve küçük hatasını Yves'e ispiyonladıktan sonra yüzü utançtan pancar gibi olmuştu. Davranışını genç ve olgunlaşmamış olarak sınıflandırdık.

Ancak şimdi anlıyorum ki Benjamin'e karşı daha katı davranmayarak hata yapmışız. Onu kendini beğenmişlikten kurtarmayarak ve onun gibi bir adamın sahip olması gereken uygun ahlaki öğretmeyerek.

Ya da belki de öyleydik, ama Benjamin'in inatçı ve fevri yapısı onu istediği gibi davranmaya zorluyordu, sonuçları ve aile itibarı .

"O anı sık sık düşünüyorum," dedi Benjamin. "Kurşunun göğsünü delip geçmemesi çok yazık. Tarihi sonsuza dek değiştirme şansım vardı ve ben bunu berbat ettim. Bundan her zaman pişmanlık duyacağım."

Ona yaklaştığımda adımlarım durdu. Sakinmiş gibi davranarak ahşap bir direğe yaslandım ve kollarımı göğsümün üzerinde kavuşturarak onu öldürmeden önce birkaç dakikalığına ona gözdağı verdim.

Benjamin arkasını döndü, silueti yerde duran bir fener tarafından aydınlatılmıştı. "Senden nefret ediyorum, Zeno," diye kinle tükürdü.

Gözlerimiz, sonunda bir dönüm noktasına ulaşan iki rakip gibi çarpıştı. "Peki benden neden nefret ediyorsun Benjamin?"

Benjamin'in ağzı yavaş, küçümseyici bir sırıtışla büküldü. "Çünkü doğuştan gelen hakkımı elimden aldın."

e seigneur's throne.

De la Croix imparatorluğunun tamamı.

Ve dünyanın en eski suç örgütlerinden birinin lideri olmanın getirdiği tüm ihtişam.

Sessizce, onu bir hayvanat bahçesi hayvanına yaptığınız gibi değerlendirdim - acıma ve dikkat duygusuyla. Bunun olacağını hiç tahmin etmemiştim. Suçlu Antoine Toussaint olmasaydı bile, kendi kardeşimden asla şüphelenmezdim.

Parmağımdaki kehribar yüzüğe dikkatle baktım ve sonra kaynayan kanımı gizlemek için elimden geleni yaparak sinsi bir gülümsemeyle ona döndüm. "Asla senin olmaması gerekiyordu. Ben seçilmiş ."

"Hayatımıza girdin ve her şeyimi elimden aldın! Benim varis olmam gerekiyordu! Sen değil, Zeno!"

Yves'in beni seçmesinin bir sebebi var.

Cesaret, güç ve yalın zeka söz konusu olduğunda en küçüğünün benimle boy ölçüşmeyeceğini biliyordu. Benjamin ağzında gümüş bir kaşıkla doğmuştu, oysa ben çocukluğumdan beri hayatın zorluklarına göğüs germiştim.

Benjamin De la Croix, Yves'in cezalandırıcısı ya da Seigneur des De la Croixes olma yeteneğine sahip değildi. Bu, yutmayı reddettiği zor bir haptı.

Kedi fare oyunundan bıkmıştım, Ben'in ahırdan onunla birlikte ayrılmadan önce bana bazı cevaplar vermesine hazırdım. Bir ceset torbası içinde. "Olay gerçekleşmeden önce Armel'i öldüreceğimi nereden biliyordun?"

Céline ve Benjamin'e doğum günü yemeğimde resmen söyledim ve bu Armel Lancaster'ı öldürdükten bir gün sonraydı. Bazoli isimsiz ihbarın cinayeti tamamladıktan birkaç saat sonra geldiğini söyledi.

Ben parmaklarını karmakarışık sarı saçlarında gezdirdi. "Senin sorunun ne biliyor musun, Zeno?" diye kıkırdadı. "Sen ve tüm aile beni küçümsüyorsunuz. Hayatı ciddiye alamayan, süper modellerin memelerinden kokain çekmekle meşgul olan, denizaşırı tatillere çıkmakla meşgul olan zavallı küçük Benjamin. Tüm bunlar olurken ben senin düşüşünü planlıyordum. En büyük gücüm her zaman herkesin beni aptal, hiçbir işe yaramayan bir playboy sanması olmuştur."

Çenem sıkıştı.

Yanılmıyordu çünkü hepimiz onu tam olarak böyle görüyorduk. Sakar, umursamaz, aşırı hoşgörülü ama belki de iyi niyetli biri olduğunu düşünüyorduk.

Ve Benjamin, hiçbirimizin edemeyeceği bir olay örgüsüyle bu rolün hakkını verdi.

Cebinden bir sigara çıkardı ve zipposundan bir fiske vurarak yaktı. "Hepsi senin suçun. Sen ve Yves, yarım kalmış işleri tamamlamak için fazladan bir çift ele ihtiyaç duymadığınız sürece beni asla önemli iş toplantılarına dahil etmezsiniz. Gençken umurumda değildi. Sadece sizin yanınızda olmayı ve sadakatimi mümkün olan her şekilde göstermeyi arzuluyordum... Ama ikinizin de bana sonradan düşünülmüş biri gibi davrandığınızı fark ettiğimde yaşım ilerledikçe . Öldürme çılgınlıklarınızda peşinize takılacak kadar iyiydim ama

Bu nedenle kendimi Yves ile kapalı kapılar ardında yaptığınız her konuşmaya kulak misafiri olmaya zorladım."

"Dur tahmin edeyim. Yves'in çalışma odasındaki kitap raflarının arkasındaki geçitlerde saklandın."

"Sıradan, Zeno. Ben bundan daha klasım." Sanki büyüklük taslanması gereken bir çocukmuşum gibi bana doğru bir yumruk salladı. "Aslında, her bir odayı dinledim. Seninkini. Yves'inkini... Kahretsin, Darla'ninkini bile. Gerçi orada pek bir şey konuşulmuyor." Başını eğdi ve kuru bir eğlenceyle güldü. "Onun bir çığırtnan olduğunu asla tahmin edemezdin."

"Karım hakkında tek kelime daha et," diye homurdandım ve onu öldüresiye boğazlamaya hazır bir şekilde ona doğru ilerledim. "Sana meydan okuyorum, is de pute!"

O mesajlarda Darla hakkında o kadar iğrenç konuşuyordu ki, Darla'nın yüzüne karşı en tatlı kayınbirader gibi davranıyordu. Böyle kötü niyetler beslerken Darla'ya bu kadar yakın olduğunu bilmek beni hasta ediyordu.

Benjamin dudak büktü ve takım elbisesinin cebinden silahını çıkarıp bana . "Ben olsam yerimde kalırdım, Zeno. Beni senyör olarak hak ettiğim konuma gelmekten alıkoyan tek şey göğsüne sıkacağım bir kurşun."

Durdum, dikkatlice ilerlemem gerektiğini biliyordum.

"Armel'in Éva'nın doğum günü partisinde ona dokunduğunu gördüğümde onu öldüreceğini belliydi. Sen ve Yves'in arkamdan planlarınızı konuştuğunuzu duyduğumda bu gerçek kanıtlandı. Bunun seni alaşağı etmek için mükemmel bir fırsat olduğunu biliyordum." Benjamin silahıyla işaret etti. Yıllar önce kabul töreninden sonra aldığı silahın aynısıydı. "Sadece iki seçenek vardı. Bir, hapse girersin ve bir mahkûm tarafından 'kazara' şişlenirsin. Ya da ikincisi, öldürmeye gitmeden önce tüm rakiplerinle oynadığın gibi ben de senin aklınla oynarım."

"Sen, hiç şüphesiz, tanıdığım en aşağılık pisliksin." İğrenme sözlerimi kapladı. "Antoine Toussaint'tan şüpheleneceğimi ve onun yerine onu öldüreceğimi bile bile joker kartlarını ve Pierrot'yu takma ad olarak kullandın."

Antoine Toussaint masum bir ruh olmayabilir ama benim ellerimde ölmeyi hak etmedi.

Benjamin tüm sahte kanıtları Antoine'ın bilgisayarına yerleştirmiş olmalı.

Toussaint'ların evini ziyaret etmeden önce. Ve belli ki Antoine'ın fotoğrafını kendisi çekmiş ve Bazoli ona göndermiş gibi göstermiş.

Küçük kardeşim beklediğimden daha kurnazmış. "Toussaint sadece bir taşla iki kuş vurmanın bir yoluydu."

"Neden o olduğuna inanmama izin verdin?" Dişlerimi sıkarak sordum.

Benjamin'in kahkahası ahırda gümbürdedi. Çılgınca bir sestti. Sonra tamamen durdu ve espriyi anlamadığım için hayal kırıklığına uğramış görünüyordu. "Çünkü ben de ondan nefret ediyordum, Zeno. Gerçekten o kadar aptal mısın?"

"Sana ne yaptı ki?"

"Şey..." Ben, sanki dünya kadar vaktimiz varmış gibi sigarasından bir nefes çekti. Silahı hâlâ bana doğrultulmuştu. "Ayrıca istediğim bir şeyi de aldı."

"Beni aydınlatın, kardeşim."

Dilini şaklattı ve başını eğdi. "V ile başlar ve E ile biter."

İfadesi zihnimi kurcaladı ve çenem gevşedi.

"Violette." e farkına varmak midemin çukuruna bir korku gibi çöktü. "Onu sen istedin."

Benjamin, ölen en iyi arkadaşına karşı platonik bir bağdan fazlasını hissettiğine dair hiçbir ipucu vermedi.

". O küçük kaltağa yıllarca aşık oldum. Ama ona ne kadar gösterirsem göstereyim, asla karşılık vermedi. Benden başka herkes için bacaklarını bir fahişe gibi açtı."

Ben sadece varis olduğum için benden nefret etmekle , aynı zamanda aşık olduğu kızı da becerdim.

Berbat bir şekilde, kendimi en kötü pembe benzer bir dizi izliyormuş gibi hissettim.

Hakkını vermem gerekiyordu; Violette'le olan ilişkimin haberini verdiğimde Ben tamamen sakin .

Antoine ile olan ensest ilişkisinin yanı sıra.

İfadesinin ne anlama geldiğini zaten biliyor ve bunun için okulda pratik yapıyor olmalıydı.

O an geldiğinde.

Ben gizliden gizliye ona özlem duyarken, o da kıskanç bir psikopat gibi Antoine'ın ve benim ölümümü planlıyordu. Muhtemelen Violette'in ölümünden de beni sorumlu tutuyordu.

"Sanırım Violette'in intikamını almak için beni aranızdan çıkarıyorsunuz?"

"Onun intikamını almak istediğimi mi sanıyorsun?" Ben başını geriye attı ve yine güldü. Sert ve tehditkâr bir şekilde. "Neden onun intikamını alayım ki... onu öldüren bendim, Zeno?"

Bir adım geri çekildim, ayaklarımın altındaki zemin yumuşaktı. Benjamin.

Öldürüldü.

Violette.

İçim burkuldu. "Neden, Ben?"

Küçük kardeşim sigarasını bitirdi, yüz ifadesinde hâlâ karanlık bir eğlence vardı. "Ona her şeyimi verdim. Zamanımı. Bağlılığımı. Aşkımı. Ona bir kraliçe gibi davrandım ve o beni toz içinde bıraktı. Önce üvey kardeşi için, sonra da kendi için. Öldüğü gece Violette bir şey itiraf etmesi gerektiğini söyleyerek beni partinin çatısına sürükledi. Bana karşı olan hislerini itiraf edeceğini düşünmüştüm. Ama lanet amcık bana sana aşık olduğunu söyledi!" Ben başını sallayarak kısa bir çığlık attı. "Sen ki vücudunda sevicecek bir kemik bile yok. Violette'e seni unutmasını ve hayatına devam etmesini söyledim ama o seni kendisiyle evlenmeye ikna etmem için ısrar etti... Çünkü senin çocuğuna hamileydi."

Kalp atışlarım göğsümde bir kuş sürüsü gibi gümbürdüyordu.

Tamam.

Violette görünüşe göre benim çocuğuma hamileydi.

Ve yine de onu öldürdü.

Dehşet damarlarımı kavurdu. "Sen bir canavarsın, Benjamin." "Biliyorum."

Eğer silahı dışarıda olmasaydı, çoktan harekete geçmiş olurum. Ancak, Ben için yalpalama riskini göze alamazdım. Kevlar giymemişken . e
possibility of

Bu mesafeden ateş etmesi ve ıskalamaması yüzde doksan dokuz isabet oranıydı.

Ben de bir yandan çıplak kafatasını kırmanın en hızlı yolunu hesaplamaya çalışırken bir yandan da zamanımı değerlendirdim. "Violette sarhoş olduğu için çatıdan düştü ama gerçeğin tamamı bu değil, mi?"

"Sarhoştı ve kafası bir uçurtma kadar güzeldi ama hayır, düşmedi." Ruhsuzca sıırttı. "Onu kendim ittim ve betonun üzerinde yumurta gibi kırılana kadar vücudunun on üç kat aşağı inmesini izledim."

Boğazımda safra birikti.

"Ona zarar vermek istemedim, Zed." Silahı şakağına dayadı ve iki kez vurdu. "Ama aklıma girdi ve beni zorladı, 'Ben, amca olacaksın' gibi şeyler söyledi. Büyük, mutlu bir aile olacağız!' gibi şeyler söyledi ve ben de 'Siktir et onu, siktir et onu' diye düşündüm." Ben yere tükürdü ve tiksintiyle ürperdi. "Sadece seni bana tercih etmekle kalmadı, aynı zamanda senin pis doğuracaktı. De la Croix soyunun senin kanınla lekelenmesini göze alamazdım. Bu yüzden onu öldürmek zorundaydım, Zeno. Onu çatıdan aşağı itmek zorundaydım." Yüz ifadesi birdenbire duygusuzlaştı. "Gittiği için üzgünüm. Ama artık Violette yok, bebek yok demekti." Elini

bir patlamayı taklit etmeden önce bir araya getirdi. "Bum! Sorun çözüldü!"

Benjamin gerçekten kafadan hastaydı. Son haberi, çok sevdiği en iyi arkadaşının ölümüyle ilgili dehşet verici bir itiraf değil de bir şakanın can alıcı noktasıymış gibi verdi.

Kıskançlık ve çocuğuma hamile olduğu için Violette'i öldürmeye bu kadar kararlıysa, o zaman bu gece arabadan ateş etmesi için uşağı tuttuğuna şüphe yoktu.

Hamileliği aileye duyurulduğu için beni ve eşimi bitirmek istedi.

"Peki ya öldürdüğün diğer adamlar?"

"Miles Moretti serbest bırakıldıktan sonra para için açgözlülük yaptı. Sana karşı zaten kin beslediği için mükemmel bir kurban oldu. MPD'ye bahşiş vermesi ona birkaç bin dolar ödedim ama aptal herif kredi kartıyla kullan-at telefon almış. Ne yazık ki onu öldürmek zorunda kaldım." Omuz silkti. "Gustave

Melrose kendi iyiliği için çok zekiydi. Aslında ben olduğumu anladı. Ayrıca sırrımı açıklamadan önce ondan kurtuldum. Kiraladığım fotoğrafçıya gelince? Onun nasıl bittiğini biliyorsun. Gerçekten de, nihai hedefim söz konusu olduğunda tüm bu insanlar sadece teknik bir ayrıntıdan ibaretti."

"Peki ya St. Victoria?" sorusu beni en çok rahatsız eden soruydu. "Reaktörü kurarak tehlikeye attığınız tüm masum hayatlar ne olacak?"

"Aslında bu işi ben yapmadım, yapmaları için birilerini tuttum. arada var, Zed." Benjamin bunu kendi saçmalıklarına gerçekten inanıyormuş gibi söyledi. "Darla tatlı bir kadın ama oyunumuzda sadece bir satranç taşıydı. Onu aradan çıkarmak seni raydan çıkarır ve aslında seni zayıf, dolayısıyla öldürülmesi daha kolay biri haline getirirdi."

Karım hakkında bu kadar kibirli konuşması.

Öfkemi dizginledim ve Benjamin'e doğru ilerledim, hissetmediğim bir şefkatle ona yalvardım. "Yardıma ihtiyacın var, Ben. İzin ver sana yardım edeyim."

Gözleri keskin bir şekilde bana kaydı. Çenesini ve silahını kaldırdı. "Ne yapmaya çalıştığını biliyorum ve işe yaramayacak. Buradan gitmene imkân yok. Seni direğe bağladıktan ve göğsüne bir haç kazıdıktan hemen sonra diri diri yanacaksın."

Canlı canlı yanmak mı?

Gözlerim ahırın etrafında dolaştı ve sonunda kaygan zemini ve odanın köşesinde duran üç yakıt bidonunu fark ettim. İçeri adım attığımda beni saran belirgin koku benzindi.

Bütün burayı havaya uçuracaktı.

"Başından beri planın bu muydu? Beni ahıra çekip yeniden?" Ceketimin kolunun altına sıkıştırdığım bıçağı hissedebiliyordum. Onu etkisiz hale getirmek ve silahını elinden almak için bıçağı boynuna ne kadar hızlı fırlatabileceğimi merak ediyordum.

Tam o anda Darla, Benjamin'in arkasındaki kapıları kullanarak ahırlara girdi.

Onu görmedi.

Elinde bir silahla içeri süzüldü ve bir silahı ağzına götürerek bana sessiz kalmamı işaret etti.

Bir şekilde, Darla Benjamin'i biliyordu.

Ve inatçı karımın bizi öldürmeye çalışan adama bu kadar yakın olması beni çok korkuttu.

Gitmesi için ona bağırarak
istedim. Zamanımız kısıtlıydı.

Benjamin ayaklarına tehlikeli bir şekilde yakın duran lambayı yakmaya karar verirse, hepimiz .

Benjamin kuru dudaklarını yaladı. "Tabii ki, seni lanet olası pislik. Seni buraya başka ne için çağırdığımı sanıyordun ki?"

Darla kafasını net bir şekilde görebilecek şekilde arkasında durdu. Rahatlama bir yıkım topu gibi çarptı.

Buradan tek parça halinde çıkabiliriz.

"Hayır." Sırıttım. "Ama buraya sadece sana bir şey söylemeye geldim." Gözlerini kısmıştı. "Ne?"

"Ben mirasçuyum, sen de yedek, Benjamin. Hep böyle olması gerekiyordu. Je suis le seigneur des De la Croixes ve sen bu bilgiyle ölmek zorundasın."

Darla'ya tetiği çekmesi için gözlerimle işaret ettim.

"Zeno. Zeno. Zeno." Ben sinsice gülümsedi. "Senden her zaman iki adım önde olduğumu ne zaman anlayacaksın?"

Ben aniden döndü ve silahını Darla'ya doğru kaldırdı. "Darla!"

Ben'e doğru fırladım. "Hayır!"

Büyük çarpışmadan önceki her saniyeye tanıklık ettiğiniz bir beden dışı deneyim yaşıyormuşum gibi hissettim.

Korku nefesimi kesti.

Kollarım Benjamin'e sarıldı ve aşağı yuvarlandık. Ama tetiği çekmeden önce değil.

Kurşun karnını delip geçerken Darla yürek burkan bir çığlık attı. İpsiz, kanayan bir kukla gibi yere düştü.

Büyük bir gürültüyle yere indik ve Ben'i yuvarladım, karıma doğru koşarken bağırdım. "Hayır, , hayır."

Benjamin daha hızlıydı. Silahının kabzasıyla başımın yan tarafına vurdu ve bir baş dönmesi beni sardı. Yine de ona ulaşmaya çalıştım. "Darla,

Bana bak!"

Karnının üst kısmındaki yaraya baskı uygulayarak inledi.

Benjamin ona yaklaştığımda boğazımı sıktı ve beni geri çekti. Şahdamarımın etrafındaki kol nefes almamı zorlaştırdı ama ben bir savaş kükremesiyle yumruklarımı ona sapladım ve onu uzaklaştırmaya çalıştım.

Ben çırpınırken, Ben aceleyle lambayı devirdi.

Ateş, benzin izleri boyunca patlayarak ahırın duvarlarını ve çevresini yaladı. Domino etkisi yaratarak her saniye büyüdü ve içeriği sıcak bir fırın gibi ısıttı.

Darla'nın çılgılığı kan dondurucuydu.

Benjamin arkamdan kıkırdadı, nefesi nemli boynumu havalandırdı.

Ve benim vahşi bakışlarım karımın dehşet dolu çarpıştı.

e sıcaklık o kadar ki, ter gözümün içine süzülüyordu. bulanıklığa rağmen Darla'nın gözlerinden süzülen yaşları yakalayabiliyordum. Adımı tekrar tekrar sayıklıyordu.

Zeno. Zeno. Zeno.

Adrenalin hızla yükseldi ve başka bir kükremeye Benjamin'in kaburgalarına dirsek atmayı başardım. Nefes nefese kaldı ve tutuşu gevşedi. yere düşürdüm. e silah yana düştü ve o silahı almak için hamle yapamadan üzerine diz çöktüm.

Darla'ya gitmeden önce onu öldürmem gerekiyordu. O yaşadığı sürece, buradan asla canlı çıkamayacağız.

Kör bir öfke kapladı içimi, yumruklarımı defalarca yüzüne indirdim, bu da öfkemi besledi. Kardeşimi kanlı bir posa haline getirene kadar yumrukladım. Yüzü bir yanardağ gibi yarıldı ve lav gibi kan sızmaya başladı. Ona Tanrı ve kendim korkusunu verirken damlacıklar yüzümü benekledi. "Özür dilerim, Zed. Bu bir kazaydı. Lütfen, bir daha asla yapmayacağım."

Öfkeyle titreyerek boğazına sarıldım ve atılmış bıçağa uzandım.

Silah.

"Hayır, Benjamin," diye korkutucu bir ciddiyetle konuştum, silahı Alnının ortasına. "Bir daha asla böyle bir şey yapmayacaksın." Ben'in cam gibi mavi gözleri son kez benimkilerle buluştu.

ter, kan ve sümük.

"Sen... bana ihanet ettin... ilk olarak, Zeno," diye fısıldadı.

Gövdesinde hiç solukluk kalmamıştı ve bir kez olsun içimdeki cezalandırıcı zor durumda kalmıştı.

Ama şu anda onun sözlerini deşifre edecek zamanım yoktu.

Gözyaşlarımdan biri kayarak Ben'in kanlı yanağına düşene kadar gözlerimi yaktı.

Bana hafifçe gülümsedi, sanki onu nish etmemi söyler gibiydi.

başka bir hareket tarzı yoktu. Bu şekilde olmak zorundaydı.

Kederli bir homurtuyla küçük kardeşimi kafatasından üç kez vurdum. Kanı yüzüme ve boynuma sıçradı.

Silah sesleri hala kafamın içinde yankılanıyordu. nal çivi bir ko n içine çakıldı.

Ahşap bir direk yere yıkıldı ve Benjamin De la Croix'nın cesedini bir odun yığını gibi .

Adrenalin hâlâ içimdeydi, Darla'ya doğru atıldım.

Aramızdaki mesafeyi yarmayı başardım ve zar zor tutunmaya çalışan karıma . Acılı inlemeler yok. Çığlık yok. Sadece gözlerinde boş bir bakış vardı.

Sanki ölüm hücresindeki bir adamın sonunun gelmesine dakikalar kala hayatının yavaş yavaş tükenişini izliyormuşum gibi hissettim.

Havadaki duman ciğerlerimi yaktı ve öksürerek onu kollarımın arasına aldım.

Darla, "Zeno," diye mırıldandı ve bu küçük yaşam gösterisi, bizi buradan çıkarmak için ihtiyacım olan tüm gücü bana verdi.

"Buradayım, mon ange." Yarasına baskı uyguladım. ". Bizi dışarı çıkaracağım."

"Seni kurtarmak istedim... Özür dilerim." Gözleri kapandı. "Seni seviyorum." "Hayır," diye tısladım, yüzünü avuçlayarak. "Gözlerini açık tut, lanet olası!

Söz vermiştin, beni asla terk etmeyeceğine söz vermiştin!"

e re önümüzde parladı ve ben geri çekildim.

Ahırın kapıları açıldı ve Yves'i yüzünde donuk bir ifadeyle kaosun ortasında "Zeno!" diye bağırırken yakaladım.

"Yardım çağırın!" Boğazım çığlık attım. "Zar zor nefes alıyor!"

Yves bir an bile düşünmeden ahıra daldı ve amları kıl payı kaçırdı. Benim için kendini tehlikeye atmaması için ona bağırdım. İnatçı babam beni dinlemedi. Öksürerek dizlerinin üzerine çöktü, yaralı Darla'yı ve ölü oğlunu gördü.

Gözlerimiz buluştu ve yüz hatları acıyla buruştu.

"Benjamin'di. Başından beri Benjamin'di," diye bağırdım, kelimelerim kesik kesikti. "Pierrot."

Yves'in gözleri büyüdü ve sonra . Nefesinin altında bir dua okudu ve sanki o da inanamıyormuş gibi başını salladı.

Bakışları tekrar açıldığında azapla doluydu. "Çok geç olmadan buradan gitmeliyiz," diye bağırdı çatırdayan re'nin üzerine. "Bırakın size yardım edeyim!"

Darla'ya uzanmaya çalıştı ve ben ondan ayrılamayarak vahşileştim.

"Hayır!" Hırladım, tamamen ıstırap içindeydim. "Karıma dokunma."

Darla'yı kavradım.

zayıf bedenini göğsüme yasladı. Kırık bir hıçkırık beni terk etti. "Darla'ma dokunma."

Karım kanlı elini yanağıma sürerek gözümünden süzülen yaşı yakaladı.

Eğer o ölürse, çeneme bir silah dayar ve kendimi öldürürdüm. Onsuz bir dünyada var olmayı reddettim.

"Zamanımız tükeniyor, Zeno!" Yves omzumu tuttu ve beni sarstı. "Onu kurtarmak istiyorsan hemen gitmeliyiz!"

Blazer ceketimi öfkeyle çıkarıp Darla'ya sardım ve onu yanmadan dışarı taşıdım. "Benimle kal, Darla." Titrek bacaklarımın üzerinde ayağa kalktım ve ona bakarak, "Beni bırakma," diye yalvardım.

Eşimin beni hiç dinlememek gibi doğuştan gelen bir huyu vardı. Ght'nin vücudunu terk ettiği ana şahit oldum.

CHAPTER 40

The Hill Kadınları

Darla

Ben küçük bir kızken Alberto beni ve kız kardeşimi öğleden sonraları oyun oynamamız için sık sık parka götürürdü. En sevdiğim aktivite çimenlerin üzerinde uzanmaktı.

eld ve mavi gökyüzünü süsleyen bulutlara bakarken beyaz u hayvan ve nesne şekilleri hayal edin.

"Berto, sence yukarıda bulutlarla birlikte olmak nasıl bir his?"

"Ağırlıksız hissettirdiğini düşünmek hoşuma gidiyor Bayan Darla. Havada süzülen bir tüy gibi."

Havada uçuşan bir tüy gibi.

Ağırlıksız.

Gözlerim kör edici ışıklara ve pamuk gibi kuru bir ağza açıldığında hissettiğim buydu. Başımı çatlatan bir ağrı beni karşıladı ve kısa bir an için cennetin kapılarını geçip öbür dünyaya girdiğimi düşündüm.

Diane, Dacia, Alberto ve... Zeno'nun yüzlerini zorlukla, soluk bakışlarla yakaladım. Hepsi de bir hastane odası gibi görünen bir yerde, kendi sandalyelerinde uyukluyorlardı.

Her şey geri geldi. Benjamin
beni vurdu.

e ahırlar adresini yakalıyor.

Zeno onu asla bırakmamam için bana yalvarıyor.

Hastane yatağından kalkmaya çalıştım ve irkildim. Karnımdaki keskin bir ağrı beni durdurdu. "Ahh."

Yatağımanın yanındaki sandalyeye oturan kocam irkilerek uyandı ve bana bir serapmışım gibi baktı. "Darla..."

Odadaki sükûnet bir balon gibi patladı. Herkes birden hareketlendi, uyandı ve yatağımın etrafında koşuşturmaya başladı.

Yine de elimi aç öpücükler için ağzına götürürken gözlerim sadece kocamı görüyordu. Sanki benim uyanışım onun boş benliğine yeniden hayat veriyordu.

"Bir şeyin yok." Sesi kullanılmadığı için çakıl gibiydi. Zeno yanağımı avuçladı ve o ağırlıksız his kayboldu, şimdi sabitleyici bir sıcaklıkla doluydu. "Tanrım, sen iyisin."

"Doktoru çağırıyorum," dedi Diane ve bana çok şey anlatan uzun ifade takındı. e yüzündeki pembe lekeler ağladığını gösteriyordu.

"Nasıl hissediyorsun Dar?" Dacia bir kâğıt gibi solgun bir halde fısıldadı.

Alberto'nun titreyen eli saçlarımı yavaş hareketlerle geriye doğru düzeltti. Ona baktım; ağlamanın eşiğindeydi.

Odanın içinde çırpınan özen ve şefkat boğazıma bir yumru getirdi.

"Ben... Ben bir kamyon çarpmış gibi hissediyorum." Kuru dudaklarımı yaladım. "Saat kaç?

Bu mu?"

e soru kocama yöneltilmişti. Sesini kesti ve acısını maskeleyemeye çalışarak beni metanetle izledi.

Anlamadı mı?

Zeno benim en sevdiğim hikayeydi. Her ifadeyi ve her ruh halini not etmiştim. Onu sona tanıyordum. Senin en unutulmaz alıntılarını yaptığın ben de bu adamın tadını çıkardım.

Duygularını diğer yarısı dışında herkesten saklayabiliyordu.

"Öğleden sonra," diye yanıtladı Zeno, yüzüme bakıp gerçekten hayatta olduğumdan emin olunca bir nebze rahatladı. "Daha önce ameliyattaydın. Şimdi yoğun bakım ünitesindesin."

Gözlerim ona yalvardı. "Bebek..."

" e baby is ne." Başparmağıyla parmak eklemlerimi ovdu. "Sen de öylesin."

ne gibi görünebilirim ama kendimi hiç de öyle hissetmiyorum.

Beynim ağrıyordu ve kafamın içinde dolaşan sorulmamış sorular da yardımcı olmuyordu. Orta yaşlı bir doktor Diane ile birlikte içeri girdiğinde bu soruları sormaktan kurtuldum.

"İyi günler, Bayan De la Croix. Ben Doktor Rodriguez." Gülümsemesi beni rahatlattı. "Kendinizi nasıl hissediyorsunuz?"

"Tüm vücudum ağrıyor ve çok açım."

Başını salladı ve tahtasını kontrol etti. "Evet, elbette. Anlaşılabilir bir durum."

Zonklayan baş ağrıma rağmen, hayati fonksiyonlarımın iyi olduğunu açıklarken dikkatle dinledim. e kurşunu çıkarmayı ve beni ve bebeğimi kurtarmayı başardı, ancak yine de kıl kurtuldum. Kurşun daha aşağıdan girseydi düşük yapabilirdim. Sonuç olarak, şimdi çevremi stresten uzak tutarak ve bir süre yatağa bağlı kalarak ekstra önlem almam gerekiyordu.

En azından kurşun yarası tamamen iyileşene kadar.

O odadan çıktığında, ailem de Zeno ve beni biraz bırakmak için aynı şeyi yaptı. e kapı kapandı ve birkaç saniye birbirimizi izledik.

"Özür dilerim," dedim onunla aynı anda, "çok özür dilerim, mon ange." Gülümsedim ve o da sabırla tekrar konuşmamı bekledi.

"Beni kurtardığın için teşekkür ederim." Onu yanık izleri için taradım ama . Yaraları dışarıda değil, meraklı gözlerden uzakta, içerideydi. "Nasıl hissediyorsun?"

Dişlerini sıktı, ona teşekkür etmemden hoşlanmamıştı. "Daha iyi oldum."

Gergin sessizlik, ben onu delene kadar odada genişledi. "Benjamin'e ne oldu?"

"O öldü, Darla."

Karanlık bir uçuruma düşmeden önce Zeno'nun onu öldürdüğü sahneyi hayal edip etmediğimi merak ettim.

"Üzgünüm, Zed." Kendi kardeşini öldürmek zorunda kaldığın için çok üzgünüm. İşler bu noktaya geldiği için çok üzgünüm.

"Benjamin, Yves'in varis olarak onu seçmesi gerekirken beni seçmesine kızmıştı. Violette ile birlikte olduğum için kızgındı.

O. Başından beri Pierrot'ydu. Beni Antoine olduğuna inandırmasının tek nedeni Antoine'ı öldürebilmekti. Tüm bu durum kardeşimin kıskançlığından ve benim düştüğümü görme saplantısından kaynaklandı."

"Ah, Zeno. Kalbim senin için acıyor. Lütfen bunların hiçbirini hak etmediğini bil." Elini uzattım. Parmaklarımızı birbirine doladı. "Dosyayı nasıl aldı?"

"Benjamin gizli kasayı biliyordu. Şifreyi kırdı, dosyayı çaldı ve ne tür bir kaosa yol açacağını bilerek silah haline getirdi. Sen onun planlarında sadece bir kayıptın. Kardeşim tek taraflı rekabetinde kimi yaraladığını umursamadı, yeter ki bana zarar versin."

Benjamin'in yıkımından sonra hepimizin nasıl toparlanacağı ve iyileşeceği konusunda en ufak bir fikrim yoktu.

"Zeno, je t'aime. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Dudaklarımı öpmek için eğildi. "Je t'aime aussi."

"Bundan hoşlanmayacağınızı biliyorum ama olanlardan sonra Dacia ve Diane ile birlikte olmam gerekiyor. ey'in bana ihtiyacı var ve benim de Doktor Rodriguez'in dediği gibi stressiz bir ortamda olmam gerekiyor. Henüz o malikaneye geri dönemem. Olanlardan sonra olmaz." Gözlerimi kapattım ve tek gördüğüm Ben'in arkasını dönüp beni vurmasıydı. Her yer kan içindeydi ve hayatımda hissettiğim en dayanılmaz acıyı hissediyordum. "İkimize de olanları sürekli hatırlamayacağım bir yerde iyileşmem gerekiyor. Bunu yapmalıyım... bebek için."

Zeno dondu kaldı ve ten rengi soldu.

İkimiz de küçük bir hareket anı bozacakmış gibi nefes alıp vermedik.

"Yapma," diye boğuk bir ses çıkardı Zeno, bileklerimi biraz fazla sıkı kavrayarak. "Beni bırakma. Söz vermiştin."

Elini iki elimle birden tuttum ve nasıl titrediğini fark ettim. Otuz dört yaşının ötesinde ne kadar bitkin göründüğünü fark ettim. Takım elbisesi kırıışmıştı ve gömleğinin yakasına bir miktar kan bulaışmıştı - muhtemelen benimkine-. Altın DIH iğnesi hâlâ yamuk kravatının üzerinde duruyordu. Mükemmel bir şekilde bir araya getirilmiş Zeno'm pürüzlü bir yapboz parçasını andırıyordu.

onun bütününe özlüyordum ve kısmen suçlu olmam beni öldürüyordu.

"Dün gece sinirlendiğim için özür dilerim. Duygularıma yenik düşmüştüm. Beni asla kasıtlı olarak riske atmayacağınızı tüm kalbimle biliyorum. Ben de insanım ve öfkelendim. Bu üzerinde çalışacağım bir şey. Korkumun seninle ya da bir başkasıyla konuşma şeklimi belirlemesine izin vermeyeceğim." Elini sıktım ve gözlerindeki o özlem dolu bakışla beni izledi. "Dosyayı yok etmediğin için kızgındım ama sızan bilgiler senin suçun değil, Benjamin'in suçuydu. Lütfen bunun için bir dakika daha kendini azarlama. Seni affediyorum."

Beni affetmeyi kabul etmekte zorlanıyordu.

"Yatak odamızın penceresinden, Fransa'da olması gerektiği halde Benjamin'i ahırların yakınında gördüm. Seni elinde silahla onun peşinden giderken gördüm ve anladım. Seni kurtarmak için peşinden geldim, Zeno."

"Neredeyse ölmeni izliyordum," diye homurdandı. "Beni asla korumaya çalışmamalıydın Darla."

"Seni kurtarmak için yüzlerce res'in içinden geçebilirim, Zeno."

Kocam, birleşen ellerimiz alnına bastırana kadar boynunu eğdi, dudaklarından puh benzeri bir ses çıkardı, vücudu hissettiği her şeyi içerecek kadar büyük değilmiş gibi belirgin duygularla titreşti.

"Olayların şekilde gelişeceğini hiç düşünmemiştim. Ben'in sana ihanet edeceğini ya da beni vuracağını hiç düşünmemiştim." Zeno başını kaldırdı, bakışlarında karanlık bir ifade vardı. "Yine de yaşanan onca şeyden sonra, yarım kalan işleri tamamlamamız ve ailelerimizle birlikte olmamız gerektiği çok açık."

"Ya çatı katına taşınırsak?" diye yalvardı. "Sadece sen ve ben. Başka kimse yok."

Zayıfça gülümsedim. "Seni bırakmayacağım. Asla. Sadece zaman istiyorum." "Senden ayrı kalamam."

"Çok uzun sürmeyecek."

"Senden uzakta geçirdiğim bir dakika bile sonsuzluk gibi geliyor Darla." Sustum ve başımı salladım. "Zeno."

"Lütfen, Darla." İki eliyle yüzümü tuttu. "Benden bunu yapmamı isteme."

Bu. Je t'en supplie. Birbirimize her zamankinden daha fazla ihtiyacımız var."

"Yapmalıyız. Bizim için. Bebek için. Böylece bu kabusu arkamızda bırakabilir ve yeni bir başlangıç yapabiliriz."

Ellerinden birini kendi ellerime alarak karnımın üzerinde gezdirdim. Titredi, sanki büyüyen çocuğumuzu ve kurşun yarasını hatırlamak ona çok ağır geliyordu.

Dudaklarımız arasındaki mesafe giderek arttı. Zeno bu ayrılığın ona ne kadar zarar vereceğini yüzünde görmeme izin verdi. Zaten nasıl olduğunu ve yine de isteğime nasıl boyun eğeceğini çünkü beni hiçbir şeyden mahrum edemeyeceğini.

Dudaklarımız usulca buluştu ve öpücük kan dolaşımımı hızlandırdı.

Bu bana ilk öpüşmemizi ve sanki varlığıma hayret ediyormuş gibi bir iniltiyle beni kendine çektiğinde midemde oluşan yağlanmayı hatırlattı.

Zeno'nun sağ gözünden tek bir damla yaş süzüldü ve yanağıma düştü.

Beni çözdü.

"Ne kadar zaman?" diye sordu.

"Daha güçlü dönmemiz ne kadar zaman alırsa o kadar."

"Cennetin kapılarını benim için mi kapatıyorsun, küçük melek?"

Sonsuza kadar değil. " Cennette bana ulaşmak için arayabileceğiniz bir telefon hattı var."

Burnunun ucunu benimkine sürttü. "Beni ilk seferki gibi bekletecek misin yoksa numaranı verecek misin?"

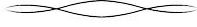
"musun?" "Mhm," diye mırıldandı.

"1-800-I-Don't-Like-Butt-Stu," diye fısıldadım ve dudaklarıma karşı kıkırdadı, ama bu beni kesen sulu bir sestti.

Ağlamaya başladım çünkü o ses -Tanrım, o ses- bana hayatta, sağlıklı ve iyileşme yolunda olduğumu hatırlattı.

Kanlar içinde yerde yatarken aklımdaki tek düşünce, birlikte geçirdiğimiz kısa süre boyunca beni dünyanın en mutlu kadını yapan bu güzel esrarengiz adamdı.

Ve onu takip eden her yaşamda nd onu tekrar görmeyi nasıl diledim.

Aylar sonra çocukluk evime, yani odama geri dönmek tuhaftı. Özellikle de Diane Hill'e bir daha dönmeyeceğime dair yemin etmişken.

İşe yaraması çok komik.

Eski sığınağımda olmanın bana bir çeşit huzur getireceğini düşünmüştüm ama hissettiğim tek şey yalnızlıktı. Sadece birkaç saat geçmişti ve kocamı şimdiden özlemiştim.

Dacia saçlarımı yıkadı ve hayatımın en kötü gününün kokusunu gidermek için bana sünger banyosu yaptırdı. Zinde ve temiz pijamalarımınla, karnımı tutarak onun yardımıyla yatağıma doğru manevra yaptım.

"Senin odanda uyumamı ister misin?" diye sordu.

Gözlerindeki endişeli parıltı hayır dememi engelledi. Dacia kelimelerle açıkça söyleyemediğini beden diliyle anlatıyordu.

İkimizin de akıl için burada olması gerekiyordu.

Benim vurulmam ailem için de travmatik bir deneyim oldu.

"Elbette." İpek yastıklarla desteklenmiş yatak başlığına yerleştim ve yanımdaki yeri .

Dacia terliklerini tekmeledi ve yatağımın etrafında dönerek yorganın altına yerleşti.

" benimle ilgilendiğiniz için teşekkür ederim."

"Kız kardeşler ne içindir, Dar?" Kız kardeşi ağzından kaçarken yüz ifadesi buruştu.

"Biz aslında kuzeniz." Burada, odadaki fili ele aldım. "Sen her zaman benim kız kardeşim olacaksın ve bunu hiçbir şey değiştiremez. Hiçbir şey." Sert sessizlik sallanan bir kılıç gibi üzerimizde asılı kaldı.

"Ailem hakkında... bir şey biliyor muydun?"

"Annem hiçbir şey söylemedi ve şekilde dışarı çıkmak zorunda kaldığınız için çok üzgünüm."

"Zeno bana isimlerinin Apollo ve Désirée olduğunu söylemişti," diye mırıldandım. "Yine de zihnimde hâlâ gerçek varlıklar gibi görünüyorlar."

Belki de neye benzedikleri hakkında hiçbir fikrim olmadığı içindi.

Biyolojik annem kısa boylu, babam uzun boylu muydu? Diane gibi sarışın mıydı yoksa benim gibi siyah saçlı mı?

Görünüş olarak Désirée'ye benzeyip Apollo'nun kişiliğine mi sahip oldum, yoksa tam tersi mi?

"Şimdi anlıyorum. Diane neden bana karşı senden çok daha katıydı. Ben onun gerçek kızı değildim. Ben onun kız kardeşi ile eniştesinin evliliğinin ürünüydüm, ki eniştesine aşık olduğu belliydi."

"Bunun doğru olduğunu sanmıyorum, Darla. Annem bizi kendi çarpık yöntemleriyle seviyor. Söylemiyor ve bunu göstermenin boktan bir yolunu buluyor ama o kadın bize zarar verecek bir şey olduğunda canını dişine takar."

Zeno'nun çağlar öncesindeki sözlerini hatırladım. Ne olursa olsun, sana evlenme teklif ettiğimde koymuştu.

"Küçük ve can sıkıcı olabileceğini kabul ediyorum. Hakkını yemeyeyim, son birkaç ayda onun değiştiğini gördüm. Sen gittiğinde, sanki yavaş yavaş çürümeye başladı. Ve vurulduğunu öğrendiğimizde, onu ilk kez feryat ederken ve hıçkırığa ağlarken gördüm. Sanki ölen kendisiymiş gibi." Dacia burnunu kaşıdı. "Dürüst olmak gerekirse, sesi bir balinanın çığlığına benziyordu ve muhtemelen duyduğum en rahatsız edici şeydi."

Vahim durum bir yana, kız kardeşim kahkahalarımı kışkırtmayı başardı.

"Dur.

Beni güldürüyorsun ve dikişlerim acıyor."

"Özür dilerim." Nadiren sırtıttı ve sarı saçlarını arkasına sıkıştırdı Kulak.

Dacia eklemenden önce bir kez daha dalgın bir sessizlik oldu, "Belli ki

Roma

bir günde inşa edildi. Anneme hala hayatında bir şans vermek isteyip istemediğin senin seçimin, ama bence kendi huzurun için onu dinlemeyi hak ediyorsun. Nihayetinde tüm sorularının yanıtlanmasını hak ediyorsun."

"Evet, sanırım ona bir şans vereceğim." Yüzümü çevirip ona baktım. "Hâlâ babanın kim olduğunu bulmamız gerekiyor."

Belediye Başkanı Hill sırlarını, özellikle de biyolojik babalarımızla ilgili olanları saklamakla ünlüydü.

Dacia'nın yüzünde tuhaf bir ifade belirdi ve boğazını temizledi. "I

bilmek umurumda değil."

"Alberto'nun babamız olduğunu düşünürdüm." Dacia'nın gözleri parladı.

"Ben de öyle düşünürdüm."

En eski çocukluk anım, daha genç ve gürbüz Alberto'nun kendine özgü kıkırdamasıyla peşimden koştığu avludaki fıskiyelerde dans etmekte. Hayatımızda pek çok rol oynadı ama onun için en önemlisi evlat edinen baba rolüydü. Her yıl Babalar Günü'nde bize hayatının Dacia ve ben doğduğumuzda başladığını hatırlatmayı hiç ihmal etmezdi çünkü biz onun deyiimiyle "dünyasının ışıklarıydık".

"Seni kaybetmekten çok korkuyordum, Darla."

Dacia'nın savunmasızlığını göstermesini takdir ediyordum; bunu nadiren yapardı. "Ben buradayım Dai ve seni bırakmayacağım," dedim nazik bir gülümsemeyle güven verici bir şekilde.

Evrenin işleyişi çılgıncaydı. Arkadaşlarıma ve aileme veda edemedim neredeyse öleceğimi düşünmek çok şaşırtıcıydı.

Hayat çok değerliydi ve ileriye dönük olarak her dakikayı dolu dolu yaşayacağıma dair kendime söz verdim.

Bu yaradan kurtulur kurtulmaz.

"Sana bir şey sormam gerekiyor, Dai." Bu konularda genellikle ketum davranırdı ve merakımı gidereceğini umuyordum.

"Sor bakalım."

"Romero'yla aranızda ne oldu?" Dacia sustu.

"Ne demek istiyorsun?"

"görüşüyor olabileceğinizi düşünmüştüm."

Dudaklarında alaycı bir gülümseme belirdi. "Biz bir hiçtik. Önemsiz bir şey. Sadece zamanın içinde geçen bir an, Darla."

"Peki şimdi nerede?" Fransa'ya mı döndü yoksa hala şehirde mi gizleniyordu?

"Bilmiyorum," diye fısıldadı. "Bir gün buradaydı... ve ertesi gün birden kayboldu."

İfadesi soğuklaştığında konuşmanın bittiğini anladım.

Doğruldu, oturur pozisyona geldi ve bana sahte bir gülümseme verdi.

"Hadi

Bir film koy. Bize atıştırma lıklar getireceğim ve tıpkı eski günlerdeki gibi bir pijama partisi olacak." "Bu hoşuma gider."

Dacia yatak odasının kapısına doğru yürüdü. Kapıyı açtığında Alberto buruşuk ellerinde bir bardakla dışarıda durmuş, yüzünde sevimli bir suçluluk ifadesiyle konuşmamıza kulak misafiri oluyordu. "Ben de katılabilir miyim?"

Ben güldüm ve Dacia da güldü, kollarını ona doladı ve yanağına bir öpücük kondurdu. "Benim büyük Berto'm. Sana her zaman kapımız açık."

Bazı şeylerin hiç değişmediğini bilmek güzeldi.

Diane Hill ertesi akşam bizi çağırdı.

Kız kardeşim ve ben yeşil çay ve atıştırma lıklarla oturma odasındaki bej bir kanepeye yerleştik.

"Nasıl hissediyorsun?" Dacia bana bir tabak tereyağlı kurabiye uzatırken sordu.

"Hâlâ ağrım var ama düne göre daha iyi." e yaramın etrafındaki deri çok hassas ve yürümeye çalıştığımda gerilmiş gibi hissediyordum.

"Güzel-" Dacia birden donakaldı.

Kaşlarımı çatarak onun görüş alanını takip ettim ve odanın eşiğinde duran Diane'i gördüğümde neredeyse kurabiyem boğazıma diziliyordu. Kırmızı gözler. Dağınık sarı saçlar. Buruşuk pembe pijamalar.

Hayatında ilk kez dağınıktı. Bu haliyle neredeyse tanınmaz haldeydi.

Elinde bir sandık tutuyordu.

Odaya girerek bizimkine paralel kanepeye uzandı ve sandığı sehpanın üzerine bıraktı. Gözleri hevesle üzerimde gezindi. "Nasıl hissediyorsun?"

"Ben iyiyim." Ona şüpheyile baktım ve hafif kekelediğini fark ettim. "Sen iyi misin?"

Yüzü buruştu. "Hayır. Sizden birinin zarar görmesini asla kabul edemem."

her zamanki monologları ya da belediye binası konuşması değildi. bir

Kırılma noktası ve gerçek duygularını dile getirmek için verdiği mücadeleyi izlemek alçakgönüllü bir deneyimdi.

Kız kardeşim ve ben sessiz kalırken Diane derin bir nefes aldı ve "Hepsi benim suçum. İnşa ettiğimiz her şey benim önemli olan yerde ayağa kalkmamam yüzünden yerle bir oldu."

Çoğu zaman aynı fikirde değildik; ancak hepimizin sevdiği iki şey vardı. Kadınlar tarafından yönetilen imparatorluğumuz ve bizden önce gelip hanedanlığımızın temelini atan Hill kadınları.

"Zeno seninle evlenmek istediğinde asla pes etmemeliydim. Öyle yapmasaydım, vurulmayacaktın." Gözleri dökülmemiş yaşlarla parlıyordu. "O telefonun bana ne yaptığını tahmin bile edemezsin, beni mahvetti. Seni hayal kırıklığına uğrattığım için çok üzgünüm, Darla."

Belki de yumuşak başlı biriydim çünkü onun tepkisini anlatırken göğsümde bir sıcaklık oluştu. Diane'in bizi gerçekten sevdiğini söylediğinde Dacia'nın haklı olduğunu biliyordum. Sadece bunu göstermek için berbat bir yolu vardı.

Dahası, Dacia'nın bahsettiği değişim? Bunu görebiliyordum.

"Vurulmam senin suçun değil." Hepimizin bildiği gibi tetiği Benjamin De la Croix çekmişti. "Ve dediğim gibi, ben iyiyim."

"Ama seni Zeno ile evlendirerek her şeyi harekete geçirmekten ben sorumluyum. Bu her zaman en büyük pişmanlıklarımdan biri olacak. Sana verdiğim zararın bir kısmının sorumluluğunu üstleniyorum ve biliyorum ki sebep oldum. Affınızı hak etmiyorum, bu yüzden affınızı istemeyeceğim. Ancak istediğim şey, kendimi açıklamak ve her zaman istediğin ve ihtiyaç duyduğun Anne olmak için bir şans. Yaptıklarımın yanlış olduğunu gördüm ve tek dileğim bundan sonra her şeyi daha iyi hale getirmek."

Birkaç saniye boyunca onu değerlendirdim ve hiçbir art bulamadım. gerçekte.

Çay fincanımı ve tabağımı masanın üzerine koyarak, "Zeno ile evlenmek başıma gelen en güzel şey. Kusurlarını kabul etmen her ne kadar hoşuma gitse de, bunun için özür dilemene gerek yok."

Şimdi bana endişeyle bakıyordu.

Dacia evliliğim hakkında ne hissettiğimi zaten biliyordu.

"Zeno ile evlenmek zorunda kaldığımda sana kızmıştım. Yıllarca beni mükemmel bir kız evlat olarak şekillendirdin ve ben de bir paspas gibi buna boyun eğdim. Tüm kaprislerine boyun eğersem beni gerçekten seveceğini düşündüm. Ama fırsat , sanki kızın değil de bir et parçasıymışım gibi beni en yüksek teklifi verene sattın." Son kelimedeye gözle görülür bir şekilde kasıldı. "Sonunda bu kızgınlık kayboldu çünkü olumsuzluklara ayıracak vaktim yoktu. Hele ki Zeno benim diğer yarım haline gelmişken. Bu gezegende bana onun gibi davranacak ya da tapacak başka bir erkek olmayacağını rahatlıkla söyleyebilirim." Bu adamın gösterdiği tüm yolları hatırladığımda kalbim parladı. "Belli olmadıysa diye söylüyorum, kocamı çok seviyorum. Eğer bu onun güvende olduğu ve korunduğu anlamına geliyorsa, onun için kurşun bile yerim."

Dürüst olmak gerekirse, birinci sınıf bir suç örgütünün liderine olan sonsuz aşkımı ailemin önünde bu kadar rahat bir şekilde itiraf edeceğimi hiç düşünmemiştim, ama her şeyin bir ilki vardır, değil mi?

Diane'in yüzündeki şok biraz komikti.

"Bunca ay boyunca neden beni aramadın?" diye sorduğumda buharlaştı. İnisiyatif almak için Dacia'nın sana hamile olduğumu söylemesini bekledin."

Başı utançla öne eğildi. "Nereden başlayacağımı bilemedim. Çok fazla suçluluk ve özür dilemem gereken çok şey vardı. Seni kendi isteğin dışında evlenmeye zorlandığın bir duruma soktuğum için kendime kızmam da yardımcı olmadı. Şimdi görüyorum ki tüm o kendi kendime kızmalarım boşunaymış. Sen ve Zeno birbirinizi gerçekten seviyorsunuz. Gururumu yenip seni aylar önce aramalıyım."

"Yapmalıydın ama değiştiremeyecek şeylerin üzerinde durmak istemiyorum."

"Çok üzgünüm, Darla." Ağzı titredi. "Çok çok üzgünüm."

Dacia haklıydı. Roma bir günde inşa edilmedi ve her şey gökkuşağı ve güneş ışığı gibi olmayacak olsa da, Diane'e kendini affettirmesi için bir şans vermek istedim.

toplanmamızın ana nedenine değinerek başladı

bugün. "Gerçek ailemi ve onlara ne olduğunu öğrenmek istiyorum. Bunu bana borçlusun."

Diane yutkundu ve ayaklarına baktı. "Başlamadan önce şunu bilmeni isterim ki sen benim kızımsın Darla ve bu değişmeyecek. Sana gerçeği hiçbir zaman söylemedim, bilmeyi hak etmediğini düşündüğüm için değil, ama her şeyi berbat ettiğimi hatırlattığı için... ve o zaman bile başarısız olduğum tüm yolları."

Dört kalp atışından sonra, tahmin ettiğimden çok daha üzücü bir hikâye anlattı.

"Kız kardeşim Désirée ile aramızda iki yaş vardı. Burada, bu evde annemizle birlikte büyüdük. Ben en büyüğümüzdüm, Désirée ise en küçüğümüz." Gözleri çoktan düşüncelere dalmış gibi arkamdaki pencereye takıldı. "Birçok yönden zıt kutuplardık ama bazı yönlerden oldukça benzerdik. İnatçı. Hırslı. Sadık. Bunlar paylaştığımız özelliklerden bazılarıydı. Onu çok sevdim ve bugün hâlâ özlüyorum.

"Bu acımasız toplumda büyürken, sürekli olarak birbirimizle karşı karşıya getirildik. Ne zaman dışarı adım atsak, insanlar bizi kıyaslamakta, aramızdaki bariz farkları hatırlatmakta gecikmiyordu. Bunun beni çok fazla rahatsız etmesine izin vermemeye çalıştım ama sonuçta ben de bir insandım. Désirée de kalabalığın her zaman ona övgüler yağdırıp beni bir kenara atmasından hoşlanmazdı." Dudaklarında acı dolu bir gülümseme belirdi. "Ben ailenin yüz karasıydım. Annem bunu biliyordu. Alberto biliyordu. Ve tüm Montardor da biliyordu. Désirée güzellik yarışmalarında boy gösteren, hayat dolu bir kız kardeşti, bense daha az parlak, sıkıcı bir kardeş... Sanırım bazı şeyler hiç değişmiyor."

Annem kendini toparlamak için bir an durdu. Dacia ve ben sözünü kesmedik.

"Kendime sürekli insanların ne düşündüğünü umursamadığımı söylerdim. Soğuk kişiliğim utangaçlığımı ve başkalarıyla açıkça konuşamamamı gizlemek için bir kalkandı. İnsanlar beni şirret olarak damgalamak istiyorsa, öyle olsun. Hiçbir zaman büyük bir arkadaş grubum olmadı ve bazen yalnız kalsam da en azından Désirée'ye sahiptim. Ne zaman bir etkinliğe katılsak hep yanımda dururdu. Annemin benim gibi daha sosyal olmamasından rahatsız olduğunu söyleyebilirim.

Désirée. Ancak annem pek de sıcak bir insan değildi ve ben de çevrenin bir ürünüydüm. Aynı evde büyümüş olmalarına rağmen Désirée bir güneş ışığıydı. Kötünün içindeki iyiyi görmenin ve tanıştığı herkese kendini özel hissettirmenin bir yolunu bulurdu. Keşke ben de onun gibi olabilseydim. Ama zamanımı bana acımasızca zorbalık eden ve arkamdan kötü konuşan insanları eğlendirmek yerine derslerimde ilerleyerek geçirmeyi tercih ederdim."

Kalbim, ablasıyla aynı kalıba girmeye çalışan, biraz soğukkanlı ve asosyal genç Diane Hill'i hayal ederken kırıldı. Bu ironik bir durumdu çünkü Başkan Hill artık sosyal, insanları memnun ve topluluk önünde konuşma sanatında ustalaşmış biriydi.

"Kuzey Yakası'ndaki bir galaya davet edildiğimizde üniversitede son yılımdaydım. Annem St. Victoria'nın müdürüydü ve zaten pek çok ilgili grupla iyi bağlantıları vardı. Bu nedenle gitmek zorundaydık. İkinizin de bu şehirdeki pek çok suç ailesini yakından tanıdığınızı biliyorum, dolayısıyla nasıl bir kalabalığın katıldığını tahmin edebilirsiniz."

Diane'in gözleri bana dikildi. "Apollo'yla tanıştığım yer... Darla'nın babası." Kalbim çarpmaya başladı.

"Apollo odanın ortasında durmuş, büyüleyici kişiliğiyle tüm katılımcıların dikkatini üzerine çekmişti. Bana Désirée'yi hatırlatıyordu, sanki altın bir güneş ışığı gibi." Diane nostaljik bir şekilde gülümsedi. "Herkes gibi ben de onun coşkusundan büyülenmiştim. Evet, oldukça yakışıklıydı ama aynı zamanda espriliydi ve benden çok da büyük sayılmazdı. Beni kendisine bakarken yakaladı ve neden bir kilise faresi gibi duvara saklandığımı sormak için yanıma yaklaştı." Kıkırdaması paslıydı. "Apollo bana karşı nazikti, ki pek çok insan öyle değildir, ve anında ona çekildim. O akşam pek çok şey hakkında konuştuk. Ona politikaya ilgimden ve bir gün dünyayı kadınlar için daha iyi bir yer haline getirmek istediğimden bahsettiğimde içten bir ilgi gösterdi. Görünüşe göre henüz başaramadığım bir hedef."

Diane Hill için gerçekten üzülüyor muydum?

Hikayesini dinlemek, onu oluşturan birçok katmanın soyulmasına yardımcı oldu ve özüne ışık tuttu. Telaşlı, bağımsız ve belki de yanlış anlaşılmış bir kadın kötü adam haline getirilmişti.

"Bir gece boyunca Apollo'ya aşık oldum. Hayallerimin peşinden gitmem için beni cesaretlendirdi ve hatta bana arkadaşlığını sundu." Diane kendine bir fincan yeşil çay koydu. "Haftalar sonra en yakın arkadaşlarımdan biri oldu. Büyükbannen ilişkimizi fark etti ve bunu ittifaklarını güçlendirmek için bir fırsat olarak gördü. Apollo'yu ve D'Ambrosio suç ailesinin başı olan büyükbabasını akşam yemeğine davet etti. Evimize girdiklerinde Apollo Désirée'yi gördü... ve gerisi tarih oldu."

Diane, Apollo ve Désirée'nin birbirlerine anında vurulduklarını ve gözlerini birbirlerinden alamadıklarını anlatmaya devam etti. Adamlar ayrılmadan önce Apollo, Désirée'yi tekrar görüp göremeyeceğini sormuş. Büyükbannen ve Apollo'nun büyükbabası bu iki güçlü aileyi birleştirmenin bir yolu olarak görmüşler ve doğal olarak ikisini yakınlaştırmışlar.

"Sevdiğim adam artık kız kardeşime aşıktı ve ne hissettiğimi bilmiyordu çünkü ne ona ne de kendisine tek kelime etmemiştim," diye mırıldandı Diane. "Onun da Apollo'ya aşık olması kız kardeşimin suçu değildi, ama de bu beni gücendirdi. Kıskançlık bir canavardı ve beni tamamen tüketti. En çok sevdiğim iki insana karşı davranışlarımı ve sözlerimi yönetmesine izin verdim. Zamanla kabalaştım ve hiçbir açıklama yapmadan ikisini de dışladım. Bugüne kadar pişmanlık duyduğum bir şey."

Diane'i karakteri konusunda azarlayanın bir faydası yoktu, zira sözleri kendisinin en kötü eleştirmeni olduğunu kanıtlıyordu.

"Sonra ne oldu?" Ben sordum. "Nasıl... vefat ettiler?" "Dört yıl süren flörtleri sırasında, Apollo'nun en iyi adamlarından biriyle tanıştım. bana ilgi duyan bir arkadaşım-Elijah- vardı. Çıkmayı denedik ama hiç yürümedi çünkü kalbim her zaman Apollo'ya aitti. Bu Elijah'ı kıskançlıktan delirtti çünkü o"-çenesini sıktı-"görünüşe göre bana aşık olmuştu. Ona değer versem de, duygularının derinliğine karşılık vermedim. Elijah evlenirse aşkın çiçek açacağını söyledi ama evlilik aklımdaki en uzak şeydi. Dürüst olmak gerekirse, Désirée gibi bir ev kadını değildim. Bu benim kanımda yoktu ve korkunç bir eş olurdum." Bize acınası bir ifade takındı. "Elijah onu sevmediğimi düşünüyordu çünkü

D'Ambrosio ailesinin yeni reisi olma yolunda ilerleyen Apollo gibi değildi. Elijah'ın Apollo'nun sağ kolu olması gerekiyordu. Patronun kendisi değil. Ben de bir gün Montardor'un belediye başkanı olmaya ve bağımsız bir kadın olarak kendime başarılı bir hayat kurmaya kararlıyım. Doğal olarak Elijah benim besin zincirinin en tepesinde yer alan birini istediğimi varsaydı... benim sadece güce susamış olduğumu düşündü."

Bu işin gidişatı hiç hoşuma gitmedi.

"Yıllarca flört ettikten sonra Apollo ve Désirée evlendi. Baban D'Ambrosios'un varisi olarak hak ettiği yeri aldı ve kız kardeşim sana hamile kaldı, Darla." Büyükbabamın saati tik tak ediyordu ve sesi bir çekicin gongu gibiydi. "Apollo vahşice öldürüldüğünde Désirée sekiz aylıktı... Elijah bunu bana olan aşkı yüzünden yaptığını iddia etti."

Anne acı dolu bir nefes verdi.

Dacia'nın gözleri .

Ve ben tamamen hareketsiz kaldım, midem düğüm düğüm oldu.

"Elijah çalışma odasında küfürler savururken Apollo'yu defalarca bıçakladı. Olay yerine tesadüfen geldim." Diane boğuk sesler çıkararak ağlamaya başladı. "Elijah'ı durdurmaya çalıştım ama o deliliğinin içinde kaybolmuştu. Bunu Apollo'ya olan aşkımdan kurtulmama yardım etmek ve nihayet ona bir şans vermek için yaptığına yemin ediyordu. Bir tabanca buldum ve Elijah'ı vurdum." Diane ürperdi ve gözyaşlarını sildi. "Ancak artık çok geçti. Apollo çok sayıda bıçak yarası yüzünden öldü ve kargaşayı duyan Désirée yaşadığı şok yüzünden doğuma girdi. Seni doğurdu ve aynı gece öldü, Darla."

Şok, ses tellerimin etrafındaki ilmiği sıkılaştırdı.

Hikayenin bu kadar ürkütücü olmasını beklemiyordum.

"Bir gecede, benim için dünyalara bedel olan iki insanı kaybettim," diye fısıldadı Diane. "Apollo'nun korkunç ölümüne, Désirée'nin ölümcül acısına ve senin doğumuna tanık oldum, Darla."

"Ben... Ne diyeceğimi bilmiyorum." Apollo ve Désirée'nin trajik sonu için duyduğum acıyı tarif edecek kelime yoktu.

Dacia sessizce omzumu ovuşturdu, kendisi de şok olmuştu.

"O gece sana ilk kez sarıldığımda o kadar çok suçluluk duydum ki

Çünkü seni aileden mahrum bırakmışım gibi hissettim. Keşke zamanı geri alabilseydim ve her şeyi farklı yapabilseydim, Elijah'ın deliliğini hafife almazdım. Apollo ve Désirée'yi uyarırdım ve bunların hiçbiri ." Diane yüzünü ellerinin arasına aldı ve kırık bir hıçkırık tutturdu. "Bu benim hatam. Her şeyi ben mahvettim."

Diane geçmişinde pek çok hata yapmıştı ama bu onun suçu değildi.

"Anne," diye yavaşça söze başladım ve yüzü hafif bir gülümsemeyle Umut. "Bu sizin suçunuz değil. Arkadaşınız ve kayınbiraderiniz olan bir adama aşık oldunuz, ancak bu duygularınızla asla hareket etmediniz. Evliliklerini mahvetmedin, Apollo ve Désirée'nin ölümünden de sen sorumlu değilsin. Suçlu olan Elijah. Sen değilsin."

Sırıttı ve bana zayıf bir gülümseme verdi. "İlk başta seni büyütmenin benim cezam olacağını düşünmüştüm. Her gün senin yüzünü görmek ve hayatımın en kötü gününü hatırlamak zorunda kalmak. İronik bir şekilde, beni kurtaran sendin. Sen Apollo ve Désirée'nin aşkının kişileşmiş haliydin ve ben seni korumak ve muhafaza etmek istedim. Dacia'nın ve benim hayatıma girdin ve her şey değişti. Sessiz evimize kahkaha ve renk getirdin. Onların ölümüyle başa çıkmama yardımcı oldun ve senin varlığın bana bir onur gibi geldi. Sanki senin annen olarak bana en büyük hediye bahşedilmişti.

"Yine de seni ne kadar seversem seveyim, bir anne olarak başarısız oldum. Seni kendinin en iyi versiyonu olman için zorlamak istedim, ama bunu tamamen yanlış yaptım. Sana o şekilde davranarak korkunç hatalar yaptığımı yirmi yedi yıl sonra fark ettim. Sert, talepkâr ya da kontrolcü olmamalıydım. Döngüyü kırmak yerine, sana kendi annemin bana davrandığı gibi davrandım. Kendimden çok utanıyorum. e Gerçek şu ki, yıllar önce senden ve Dacia'dan özür dilemem gerekiyordu. Gururum engel oldu ve çok özür dilerim, tatlım. Sebep olduğum tüm acılar için çok üzgünüm. Lütfen davranışlarıma rağmen ikinizi de her zaman sevdiğimi bilin."

Kendimi bir yol ayrımında hissettim, onu günahları için cezalandırma ve aynı zamanda onu affetme ihtiyacından bunalmışım, böylece iyileşebilir ve yeniden başlayabilirdik.

Bizi sevdiğini söylediğini duyunca kalbimin gerçekten aydınlandığını söylememe gerek bile yok. Diane Hill bunu pek sık söylemezdi. Bu çok değer verdiğim bir incelikti.

"Sana neye benzediklerini göstermek istiyorum," dedi annem umutla. "Eğer görmek istiyorsan?"

Hevesle başımı salladım. Sandıktan eski bir fotoğraf albümü çıkardı, birkaç sayfa çevirdi ve bana doğru çevirdi. "Bu benim Désirée'm." Başparmağını benim karbon kopyam olan siyah saçlı kadının küçük resminin üzerinde gezdirdi. "Çok güzel değil mi?"

"Evet, çok güzel." Boğazım . "Ona benzediğim için benden nefret mi ettin?"

"Tanrım, hayır, Darla. Seni bunun için daha çok sevdim. Bazen sana bakmak canımı acıtıyordu çünkü bana kaybımı hatırlatıyordu. Ama bazen sana bakmak benim tesellimdi. Ne zaman onu sana bakıyordum ve sanki Désirée hiç gitmemiş gibi hissediyordum."

yüzüme bir gülümseme koydu.

Birdenbire Désirée hakkında her şeyi bilmek istedim. Hobilerini. Tuhaflıkları. En sevdiği yemekler. Görünüşünden başka yönleriyle de ona benziyor muydum? "O da okumayı ve yazmayı sever miydi?"

"Hayır, Apollo yaptı. Bunu ondan almışsın," dedi annem. "Baban harika bir yazardı. Désirée'ye aşk mektupları ve hikâyeler yazarak ona serenat yapardı. Okumak istersen arşivimde hâlâ bazı eserleri var."

"Evet, lütfen." Babamdan bana böylesine önemli bir miras kaldığını bilmek beni tuhaf bir şekilde mutlu . "Onları okumayı çok isterim."

Annem özenle korunmuş bir yığın parşömen ciltli mektubu çıkardı. Désirée'nin hamile olduğunu öğrendiğinde sana yazdığı mektuplar. Sanırım on sekiz mektup var. Her doğum günü için bir tane. Bunları sana vermek istedim ama bu sana olan biten her şeyi anlatmak anlamına geliyordu ve ben sadece..."

"Anlıyorum," diye ona güvence verdim. "Artık onlara sahibim ve önemli olan da bu."

e ailemi öğrendikçe dolaşan hüznün yerini yavaş yavaş baş dönmesine bıraktı. Keşke hayatta olsalardı. Hayatımı bilmek acı veriyordu.

farklı bir yol izleyebilirdi. Yine de Dacia ve anneme bakarken her şeyin bir nedeni olduğunu fark ettim. Bu hayatta olduğum kişiyi seviyordum ve bunu hiçbir şeye değişmezdim.

"Burada Apollo'nun bir resmi var." bir sonraki sayfaya geçti.

Uzun boylu, bronz tenli, siyah saçlı, muziplik ve küstahlık sınırında bir gülümsemeye sahipti. Yirmili yaşlarının sonlarında görünüyordu, smokin giymişti ve Désirée pembe bir onun yanına yapışmıştı. "Sanırım sana bir aylık hamileydi."

"Bu resimler bende kalabilir mi?"

Dacia omzumun üzerinden eğilerek aileme baktı. "Hollywood film yıldızı bakışlarını nereden aldığını şimdi anlıyorum."

Biraz kızardım ve kıkırdadım. Birlikte fotoğraf albümünü gözden geçirdik ve Diane gözlerinde tuhaf bir huzur ifadesiyle bizi izledi.

İşimiz bittiğinde albümü kapattım ve sandığa geri koydum.

Annem nefesini tutmuş, sanki yargıç, jüri ve cellatmışım gibi kararı benim vermeme bekliyor gibiydi.

"Yaptıklarının yanlış olduğunu gördüğünü görebiliyorum. Dürüst olduğun ve ailem hakkındaki gerçekleri paylaştığın için sana minnettarım. Keşke her şey farklı olsaydı diyor muyum? Evet. Ama geçmişe takılıp kalmak istemiyorum. İleriye dönük olarak, sana istediğin şans vereceğim. Kendinin en iyi versiyonu olabileceğini ve geçmişteki hatalarını düzeltebileceğini bana göstermeni istiyorum. Özellikle de Dacia ve benimle."

"Evet, teşekkür ederim." Minnettarlıkla bir elini göğsüne bastırdı. "Lütfen, telafi etmeme izin verin."

Dacia'ya baktım ve o da sessizce onaylayarak başını eğdi.

"Güzel, artık bu anlaşmazlığı çözdüğümüze göre, oyun planımız hakkında konuşma zamanı geldi." Anneme kaşlarımı kaldırdım. "Halkla ilişkiler ekibiniz bu iş bitene kadar fazla mesai yapıyor olmalı. Bize bundan sonra ne olacağını anlat."

Belediye Başkanı Hill geri döndü ve daha dik oturarak yüz hatlarını düzeltti. "Şimdilik ortalıkta görünmeyeceğiz. Çok gerekli olmadıkça dışarı çıkmayın. Darla, okul yılı sona erdiğinden önümüzdeki üç hafta için sana yedek bir müdür atamamız gerekecek. Dacia, sanırım sen

hala sonuçlandırmamız gereken bazı anlaşmalar var mı? Bundan sonra ne olursa olsun, birleşik bir cephe gibi davranmamız gerekecek. Bu orospu çocuklarının bizi en zayıf halimizle görmelerine asla izin veremeyiz."

Dacia gözlerini kırıştırdı. "Az önce küfür mü ettin?"

Annem de gözlerini kırıştırdı. "Evet, şu an için tting olduğunu düşünmüştüm."

Sırıttım ve boş çay fincanımı havaya kaldırdım. "Pekala, birleşik bir cephe gibi davranmaya ve bu 'orospu çocuklarına' Hill kadınlarının yapıldığını göstermeye."

Annem ve kız kardeşim dayanışma içinde kadehlerini kaldırdılar.

Ve yıllar sonra ilk kez Hill'deki evde bir ateşkes oldu.

CHAPTER 41

Senyör Zeno Gianni De la Croix

Zeno

Daha önce de söylediğim gibi, bu dünyada hepimiz günahkârız.

Ölen kardeşim de farklı değildi ve ben katı sınırlarımı bilirken, Benjamin doğruyla yanlış asla ayırt edemiyormuş gibi görünüyordu.

Ya da belki de hiç umursamamıştı.

Öfkesi onu tüketene kadar intikam gözlerine kör bir perde çekti. Yol boyunca incittiği tüm masum insanlar için zerre kadar suçluluk duymadan ardında yıkım bıraktı.

Cezalandırıcı olarak benim görevim de bu insanları huzura kavuşturmaktı.

Benjamin'in cenaze töreninin yapıldığı öğleden sonra gri bir hava vardı ve gökyüzünün eteklerinde yağmur işaretleri gizleniyordu. Benjamin'in yanmış bedeninin kapalı bir lanet gibi gömüldüğü malikane arazisindeki mahzenin içinde durduk.

Boş yaprak, Yves'in ifadesi üzüntüsünün bir tonunu bile ele vermezken, Éva ve Céline umutsuzlukları onları bir arada tutan bir yapıştırıcıymış gibi sarıldılar. Benjamin De la Croix'nın zamansız vefatının yasını tutmak için siyah kıyafetler giyildi, ancak ben tek bir damla gözyaşı dökmedim.

Çok uyuşmuştum.

Darla hastaneden taburcu olduktan sonra ailem toplandı. Başından sonuna kadar tüm olaylar zincirini anlattım ve onlar da korku dolu yüzlerle beni dinlediler. Bir mucize eseri, bana gerçekten inandılar - Benjamin'in Pierrot olduğuna inandılar.

İhanetinin şok etkisi yarattığını söylemek hafif kalır.

Benjamin'i öldürmek yapılması zor bir şeyken, Céline, Éva ve

Yves bunun tek çözüm olduğunu kabul etti. Sadece kontrolden çıkmakla kalmamış, Benjamin aileye de ihanet etmişti.

Kim olursanız olun, bu günahın cezası her zaman ölümdü.

Céline, "Darla'yı vurdu ve seni diri diri yakacaktı," diye akıl yürütmüştü. "Bu nefsi müdafaaydı. Sen hatalı değilsin."

"Annem haklı, Zeno." Éva ölen kardeşimiz için ağlamasına rağmen aynı fikirdeydi. "Benjamin'in yaptığı yanlıştı."

Bir de Yves vardı. "Sütunlarımızı küçük düşürenlere ve yeminlerini bozanlara bir ders verilmelidir. Benjamin sonuçlarını biliyordu. Senyör olarak doğru yaptın."

Doğru şeyi yaptığımı biliyordum. Ancak, mahzenden çıkıp bunaltıcı havayı içime çektiğimde, yakamı sıkan bir ilmik vardı. Ben bunu hak etmişti ama suçluluk duygum günler, aylar, yıllar geçtikçe bana yavaş yavaş saldıracak, içimde iltihaplı bir yara gibi iltihaplanacaktı.

İçimi hızlı bir hüznün kapladı. Benjamin'in son sözlerini tekrar ettim ve nihayet anlamlarını çözdüm.

"Sen... bana ihanet ettin... ilk olarak, Zeno."

Benjamin kan dökülen dünyamıza fırlatılmadan önce nazik ruhlu bir çocuktu. Gözlerimi kapattığımda, birden onu gördüm.

Dokuz yaşındaki Benjamin'in gözlerinde arsız bir heyecan vardı. İlk tanıştığımızda. Bana utangaç bir şekilde video oyunlarını sevip sevmediğimi sormuştu. "Kimsenin benimle oynayacak vakti yok. Yapayalnızım."

On iki yaşındaki Benjamin'in banyosunda durduğunu, çenesini tıraş etmeye çalıştığını ve kahramanı olduğum için beni taklit ettiğini gördüm. "senin gibi olmak istiyorum, Zed."

On üç yaşındaki Benjamin'in okuldan sonra ara sokakta gördüğü bir kedi yavrusunu kurtarmak için gece gizlice dışarı çıktığı için Yves tarafından azarlandığını gördüm. Yves'in onu ceza olarak bütün geceyi bodrumdaki hücresinde tek başına geçirmeye zorladığını ve Benjamin'in korku içinde bana nasıl seslendiğini hatırladım. "Lütfen! Bana yardım et, Zeno! Lütfen, korkuyorum!"

Küçük kardeşim hücresinde bir kasmuk birikintisiyle bayılmıştı bile.

Onu kurtarmaya geldiğimde.

Ben'in aptal, zayıf ya da görüldüğü için cezalandırıldığı ya da bir oyuncak gibi bir kenara atıldığı her bir anı hatırladım.

Tüm bunlar onu acı ve intikamcı yaptı.

Benjamin bazı açılardan hak ettiği ağabeyliği yapamadığını düşünüyordu. Sanki onu savunmayarak, sevdiği kızla birlikte olarak ve doğuştan gelen hakkını elinden alarak ona ihanet etmişim gibi.

Şimdi ben onun küçük deli kardeşini öldüren adamdım. Beni kahramanı olarak gören adam. e dünyamız onu içinden çıkamayacağı sorunlar ve yargılarla dolu bir çukura itene kadar benim gibi olmak isteyen adam.

Bundan sonra kendinizle nasıl yaşadınız?

Yves arkamdan geldi, ayak sesleri ıslak çimenlere karışıyordu. "Zeno?"

Arkamı dönmedim.

Bunun yerine Violette'e baktım ve tek bir özür fısıldadım. Sorunları ne olursa olsun, sırf beni sevdiği ve çocuğumu taşıdığı için Benjamin tarafından bir çatıdan aşağı itilmeyi hak etmiyordu.

Cehenneme doğru baktım ve Antoine Toussaint'a da aynısını yaptım. Birçok şey olabilirdi ama De la Croix'lara ihanet etmemişti. Benjamin'e kıyasla daha fazla sadakat gösterdi ve ben de onu sahte delillerle öldürdüm.

"Zed?" Yves yanıma gelerek bana tekrar seslendi.

Gözlerimi kapattım. "Çok üzgünüm, baba."

Benjamin'i öldürdüğüm için üzgünüm. Başka bir yolu olsaydı, onu seçerdim.

Elini omzuma koyarak, "Biliyorum," diye cevap verdi acımasızca. "Daha fazla suçluluk hissetme, Zeno. Sen bu aileyi korudun ve doğru olanı yaptın. Benjamin yaptıklarının cezasını çekmeliydi. Başka yolu yoktu."

Dün gece malikânenin güvenlik kamerası kayıtlarını izledik ve Benjamin'i ahırların içine üç yakıt tenekesi dökerken yakaladık. Benjamin'i ahırın içinde

silahını doldurup beni aradı ve sonunda tüm bu kabusun arkasında kendisinin olduğunu itiraf etti.

"Neden Benjamin'i varis olarak seçmediniz?"

Yves uzanan sise baktı ve parmaklarını gümüş rengi sakalında gezdirdi. "Ben hiçbir zaman bir sonraki senyör olmak için gereken niteliklere sahip olmadı. Onu ne kadar eğitsem eğiteyim, yine de çok yumuşaktı. Yedi yaşındayken ona bir silah gösterdim ve gözyaşlarına boğuldu. Sekiz yaşındayken ona benimle atış poligonuna gitmek isteyip istemediğini sordum ve evde kalıp evcil hayvanı sh ile ilgilenmeyi tercih ettiğini söyledi. Dokuz yaşına geldiğinde veteriner olmak istediğini söyledi." Yves kısa, içi boş bir kahkaha attı. "Yıllar geçtikçe endişelerim azaldı çünkü aile işine ilgi göstermeye başladı. Bir kaptan olarak başarılı olacağından hiç şüphem yoktu... ama Benjamin'in benim mirasımı devralacak kapasitede olmadığını içten içe biliyordum."

"Ve sonra ben çıktım."

"Mon bureau préféré, sen geldin ve her şey yerli yerine oturdu. Çok genç olmana rağmen, yaşının çok ötesinde bir güce ve bilgeliğe sahiptin. Zorlu yetiştirilme tarzın seni bir savaşçı ve hayatta kalan biri yaptı. Yeteneklerini geliştirmene yardım edebileceğimi ve sana arzuladığın gücü verebileceğimi biliyordum, Zed. Bir sonraki Senyör De la Croix olmak için gereken içgüdülere ve özelliklere sahiptin.

"Bu yüzden sen benim seçtiğim kişisin."

On üç yaşındayken Yves'in beni konseyin ilk toplantısına götürdüğü zamanı hatırladım. Jacques, Michel ve diğer tüm De la Croix'lar benim kabul törenimde ne kadar perişan olmuşlardı. Ben evlat edinilmiştim ve onların kanını taşı mıyordum. Yves bana bir silah aldırıp bir haini vurdurana ve göğsüne bir haç kazıyana kadar konsey benim potansiyelimi göremedi. ey benden ölü bir adamın derisini yüzmemi istedi ve bu biraz zamanımı alsa da, herkes görevi ne kadar acelesiz yerine getirdiğinden etkilendi.

İlk cinayetimden sonra kendimi yüce hissettim ve doğamın bu canavarca parçasını kabul ettim.

Çekingenliğinizi bir kenara bırakıp gerçek benliğinizle yüzleşmenin özgürleştirici bir yanı vardı. Öforik bir yükseklik sadece

Yirmi yıl sonra, düğün gecemizde karımın yanına ilk kez girip onunla seviştiğimde bu deneyimi tekrar yaşadım.

"Zeno, ikimiz de biliyoruz ki aile kan bağıyla kurulmaz." Yves yüzümü ellerinin arasına aldı ve beni ona bakmaya zorladı. "Başlangıcın benim için önemli değil; bu aileye nasıl davrandığın, saygı ve onlara nasıl baktığın önemli. Seni bir sonraki senyör yapma kararımdan pişman değilim. Sen her açıdan benim oğlumsun ve benim varisimsin."

Bunu duymaya ihtiyacım vardı. Başımı saygılı bir şekilde eğdim. "Teşekkür ederim, baba."

Yüzümü nazıkçe okşadı. "Geçmişi değiştiremeyiz. Sadece en iyisini umabilir ve ilerleyebiliriz."

Omzumun üzerinden baktım. Céline ve Éva mahzenden çıktılar ve merakla bize baktılar. "Sırada ne var?"

"Şimdi bir hafta içinde resmi kabul törenine hazırlanacaksın." Elimi tuttu. "Fransa'ya gitmeli ve konseyin önünde seni senyör olarak taçlandırmalıyız."

Çenem sıkıştı.

Bunun ne tür bir inisiyasyon anlamına geldiğini biliyordum. Ya canlı çıkacaktım.

Ya da yılan çukurunda ölürsün.

Darla'nın hastaneden taburcu edilmesinin üzerinden üç gün geçmişti ve ben karımı bir mahkûmun son yemeğini özlediği gibi özlemiştim.

Yalnız kalmak istiyordu ve ben de bu sınırlara saygı göstermek için elimden geleni yapıyordum. Üçüncü gece, yatak odamızdaki tahtımda otururken, pes ettim ve onun numarasını aradım. Dacia ona bir şeyler vereceğine söz vermişti.

Bana günlük güncellemeler veriyordu ama yeterli değildi.

Darla açmadan önce üç kez çalmasını bekledi. e saniye yumuşak sesi Kulaklarımı tıkadım, koltuğumda rahatladım ve gözlerimi kapattım. Arzum zar zor tatmin oluyordu.

"Alo?"

"Benim," dedim aptalca. Ya da belki de alkolün etkisiydi.

Bir duraklama oldu. "Evet, arayanın kimliği diye bir şey var bende." "Nasıl...?" Ses tonumdan açlık damlıyordu. doyurucu dozda özlem.

"Sarhoş musun sen?"

Viskimden bir yudum aldım. "Hayır."

İçini çekti ve bir sonraki sözlerini düşünürken yaptığı gibi dudağını ısırıldığını hayal ettim. "Ben iyiyim. Sadece çok yorgunum. Yaram hala hassas ama doktor tamamen iyileşmesinin birkaç hafta alacağını söyledi. Şimdilik müdür olarak bir vekilim varOkul yakında kapanacağı için zamanlama ."

Evet, sanki vurulmak için iyi bir zaman varmış gibi. İçimden Benjamin'in cesedini mezardan çıkarıp tekrar vurmak geldi. "Yemeğini yiyor musun?"

"Evet, efendim." Bunu şakacı bir şekilde söylemek istemişti. Sesi kuru çıkmıştı, şüphesiz yaşadığı rahatsızlıktan dolayı. "Alberto bana her gün tatlı pişiriyor, Dacia neredeyse zorla yediriyor ve annem birkaç saatte bir ağrı kesicilerim konusunda başımın etini yiyor."

İyi bir destek sistemi olduğunu bilmek göğsümdeki ağırlığı hafifletti ama karımla ilgilenme onurunun alınması gururumu incitti. "İyi hissettiğini sevindim." İçkimi bitirdim ve bir tane daha içtim. Bir kovanın içinde duran buz küplerini görmek bir başka özlem dalgası getirdi. Ve bir yarı. "Kitap nasıl gidiyor?"

"Bitti." Esnedi. Yatmasına izin vermeliydim. Onunla birkaç dakika daha geçirmeyi çok istiyordum. "Birkaç hafta içinde yayınlayacağım."

"Seninle gurur duyuyorum," dedim gruy. "Çok gurur duyuyorum."

Eğer onu en çok satanlar listesine sokmak için kitabının çıktığı ilk gün on bin kopya satın almam gerekiyorsa, olsun.

"teşekkür , Zeno. Okuman için ." Şu anda onu öpmeyi o kadar çok istiyordum ki. "Umarım beğenirsin."

"Yazılarınıza bayılıyorum, mon ange. Bir alışveriş listesi hazırlayabilirsin ve ben onu okuyabilirim."

Acı dolu bir iniltiyle biten zayıf bir kahkaha attı. Bu beni ikiye böldü. "?"
yarım bir kalbim var. Zar zor işleyen. Zar zor nefes alıyorum. "Ben
iyiyim."

yi haber, her iki halkla ilişkiler ekibimizin de sağlam bir iş çıkarmış
olmasıydı. Müzayede gecesi çekilen fotoğrafların çoğu ele geçirildi.
Medya patronlarıyla bağlantılarımızın olması da senaryonun ipini
çekmemize ve hakkımızda hiçbir makalenin yayınlanmamasını
sağlamamıza yardımcı oldu.

Ancak o gece orada bulunan yüksek kademedeki kalabalığın
hafızası uzun ve ağızları dedikodu doluydu. Ancak De la Croix ve Hill
gibi bir isme sahip olan bu akbabaların çoğu bizim gözümüze girmek
istiyordu.

Yani kapatırlardı.

Aksi takdirde, cesetler sağda solda kaybolmaya başlayacaktı ve bunu
onlar da biliyordu.

"Ben gittiğine göre şimdi nasıl hissediyorsun?" diye fısıldadı.

Ölümünden sadece birkaç gün sonra, yeni gerçekliğimizle
barışırken, ona çok fazla odaklanmadan yavaş yavaş yoluma devam
ediyordum. Benjamin üst düzey bir çalışan olduğu için işimizin yasal
tarafı devam edecekti. De la Croix Inc'de onun yerine geçecek kişiyi bir an
önce bulmamız gerekiyordu. İşin yasadışı tarafında ise Benjamin'in ölüm
haberi yeraltı dünyasında çılgınca yayıldı. Yves'in genç kaptanının
öldürülmesi gerektiğine dair spekülasyonlar vardı. Ölümünü ölümcül bir
kaza gibi göstermeye çalıştık ama Ruslar ve İtalyanlar hala kararsızdı.

"Ben iyiyim Darla. Fransa'daki ailem biraz sabırsızlanıyor. Birkaç
gün içinde, bazı kritik işlerle ilgilenmek üzere Montardor'dan ayrılmam
gerekiyor."

"Ne tür bir iş?"

Karımı duygusal olarak üzmemem gerekiyordu ama daha fazla yalan
söylemeyeceğime söz verdim. "Beni ailenin yeni lideri olarak kabul
edecekler."

Zihnindeki çarkların döndüğünü duyar gibiydim. "Bu sözde kabul
töreni sırasında yaralanma ihtimalin var mı?"

Evet.

"Hayır, küçük melek. Ne olacağım," diye yemin ettim, dördüncü kadeh viskimin de etkisiyle kelimelerim artık bulamaç gibiydi. "Seni o kadar çok özledim ki."

"Sadece yanmış kurabiyelerimi özlüyorsun." Küçümsemeye çalıştı.

"Geceleri sana sarılmayı özledim. Saçlarında parmaklarımı gezdirmeyi özledim. Kulağına iyi geceler fısıldamadan önce her santimini öpmeyi özledim."

Kötü bir kız gibi ağzından dumanımı içine çekerken sikime binmesini özledim. Kollarını arkamdan sarmasını ve dişi Herkül gibi beni kaldırmaya özledim; ve nasıl başarısız olduğunu, güldüğünü ve bana daha fazla dambıl başlaması gerektiğini söylemesini özledim. Bazı sabahlar bir taburenin üzerine çıkıp kravatımı takmasını ve takmasını, bir yandan da içinden bir şarkı mırıldanmasını özledim. Yemek pişirmek, araba kullanmak, kitap okumak ya da egzersiz yaparken terlemek gibi sıradan bir şey yaptığımda gözlerinde sahiplenici bir bakışla beni izlemesini özledim.

Ya da beni bir randevuya götürmeyi ve bir otel odasında bekâretimi çalmayı planladığı için her cuma odama çiçekler ve çikolatalar gönderdiğini.

Tamam, karımı bir farkla kaçırdım.

Parmaklarımı saçlarımda gezdirdim ve çekiştirdim. "Sensiz olamam. Artık nasıl olacağımı bilmiyorum Darla."

"Zeno, söz vermiştin," dedi hırıltılı bir sesle.

e S-kelimesi benimle alay etti. "Biliyorum."

"İlaçlarımı almam gerekiyor ama lütfen bu gece içmeyi bırak. Erken yat ve sonra konuşuruz."

İçimi çektim. "İyi geceler, sevgilim." "Zeno?"

"Evet?"

"Ben de seni özledim." Ve sonra hat .

Sonunda Darla'nın kitaplarından birini okurken uykuya daldım. Rüyalarım karımla birlikteydi.

Darla hastaneden taburcu olalı on gün olmuştu ve işler biraz düzelmişti. Karımı her gün görüntülü aradım ve ailelerimiz açık artırma ve Benjamin'in ölümünden sonra düşük bir pro le tutmaya çalıştıkları için mülkten ayrılmaktan kaçındım.

En azından geçen hafta yoğun geçti ve zihnimi eşim dışında başka şeylerle meşgul etti. De la Croix A.Ş.'de kardeşimin yerine geçecek kişiyi bulmak için sağda solda toplantılar yaptım. Fransa'dan Jacques ve Michel'in altında çalışan birkaç iş ortağı ve kuzenim bu işe hevesle ilgi duyduklarını ifade ettiler.

Ben ikna olmadım.

İş yerinde geçirdiğim uzun bir günün ardından evimden çıktım ve doğruca yatak odamıza yöneldim. İçeri girdiğimde yatağın üzerinde duran hediye kutusunu hemen fark ettim. Kutuyu açtım ve içimden şaşkın bir kıkırdama yükseldi.

Rottweiler cinsi bir köpek yavrusu doe benzeri gözlerle bana baktı. Onu kucağıma aldım ve mız mızlanırken minik bedenini göğsüme bastırdım. "Nereden geldin sen?"

Burnunu avucuma dayadı ve ben de sırtını okşadım. Kutunun içinde katlanmış bir not vardı; ona uzandım.

Zeno,

Bir keresinde bana Charlie'yi ne kadar özlediğini söylediğini hatırlıyorum. Beni şımartmaya bayılıyorsun ve ben de seni şımartmaya bayılıyorum. Bu küçük adamı barınakta gördüğümde, senin için mükemmel olduğunu biliyordum.

tatlı değil mi?

Lütfen onun için seçtiğiniz ismi bana bildirin.

Şahsen, Cerberus'u gerçekten seviyorum.

Sevgiler,

Senin güzel küçük fahişen

kadındır.

O kadar mükemmel ki.

"Cerberus o zaman." Yavru köpek sanki adını duymuş gibi

boynuma doğru yaklaştı. Tüylü başına yumuşak bir öpücük kondurdum.

Cerberus'un nazik gözleri ruhuma bakıyormuş gibi hissettirdi.

Darla'nın neden bu özel ismi seçtiğini anlamamış değildim. Bu yüzden ona daha çok tapıyordum. "Gezegendeki en iyi anneye sahip olacaksın, . Dikkat et, köpek maması yapmaya çalışacak ve berbat olabilirler ama kalbini kırmamak için onları yemen gerekecek. Anlaştık mı?"

Cerberus ultimatolumu çeneme karşı yumuşak bir yalamayla kabul etti.

Neredeyse bir yıldır Fransa'ya adım atmamıştım.

Havamın durumu göz önüne alındığında, diğer De la Croix'larla ilgilenmek beni biraz meşgul ediyordu.

Gerçi buraya son gelişimden bu yana hiçbir şeyin değişmediğini görmek güzeldi. Adamların yarısı hala döndüğüm için üzgündü ve bazıları muhtemelen hala beni koltuktan kaldırmanın yollarını tartışıyordu.

Şu anda Château De la Croix'daki eski bir çalışma odasında daydık ve bir düzineden fazla adam, benim odak noktasında olduğum düzgün bir daire şeklinde oturuyordu.

Jacques ve Michel -Yves'in küçük kardeşleri ve Fransa'daki patronları- yıllar içinde beni kabullenmeye başlamışlardı. De la Croix'ların geri kalanı -kardeşlerin kuzenleri, ortakları ve kapitanlar- hâlâ temkinliydi.

Safkan olmamamla ilgili aynı politika, kendimi birkaç kez buna layık olduğumu kanıtladığım gerçeğini gölgede bıraktı.

Bu gece, bu saçmalık nihayet sona erecekti.

Konsej üyelerine içki ve puro dağıtılırken Yves, "Beyler, bu gece burada bulunduğunuz için teşekkür ederim," diye söze başladı.

Her zamanki hoşbeş faslından sonra odayı sessizlikle değerlendirdim ve zorla rahatlamış görünenlerin envanterini çıkardım. Eğer beni ortadan kaldırmaya yönelik bir plan varsa, fareleri ortadan kaldırabilmek için bir adım önde olmak .

"soru şu: Zeno bizim senyörümüz olmaya hazır mı?" Yves'in orta yaşlı kuzeni ve başımın belası Claude De la Croix, kendini beğenmiş bir gülümsemeyle bana baktı.

Senyör yüzüğüme baktım.

Claude ve diğer sümüklü kuzenlerin ağzı sulanmıştı. "Zeno uzun yıllardır hazırlanıyor," diye verdi Yves. "O iyi-

Yeraltı dünyasında yerleşik, saygı duyulan ve korkulan biriydi. Oğlum dağıtım kanallarımızı büyütmeyi ve Kuzey Amerika'daki işlerimizi on kat büyütmeyi başardı. Ülkedeki çeşitli suç örgütleriyle bağlantılarımız var ve yaptığı tüm çalışmalar sayesinde son on yılda sevkiyat hacmimiz katlanarak arttı. Zeno, yirmi yıllık hizmetiyle De la Croix adına şan getirdi. Davamıza olan bağlılığı ve ailemize olan sadakati eşsizdir. Senyörün sorumluluklarını onun kadar iyi taşıyabilecek başka kimse yoktur."

Jacques, "O da artık evli," diyerek beni savundu.

Michel de aynı fikirdeydi, yatıştırmaya çalışıyordu. "Bunu daha fazla geciktirmek için bir neden yok. Zeno hazır."

Şimdi sadece odanın geri kalanının lütfuna ihtiyacım vardı. Her yer sessizlikle kaplıydı.

Claude koca ağzını açmaya karar verdi, gözlerindeki kendini beğenmiş parıltı daha da arttı. "İddia ettiği kadar acımasız olup olmadığını bilmiyorum. Karısının onu yumuşattığına dair söylentiler "

Yves dondu ve bakışlarımı karşıladı.

Claude'un ikiz oğulları Frederic ve Charles, sanki dünyanın en komik şeyiymiş gibi kıkırdadılar. e ikincisi konuştu, "Karısının amcığı tarafından yönetilen bir erkek gerçek bir erkek değildir."

Beni hafife alan insanlardan daha çok nefret ettiğim bir şey varsa, o da bana saygısızlık eden insanlardı.

Her zamanki gibi sakindim, silahımı aldım ve ikizlere doğrulttum, hiçbir uyarıda bulunmadan kurşun yağdırdım. e iki aptal, ağızları açık ve alınlarında deliklerle sandalyelerine yığıldılar.

Herkes sahnenin nasıl geliştiğini şaşkınlıkla izledi.

Özellikle de şoktan beti benzi atmış olan Claude.

Ayağa kalktım ve takım elbise ceketimin düğmelerini ilikledim, başımı geriye kalan on üç adama doğru eğdim. "Karımın beni yumuşatmasıyla ilgili söylediğin neydi?"

Claude yutkundu.

Hareket etmeye kalkışırca, bir sonraki kurşun onun olacaktı. Diğer tüm adamlar sıraya girdi, yüzleri karardı.

"Buraya gelmemin bir sebebi var." Adamlardan oluşan çemberin etrafında yürüdüm. geçerken sırtları dönüktü. Başlarını çevirmediler ama gözlerimin hareketlerimi takip ettiğini fark ettim. "Hoşunuza gitsin ya da gitmesin, bana hak ettiğim saygıyla hitap edeceksiniz." Claude'u ensesinden yakaladım ve titredi. "Eğer benim yönetimim altında olmak istiyorsan, kabul töreni tamamlandıktan sonra üzerinden geçebileceğimiz bir dizi kural var."

Bir açıklama yapmak için Claude'un yüzünü masaya çarptım.

Cam yüzey paramparça oldu ve kanlı bir çığlık attı.

"İlk kuralım basit: karım hakkında asla konuşmayacaksın," diye homurdandım. "Anlaşıldı mı beyler?"

Yüzlerindeki korku hissediliyordu.

Yves gururlu bir parıltıyla beni izledi.

Karıma, yani onların senyörlüğüne yönelik bir saldırı bana yönelik bir saldırıydı ve buna müsamaha gösteremezdim.

İkinci dereceden kuzenlerimden biri, Guillaume De la Croix, benimle dişe diş mücadele edecek kadar cesur olduğuna karar verdi. "Ya senin rejimin altında çalışmak istemiyorsak?"

Onu hiç sevmedim, bu yüzden özlemeyeceğim.

Ona bir köpekbalgı sırtışı attım. "Bunun için tek bir çözüm var." Pop. Pop. Pop. Pop. Pop.

Cesedi sandalyeden kayarak cam yığınının içine düştü ve kırmızı bir havuz çevreledi.

"Bunu bütün gece yapabilirim," diye alçak sesle alay ettim. "Sıradaki kim?"

Mesaj çok açıktı.

Öyle ya da böyle, bir sonraki varis bendim.

Michel De la Croix ayağa kalktı. "Vakit geldi, Zeno."

De la Croix'lar için iki tür kabul töreni vardı.

ilki, aile işine girenler için kısa bir çile oldu.

Bir haini vurmak ve göğsüne bir haç saplamaktan ibaretti.

İkincisi ise selefinin yerine geçen bir sonraki senyöre özeldi. Fransa'daki atalarının evi olan Château De la Croix'nın özel ormanında gece yapılan daha uzun bir törende, şafak sökmeden avınızı avlamanız ya da yılan çukuruna atılmanız gerekiyordu. Bu, canlılığınızı ve gücünüzü göstermek için bir testti. Eğer hayatta kalırsanız, ritüel kan yemini ve taç giyme töreniyle tamamlanıyordu.

u gece rüzgâr sert esiyordu ve ormanda hışırdayan yapraklar bana bir kantindeki gürültülü kalabalığı hatırlatıyordu. Başımı arkaya doğru eğdim, kafa derimden geçmesine izin verdim ve beni evcilleşmemiş enerjisiyle karşıladı. Yukarıda parlayan ay, içimdeki hayvani bir şeyi çağırırdı.

Başlangıç düdüğünün o eşsiz sesi havaya karıştığında -İnisiyasyonun başlangıcını işaret ederek yüzüğümdeki pırıl pırıl parlayan kehribar taşına baktım.

Mirasım beni çağırırdı.

Omuzlarımı geriye atıp eklemlerimi kırarak aslanın inine doğru ilerledim.

Kovalamacaya bayıldım.

İçimden geçen adrenalin dalgası saf bir coşkuydu.

Ağır adımlarımın altında çıtırdayan her yaprak, kulaklarımda gümbürdeyen her kalp atışı, atmosferde yayılan her nefes kavgacı tavrımı körükledi. Avımı avlarken, zihnim bu geceye giden tüm anları -yirmi yıl boyunca- bir ödül gibi çıplak ellerimde tartana kadar gözden geçirdi. e gücümü arttırmak için birbiri ardına rakiplerle kafeste geçirdiğim yorucu saatler. e sadakatimi kanıtlamak için pis öldürmeler. e açgözlülere işkence ettiğim uykusuz geceler

ve kendi şeytanlarımla savaşıırken, her galibiyetle zafere ulaştım.

rmanın karanlığı görüşümü örtüyordu ama ağaç dallarının arasından sızan ay ışığı beni avıma doğru yönlendirdi.

Yaklaştığımı duydu ve ben de onun korkusunu
duydum. Nefes nefese. İniltisini. Yalvarışını.

Bunun tadını çıkardım.

Bir ağacın arkasına saklanmak için sert bir dönüş yaptığında çıplak ayakları yere kaydı ve işte o zaman tetiği çektim.

Her iki dizine de ikişer kurşun isabet etmiş.

Acı içinde haykırdı. "Je vous en supplie! Hayır!"

O benim için yüz­süz bir haindi. Küçük kız kuzenlerimden birine dokunan biri.

Gövdesine doğru yürüdüm ve o titreyip kollarıyla yüzünü kapatırken sırtına bir tekme attım.

"Cezalandırıcının gazabını ve Tanrı'nın korkusunu onun içine boşalttım.

Hainin cesedini saçlarından tutup ormandaki büyük bir açıklığa sürüklediğimde Şeytan'ın saati yaklaşıyordu. e De la Croix'nın adamları bir çember oluşturmuş, uzun siyah cüppeleri vücutlarının her yerini kaplamış, kukuletalrı aşağıya çekilmişti.

ey başlarını kaldırmadılar ama ben onlara ve çevreledikleri büyük kadehe yaklaşırken hareketlerimi takip ettiler.

Ayakkabılarım kanlıydı. Takım elbisem kanlıydı. Yüzümün bir kısmı da öyle.

İronik bir şekilde yeni başlangıcımı işaret eden hainin sonuyla yıkandım.

Çembere girip cesedini ayaklarının dibine fırlattığımda göğsüne kazıdığım haçtan kan fışkırıyordu.

"Sur tes genoux!"

Biri cesedi almaya geldiğinde dizlerimin üzerine çöktüm. Geleneklere göre, kaderimi kutlamak için yılan çukuruna atılacaktı.

kaçırmıştı.

Başka biri elinde bıçakla arkamdan geldi. Ayakkabılarımı çıkardı ve siyah külotum ve haç kolyemden başka bir şeyim kalmayana kadar kirli kıyafetlerimi kesti.

Soğuk rüzgâr tenimi zar zor ısırdı.

Damarlarımı ısıtan kan beni sıcak tuttu.

İkinci bir çift el saçlarımı okşadı ve bir leğen kullanarak yüzümden aşağı kutsal su döktü, öldürdüklerimin kalıntılarını temizledi.

Birisi kafamın arkasına bir silah dayadı ve yeminimi okuma zamanının geldiğini anladım.

Sağ elimi avuç içine aldım ve keskin bir bıçağın ucu gecenin içinde göz kırptı. Sadece nasırlarından ve parmak eklemimin dibinde duran evlilik yüzüğünden bile onun babam olduğunu anladım. "Zeno Gianni De la Croix, davamıza doğuştan gelen bağlılığını gösterdin, bu aileye tam bir sadakat gösterdin ve her takibi onurla yerine getirdin. Sütunlarımızı korumaya devam edeceğine yemin eder misin?"

"Oui."

"Benden sonra tekrar et." Yves'in derin sesi yemini yasak bir sır gibi geceye taşıırken bileğimi sıkarak beni takip etmeye teşvik etti.

"Bu gecedan itibaren halkımı koruyacağıma, onlara hizmet edeceğime ve lordluk görevlerimi yerine getireceğime hayatım üzerine yemin ederim. Ben Senyör Zeno Gianni De la Croix olduğum için onurla yöneteceğim ve mirasımızı sürdüreceğim. Damarlarımdaki kanla, öleceğim güne ve ötesine kadar bağlılık yemini ediyorum."

Savaştan sonra kazanılan gururlu bir zafer gibi tatmin edici yankılar.

Yves'in bıçağı avucuma keskin bir kesik attı ve kanımdan damlalar, önceki senyörlerin yeminlerini imzaladıkları eski bir vasiyetnamenin üzerine serpildi.

Herkesin lekeli olarak gördüğü kanımın tarihin sayfalarına katılmasını büyülenmiş bir şekilde izledim. De la Croix hanedanı için bir dönüm noktasıydı.

Benim kabulüm bir mavi kan döneminin sonunu işaret ediyordu.

Adamlar bir araya toplanırken ormanda alçak bir ilahi nabız gibi atmaya başladı.

"Senyör Zeno. Senyör Zeno. Senyör Zeno."

İsmimin her söylenişinde koronun sesi daha da yükseliyor, atmosfer ilkel bir nitelik kazanarak katil içgüdülerimi besliyordu.

Yves boğazımı kapattı ve babacan bir minnet dolu bir yumruk attı.

Yüzüğümdeki kehribar taşı ışığında parlıyordu.

Biri arkamdan geldi ve başıma ağır bir altın taç yerleştirdi. Ayağa kalktım ve öğrencilerimle yüzleşmek için arkamı döndüm.

Yeni bir saltanat başlamıştı.

CHAPTER 42

Bugün, yarın, sonsuza dek senin

Darla

Hastaneden taburcu olmamın üzerinden üç hafta geçmişti ve artık Temmuz ayının ortalarına yaklaşıyordum. Yaram iyileşiyordu ama bu dönemi vurgulamak için sonsuza dek bir izim olacaktı. Karnımın üst kısmında, göğsümün hemen altındaki büzülmüş halkayı takip ettim ve aynadaki baktım.

Bu sabah itibariyle altı haftalık .

Zorlukla görünen yumrumu kucakladım ve büyüyen bebeğimizi düşünerek hayretler içinde kaldım. Dün ilk ultrasonuma girdim ve Zeno şehirde olmadığı için yalnız gittim.

İki haftadır Fransa'daydı. Mesajına bakılırsa bu sabah Montardor'a inmiş ve hâlâ gereken bir sürü işi varmış. Beni daha sonra arayacağına söz verdi.

Ailemle akşam yemeği yedikten sonra, arka planda bir komedi filmi oynarken bir saat monopoly oynadık. Rahat bir akşamdı ve son üç haftadır Dacia, Alberto ve annemle bağ kurmaktan gerçekten keyif almıştım. İlişkimizin yavaş yavaş düzelmesini çok sevmiştim.

Şimdi odamda, çalışma masamın üzerindeki lambanın ışığında oturmuş, babamın ben annemin karnındayken bana yazdığı mektupları okuyordum. Onun düşünceleri beni gülümsetiyordu. Kelimelere ve dillere olan sevgimi kesinlikle ondan almıştım.

8 Mayıs 1996

Sevgili ,

Yaz aylarını yavaş yavaş karşılamak için güneşin sıcaklığı ve havadaki taze baykuş kokusu gibisi yoktur. Bu her zaman benim

En sevdiğim mevsim ve Ağustos'ta gelişinizle daha da çok seveceğim.
Senin

Annem doğum gününü kutlamak için onu Aimée Adası'na götürmem için bana yalvardı ve işte bir haftadır buradayız, meyvelere ve tatlılara aşırı düşkünüz - karımın krem brulelere karşı bir ilgisi var - çünkü kalbinin tüm arzularını yerine getirmek benim görevim. Bu, düğün günümüzde ona verdiğim sözden başka bir şey değil.

Désirée'm ne isterse, Désirée'm onu alır.

Yakında beni de boynuna dolayacağından hiç şüphem yok. Désirée ile bir iddiaya ; o senin erkek olacağından emindi, ben ise kız olmasını diledim. Görünüşe göre ben kazandım ve tüm dualarım kabul oldu.

Annene bana benzeyeceğin ve benim kişiliğime sahip olacağın konusunda takıldım.

Ama içten içe senin de ona benzemeni istiyorum. Onun sınırsız güzelliğine, sonsuz sıcaklığına ve tanıştığı herkese kendini dünyanın en önemli insanı gibi hissettirme konusundaki olağanüstü yeteneğine sahip olmanı istiyorum.

Bu öğleden sonra bir tekne gezintisine çıktık ve mavi gökyüzünü seyrettik. Désirée gökyüzüne baktı ama ben daha çok ona baktım. O benimle aynı fikirde değil ama ben sekizinci harikanın tam burada, kollarımın arasında olduğunu düşünmekten hoşlanıyorum.

İşte o dinginlik anında, rüzgar yanımızdan esip geçerken
Sonunda bize geldi. İsminiz.

Darla.

En sevdiklerimiz.

Dünyadaki en tatlı küçük sevgilimiz.

Bizim dokuzuncu harikamız.

Seninle tanışmak ve sana aşık olmak için sabırsızlanıyoruz,

Darla. Sevgiler,

Apollo

Meyvesini asla göremeyen bir aşkı okumak buruk bir duyguydu. Buradaki zamanımız sona erdiğinde bu iki harika varlıkla tanışabilmek için cennetin var olmasını umuyordum.

Babamın mektupları bana bir gelenek başlatmam ve kendi bebeğime yazmam için ilham verdi.

Cep telefonum çaldığında ilk kitabımı yazıyordum. Bir şimşek çakması odamı aydınlatırken ve ardından gök gürültüsü sesi duyulurken ekranda Zeno'nun adı belirdi.

Sarsıldım, işime o kadar dalmıştım ki dışarıda yağan yağmuru göremedim.

"Alo?" Telefonu aldım ve yatağıma atlayıp yorganın altına saklandım. Bir gök gürültüsü daha pencereleri salladığında titriyordum. "Zeno?"

"Ben doğru burada." at pürüzsüz, kadifemsi ses okşadıüzerinde tüylerim diken diken oldu, yatıştırıcı bir merhem gibi. "Benim için derin bir nefes al." Odamdaki lamba yanarken nefesimi ağızlığa verdim.

ickered. "Sen aradın."

"Fırtınaları sevmiyorsun Darla," diye mırıldandı. "Bugünlerde izin verilen tek şey bir telefon görüşmesi olduğu için, iyi olduğundan emin olmak için her yolu kullanacağım."

Seni çok özledim. "Fransa nasıldı?"

"Sıkıcı." Ses tonunda koyu bir eğlence vardı. "Arka bahçede kroket oynadık. Vişneli martini yudumladım. Kilolarca dondurma yedim. Birkaç striptiz kulübüne gittim. Bekâr yaşam tarzını gerçekten yaşadım, anlıyor musun?"

Tanrım, o tam bir piç. Onu seviyorum. "Yalancı. Bensiz asla dondurma yiyemezsin."

"Beni daha çok striptiz kulüpleri konusunda rahatsız olmamanız endişelendiriyor." "Çünkü striptiz kulüplerine gitmediğini biliyorum, aşkım. Sen bir

Bana yüzde yüz sadık ve takıntılıydı," diye takıldım. "Şimdi dürüst ol ve bana Fransa'nın nasıl olduğunu anlat?"

"Kaldığım her dakika sana ve Cerberus'a dönmek için sabırsızlanıyordum," diye fısıldadı. "Görevlerimi yerine getirdim ve önemli olan tek şey de bu."

Oradayken beni arayıp kabul töreninden bahsetti. O gün ne yemek yedim ne de uyudum, sağ çıkmasını sağlamak için sürekli dualar mırıldandım. Aksi takdirde silahımı alır ve tüm De la Croix adamlarını kışkırlardan vururdum. Kimse Zeno'ma zarar vermedi ve yanına kâr kalmadı.

"Anladığım kadarıyla sen cially seigneur'sun?"

"Kraliçem yanımda olmadıktan sonra unvanın benim için hiçbir anlamı yok." Zeno'nun içten itirafı beni bir ok gibi vurdu. "Sen dünyadaki tüm zenginliklerin toplamından daha değerlisin. Binlerce imparatorluktan daha değerlisin. Sensiz bu hayat yaşamaya değmez, Darla."

Gözlerim yaşardı. "Oh, Zeno."

"Bana işkence ediyorsun, küçük meleğim." Kaba sözleri özlemle doluydu. "Evine, yanıma dön ve yeni hayatımıza birlikte başlayalım."

Beni usulca öldürüyordu. "Yakında, Zeno."

Halkla İlişkiler ekibimiz tüm durumu gizli tutmak için gerçekten çok çalıştı ve zihinsel ve duygusal olarak muazzam bir şekilde iyileşmiş olsa da, mülke dönmeden önce biraz daha zamana ihtiyacım vardı.

"Söz mü?"

"Kalbimi kır ve ölmeyi umut et."

"Ölüm hakkında konuşmak yok Darla," dedi sertçe. "Bir daha asla."

Sonraki iki saat boyunca telefonda sohbet ettik, kocamın haberi olmadan yatakta yatıyordum, onun gömleğini giymiştim, uykuya dalarken kolonyası beni sarıp sarmalıyordu.

Zeno eve dönmememi, yalvarmaya -ya da kendi deyimiyle ikna etmeye başlaması için bir işaret olarak algıladı. Ben kocamı çoktan affetmiştim ama o dosyayı daha önce yok etmediği için suçluluk duymaya devam ediyordu.

Alberto ertesi sabah kapımı çalıp bana dışarıda bir hediye beklediğini söylediğinde dejavu yaşamış gibiydim. Yataktan fırladım, bornozumu kaptım ve neredeyse zıplayarak koridorlardan geçip kapıdan çıktım.

Yeni koyu yeşil bir Lamborghini garaj yoluna park edilmişti.
Ön cama yapıştırılmış notu aldım ve büyük bir gülümsemeyle okudum.

Darla,

Son sürüşünüz hasarlı olduğu için, işte yeniden yapıyoruz.
Belalı biri olduğunu biliyorum ama başka bir arabadan ateş etme olayına karışmamaya çalış.

Not: Arabanızın kaportasını yeniden vaftiz etmemiz gerekecek.

Sevgilerimle,

Zeno

Alberto omzumun üzerinden baktı. "Bayan Darla, arabayı vaftiz etmekle neyi kastediyor? Bir rahibe mi götüreceksin?"

Bir kahkaha patlattım ve Alberto şaşkın şaşkın baktı. Onun masumiyetini mahvetmek istemedim. "Zeno... dine düşkündür. Bir şey yapmadan önce dua etmeyi sever. Muhtemelen arabayı biraz kutsal suyla ıslatacaktır."

Alberto elini kalbinin üzerine koydu ve utangaç bir ifadeyle başını salladı. "Anlıyorum. Açıkçası, böylesine güçlü bir inanca sahip bir adamla evlendiğin için memnunum."

Dudaklarım kıpırdadı. "Evet, benim de Berto."

Zeno'nun o günlerde güçlü bir şekilde inandığı tek şey beni Aziz Victoria'nın günah çıkarma kutusuna kapatmaktı.

İki gün sonra Alberto mutfığa bir zarf getirdi. Dacia ve ben Nutella boynuzları atıyorduk ve onun tabletinden Teen Wolf'un tekrarlarını izliyorduk.

Annem bir kapuçino yudumladı ve gururlu bir ebeveyn gibi bizi gözlemledi.

Son zamanlarda bunu çok yapıyordu.

Ben, kendi adıma, aldırmadım. Öte yandan Dacia, Diane Hill'in aniden bir seksen atması karşısında çılgına dönmüştü.

Sırlarını açıkladığından beri annem hafiflemişti. Kafesinden kurtulmuş bir sinek kuşu gibi. Adımlarında bir sıçrama vardı ve daha çok gülümsüyordu. Daha dün, ben duş alırken yatağımı toplamak için odama girdi ve ardından bir saat boyunca bana yazarlık yolculuğum hakkında sorular sordu.

Yavaş ve beceriksizceydi, ama ses . "Bu nedir?" Dacia bana bir mektup açacağı uzatarak sordu.

"Zeno'dan." Bu erkeksi yazıyı nerede görsem tanırım.

Metal ucu zarfın kapalı kısmının altından geçirirken annem kaşlarını çattı.

Odayı hafif bir gerginlik kapladı.

Bu evde bu tür sürpriz mesajlar kötü haberci olarak görülürdü. En son böyle bir mesaj aldığımızda, ülkenin en kötü şöhretli suçlularından biriyle evlendiğimi düşünürsek.

Bilmediğim bir mülk ismiyle birlikte özel belgeler dökülüyordu.

İçindekileri tararken ağzım açık kaldı.

İle Darla.

Kocam bana özel bir ada aldı.

Ve bunu bir adım daha ileri götürerek benim adımımı verdi.

"Lanet olsun," diye küfretti Dacia usulca. Annem ve kız kardeşim şaşkınlıkla belgeyi incelerken ben de el yazısıyla yazılmış nota uzandım.

Regina mia,

Bir keresinde benimle dünyayı görmek istediğini söylemiştin. İtalya'dan başlayabileceğimizi, kıta boyunca ilerleyebileceğimizi ve sonunda yolculuğumuzu İle Darla'da sonlandırabileceğimizi düşündüm.

Sanırım bir balayı için geciktik, mon trésor.

Günlerimi seni tatlılarla besleyerek ve gecelerimi seni küçük güzel bir fahişe gibi becererek geçirmek için sabırsızlanıyorum.

Sonsuza kadar

senin, Zeno

Hamile olmanın mide bulantısı dışında en berbat yanı neydi?

Sürekli her şeye ağlama ihtiyacı.

Bu adam rüyalarımın fırlamış gibiydi. O her şeyin ustasıydı.
ve dilleri sevdim ve o da bunu bana her seferinde davranışlarıyla kanıtladı.

Zeno ihtiyaçlarımı ve isteklerimi benden önce gördü ve ben tek kelime etmeden her birini yerine getirdi.

İstediğim her şey .

Kalbini istediğimde, sanki her zaman bana aitmiş gibi onu göğsünden çıkardı ve gümüş bir tepside bana teslim etti. Sanki gerçek sahibi bendim ve o sadece ben onu almaya hazır olana kadar onu koruyordu.

Ünyada milyarlarca insan vardı ve ben mucizevi bir şekilde bu yaşamda kendi buldum.

Hiç bu kadar kutsanmış hissetmemiştim.

Öğleden sonra yatakta uzanırken ona mesaj attım.

Merhaba. Nasılsın? -Darla

Bir erkeğin karısı olmadan olabileceği kadar iyi. -

Zed Yani kısaca korkunç. -Darla

Bingo. Şimdi eve dön ve beni bu ıstıraptan kurtar. - Zed

Bana özel bir ada aldın. -Darla

Yapabilseydim sana bir gezegen alırdım. -Zed

En iyi tarafı da şaka yapmadığını bilmemdi. Adamın on beş kuşak yetecek kadar serveti vardı ve bunu kullanmaktan çekinmiyordu. Çoğunlukla benim üzerimde tabii.

Zeno bilmiyordu ama benim de birkaç sürprizim vardı. Belki özel bir ada kadar görkemli değillerdi ama en az onlar kadar anlamlıydılar. Onun tepkisini bekleyemezdim.

Zarfin içine bir kredi kartı koyduğunu fark ettim. -Darla

Hamileliğiniz için yeni bir gardırop istersiniz diye düşünmüştüm. - Zed

Doğru tahmin ettin. -Darla

Sınır yok, Dolcezza. harcayın. - Zed

Ne zaman daha fazla aşık olamayacağımı düşünsem, oldum.

Teşekkürler, Zed. Sizinle dünyayı gezmek (ve iç çamaşırlarına bir milyon harcamak <3) için sabırsızlanıyorum! -Darla

Bana ne kadar minnettar olduğumu göster bebeğim. -Zed

Aman Tanrım. Başım beladaydı.

Sonraki hareketlerimi saf azgınlığa bağladım. Mide bulantısı ve hafif baş dönmesi nöbetleri geçtiğine göre, cinsel dürtülerim tam güçle geri dönmüştü ve iki metre boyunda, kaslı, dövmele kocamı düşünmek beni kolayca tahrik ediyordu.

Zeno keresinde benimle oynarken çıkardığım seslere bayıldığını söylemişti; bu sesler izlediği tüm pornolardan daha iyi, daha tatlı ve daha ateşliydi. Bu sesleri kaydetmek ve bir sonraki iş seyahatine hatıra olarak götürmek istediğini söyledi.

Elbise gömleğinin düğmelerini açarak Teara'nın özel vibratörünü ve biraz kayganlaştırıcı aldım. Aklımda onun görüntüleri, sıcak, terli ve dudaklarımda onun adıyla yatakta kıvrana kadar çarşafımda içinde kendimle seviştim.

Her küçük sesi kaydettim ve ona gönderdim.

Bir sonraki seyahatiniz için, Usta. -Darla

Bir kaç dakika sonra cevap

verdi. Yaramaz Müdür Hill... -Zed

Tekrar yap. -Zed

Ama bu sefer hepinizi görmek istiyorum. - Zed

Meğer ben de kocamı inkar etme konusunda pek iyi değilmişim.

Zeno'nun istediğini, Zeno aldı.

akbabalar bir sonraki öğünlerine geçerken açık artırmayla ilgili dedikodular nihayet var olmayan bir pıtırtya dönüştü. St. Victoria'nın tadilatı devam ediyordu. tamamlanmıştı ve Zeno'ya kısa bir mesaj attıktan sonra Benjamin'in yerine De la Croix Inc.

Yavaş ama emin adımlarla hayat daha iyiye doğru ilerliyordu.

Kocam bana özel bir ada hediye ettikten bir gün sonra eve dönmeye hazırdım.

Kolay olmayacaktı ama zamanın tüm yaraları iyileştirdiğine inanıyorum. Mülkle ilgili pek çok güzel anım vardı ve travmatik bir deneyim bunları yok edemezdi. Şimdi gözlerimi kapattığımda, yeniden görmüyordum. Barut ve benzin kokusu almıyordum. Kan kaybının acısını hissetmiyordum.

Şimdi gözlerimi kapattığımda, düğünümüzdeki ilk dansımı hatırlıyordum. Kış bahçesindeki odamda geçirdiğim uzun geceleri hatırladım. Güzel fısıkiyeli ve labirentli bahçeleri hatırladım. Tüm bu anılar zihnimde birbirine karıştı ve bir kar küresindeki konfeti gibi serpildi, yaşadığım güzel geçmişi ve beni bekleyen güzel geleceği hatırlatan büyüleyici bir manzara.

evren bana eve dönmem için gereken son itici gücü, bir gece Hill'in bir hediye kutusu geldiğinde verdi.

Odamın mahremiyetinde, kurdeleyi yırttım ve kutunun kapağını çektim... sadece içinde oturan kırmızı fiyonklu bej bir oyuncak ayı buldum.

Zeno bebeğimize ilk oyuncağını aldı mı?

Pakete iliştilmiş kartı açtım. **Darla,**

Annen Apollo ve Désirée'nin eski videolarını bulmama yardım etti.

doğumunuzdan aylar önce adresindeydi.

Oyuncak ayıyı kalbinin yakınına bastırırsanız, ebeveynlerinizin seslerini duyarsınız.

Umarım seni biraz rahatlatır.
Bugün, yarın, sonsuza dek seninim, mon
ange. Zeno

Tamamen şaşırılmış bir şekilde not parmaklarımın arasından kaydı ve söyleneni yaparak oyuncak ayının kalbine bastım.

Bir saniye sonra, eril ve dişil bir sesin bulanık karışımı hep bir ağızdan, "Merhaba Darla!" dedi.

Gözlerimden sevinç gözyaşları süzüldü ve gülerek düğmeye tekrar bastım. Merhaba, Darla. Merhaba, Darla. Merhaba Darla.

Annemle babamın beni en nazik şekilde selamlamalarını tekrar tekrar dinlerken kulağım oyuncak aya yapışmıştı.

Tanrım, onlarla sadece bir dakika geçirmek için neler yapmazdım.

Zeno'ya yaptıklarının karşılığını asla ödeyemeyecektim. Sadece kendi jestlerimle, bana hissettirdiklerini ona da hissettirebilmeyi diledim.

Dünyadaki en önemli kişi ve bir numaralı öncelik gibi.

Gözyaşlarım kuruyunca çalışma masama koştum.

Bugün yeni kitabımın ilk basılı kopyasını aldım. Birkaç gün daha piyasaya çıkmayacaktı. Ancak, Zeno'nun onu okuyan ilk kişi olmasını istedim. İçine ultrasonumun bir resmini koydum ve kitabı hediye paketi yaptım. Şoförlerden birinden yarın sabah malikaneye teslim etmesini isteyeceğim.

Kocamın haberi yoktu ama bu hikâye ona ithaf edilmişti. Bu benim Zeno Gianni De la Croix'ya aşk mektubumdu.

Bana aşık olan ve aşkın gerçek anlamını bana gösteren adama.

CHAPTER 43

Senin Tarafından Bozulmuş

Darla

Arkadaşlarım MacGregor'da bir kitap tanıtım partisi düzenleyerek bana sürpriz yaptılar.

e-Cade, Ella, Hera, Shaun ve benden oluşan özel partimiz için ünlü bir bar kiralandı.

En iyi destek sistemine sahip olduğum için gerçekten çok şanslıydım. Kendime zaman ayırmak sadece ailemin geçmişiyle barışmamı sağlamakla kalmadı, aynı zamanda bana arkadaşlarımla yeniden bağlantı kurma şansı verdi: bulduğum ailemle. The last few months were a whirlwind. İleriye dönük olarak, bu muhteşem bireylere daha fazla zaman ayıracağıma söz verdim.

"New York Times Bestseller'ı olacaksın Darla," dedi Hera, kitabımın karton kapaklı bir kopyasını elinde tartarken inançla.

Ella kolunu boynuma doladı ve yan yana sarıldığımızda küçük bebek yumrusu benimkine dokundu. "Bunu ona üniversiteden beri söylüyorum."

Övgüleri karşısında kızardım. "Teşekkür ederim ama hikâyenin ve karakterlerin okuyucularımda yankı uyandırdığını bilmek beni yeterince mutlu ediyor." Aylardır sosyal medyada bu kitapla dalga geçiyordum ve kalabalığın yarın sabah yayınlanacak kitap için heyecanlı olduğunu biliyordum. "New York Times Bestseller'ın kulağa hoş gelmesine rağmen."

de bir kopyayı karıştırırken belirli bir bölümde durdu. İçkisi boğazında kaldı. "Vay anasını."

Yüzümü buruşturdum. "Hangi bölüm?"

Ella şakayla karışık sırtını sıvazlarken, "B-Bölüm yirmi bir," diye hırıldadı.

Ah, yeni odasında adamın sikini yaladığı bölüm. En sevdiklerimden biri.

Yazdıklarım konusunda her zaman çok gizemli olmuşumdur. Yıllar geçtikçe daha fazla arkadaşımın gizli hayatıma girmesine izin verdim. Ella ve Hera büyük okuyucular değillerdi ama her zaman yazılarımı okurlardı. Shaun'un mali raporlar ve muhtemelen ara sıra Hustler dışında bir şeye ayıracak zamanı nadiren olurdu. Cade tek deneyimli okuyucuydu ve onu romantik hikâyelerimin buharlı olduğu konusunda uyarmama rağmen, kendini tek bir türle sınırlamadığını söyleyerek beni başından savdı. Yani, bu adam karısının zevklerine hitap etmek için sapıkça romanlar okuyordu.

Ella onun kulağına bir şeyler fısıldadı -muhtemelen müstehcen bir şeyler- ve Cade ona utanmaz bir karşılık verdi. Shaun, kitabımı gözden geçirirken Hera'nın yanına yapışmak için bu fırsatı değerlendirdi.

"Lisedeyken Twilight'a takıntılı olduğun zamanları hatırlıyorum," dedi kulağına yakın bir şekilde, çenesini çıplak omzuna koyarak sanki onunla kitap okuyormuş gibi. "Ve bana her bir filmi nasıl izlettiğini."

Ayrıca ilk aşkına aşık olan on beş yaşındaki bir çocuk gibi onun kokusunu usulca içine çekti.

"Ah, evet. Bunu unutmuşum." Hera hüzünle gülümsedi, hâlâ kitaba odaklanmıştı ki saçlarından bir tutam öne düştü.

Shaun onu kulağının arkasına sıkıştırdı ve ona fark etmediği bölgeci bir bakış attı.

Shaun, sağduyusuna rağmen yine ona aşık olmuştu. Ve Hera'nın her zamanki gibi muhtemelen hiçbir şeyden haberi yoktu.

Ella, Cade ve ben birbirimize bilmiş bilmiş baktık.

Bir tur içki daha geldi. Kızlar için alkolsüz, erkekler içinse bir şişe Macallan. Eğlenceli lise anıları ve yetişkinliğin sıkıntıları hakkında sohbete daldık.

Biz şakalaşıp gülüşürken nostalji masayı sardı. Tüm eski masallarımızın ortasında, dudaklarımdaki gülümseme solmaya başlayana kadar küçük bir yalnızlık zerresi kanadı. Kutlamak için pek çok nedenim vardı - kitabım

lansmanı, ailemin ateşkesi, harika dostluklarım ve sadece hayatta olmak
-Ama tek düşünebildiğim kocamdı.

Benim Hades'im, yanında Persephone'si olmadan karanlık topraklarını yönetiyor.

Şeytan demişken, bu düşüncemden saniyeler sonra telefonum bir mesajla aydınlandı.

Dışarı çık, küçük melek. -Zed

Birdenbire göğsümdeki boşluk keskin bir sıcaklıkla doldu.

Senden emir almıyorum, *aşkım*. -Darla

Lastiklerinizi patlatmadan önce dışarı çıkmak için üç dakikanız var. -Zed

İçimden küçük bir kahkaha yükseldi. Bir elimle ağzımı kapattım. konuşmamız başlangıcımızı anımsatıyordu.

Elinden geleni yap, bebeğim. -Darla

"Çocuklar, sanırım gitmem gerekiyor," dedim özür dileyen bir ifadeyle. "Bu gece çok iyi vakit geçirdim. Bu gösteriyi bu kadar özel kıldığınız için hepinize teşekkür ederim."

Bana cesaret verici gülümsemelerle el salladılar. Sanki Zeno'nun burada olduğunu zaten biliyorlardı. Onlara sarılıp vedalaştım ve görevdeki bir kadın gibi kapıdan dışarı fırladım.

Dışarı çıktığımda gökyüzü güzel bir opalesan rengindeydi ve Temmuz sonu akşamı havası biraz nemle doymuştu.

Sezgilerim kocamı bana ilk evlenme teklif ettiği yerde bulacağını söylüyordu: Lamborghini'sini park ettiği MacGregor'un yan sokağında. Altı inçlik topuklu ayakkabılarımla ona doğru hızlı adımlarla yürürken uzun elbisem arkamda dalgalanıyordu.

Zeno durgun bir şekilde arabasına yaslandı ve gökyüzüne baktı.

Bu gece, üç parçalı siyah bir takım elbise giymişti. Çok bile,

Kravatının benim DIH iğnemle tutturulmuş olduğunu boşuna bilmiyordum.

Kocam topuklarımın çıkardığı sesi duydu ve vücudu gerildi, başı bana doğru döndü. Açlık o yontulmuş yüz hatlarına vurdu ve gözlerindeki bakış, sensiz kayboldum diye haykıran bakış, beni benden aldı.

Koştum.

Kollarını açtı. Ona
çarpmıştım.

Zeno bana sıkıca sarıldı ve derin bir nefes aldı. en sadece o ve ben vardık, birbirimize bakarken konuşmayı doymak bilmez kalp atışlarımız yapıyordu, nihayet bu çalkantılı denizde bir çapa bulmuştuk.

"Yirmi sekiz gün. Sekiz saat. Altı dakika," diye homurdandı. "İşte bu kadar zamandır birbirimizden uzaktayız, mon ange."

"Zeno." Sesim titriyordu. Yüzünü avuçladım. "Benim için geldin."

Ağızlarımız, dünyamızı ekseninden kaydıran bir öpücükle birbirine çarptı. Zeno tüm özlemini içine akıttı ve ben de onu içime çektim, içimi altın gibi kaplamasına izin verdim. sanki kaybolacağımdan korkuyormuş gibi vücudumun üzerinde gezinmesi kalbimin tellerini çekiştirdi.

Oksijen bir zorunluluk haline geldiğinde birbirimizden uzaklaştık, birbirimizi sevgi ve perdesinin ardından izledik. Saçımın birkaç tutamı saç buklemden kurtulup havaya savruldu. Zeno onları ait oldukları yere sıkıştırdı. "Üç saat oldu mu bebeğim?"

"Ne?" Fısıldadım.

"Topuklu giyiyorsun." Alnını benimkine bastırdı. "Üç saatlik süreniz tamamlandı mı?"

Bayıldım ve eğer beni tutmasaydı ayaklarının dibinde bir lapa yığını olurdu. "Sanırım kırk beş dakikam kaldı."

Yanağımlı okşadı. "Bien. Değiştirmeye hazır olduğunda arabamda senin atletlerinden bir çift var."

Alnındaki tek bir tutam saçı geriye ittim. Saçlarını kestirmişti ve biraz daha uzun olmasını tercih etsem de yine de çok güzel, zarif ve görünüyordu. "Beni nerede bulacağını nasıl bildin?"

"Bunu sizin için organize etmelerine yardımcı olmaları için Ella ve Hera'ya ulaştıım."

Elbette bunun arkasında Zeno vardı. En iyi kitap lansmanını yapmam için elinden gelenin fazlasını yapacağını bilmeliydim. "Her zaman beni düşündüğün için teşekkür ederim. Beni her zaman ilk sıraya koyduğün için."

"Seni her zaman ilk sıraya koyacağım, çünkü sen benim hayatımdaki en önemli şeysin Darla."

Bu sözcükleri tekrar duymak gözyaşlarına boğulmasına neden oldu. "Seni çok özledim."

"Seni özlediğimden daha fazla değil," diye karşılık verdi kalın bir kaliteyle.

Zeno bana her zaman ruhumun derinliklerini görür gibi bakardı. Derinliklerime ulaşır özümü elle tutulur hale getirme gibi esrarengiz bir yeteneğı vardı, böylece onu savaşta yara bere içinde kalmış ellerinde seyredebilirdi.

Yeraltı tanrım, ruhumun şimdiye kadar karşılaştığı diğer varlıklarla kıyaslanamaz olduğunu bana birçok şekilde söylemişti.

Değerli ve yeri doldurulamaz.

"Daha fazla boşluğa ihtiyacım yok." Çenesine öpücükler kondurdum. "Gitmene asla izin vermeyeceğim."

"Seninle yaşlanmak istiyorum," diye mırıldandı. "Son nefesimi verene kadar her günü seninle yaşamak istiyorum."

"Gümüş bir tilki kadar seksi görüneceksin," diye takıldım, ellerimi ceketinin üzerinde gezdirirken. ". "

Sahte bir bakış attı ve kıcımı tokatladı. Ben çığlık attım ve dudaklarımızı morartıcı bir öpücükle birleştirdi. Zeno'nun kayan elleri yeni kıvrımlarımı takdir ediyor, sekiz haftalık bebek yumrumu okşuyor ve göğüslerimin yeni ağırlığını hissediyordu.

"Hediyeni birkaç gün önce aldım, Darla."

Lamborghini'sinin tavanında oturan ciltsiz kitabımı geç fark ettim.

Kitabı aldı ve saygıyla kapağını parlatarak aramıza getirdi. Gözlerindeki şaşkın parıltıya bakılırsa, bu başlığı beklemiyordu.

Bizim hakkımızda bir kitap yazdım.

Hades ve Persephone'nin çarpık, gerilimli, modern Yunan yeniden anlatımında bir araya gelen kendi aşk hikayemiz.

Zeno kitabı istediği sayfaya kadar açtı. "Bunu bana ithaf etmişsin." "Sen benim ilham perimsin, Zeno."

Kocamın pürüzsüz sesi, ithafı yüksek sesle okurken çatladı. "Diğer yarıma. Sen benim tüm dünyamsın. Je t'aime de tout mon coeur."

"Okudun mu?" Nefesimi tuttum.

"Evet." Yüzümü okşadı. "Ve her dakikasından zevk aldım, Darla."

Yutkundum. "En sevdiğin sahne hangisiydi?"

Dudakları kalpleri durduran bir gülümsemeye dönüştü. " e Chaleur'da seni ilk gördüğüm yer."

Özel bir jet bizi bekliyordu.

Zeno MacGregor'a beni bir bebek tatili ya da geç balayına götürmek için geldi. İtalya'dan başlayıp Île Darla'da bitecek.

"Bütün eşyalarımızı topladım bile," dedi arabayı sürerken. Birleştirdiğimiz ellerimizi ağzına götürerek parmak eklemlerimi gagaladı. "Tüm eşyalarımız düzenli, bu yüzden hiçbir şey için endişelenmene gerek yok."

"Sen en iyisisin." Heyecanla vızıldadım. "St. Victoria'da kısa bir mola verebilir miyiz? Sana bir şey göstermek istiyorum."

Kaşlarını çattı. "Ne oldu?"

"Bu bir sürpriz," diye takıldım. "Onlara bu kadar düşkün olduğuna göre." "Bana bir ipucu ver."

"Biraz sahip olmakla başlar ve sabırla biter."

"Bu sözleri bana yatak odasının içinde söylemen için sana meydan okuyorum." Tanrım, onun baskın tarafını özlemişim.

Zeno, Aziz Victoria'nın güllerle dolu avlusuna girdi. Bu noktadan bakıldığında, sadece yanmamış olan kısımlar görülebiliyordu. Yani kuzey ve doğu kanatları.

Kapım tereyağlı bir sesle açıldı ve Zeno'nun

Yardım. Karnıma hürmetle baktı. "İzin verirsiniz, bir sonraki randevunuza gelmek istiyorum."

"Anladığım kadariyle ultrason fotoğrafını beğendiniz?"

Elini belime koydu ve yanağıma bir öpücük kondurdu. "Nutkum tutuldu. Çocuğumuzla tanışmak ve yeni hayatımıza birlikte başlamak için sabırsızlanıyorum."

Evlendiğimizden beri ikimiz de birçok açıdan büyümüştük.

Zeno'yla tanıştığımda hep hareketleriyle konuşurdu. Artık kelimelerini mümkün olan en iyi şekilde kullanmayı öğrenmişti. Kapalı kapılar ardında, kötü şöhretli bir suç ailesinin lideri olmayı bırakmış, onun yerine benim aşık kocam olmuştu. Gardını indirdi, benim yanımda savunmasız olmasına izin verdi. Kalbine girebilmem için bana güvenmesine izin verdi. Bana aşık olmasına izin verdi.

Ve ben de kalbimi ona açtım.

Kapalı kapılar ardında, bağınaz Müdür Hill değil, onun aynı derecede aşık olduğu karısıydım. Kendimi savunmayı öğrenmiştim. Sahtekâr ve özür dilemeyen biri olmayı öğrenmiştim. Sevmeyi ve karşılığında sevilmeyi öğrendim.

Yıldızlarda yazılıydı. Zeno
ve benim kaderimiz
böyleydi.

"Bunun için gözlerini kapatmanı istiyorum." Okulun önüne vardık ve burayı ilk kez gördüğünde verdiği şaşkın tepkiye tanık olmak istedim. "Bunu benim için yapabilir misin?"

Soru sormadan itaat etti. Ellerimizi ördüm ve avluya doğru yürüdüm.

Gece geç saatti ve tesiste bizden başka kimse yoktu.

Bir dakika içinde, yeniden inşa edilmeden önce batı kanadının bulunduğu alana ulaştık.

İnşaat hâlâ devam ediyordu. Ancak, yeni binanın çıplak iskeleti ortaya çıkmıştı.

Zeno yeni odalara girdiğimizi hissetti. İyi bir sporcu gibi sessiz kaldı.

Mekânın orta katına ulaştığımda, "Gözlerini aç," dedim. Meraklı bakışları ahşap yapının üzerinde gezindi. "Burası

yeni batı kanadı mı?"

"Evet. İnşaatı kışın hemen öncesinde bitirmeyi umuyoruz." Elini daha sıkı kavradım. "Karmaşık kalıplar, koyu ahşap vurgular, mozaik lekeli pencerelerle okulun orijinal estetiğini korumak ama yine de bazı modern dokunuşlar eklemek istiyorum. Sen ne düşünüyorsun?"

Kocaman gülümsedi. "Bence muhteşem görünecek, Darla."

İki kolumu beline doladım ve yakışıklı yüzüne baktım. "Onaylamanıza sevindim çünkü şu anda Zeno Gianni De la Croix Atrium'unun içinde duruyorsunuz."

Zeno dondu kaldı.

Bu gece ikinci kez nefesimi tuttum.

Büyüleyici kahverengi gözleri yoğun bir şekilde parlıyordu. "Bu binaya benim adımla mı verdiniz?"

Başımı salladım, birden utandım.

"Evet." "Neden?" Sesi çığdı.

"Bu benim mirasım Zeno ve sen de benim tarihimin bir parçasısın. Bana çok şey verdin ve ben de aynısını yapmak istiyorum. Seni bu şekilde onurlandırmak benim için en doğrusuydu."

Dünyadaki tüm zenginliklere sahip olan bir adam için, en büyük minnettarlığınızı göstermenin tek bir yolu vardı...

Ona bir anıt inşa ederek.

"Ne yaptığının farkında mısın Darla?"

Kitabınızdan bir sayfa çaldım ve eylemlerle konuştum.

"Evet." Kravat iğnesindeki baş harflerimin izini sürdüm. "Aşkımı sonsuza dek ölümsüzleştirdi."

Benim için değerinden şüphe etmesini asla istemedim. Zeno paha biçilemezdi ve bunu bilmesi gerekiyordu.

Bir gün biz göçüp gidecektik ama Aziz Victoria zamana meydan okuyacaktı. Öğrenciler Zeno Gianni De la Croix Atrium'unda durduklarında, böyle bir aşkın var olduğunu hatırlamalarını istedim. Sizi tüketen türden. Sizi hayatınızın aşkının ardından anıtlar inşa etmeye ikna eden türden.

"Sensiz ben yokum," dedim kocama. "Ve tüm şehrin seni hayal edilebilecek her şeyin ötesinde sevdiğimi bilmesini istiyorum. Sen benim sonsuza dek mutluluğumsun, Zeno."

Zeno yüzümü kavrarken gözleri parladı, vücudunda hafif bir titreme oldu.

Avucunu öpmek için başımı çevirdim.

"Benim gibi erkeklerin seni sevdiğim gibi sevmemesi gerekir - tamamen terk edilmişlik ve bağlılıkla- ama ben senin çekimine karşı çaresizim. Bana sahipsin. Aklıma. Bedenime. Ruhum," diye itiraf etti. "Yerine gereken pek çok görevim var ama Tanrı şahidim olsun ki benim için önemli olan tek şey sensin. Senin için yaşıyorum ve senin için öleceğim. Bu yaşamda ve bundan sonraki tüm yaşamlarda sen - Darla Ivy Hill De la Croix - her zaman ilk sırada yer alacaksın. bana en büyük hediye verdiğin için teşekkür ederim; beni sevdiğin için teşekkür ederim, mon ange."

"Bugün, yarın, sonsuza dek," diye söz verdim. "Seni seviyorum, Zeno."

Dudaklarımı şefkatle öptü ve yanağımdaki nemi sildi.

Güzel kocam bana olan aşkını üç dilde bir kez daha itiraf etti. "Seni seviyorum. Je t'aime. Ti amo, Darla. Bunu asla unutma."

Dudaklarımız konuştu ve kalplerimiz dinledi, bir zamanlar yalnız olan iki ruh tatlı yeminlerin ahenginde birleşti.

Eskiden sonsuza dek mutlu olmanın günbatımına ve Prens Cazibesine bağlı olduğuna inanırdım.

Benimki mehtaplı gecelere ve benim için tüm dünyayı yakacak karanlık bir kötü adama bağlıydı.

"Beni nereye götürüyorsun?" Zeno bizi geriye doğru yürütmeye başladığımda sordu, açgözlü ellerim onun üzerinde geziniyordu.

"Mahzendeki günah çıkarma kutusuna, orada bana tecavüz edebilirsin." Alt dudağını ısırdım. "Seninle günah işlemek istiyorum."

"Yetişmemiz gereken bir uçak var, Darla," diye mırıldandı ama bu fikrim karşısında gözleri hınzırca parladı.

"Çabuk olacağımıza söz ver." Mahzene ulaşmamız iki dakika, Zeno'nun bana yeni bir ders vermesi ise en fazla on beş dakika sürerdi.

Başını sallayarak kıkırdadı. "Çok kötüsün, bebeğim."

"Hepsi senin suçun."

Kocam şeytan gibi sıırttı. "Nasıl yani?"

Kollarımı boynuna doladım ve onu sertçe öptüm. "Bilmiyor musun, Zeno? Senin tarafından yozlaştırıldım."

EPILOGUE

Darla

Zeno bana dünyayı göstermeye yemin etti.

Dünyayı dolaşmak için koca bir ömrümüz vardı ve önümüzdeki birkaç on yıl boyunca yeni anılar yaratmak için ruh eşimin yanımda olduğunu bilmek gurur vericiydi.

Şimdilik, yolculuğumuza İtalya'da başladık - gondol gezintilerinin, çökmekte gelatoların tadını çıkardık ve la dolce vita'yı somutlaştırdık - ardından Fransa'da - romantik bir manzarayı barındıran Château De la Croix'da kalırken la tour Ei el, Musée du Louvre ve diğer muhteşem yerleri ziyaret ettik - ve Avrupa'da yolumuza devam ettik.

Tatilimizi cennet-İle Darla'da bitirmek pastanın üstündeki kirazdı. Kocam gerçekten de hayattaki inek şeylerin uzmanıydı. Bu adayı akıllıca seçmişti. Akdeniz'de sıkışıp kalmış, şimdiye kadar gördüğüm en cennet gibi yerd.

"Bu gerçekten benim mi?" Bu hafta üçüncü kez sordum, Zeno çıplak bedenimi sahildeki bir kabinin içindeki pelüş yatağın üzerine dikkatlice yatırdığında rüya gibi bir sükûnete büründüm.

"Evet, mon trésor." Yumuşak rüzgâr onun derin sesini nazik bir mırıltıyla taşıyordu. "Benden şüphe mi ediyorsun?"

"Asla."

Zeno, doğduğu günkü gibi çıplak, yayılmış arasında diz çöktü.

Ay ışığında, tüm dövmeleri ve kesik kasları, geceleri pırıl pırıl suda yüzerken parlıyordu. Bu adamın gücüne ve sağlam vücuduna hayranlığım hiç bitmedi. Ağzımı sulandıran siki sikişme isteğiyle geriliyordu ve ben dudaklarımı yalayarak kalınlığını kökten uca sallamasını izliyordum.

Gözlerim sağ kolunun iç kısmına yayılmış mürekkebe takıldı.

Darla

Siyah el yazısı ile yazılmıştı ve diğer dövmelerinin arasına yerleştirilmişti. Kocam bunu bir onur nişanı gibi taşırdı. Büyük jestler evliliğimizin büyük bir parçasıydı ve bu gerçekten de kitaplara geçecek bir jestti. Ben hastaneden taburcu olduktan iki hafta sonra yaptırmış.

Gördüğümde içimi bir sıcaklık kaplamadı desem yalan olur.

Zeno karnımı öpmek için başını eğdiğinde, "Her yıl buraya gelmeliyiz," dedim. Sert nefesi büzüşmüş yara izime çarptı ve ben saçlarını okşuyor, gerginliğini azaltmaya çalışıyordu. Ne zaman iyileşmiş yarasına baksa öfkeli olduğunu biliyordum ama geçmiş geçmişte kalmıştı. "Bu adayı yeni romanım için bir ilham kaynağı olarak kullanmaya karar verdim."

Başını kaldırdığında, deliliğin yerini baş döndürücü bir şehvetin aldığını görmek beni rahatlatmış. "Her yıl buraya gelmeliyiz, karıcığım."

"Artık oyun yok, Zeno," diye yalvardım, öpmek için yüzünü kendime doğru çekti. "Je te veux."

Aletin ucunu şişmiş kıvrımlarıma sürterken iniltiLERİMİ yudumladı, zaten güzel bronzlaşmış cezalandırıcıma bakmaktan ıslanmıştı.

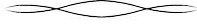
Nihayet içine girdiğinde, kırmızı tırnaklarım omuzlarına batarak haykırdım. "Zeno!"

"Bana benim olduğunu söyle," diye homurdandı, meme uçlarını çimdikleyerek. Göğüslerimin yeni ağırlığını seviyordu. Her fırsatta onlarla oynuyor ve emiyordu. "Bana şimdi ve her zaman kime ait olduğunu söyle."

"Je suis à toi, et tu es à moi."

Sonsuzluk yeminimiz havada dans ederken, Zeno ağlarımızı birbirine ördü ve başımın üzerine getirdi. Yumuşak dalgaların çarpışını taklit ederek yavaşça içime doğru sallandı. Tempo arttıkça bacaklarım beline dolandı ve Zeno'nun ıslak dudakları benimkilerden öpücükler çaldı.

Bütün gece seviştik ve birbirimize , yıldızları ve evreni vaat ettik.

Yirmi sekizinci doğum günümü yurtdışında kutladıktan sonra, Zeno ve ben Eylül ayının başında Montardor'a döndük. Yaşadığımız boktan olaylardan sonra bir tatile ne kadar ihtiyacım olduğunu fark etmemiştim.

Kocam onun çatı katına taşınmamızı önerdi, ama ben reddettim. Ev benim evim olmuştu ve bir hayaletin beni uzaklaştırmasına izin veremezdim. Gözlerimi kapattığımda artık Re'yi ya da Benjamin'in beni vurmak için döndüğü o anı görmüyordum. Benjamin'le ilgili tek bir kötü anıma karşılık Céline, Éva, Yves ve Zeno'yla ilgili sayısız iyi anım vardı.

De la Croix'lar Benjamin'in ölümünün ve ihanetinin yaralarını hâlâ sarıyorlardı. Geçen hafta Éva'yı kütüphanede ağlarken yakaladım. Baldızım Benjamin'i özlediğini ve bunun için suçluluk duyduğunu söyledi. Éva on altı yaşında hâlâ bir çocuktü ve dünyanın acımasız yöntemlerine tam olarak maruz kalmamıştı. Benjamin'in korkunç bir şey yaptığını anlıyordu ama kalbinin buna alışması zaman alıyordu. Céline ve Yves, Benjamin'in onların çocuğı olduğunu düşünerek durumu en zor karşılayanlardı. Bazen Yves'i Benjamin'in resmine soğukkanlı bir ifadeyle bakarken yakalıyordum. Diğer zamanlarda ise Céline'i etrafta kimse yokken salonda sessizce ağlarken yakalıyordum. Kalbim onlar için acıyordu. İşin iyi tarafı, bir akşam ikisini de avludaki bir ağacın altında kartal gibi açılmış, birkaç dumanı tüttürdükten sonra uçurtma gibi uçarken gördüm. şakalaşmaları ve kahkahaları bana önümüzde daha güzel günler olduğunu hatırlattı.

Kocam da Benjamin'in ölümüyle barışmıştı, ancak küçük kardeşini asla affetmeyeceğini söyleyebilirdim.

Eylül ayı göz açıp kapayıncaya kadar geçti.

Son ultrasonumda, Zeno ve ben küçük bir bebeğimiz olacağını öğrendik.

Oğlum.

Ağladım, tamamen kendimden geçmişim ve Zeno şakağıını öptü, başardığını söyledi.

dünyadaki en mutlu adamdı.

sadece ilk çocuğumuz değildi.

De la Croix hanedanının bir sonraki varisiydi.

Tüm bunların oğluma miras kalacağı düşüncesi korkutucuydu ama zamanı o köprüyü de geçecektik.

"Ona Apollo adını vermek istiyorum," diye fısıldadım bir gece kış bahçesindeki odamda. "Apollo De la Croix."

Zeno büyük avucunu karnıma bastırdı ve koruyucu bir şekilde ovuşturdu. "Bence bu harika bir isim Darla."

Ayaklarımızın dibinde yatan Cerberus, bu isim üzerine tüylü başını kaldırarak sessizce bize onay verdi.

Küçük cennet parçamızda kendimi bütün, mutlu ve tamamen dolu hissediyordum.

Yazım, *Corrupted By You*'nun büyük başarısı ve beni New York Times'ın en çok satan yazarı yapmasıyla mükemmel bir şekilde sona erdi.

Biz farkına varmadan sonbahar gelmişti.

Ekim ayıydı ve Güney Yakası'ndaki Montardor Cadılar Bayramı festivali bu gece başladı.

Kocam evindeki işleri hallederken ben de hazırlanmaya vakit ayırdım. Bana erken bir akşam yemeği, bir korku filmi ve ardından festivalde bir gezinti sözü verdi.

Uyluk yüksekliğinde botlar, bebeğimin karnını gösteren mini bir elbise ve siyah bir kürk manto giymiştim. Saçlarım uzun, gevşek bukleler halindeydi ve makyajım imzam olan kanatlı eyeliner ve kırmızı rujla yapılmıştı. Hamilelikle ilgili en çok keyif aldığım şeylerden biri vücudumun yeni bir hayat yaratmak için nasıl değiştiği. Kadınlar büyülü varlıklardı ve kimse beni bunun aksini ikna edemezdi. Hayatımda her zamankinden daha sağlam temellere dayandığımı hissettim ve her geçen hafta büyümeye ve kendimin en iyi versiyonuna dönüşmeye devam ettim. Buna bayıldım.

Öğleden sonra geç saatlerde batı kanadındaki misafir odasının kapısını çaldım. Dacia hafta sonu bizde kalıyordu. Yves ve Céline onu vekil kızları gibi görüyor ve sık sık davet ediyorlardı.

Kız kardeşimin buz prensesi, onların bakımları altında yavaş yavaş çözülüyor ve onun benim dışımda başkalarına da güvendiğini görmek harikaydı.

Cevap gelmeyince kapıyı açtım.

Odanın içinde bir durgunluk vardı ve Dacia hiçbir yerde bulunamıyordu.

Balkona açılan Fransız kapılar aralıktı; dalgalanan beyaz perdelere doğru yürüdüm. Kız kardeşimin silueti ince kumaşın arkasına oyulmuştu.

"Hey," diye mırıldandım balkona çıkarken.

Dacia kireçtaşı korkuluklara yaslanmıştı, gözlerinde kaybolmuş bir ifade vardı. Ona tekrar seslendiğimde şaşkınlığını üzerinden attı.

Şaşırmıştı,

bir nefes dalgası çekti. "Hey."

"Bizimle Cadılar Bayramı festivaline gelmek ister misin diye merak ediyordum. Ella ve Cade de bize katılacak."

Dacia alaycı bir ifadeyle gülümsedi ve bir tutam sarısını delikli kulağının arkasına sıkıştırdı. "Ve beşinci tekerlek olarak mı hareket edeyim? Hayır, teşekkür."

"Burada ne yapıyorsun?" e bahçeler çok güzeldi ama Dacia'nın önceki dalgın hali manzaraya hayran olmadığının açık bir göstergesiydi.

"Sadece düşünüyordum."

Elindeki altın kaplamalı bıçağa çenemi sallayarak baktım. Bıçağı ölümcül bir şekilde . "Nereden buldun bunu?"

Dacia dudağını çiğnedi,
tartışıyordu. Merakla kaşlarımı
kaldırdım.

"Romero'ya aitti," dedi Dacia nihayet ve kaşlarını çatarak bıçağa baktı, sanki onu başta elinde tuttuğunu unutmuş gibiydi.

Romero St. Clair bir gün şehre girdi ve bir gece hiçbir iz bırakmadan ortadan kayboldu.

Burada kaldığı kısa süre içinde kız kardeşimin üzerinde iz bırakmış gibi görünüyordu.

Dacia'nın aylar önceki şifreli sözleri hiç aklımdan çıkmadı. Öyle ki Zeno'ya en yakın çocukluk arkadaşını sordum. Ama kocamın onun nerede olduğuna dair hiçbir fikri yoktu.

Romero bulunamamıştır çünkü bulunmak istememiştir.

Aylar sonra bile Dacia bu konuda ağzını sıkı tutmaya devam etti

kötü şöhretli uyuşturucu baronu.

Bir rüzgâr çıktı ve Dacia'nın sarı saçlarını omuzlarının arkasına savurdu. Gözlerini kapattı. Romero'nun varlığının ona böyle mi hissettirdiğini merak ettim - Zephyrus rüzgârı gibi güçlü ve soyut.

Kız kardeşim romantik biri değildi. Aşık olamadığını iddia ediyordu ama bu adamdan çok etkilenmişti.

"Onu özlüyor musun?" Bıçağını yeni yürümeye başlayan bir çocuğun en sevdiği peluş oyuncaklarını tuttuğu gibi tuttuğu için sordum.

Sana yeniden hissetmenin nasıl bir şey olduğunu hatırlattı mı, Dacia?

"Hayır. manevi bir değeri yok." Dacia bıçağı parmak eklemleri beyazlayana kadar kavradı. "Bu sadece bir hatırlatma."

"Neyin?"

Yüzündeki gülümseme soğuklukla birlikte kullanılmıştı. "Bir daha asla gardımı düşürmemeye."

"Bugün sizi buraya getiren nedir?"

Cadılar Bayramı festivalinin kapısından her geçişimde içimi bir nostalji duygusu kaplardı; şamatalı kahkahalar, manejlerin ve imtiyaz stantlarının parıldayan ışıkları, gece havasına sinen tatlı ve tuzlu kokular.

Şimdi de aynı şeyi, bir çadırın içinde çok tanıdık bir önünde otururken bir deja vu hissiyle birlikte yaşadım.

Tam bir yıl önce bana hayatımı değiştiren bir okuma yapmıştı. önce.

O beni hatırlamıyor olabilir ama ben onun tek bir sözünü bile unutmadım.

Yankılandı.

"Kendimi... cesur hissediyorum."

"En sevdiğim duygu." Prudence bana gülümsedi -garip bir şekilde, neredeyse bilerek- ve ben de sağımdaki cam kavanoza gevrek bir yirmi dolarlık banknot sıkıştırdım. "Anladığım kadarıyla ufkunu genişletmekten korkan biri değilsin?"

Bunun üzerine ağzımı yavaş bir gülümseme kapladı. "Hayır, değilim."

"Güzel çünkü cesur kadınlar tarih yazıyor." Göz kırptı ve elindeki tarot destesini karıştırdı. "Bakalım gelecek senin için neler saklıyor Darla."

Yıllar sonra kendimi cesur, hırslı ve fikirlerimi ifade etmekten korkmayan biri olarak hissettim.

Dönüştüğüm kadınla gurur duyuyordum ve bunu hiçbir şey elimden alamazdı.

e gelecek artık beni korkutmuyordu, çünkü artık gerçek gücün size dağıtılan kartlara teslim olduğunuzda geldiğini biliyordum.

Prudence bir tablo hazırladı ve falıma baktı. Falımı sırtıtarak bitirdiğinde içimi bir aydınlık kapladı. "Geleceğin parlak, canım. Eğer sadece istersen dünyayı değiştirme yeteneğine sahip olduğunu düşünüyorum Darla."

Bu sözler bir uyanış çağrısı gibi ruhuma işledi ve zaten özümün derinliklerinde hissettiklerimi pekiştirdi.

Ona teşekkür ettim ve gelecek yıl tekrar geleceğime söz verdim. Sözümü tutacağımı söyledi.

Çadırdan dışarı çıktığımda, kaşları kahverengi gözlerinin üzerinde çatılmış, sakallı çenesi gergin ve kolları güçlü göğsünün üzerinde kavuşturulmuş kocamın beni dışarıda beklediğini gördüm. Kravatının üzerindeki altın rozetim bir ışık feneri gibi parlıyor ve beni ona yaklaştırıyordu.

Etrafımızdaki hareketli dünya yavaşladı ve Zeno Gianni De la Croix -Montardor'un yeraltı dünyasının kralı- elini bana doğru uzatırken gözlerim sadece ona dikildi. "Buraya gel, Regina mia."

Onu kavradım ve beni inatçı kucağına çekti. Kocam parmak eklemlerimi öptü. "Nasıl geçti?"

"İyi geçti." Çenesini okşadım. "Apollo ile güvenli bir doğum yapacağımı ve senin yeni keşfettiğin üreme eğilimin nedeniyle bir sürü çocuğumuz olacağını söyledi."

Zeno'nun gözleri büyüdü ve en sevdiğim kahkahayı attı. "Küstah küçük velet."

Kırmızı lekeli dudaklarımı alaycı bir öpücükle onunkilerin üzerine sürdüm.

"Beni seviyorsun."

"," diye mırıldandı. "Seni bugün, yarın, sonsuza dek seviyorum Darla." İtirafının altında eridim ve aynı şeyi ona fısıldadım.

Ağlarımızı birbirine örerek diğer arkadaşlarımıza katılmak üzere festivalin derinliklerine doğru yürüdük.

Hayat ve dönemeçlerle doluydu. Muhtemelen birçok engelle karşılaşacaktık ama biz olduğumuz sürece Zeno ve ben her şeyin üstesinden gelebilirdik.

Birlikte ayrı olduğumuzdan daha güçlüydük.

Bir keresinde karakterlerim için mutlu sonlar yaratma konusunda uzman olduğumu söylemiştim.

Artık benim için dünyayı yakıp yıkacak ve beni sonsuza kadar sevecek adamla kendi kurmuştum.

Son

AC K N O W L E D G E M E N T S

Corrupted By You'yu okuduğunuz için çok teşekkür ederim. Geçtiğimiz yıl benim için çok zordu, ancak Montardor'un hikaye dünyasına geri dönmek bana teselli verdi. Yeni karakterler, yeni yerler ve yeni bağlar keşfedebilmeyi çok sevdim. Darla ve Zeno kalbimin küçük parçaları ve onların aşk hikayesini sizlerle paylaşabildiğim için çok mutluyum. Umarım beğenmişsinizdir.

Corrupted By You, bu kadar çok muhteşem kadının desteği olmadan tamamlanamazdı.

Alfa okuyucularım Annie ve Armita'ya, geçtiğimiz birkaç ay boyunca beni motive ettiğiniz için teşekkür ederim. Umutsuz hissettiğim birçok zaman oldu, ancak siz bu projeye inandınız ve bana güç verdiniz. Her küçük detayla ilgili tüm sorularımı yanıtladığınız ve bu kitabı okumak için saatler harcadığınız için teşekkür ederim. Corrupted By You gerçekten de benim ikinize bir övgüm. Benim için kesinlikle paha biçilemezsiniz ve eğer yeterince söylemiyorsam, sizi çok seviyorum.

Beta okuyucularım Alicia, Emma ve Salma'ya, bu kadar kısa sürede bu taslağı okuduğunuz ve tüm görüşleriniz için çok teşekkür ederim. Bu çok değerliydi ve Darla ile Zeno'yu mükemmelleştirmeme yardımcı oldu. Düzenleme aşamasında iyi gittiğimden emin olmak için beni kontrol ettiğiniz için de teşekkür ederim. Sana tapıyorum ve seni çok seviyorum. Ve bu kitaptaki İtalyanca konusunda yardımcı olduğu için Emma'nın annesine de kocaman bir teşekkür!

Editörüm Emily'ye, Corrupted By You'yu düzenlediğin ve tüm geri bildirimlerini paylaştığın için teşekkür ederim. Teslim tarihimin uzatılmasını istediğimde bana yardımcı olduğun için gerçekten minnettarım. Çok tatlısın ve tekrar birlikte çalışmak için sabırsızlanıyorum!

Kapak tasarımcılarım Booksandmoods'dan Val ve Qamber Designs'dan Najla'ya, vizyonumu karşıladıkları için teşekkür ederim. Bunlar şimdiye kadar gördüğüm en güzel kapaklar ve yeteneklerinize hayranım!

Qamber Designs'dan iç mekan formatçım Nada'ya, sen bir

mutlak bir mücevher. Sizinle tekrar çalışmak harikaydı. Çarpıcı çizimlerinle Darla ve Zeno'nun özünü yakalamama gerçekten yardımcı oldunuz. Bu el yazması üzerinde yaptığınız sihir ve tüm bu süreç boyunca gösterdiğiniz nezaket için çok minnettarım.

Aileme, hayallerimi desteklediğiniz için teşekkür ederim. Özellikle de sana, anne. Sen yanımda olmasaydın geçen yılı atlatamayacağımı lütfen bil. Seni seviyorum!

En iyi arkadaşlarıma, kim olduğunuzu biliyorsunuz, sonsuz sevgi ve desteğinizle her zaman yanımda olduğunuz için teşekkür ederim. Sizi yüz kere seviyorum.

Instagram ve TikTok'taki kitap topluluğuna, beni ve hikayelerimi desteklediğiniz için teşekkür ederim. Geçtiğimiz yıl bana gösterdiğiniz tüm nezaket kalbimi gerçekten ısıtıyor. Eden, Youssra, Niss, Meena, Leah, Ellie, Marie, Chiara, Maxine'e özel bir sesleniş - tanıştığım en güzel ruhlardan bazılarısınız ve yollarımız kesiştiği için çok mutluyum!

Ve son olarak, kraliçelerime, sadık okuyucularıma, siz olmadan hiçbir yerde olamazdım. On yıl önce internet üzerinden yazmaya başladım ve bazılarınsın en başından beri benimle birlikte olması benim için çılgınca. hikayelerimi, karakterlerimi ve beni bu kadar çok sevdiğiniz için teşekkür ederim. Umarım Corrupted By You ile sizi gururlandırmışımıdır. Bu kitap şimdiye kadar yazdıklarımın çok farklı ve tepkilerinizi (özellikle de en sevdiğiniz eski karakterlerden bazılarının cameolarını) görmek beni çok heyecanlandırıyor. Yazdığım her şeyi her zaman seni düşünerek yazdığımı söylerken gerçekten ciddiym. Seni çok seviyorum ve hep seveceğim. <3

Corrupted By You'yu okumaktan keyif aldıysanız, Amazon ve Goodreads'e yorum bırakmak için zaman ayırırsanız benim için çok şey ifade edersiniz. Düşüncelerinizi duymak için sabırsızlanıyorum!

Her zaman sevgiyle,

Marzy

ABOUT THE AUTHOR

Marzy Opal yeni yetişkin ve çağdaş romanslar yazan bir romans yazarıdır. En sevdiği mecazlar arkadaştan aşığa, iyi kız-kötü erkek, ikinci şans romantizmi ve hikayeleri her zaman kirli konuşan kahramanlar, güçlendirilmiş kahramanlar ve bolca buhar içeriyor. Yazmanın yanı sıra, Marzy'nin girişimcilik, moda, kadınların güçlendirilmesi ve liderlik için güçlü bir tutkusu var!

CONNECT WITH ME

Corrupted By You'yu beğendiniz mi? Gelecek kitaplar ve seriler için bağlantıda kaldığınızdan emin olun! Sosyal medya hesaplarım @marzyopal ve beni takip edebilirsiniz:

[Goodreads](#) | [Instagram](#) | [Facebook](#) | [Marzy's Queens Okurları Facebook Grubu](#) | [Pinterest](#) | [Spotify](#) | [TikTok](#) | [Twitter](#)
www.marzyopal.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.